ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

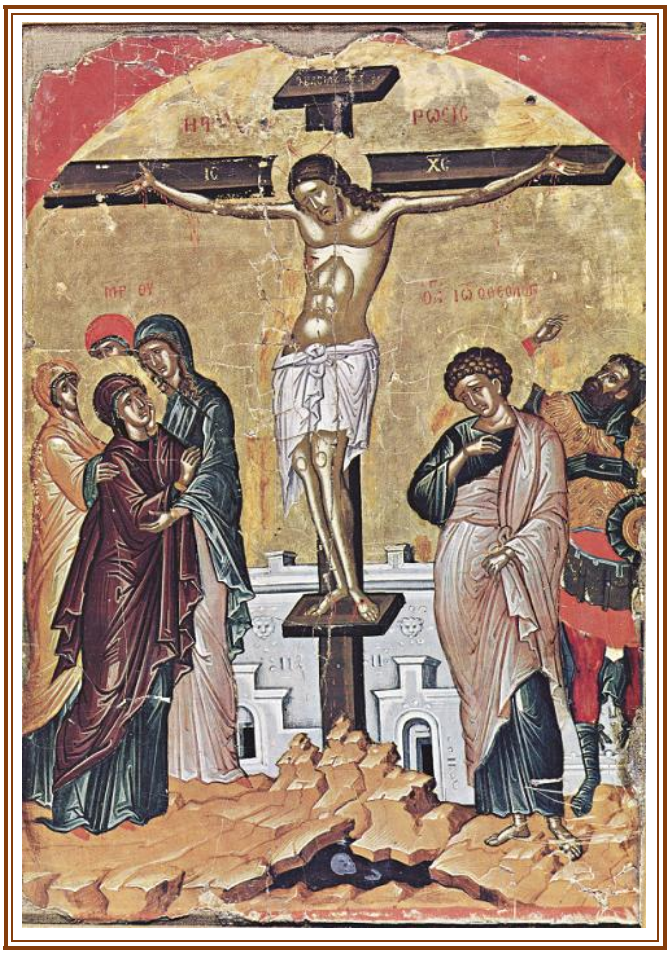

«Ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Συναξαρίου»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ΄ (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δῴη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ′ (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.
Ὅτι δώῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ΄ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με

ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος

ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ΄

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ΄

Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τροπάριον

ἦχος πλ.δ΄

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι. (γ΄)

Γεωργίου Πρωγάκη	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀργὸν	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	Ἀργοσύντομον

Εὐαγγέλιον α΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ιγ΄:31-38, ιδ΄, ιε΄, ιστ΄, ιζ΄, ιη΄:1

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. [32]εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. [33]τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. [34]ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. [35]ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν

ἀλλήλοις. 36λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. 37λέγει
αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ
θήσω. 38ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. 1Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία·
πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. 2ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί
εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν. πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· 3καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ
ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. 4καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. 5Λέγει αὐτῷ
Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; 6λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ
δι᾽ ἐμοῦ. 7εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ᾽ ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν
καὶ ἑωράκατε αὐτόν. 8Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.
9λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ
ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; 10οὐ πιστεύεις
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ
οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. 11πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. 12ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων
ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, 13καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί
μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. 14ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί
μου, ἐγὼ ποιήσω. 15Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, 16καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω
τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένει μεθ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, 17τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ·
ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ᾽ ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. 18Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς·
ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. 19ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι
ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. 20ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου
καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν. 21ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ
ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν
καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. 22Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί
γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; 23ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ᾽ αὐτῷ ποιήσομεν. 24ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους
μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.
25Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ᾽ ὑμῖν μένων· 26ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει
ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον
ὑμῖν. 27Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν,
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. 28ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον

ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι. 29καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητε. 30οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ᾽ ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων,
καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· 31ἀλλ᾽ ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς
ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. 1Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ
ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. 2πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό,
καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. 3ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε
διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. 4μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται
καρπὸν φέρειν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ
μένητε. 5ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει
καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. 6ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη
ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.
7ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ
γενήσεται. 8ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γένησθε ἐμοὶ
μαθηταί. 9καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.
10ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ
πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. 11Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ
ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. 12αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. 13μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. 14ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν. 15οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. 16οὐχ ὑμεῖς με
ἐξελέξασθε, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν
φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ
ὑμῖν. 17ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 18Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε
ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. 19εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ
ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ
κόσμος. 20μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
τηρήσουσιν. 21ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν
πέμψαντά με. 22εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ
ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. 23ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. 24εἰ τὰ ἔργα μὴ
ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ
μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. 25ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ
νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. 26ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν
παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος
μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· 27καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστε. 1Ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. 2ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ἔρχεται

ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. [3]καὶ ταῦτα ποιήσουσιν,
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. [4]ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα,
μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ᾽ ὑμῶν
ἤμην. [5]νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις!
[6]ἀλλ᾽ ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκε ὑμῶν τὴν καρδίαν. [7]ἀλλ᾽ ἐγὼ τὴν
ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος
οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· [8]καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. [9]περὶ ἁμαρτίας
μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· [10]περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ
οὐκέτι θεωρεῖτέ με· [11]περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. [12]Ἔτι
πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ᾽ οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. [13]ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἀλλ᾽ ὅσα
ἂν ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. [14]ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. [15]πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. [16]μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. [17]Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; [18]ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ
μικρόν; οὐκ οἴδαμε τί λαλεῖ. [19]ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ᾽ ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με; [20]ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος
χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ᾽ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. [21]ἡ γυνὴ ὅταν
τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. [22]καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην
μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
οὐδεὶς αἴρει ἀφ᾽ ὑμῶν. [23]καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. [24]ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε
οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. [25]Ταῦτα
ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. [26]ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· [27]αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
[28]ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. [29]Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ
παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. [30]νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε
ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. [31]ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι
πιστεύετε· [32]ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ
ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ᾽ ἐμοῦ ἐστι. [33]ταῦτα λελάληκα ὑμῖν

ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. 1Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ, 2καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.
3αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας
Ἰησοῦν Χριστόν. 4ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
ποιήσω· 5καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
εἶναι παρὰ σοί. 6Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου.
σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. 7νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· 8ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ
ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.
9ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι,
10καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. 11καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν
τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς. 12ὅτε ἤμην μετ᾽ αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς
ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. 13νῦν δὲ πρὸς σὲ
ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν
αὐτοῖς. 14ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ
τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. 15οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου,
ἀλλ᾽ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. 16ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ εἰμὶ. 17ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. 18καθὼς
ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· 19καὶ ὑπὲρ αὐτῶν
ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. 20Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, 21ἵνα πάντες ἓν ὦσιν,
καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ
ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 22κἀγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς
ἡμεῖς ἕν ἐσμεν, 23ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ
ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. 24Πάτερ, οὓς
δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ᾽ ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν
ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. 25πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ
κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, 26καὶ
ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ
κἀγὼ ἐν αὐτοῖς. 1Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ
χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον α΄

ἦχος πλ.δ΄

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ᾽ ἐμοῦ, Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι᾽ αὐτόν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον β΄

ἦχος πλ.β΄

Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι. Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν, ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς εἱστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὥσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπῃς δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον γ΄

ἦχος β΄

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὡσαννά σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλάνθρωπε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς μαθηταῖς σου προέλεγες· Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἰωάννῃ ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτουν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναί σε. Ὁ δὲ παρανομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὥσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς μαθηταῖς σου ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Κάθισμα β'

ἦχος βαρὺς

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας, ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθης, ἵνα κόσμον ἁρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον β'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:1-28
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν
Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ
παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ. 3ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. 4Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα
ἐπ᾽ αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; 5ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ᾽ αὐτῶν.
6ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. 7πάλιν οὖν
αὐτούς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 8ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· 9ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος
ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. 10Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων
μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ
ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. 11εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν
μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; 12Ἡ οὖν σπεῖρα
καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν,
13καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. 14ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα
ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. 15Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος
μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· 16ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ
ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. 17λέγει
οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. 18εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες,
ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ᾽ αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. 19Ὁ
οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.
20ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν
συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα
οὐδέν. 21τί με ἐπερωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ
εἶπον ἐγώ. 22ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ
Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; 23ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα,
μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; 24ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας
δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. 25Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος.
εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; 26ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Οὐκ
εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον·
Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ᾽ αὐτοῦ; 27πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 28Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ

πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ᾽ ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον δ΄

ἦχος πλ.α΄

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων, ἀλλ᾽ ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθὼν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ παθών, καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητής, γίνεται προδότης, ἐν ἤθει φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια ὁδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάσωμεν.

ἦχος α΄

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ε΄

ἦχος πλ.β΄

Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμήν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδοὺς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλάνθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ᾽ ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῷζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ς΄

ἦχος βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν διδάσκαλον, μαθητὴς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς μαθηταῖς σου· κἂν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνῆσαι μετ᾽ ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι᾽ ἐμὲ; κἂν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναί με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μὴ τίς με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθένε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι᾽ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Κάθισμα γ΄

ἦχος βαρὺς

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἰαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὦ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον γ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 26:57-75

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. 58ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. 59οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, 60καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες 61εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. 62καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; 63ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 64λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 65τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· 66τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί. 67Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν 68λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; 69Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ

ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. 70ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. 71ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. 72καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ᾽ ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. 73μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. 74τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. 75καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ξ΄

ἦχος πλ.δ΄

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν· ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πύλην σωτήριον καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς ἀϊδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῇ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον η΄

ἦχος β΄

Εἴπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο, καὶ τῶν, προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ᾽ εὐεργέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῴζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον θ΄

ἦχος γ΄

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σάρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἁγνή, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Κάθισμα δ΄

ἦχος πλ.δ΄

Ὦ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν τὸν νόμον λύσαντα καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον δ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γʹ)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:28 — 19:16
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ
αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ᾽ ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.
29ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; 30ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι
παρεδώκαμεν αὐτόν. 31εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον
ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· 32ἵνα
ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.
33Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; 34ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ
ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; 35ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; 36ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται
ἄν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν
ἐντεῦθεν. 37εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις
ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα
μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. 38λέγει αὐτῷ ὁ
Πιλᾶτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει
αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. 39ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν
ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
40ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ
Βαραββᾶς λῃστής. 1Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. 2καὶ οἱ
στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον
πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν 3καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
ῥαπίσματα. 4ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω,
ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω. 5ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν
ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, 6καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν
εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον
αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ αἰτίαν. 7ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον
ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν ἐποίησεν. 8Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν

λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, 9καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν
εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. 10λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς;
οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; 11ἀπεκρίθη
Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ᾽ ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο
ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. 12ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολῦσαι αὐτόν·
οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ
βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. 13ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον
ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον,
Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· 14ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς
Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. 15οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν
βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. 16τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.
Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι

Ἀντίφωνον ι΄

ἦχος πλ.β΄

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἵστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν, ὁ δὲ παράνομος λαός, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο, ὁ λῃστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σὲ δοξολογοῦμεν φιλάνθρωπε.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ια΄

ἦχος πλ.β΄

Ἀντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γένει τῶν Ἑβραίων σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολήν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστὲ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ᾽ ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ιβ΄

ἦχος πλ.δ΄

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνα με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἰδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἴδε ἀμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ᾽ ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Κάθισμα ε΄

ἦχος πλ.δ΄

Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεός, καὶ παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράνιαι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ε΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:3-32
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις 4λέγων· Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. 5καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. 6οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. 7συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· 8διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. 9τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, 10καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. 11Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. 12καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. 13τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; 14καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. 16εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. 17συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; 18ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. 19Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ·

πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν. 20Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
21ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον·
Βαραββᾶν. 22λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;
λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. 23ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. 24ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ
μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων·
Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. 25καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. 26τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν
Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. 27Τότε οἱ στρατιῶται
τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ᾽ αὐτὸν ὅλην τὴν
σπεῖραν· 28καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, 29καὶ πλέξαντες
στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ,
καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων· 30καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. 31καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. 32Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον
Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ιγ΄

ἦχος πλ.β΄

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὑρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, μιαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ιδ'

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ὁ τὸν Λῃστὴν συνοδοιπόρον λαβών, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὗρε, μιᾷ ῥοπῇ ἐσώθη, καὶ πρῶτος παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ δι᾽ ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Ἀντίφωνον ιε'

ἦχος πλ.β'

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ') Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἥλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ') Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἑορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ᾽ ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ. Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνῄσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγὲ;

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Κάθισμα ς΄

ἦχος δ΄

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς καταρᾶς τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ς΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:16-32

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· 17καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, 18καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 19καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. 20καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. 21Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ᾽ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. 23καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. 24καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ᾽ αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. 25ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 26καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 27Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. 28καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. 29Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! 30σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 31ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. 32ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Μακαρισμοί

ἦχος δ΄

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητήν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, λῃστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἑσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλᾶτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ᾐτήσαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα εὐαγγέλια, τὸν κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι᾽ ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι, τοῖς ἥλοις προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ λῃστὴς ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτὴρ τὸ μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι᾽ ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ᾽ ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, λῃστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἁπλῆν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι᾽ ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ἦχος δ΄

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. (β)

∴ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ξ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:33-54
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, 34ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. 35σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλοντες κλῆρον, 36καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. 39Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 41ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· 42Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ᾽ αὐτῷ· 43πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. 44τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. 45Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἠλὶ ἠλί, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ᾽ ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες; 47τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. 48καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. 49οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν. 50ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. 51Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, 52καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, 53καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εὐαγγέλιον κ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 23:33-49
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι ἀναιρεθῆναι. 33Καὶ ὅτε
ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς
κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς·
οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. 35καὶ εἱστήκει
ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε,
σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. 36ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ
στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ 37καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. 38ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ᾽ αὐτῷ γράμμασιν
Ἑλληνικοῖς καὶ Ρωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 39Εἷς δὲ
τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν
καὶ ἡμᾶς. 40ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ; 41καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος
δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. 42καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου. 43καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
παραδείσῳ. 44ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης,
τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, 45καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· 46καὶ φωνήσας φωνῇ
μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν
ἐξέπνευσεν. 47ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὄντως ὁ
ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. 48καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν
ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. 49εἱστήκεισαν δὲ
πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ὠδὴ ε΄ Τριῳδίου

ἦχος πλ.β΄

«Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως,
καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι
φιλάνθρωπε.» (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σοῦ οἱ
ὑπηρέται, ἐκ Σιὼν ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον, ὑμνοῦντές σε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁρᾶτε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα, ληφθῆναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων, πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες, οὓς συνάξω, κηρῦξαί με φιλάνθρωπον.

Καταβασία

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς… Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ΄

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Οἶκος

Τὸν ἴδιον ἄρνα, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἑλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ᾽ ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύῃ τέκνον, τίνος χάριν, τόν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ; Κἀκεῖ νῦν σπεύδεις, ἵν ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς; συνέλθω σοι τέκνον ἢ μείνω σοι μᾶλλον, δὸς μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, ὁ ἁγνὴν τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Συναξάριον

Τῇ ιη΄ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.
Ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ Γότθου.

Ὕπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ,

Ὡς ἂν πίνῃς ἄφθαρτον ἡδονῆς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σου, βίε,
Ἔξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς θαυματουργοῦ.

Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω,
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1526.

Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ Ἰωάννη,
Χριστῷ προςῇδες ὕμνον εὐχαριστία.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἑκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

στίχοι εἰς τὴν σταύρωσιν
Ζῶν εἶ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὦ νεκρὲ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.
ἕτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα ληστὴν
Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ ληστὴς κλεῖδα τό, μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ η' Τριῳδίου

ἦχος πλ.β'

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον ἀνόμον συνέδριον, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ βλεφάρων μαθηταί, νῦν ὕπνον ἔφης Χριστὲ τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῷ μήπως ὄλησθε, καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ κραταιῷ γὰρ μείζων πεῖρας· γνῶθί με Πέτρε, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὔ ποτε προήσομαι Δέσποτα, σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες ἀρνήσωνται, ἐβόησε Πέτρος, σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ Πατήρ σου ἀπεκάλυψέ μοι σέ, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα

Βάθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας, ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη· σὰρξ οὖν ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται· καὶ σοὶ παιδίσκη, οἷα θᾶττον προσελθοῦσα πτοήσει σε, ὁ Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἕξεις ὅμως εὐἱλατόν με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον ἄνομον συνέδριον, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ θ' Τριῳδίου

ἦχος πλ.β'

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πονηρευομένων, θεοκτόνων συναγωγή, ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ὡς ἄδικον εἶλκε, τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων, ὃν μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς προφητῶν τε, μελετῶντες διακενῆς, ὡς πρόβατον εἷλκον, σὲ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωήν, σὺν τοῖς γραμματεύσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ ἱερεῖς, παρέσχον, πληγέντες, αὐτοφθόνῳ κακίᾳ τὸν φύσει ζωοδότην, ὃν μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί, ἐκρότησαν, Ἄναξ, σιαγόνα σὴν ῥαπισμῷ, ἠρώτων σε, σοῦ δέ, ψευδῆ κατεμαρτύρουν, καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Καταβασία

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι…	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἦχος γ΄

Τὸν λῃστὴν αὐθημερόν, τοῦ παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, κἀμὲ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με. (γ΄)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον θ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:25-37

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. [26]Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, [27]εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. [28]Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ

γραφή, λέγει· Διψῶ. 29σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ
ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. 30ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε·
Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. 31Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ
ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα
ἐκείνου τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ
ἀρθῶσιν. 32ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου
τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· 33ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ
κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, 34ἀλλ᾽ εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ
εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. 35καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ
μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. 36ἐγένετο γὰρ ταῦτα,
ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. 37καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει·
Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Αἴνους

ἦχος γ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἰδιόμελα

ἦχος γ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραήλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἑαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ᾐτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιε· οὐ γὰρ οἴδασι τί ἐποίησαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἕκαστον μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι᾽ ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἡ κεφαλή, ἡ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ σιαγόνες τὰ ῥαπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν ὄξει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει, τὰ ὦτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ὁ νῶτος τὴν φραγγέλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον, αἱ τοῦ ὅλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθὼν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ συγκαταβὰς ἡμῖν φιλανθρωπίᾳ, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἑκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνῳδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνόν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφείς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δόξα...

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Γεωργίου Βιολάκη	Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουὴλ Φαλρέκα
Κωνσταντίνου Πρίγγου Ι	Κωνσταντίνου Πρίγγου ΙΙ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καὶ νῦν...

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ [αἰσχύνης] ἐμπτυσμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Γεωργίου Βιολάκη	Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουὴλ Φαλρέκα
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ι΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:43-47

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· 45καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. 46καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. 47ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοὶ, Κύριε.
Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον ια΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:38-42
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησεν τὸν Πιλᾶτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. [39]ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μῖγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. [40]ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. [41]ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· [42]ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

Ἰδιόμελα

ἦχος α΄

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἠλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

ἦχος β΄

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χείρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἅδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω κἀγώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη

Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δόξα...

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ κτίσει, καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε, τῷ δὲ ᾅδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἦλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

156	Πέτρου Ἐφεσίου	175	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα I
176	Παναγιώτου Κηλτζανίδου I	217	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα II
484	Παναγιώτου Κηλτζανίδου II	274	Κωνσταντίνου Πρίγγου
172	Γεωργίου Βιολάκη	192	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I
481	Πέτρου Φιλανθίδου	243	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Καὶ νῦν...

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἤδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

477	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	149	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα I
150	Πέτρου Λαμπαδαρίου	268	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα II
137	Πέτρου Ἐφεσίου	346	Κωνσταντίνου Πρίγγου
140	Γεωργίου Βιολάκη	156	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I
500	Πέτρου Φιλανθίδου	207	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II
357	Ἰακώβου Ναυπλιώτου		

Εὐαγγέλιον ιβ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:62-66
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, 63λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. 64Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. 65Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. 66Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. (ἀργὰ)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. (γ΄)

Πέτρου Ἐφεσίου		Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Σοφία!
Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ ἀ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ.195#

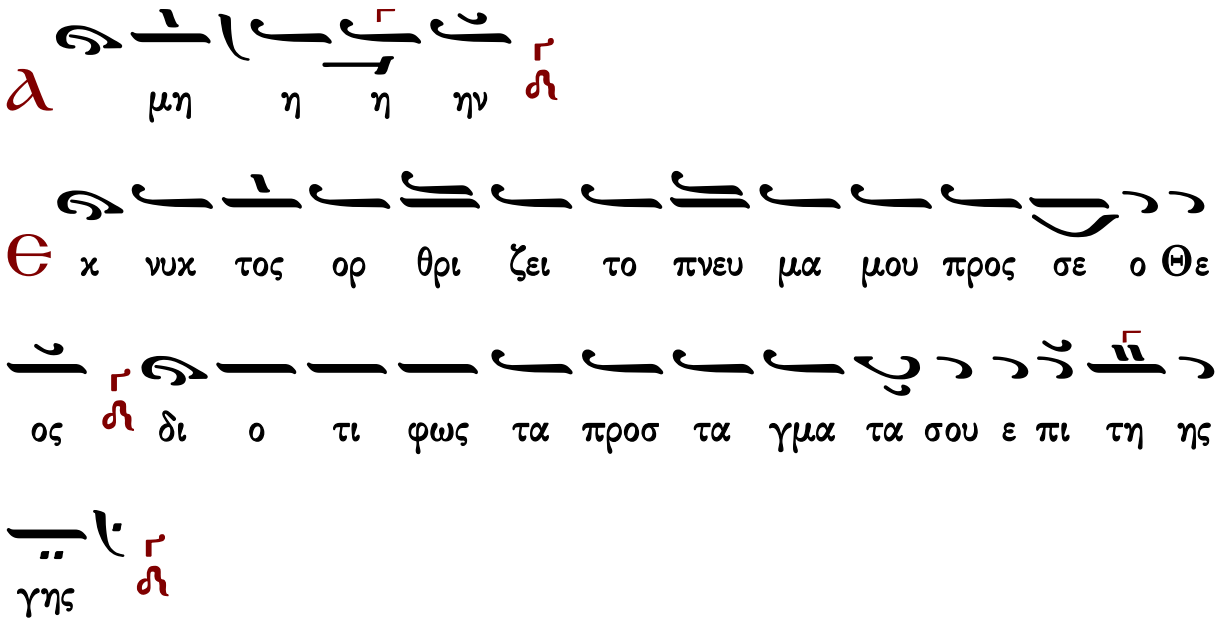

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

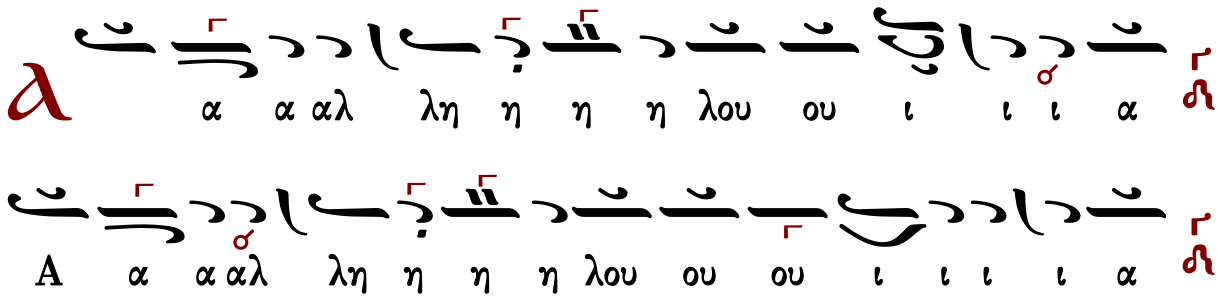

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α

Δ ι χαι ο συ νην μα θε τε οι ε νοι χου
ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον χαι νυν
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται

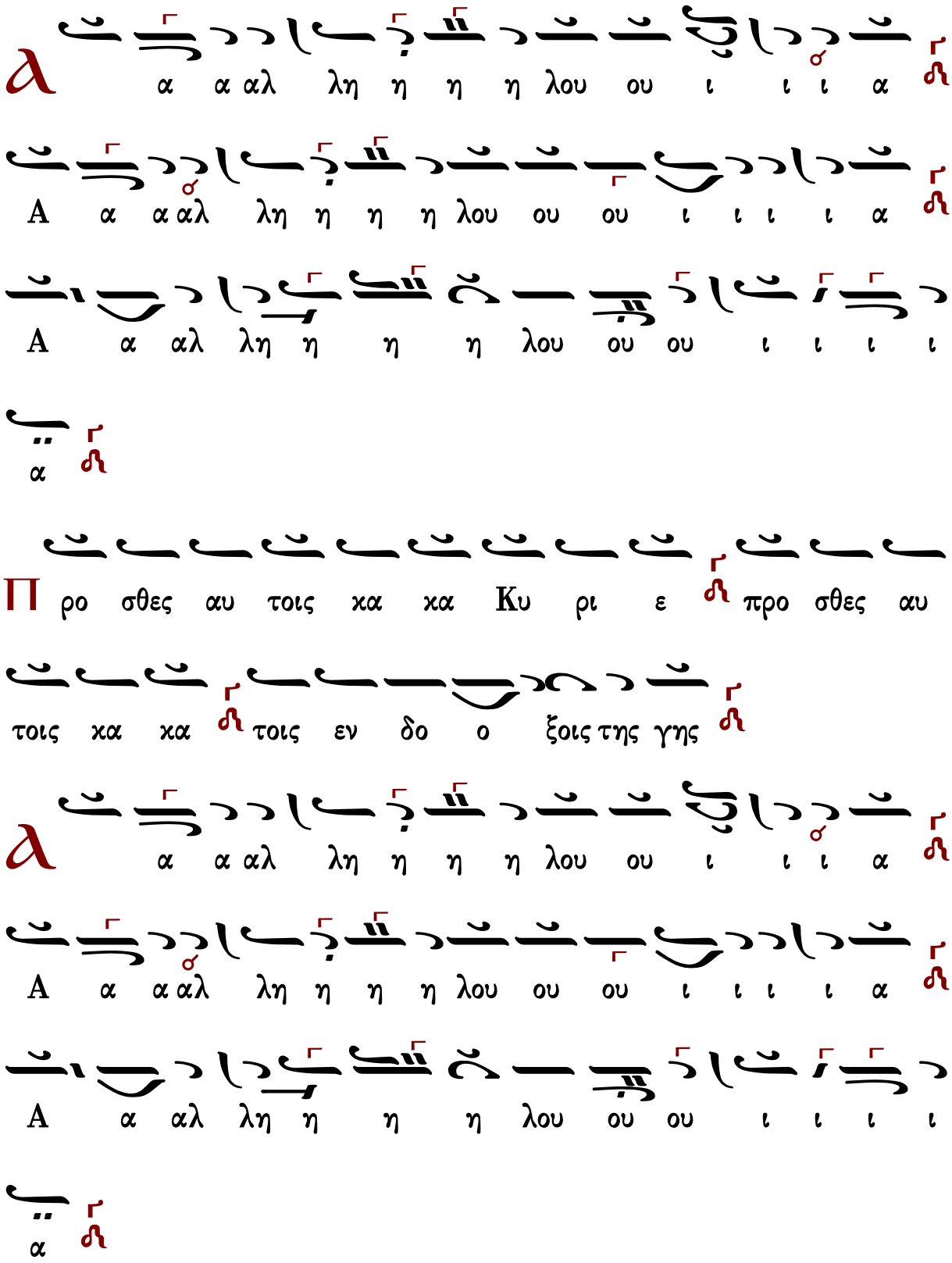
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α
Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ
τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α

Ἀλληλούια, ἀργόν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

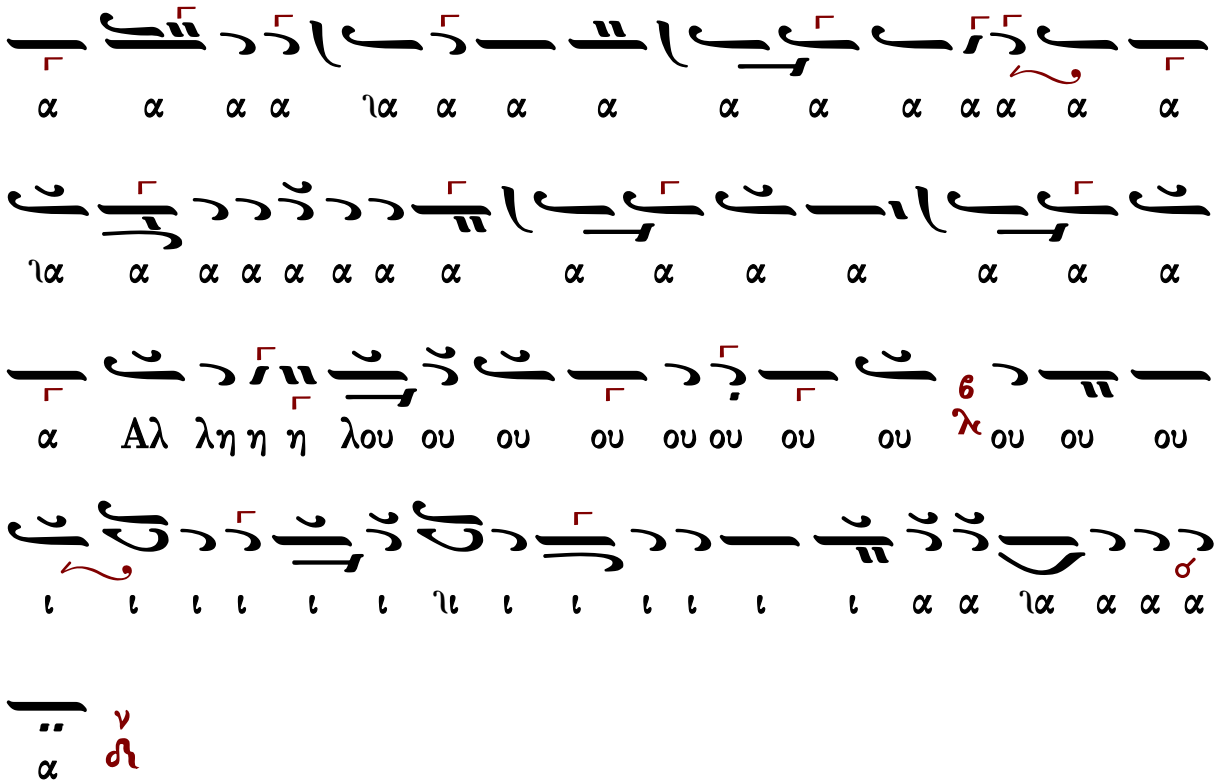

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

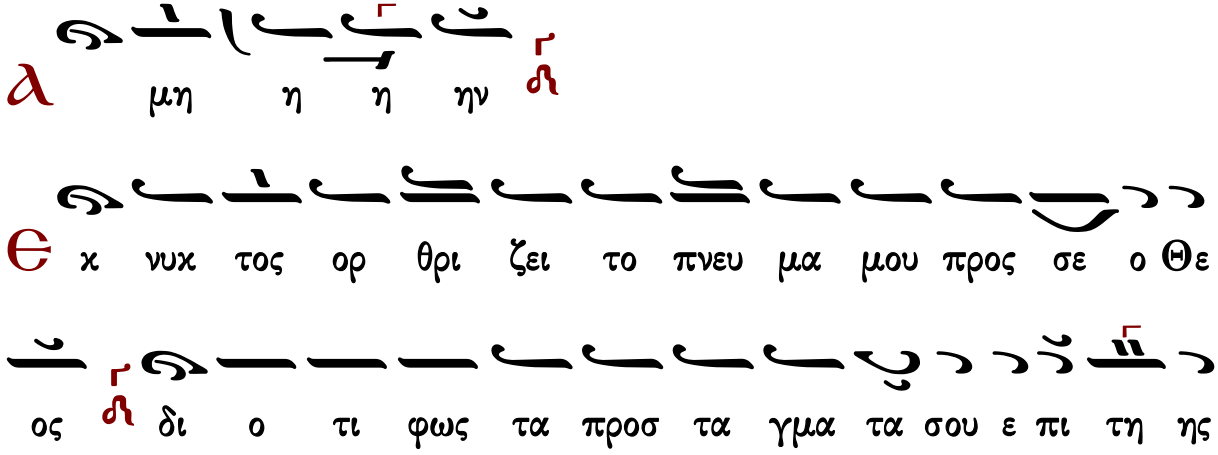

γης

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται

ϡ α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

ϡ α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — τροπάριο — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλληλούια, ἀργόν

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̃ π̃ ἡ

α μη η η ην

χ Θ χ νυ χτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης χ

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

χ Δ ι χαι ο συ νην μα θε τε οι εν οι χουν τες

ε πι της γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

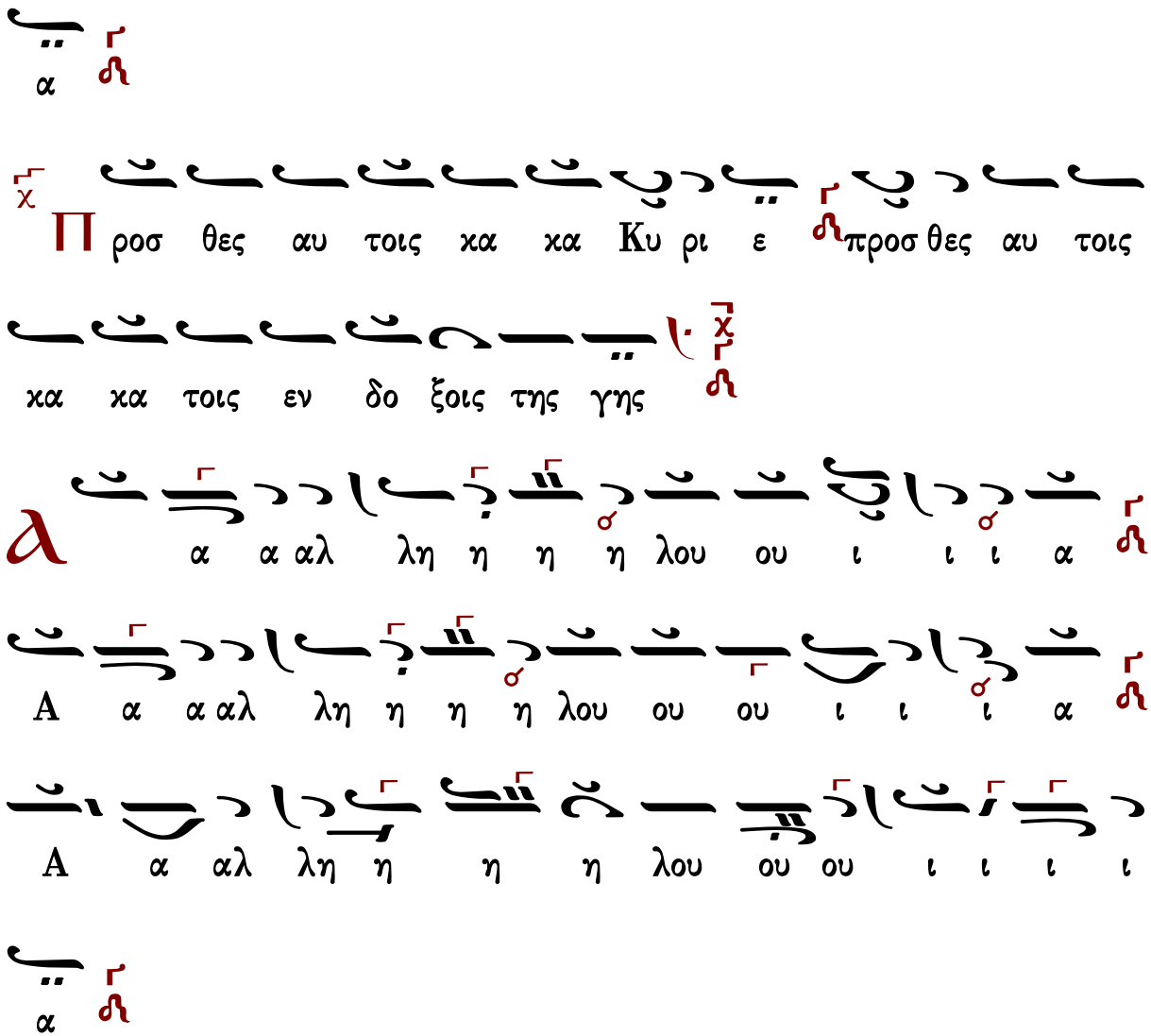

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — τροπάριο — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλληλούια, ἀργὸν

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

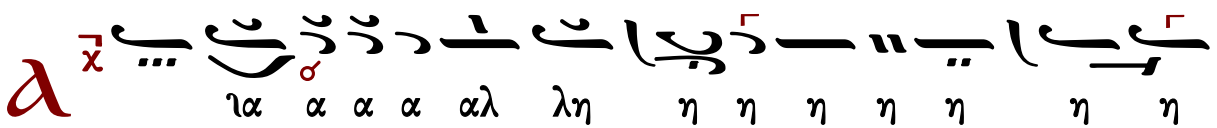

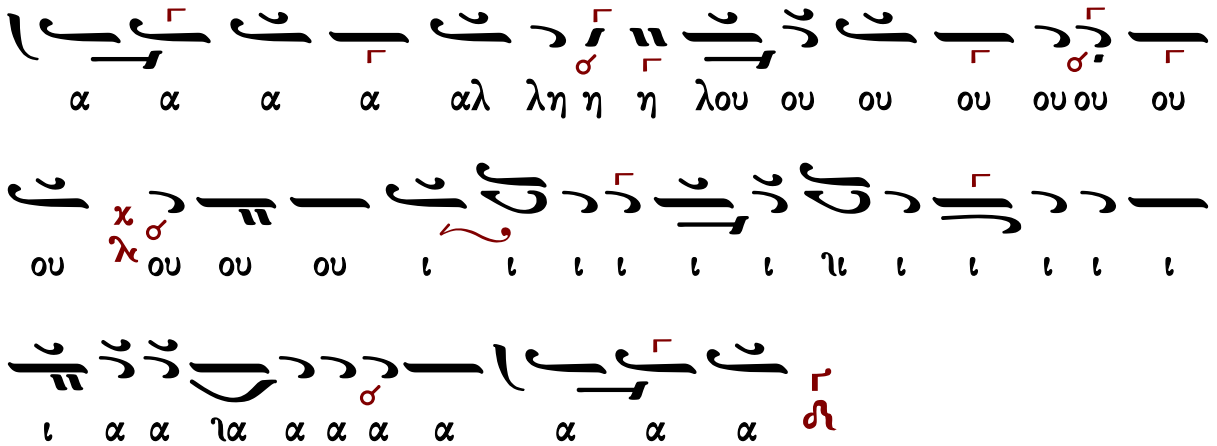

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̃ π̃ ἡ ⸗

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.218*

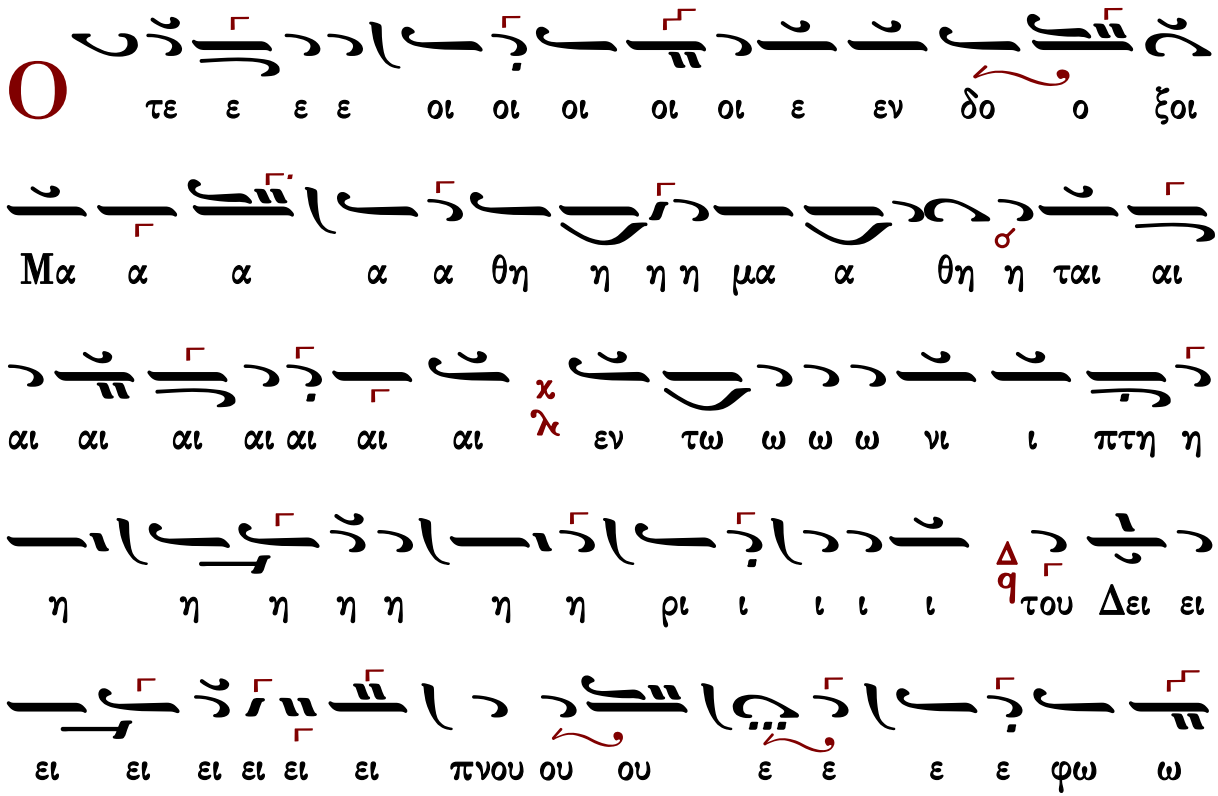

ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε ε

I ι ου ου ου ου ου δα α α α α α ας

ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε

βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η η η η η σα α ας ε

ε σχο ο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το και

α νο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και

ο ον Κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

α α α α τω ω ω ω ω ω ων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι

α α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο

νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε ε

νον φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε

ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ υ

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος * Κυ ρι ι ε ε δο

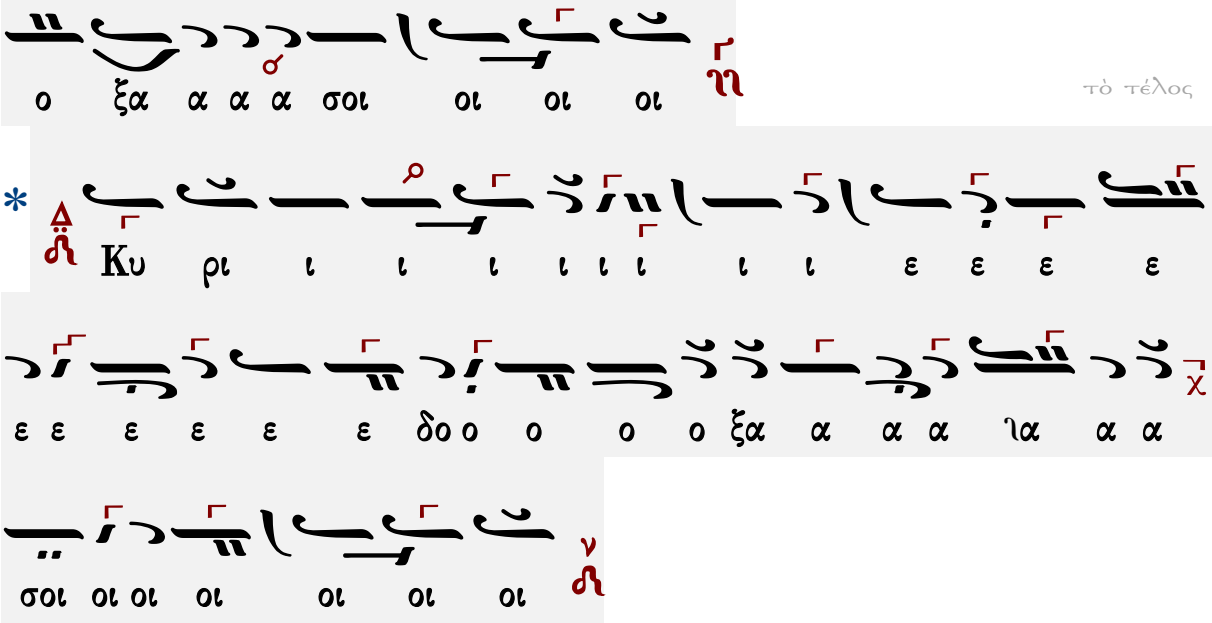

τὸ τέλος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

σύντομο

Ἦχος λ̇ π̇

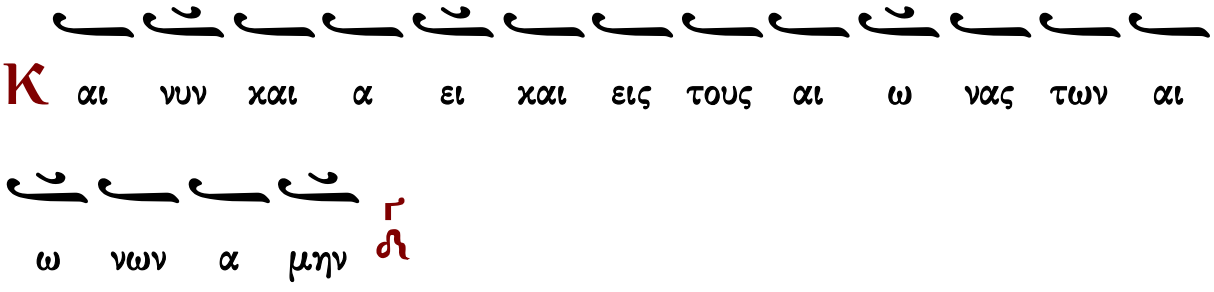

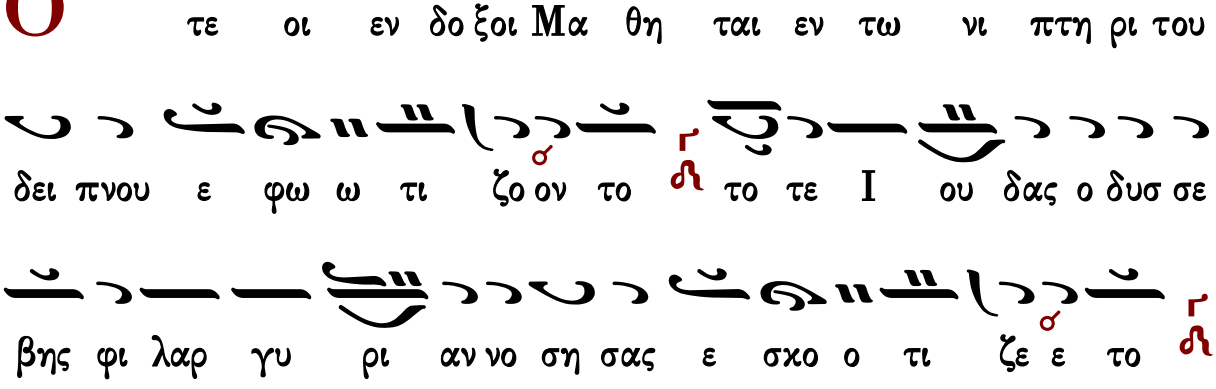

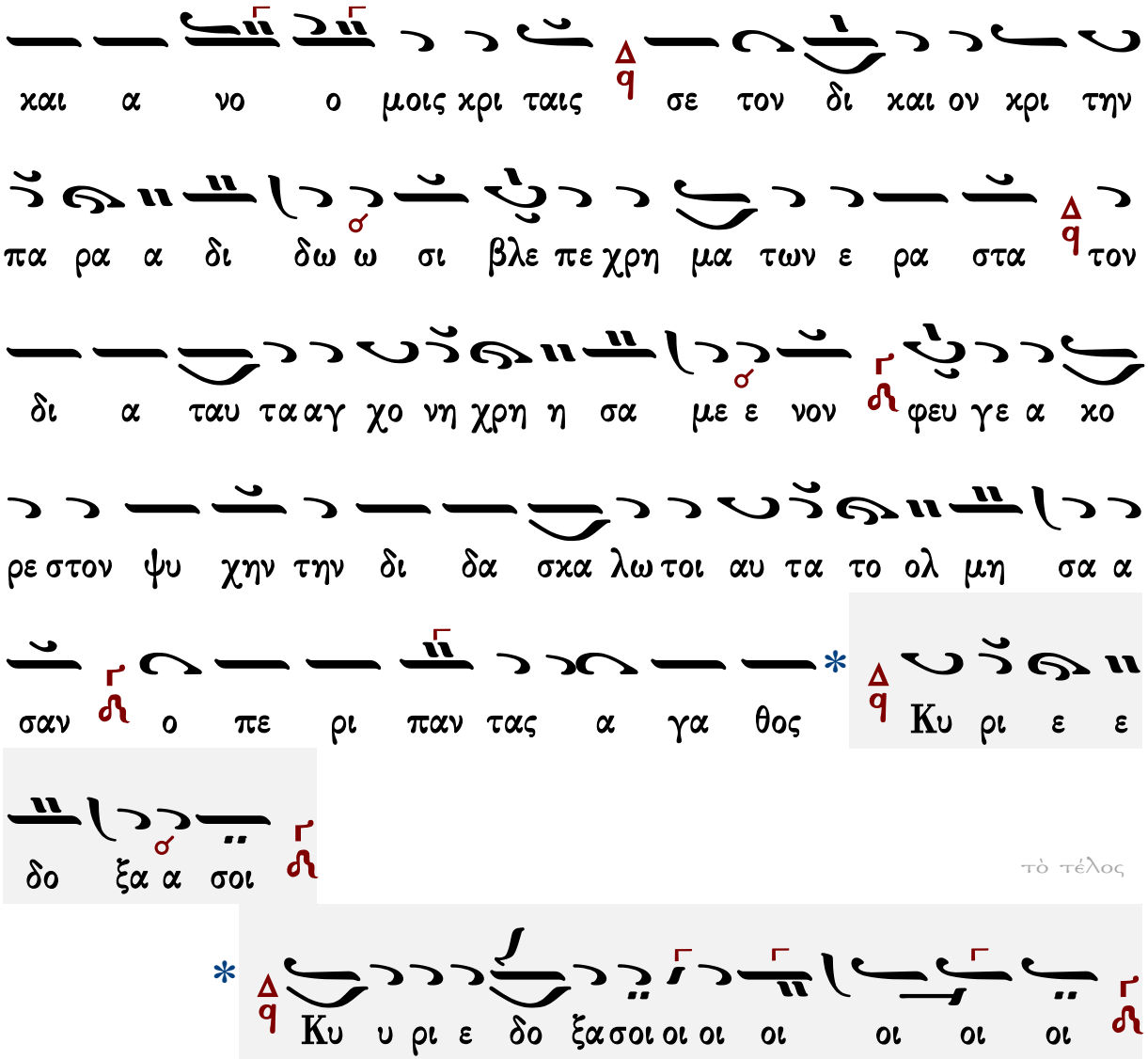

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία κ΄ Μ. Εβδομάς
1884 σ.140*

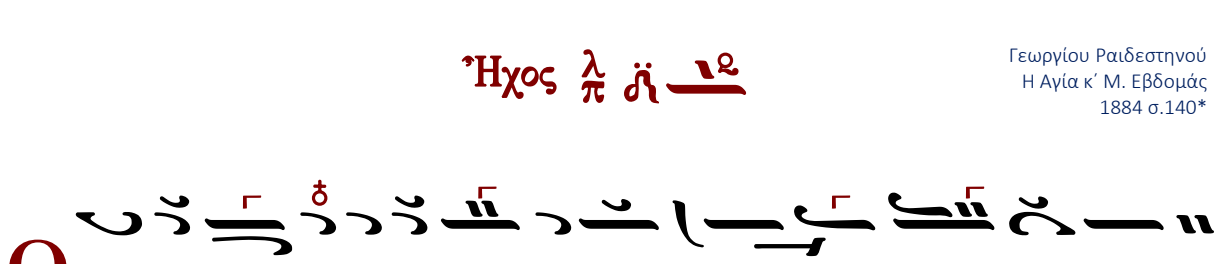

χαι α νο ο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι

σας ε ε σχο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το

α α α α αν νο ση η η η η η η η η

σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ

ον το το ο τε ε ε Ι ι ου ου ου ουου

πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο

η η ρι ι ι ι του Δει ει ει ει ει ει ει ει ει

αι αι εν τω ω ω νι ι πτη η η η η η

οι οι οι Μα α α α θη η ται αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι

ι ι ι χαι αι ον Κρι τη η η η η η ην πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ω ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α α

αγ χο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον φε ε ευ γε ε ε α α α χο ο

ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ υ χην την Δι ι ι ι δα α α σκα α

α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη

η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν

τα α α ας α α α α α α γα α θο ο ο ο ος

Κυ ρι ι ι ι ε ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

(β′)

ἕτερον σύντομον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία κ΄ Μ. Εβδομάς
1884 σ.142*

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω Νι πτη ρι του Δει

πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε

το και α νο ο ο μοις χρι ταις σε τον δι και ον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον α΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ἡ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

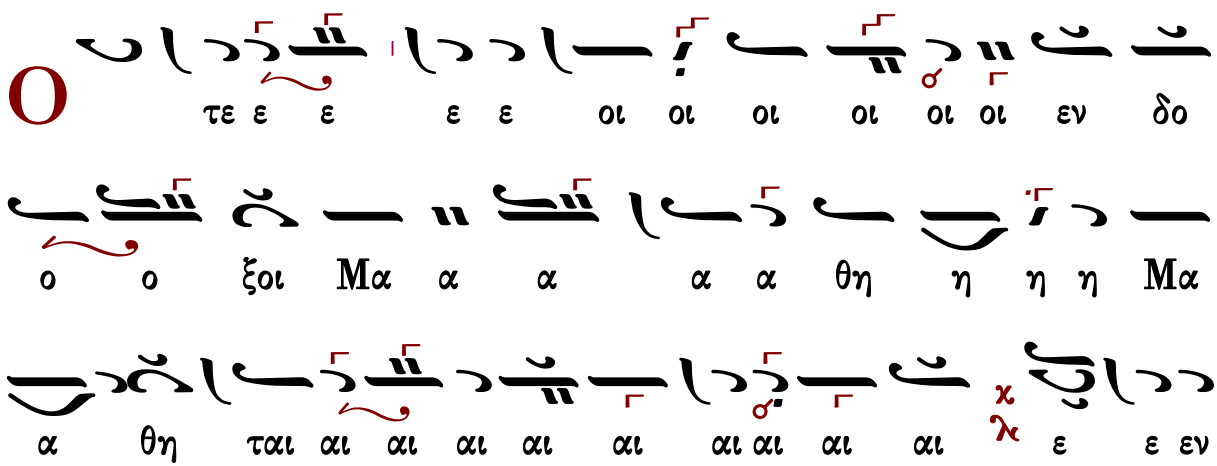

ι ι ι ρι η η η η η η πτη νι ω ω ω τω

ε ε ου ου ου πνου ει ει ει ει ει ει ει ει του ι ι

το το ι ζον τι ι ι ζο ε φω τι ι ω ω ω φω

α α α δα ου ου ου ου ου ι ι I ε ε τε

ο ο υσ σε ε ο υ υ υ δυ ο ο ο ας α α

ι ι ι ι ι αρ α α λα φι ρ βης ε ε σε δυσ

σα η η η η η η η η νο ν α α α α

ε ε ζι τι ι ζε ε σχο ο ο ο τι ι ζε ε σχο ας α

αι ι ι ται χρι ις οι οι μοι ο νο α χαι το ρ

ι ι σε τον δι ι αις αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

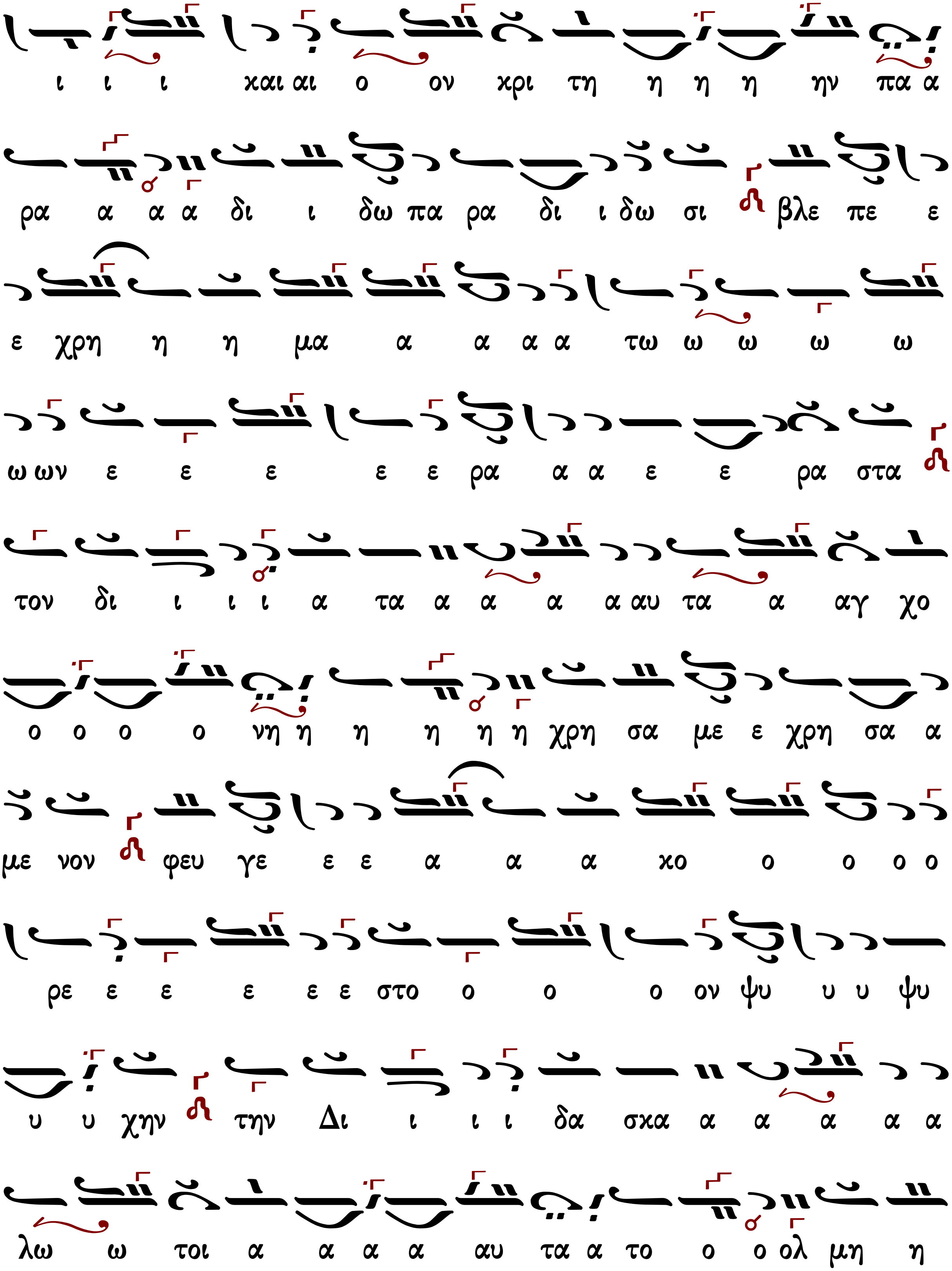
ι ι ι και αι ο ον χρι τη η η η ην πα α
ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε
ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω
ω ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα
τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο
ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α
με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο
ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ
υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α
λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

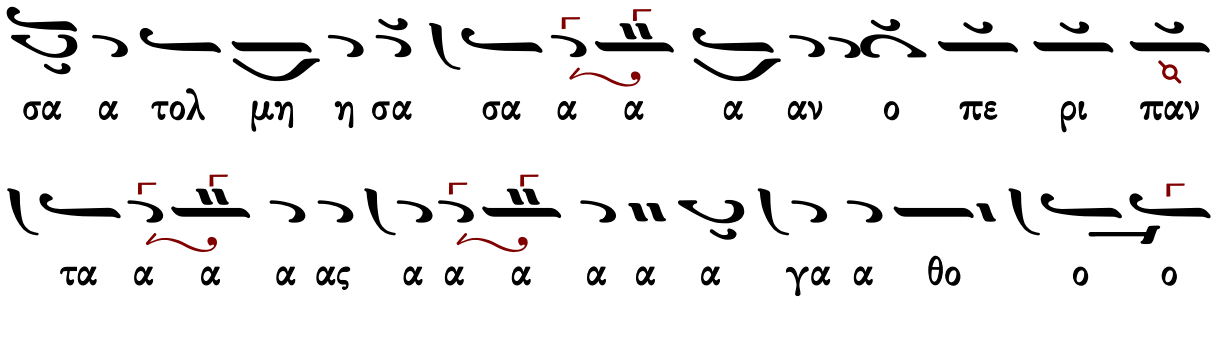

σύντομον

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

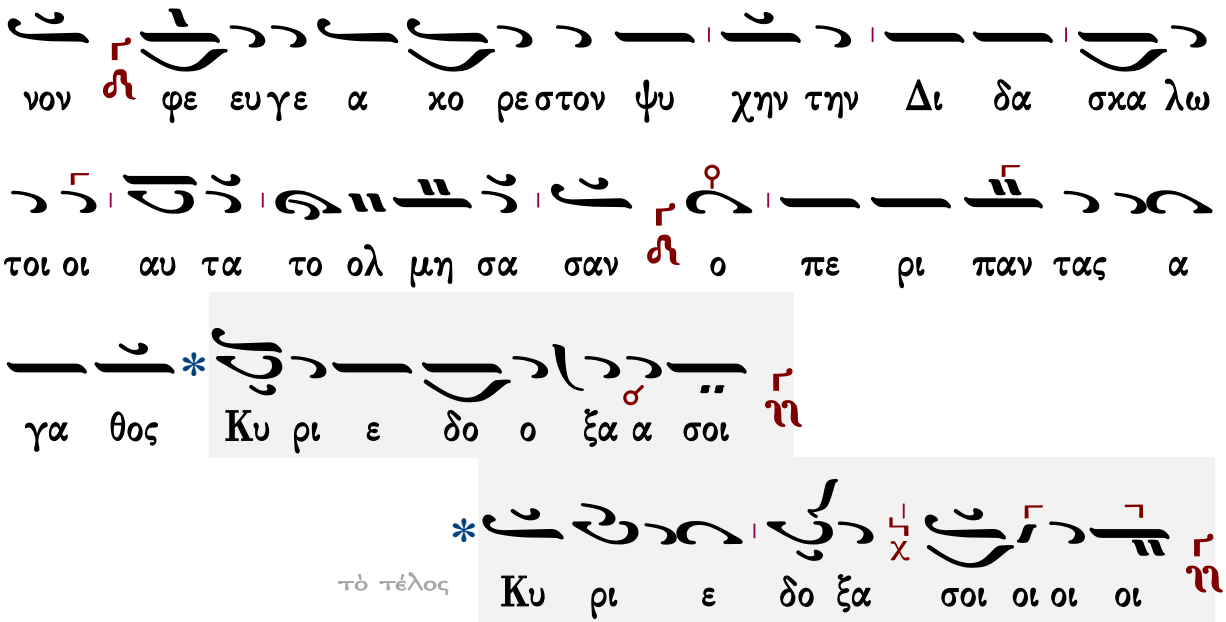

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον α΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργὸν

Ἦχος λ π ἡ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.78*

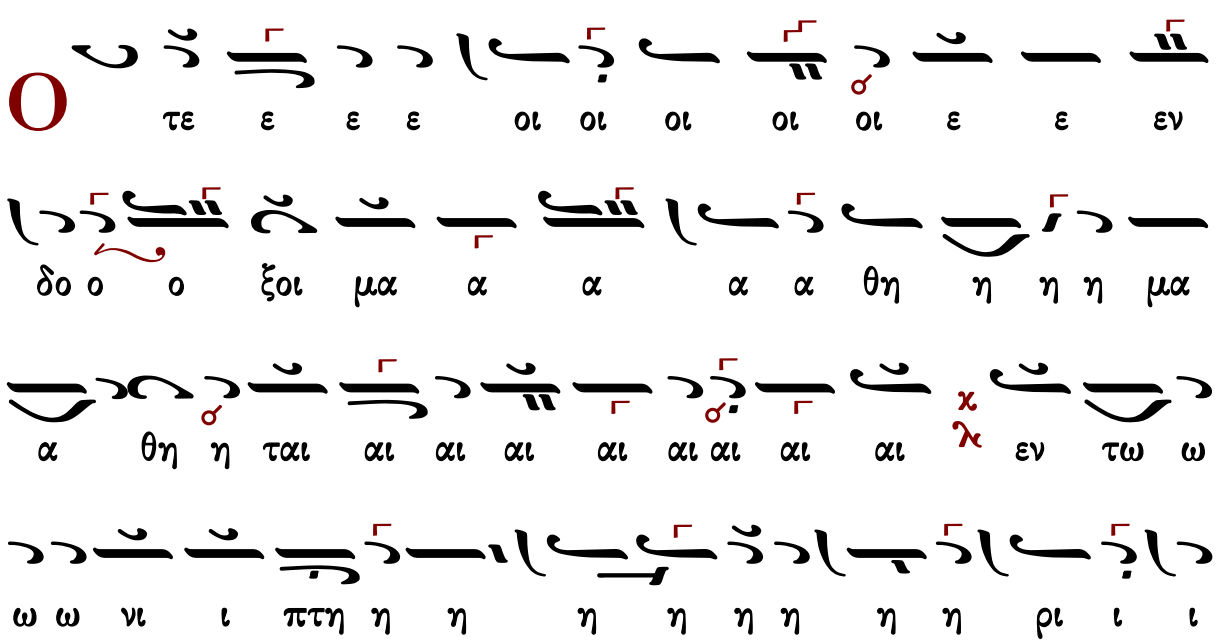

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον

το το τε ε I ι ου ου ου ου ου

δα α α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υσ

σε ε ε ο δυσ σε ε βης φι λα α α αρ γυ υ

υ ρι ι ι ι ι α α α α αν νο ση η η η η

η η η σα α ας ε ε σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο

τι ι ζε ε το και α νο μοι οι οις χρι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και ο ον χρι τη η η η ην πα α ρα α

δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη

η μα α α α α τω ω ω ω ω ω ων ε

ε ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον δι

ι ι ι α α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο

ο ο νη η η η χρη η η σα α α με ε χρη σα

α με ε νον φευ γε ε α α χο ο ο

ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ υ υ χην την δι ι ι ι δα α σκα α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α

τολ μη η σα α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α

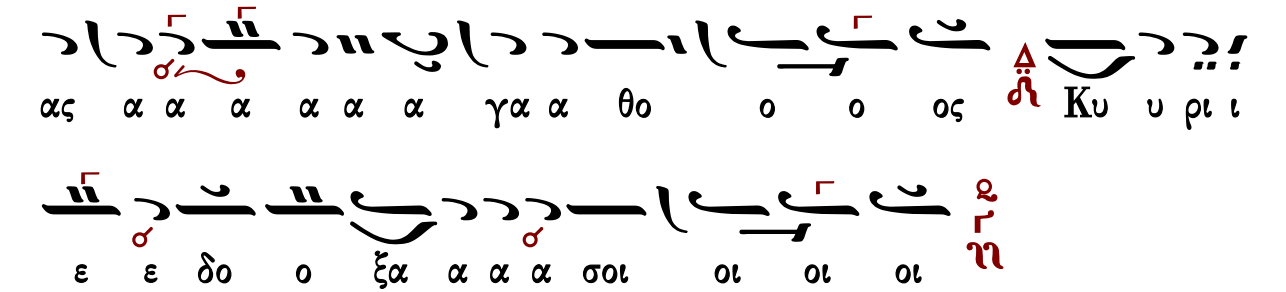

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί

μέλος ἀρχαῖον ἀργοσύντομον σύντομον

Ἀργοσύντομον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

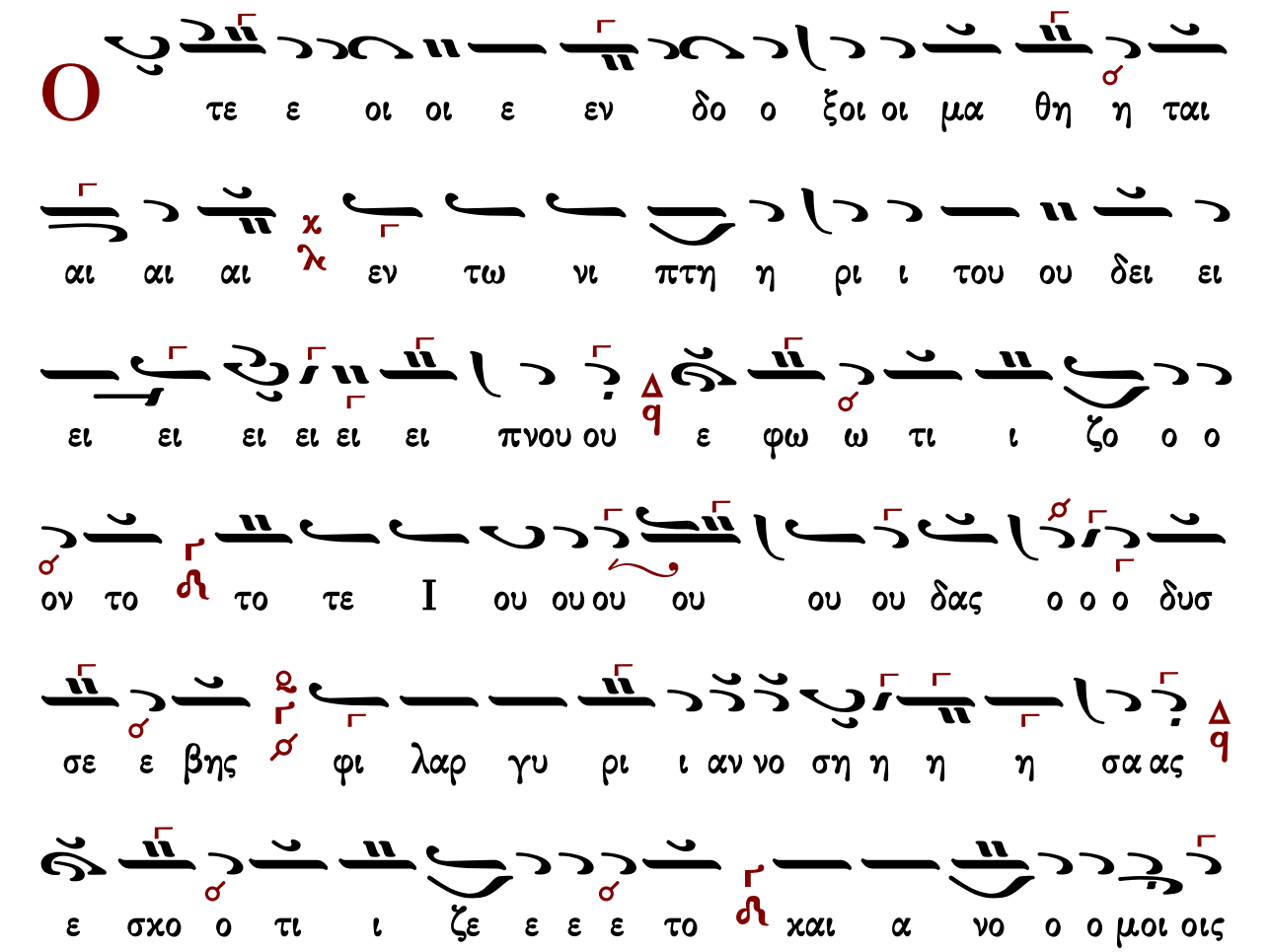

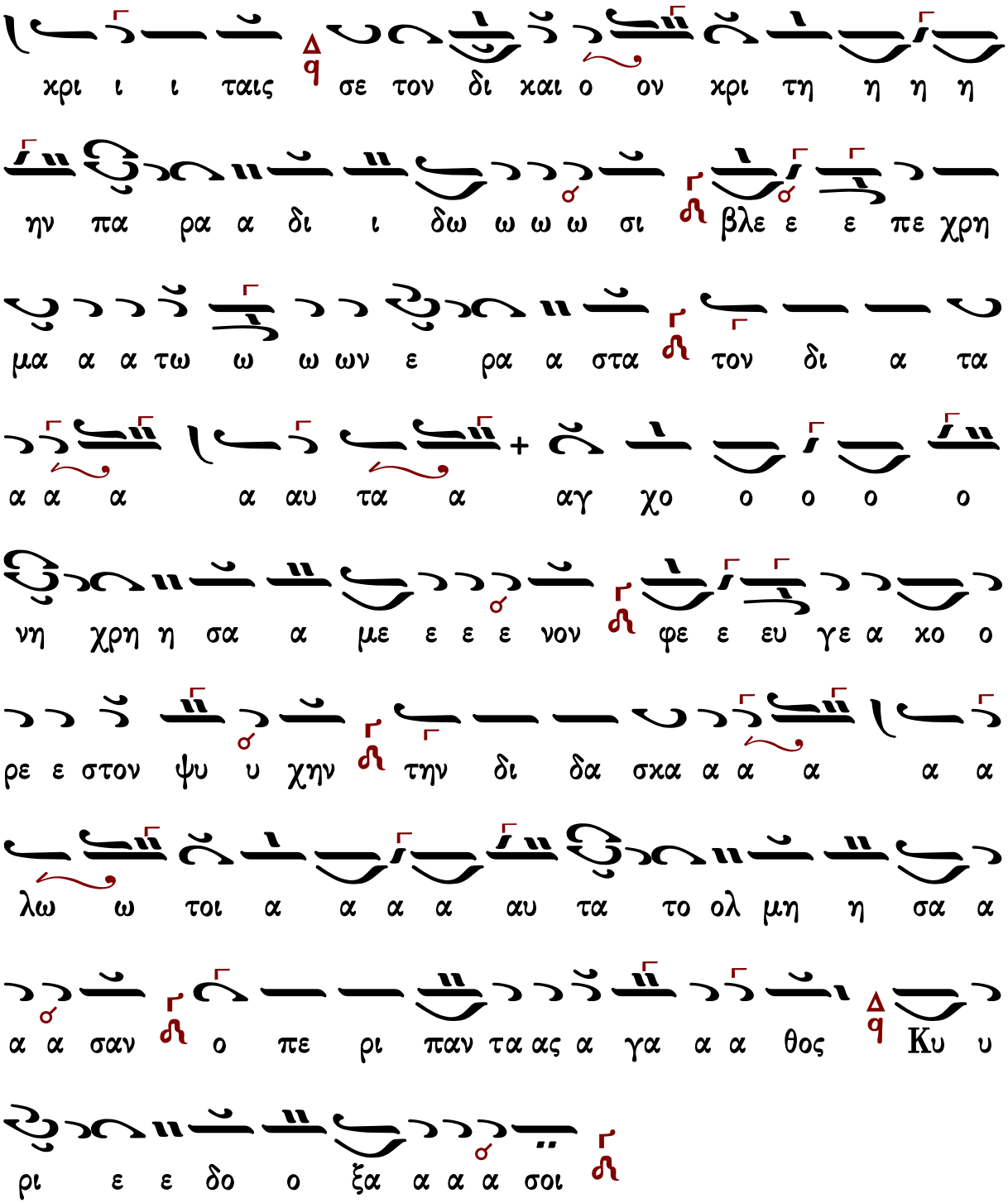

ἀργοσύντομον ☜ Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί ☞ σύντομον

Σύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

τὸ τέλος

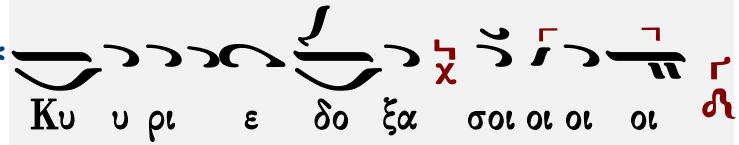

Ἀντίφωνα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.337*

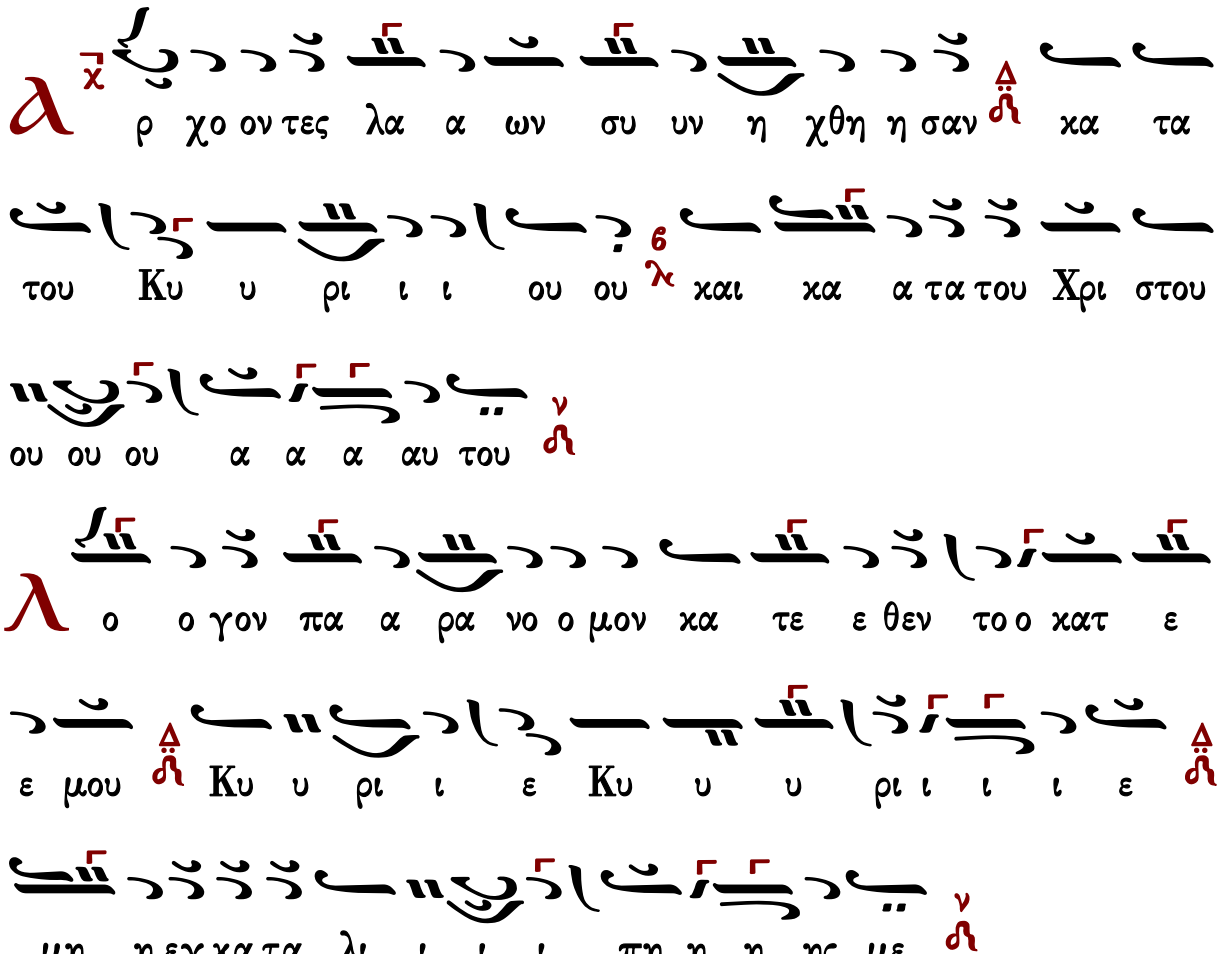

Τ ας αι σθη σεις η η μων κα θα ρα α ας τω Χρι ι

στω ω πα α ρα στη η η σω ω ω ω μεν κ και ως

φι ι λοι α αυ του κ τας ψυ χας η μων θυ σω μεν δι

ι ι ι α α α αυ τον ν κ και μη η ταις με ρι ι

μναι αι αι αις του βι ι ι ου ου συμ πνι γω ω ω με εν

ως ο Ι ι ι ου ου ου ου δας ν κ αλλ εν τοις

τα μει οις η η μων κρα α α ξω ω ω ω μεν κ

Πα α α τε ερ η η η μων κ ο εν τοις ου

ρα α νοι οις α πο του πο νη ρου ου ρυ υ υ

υ υ σαι αι η η η μας ν κ

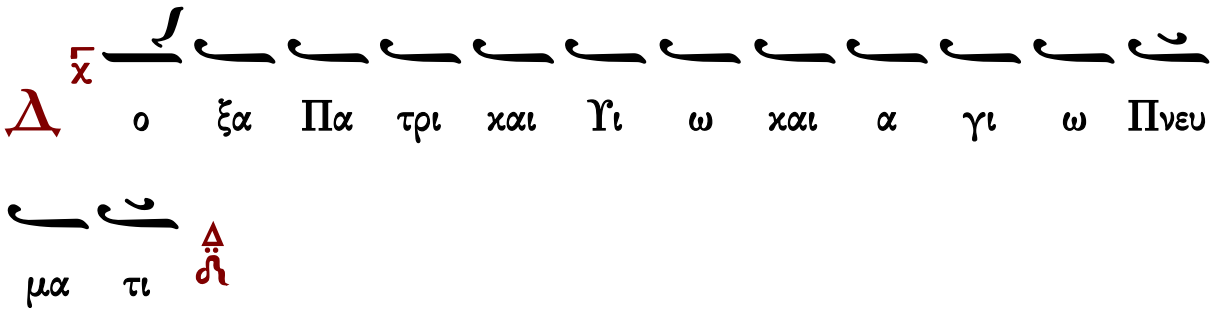

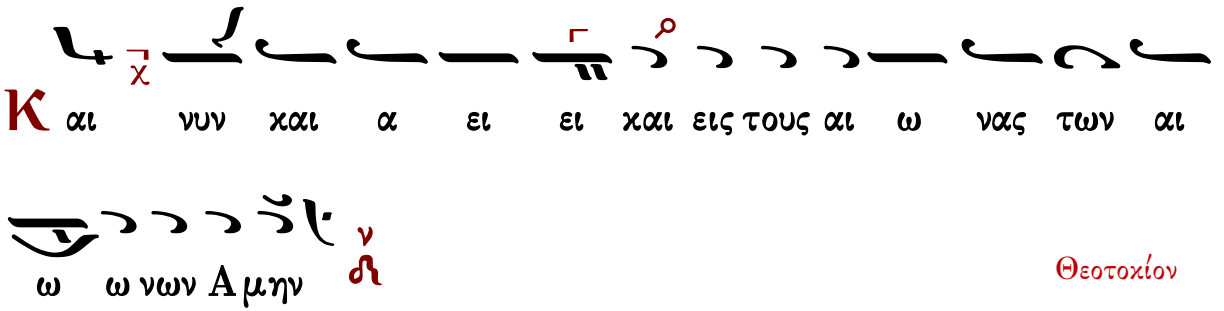

Θεοτοκίον

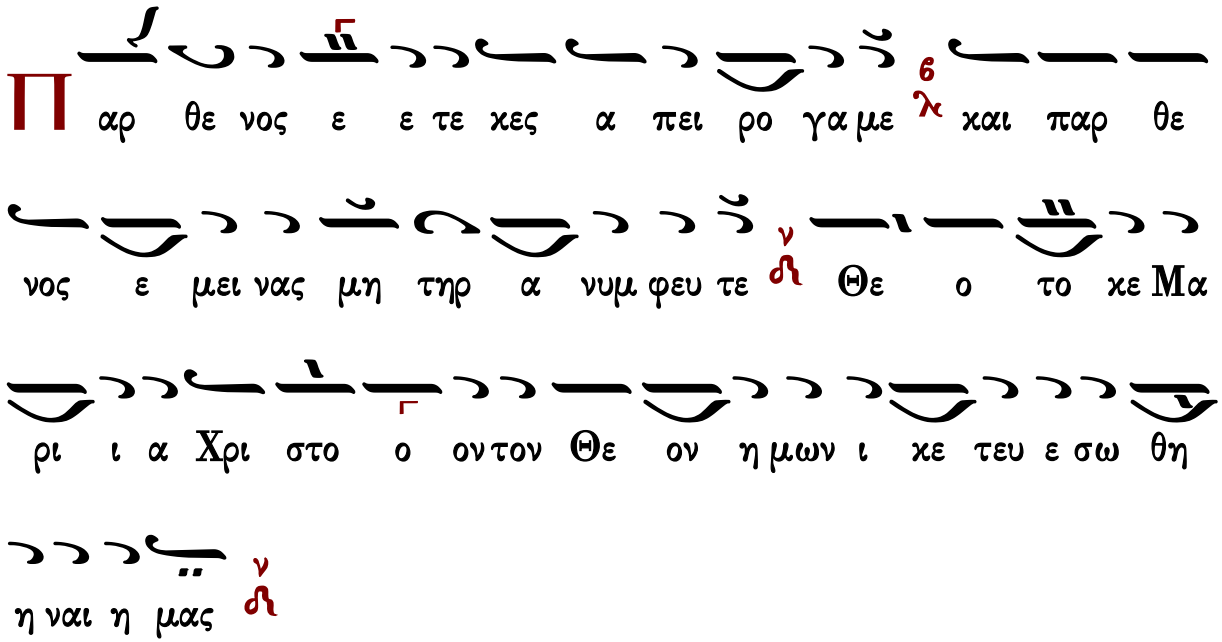

Ἀντίφωνον β'

δρα με ε λε γω ω ων ο ο ο Ι ι ου ου
δας τοις πα α ρα α νο ο μοις γρα αμ μα τε ε ε ευ
σι τι μοι οι θε λε ε ε τε ε δου ου ου ναι κα
γω ω ω ω υ υ υ υ μιν πα ρα δω ω σω α α α
αυ τον εν με σω δε ε τω ω ων συ υ υμ φω νου
ου ουν των αυ το ος ει ει στη κει ει εις α α α ο
ρα α α τως συμ φω ω νου ου με ε ε ε νος χαρ
δι ο γνω ω ω στα φει ει σαι τω ων ψυ χω ω ων η η
η η μων
ν ε λε ε ε ε ε ει τον Θε ον θε

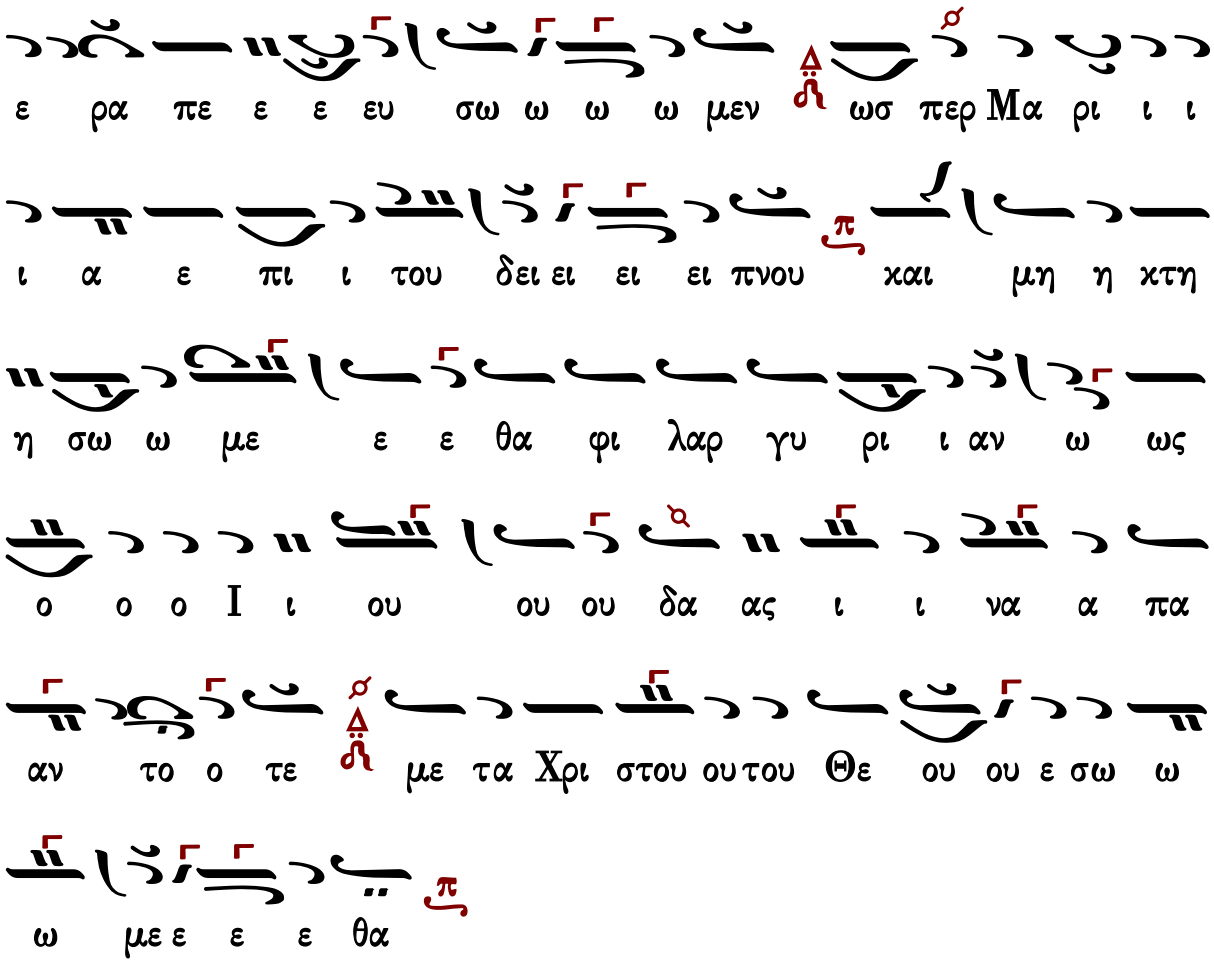

Ἦχος λ π ... Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

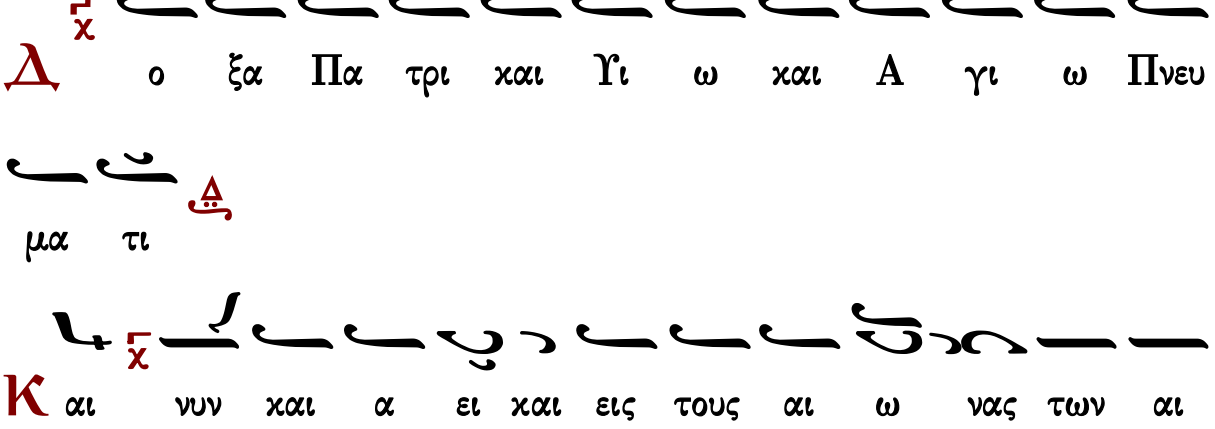

ω νων Αμην

Θεοτοχίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι α παν

το ος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης δυσ ω που

ου ου σα ι ναχιν δυ νων σω σητους εις σε κα τα

φε ευ γον τα ας

Ἀντίφωνον γ΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.340*

Δ ι α Λα ζα ρου την ε γερ σι ιν Κυ υ ρι

ι ι ε το Ω σαν να σοι οι ε χρα α α αυ γα α

α α ζον παι δες των Ε βραι αι αι αι ων φι ι λα α

αν θρω ω ω ω πε ο δε πα ρα α νο μο ο ος

Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε

ε ε ναι

Θ ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε ε λε ε ε ε γες εις εξ

υ μω ω ωων πα ρα α δω ω ω σει ει ει ει με

ο δε πα ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η

βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Ι ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι Κυ υ ρι

ι ι ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι

ι ις ε ε ε ε στι του ου τον δι α του α α α αρ

του υ υ πε ε ε δει ει ει ει ξας ο δε πα

ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου λη η

θη συ υν ι ε ε ε ε ναι

Є ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α α Κυ υ ρι

ι ι ε και εις φι λη μα δο ο ο ο λι ι

ι ι ον ε ε ζη η τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο

ο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα ρα α

νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη

συν ι ε ε ε ε ναι

Ѥ ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε ε τρε ε ε ε πες ου

τω ποι ει ει τε ε ωσ πε ερ ι ι ι δε ε ε ε

τε ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου

δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι ι να μη πει ει

ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ο ο

ος η μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες ο δε πα

ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ουλη

η θη συν ι ε ε ε ε ναι

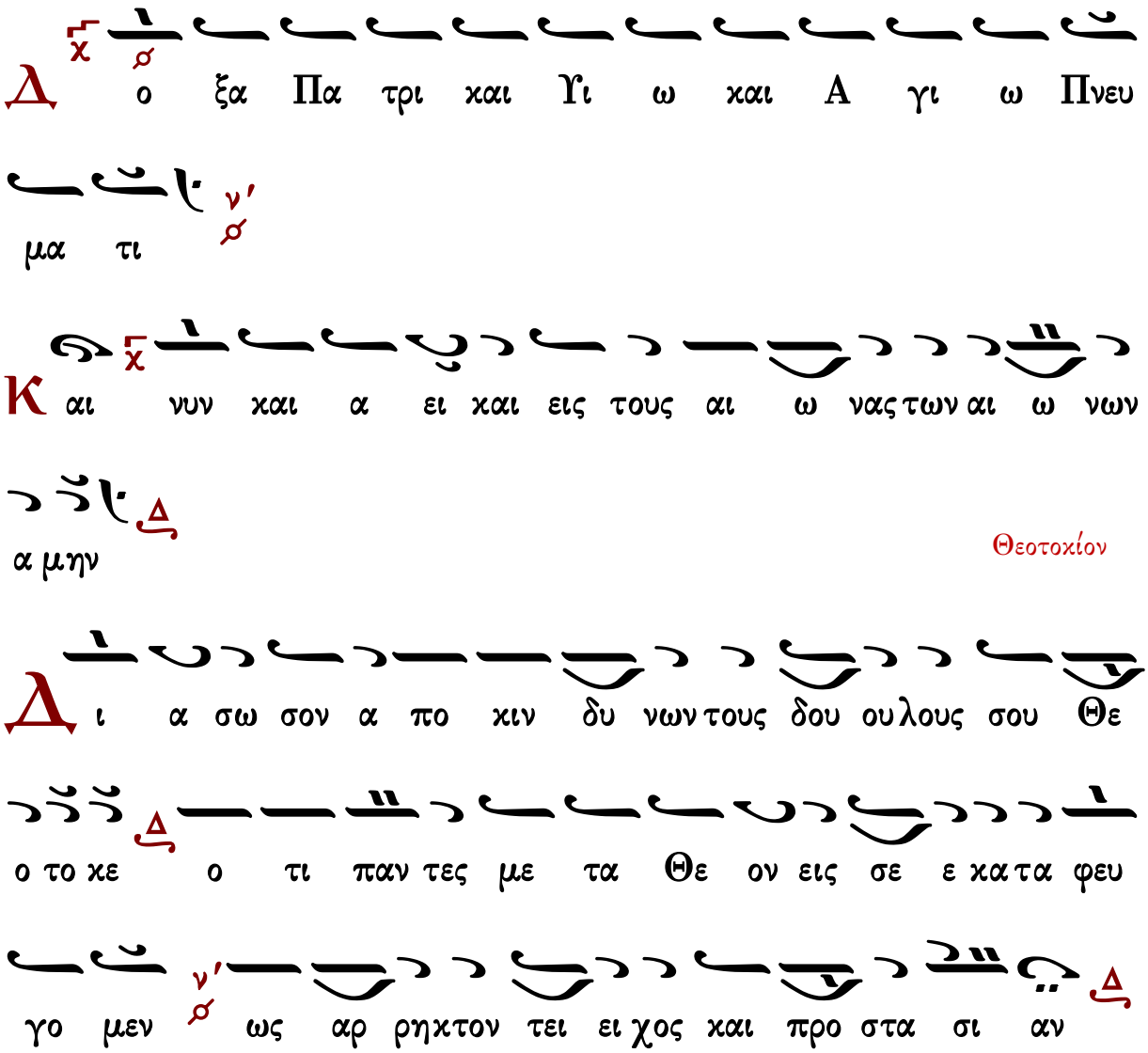

Κάθισμα 6′

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.343*

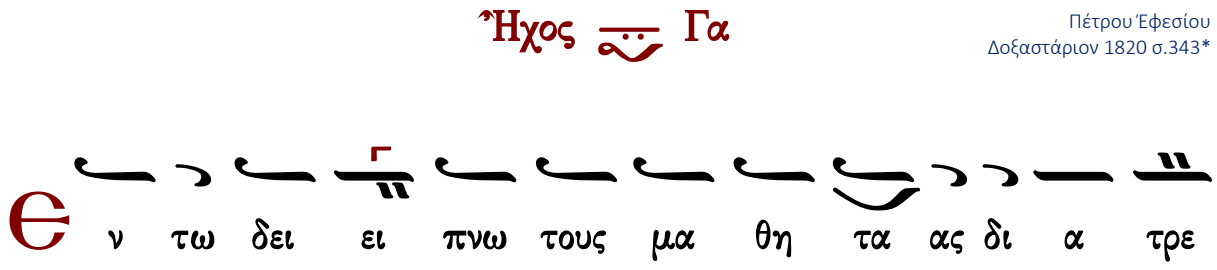

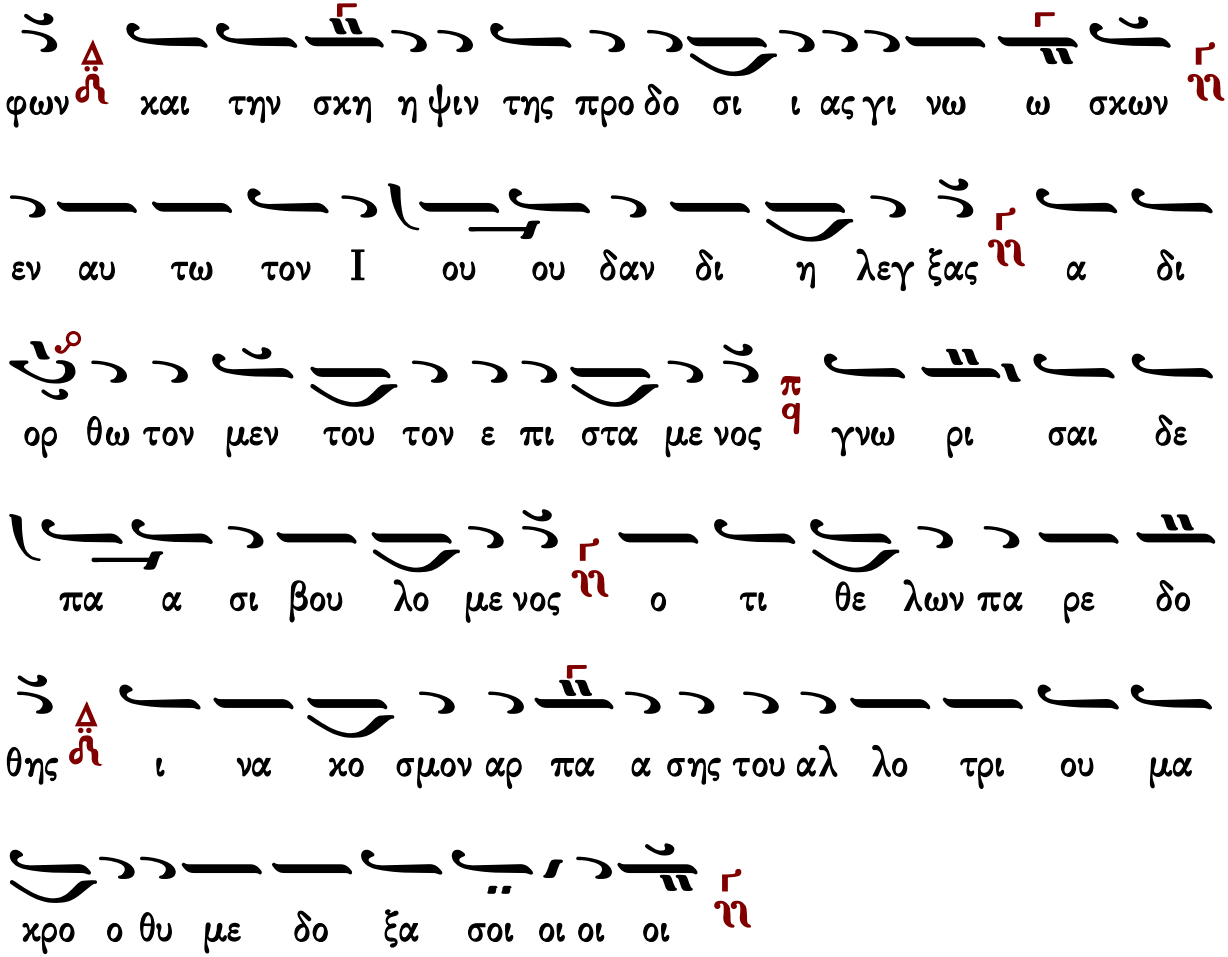

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον β΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

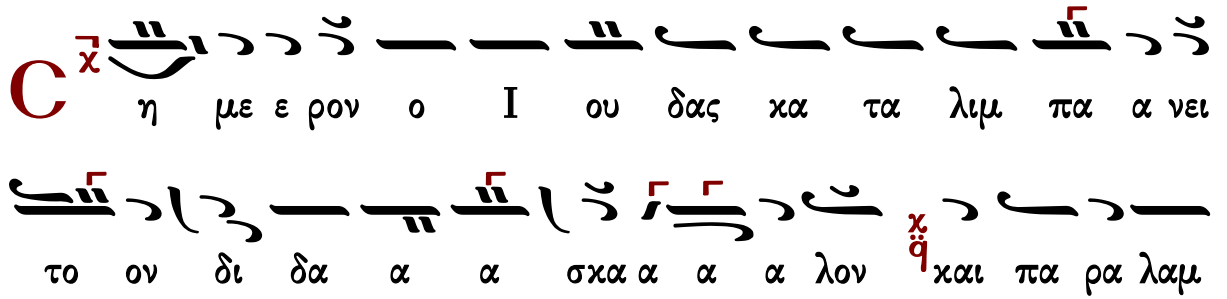

βα α νει το ον δι ι α α α α α βο ο ο ο λον π τυ
φλου ται τω πα θει της φι λα αρ γυ ρι ι ι
ι ι ας χ εκ πι πτει ει του φω ω το ο ος ο ο ε
σκο ο τι σμε ε ε ε νος π πως γαρ η δυ υ να το βλε
ε ε ε ε πειν χ ο τον φω στη ρα πω ω λη η σας
τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι
ων π αλλ η η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων υ
πε ερ του κο ο ο ο ο σμου χ προς ο ον βο
η η η η σω ω ω ω μεν χ ο πα θων και αι συμ πα α
θων αν θρω ω ποις δο ο ξα σοι

*ἑτέρα θέσις
τρι α α χον τα α α αρ γυ υ υ υ
υ ρι ι ι ι α
C η με ε ρον ο I ι ου δας πα ρα ποι ει ται
θε ε ο σε ε ε βει ει ει ει αν χαι αλ λο τρι
ου ουται του ουχα α ρι ι ι ι ι σμα α α α τος
υ παρ χων μα θη η τη η ης γι ι νε ται προ δο
ο ο ο της εν η θει ει φι λι ι χω ω ω δο ο λον
υ υ πο χρυ υ υ υ πτει χαι προ τι ι μα α ται
α α φρο ο ο νως της του Δε σπο ο του α γα α α
α α πης τρι α χον τα αρ γυ ρι ι α ο

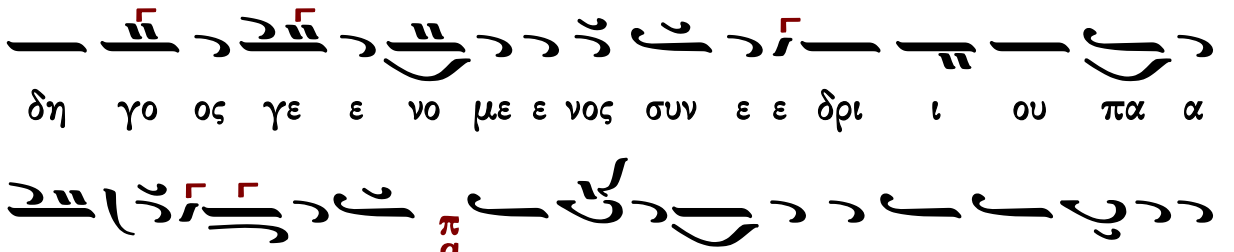

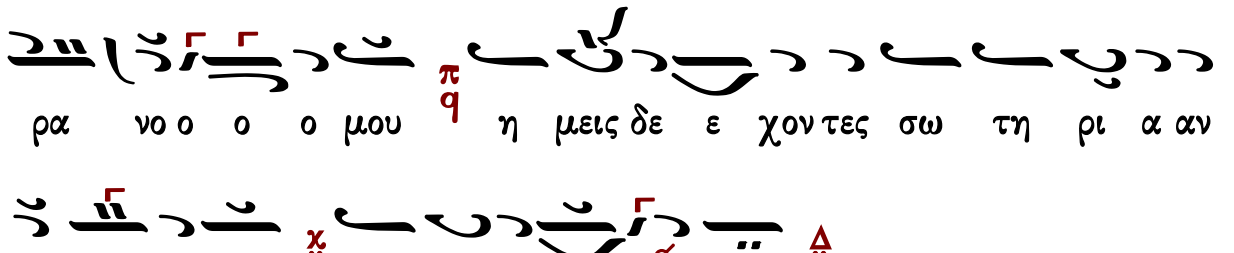

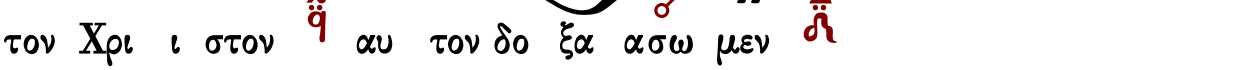

* ἑτέρα θέσις

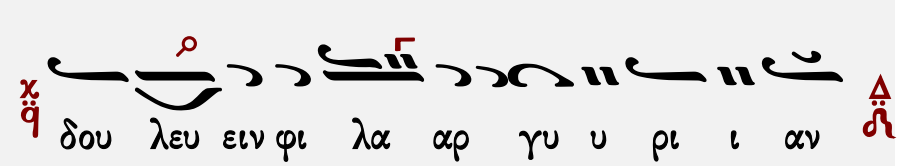

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.336*

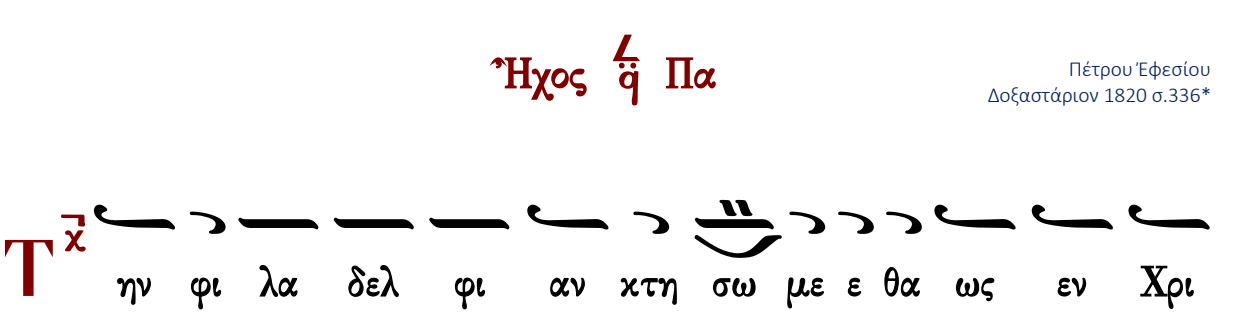

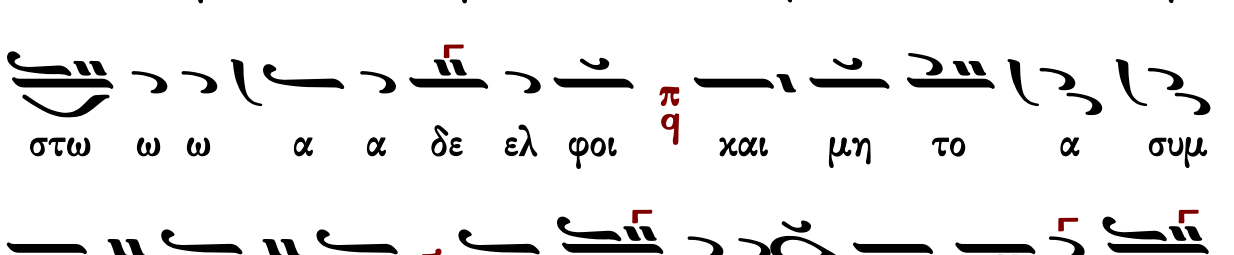

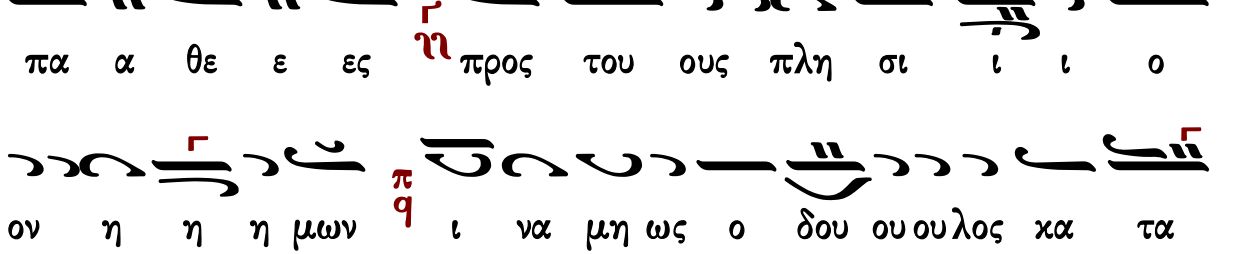

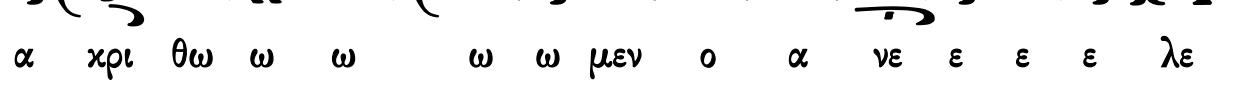

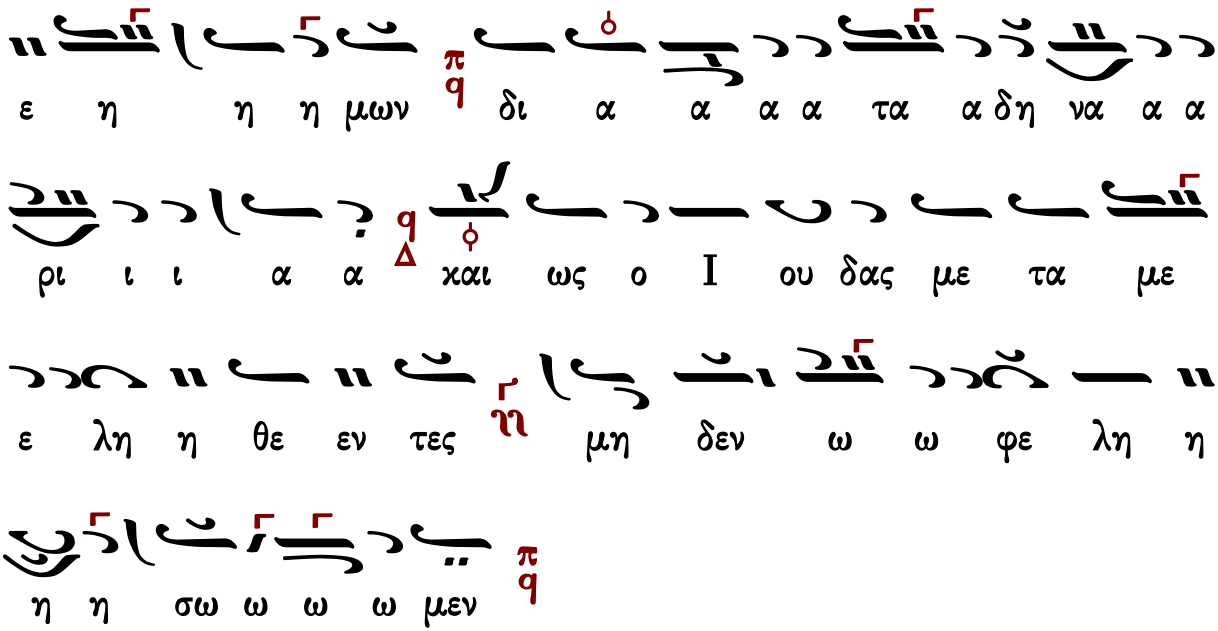

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.337*

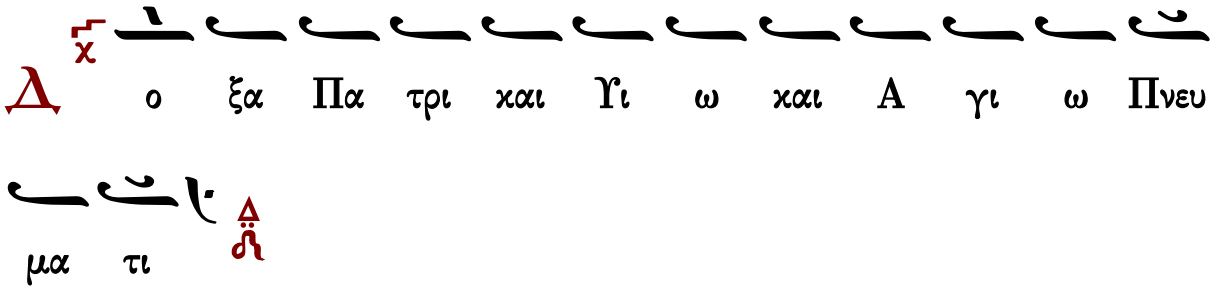

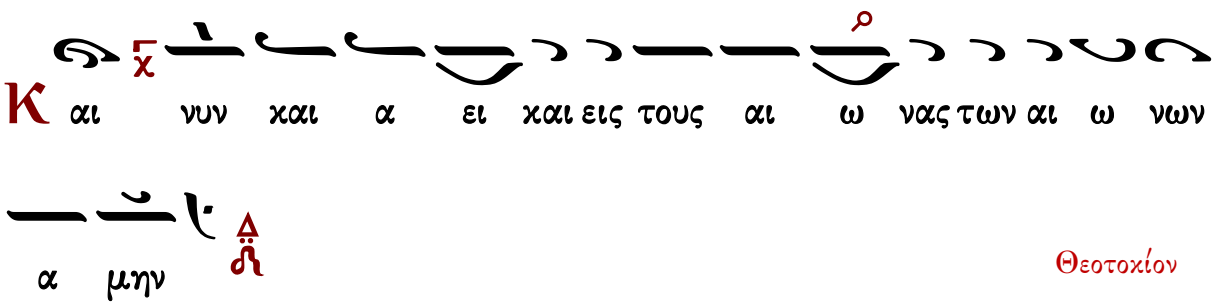

Θεοτοχίον

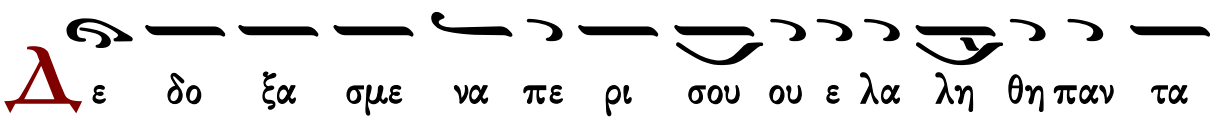

χου ο τι ε κυ η σας σαρ κι τον των ο λων ποι

η την Θε ο το κε Μα ρι α παν υ μνη τε και α πει

ρο ο γα α με

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.337*

Ο μα θη της του ου ου δι ι ι δα α σκα

α α λου συν ε φω ω νει τη ην τι ι ι μην

και τρι α α κον τα α α α αρ γυ υ ρι ι ι

οις πε πρα κε ε ε τον Κυ υ ρι ι ι ι ον φι

λη μα α α τι ι ι δο λι ι ι ω πα ρα

δους α αυ τον τοις α νο ο ο ο ο μοις εις θα α

α να α α α τον

C η με ε ρον ε λε γεν ο χτι στης ου ου ρα

νου ου ου ου και αι αι αι γης τοις ε αυ του ου μα θη

η η η ταις ηγ γι ι ι χε ε εν η η ω ω ω

ρα και ε φθα σεν I ου ου δα ας ο ο πα ρα α

δι δου ου ου ους με μη τις με ε α αρ νη η

ση η η ται αι βλε πω ω ων με ε εν τω ω Στα α

α αυ ρω εν με σω δυ υ ο λη η η η στων πα σχω

ω γαρ ως αν θρω πος και σω ζω ω ως φι λα α

α αν θρω ω ω ω πος τους εις ε με ε πι στε ε

ευ ο ο ο ον τας

Ἦχος λ π ... Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.338*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοχίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και

τε χου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον * Παρ θε νε

σω ζε τους σε ε με γα λυ υ νον τα ας

*ἑτέρα θέσις

αυ τον δυσ ω πει σω σαι τας ψυ χα ας η

μω ων

Ἀντίφωνον ς΄

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

C η με ρον γρη η η η γο ο ρει ει ο ο Ι ου ου

ου δας πα ρα δου ου ου ου ναι αι τον Κυ ρι ο ον

το ον προ των αι ω ω ω νων Σω ω τη η ρα α του

κο ο ο σμου τον εκ πεν τε α α αρ των χο ορ τα

α σα αν τα πλη η η θη ση με ρον ο ο α νο ο

μος αρ νει ται το ον Δι δα σκα λον μα θη της γε ε

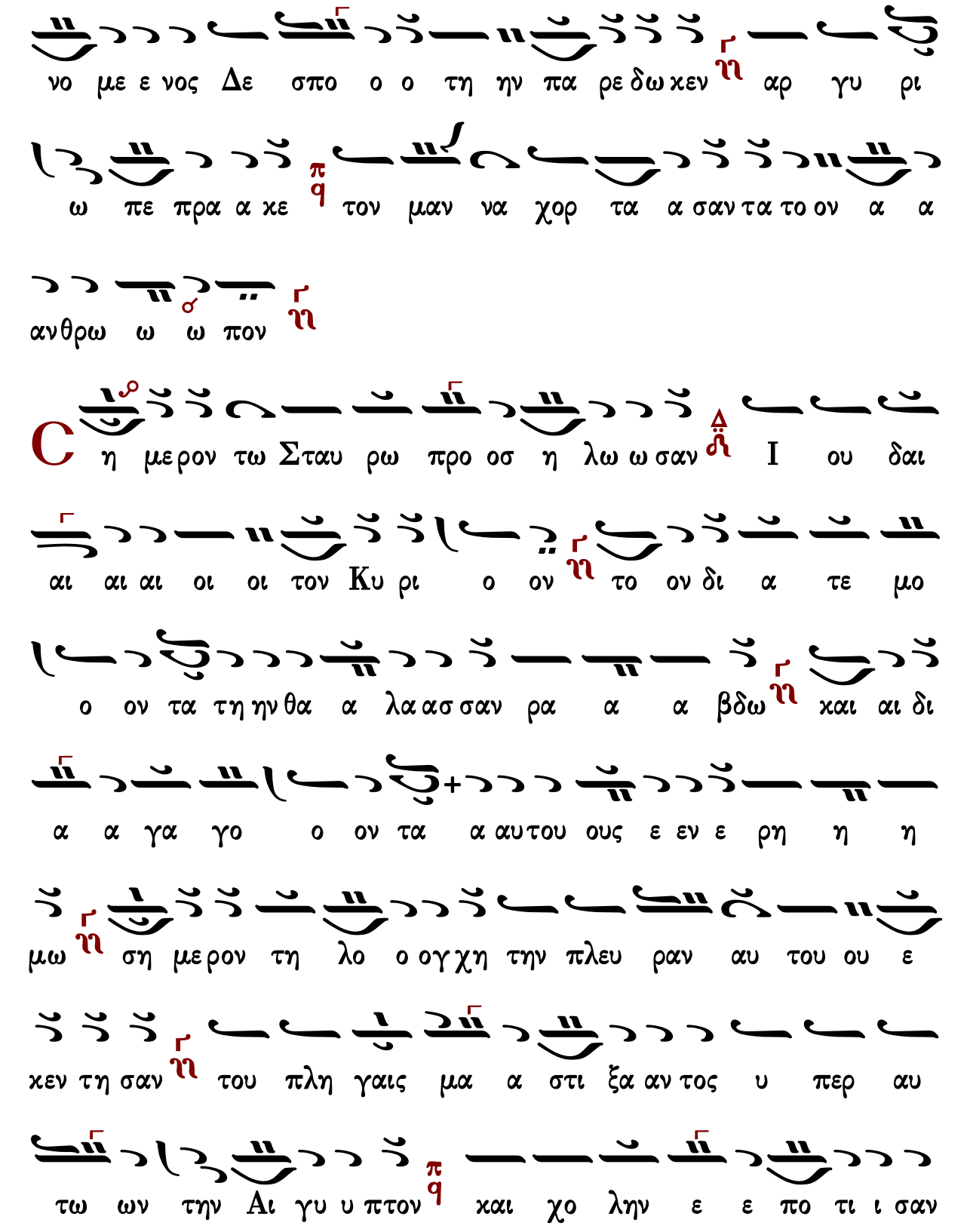
νο με ε νος Δε σπο ο ο τη ην πα ρε δω κεν αρ γυ ρι
ω πε πρα α κε τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α
ανθρω ω ω πον
C η με ρον τω Σταυ ρω προ οσ η λω ω σαν I ου δαι
αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον το ον δι α τε μο
ο ον τα τη ην θα α λα ασ σαν ρα α α βδω και αι δι
α α γα γο ο ον τα α αυ του ους ε εν ε ρη η η
μω ση με ρον τη λο ο ογ χη την πλευ ραν αυ του ου ε
κεν τη σαν του πλη γαις μα α στι ξα αν τος υ περ αυ
τω ων την Αι γυ υ πτον και χο λην ε ε πο τι ι σαν

τον μα αν να τρο φη ην αυ τοις ομ βρη η η η η η σα
α α αν τα

Κ υ ρι ε ε πι το πα α θος το ε ε χου σι ι
ο ον πα ρα α γε νο με νο ος ε βο ο ο
ο α ας τοις μα α θη ται αι αις σου χαν μι αν ω
ω ραν ουκ ι ι σχυ σα α τε α γρυ πνη η η σαι μετ
ε ε μου πως ε πηγ γει λα α σθε α α α
πο θνη η σκειν δι ε με χαν τον I ου ου ου δαν θε ε
α σα α σθε πω ως ου κα θε ε ευ δει αλ λα σπου δα
α α ζει προ δου ου ναι αι με ε τοις πα α ρα νο ο ο

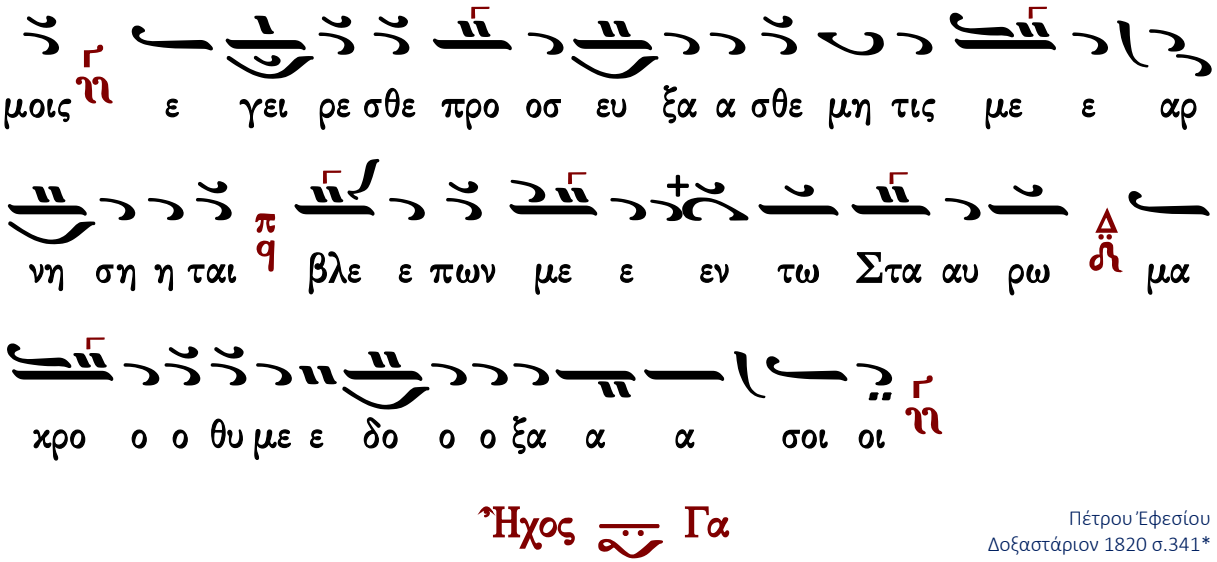

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.341*

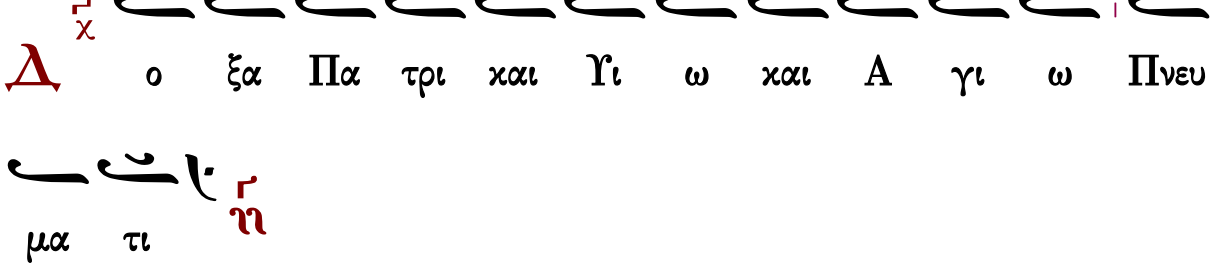

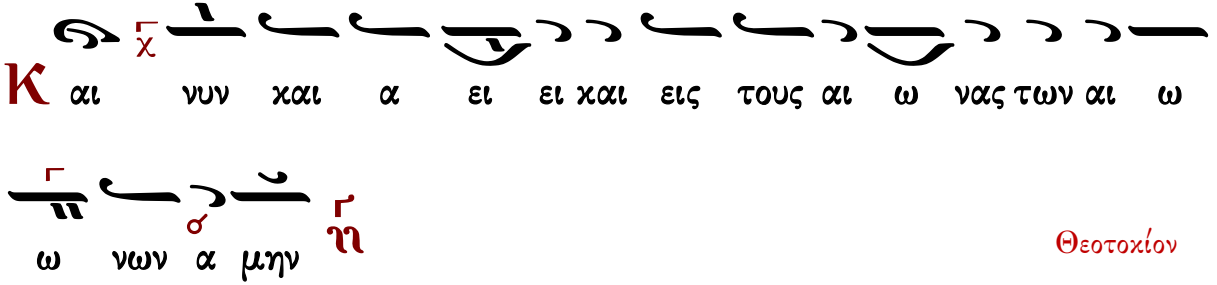

Θεοτοχίον

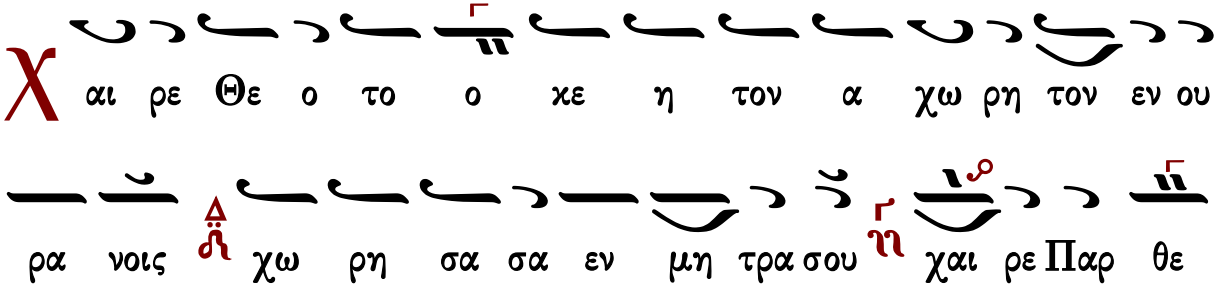

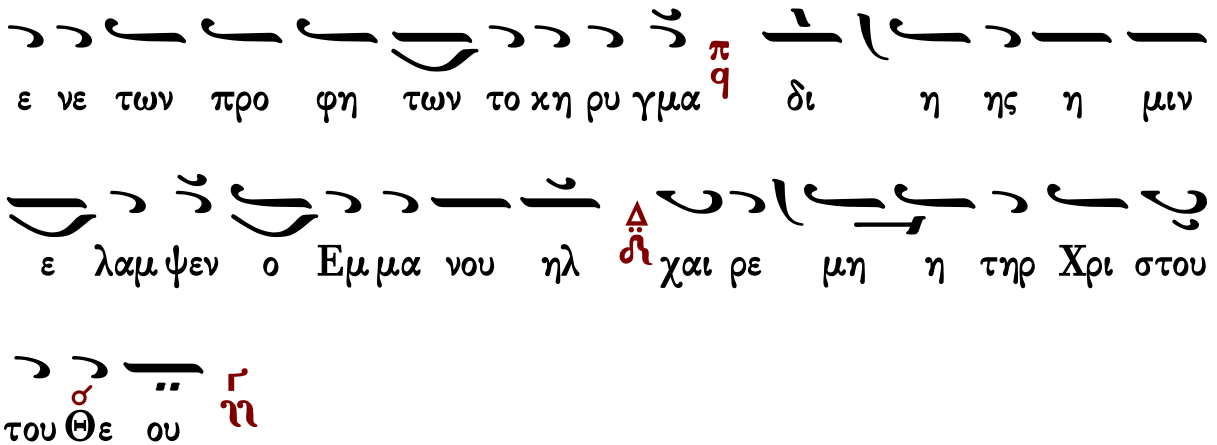

Κάθισμα γ΄

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.341*

Ἦχος Γα

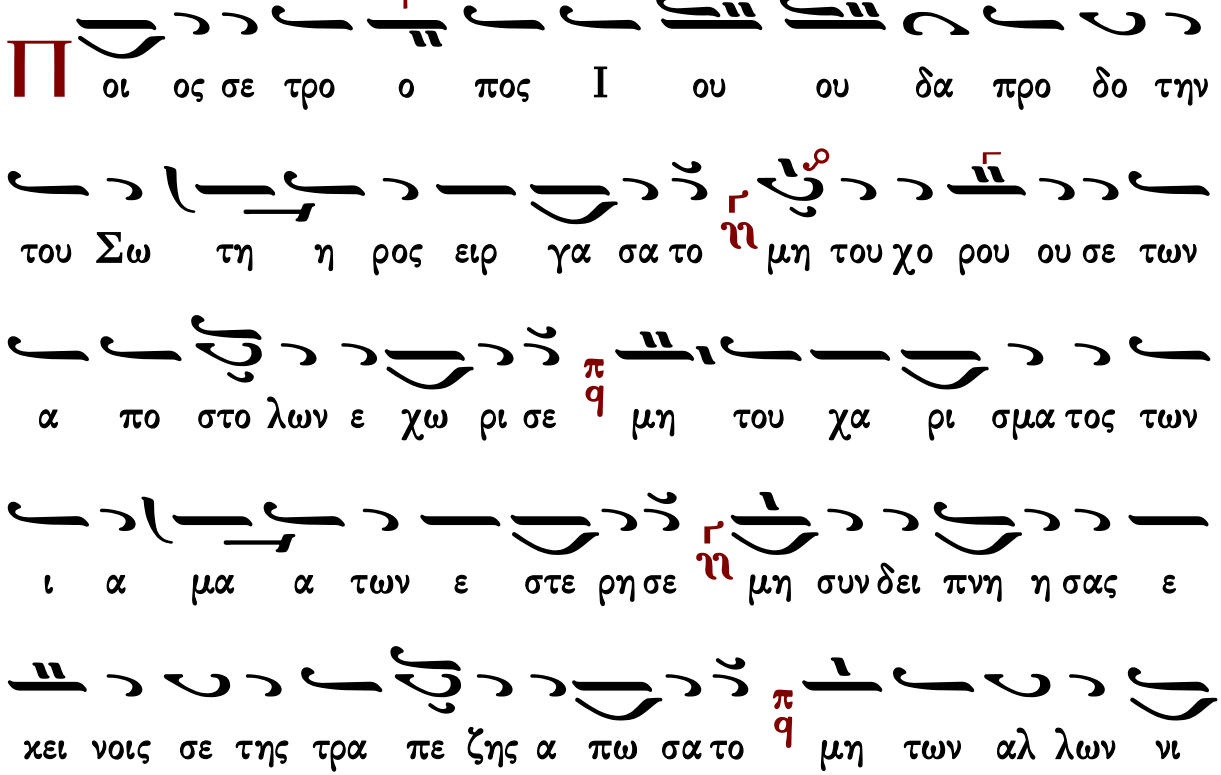

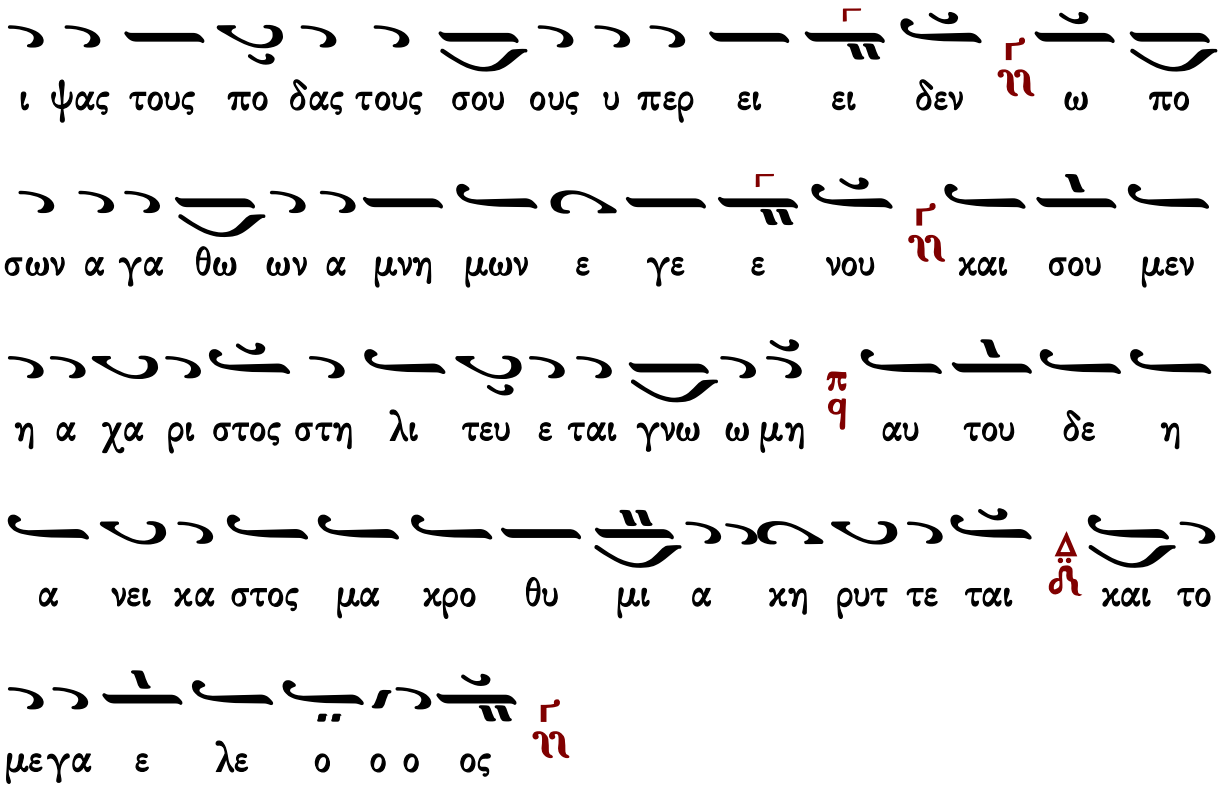

Ἀντίφωνον ξ΄

χορὸς α΄

Ἦχος Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.342*

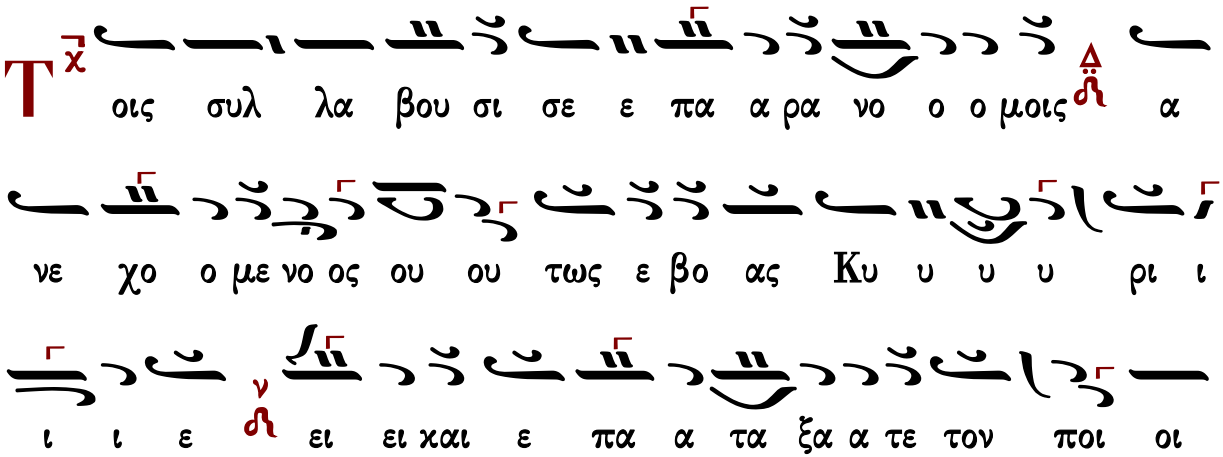

με ε ε να λ και δι ε σκορ πι σα α τε τα δω δε κα προ
βα α τα α τους μα θη η η τα α α ας μου ν η
δυ να μην πλει ει ει ους η δω δε ε κα λε ε
ε γε ε ω ω ω νας λ πα ρα α στη η η σαι
α α αγ γε ε ε ε λων ν αλ λα α μα α κρο θυ
υ μω ι ι να πλη ρω ω θη Δ α ε δη λω σα υ
υ μιν δι ι ι α α των προ φη η η τω ω ω
ων μου ν α δη η λα α και αι κρυ φι α Δ Κυ ρι ε δο ο
ο ο ξα α α α σοι ν
Τ ρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος λ ευ

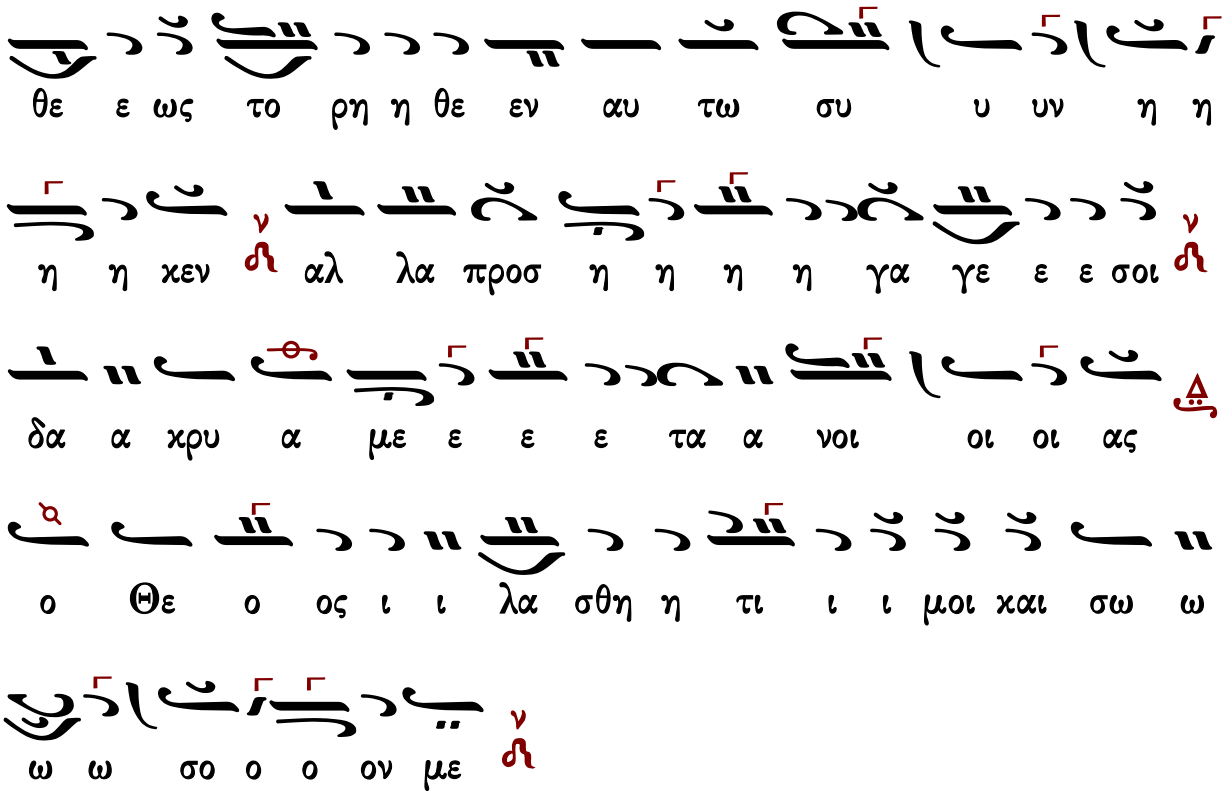

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

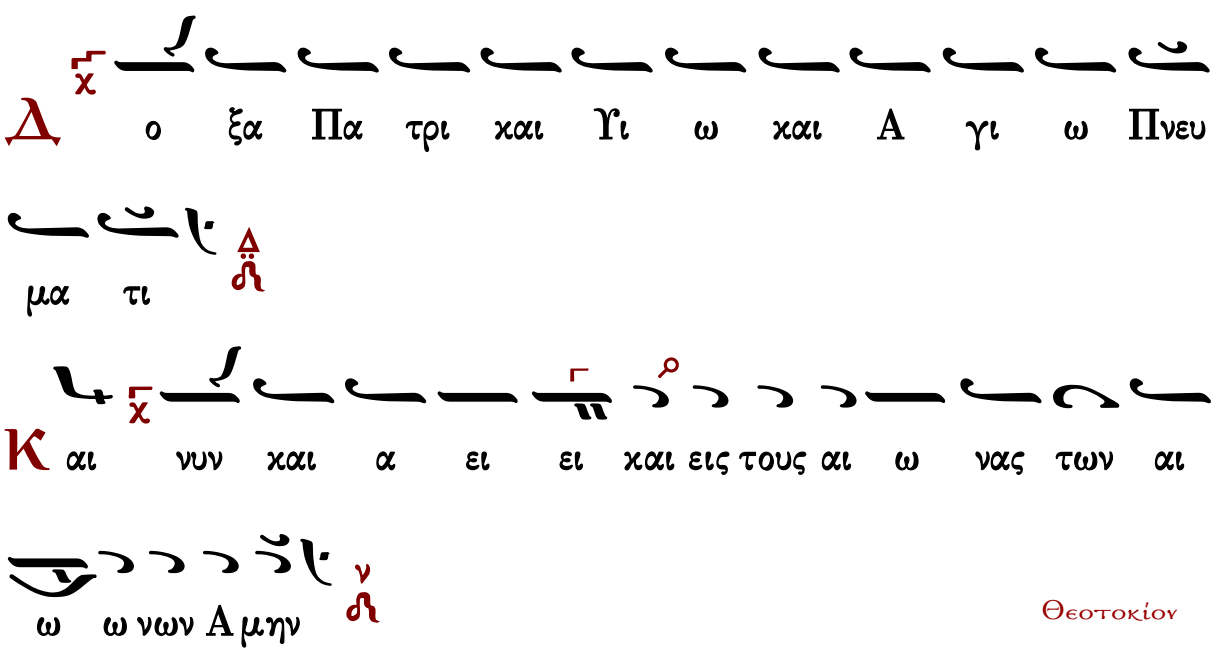

Θεοτοκίον

ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ πνον

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ παρ χου σαν

την α γι αν Παρ θε νον υ μνη η σω μεν α παν

τες λε γον τες το χαι αι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον η΄

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

Ἦχος Δι

e ι πα τε πα ρα α α α α νο ο ο ο μοι

τι η κου σα α α τε πα ρα του Σω τη η η ρος

η η μων ου νο ο ο ο μον ε εξ ε ε ε θε ε

ε ε το και των προ φη τω ων τα α α δι δα

α γμα α α α τα πως ου ουν ε λο ο γι σα α

σθε Πι λα τω πα α α α ρα α α δου ου ου ναι

τον εκ Θε ου ου Θε ε ε ον Λο ο γον και λυ τρω

την τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

C ταυ ρω θη η τω ε ε ε ε κρα α α α ζον οι

των σων χα ρι ι σμα α των α ει ε ε εν τρυ υ φω

ω ων τες και κα κου ουρ γο ον α α αντ ε ε ευ

ερ γε ε του η του ου ου ου ουν το ο λα

α α βειν οι των δι και αι ω ων φο ο νε ε ευ

ται ε σι ω ω πα ας δε Χρι ι στε φε ρων αυ

τω ω ω ων την προ ο πε ε ε τει ει ει ει αν πα

θειν θε ε ε λων και σω ω ω σαι αι η μα

α α α ας ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.345*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Θεοτοχίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα πολ λα

η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γε εν νη θεν τα δυσ

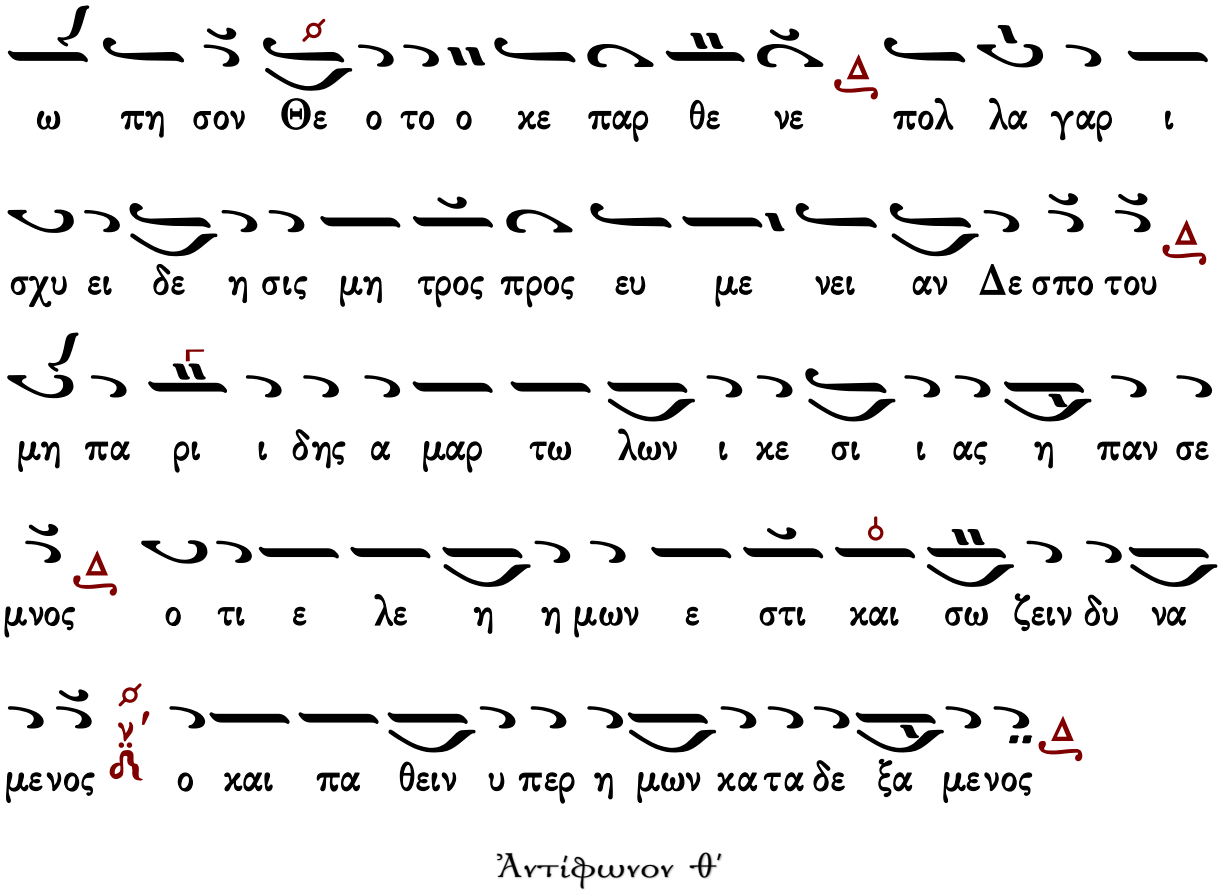

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος ἡ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.346*

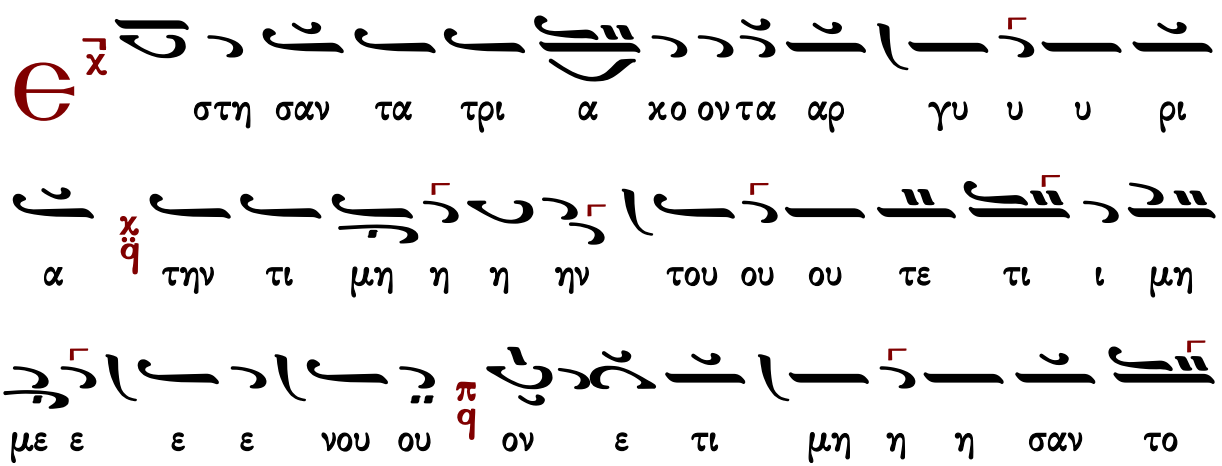

ο α πο υι υι ω ω ων Ι ισ ρα α η ηλ γρη γο ρει

τε και προσ ευ χε ε σθε ι να α μη εισ ε ελ θη τε ει εις

πει ει ει ρα α α α σμο ον το με εν πνευ μα α

προ θυ υ μο ον η η δε ε σα αρξ α σθε νη ης δι α του

το γρη η η γο ρει τε

θ δω καν ει εις το βρω μα μου ου χο ο ο

λη ην και εις την δι ψα αν μου ε ε ε ε πο ο ο

τι ι σα αν με ο ο ο ο ξο ος συ υ δε ε Κυ ρι

ε α α να στη σο ο ο ον με και αι αν τα πο δω

ω ω ω σω α αυ τοις

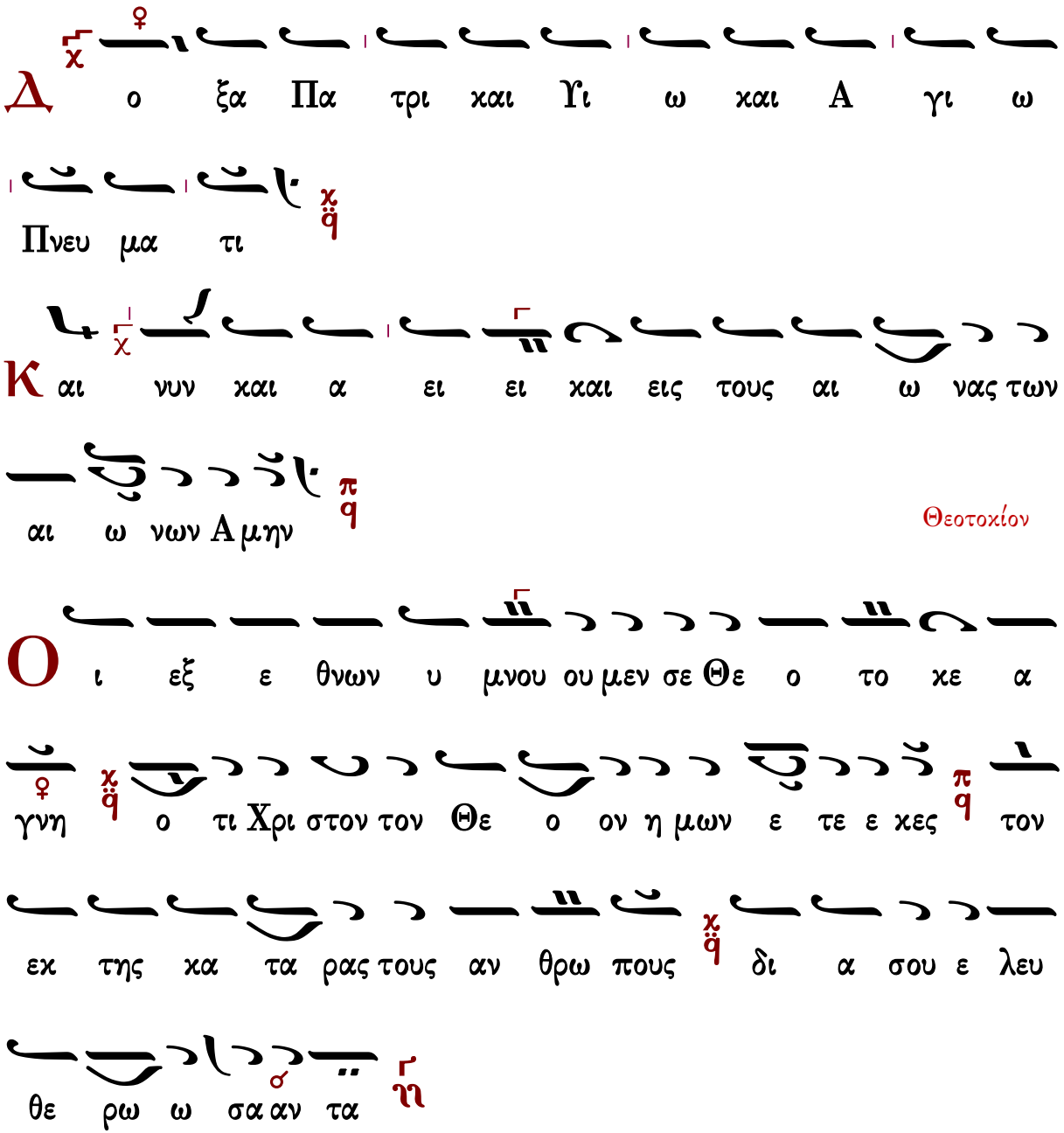
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων Α μην
Θεοτοκίον
Ο ι εξ ε θνων υ μνου ου μεν σε Θε ο το κε α
γνη ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε κες τον
εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου ε λευ
θε ρω ω σα αν τα

Κάθισμα δ΄

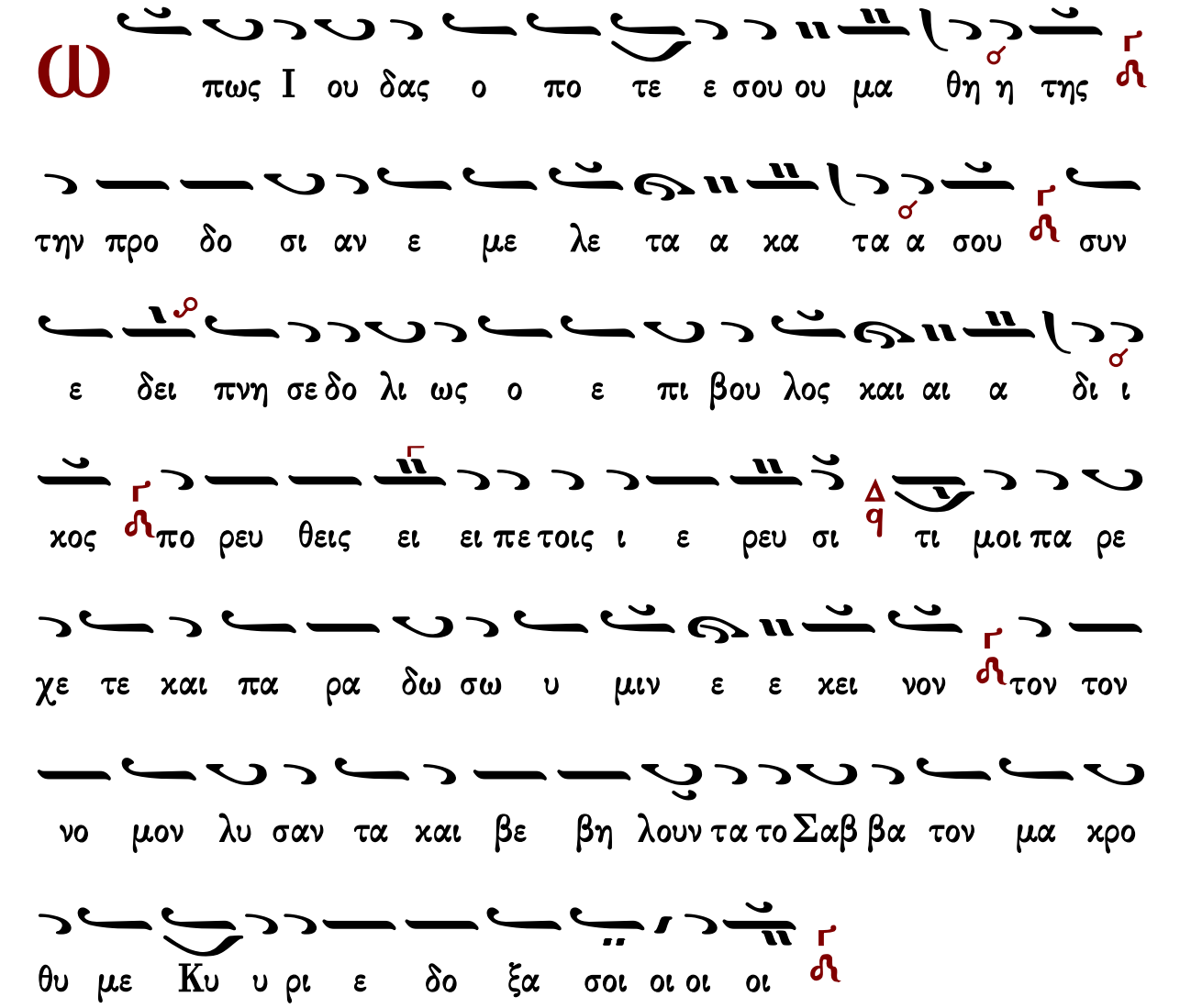

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.348*

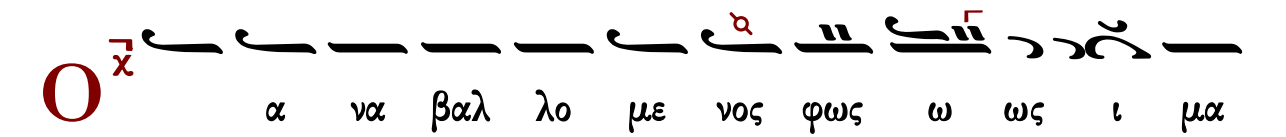

α α α τι ι ι ι ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι

ι στα α α το και εν σι α γο ο ο νι ρα πι σμα

ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων ων ε ε πλα α α

σεν ο δε πα ρα α α νο ο μο ος λα α α

ος τω Σταυ ρω προσ η η λω ω σε το ον Κυ υ

ρι ο ον της δο ο ο ο ξης το ο τε το κα α τα

α πε ε τα α α σμα του να ου ου ε ε ε

σχι ι ι σθη η ο η λι ι ος ε σκο ο ο τα α

α α σε μη φε ε ρων θε α σα α σθαι Θε ε ο ον υ

υ υ βρι ζο ο με ε ε ε νον ον τρε ε μει τα

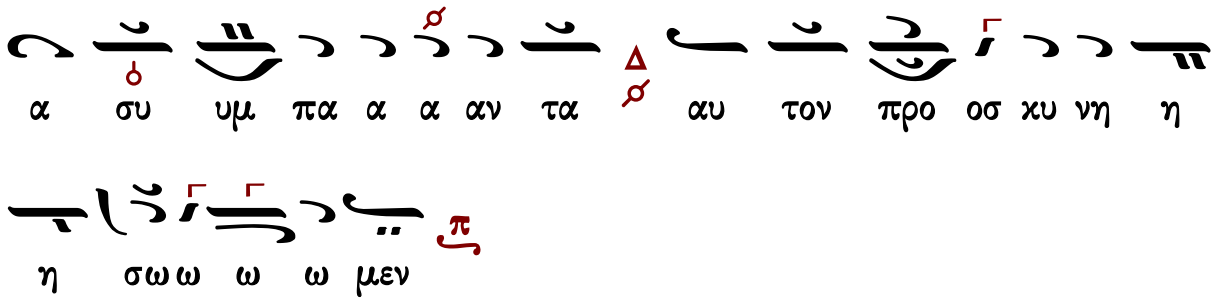

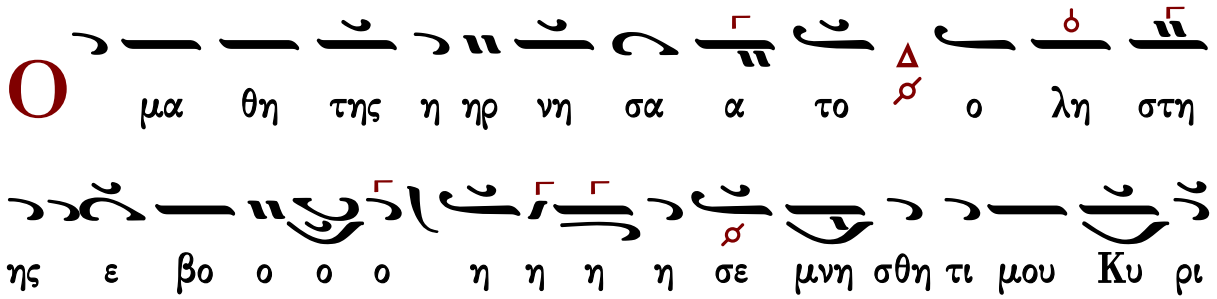

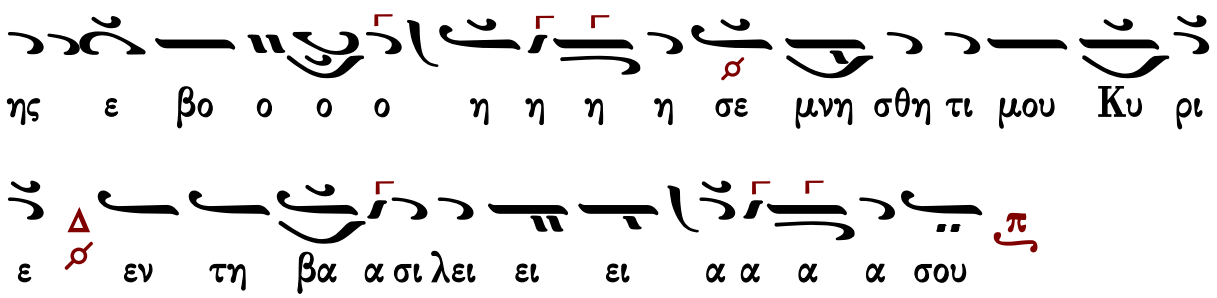

Ἦχος λ/π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.349*

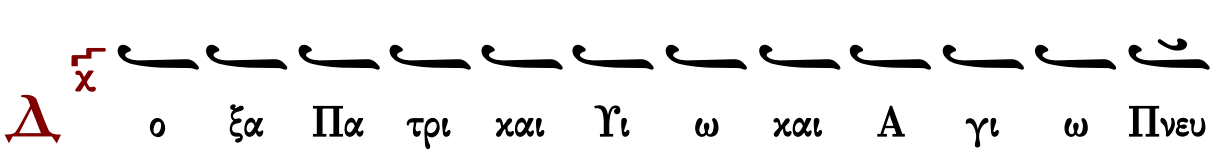

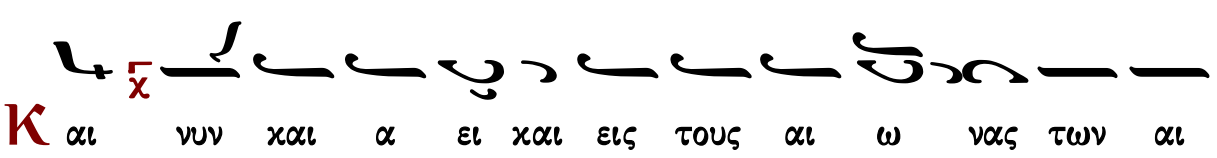

Θεοτοχίον

Ἀντίφωνον ια΄

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.350*

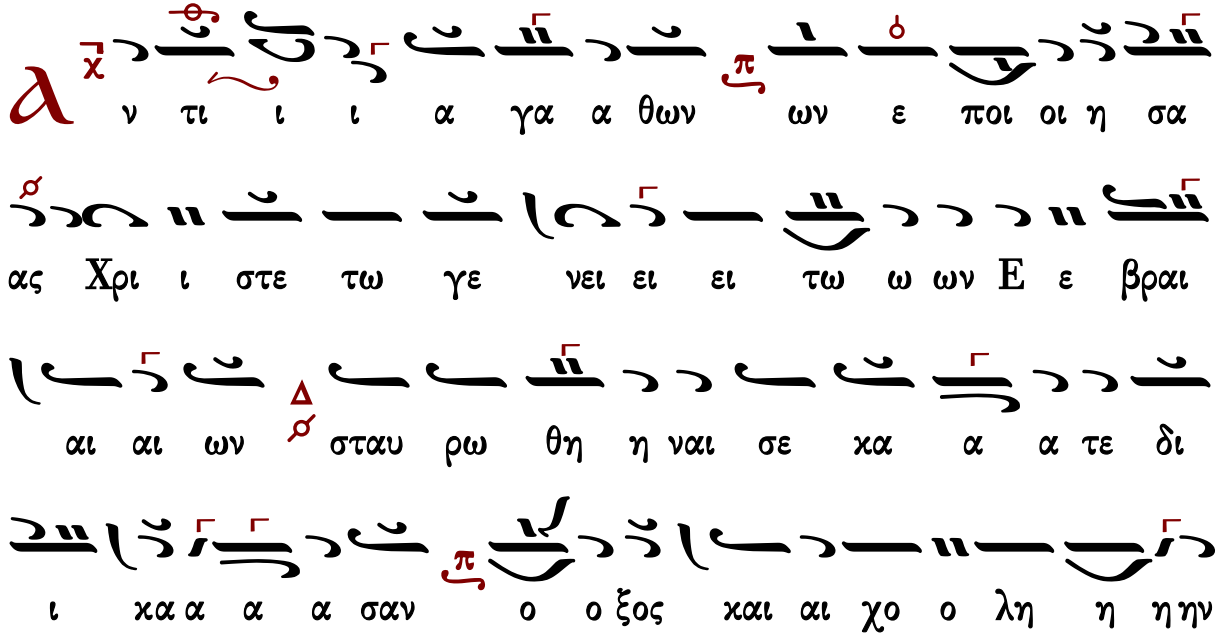

σε πο ο τι ι σα α α αν τες αλ λα δος αυ τοις Κυ

ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ

των ο τι ου ου συ υν η καν την ση ην συ υγ κα

τα α α βα α α α σιν

Θ πι τη προ δο σι ι ι ι α ουκ ηρ κε σθη

σα αν Χρι ι στε τα α γε ε νη τω ων Ε βραι αι αι αι

ων αλλ ε κι νουν τα ας κε φα α λα ας α α α

αυ των μυ κτη ρι σμον και αι χλε ευ η η ην προσ

α α γο ο ο ον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι

ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ των

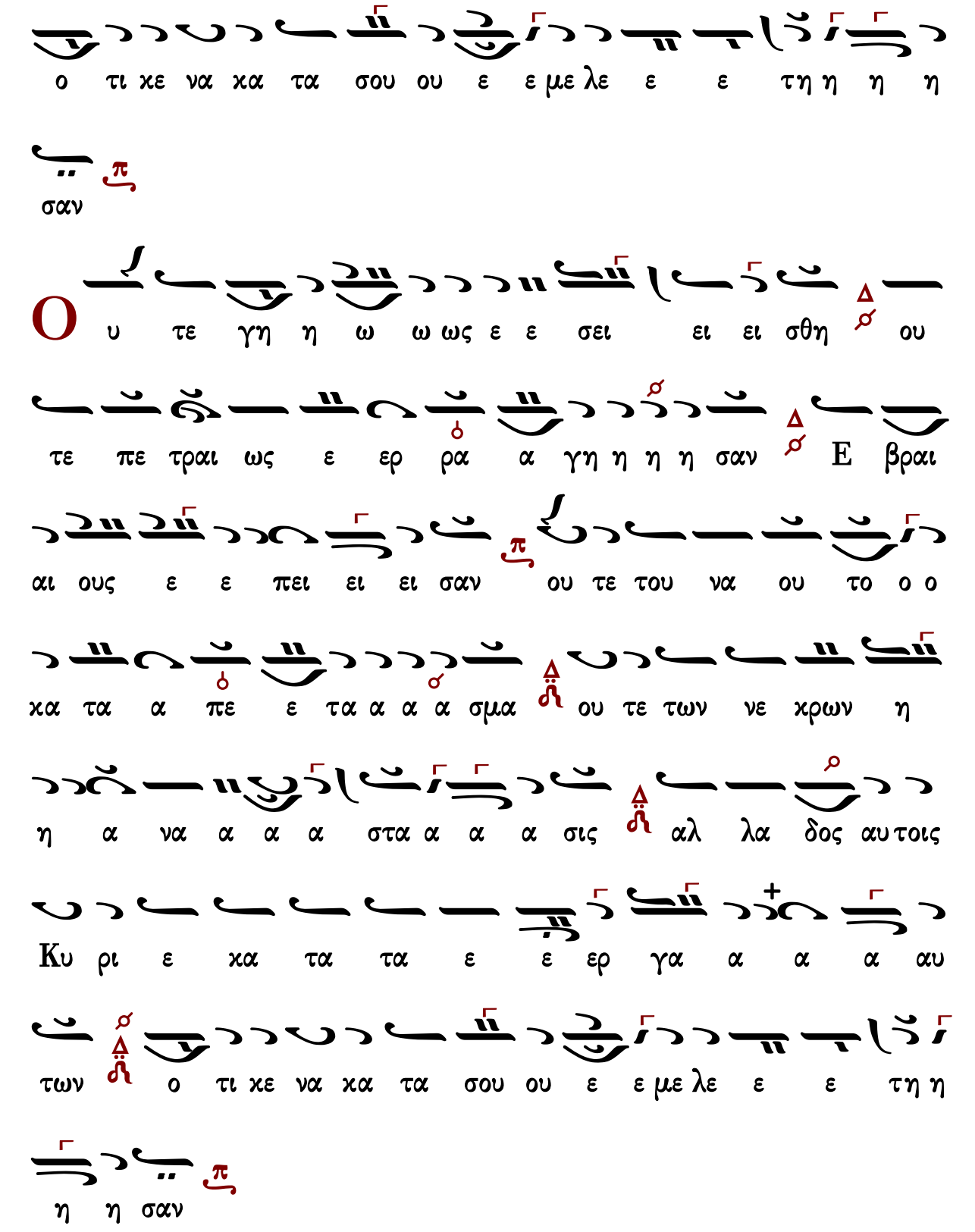
ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε ε ε τη η η η
σαν
Ο υ τε γη η ω ω ως ε ε σει ει ει σθη ου
τε πε τραι ως ε ερ ρα α γη η η η σαν Ε βραι
αι ους ε ε πει ει ει σαν ου τε του να ου το ο ο
κα τα α πε ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων η
η α να α α α στα α α α σις αλ λα δος αυ τοις
Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ
των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε ε ε τη η
η η σαν

Ἦχος λ̅ π̅ Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.352*

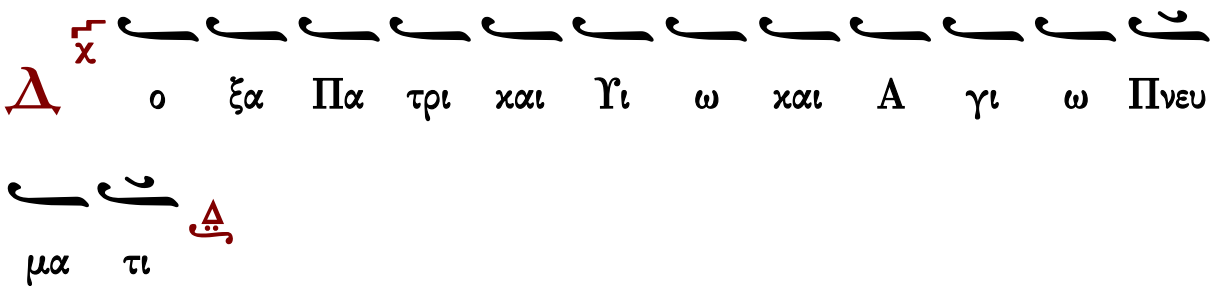

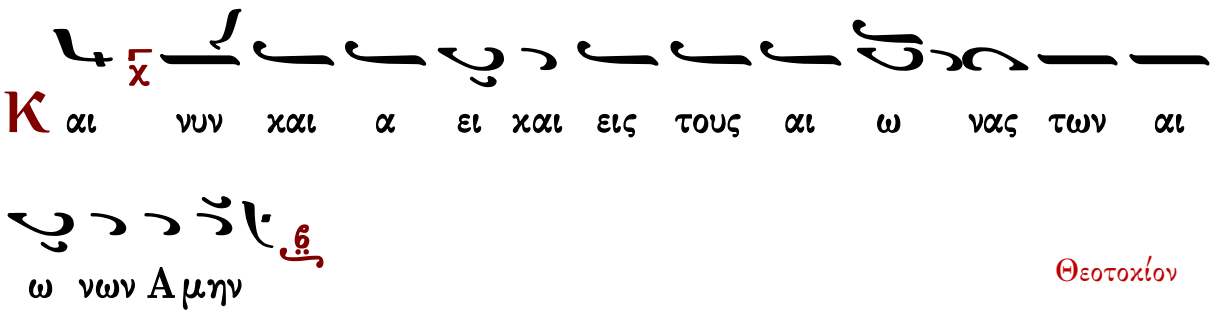

Θεοτοκίον

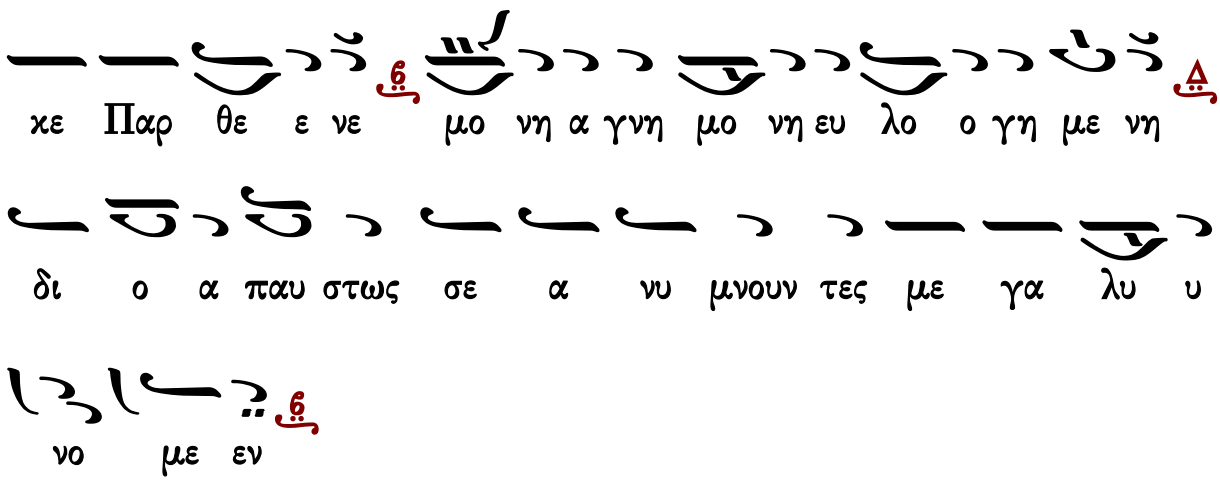

Ἀντίφωνον ιβ'

Ἦχος λ̅ π̅ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.352*

T χ

α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οις ν λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α σοι λ ε η τι ι σοι πα ρη νω ω ω

ω ω χλη η η η σα ν τους τυ φλους σου ε ε φω τι

ι σα ν τους λε πρους σου ου ε ε κα θα α α ρι ι

ι ι σα ν αν δρα α ο ον τα ε πι κλι ι ι νη ης

η νωρ θω ω ω σα α α α μην ν λα ο ος μου

τι ι ε ε ποι η η σα α α σοι οι ν και τι ι μοι αν τα

πε ε ε ε δω ω ω ω κας ν αν τι ι του μα αν να

χο ο λην ν αν τι ι του ου υ δα τος ο ο ο ξο ος ν

αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ

η λω ω ω ω σα α α α τε ν ουκ ε τι στε ε ε

γω λοι οι πον π q κα λε σω μου τα α ε ε ε θνη η 6 λ

κα κει ει ει να α με ε δο ξα α α σου ου ου ου

σι Δ συν τω Πα τρι ι ι και τω Πνε ε ε ευ μα α

α α τι ν κα γω αυ τοις δω ρη η η η σο ο ο

ο μαι Δ ζω η η ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι

ον ν

C η η η η με ε ε ε ρον ν του να α ου το

κα τα α πε τα α σμα 6 λ εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται

αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων ν χαι τας

ι δι ας α α κτι ι ι να ας Δ ο η η λι ο ος

κρυ υ υ πτει 6 λ Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ ρου ου

ου ου με ε ε ε νον ν

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Δ Ι ου

δαι αι αι οι οι χαι Φα ρι ι ι σαι αι αι αι

οι ν ο χο ρος των α πο ο στο ο λων βο α α

α προ ος υ υ υ μας Δ ι ι ι δε ε να α

α ος Δ ον υ μεις ε ε λυ σα α τε 6 λ ι δε ε α

α α μνος 6 λ ον υ μεις ε σταυ ρω ω ω ω σα α α α

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.355*

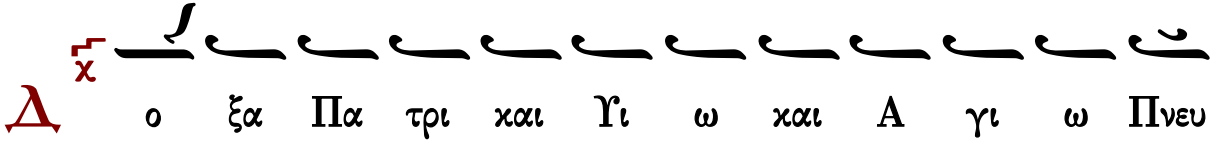

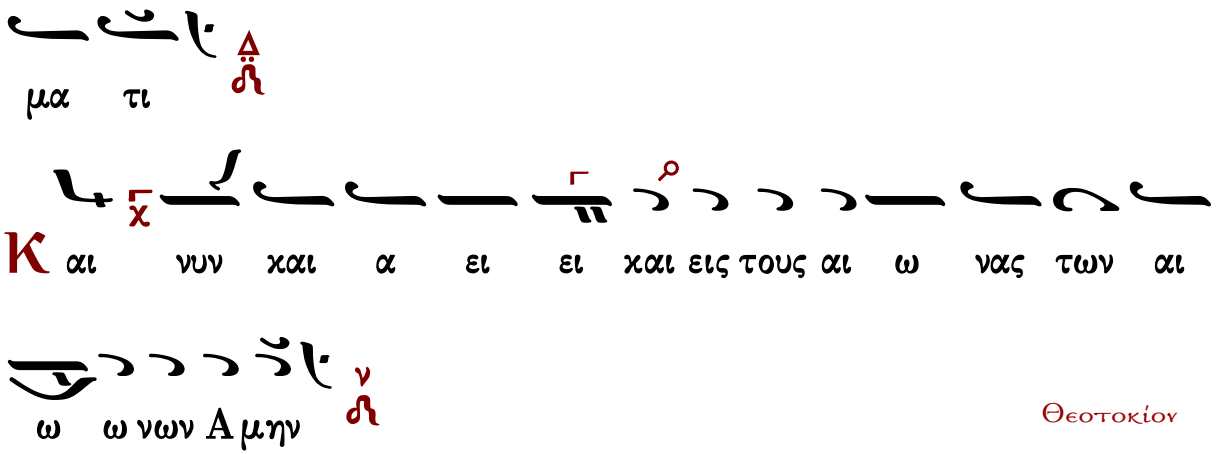

Θεοτοκίον

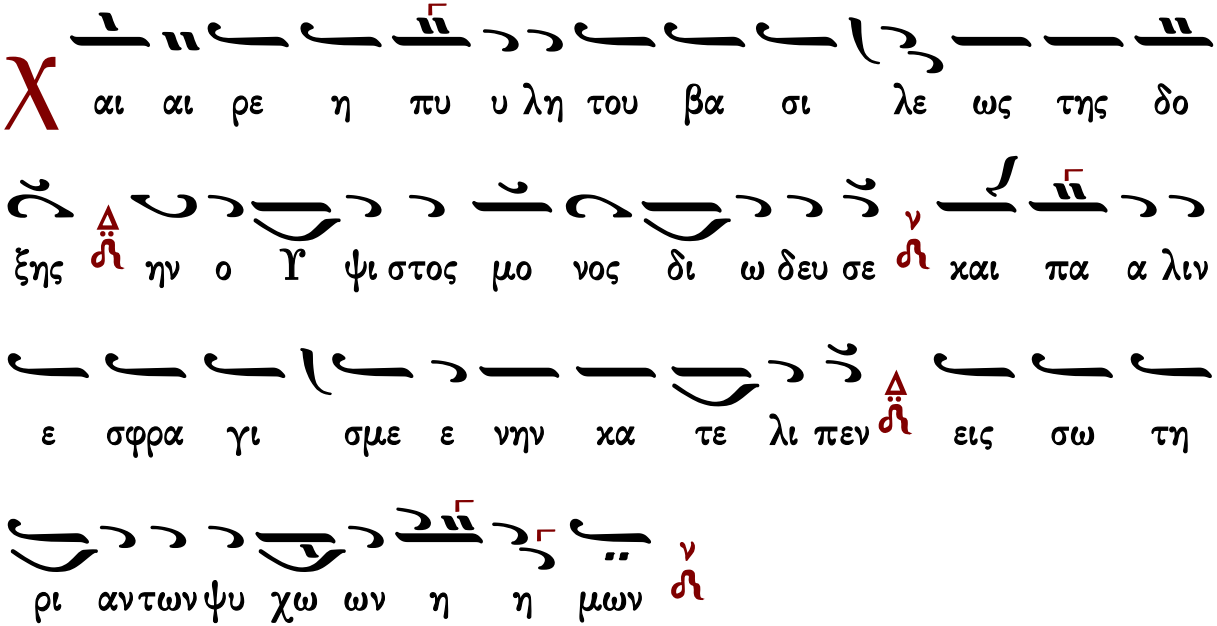

Κάθισμα ε΄

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.355*

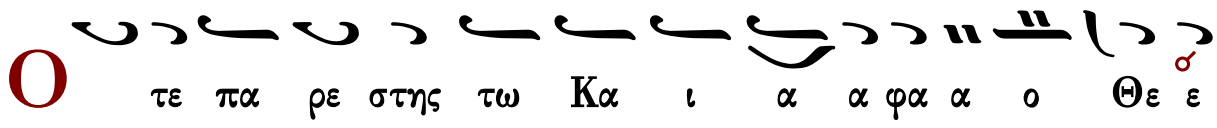

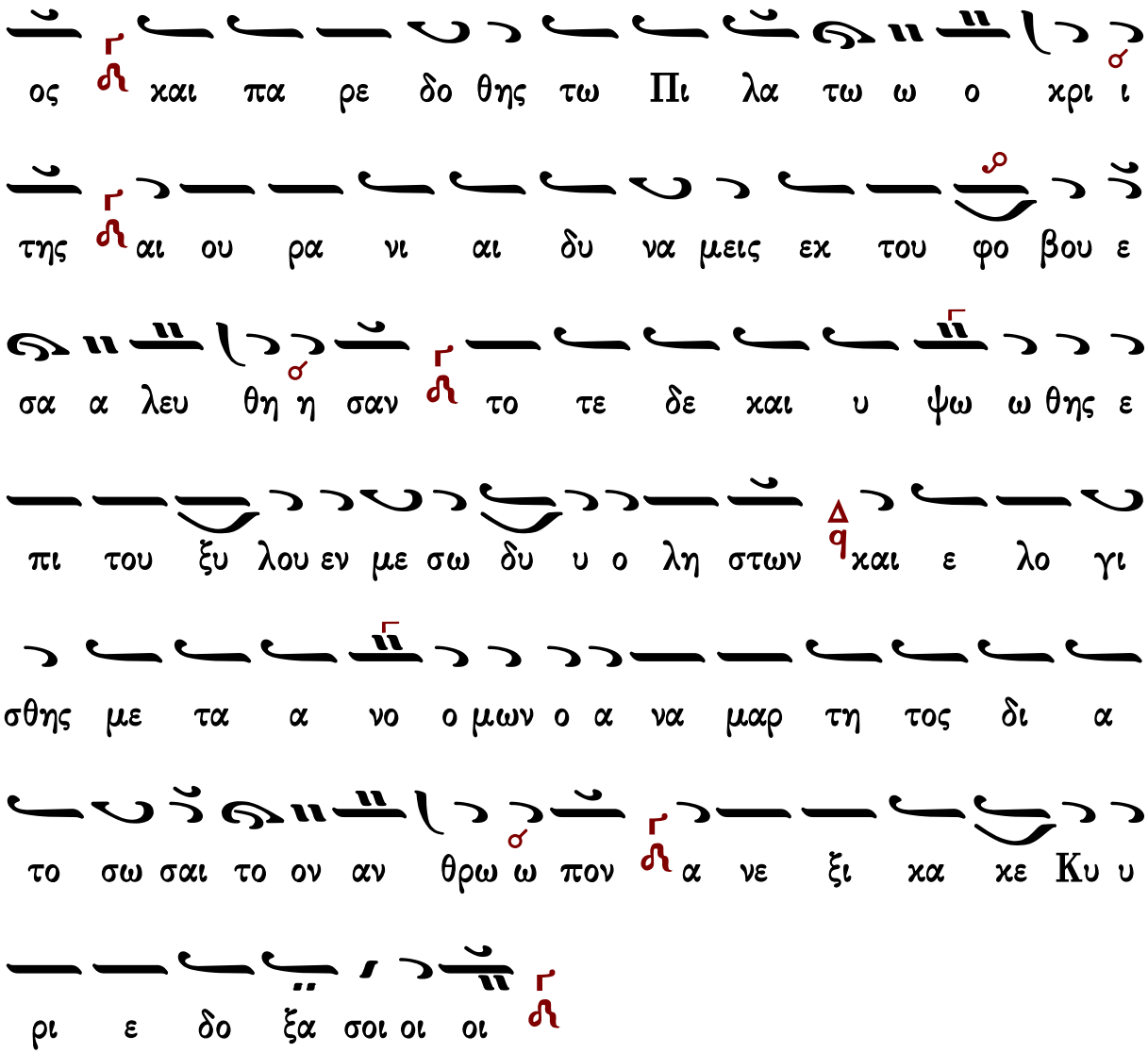

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.356*

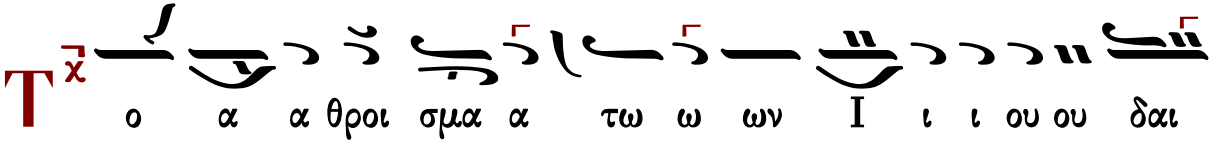

αι αι ων τω Πι λα α τω η τη η σα αν το σταυ

ρω θη η ναι αι αι σε Κυ υ ρι ι ι ι ε αι τι

αν γαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο ον τες τον υ

πευ θυ υ νον Βα ραβ βαν η η λευ θε ε ε ε ρω ω

ω ω σαν και σε τον δι και ον κα τε δι κα σαν μι

αι φο νι ας εγ κλη μα κλη η η ρω σα α με ε ε

ε νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο

ο δο ο μα α αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε

ε ε τη η η η σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε μει και

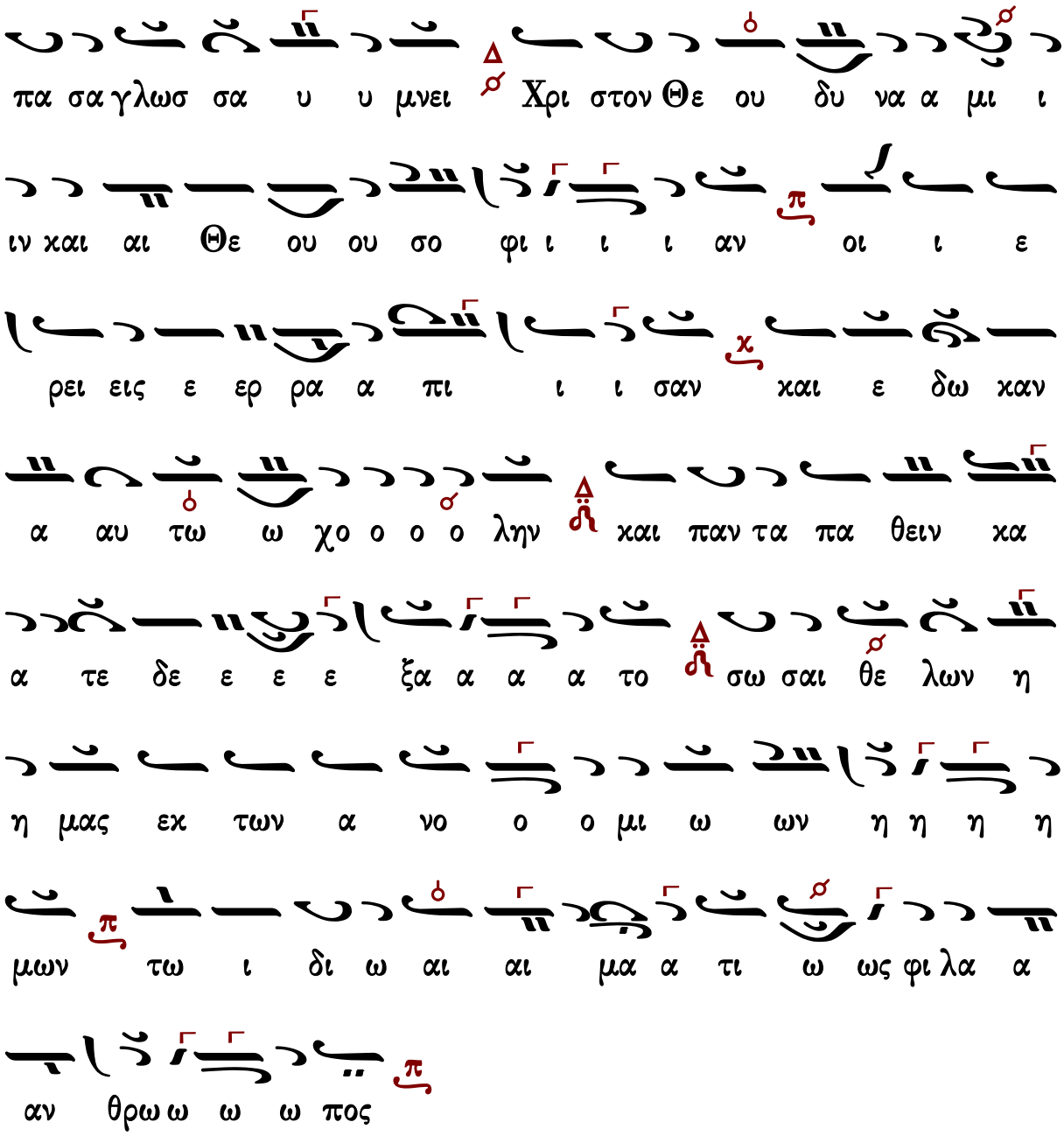

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.357*

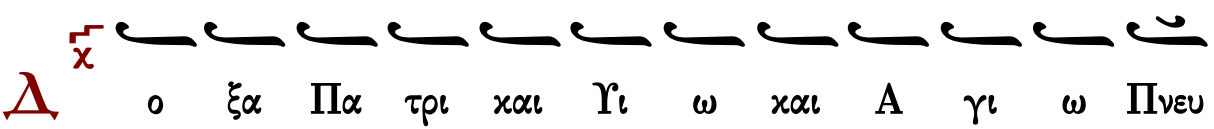

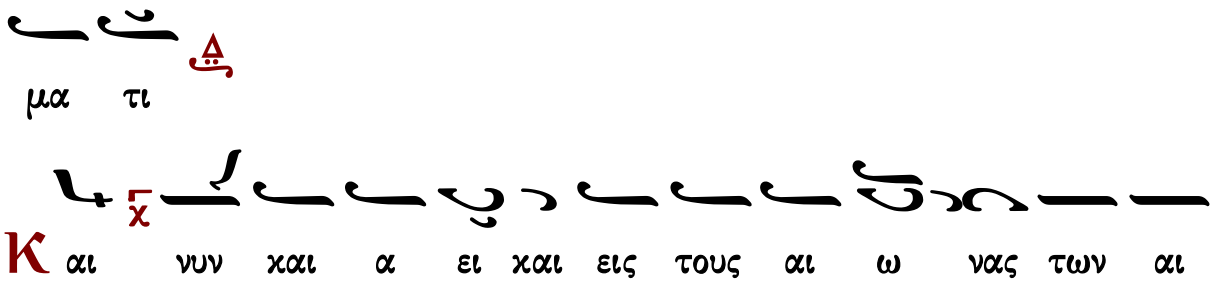

Θεοτοχίον

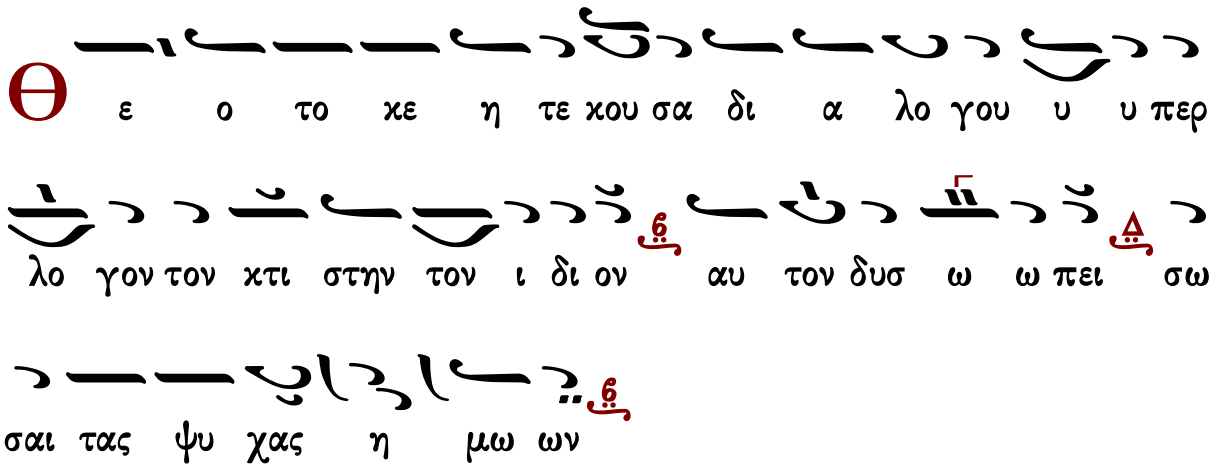

Ἀντίφωνον ιδ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.358*

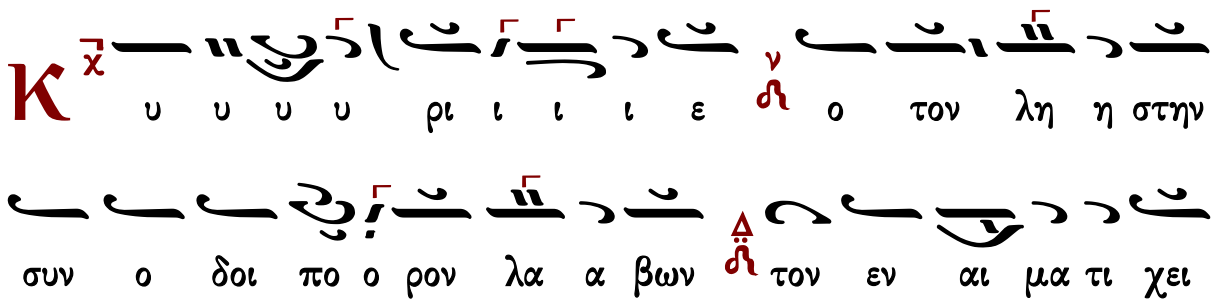

ρας μο λυ υ υ υ να α α αν τα κ και η η μας

συν αυ τω κα α τα ρι ι ι θμη η η η σον

ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος κ

M ι χραν φω ω νην κ α φη κε εν ο λη η στης ε εν τω

Στα αυ ρω κ με γα λην πι στι ιν ε ε ευ ρε ε κ μι

ι ι α α ρο πη ε ε ε σω ω ω ω θη κ και

πρω τος Πα ρα α δει ει ει σου κ πυ υ λας α α νοι οι

οι ξας ει ει εισ η η η ηλ θεν κ ο αυ του

την με ε τα νοι οι α αν προ οσ δε ξα α α με ε ε ε

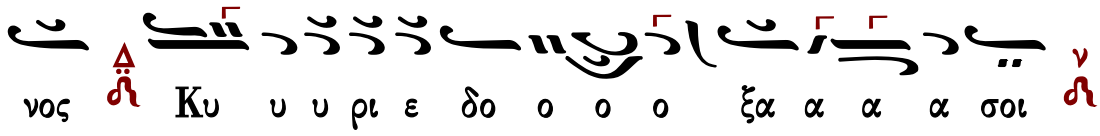

Ἦχος λ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.359*

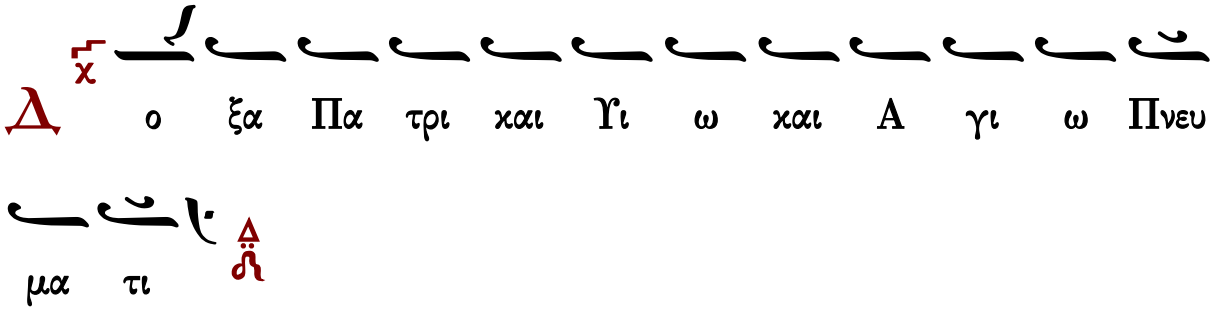

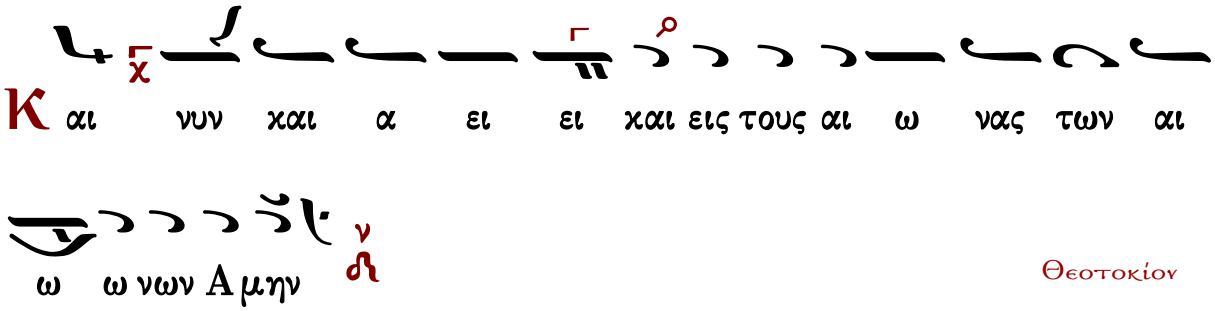

Θεοτοκίον

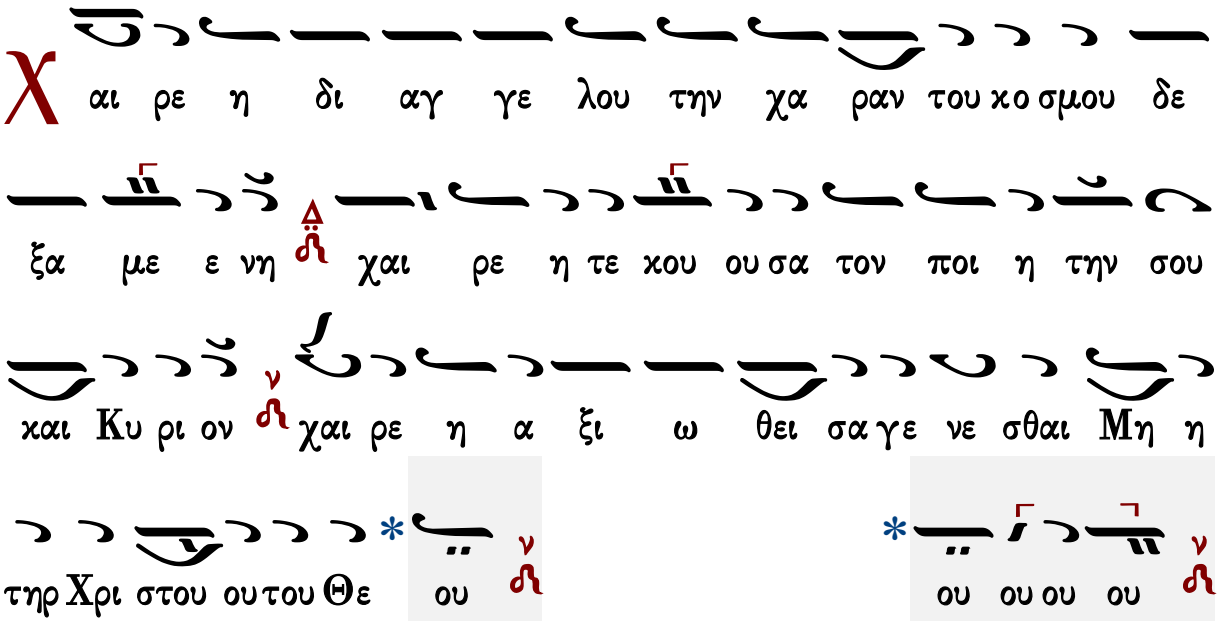

Ἀντίφωνον ιε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.359*

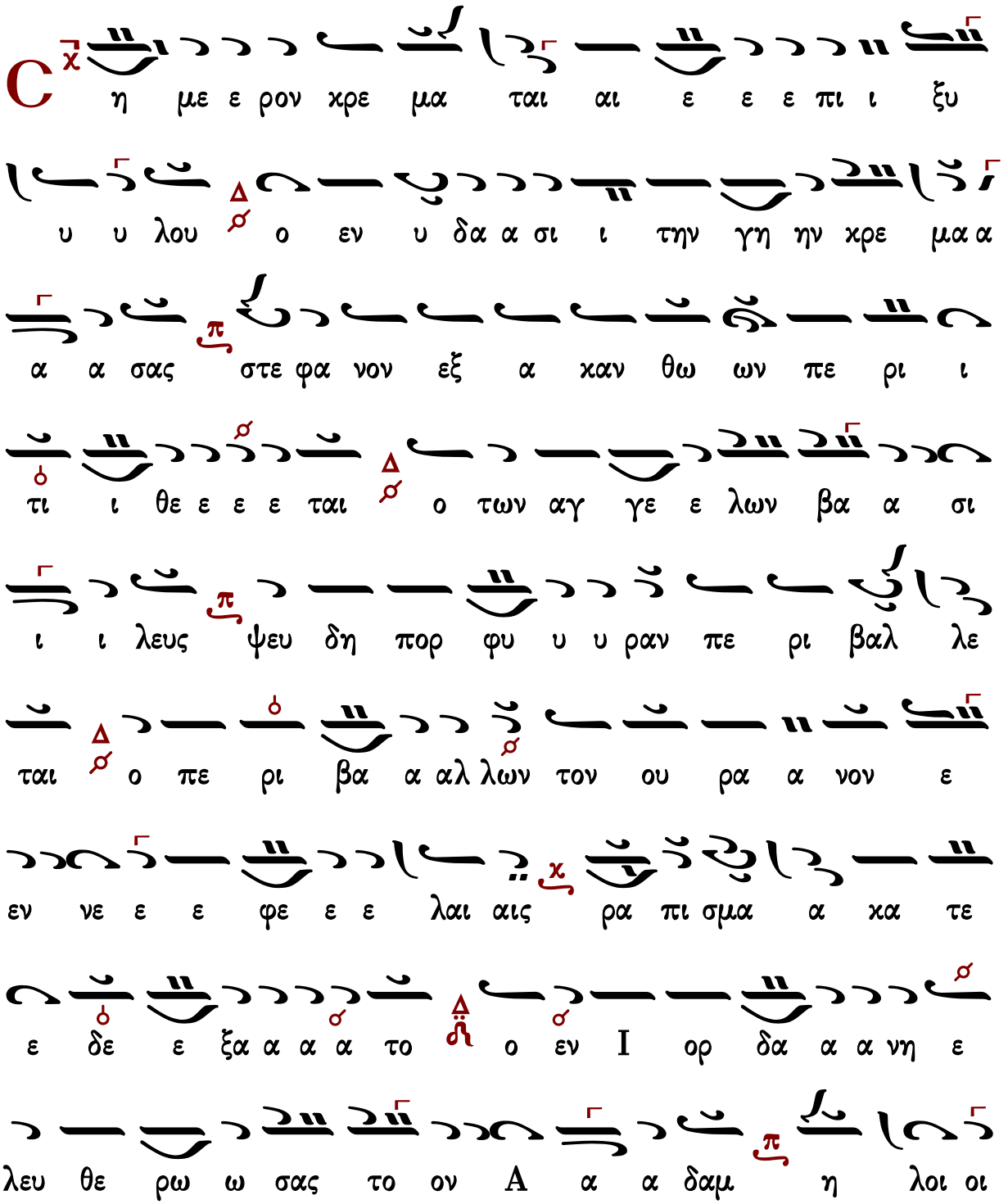

οις προ ο οσ η η λω ω ω θη ο Νυμ φι ι ι ι ο

ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας λογ χη η η ε

ε ε κε εν τη η η θη ο Υι υι ο ο ος τη ης

Παρ θε ε ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α

θη η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ει ξον η η μι

ι ι ι ι ι ι ι ι ιν και την εν δο ξο ον

σου ου α να α α στα α α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ο ορ τα α σω ω ω ω

μεν και γαρ το Πα α α σχα η η μων υ περ η μων

ε ε τυ υ υ θη Χρι στο ος ο Θε ε ε ε ος

αλλ εκ κα θα ρω ω μεν ε α αυ τους α πο παν τος

μο λυ υ σμου και ει λι κρι νω ως δε η η θω

ω μεν αυ τω α να α στα α α Κυ υ ρι

ι ι ε σω σον η μα ας ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω πος

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και

αι α να α α α στα α α α σις υ υ πα αρ χει τω

ω λα ω ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε ποι οι

θο ο ο τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω ων

υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

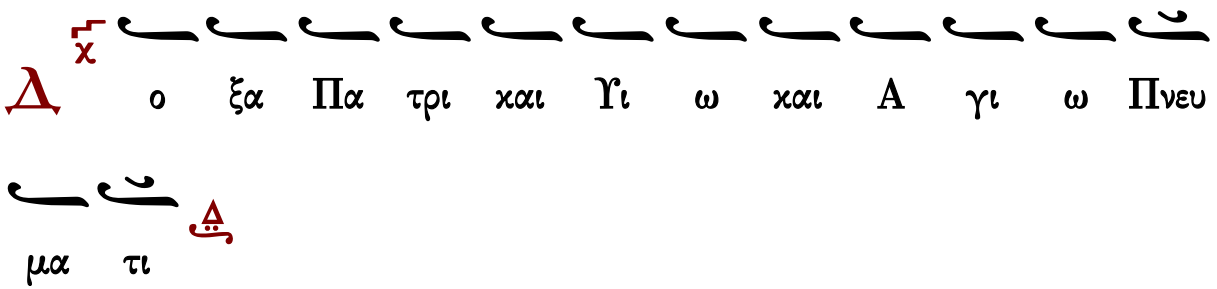

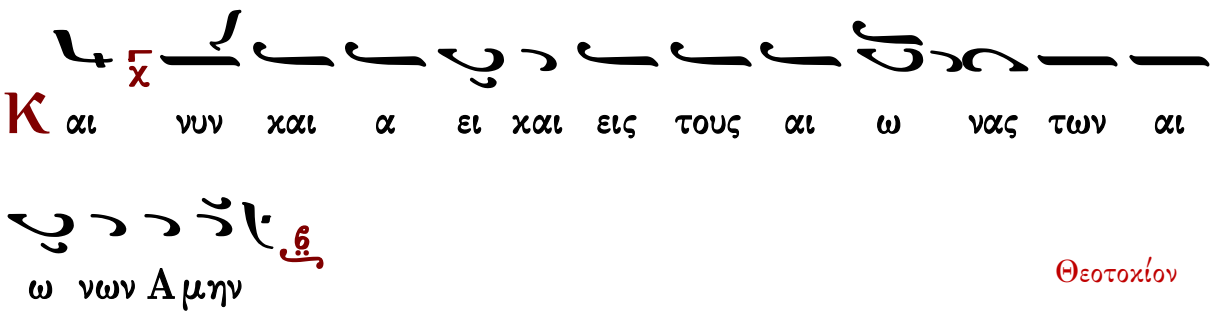

Θεοτοχίον

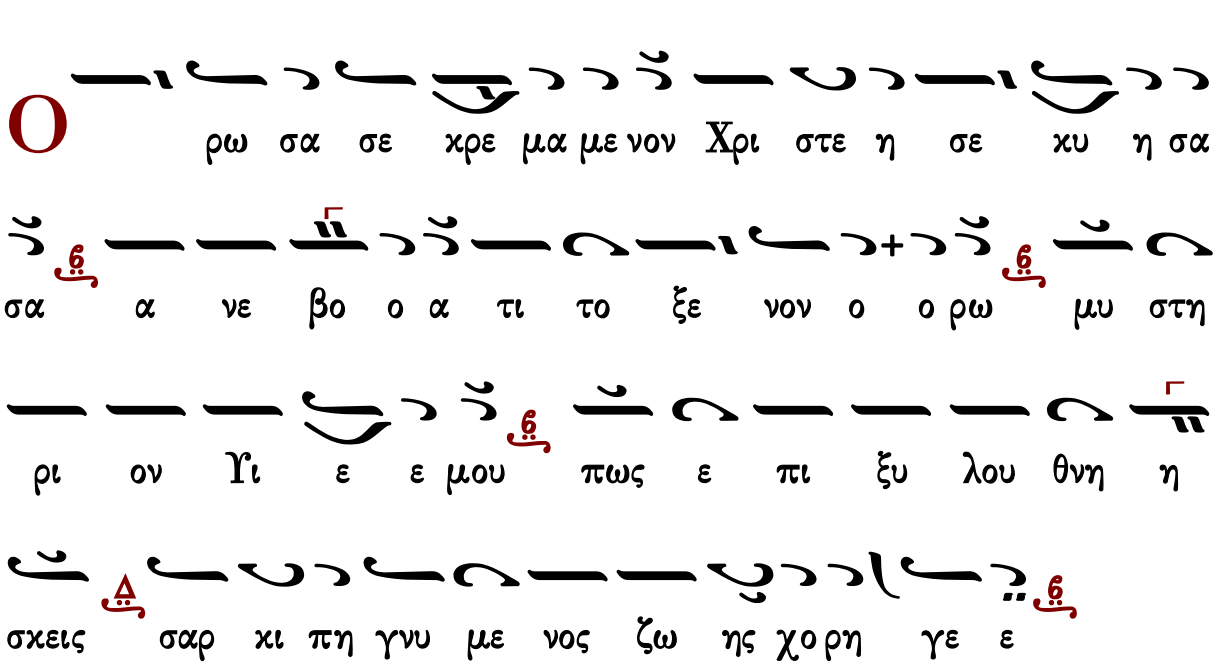

Κάθισμα ς΄

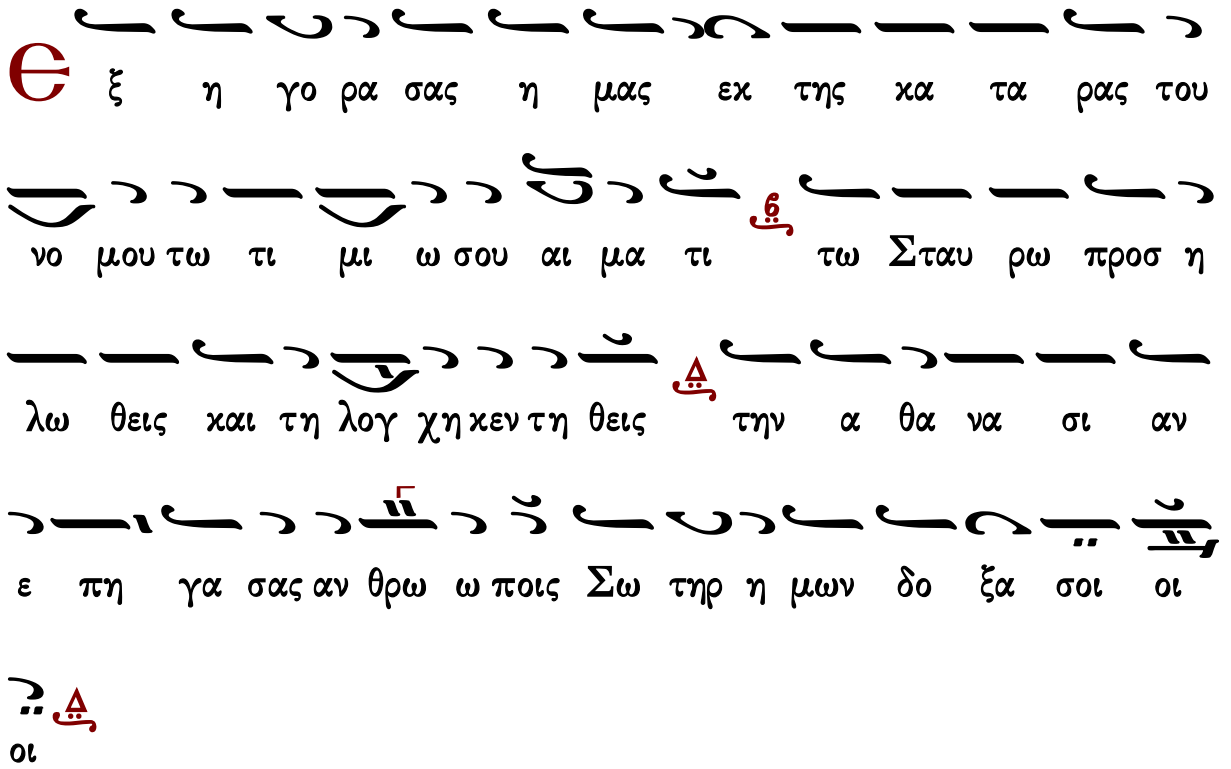

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.75*

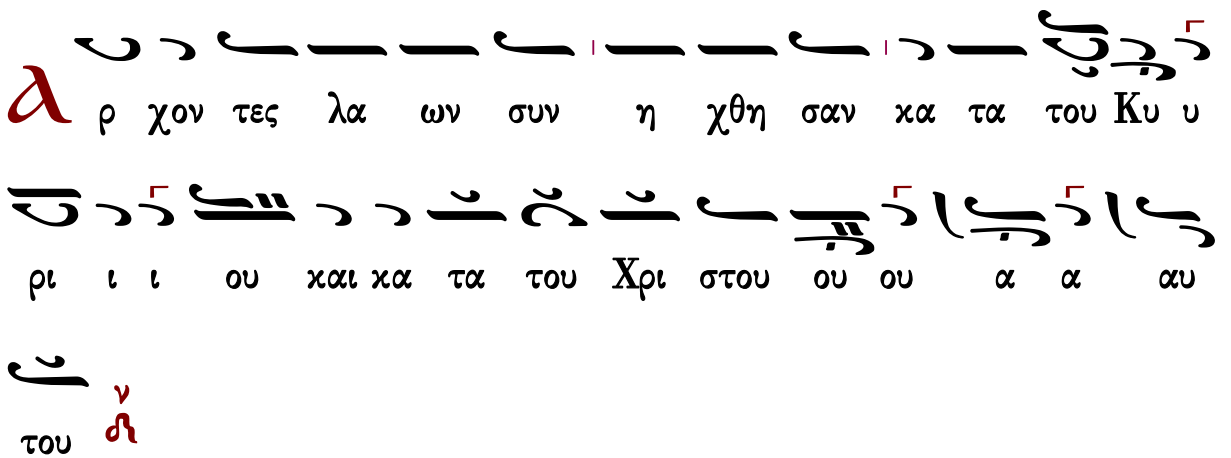

Λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε μου
Κυ ρι ε Κυ ρι ι ε ε μη η εγ κα τα λι ι ι πη η
ης με
Τ ας αι σθη σεις η μων κα θα ρας τω Χρι στω πα
ρα στη σω ω μεν και ως φι λοι αυ του τας ψυ χας
η μων θυ υ σω μεν δι αυ τον και μη ταις με ρι
μναις του βι ου συμ πνι γω ω ω με εν ως ο Ι ι ου
ου δας αλλ εν τοις τα μει οις η μων κρα ξω ω μεν
Πα τερ η μων ο εν τοις ου ρα νοις α πο του πο
νη ρου ουου ου ρυ υ υ σαι αι η μας

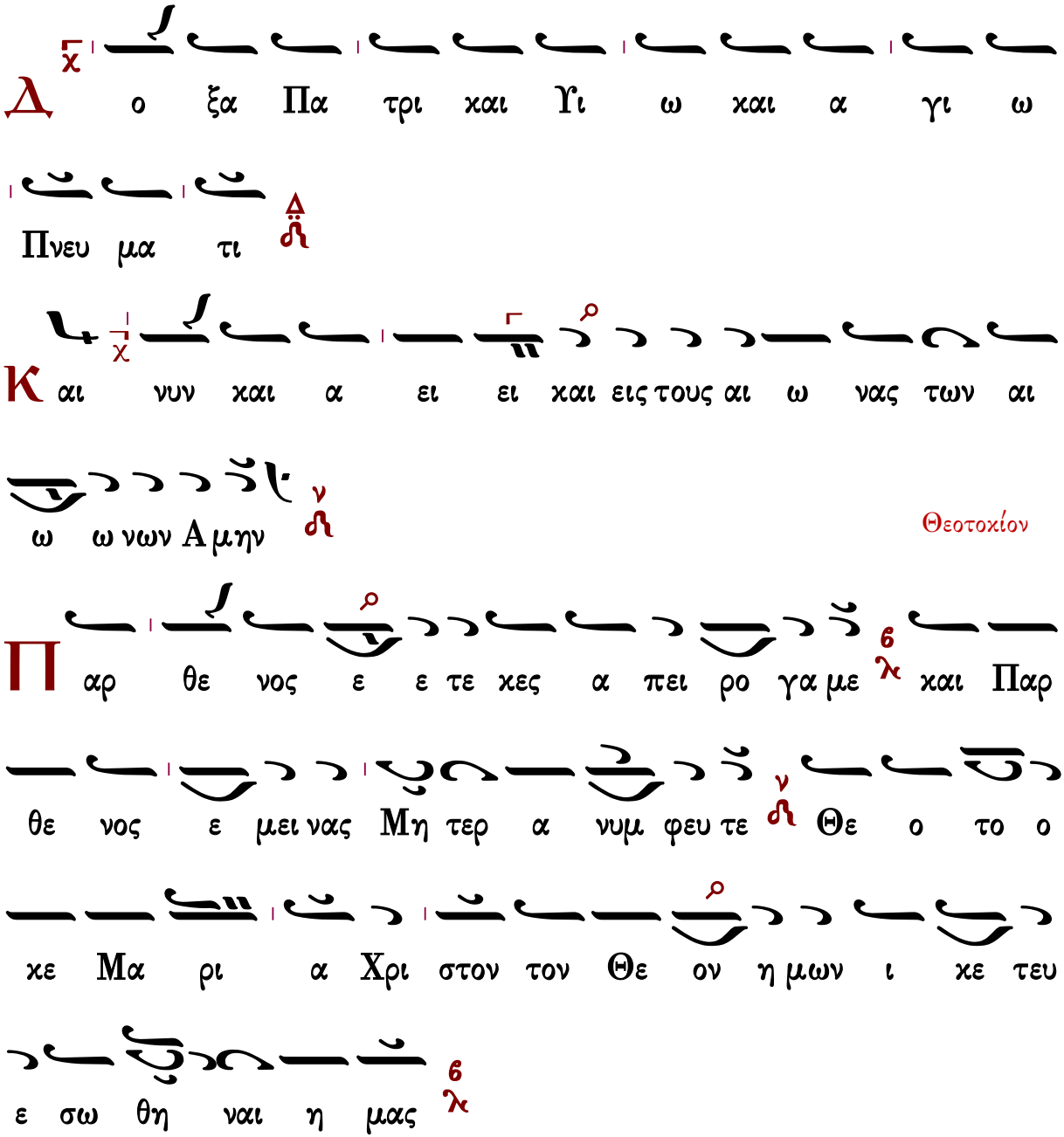

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος λ π Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.76*

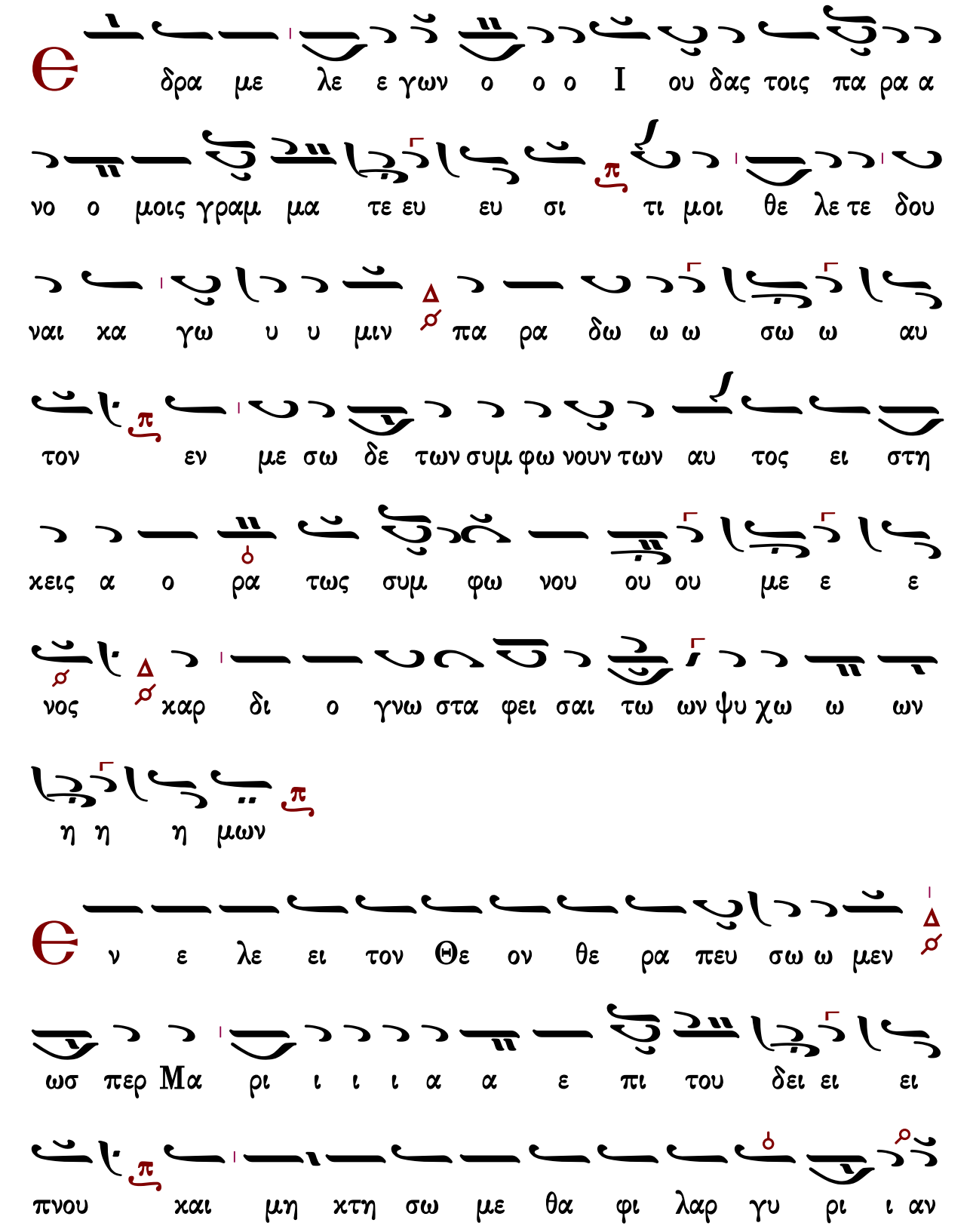
δρα με λε ε γων ο ο ο Ι ου δας τοις πα ρα α
νο ο μοις γραμ μα τε ευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου
ναι κα γω υ υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ
τον εν με σω δε των συμ φω νουν των αυ τος ει στη
κεις α ο ρα τως συμ φω νου ου ου με ε ε
νος καρ δι ο γνω στα φει σαι τω ων ψυ χω ω ων
η η η μων
ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν
ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει
πνου και μη κτη σω με θα φι λαρ γυ ρι ι αν

ως ο ο ο Ι ου δας ι να παν το τε με τα Χρι στου του

Θε ου ου ε σω ω ω με ε ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοχίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν τος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης δυ υ

σω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε κα τα

φευ γο ον τα ας

Ἀντίφωνον γ΄

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.78*

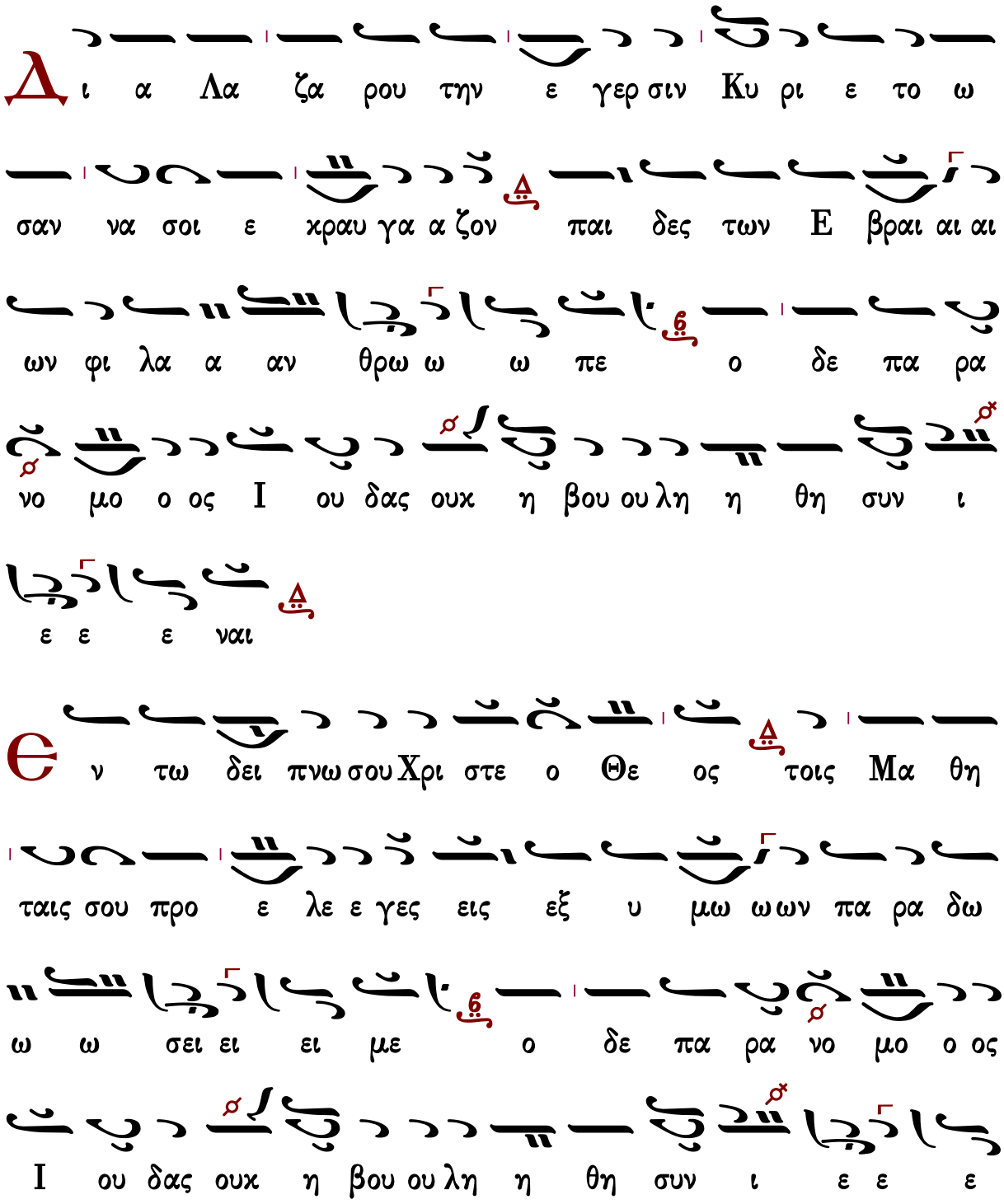

ναι

1 ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι ε ο πα

ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε ε στι του ου

τον δι α του α α αρ του υ πε ε ε δει ει ει

ξας ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η

βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

6 ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ι ε και

εις φι λη μα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι

α πο κτει ει ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα

νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Θ
ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα
θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε
ωσ περ ει ει ει δε ε ε τε ο δε πα ρα
α νο μος Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν
ι ε ε ε ναι

Γ
ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει
ει ει ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος
η μων ε ε ε λε ε ε γες ο δε πα ρα
νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

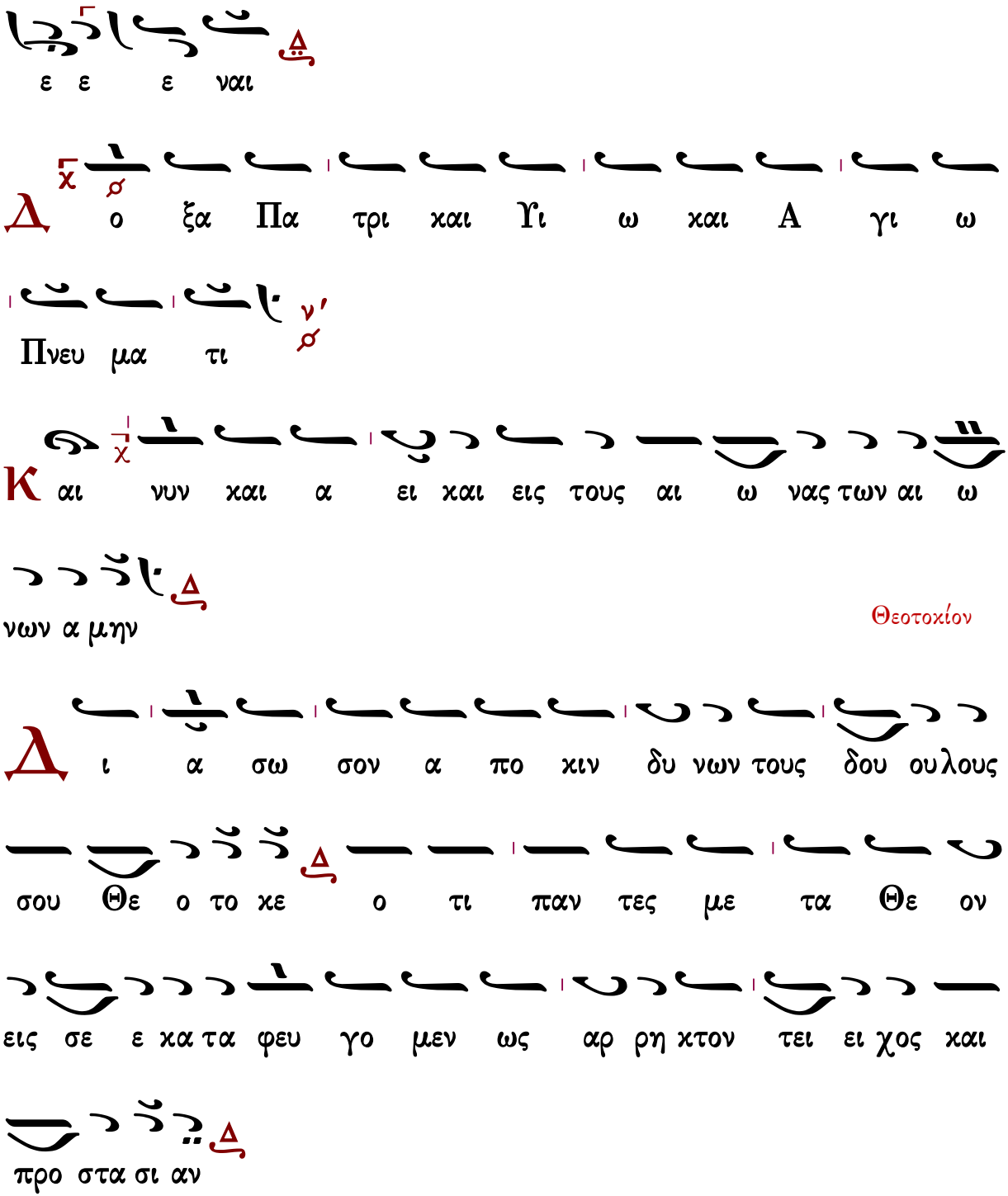
ε ε ε ναι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Θεοτοκίον
Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ουλους
σου Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον
εις σε ε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και
προ στα σι αν

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.81*

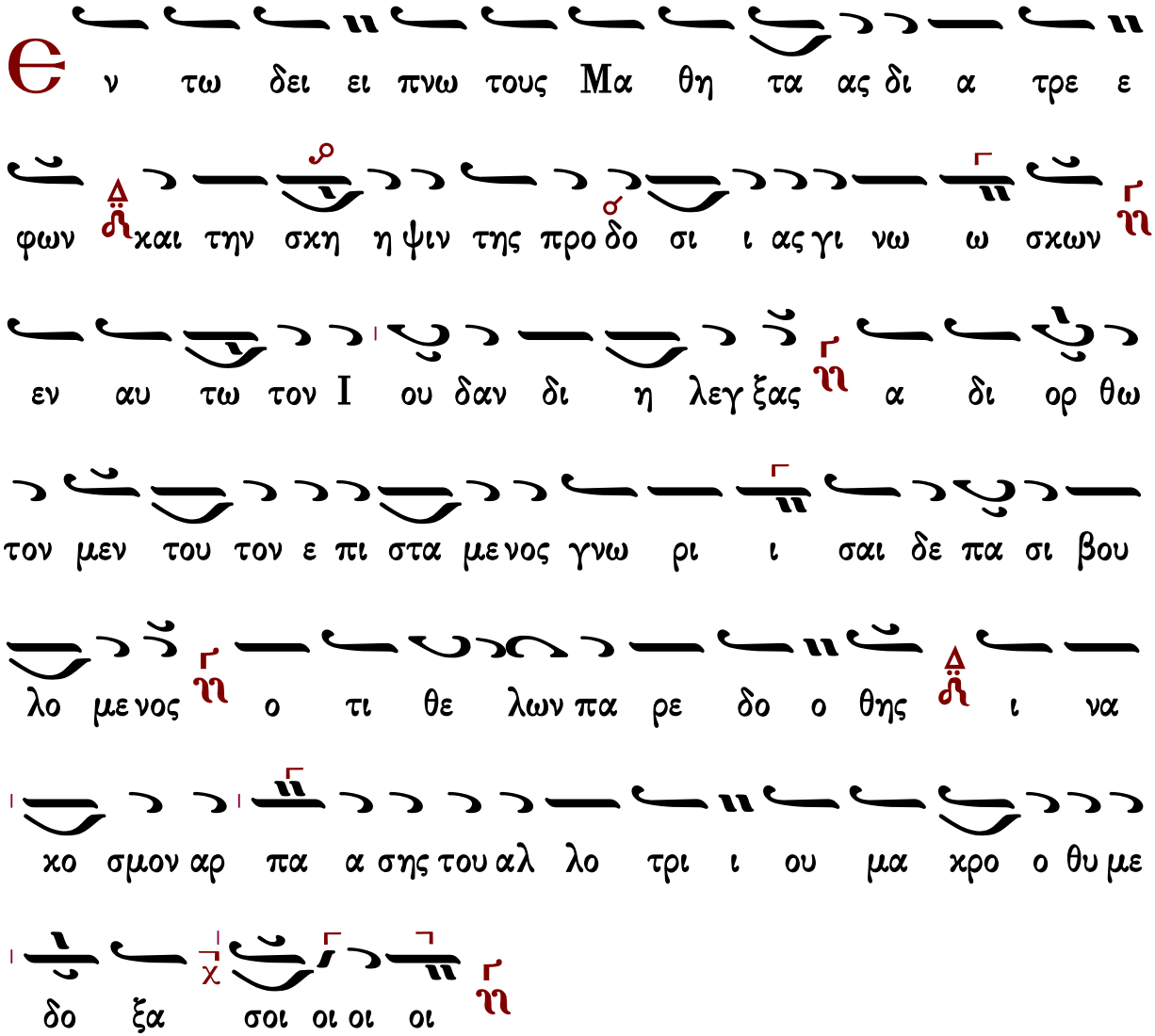

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον β΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.82*

C η με ρον ο I ου δας κα τα λιμ πα νει τον

Δι δα σκα α λον χq και πα ρα λαμ βα νει το ον δι α α α

α α α βο ο ο λον πq τυ φλου ται τω πα θει της φι

λαρ γυ υ ρι ι ι ας χq εκ πι πτει του φω το ο ος ο ο

ε σκο ο τι σμε ε ε νος πq πως γαρ η δυ υ να

το ο βλε ε ε πειν χq ο τον φω στη ρα πω ω λη η η

σας τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ων πq

αλλ η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ του ου κο ο ο

σμου χq προς ον βο ο ο η η σω μεν χq ο πα θων και

συμ πα θων ανθρω ω ποις δο ο ξα σοι

Cη με ρον ο I ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο

σε βει ει αν χαι αλ λο τρι ου ται του ου χα α ρι ι ι

ι ι σμα α α τος υ παρ χω ων μα α θη η τη

η η ης γι ι ι νε ται αι προ δο ο ο της εν

η θει φι λι χω ω ω δο ο λον υ υ πο χρυ υ υ

πτει χαι προ τι μα ται α φρο νως της του Δε

σπο ο του α α γα α α πης τρι α χον τα αρ γυ ρι ι

α α ο δη γος γε νο με ε νος συν ε ε δρι ι ου

πα α ρα νο ο ο μου η μεις δε ε χον τες σω τη

ρι ι α αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα ασω μεν

Ἦχος δ̈ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.83*

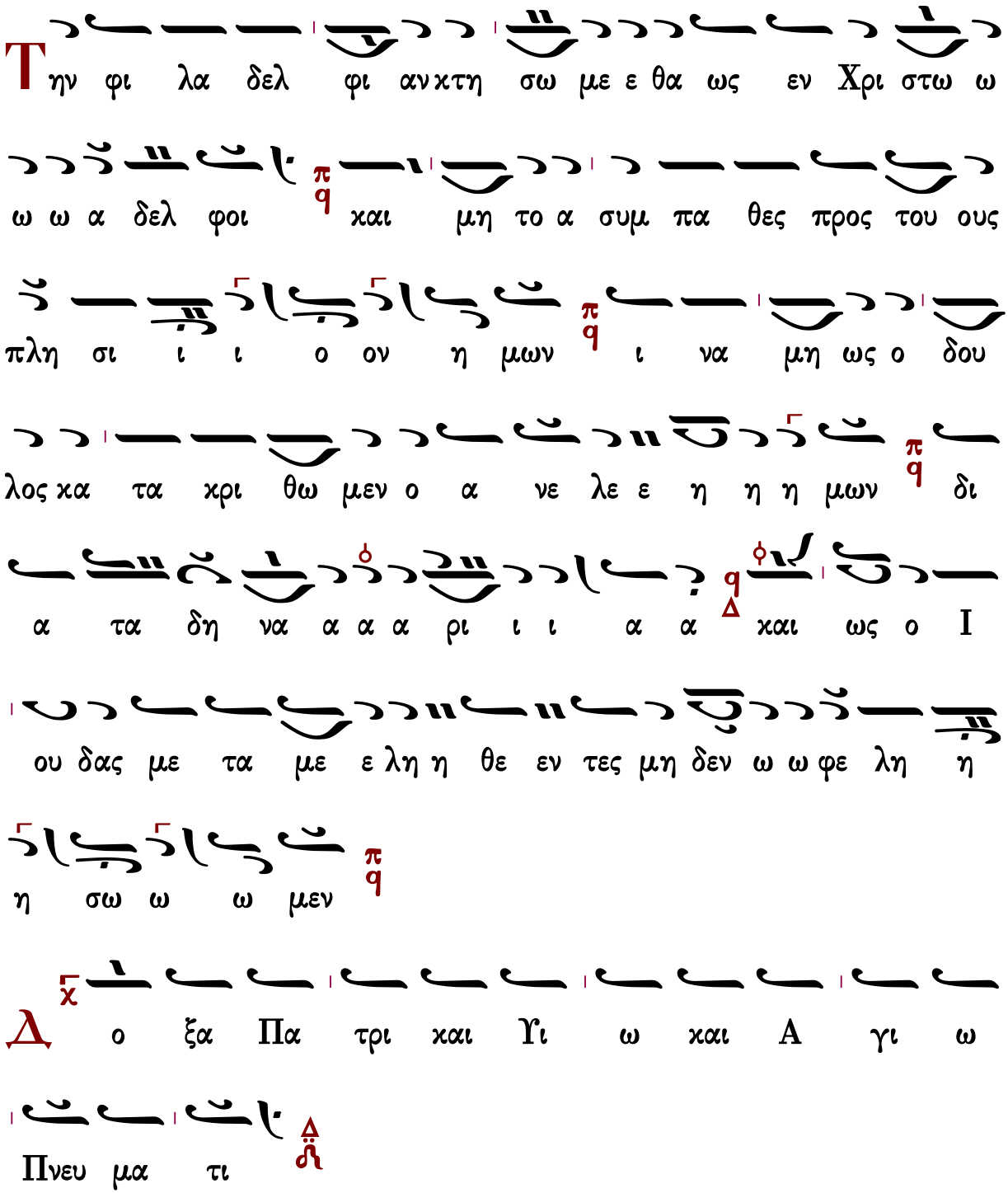

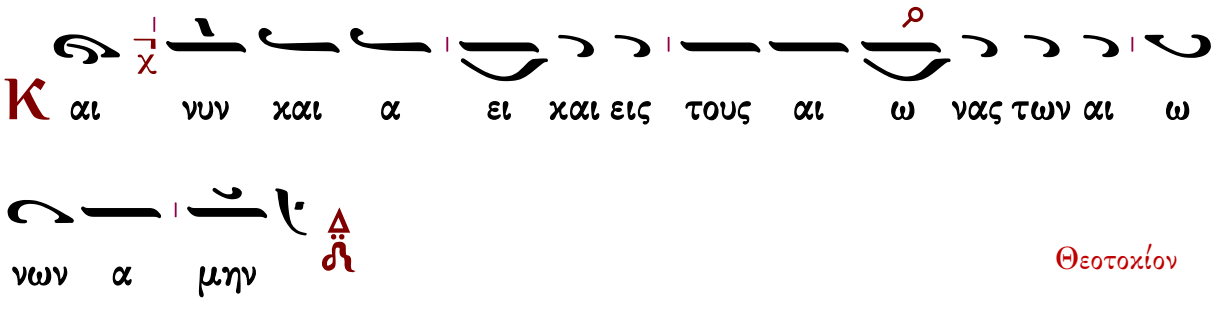

Θεοτοχίον

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος λ/π ⲥ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.85*

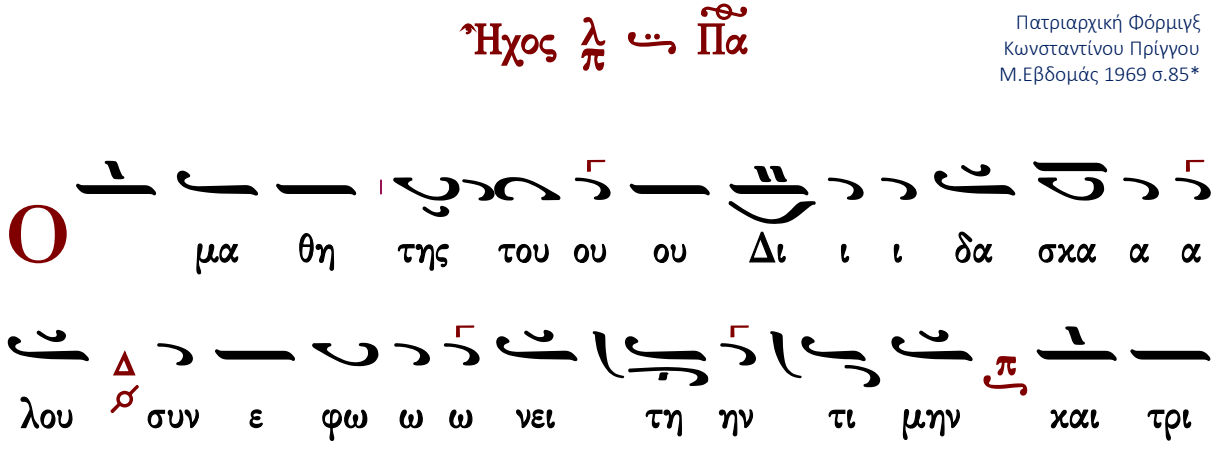

α χον τα αρ γυ ρι ι ι οις πε πρα κε ε ε τον Κυ υ

υ ρι ι ι ον φι λη μα τι ι ι δο λι ι ι

ω πα ρα δου ους αυ τον τοις α νο ο μοι οις εις

θα α α να α α τον

C η με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ρα νου ου και

γης τοις ε αυ του ου ου μα α θη ταις ηγ γι

κε ε εν η ω ω ω ρα και ε φθα σεν Ι ου ου δα ας ο

ο πα ρα δι δου ου ους με μη τις με αρ νη

ση ται βλε πων με ε εν τω ω ω Σταυ ρω εν

με σω δυ υ υ ο ο λη στων πα σχω ω γαρ ως αν

θρω ω πος χαι σω ζω ως φι λα α αν θρω ω

ω πος τους εις ε με ε ε πι στε ε ευ ο ο

ον τας

Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Θεοτοχίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλλα βου σα χαι

τε χου ου ου σα τον χτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς΄

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.87*

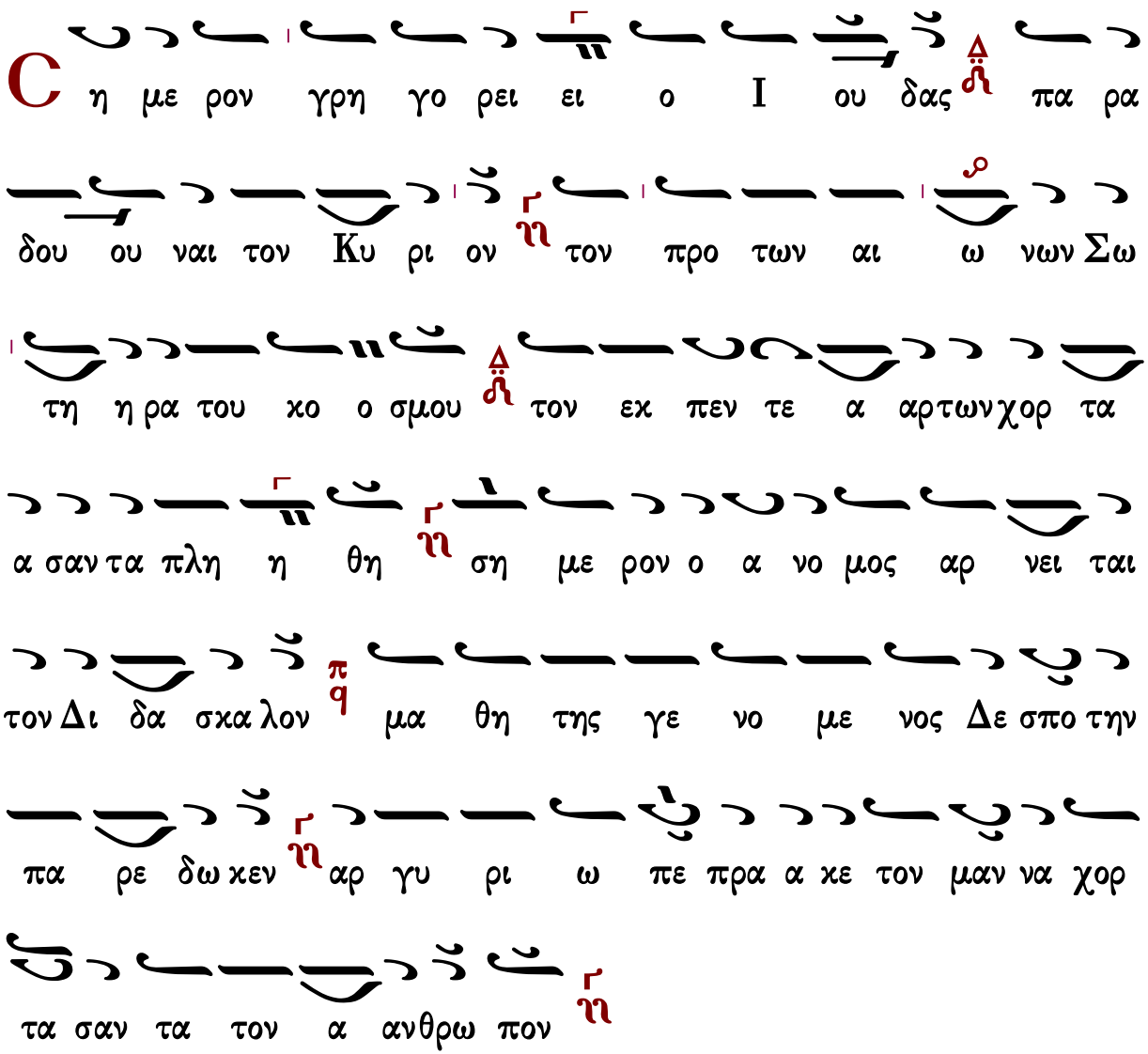

σαν ρα α βδω και δι α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρη
η μω ση με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε
κεν τη σαν του πλη γαις μα στι ξαν τος υ περ αυ των την
Αι γυ πτον και χο λην ε πο τι ι σαν τον μαν να τρο φην
αυ τοις ομ βρη η σαν τα
Κ υ ρι ε ε πι το πα θος το ε χου σι ον πα ρα
γε νο με νος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου καν
μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε
μου πως ε πηγ γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με
καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει

αλ λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο

μοις ε γει ρε σθε προ σευ ξα σθε μη τις με αρ νη

σηται βλε πων με εν τω Σταυ ρω μα κρο θυ με δο ο ξα

σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα

νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου χαι ρε Παρ θε νε των

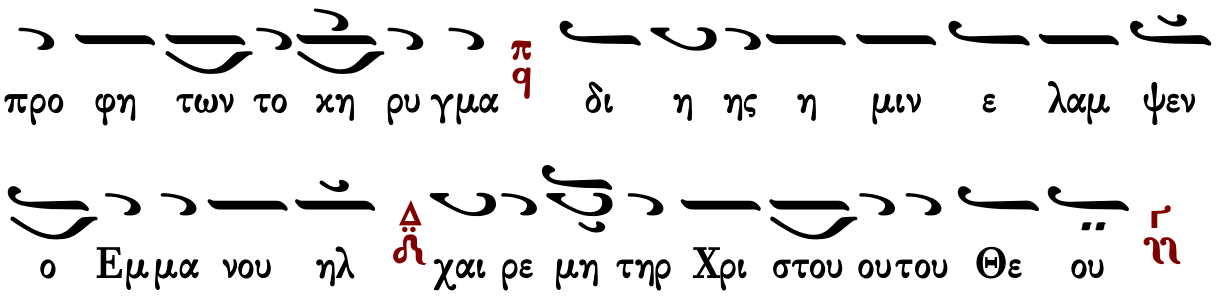

Κάθισμα γ΄

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.89*

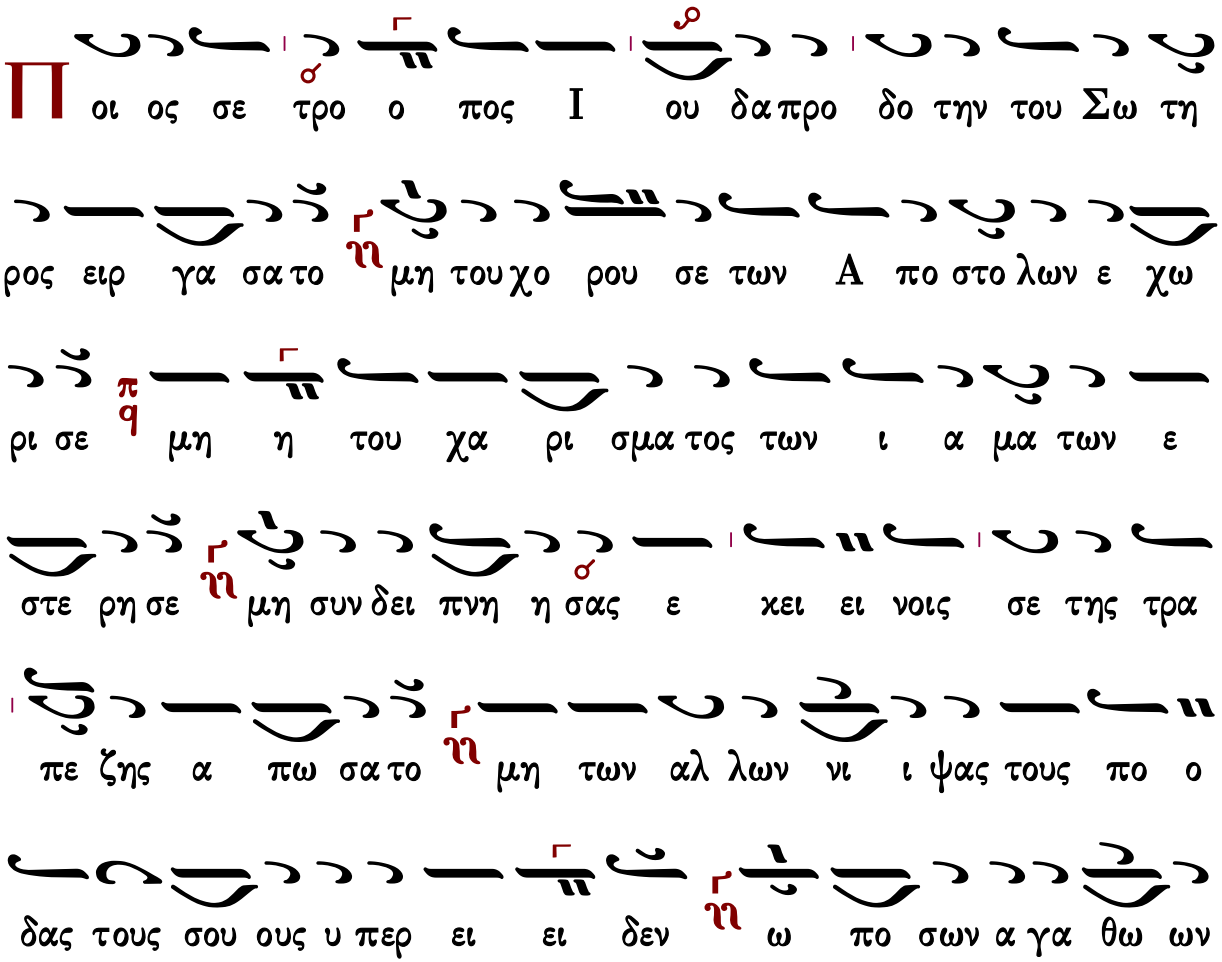

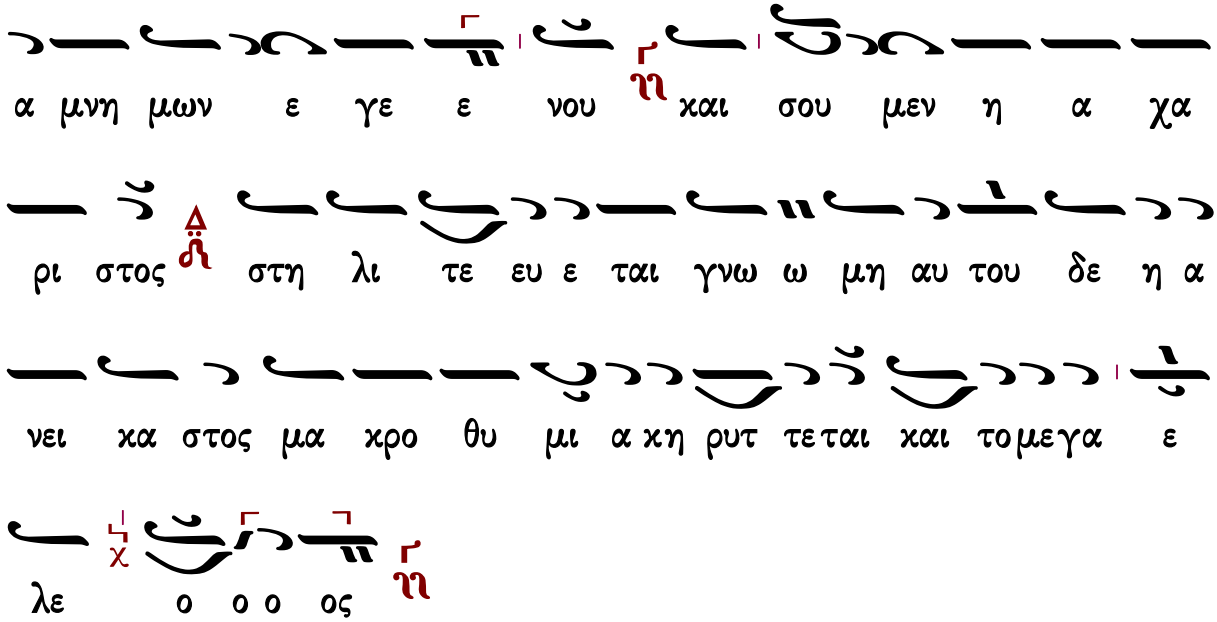

Ἀντίφωνον ξ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ πα νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.90*

η τα ας μου η δυ να μην πλει ους η δω δε κα

λε γε ε ω ω ω νας πα α ρα α στη η η σαι α αγ

γε ε ε λων αλ λα μα α κρο θυ μω ι ι να

πλη ρω θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

προ ο φη τω ω ων μου α δη η λα α και κρυ φι

ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α σοι

Τ ρι τον αρ νη σα μενος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η η κεν

αλ λα προσ η γα γε σοι δα κρυ α με τα α

νοι οι οι ας ο Θε ος ι λα α σθη τι μοι και

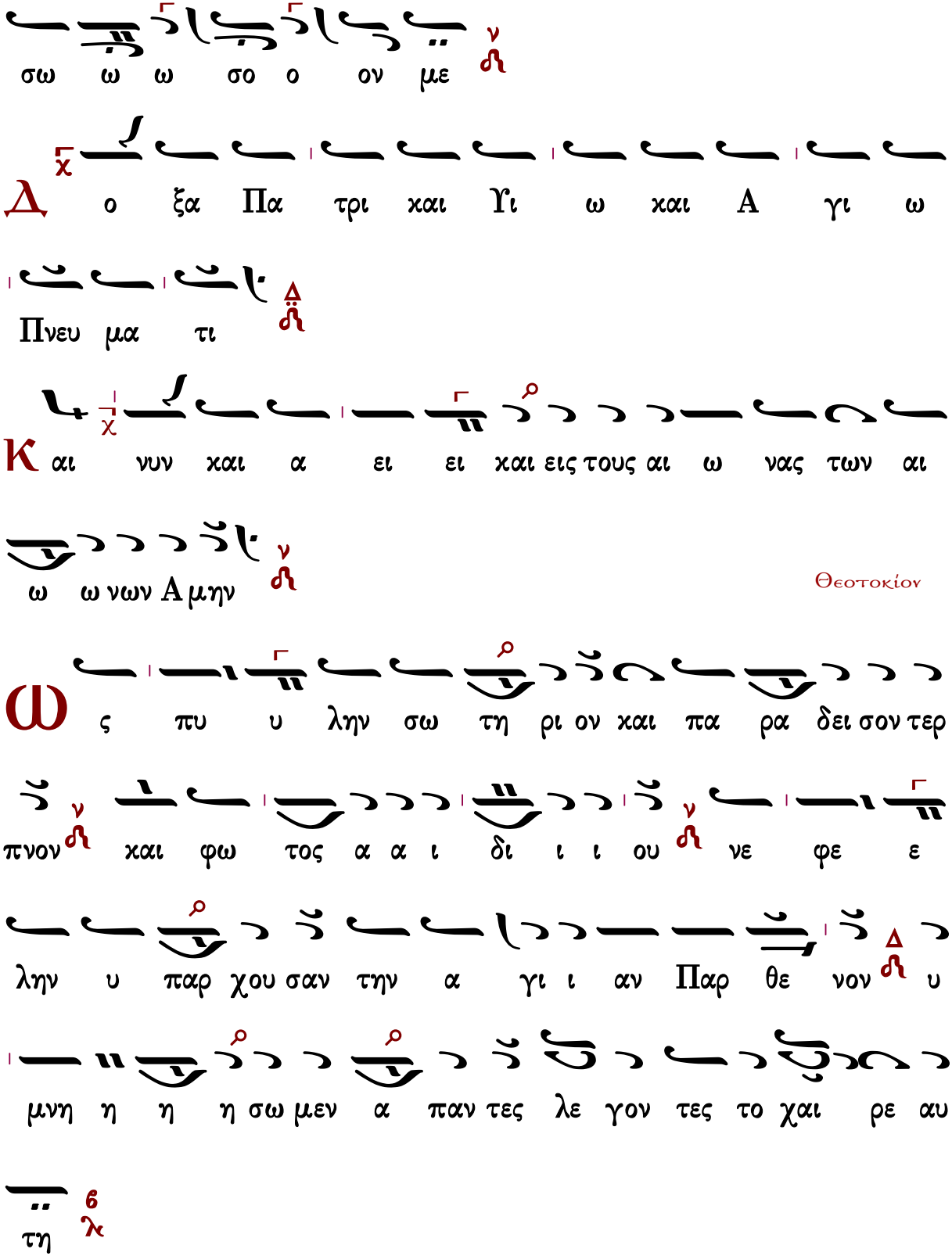
σω ω ω σο ο ον με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων Α μην
Θεοτοκίον
Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ
πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε
λην υ παρ χου σαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ
μνη η η η σω μεν α παν τες λε γον τες το χαι ρε αυ
τη

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.92*

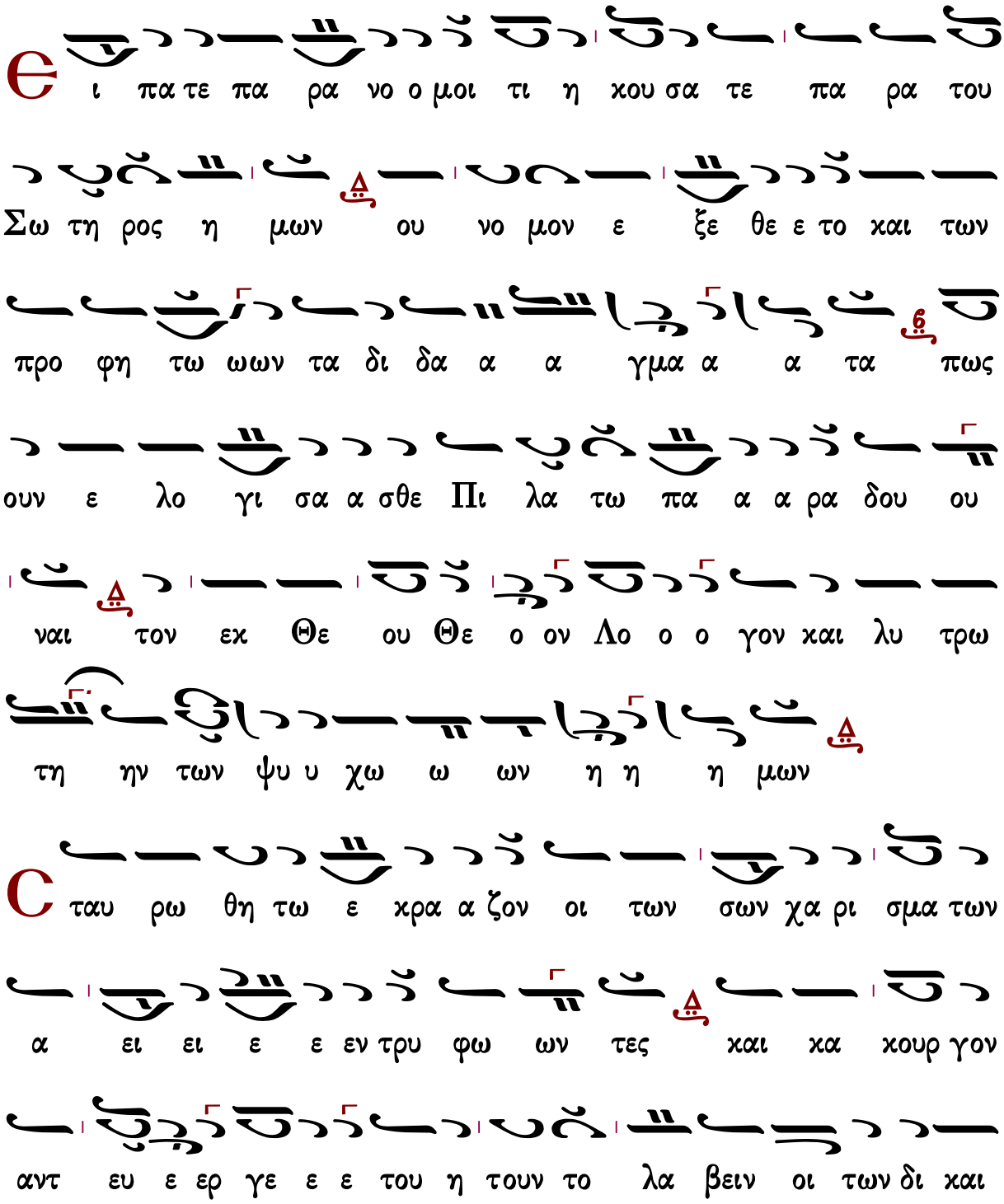

αι αι ων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι στε

φε ρων αυ τω ω ων την προ πε ε ε τει ει ει

αν πα θει ειν θε ε ε λων και σω σαι η

μα ας ως φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοχίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

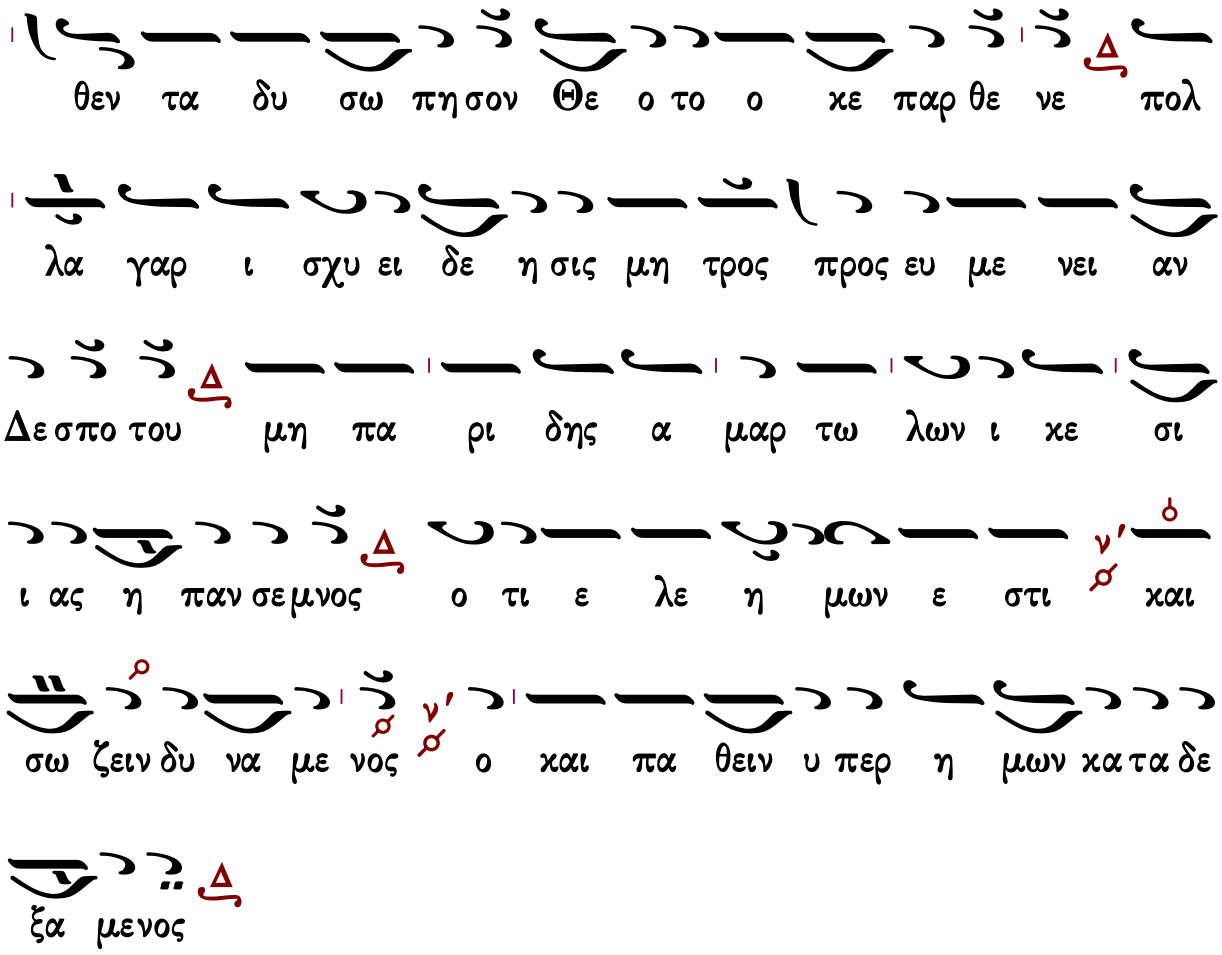

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

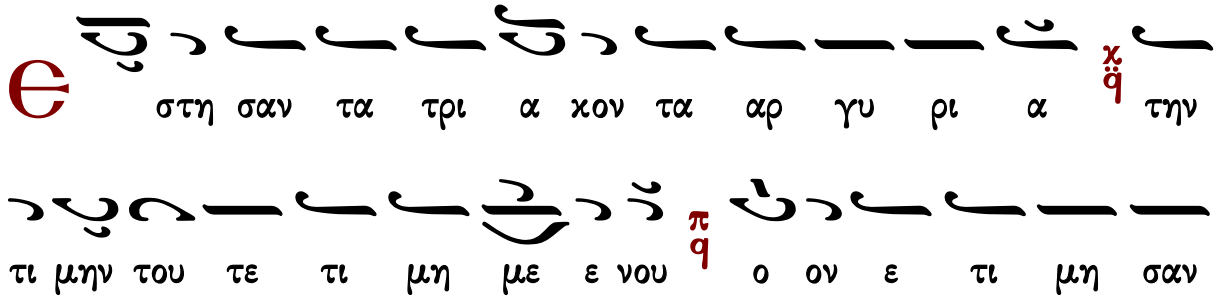

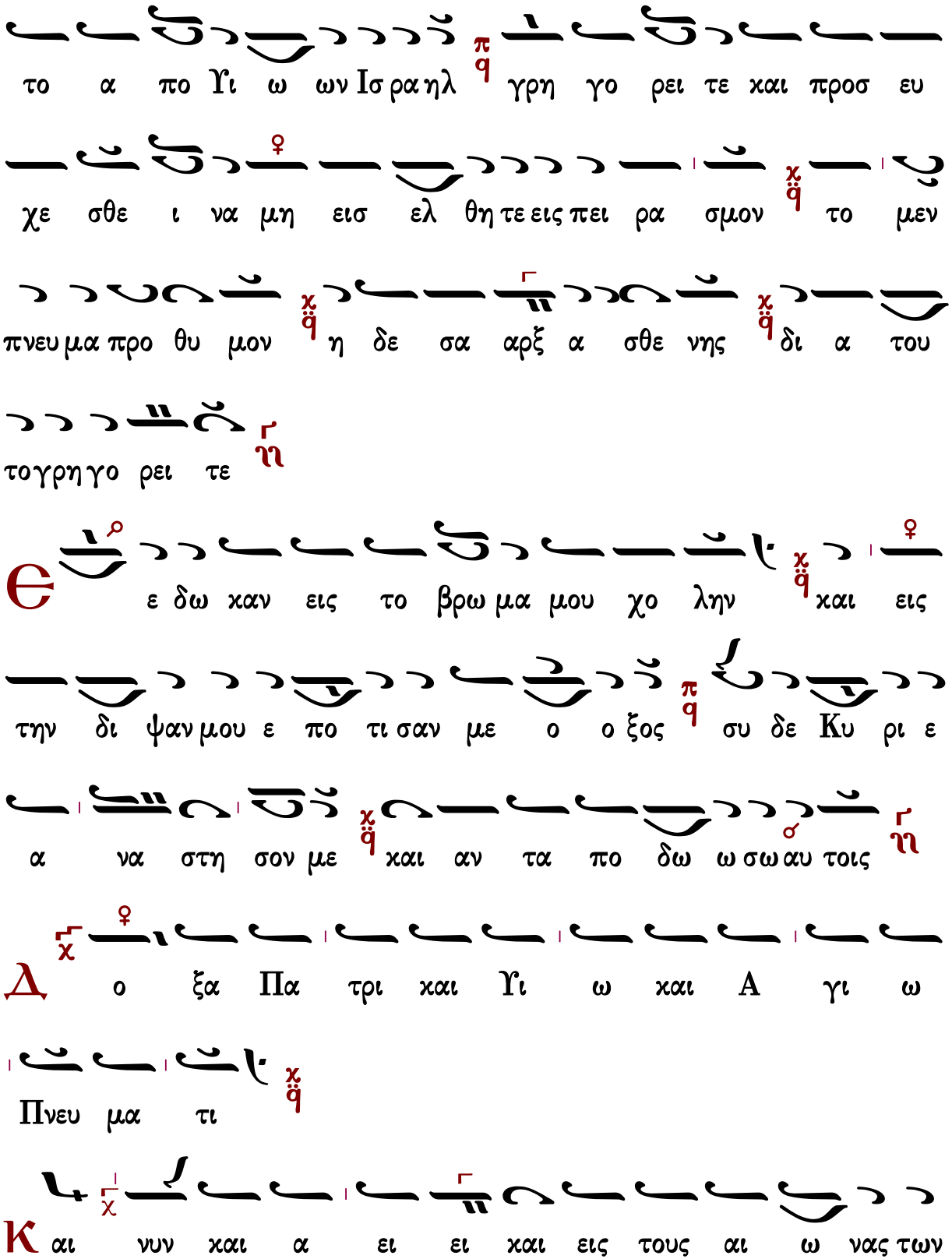
το α πο Υι ω ων Ισ ρα ηλ γρη γο ρει τε και προσ ευ
χε σθε ι να μη εισ ελ θη τε εις πει ρα σμον το μεν
πνευ μα προ θυ μον η δε σα αρξ α σθε νης δι α του
τογρη γο ρει τε
Θ ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος σου δε Κυ ρι ε
α να στη σον με και αν τα πο δω ω σω αυ τοις
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Αμην

Θεοτοχίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε

Α γνη ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε

κες τον εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου

ε λευ θε ρω ω σαν τα

Κάθισμα δ'

Ἦχος λ ἡ Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε σου ου μα θη της την

προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα σου συν ε δει

πνη σε δο λι ως ο ε πι βου λος και αι α δι κος πο ρευ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

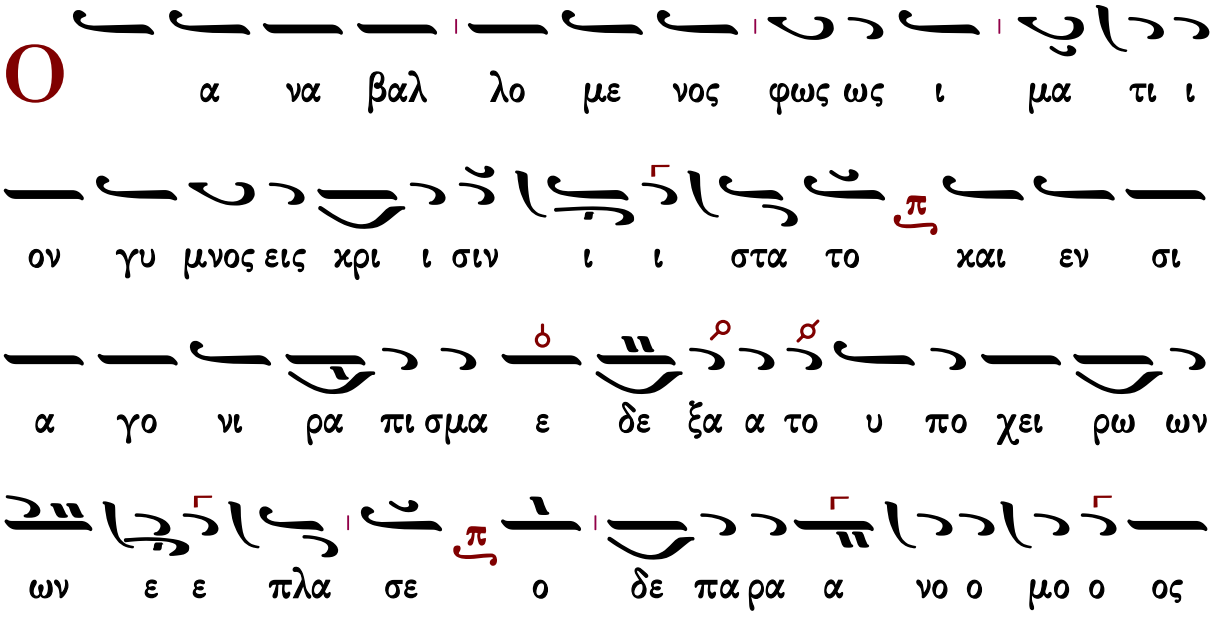

λα ος τω Σταυ ρω προσ η λω σε το ο ον Κυ υ ρι

ον της δο ο ο ξης το τε το κα τα πε ε τα α

σμα του Να ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η

λι ος ε σκο ο ο τα α α α α α σε μη φε ρων θε

α σα α σθε Θε ο ον υ υ υ βρι ζο ο ο με ε ε

νον ον τρε ε ε μει τα συ υμ πα α αν τα αυ

τον προ οσ κυ νη η η σω ω ω μεν

Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στης ε

βο ο ο η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ι ε

εν τη βα α σι λει ει ει α α α σου

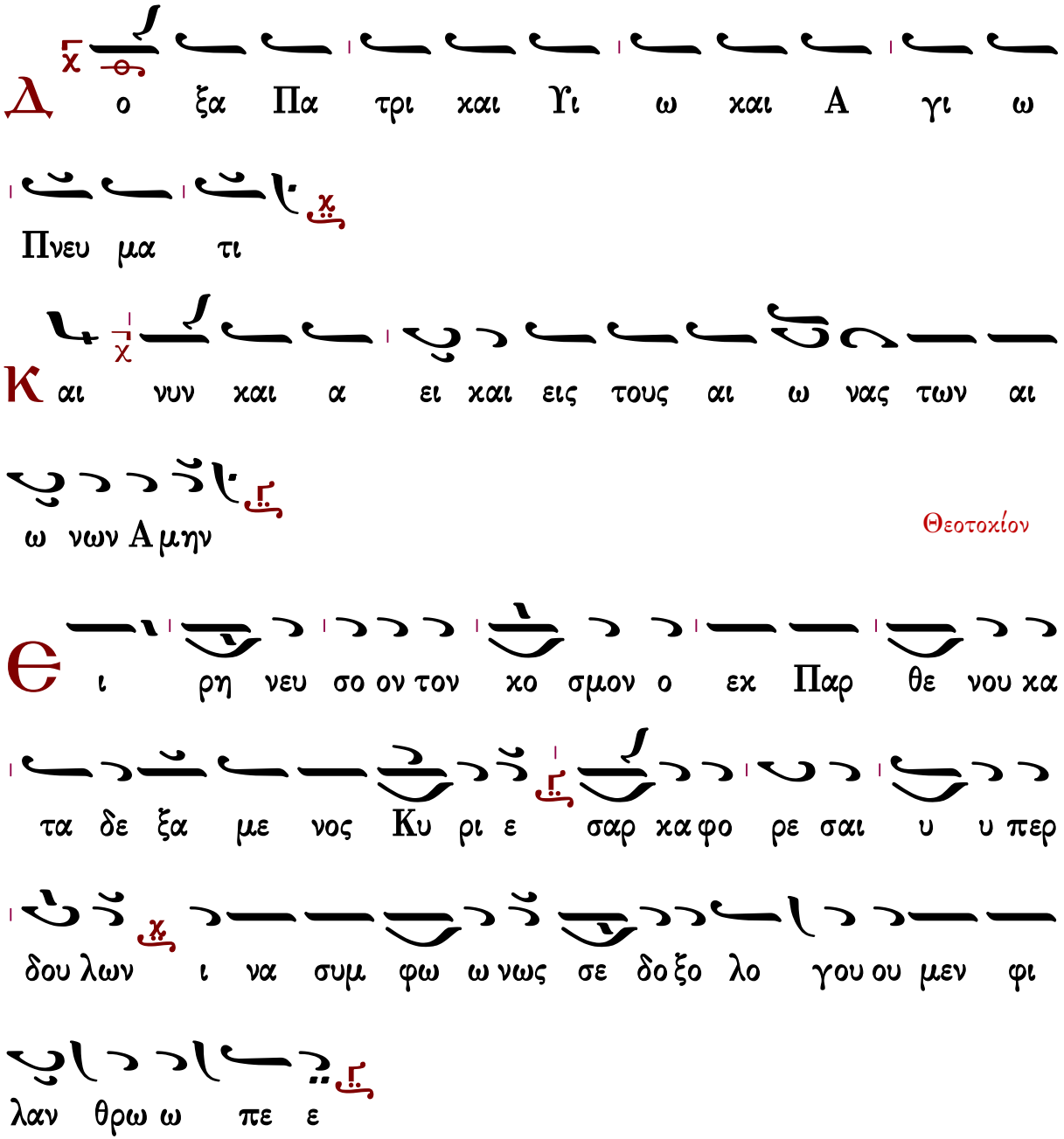

Ἀντίφωνον ια΄

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

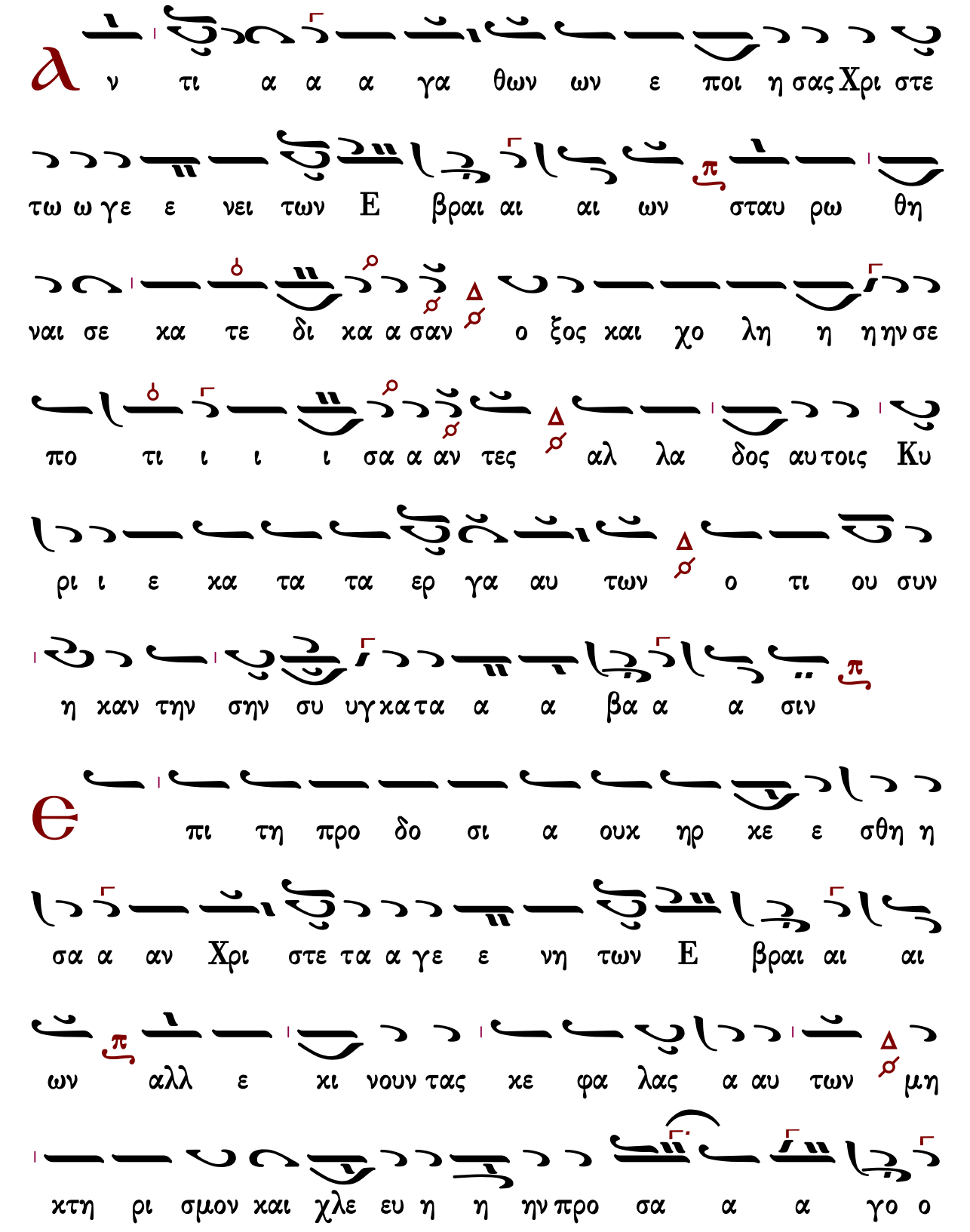
α
ν τι α α α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε
τω ω γε ε νει των Ε βραι αι αι ων σταυ ρω θη
ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ξος και χο λη η ηην σε
πο τι ι ι ι σα α αν τες αλ λα δος αυτοις Κυ
ρι ι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι ου συν
η καν την σην συ υγκατα α α βα α α σιν
Є
πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε ε σθη η
σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των Ε βραι αι αι
ων αλλ ε κι νουν τας κε φα λας α αυ των μη
κτη ρι σμον και χλε ευ η η ηνπρο σα α α γο ο

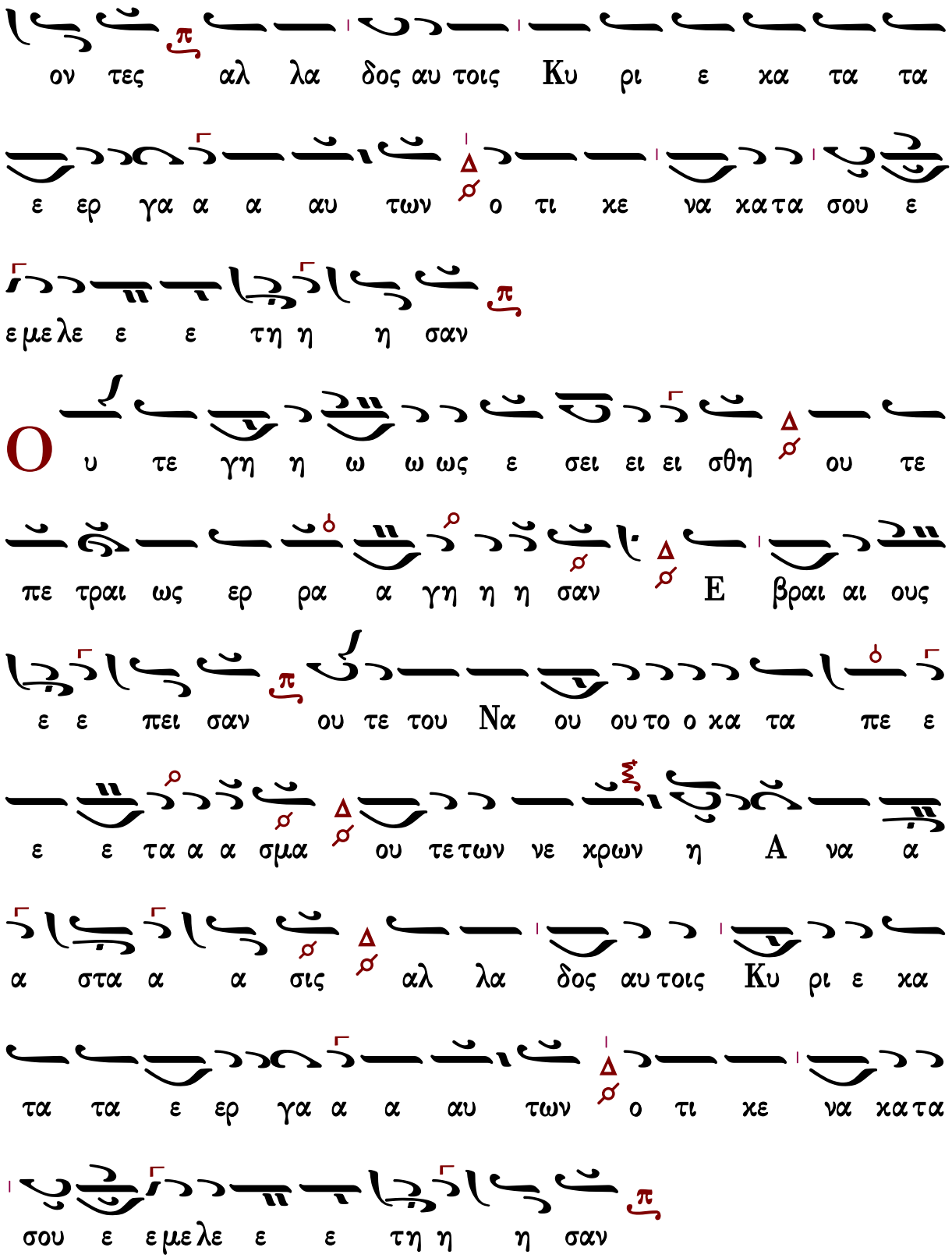
ον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα
ε ερ γα α α αυ των ο τι κε να κα τα σου ε
ε με λε ε ε τη η η σαν
Ο υ τε γη η ω ω ως ε σει ει ει σθη ου τε
πε τραι ως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι αι ους
ε ε πει σαν ου τε του Να ου ου το ο κα τα πε ε
ε ε τα α α σμα ου τε των νε κρων η Α να α
α στα α α σις αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα
τα τα ε ερ γα α α αυ των ο τι κε να κα τα
σου ε ε με λε ε ε τη η η σαν

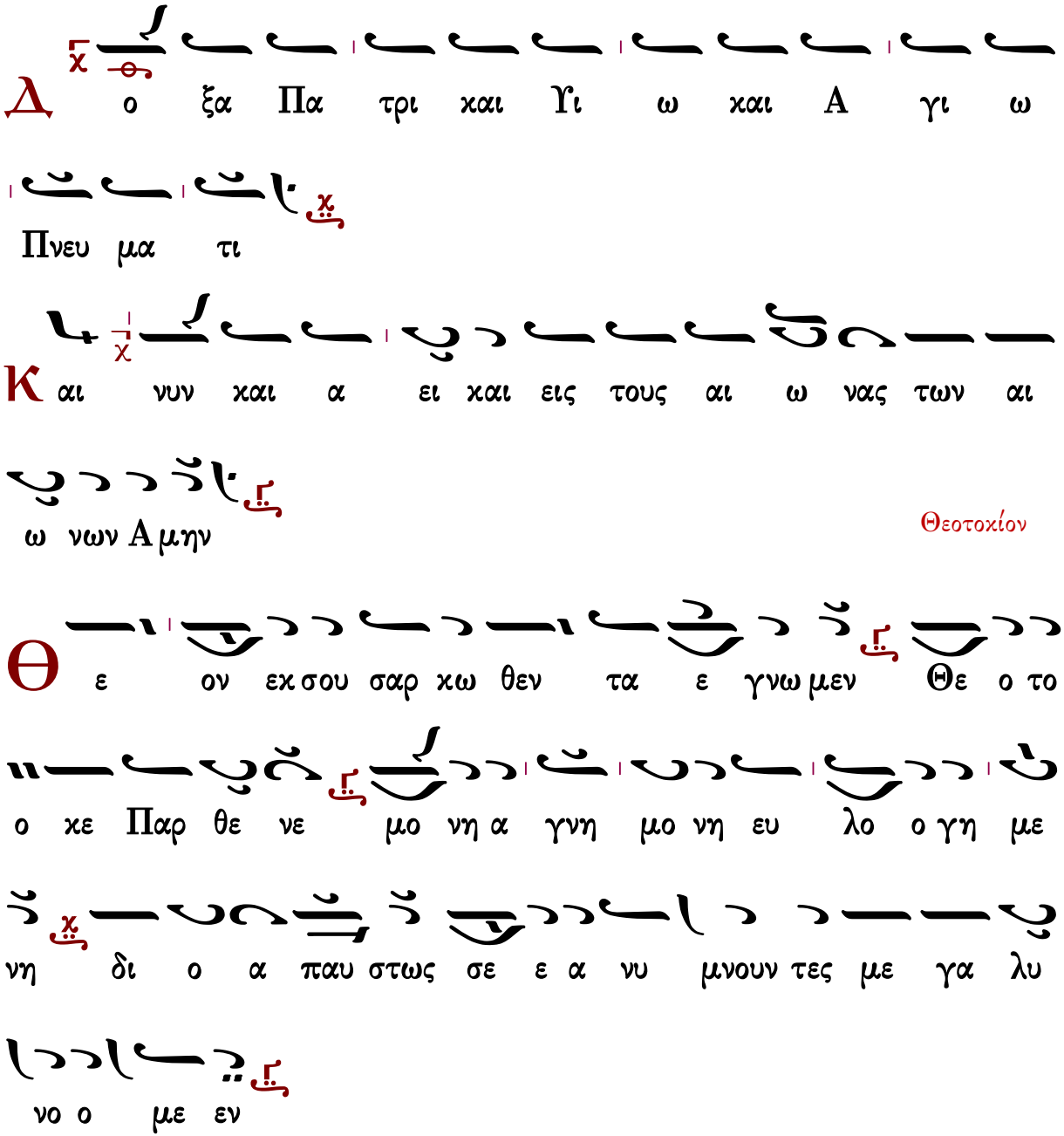

Ἀντίφωνον ιβ'

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη̇

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

T α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου

ου δαι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η σα

α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η

σα τους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε

πρου ους σου ου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα

αν δρα α ο ο ον τα ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ

θω σα α α μην λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι και τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω

ω κας αν τι του μα αν να χο λην αν τι ι

του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος αν τι του

α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ η λω ω ω σα

α α τε ν ουκ ε τι στε ε γω λοι πον Δ κα λε

σω μου τα α ε ε ε θνη 6 λ κα κει ει να α με ε δο ο

ξα α α σου ου ου σι Δ συν τω Πα τρι και τω

Πνε ε ευ μα α α τι ν κα γω αυ τοις δω ρη

σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι ι ον ν

C η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α σμα 6 λ εις

ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα ρα α νο ο

μων ν και τας ι δι ας α κτι ι ι να ας Δ ο

η λι ο ος κρυ υ υ πτει Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου

ου με ε ε νον
Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ Ι ου δαι οι
και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Α πο ο στο
ο λων βο α α α προ ος υ μας ι δε Να
ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ
μεις ε σταυ ρω ω ω σα α τε τα φω ω πα α ρε
δω κα τε ε αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α
νε ε ε στη μη πλα να α σθε Ι ι ι ι ου
δαι αι αι οι οι αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα ασ ση
η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

ε ε ψας αυ τος ε στιν η ζω η η η και το

φως και η η η ει ρη η η η νη του ου ου κο ο

ο σμου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοχίον

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο

ξης ην ο Υ ψι στος μο νος δι ω δευ σε και πα

α λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη

Κάθισμα ε΄

Ἦχος λ π ἡ

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

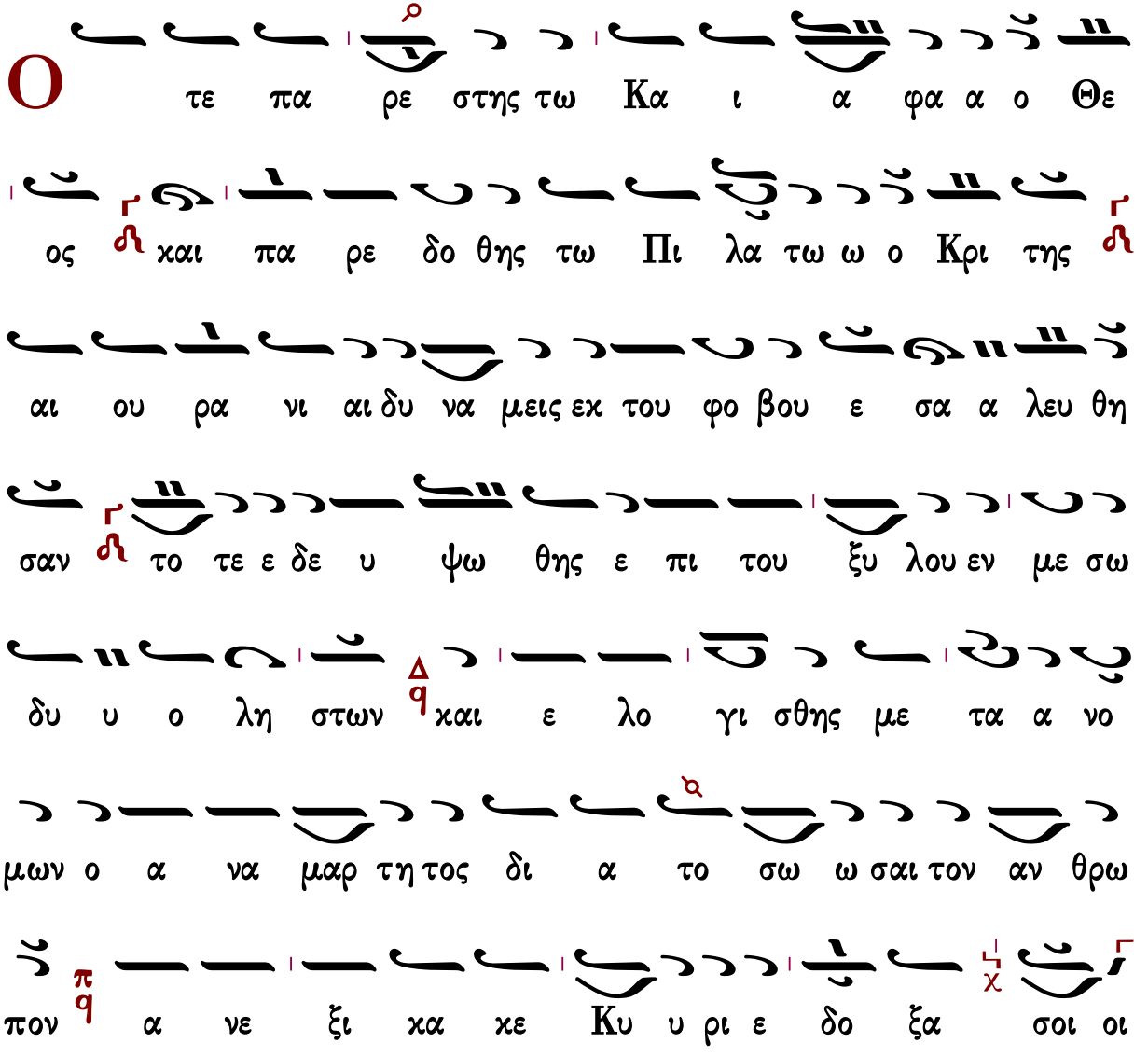

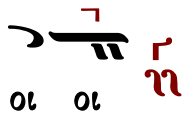

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

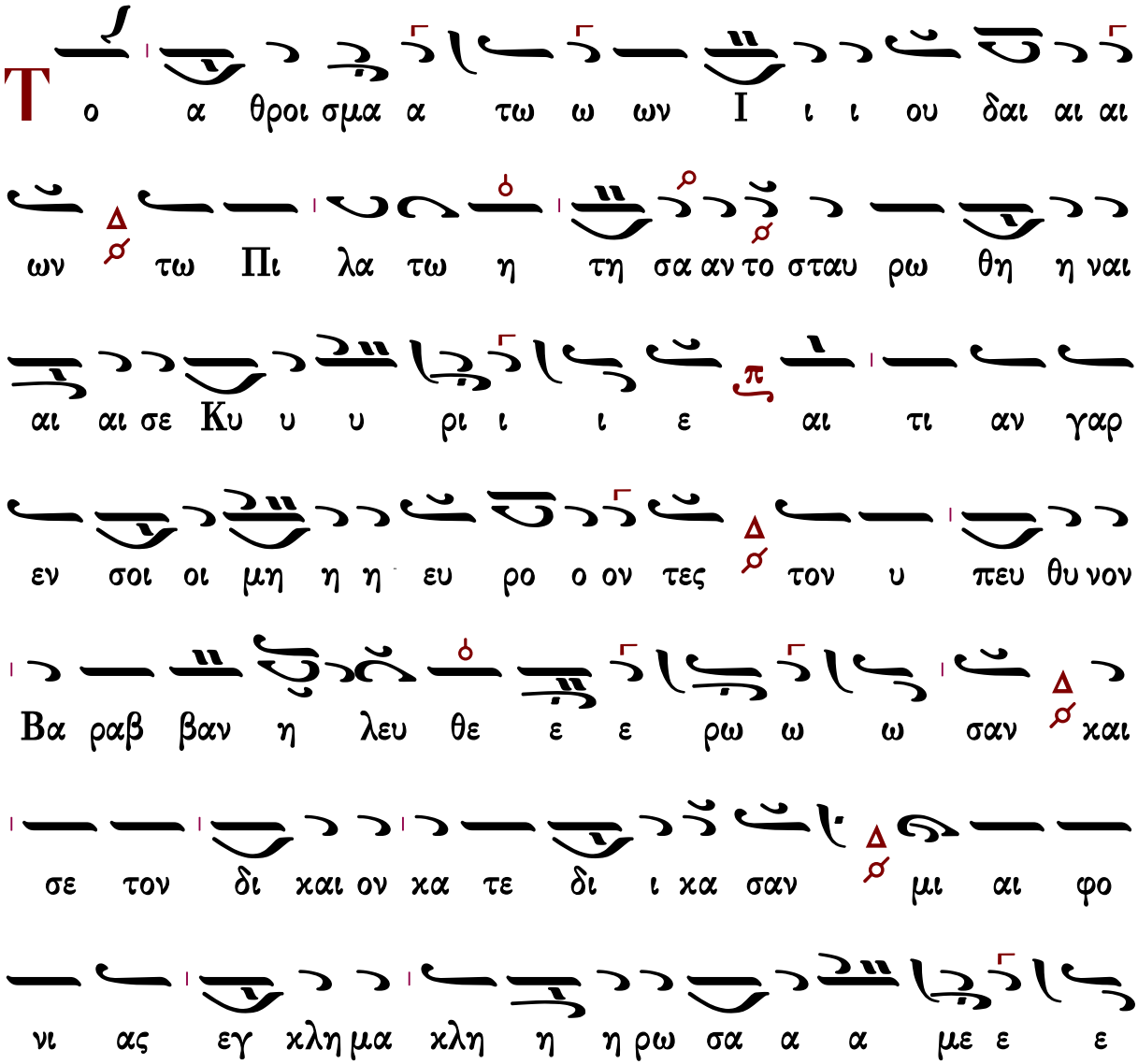

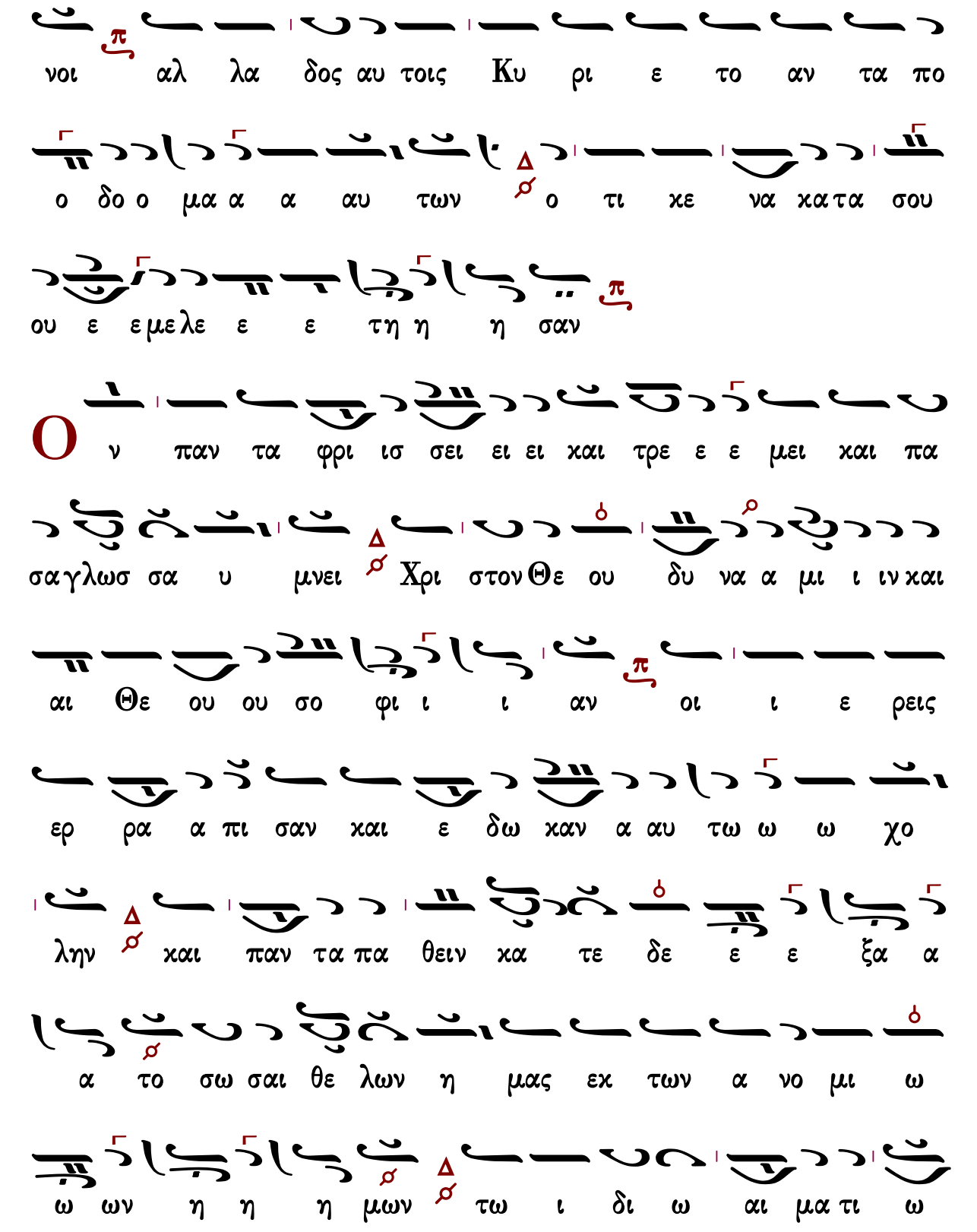
νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο
ο δο ο μα α α αυ των ο τι κε να κα τα σου
ου ε ε με λε ε ε τη η η σαν
Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και τρε ε ε μει και πα
σα γλωσ σα υ μνει Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι ιν και
αι Θε ου ου σο φι ι ι αν οι ι ε ρεις
ερ ρα α πι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο
λην και παν τα πα θειν κα τε δε ε ε ξα α
α το σω σαι θε λων η μας εκ των α νο μι ω
ω ων η η η μων τω ι δι ω αι μα τι ω

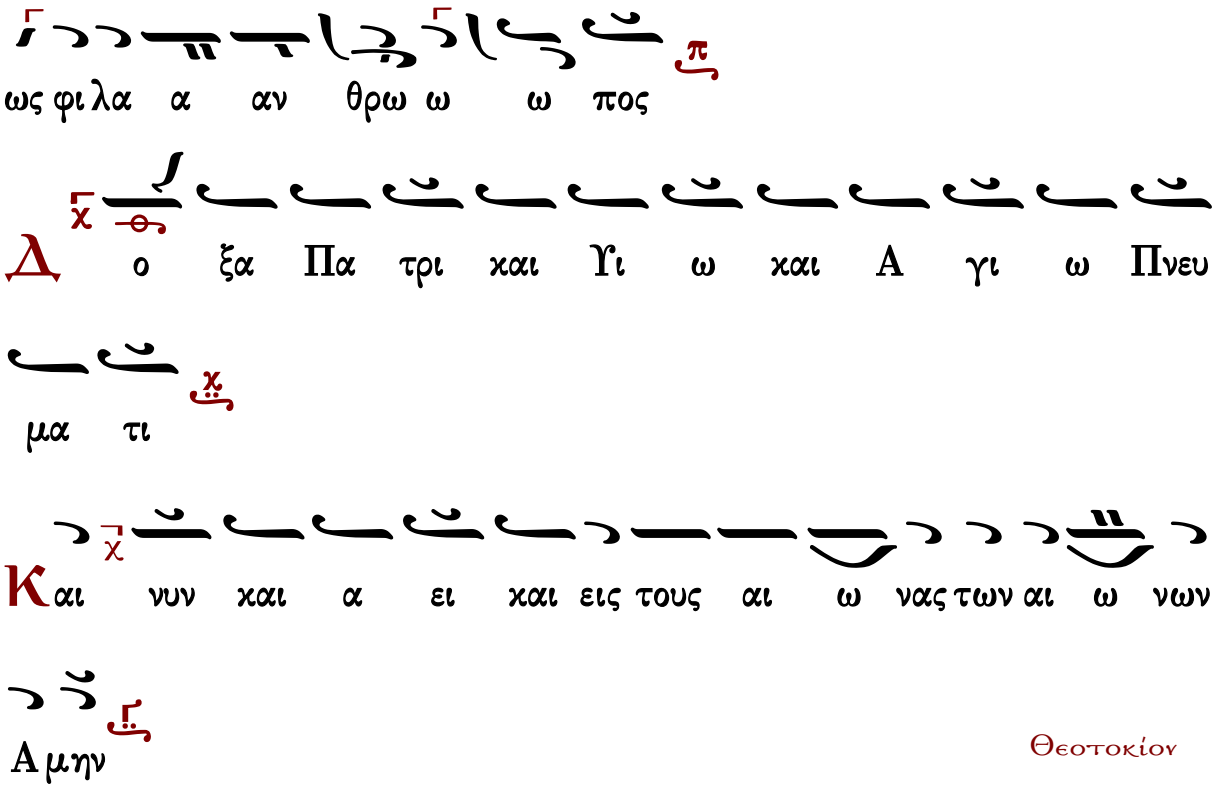

Ἀντίφωνον ιδ'

χορὸς β'

Ἦχος λ̅ π̅ ἡ̅ Νη̅

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.107*

Κ υ ρι ι ε ο τον λη στην συν ο δοι πο ο

ρον λα βων τον εν αι μα τι χει ει ρας μο λυ υ

υ να α αν τα και η μας συν αυ τω κα α

τα α ρι ι ι θμη η η σον ως α γα θο ο

ος και φι λα α αν θρω ω ω πος

Μ ι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη στης ε εν τω

σταυ ρω με γα λην πι στιν ε ε ευ ρε ε μι α

α ρο πη ε ε σω ω ω θη και πρω τος πα

ρα δει σου πυ λας α νοι οι ξας ει εισ η η ηλ θεν ο

αυ του την με τα νοι αν προσ δε ξα με ε νο ος Κυ υ υ

ρι ε δο ο ο ξα α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι Αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη χαι ρε η τε κου ου σα τον Ποι η την σου και Κυ ρι

ον χαι ρε η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη τηρ Χρι

στου του Θε ου ου ου ου

Ἀντίφωνον ιε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

C η με ρον χρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο

εν υ υ δα α σι ι ι την γη ην χρε μα α α

σας στε φα νον εξ α χαν θω ων πε ρι τι ι ι

ι θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι

λευς ψευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλ λε ται ο

πε ρι βα α αλλων τον ου ρα α νον εν νε ε ε

φε ε ε λαι αις ρα πι σμα κα τε δε ξα α το ο

εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το ον Α

δαμ η λοι οι οις προ ο οσ η λω ω ω θη ο Νυμ

φι ι ι ι ι ο ο ος της Εκ κλη σι ι ι ας

λογ χη η η ε ε ε κεν τη η η θη ο Υι ο ο

ο ος τη ης Παρ θε ε ε νου προ σκυ νου με εν σου

τα πα α α θη η Χρι στε δει ει ει ει

ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου ου Α να α

α στα α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το

Πα σχα α α η μων υ περ η μων ε τυ υ

θη η η Χρι στο ο ος ο ο Θε ος αλλ εκ κα

θα ρω μεν ε αυ τους α πο παν το ος μο ο ο

λυ σμου και ει λι χρι νως δε η θω ω ω ω

μεν α αυ τω α να στα Κυ υ ρι ε

σω σον η μας ω ως φι λα α αν θρω ω ω πος

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η

η και Α να α α στα α α σις υ υ πα αρ χει

τω λα ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε

ποι θο ο ο τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

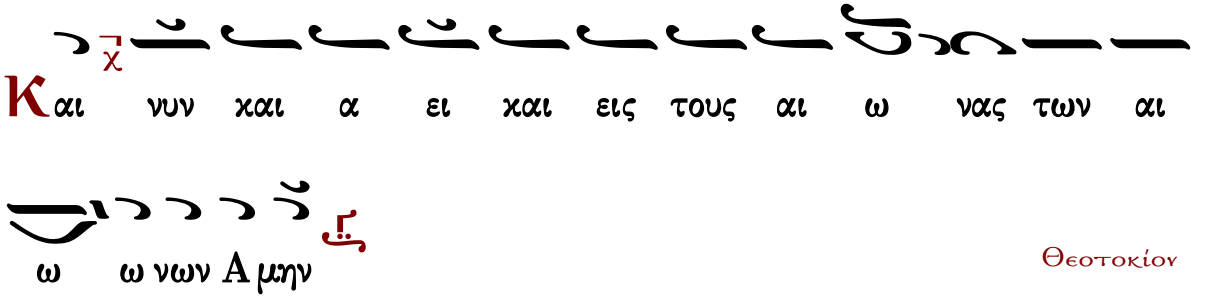

Θεοτοκίον

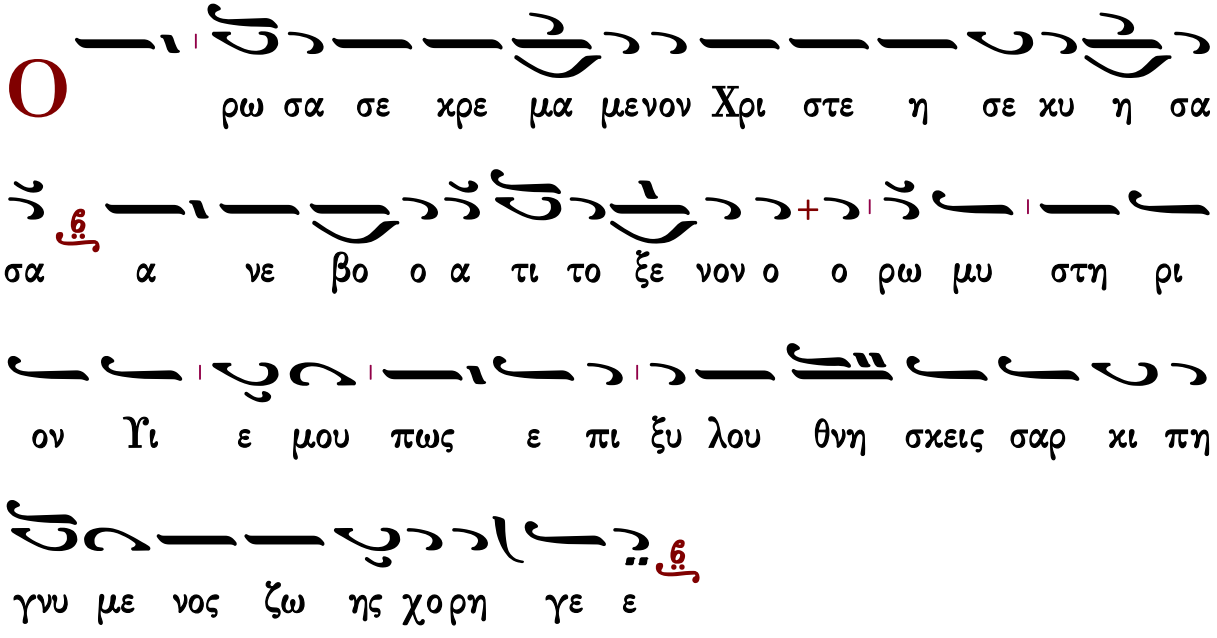

Κάθισμα ς΄

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

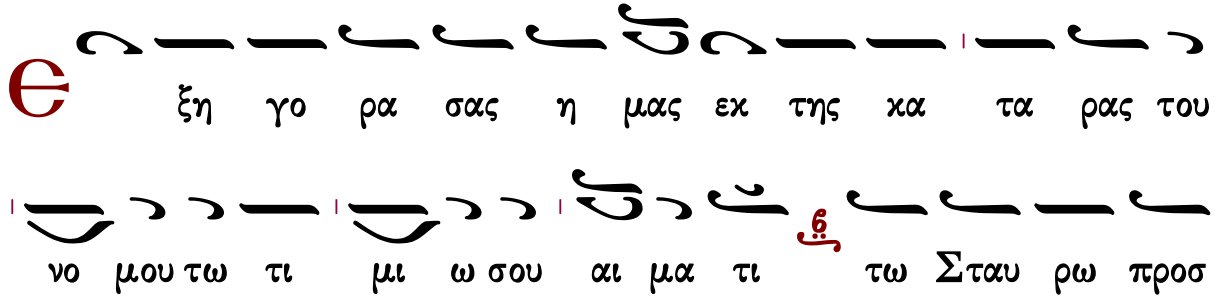

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων

δο ξα σοι οι οι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.116*

λ ρ χον τες λα ων συν η χθη η σαν κα τα του

Κυ υ ρι ι ι ου λ και κα τα του Χρι στου ου ου α α

α αυ του ν

λ ο γον πα ρα α νο ο μον κα τε θεν το ο κατ ε ε

μου Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

μη η εγ κα τα λι ι ι πη η η ης με

Τ ας αι σθη σεις η η μων κα θα ρας τω Χρι στω

πα α ρα α στη η η σω ω ω ω μεν και ως φι

λοι αυ του τας ψυ χας η μων θυ υ σω με εν δι α αυ

τον και μη ταις με ρι ι μναις του βι ι ι ου συμ

πνι γω ω ω ω με εν ως ο Ι ου ου ου ου δας αλλ

εν τοις τα μει οις η η μων κρα α α α ξω ω ω ω

μεν Πα α τερ η μων ο εν τοις ου ρα α νοις α πο

του πο νη ρου ου ου ου ρυ υ υ υ σαι αι η η η μας

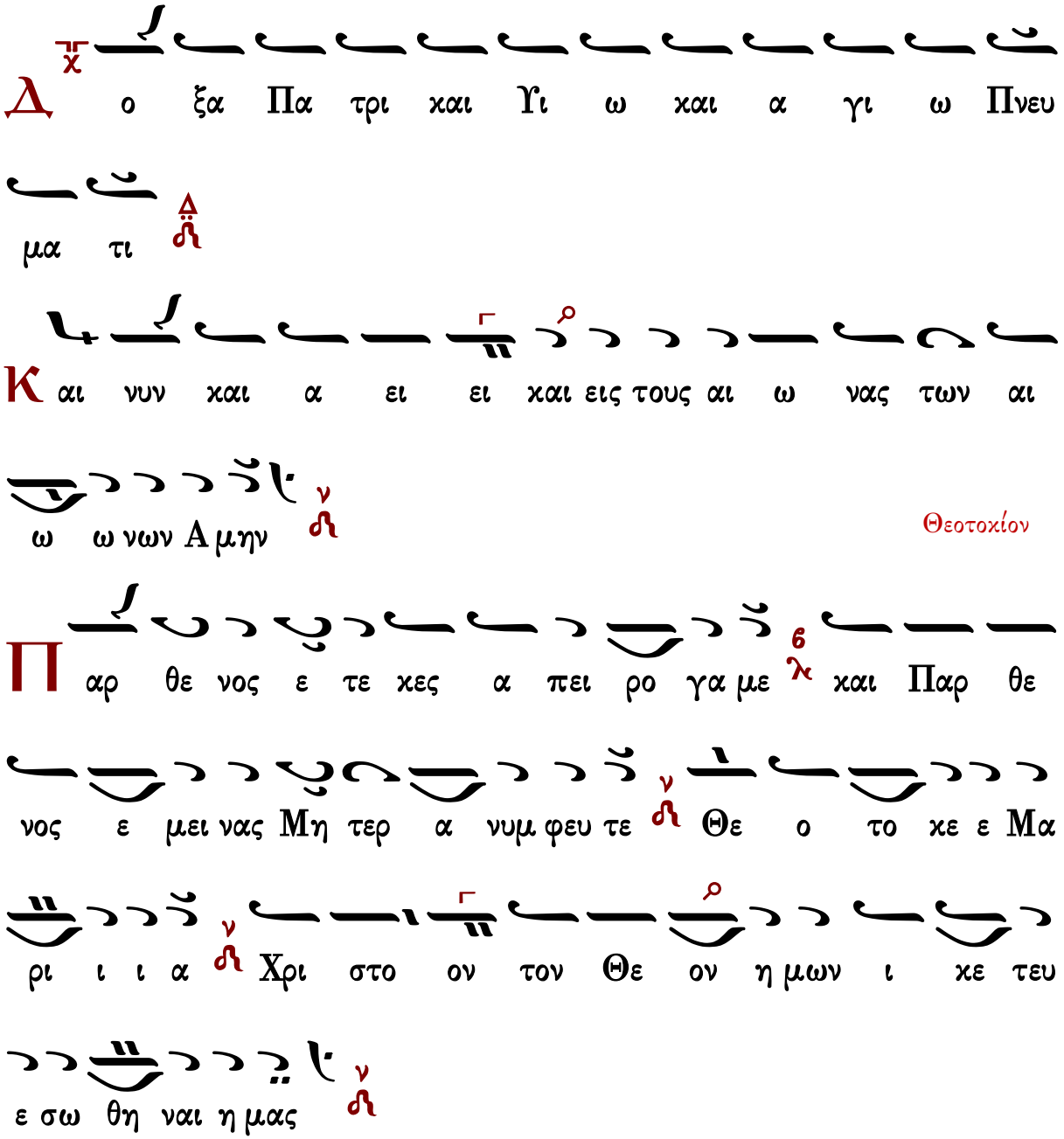

Ἀντίφωνον 6′

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.117*

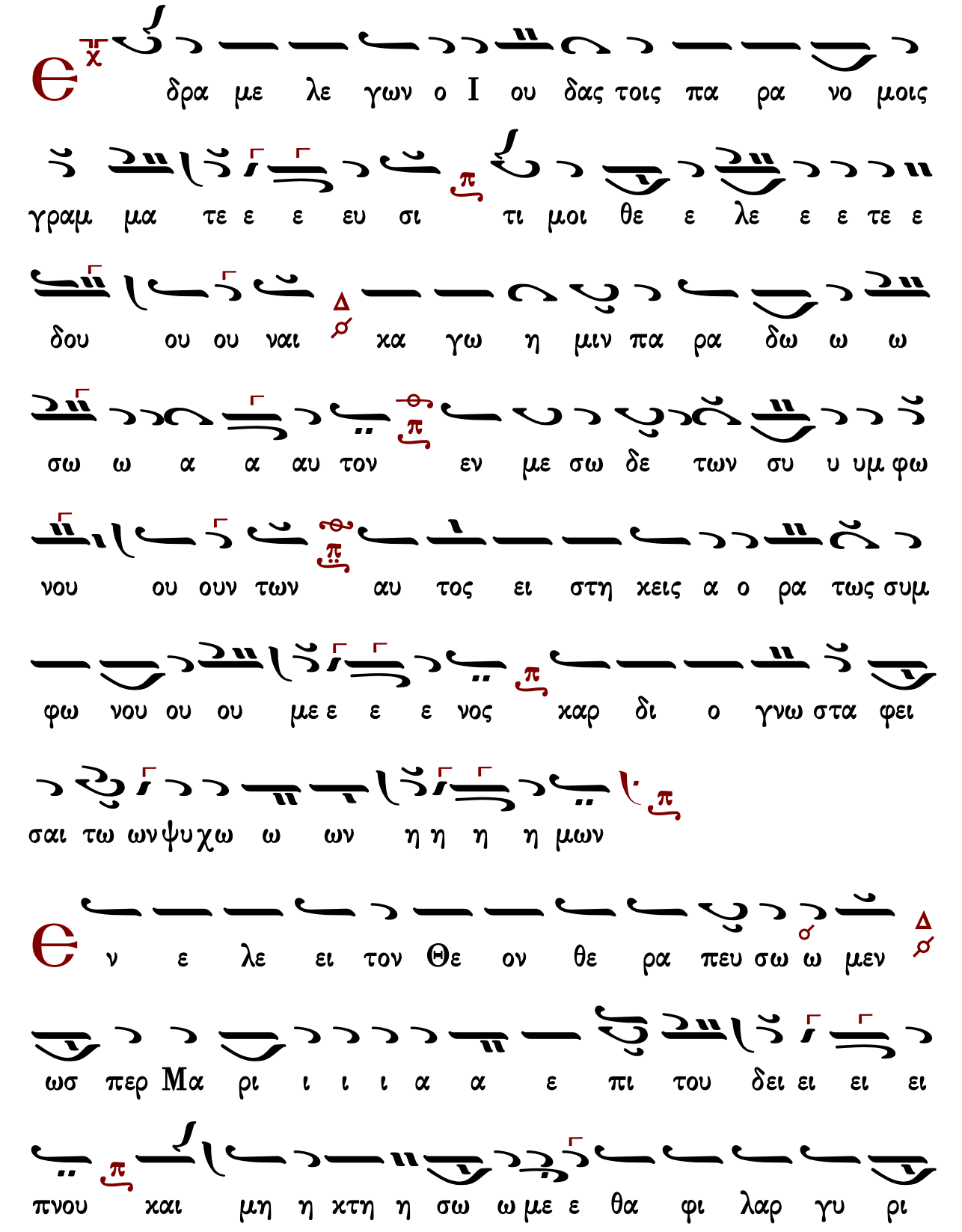
δρα με λε γων ο Ι ου δας τοις πα ρα νο μοις
γραμ μα τε ε ε ευ σι τι μοι θε ε λε ε ε τε ε
δου ου ου ναι κα γω η μιν πα ρα δω ω ω
σω ω α α αυ τον εν με σω δε των συ υ υμ φω
νου ου ουν των αυ τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ
φω νου ου ου με ε ε ε νος καρ δι ο γνω στα φει
σαι τω ωνψυχω ω ων η η η η μων
ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν
ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει ει
πνου και μη η κτη η σω ω με ε θα φι λαρ γυ ρι

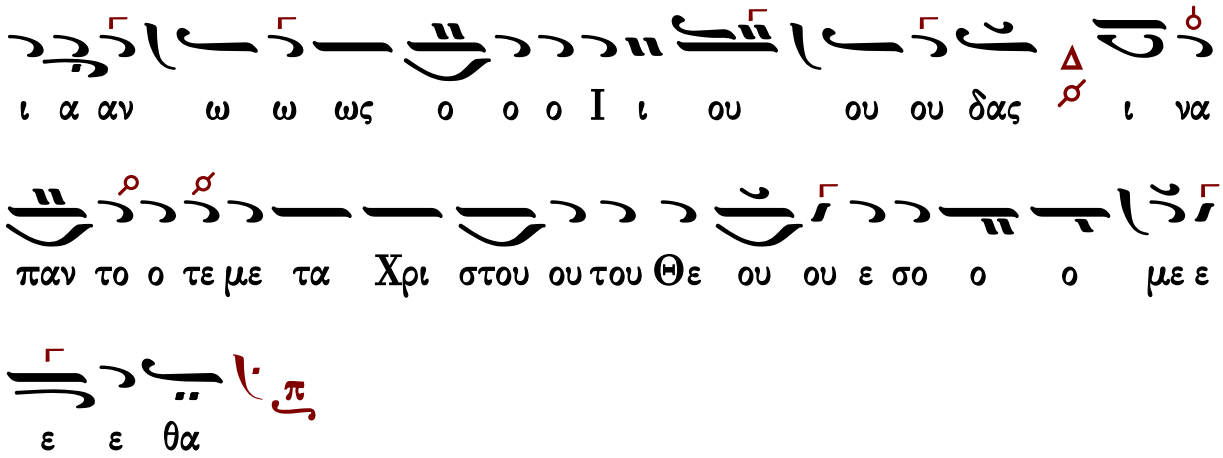

Ἦχος λ κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

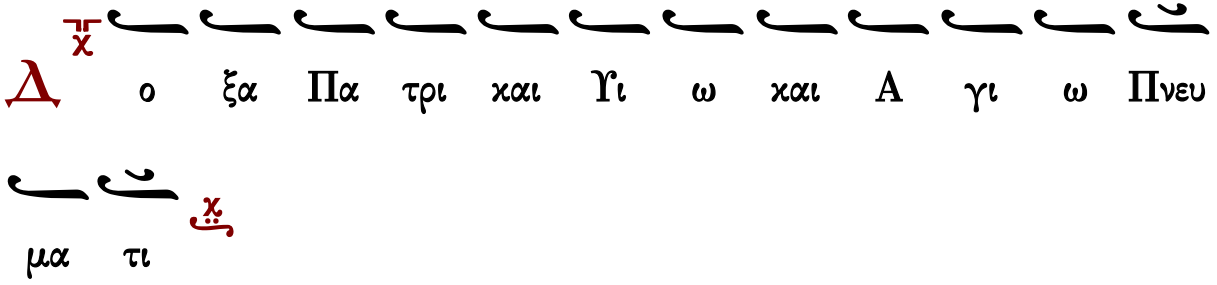

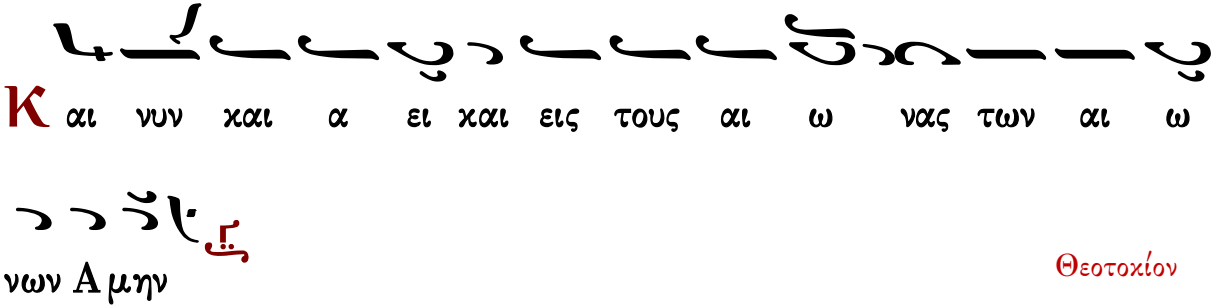

Θεοτοχίον

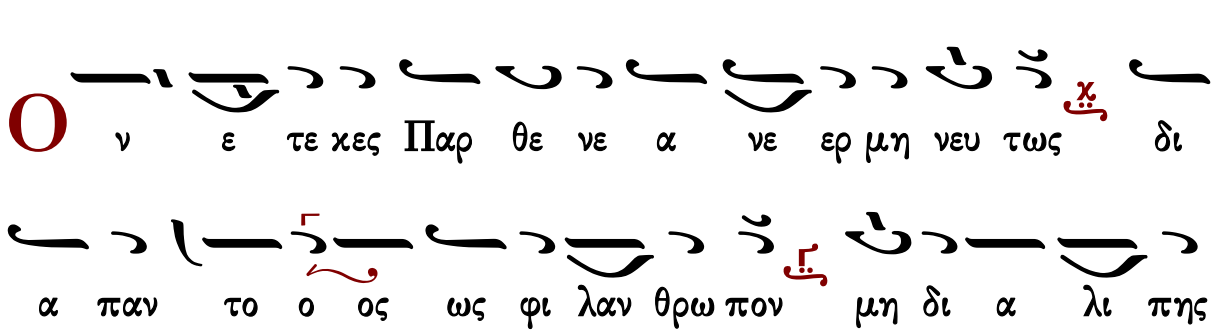

δυσ ω που σα ι να χιν δυ νων σω ση τους εις σε ε

κα τα φευ γο ον τα ας

Ἀντίφωνον γ΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

Δ ι α Λα ζα ρου την ε γερ σι ι ιν Κυ υ ρι ι

ε το ω σαν να σοι οι ε χρα α αυ γα α α α

ζον παι δες των Ε βραι αι αι αι ων φι λα α

αν θρω ω ω ω πε ο δε πα ρα α νο ο μο ο ος Ι

ι ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε

ε ε ε ναι

Є

ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε λε ε ε ε γες εις εξ υ

μω ωων πα ρα δω ω ω ω ω σει ει ει ει με ο δε

πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη

η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Ι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι ι Κυ υ ρι ι

ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε

ε ε στι του ου τον δι α του α α αρ του υ πε ε

ε δει ει ει ει ξας ο δε πα ρα νο ο μος Ι ι

ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε

ναι

Є ις τρι α χον τα αρ γυ ρι α α α Κυ υ ρι ι

ε χαι εις φι λη μα δο ο λι ι ον ε ζη τουν Ι ου

δαι οι α πο χτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα

ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η

θη συν ι ε ε ε ε ναι

Є ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε ωσ

περ ει ει ει δε ε ε ε τε ο δε πα ρα νο

μος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε

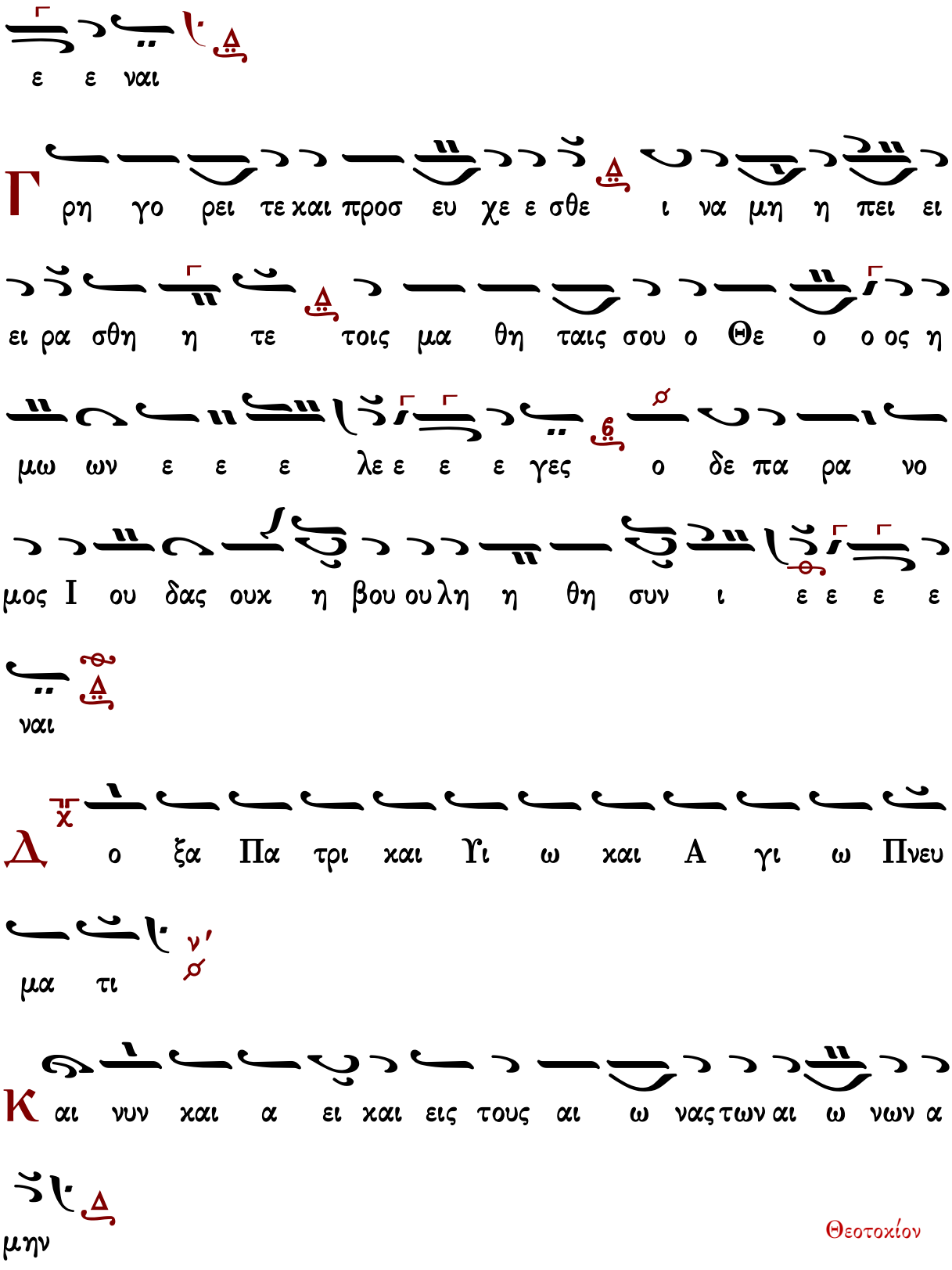
ε ε ναι
Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει ει
ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος η
μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες ο δε πα ρα νο
μος Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε
ναι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Θεοτοκίον

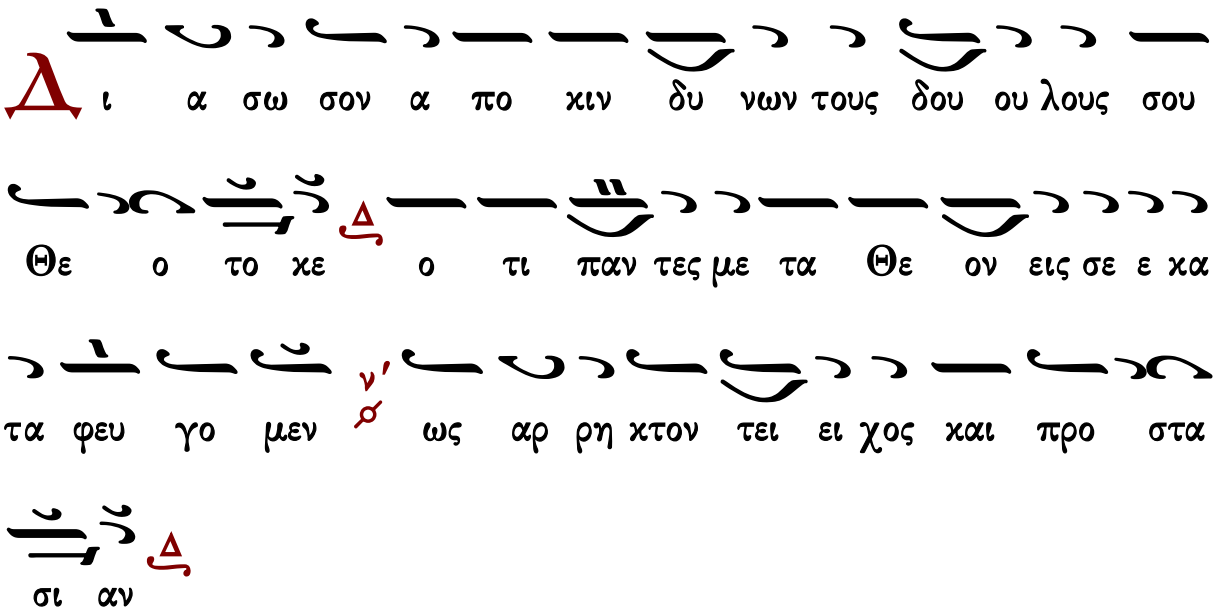

Κάθισμα β'

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

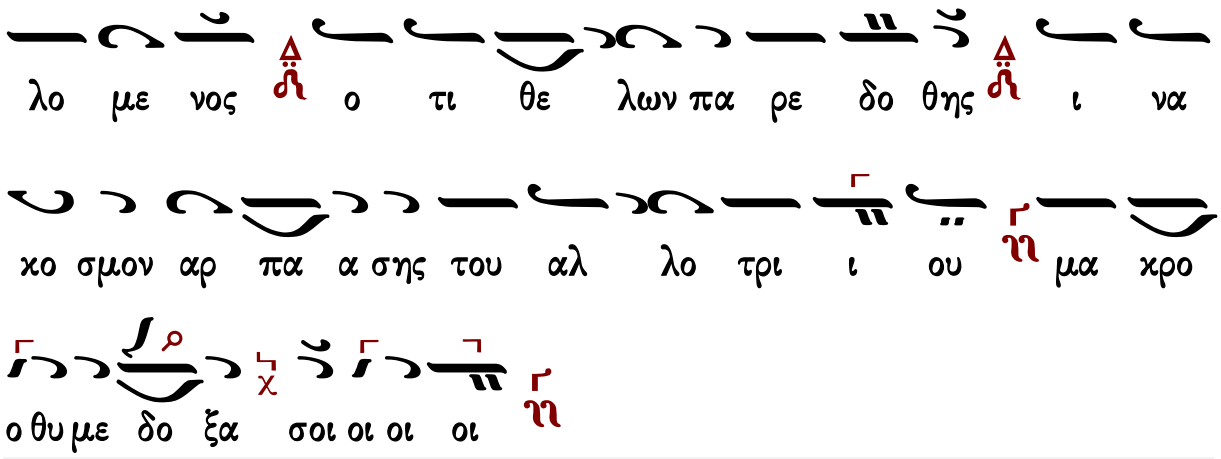

Ἀντίφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

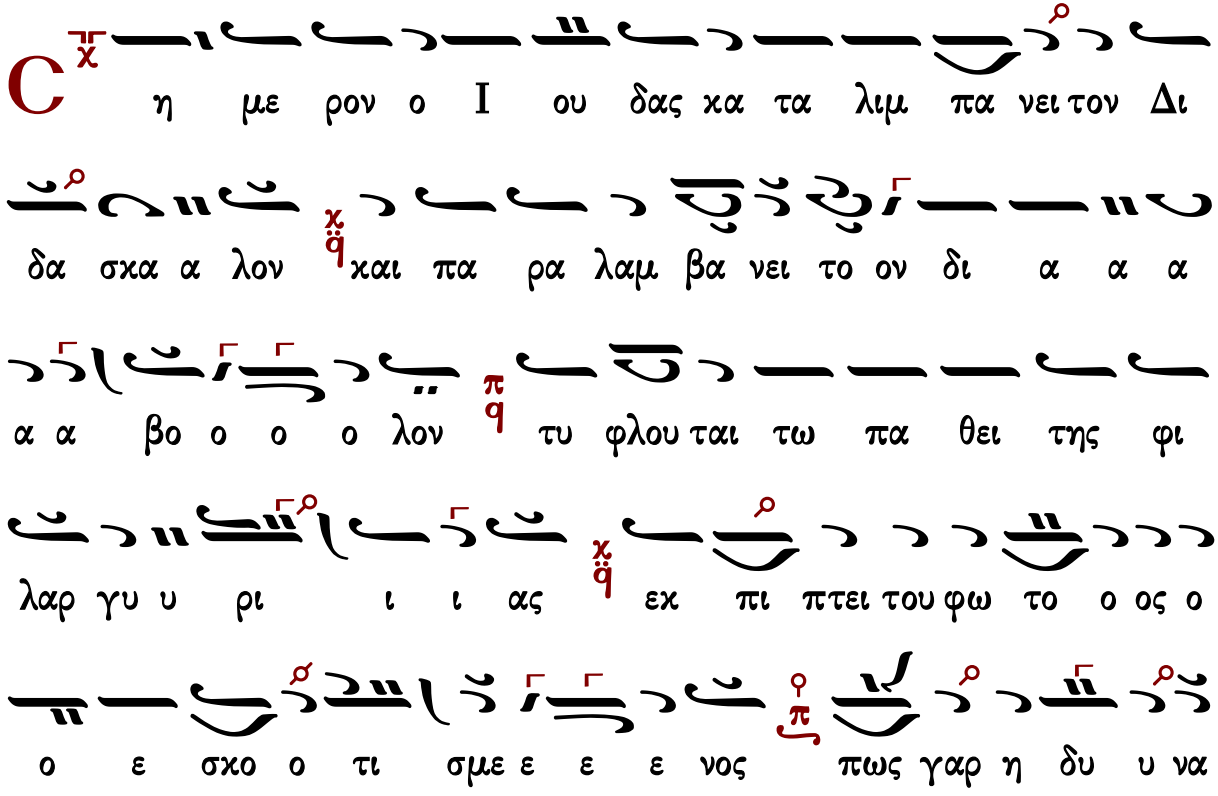

το ο βλε ε ε πειν ο τον φω στη ρα πω ω λη η η
σας τρι α α α χο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι ων
αλλ η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ του ου χο
ο ο σμου προς ον βο η η η η σω ω ω ω
μεν ο πα θων και συμ πα θων αν θρω ω ποις δο ο ξα σοι
η με ρον ο I ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο σε
βει ει αν και αλ λο τρι ου ται του ου χα ρι ι ι
ι ι σμα α α α τος υ παρ χω ων μα α θη η τη η
ης γι ι ι νε ται προ δο ο ο ο της εν η θει ει φι

λι ι ι χω ω ω δο ο λον υ υ πο χρυ υ υ υ πτει

και προ τι μα ται α φρο νως της του Δε σπο ο του α

α γα α α πης * τρι α κον τα αρ γυ ρι ι α

ο δη γος γε νο με ε νος συν ε δρι ι ου πα α

ρα νο ο ο ο μου η μεις δε ε χον τες σω τη ρι

α αν το ον Χρι ι στον αυ τον δο ξα ασω μεν

Ἀντὶ τῆς φράσεως «τριάκοντα ἀργύρια» χειρόγραφα και τινες μουσικαὶ ἐκδόσεις ἔχουσι τὴν φράσιν «δουλεύειν φιλαργυρίᾳ», συμφωνοῦσαν μετρικῶς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον «τριάκοντα ἀργυρίων» τοῦ προηγουμένου τροπαρίου.

* δου λευ ειν φι λαρ γυ ρι ι ι α α ο δη γος

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.122*

Τ ην φι λα δελ φι ανκτη σω με ε θα ως εν Χρι στω

ω ω α δε ελ φοι π/q και μη το α συμ πα θες προς τους πλη

σι ι ι ο ον η η η μων π/q ι να μη ως ο δου λος

χα τα χρι θω ω ω μεν ο α νε λε ε η η η

μων δι α τα δη να α α ρι ι ι α α Δ/q και ως

ο Ι ου δας με τα με λη η θε εν τες η/ μη δεν ω ω

φε λη η η σω ω ω ω μεν π/q

Δ χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι Δ/ϩ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην Δ/ϩ

Θεοτοχίον

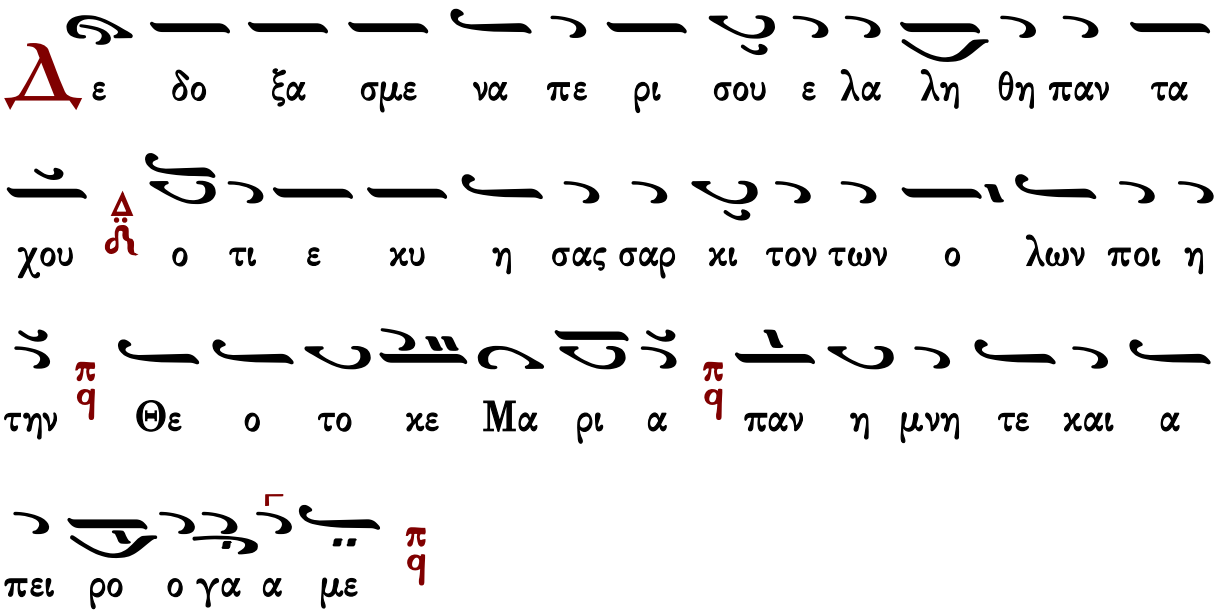

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.123*

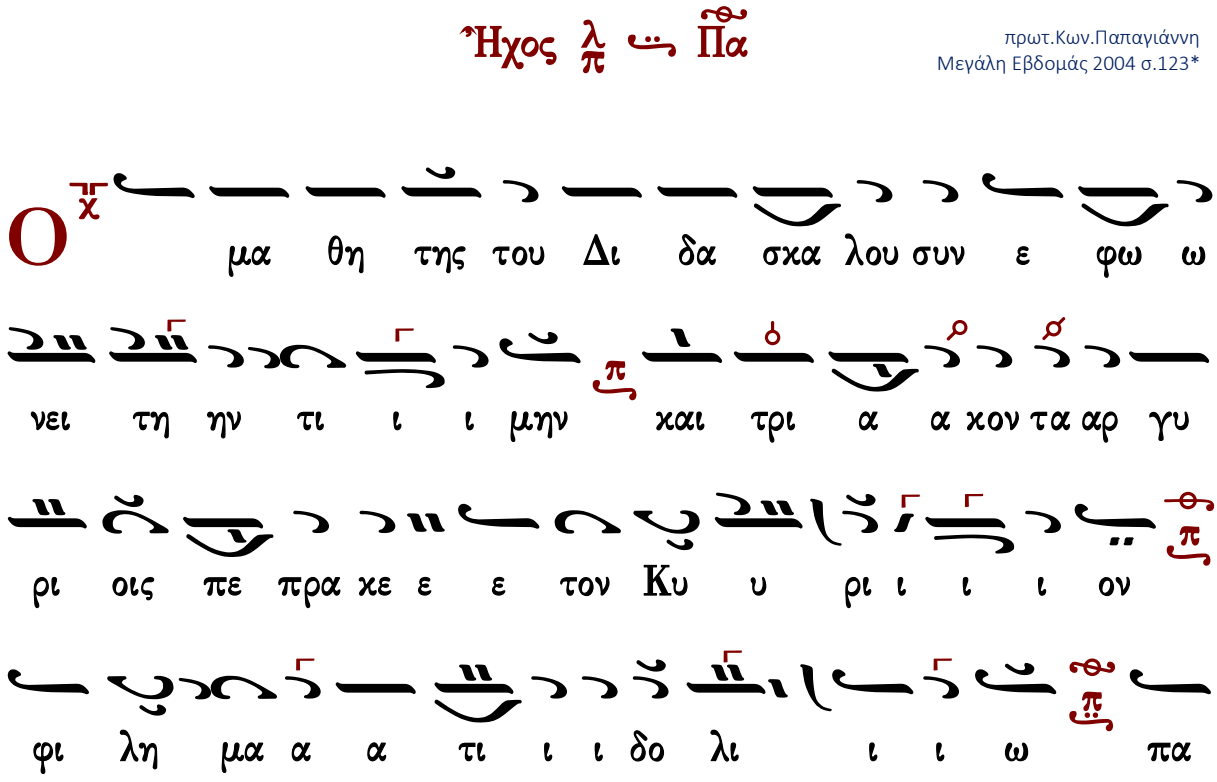

ρα δους α αυ τον τοις α νο μοι οις εις θα α α να α α

α τον

C η με ρον ε λε ε γεν ο κτι στης ου ρα νου ου

ου ου και αι αι αι γης Δ τοις ε αυ του ου ου μα θη ται

αις ηγ γι κεν η η ω ρα Δ και ε φθα σεν I ου ου δα

ας ο ο πα ρα δι δου ου ου ους με μη τις με ε

α αρ νη η ση η ται βλε πων με εν τω Στα αυ ρω

εν με σω δυ υ υ ο λη στω ων πα σχω ω γαρ ως αν

θρω ω πος Δ και σω ζω ω ω ως φι ι λα αν θρω ω

πο ος Δ τους εις ε με ε πι στε ε ευ ο ο ο ον τας

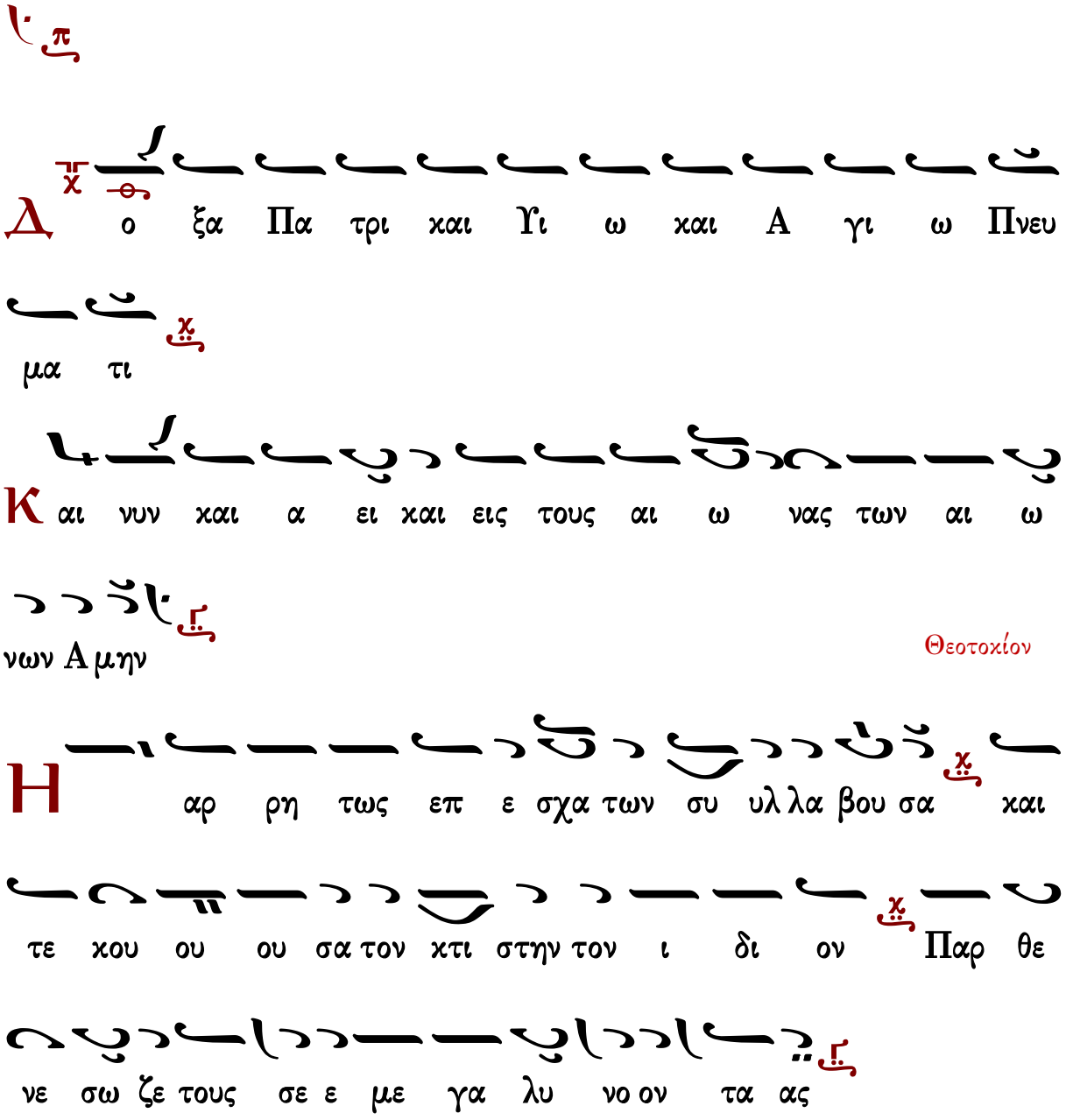

Ἀντίφωνον ς΄

Τὰ ἀντίφωνον τοῦτο ψάλλεται σήμερον συνήθως εἰς μέλος εἱρμολογικὸν

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.124*

C η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα

δου ου ου ου ναι αι τον Κυ ρι ο ον τον προ των αι

ω νων σω τη η η ρα του χο ο ο σμου τον εκ πεν

τε α α αρ των χορ τα α α α σα αν τα πλη η η η

θη ση με ρον ο α α νο ο μος αρ νει ει ται το ον

Δι δα σκα λο ον μα θη της γε ε νο με ε νος Δε σπο

ο ο ο τη ην πα ρε δω κε εν αρ γυ ρι ω ω πε πρα

α κε τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α α αν θρω ω ω

πον

C η με ρον τω Σταυ ρω προσ η λω ω σαν Ι ου δαι

αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον ϩτον δι α τε μον τα

την θα α α λα ασ σαν ρα α α βδω ϩκαι δι α

γα γο ο ον τα αυ του ου ου ους ε εν ε ρη η η

μω ϩση με ρον τη λο ο ογχη την πλευ ρα αν αυ του ου

ε κεν τη σα αν ϩτου πλη γαις μα στι ξα αν τος υ περ

αυ τω ων τη ην Αι γυ υ πτον ϥκαι χο λην ε ε πο τι

ι σαν τον μα αν να τρο φη ην αυ τοις ο ομ βρη η η η σα α

αν τα ϩ

Κ υ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ι ον πα ρα

γε νο με ε νος ε βο ο ο ο α ας τοις μα θη ται αι

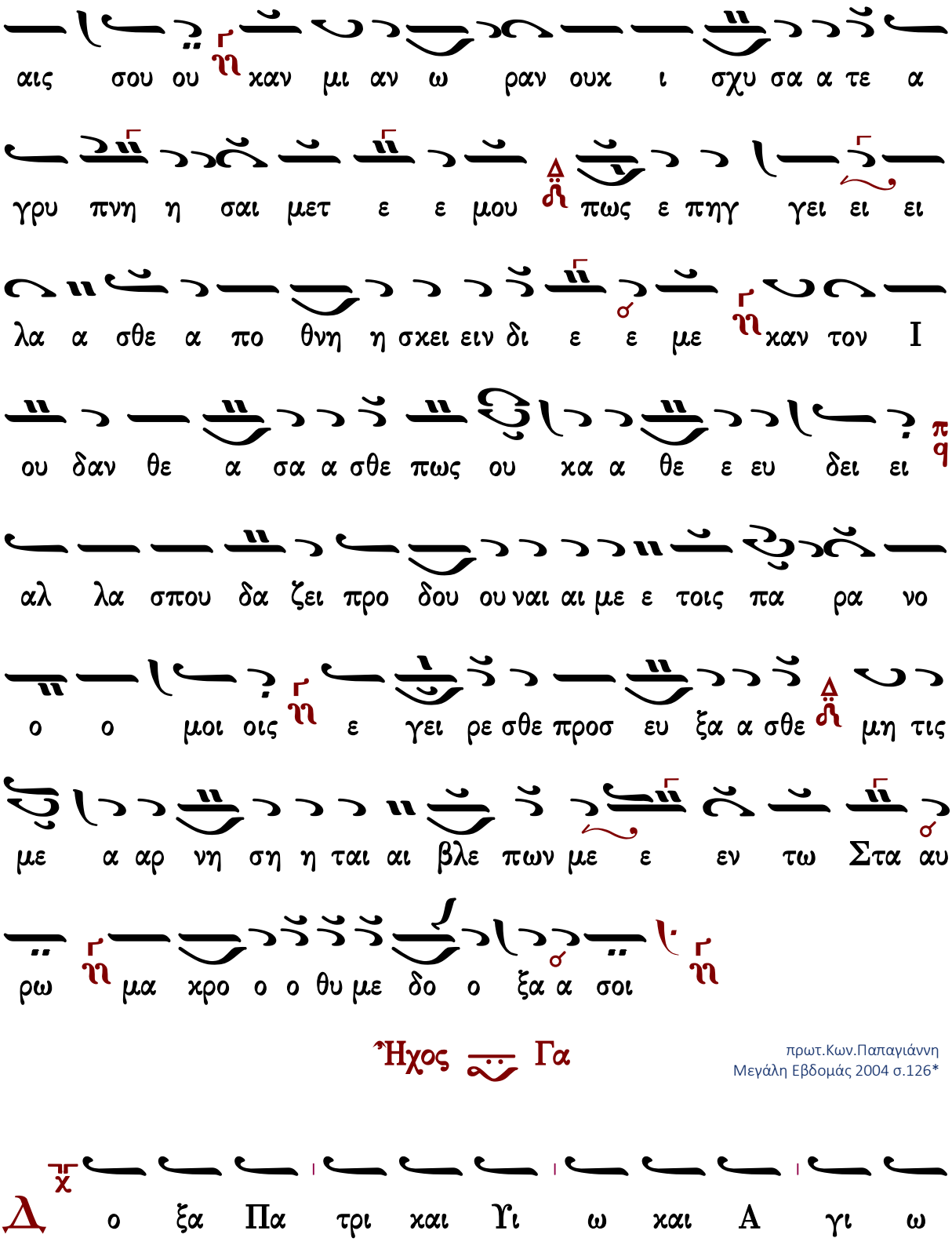
αις σου ου χαν μι αν ω ραν ουχ ι σχυ σα α τε α
γρυ πνη η σαι μετ ε ε μου πως ε πηγ γει ει ει
λα α σθε α πο θνη η σκει ειν δι ε ε με χαν τον Ι
ου δαν θε α σα α σθε πως ου κα α θε ε ευ δει ει
αλ λα σπου δα ζει προ δου ου ναι αι με ε τοις πα ρα νο
ο ο μοι οις ε γει ρε σθε προσ ευ ξα α σθε μη τις
με α αρ νη ση η ται αι βλε πων με ε εν τω Στα αυ
ρω μα κρο ο ο θυ με δο ο ξα α σοι
Ἦχος Γα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

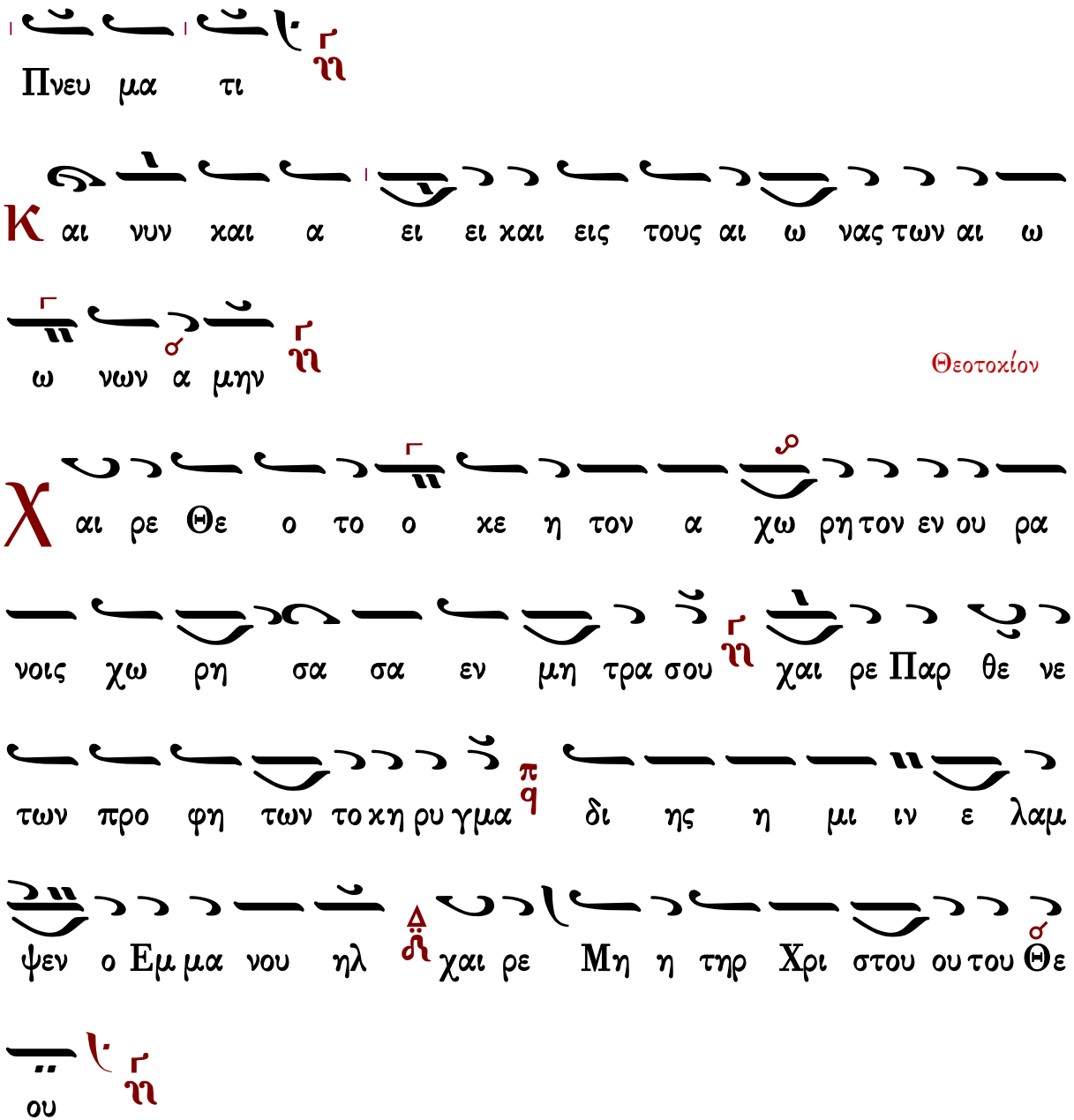

Κάθισμα γ΄

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

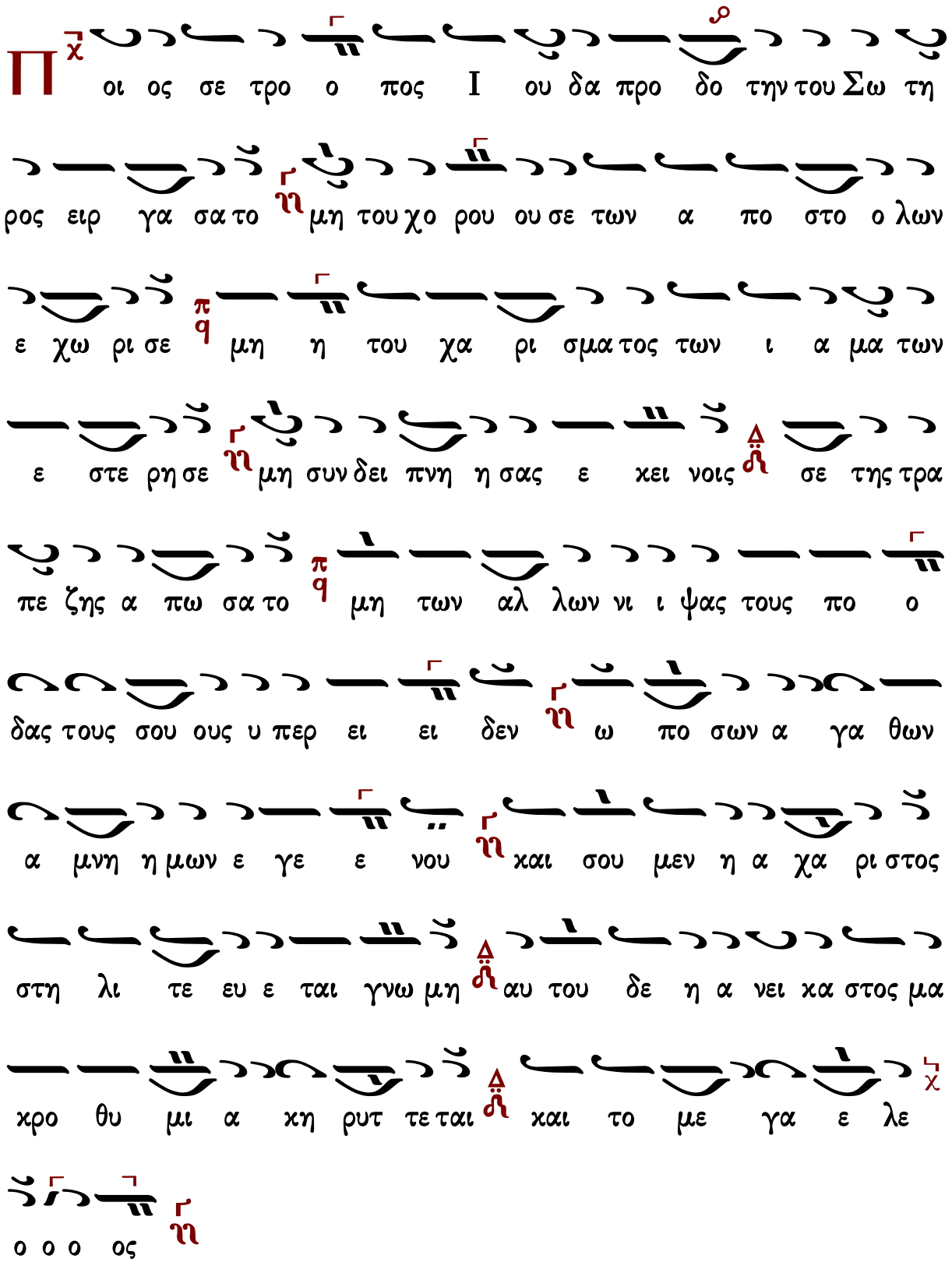
Π
οι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη
ρος ειρ γα σα το μη του χο ρου ου σε των α πο στο ο λων
ε χω ρι σε μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των
ε στε ρη σε μη συν δει πνη η σας ε κει νοις σε της τρα
πε ζης α πω σα το μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο
δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ω πο σων α γα θων
α μνη η μων ε γε ε νου και σου μεν η α χα ρι στος
στη λι τε ευ ε ται γνω μη αυ του δε η α νει κα στος μα
κρο θυ μι α κη ρυτ τε ται και το με γα ε λε
ο ο ο ος

χορὸς α'

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.127*

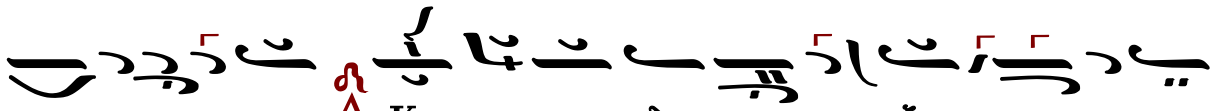
χρυ υ φι ι α Δ Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

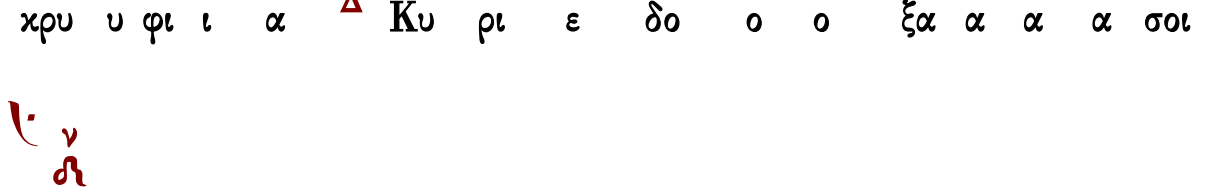
Τ ρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος λ6 ευ θε ως

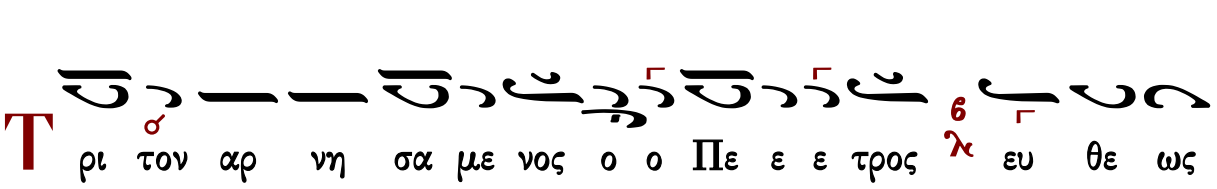
το ρη θεν αυ τω συν η η η η κεν αλ λα προσ

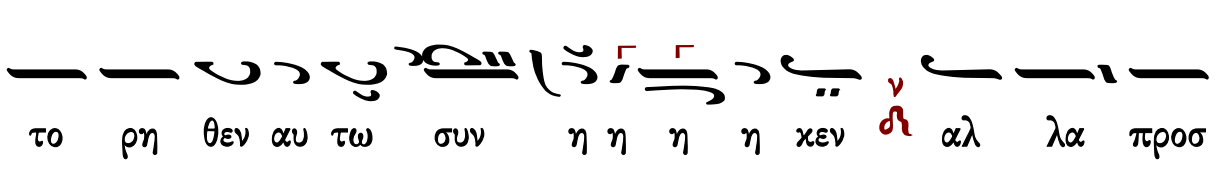
η γα α γε σοι δα α χρυ α με τα νοι οι οι ας ο

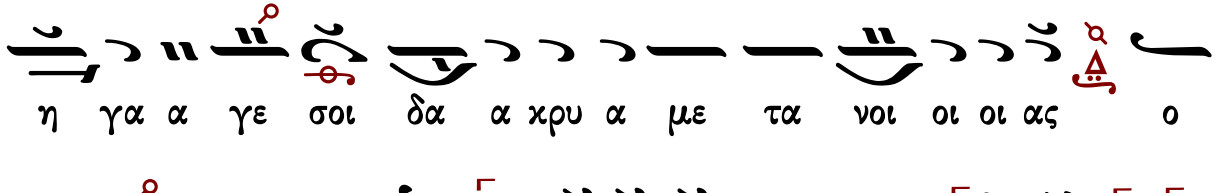
Θε ος ι λα σθη τι ι ι μοι και σω ω ω ω σο ο ο

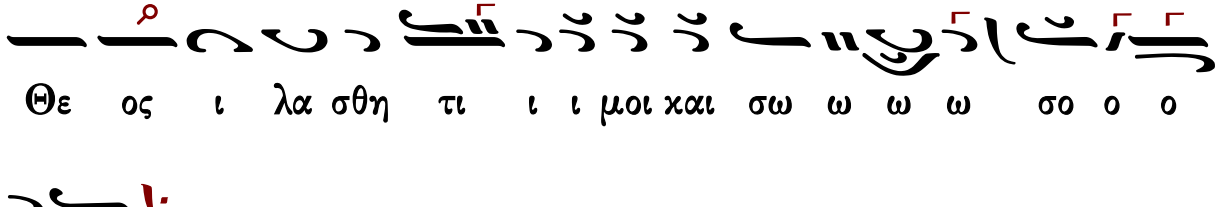
ον με

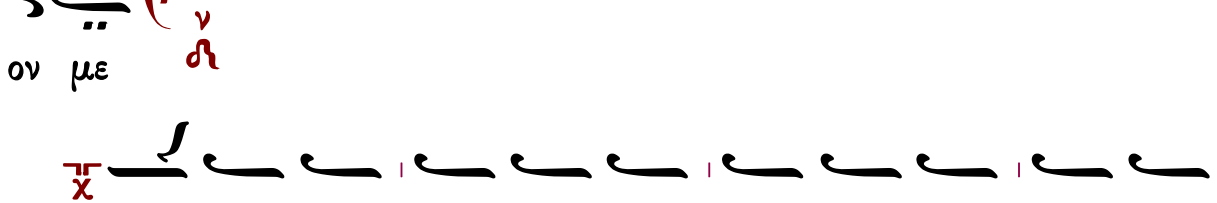
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

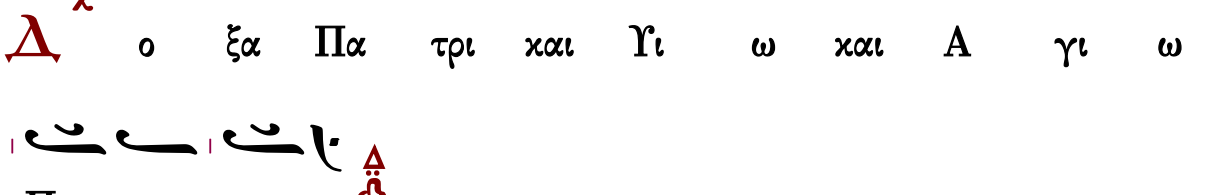
Πνευ μα τι

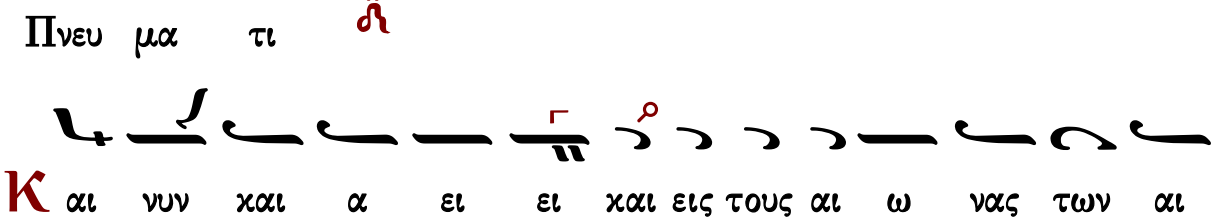
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ω ς πυ λην σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ πνον

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην υ παρ

χου σαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ μνη η η η σω

μεν α παν τες λε γον τες το Χαι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον η΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.128*

Ε ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα

του Σω τη ρος η η μων ου νο μον εξ ε θε ε το και

των προ φη τω ωων τα δι δα α α γμα α α α τα

πως ουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα ρα α α δου

ου ου ναι αι τον εκ Θε ου Θε ο ο ον Λο ο ο ο

γον και λυ τρω την των ψυ υ χω ω ων η η η η

μων

C ταυ ρω θη η τω ε ε ε κρα α α α ζον

οι των σω ων χα α α ρι σμα α των α ει ε ε εν

τρυ υ φω ω ων τες και κα κουρ γον αντ ευ ερ γε

ε του η τουν το λα α βειν οι των δι και αι ων φο νε ευ

ται αι ε σι ω πα ας δε Χρι ι στε φε ρων αυ τω

ω ωων την προ πε ε ε τει ει ει ει αν πα θει ειν

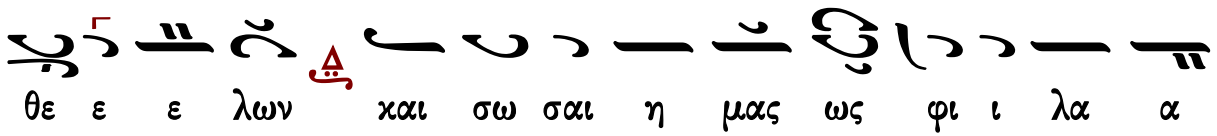

θε ε ε λων και σω σαι η μας ως φι ι λα α

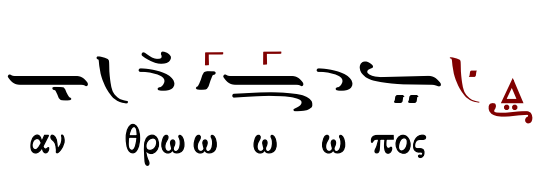

αν θρω ω ω ω πος

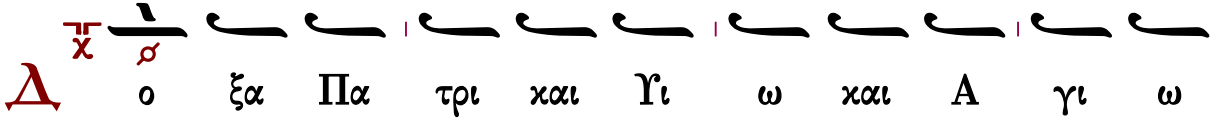

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

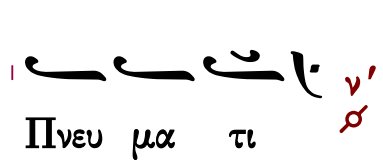

Πνευ μα τι

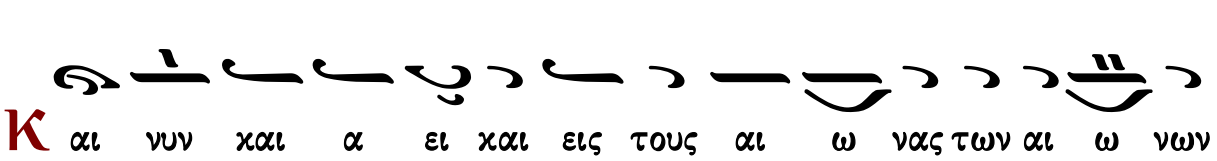

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Θεοτοχίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

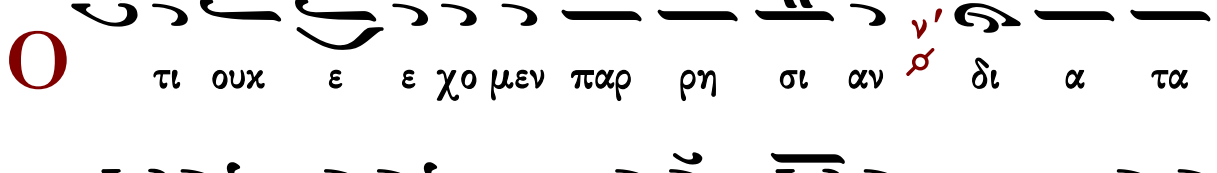

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

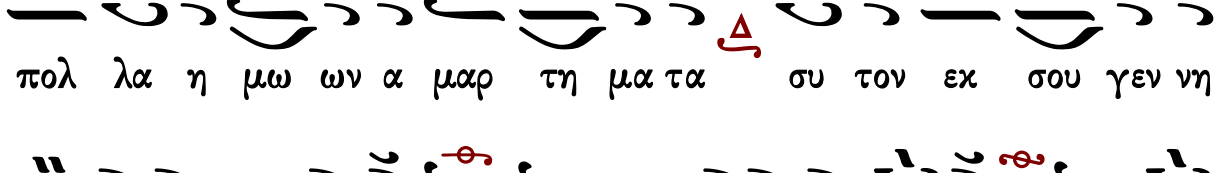

θεν τα δυσ ω πη σον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πολ λα

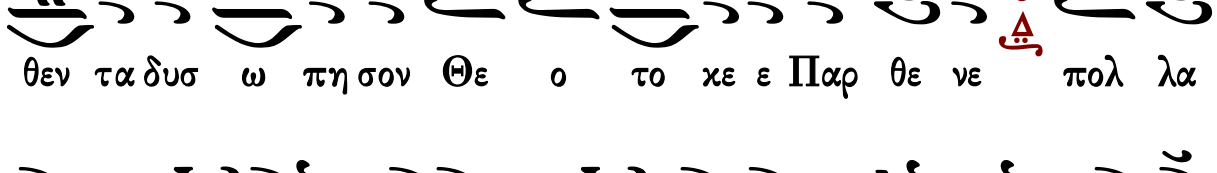

γαρ ι σχυ ει δε η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο

Ἀντίφωνον θ'

Καὶ τὸ ἀντίφωνον τοῦτο εἴθισται σήμερον νὰ ψάλληται εἱρμολογικῶς.

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.129*

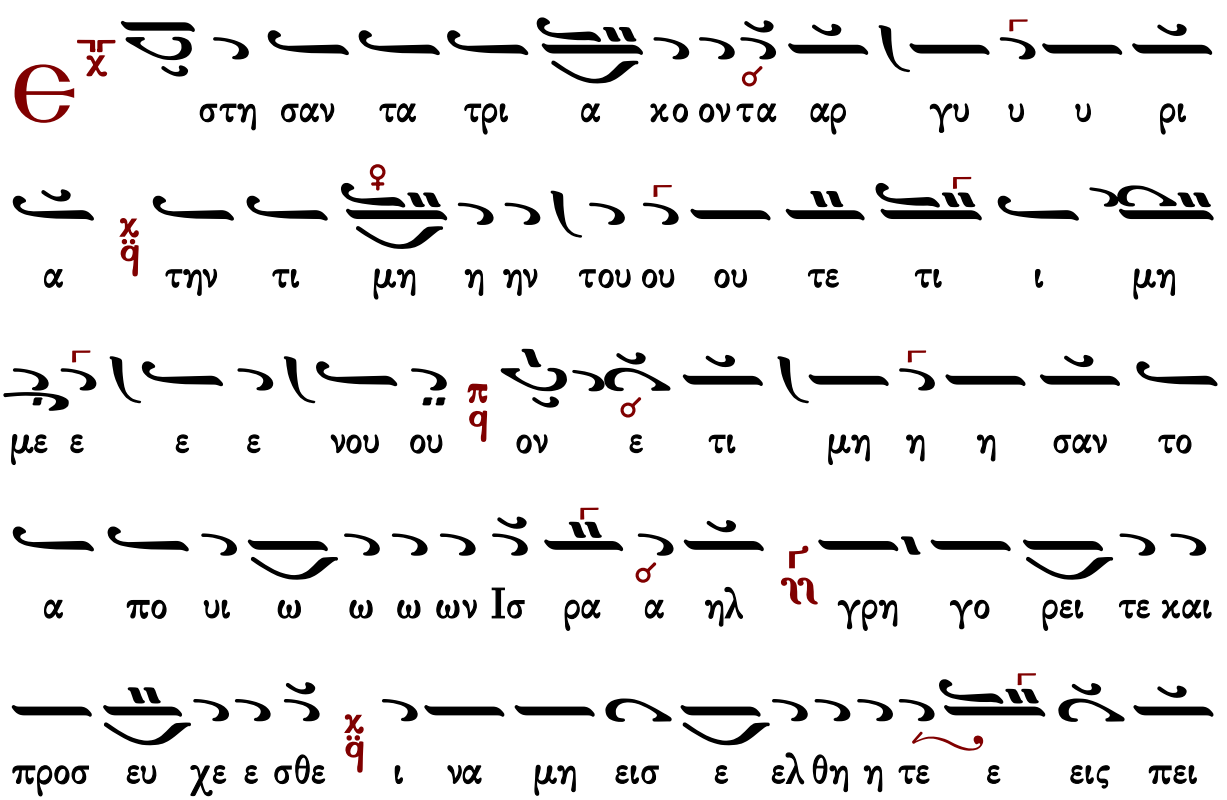

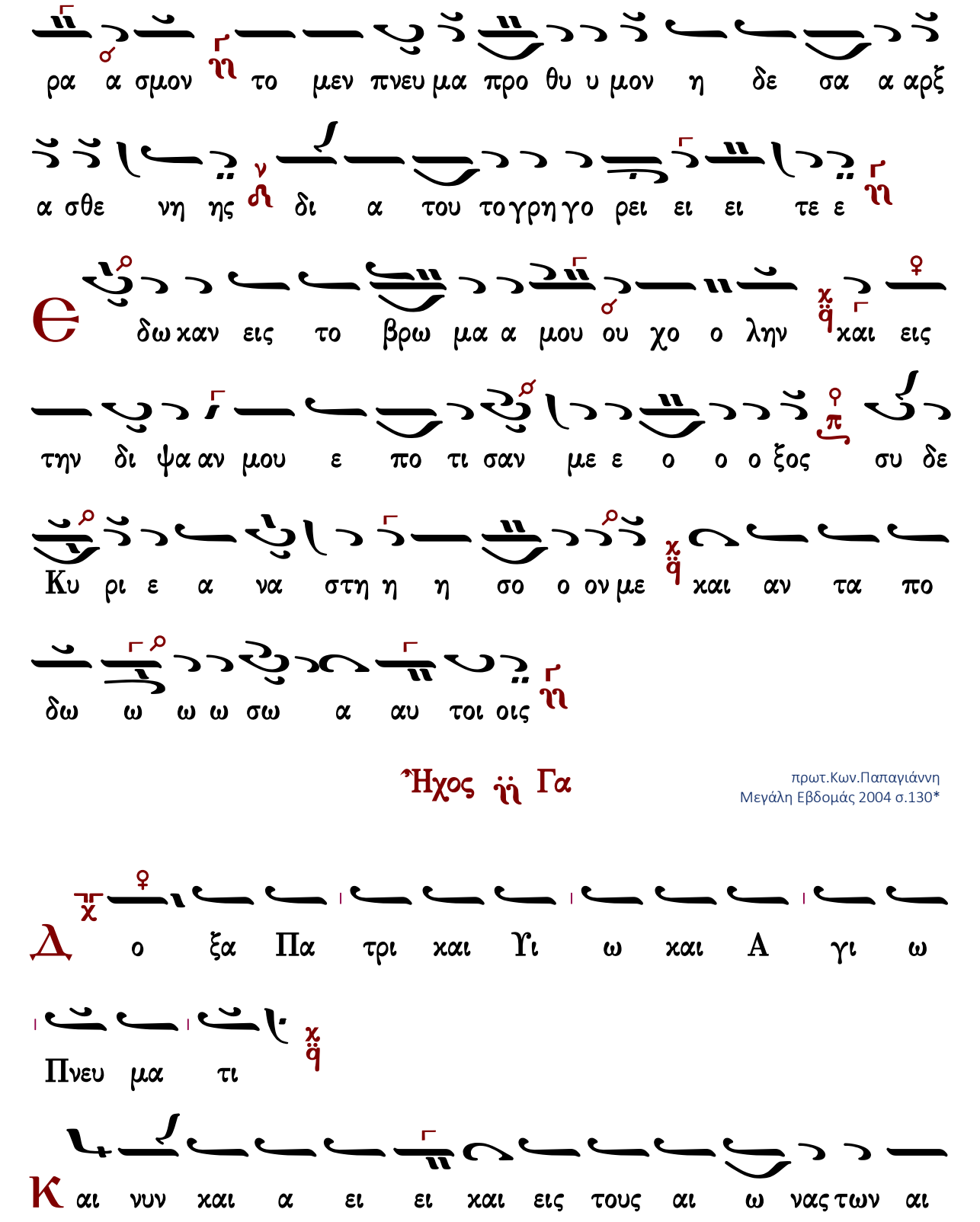
ρα α σμον το μεν πνευ μα προ θυ υ μον η δε σα α αρξ
α σθε νη ης δι α του τογρη γο ρει ει ει τε ε
Θ δω καν εις το βρω μα α μου ου χο ο λην και εις
την δι ψα αν μου ε πο τι σαν με ε ο ο ο ξος συ δε
Κυ ρι ε α να στη η η σο ο ον με και αν τα πο
δω ω ω ω σω α αυ τοι οις
Ἦχος ἡ Γα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Θεοτοχίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε α

γνη ο τι Χρι στον τον Θε ον η μω ων ε τε ε κες τον

εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου ε

λευ θε ρω ω σα αν τα

Κάθισμα δ'

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Ω πως Ι ου δας ο πο τε ε σου ου μα θη η

της την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α σου συν

ε δει πνη σε δο λι ι ι ως ο ε πι βου λος και

αι α δι χος πο ρευ θεις ει πε τοις ι ε ρευ σι τι

μοι πα ρε χε τε και πα ρα δω σω υ μιν ε κει ει

νον τον τον νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το ο

Σαβ βα τον μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι

οι

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.131*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι

ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι ι στα α α το

και εν σι α γο νι ι ρα α πι ι σμα ε δε ε ξα α

α α το υ πο χει ρω ων ων ε ε πλα α α σεν

ο δε πα ρα νο ο μος λα α ος τω σταυ ρω προσ η

η λω ω σε τον Κυ ρι ον της δο ο ο ο ξης το τε

το κα τα πε ε τα σμα του να ου ε ε ε σχι ι

ι σθη η ο η λι ι ος ε σκο ο ο τα α α α

α α σε μη φε ρων θε α σα α σθαι Θε ο ο ον υ

βρι ζο ο με ε ε ε νον ον τρε ε ε ε ε μει ει

τα συ υμ πα α αν τα αυ το ον προ οσ κυ νη η

η σω ω ω ω μεν

Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στη

ης ε βο ο ο ο η η η η σε Μνη σθη τι μου Κυ

ρι ι ε εν τη βα σι λει ει ει α α α α σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Αμην

Θεοτοκίον

Θ ι ρη νευ σο ον τον χο σμον ο εκ Παρ θε ε νου κα

τα δε ξα μενος Κυ ρι ε σαρ κα φο ρε σαι υ περ δου ου

λων ι να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γω ω μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἀντίφωνον ια΄

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.132*

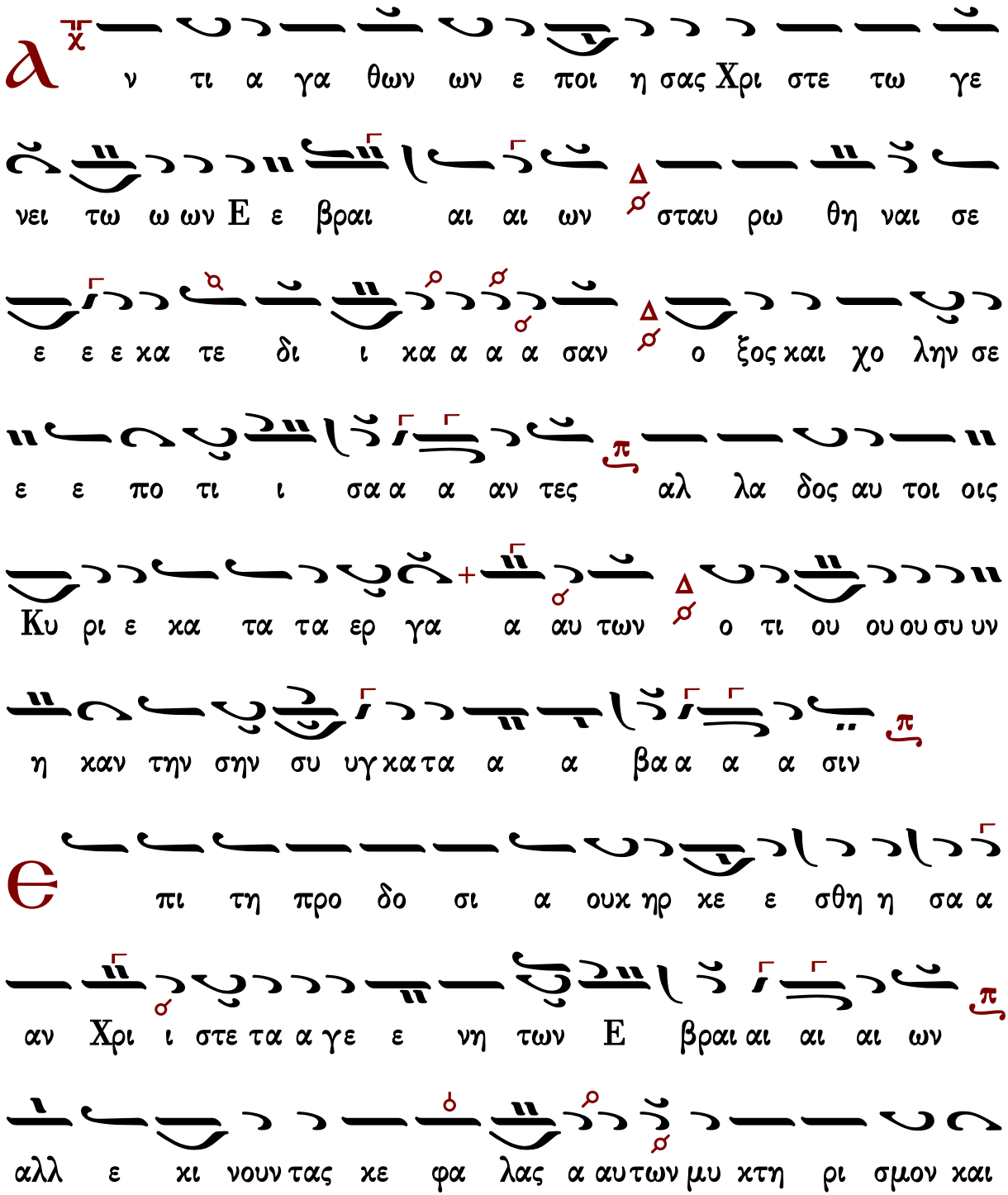

χλευ η η ηνπροσ α α γο ο ο ον τες αλ λα δος αυ

τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ

των ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η

η σαν

Ο υ τε γη ω ω ως ε ε σει σθη ου τε πε τραι

ως ερ ρα α γη η η η σαν Ε βραι αι ους ε ε πει

ει ει σαν ου τε του να ου το ο κα τα πε ε ε

ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων η η η α να

α σταα α α σις αλ λα δος αυ τοι οις Κυ ρι ε κα

τα τα ε ε ε ερ γα α αυ των ο τι κε να κα τα

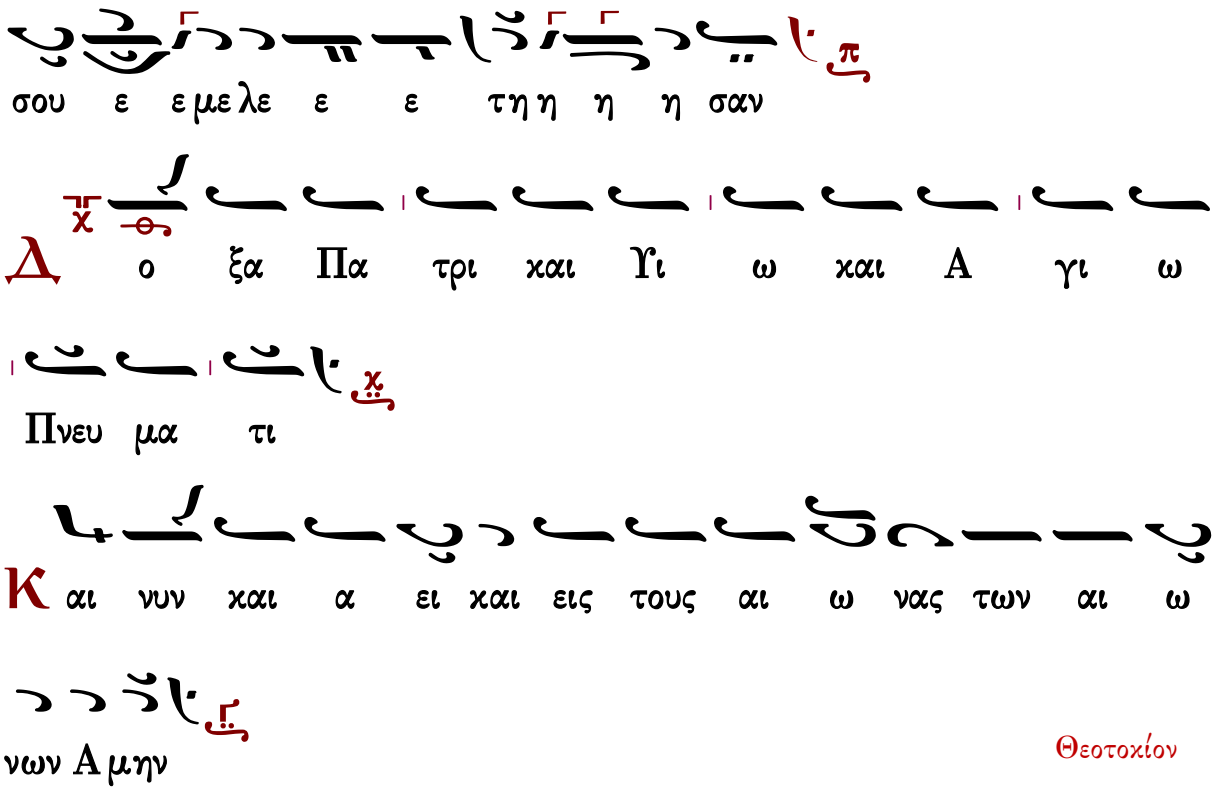
σου ε ε με λε ε ε τη η η η σαν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Θεοτοχίον
Θ ε ον εκ σου ου σαρ κω θεν τα ε γνω μεν Θε ο το
κε ε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη δι
ο α παυ στως σε α νυ μνουν τες με γα λυ νο ο με
εν

Ἦχος λ̅ π̅ ν̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.134*

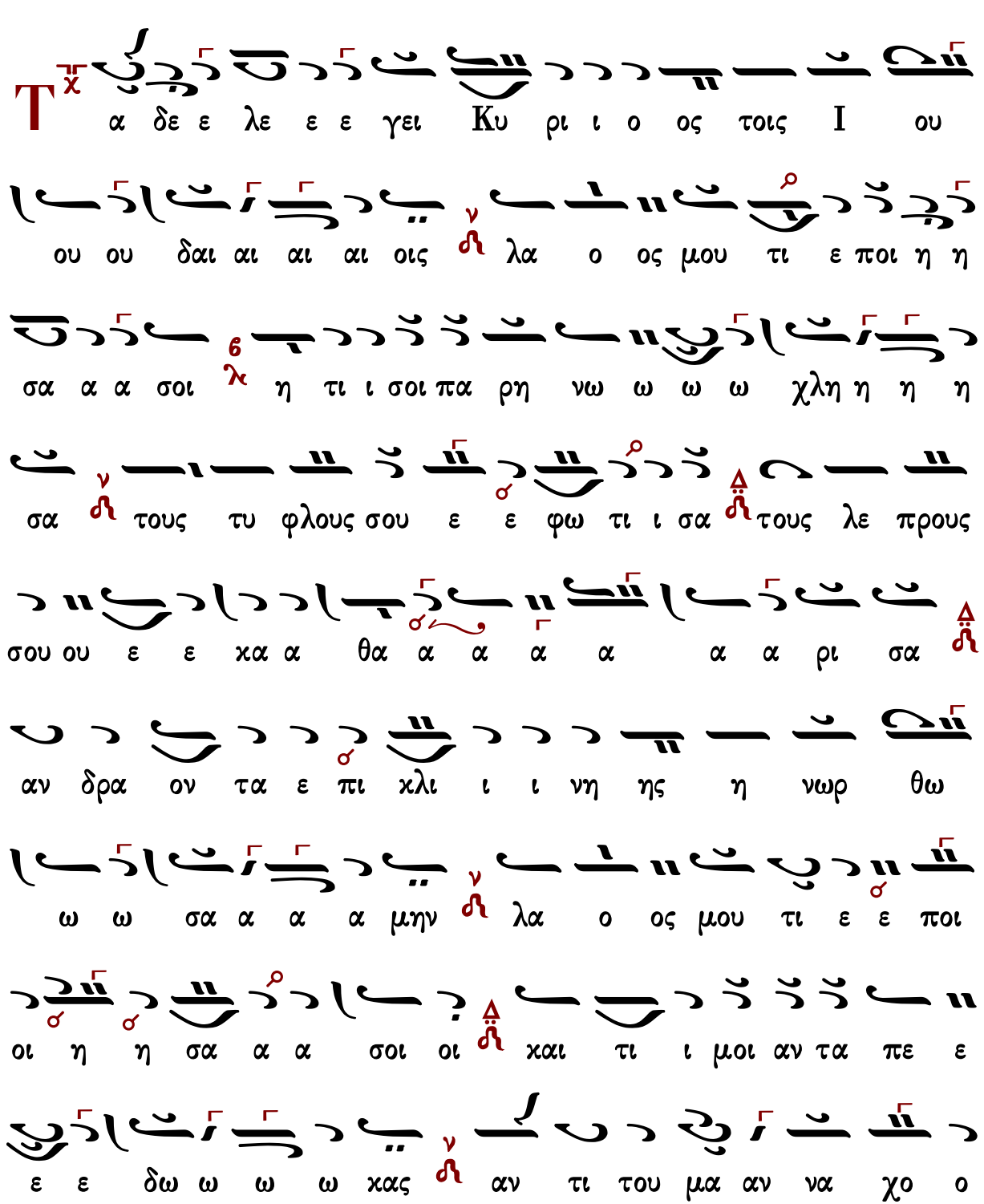

λην αν τι του υ υ δα τος ο ο ο ξο ος αν τι

του α γα α πα α αν με σταυ ρω ω με προσ η λω

ω ω σα α α α τε ουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι

πον κα λε ε σω μου τα ε ε ε θνη η κα κει να

με δο ο ο ξα σου ου σι συν τω Πα τρι και αι τω ω Πνε

ε ευ μα α α α τι κα γω αυ τοις δω ω ρη σο ο

μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω ω νι ι ι ι

ον

C η με ε ρον του να ου το κα τα πε τα α σμα εις

ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα ρα νο ο ο ο

μων και τας ι δι ας α α χτι ι ι νας ο η λι
ο ο ος χρυ υ υ πτει ει Δε σπο την ο ρω ων σταυ ρου
ου ου με ε ε ε νον
Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου δαι
οι και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των α πο ο στο
ο λων βο ο α α α προ ος υ υ υ μας
ι ι ι ι δε ε να α α ος ον υ μεις ε ε
ε λυ σα α τε ι δε ε α α μνος ον υ μεις ε σταυ
ρω ω ω σα α α α τε τα φω ω πα ρε δω κα α
τε ε αλλ εξ ου σι α α ε ε αυ του α νε ε

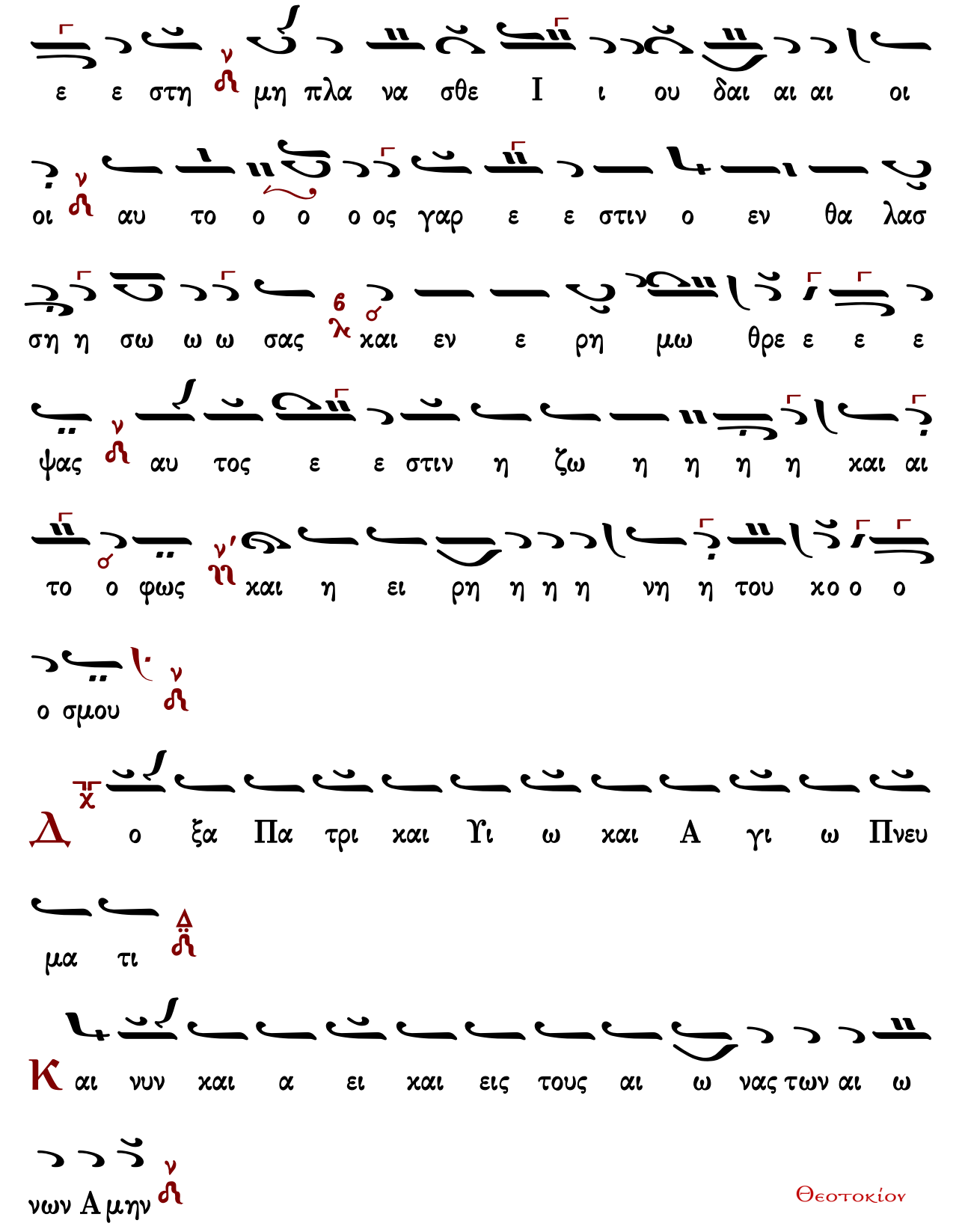
ε ε στη μη πλα να σθε Ι ι ου δαι αι αι οι
οι αυ το ο ο ο ος γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ
ση η σω ω ω σας και εν ε ρη μω θρε ε ε ε
ψας αυ τος ε ε στιν η ζω η η η η και αι
το ο φως και η ει ρη η η η νη η του κο ο ο
ο σμου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην

Θεοτοκίον

Κάθισμα ε΄

Ἦχος λ ἀπ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

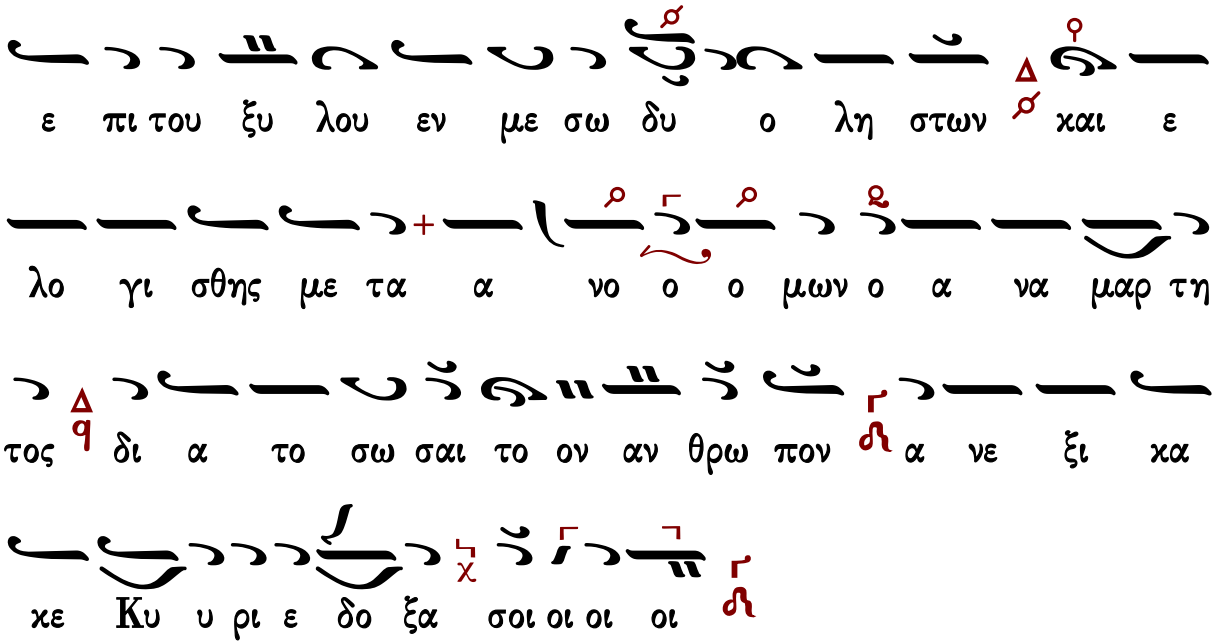

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

ε ε ρω ω ω ω σαν και σε τον δι και αι ον κα

τε δι ι κα α σα αν μι αι φο νι ας εγ κλη η

μα κλη ρω σα α α με ε ε ε νοι αλ λα δος αυ

τοι οις Κυ ρι ε το αν τα πο δο ο μα α α α αυ

των ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η η

σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε μει και

πα σα γλωσ σα υ υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να α μι

ι ιν και αι Θε ου ου σο φι ι ι ι αν οι ι ε

ρει εις ε ερ ρα α πι ι ι σαν και ε δω καν αυ

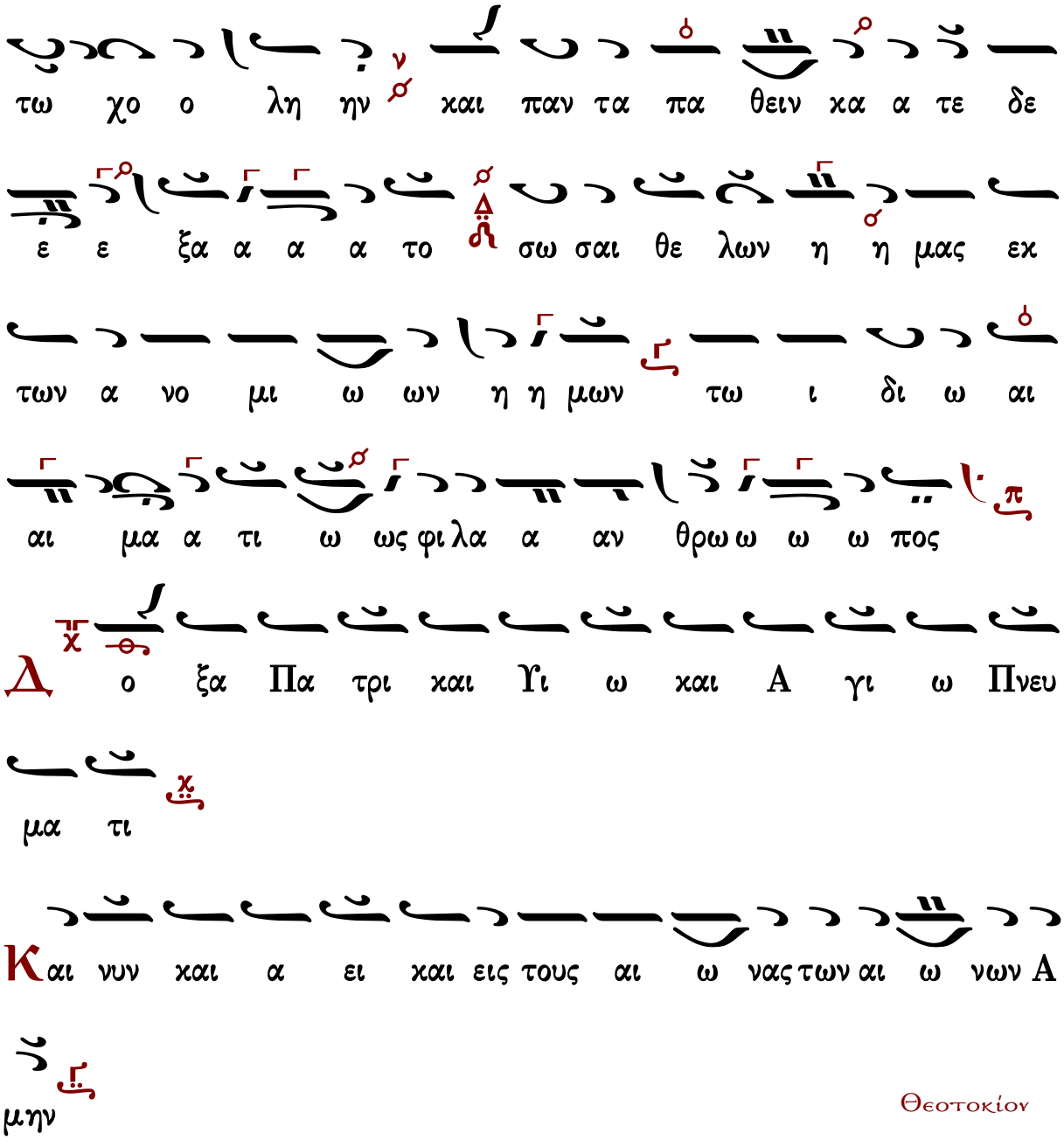
τω χο ο λη ην και παν τα πα θειν κα α τε δε
ε ε ξα α α α το σω σαι θε λων η η μας εκ
των α νο μι ω ων η η μων τω ι δι ω αι
αι μα α τι ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α
μην

Θεοτοκίον

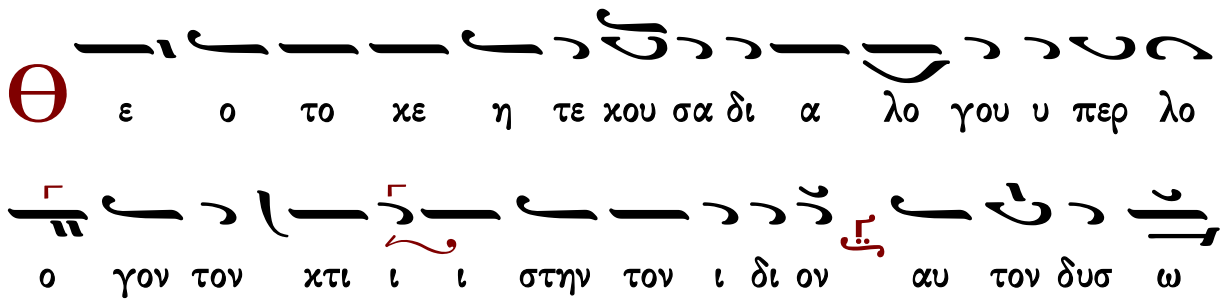
Θ ε ο το κε η τε κου σα δι α λο γου υ περ λο
ο γον τον κτι ι ι στην τον ι δι ον αυ τον δυσ ω

πει σω σαι τας ψυ χας η η μω ων
Ἀντίφωνον ιδ'
χορὸς β'
Ἦχος λ πα ρα Νη
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*
Κ υ ρι ι ε ο τον λη στην συν ο δοι πο ο ρον
λα α βων τον εν αι αι μα τι χει ρας μο λυ
υ υ να α α αν τα και η μας συν αυ τω κα
α τα α ρι ι ι θμη η η η σον ως α γα θο
ο ος και φι λα α αν θρω ω ω ω πος
Μ ι κραν φω ω νην α φη κεν ο λη στης ε εν τω στα
αυ ρω με γα λην πι ι στιν ε ε ευ ρε ε μι α

α ρο πη ε σω ω ω ω θη και πρω ω τος πα

ρα δει σου πυ υ λας α α νοι οι οι ξας εισ η η η ηλ

θεν ο αυ του τη ην με ε τα νοι οι α αν προ οσ δε

ε ξα α α α α α με νος Κυ υ υ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

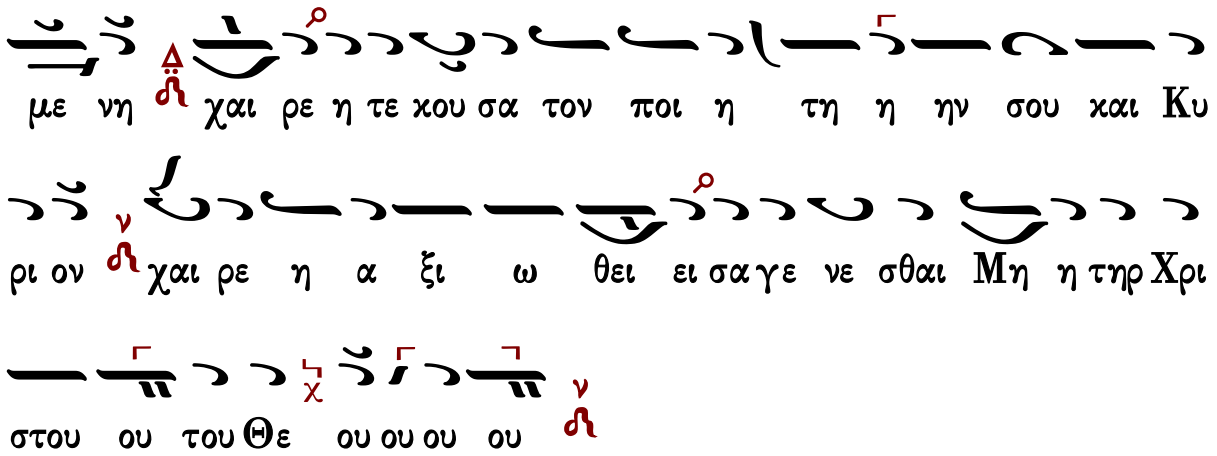

Ἀντίφωνον ιε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.139*

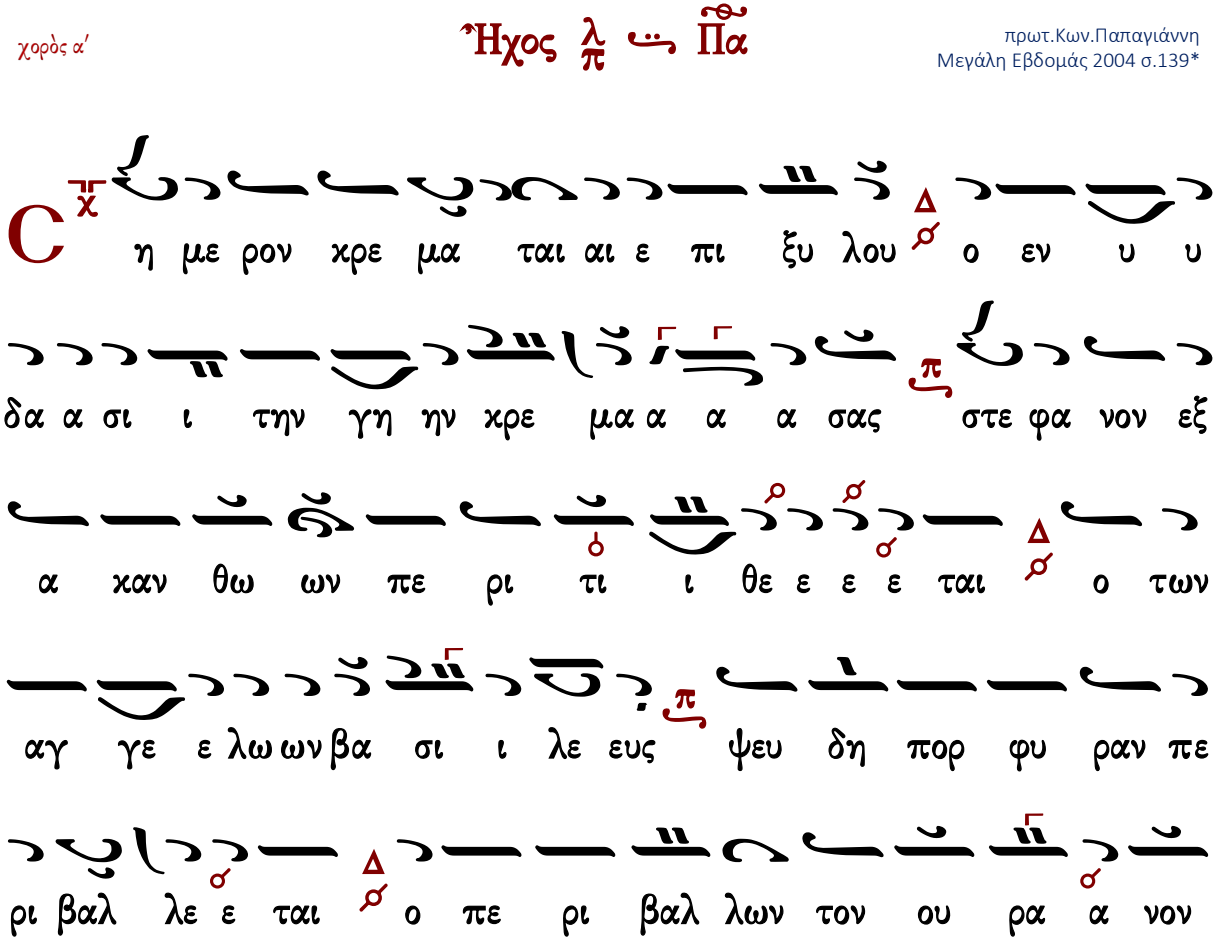

εν νε ε ε φε ε ε λαι αις ρα α πι σμα κα τε δε

ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το

ον Α α α δαμ η λοι οις προσ η λω θη ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας Λο ογ χη

η ε κεν τη η θη ο Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε

ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη

η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξον η η μιν και

την εν δο ξον σου ου Α να α α στα α α α σιν

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω ω ω

μεν και γαρ το Πα σχα α α η η μων υ περ η

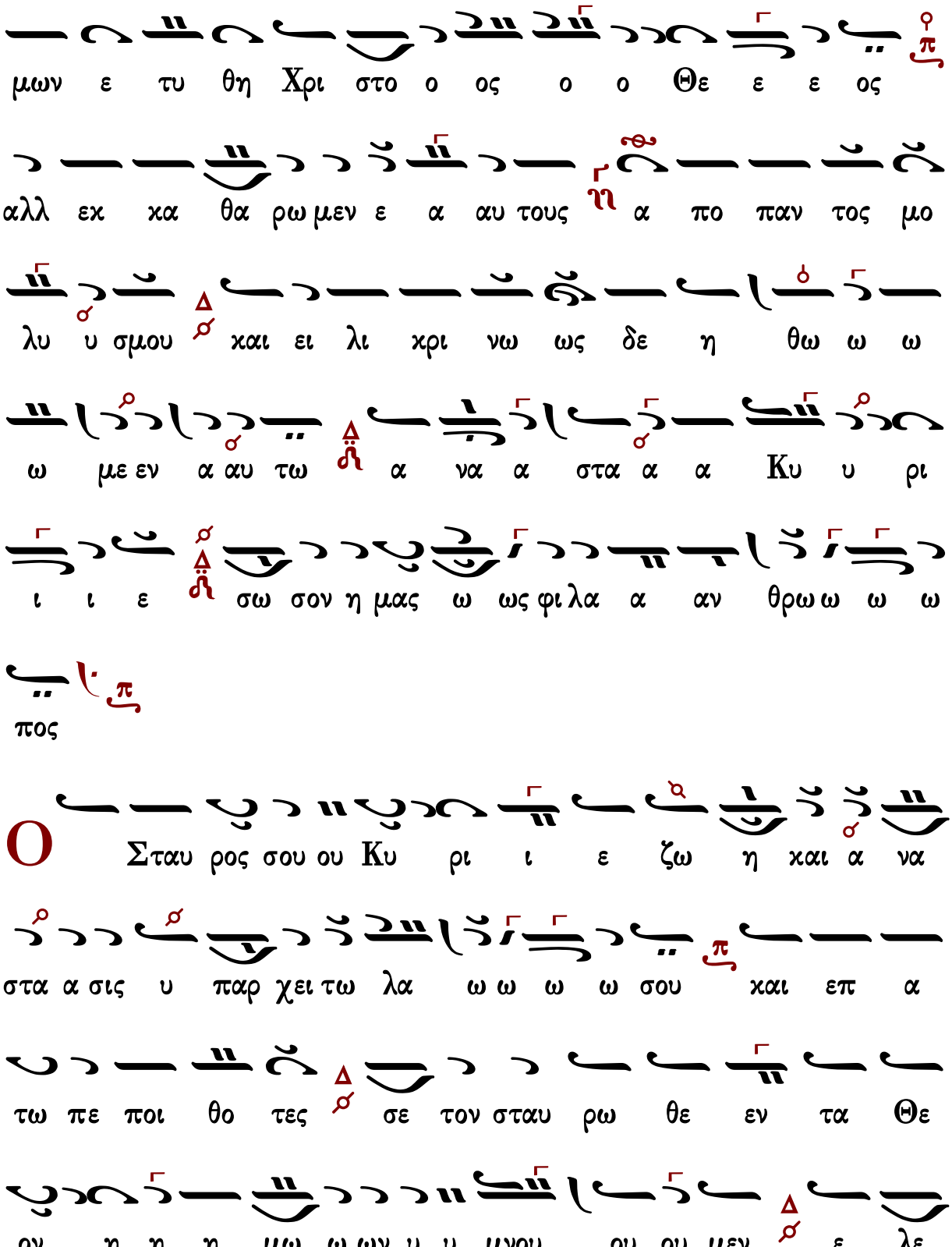
μων ε τυ θη Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε ος
αλλ εκ κα θα ρω μεν ε α αυ τους α πο παν τος μο
λυ υ σμου και ει λι χρι νω ως δε η θω ω ω
ω με εν α αυ τω α να α στα α α Κυ υ ρι
ι ι ε σω σον η μας ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω
πος
Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α να
στα α σις υ παρ χει τω λα ω ω ω ω σου και επ α
τω πε ποι θο τες σε τον σταυ ρω θε εν τα Θε
ον η η η μω ω ων υ υ μνου ου ου μεν ε λε

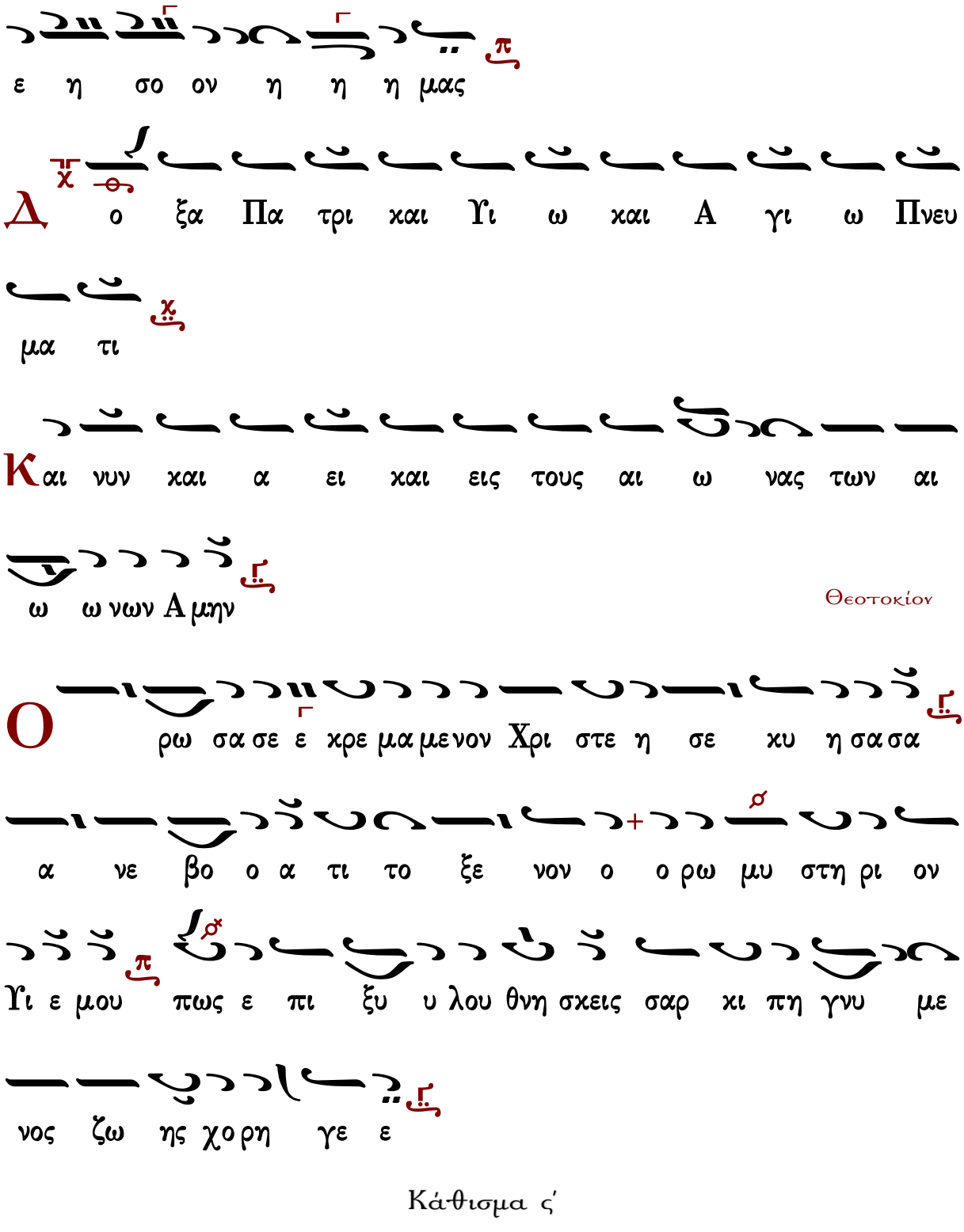
ε η σο ον η η η μας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων Α μην
Θεοτοκίον
Ο ρω σα σε ε χρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα σα
α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη ρι ον
Υι ε μου πως ε πι ξυ υ λου θνη σκεις σαρ κι πη γνυ με
νος ζω ης χο ρη γε ε

Κάθισμα ς΄

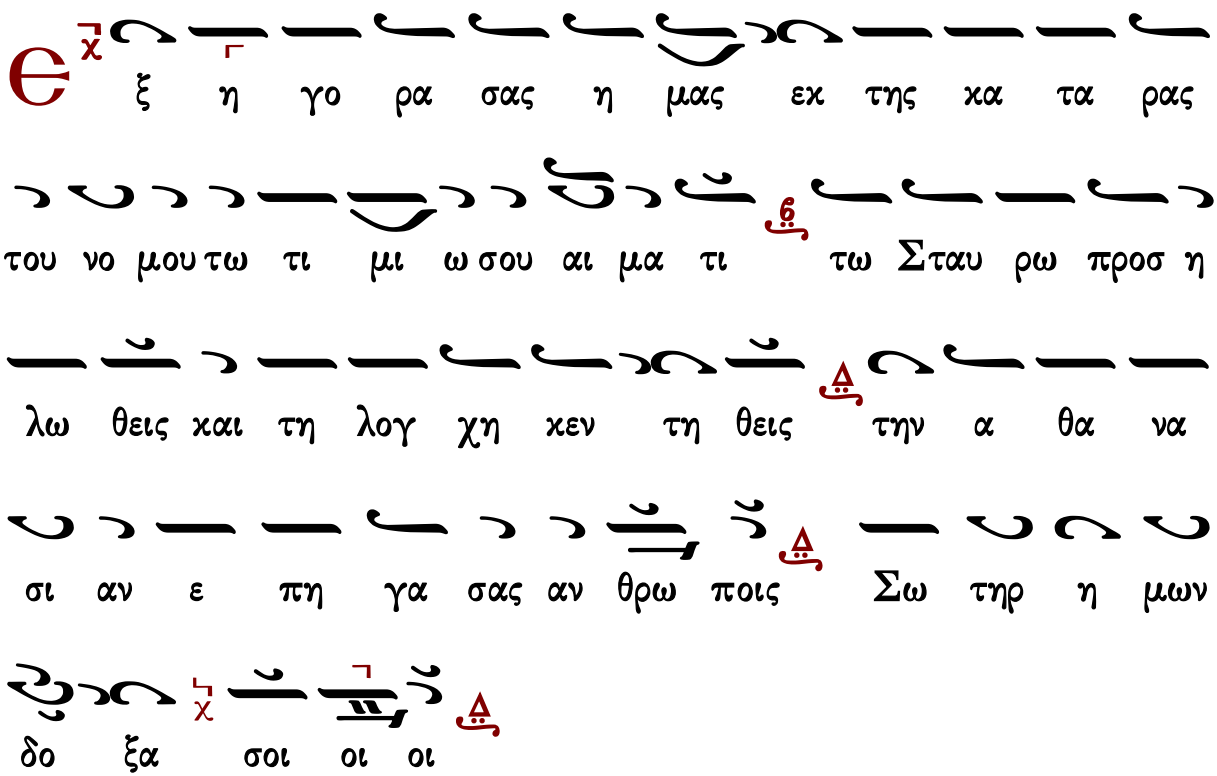

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον ς΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

Τὰ ιε΄ ἀντίφωνα τοῦ Ὄρθρου τῆς Μ.Παρασκευῆς ψάλλονται κατὰ παράδοσιν εἰς μέλος στιχηραρικόν, ἐνῷ τὰ ἐπισφραγιστικὰ θεοτοκία αὐτῶν ψάλλονται εἱρμολογικῶς. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ εἰς εἱρμολογικὸν μέλος τονισμοὶ αὐτῶν ὑπὸ τῶν Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ. Ἄλλωστε τὰ ἀντίφωνα ς΄ εἰς ἦχον βαρὺν καὶ θ΄ εἰς ἦχον γ΄, καθὼς καὶ τὰ εἰς γ΄ ἦχον στιχηρὰ τῶν αἴνων, ψαλλόμενα παλαιότερον καὶ αὐτὰ στιχηραρικῶς, σήμερον ψάλλονται εἱρμολογικῶς. Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ παραθέσω τὰ ἀντίφωνα ταῦτα, ἐκτὸς τοῦ καθιερωμένου στιχηραρικοῦ μέλους, καὶ εἰς εἱρμολογικὸν τοιοῦτο κατ' ἐμὸν τονισμόν. Ἡ εἰς εἱρμολογικὸν μέλος ψαλμῳδία τῶν ἀντιφώνων ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνετωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐνῷ σήμερον τὰ εἰς στιχηραρικὸν μέλος τοιαῦτα ψάλλονται συνήθως εἰς χρονικὴν ἀγωγὴν συντομωτάτην, μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν μουσικῶν γραμμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ συντελέσῃ εἰς ἱκανὴν χρονικὴν συντόμευσιν τῆς ἀρκούντως μακρᾶς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων Παθῶν. Τὰ θεοτοκία καὶ τὰ καθίσματα, παρατεθέντα ἤδη εἰς μέλος εἱρμολογικόν, δὲν ἐπαναλαμβάνονται, σημειοῦνται ὅμως αἱ σχετικαὶ παραπομπαί.

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

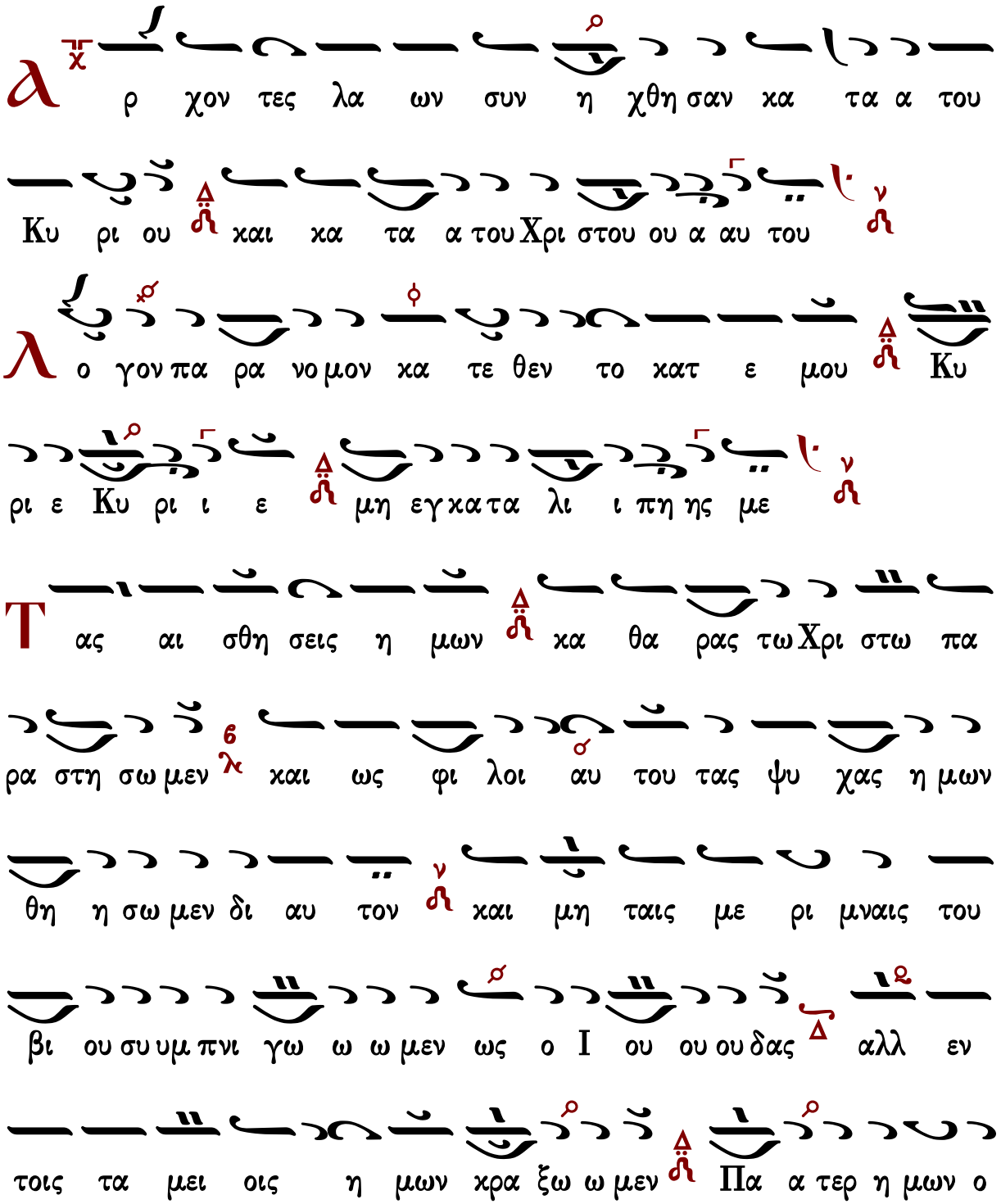

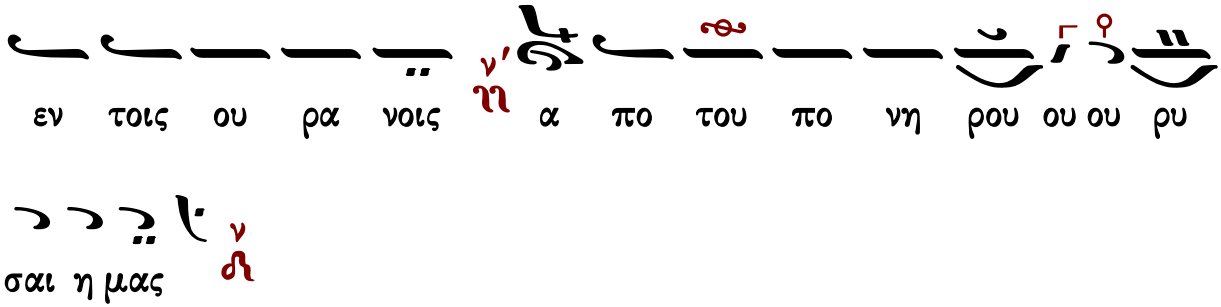

Ἦχος λ ἀπ ἀν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.117*

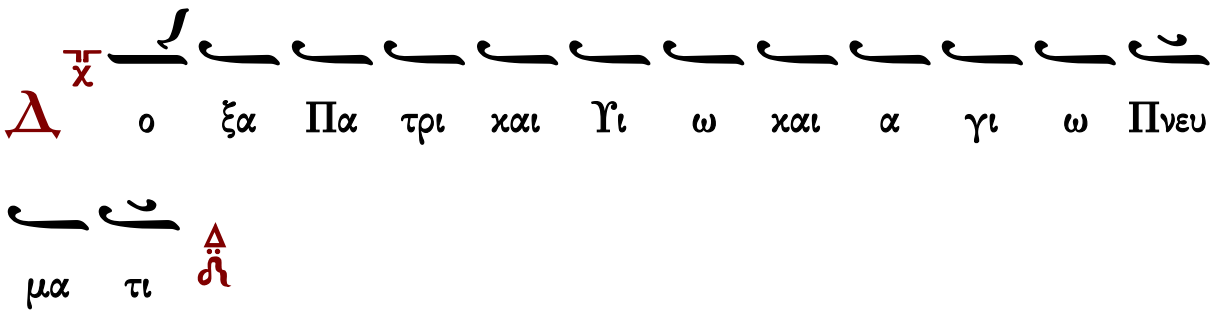

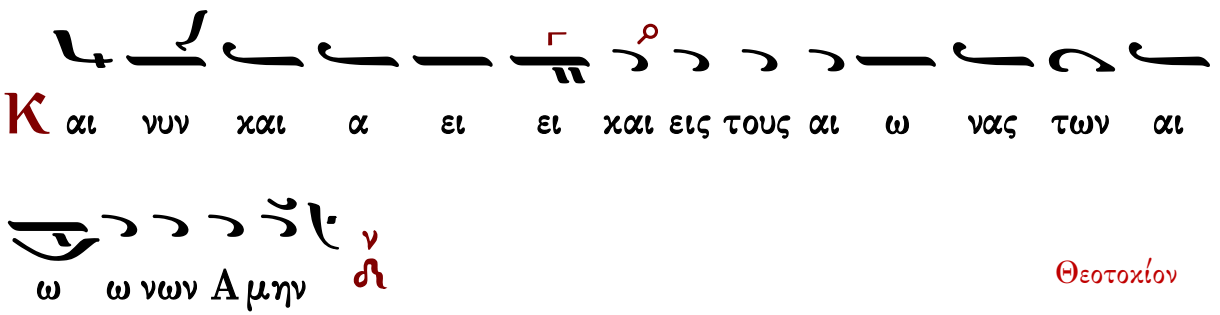

Θεοτοχίον

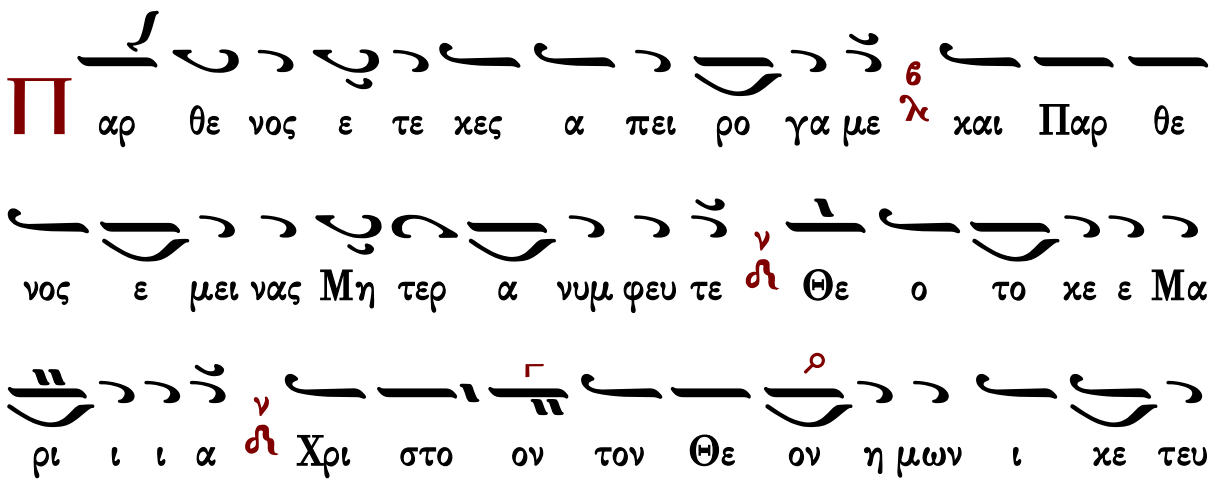

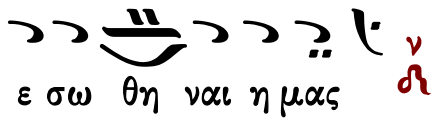
ε σω θη ναι η μας

Ἀντίφωνον β΄

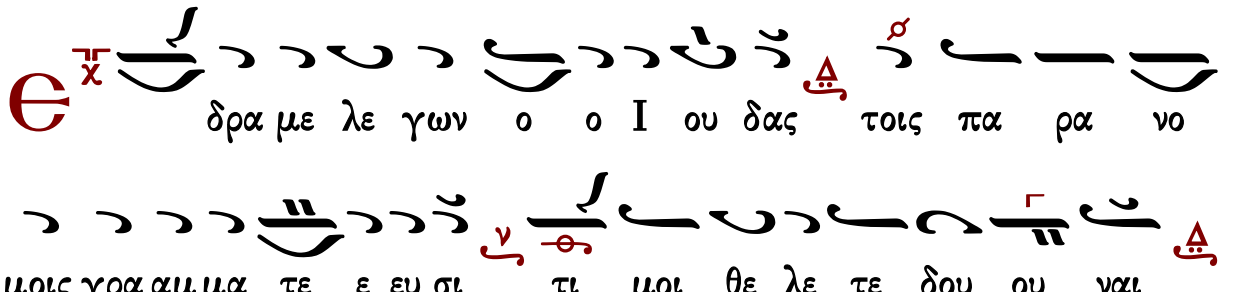
Ἦχος λ π Βου
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.142*
δρα με λε γων ο ο Ι ου δας τοις πα ρα νο
μοις γρα αμ μα τε ε ευ σι τι μοι θε λε τε δου ου ναι

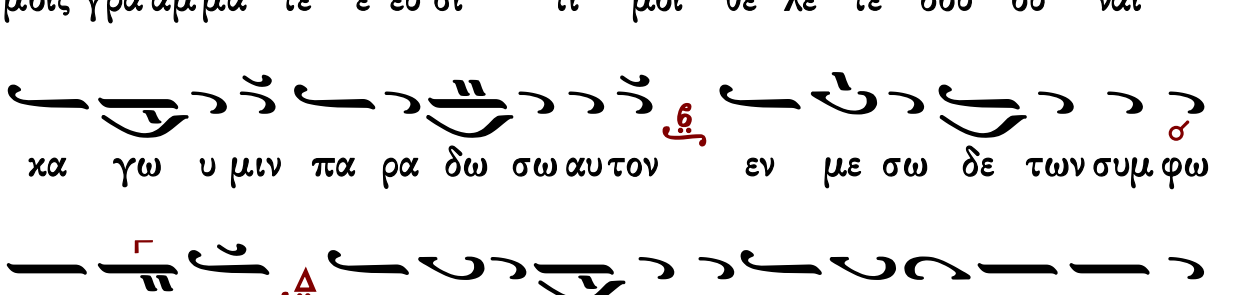
κα γω υ μιν πα ρα δω σω αυ τον εν με σω δε των συμ φω
νου ουν των αυ τος ει στη χεις α ο ρα τως συμ φω νου

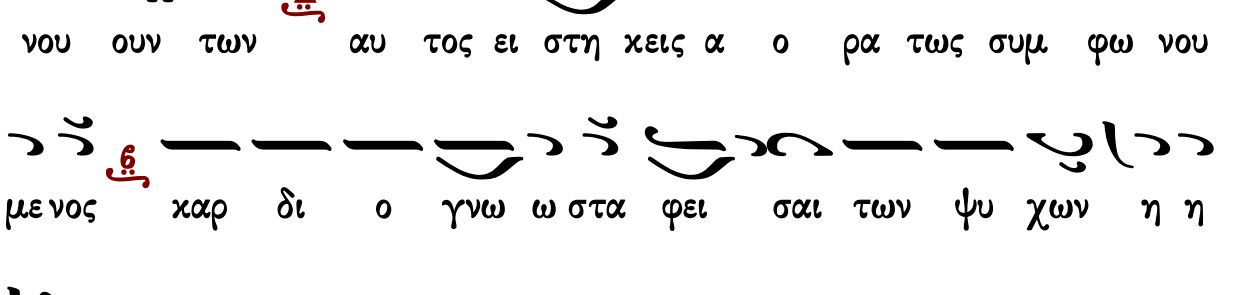
με νος καρ δι ο γνω ω στα φει σαι των ψυ χων η η
μω ων

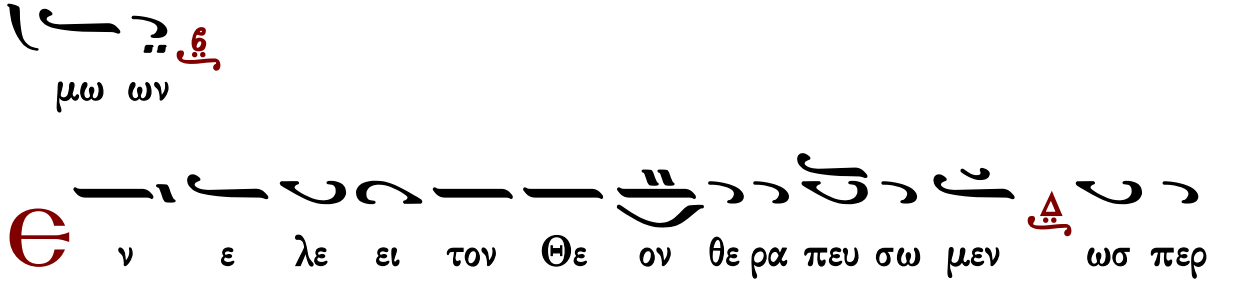
ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω μεν ωσ περ

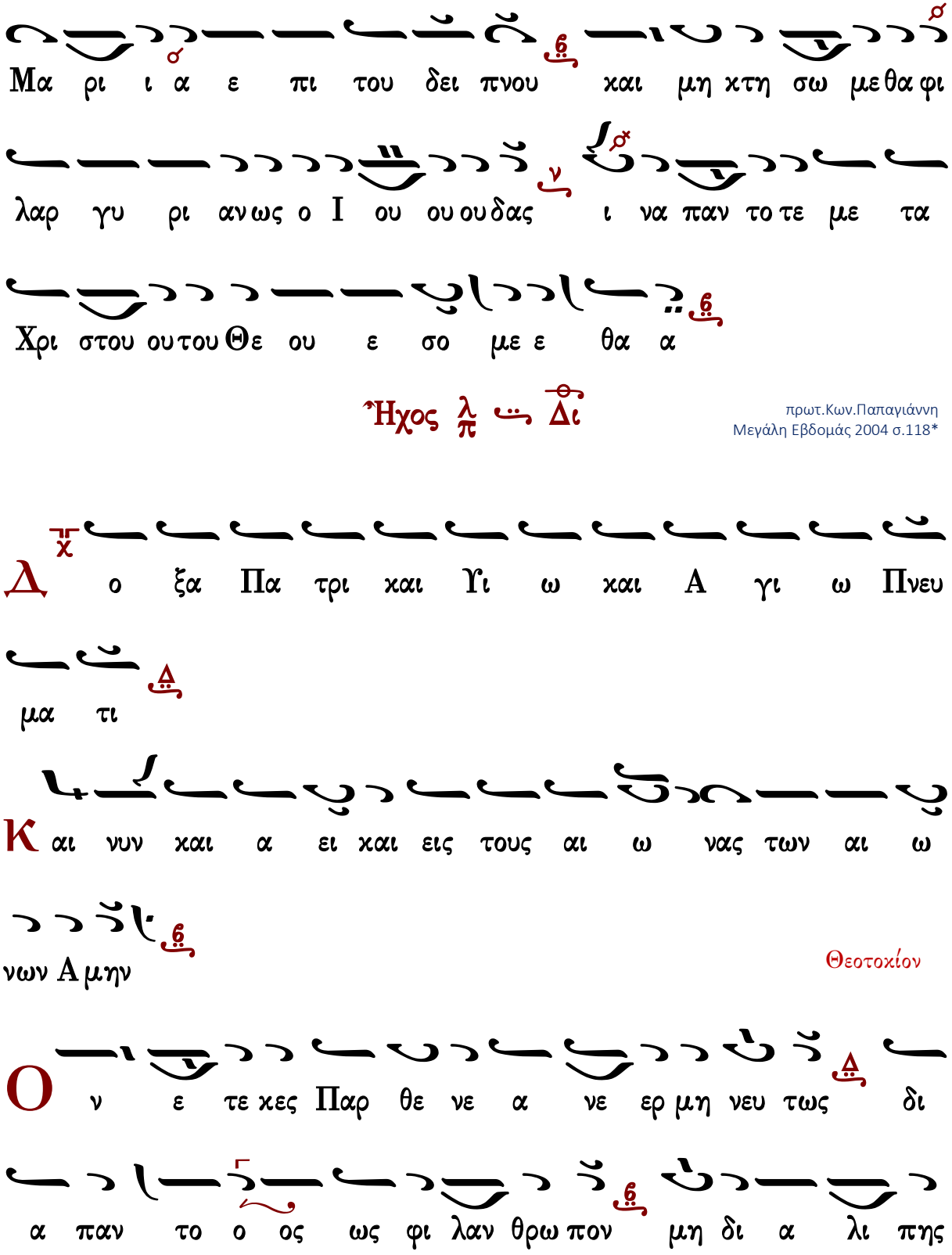
Μα ρι ι α ε πι του δει πνου και μη χτη σω με θα φι
λαρ γυ ρι ανως ο Ι ου ου ου δας ι να παν το τε με τα
Χρι στου ου του Θε ου ε σο με ε θα α
Ἦχος λ π Δι
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Θεοτοχίον
Ο ν ε τε χες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι
α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης

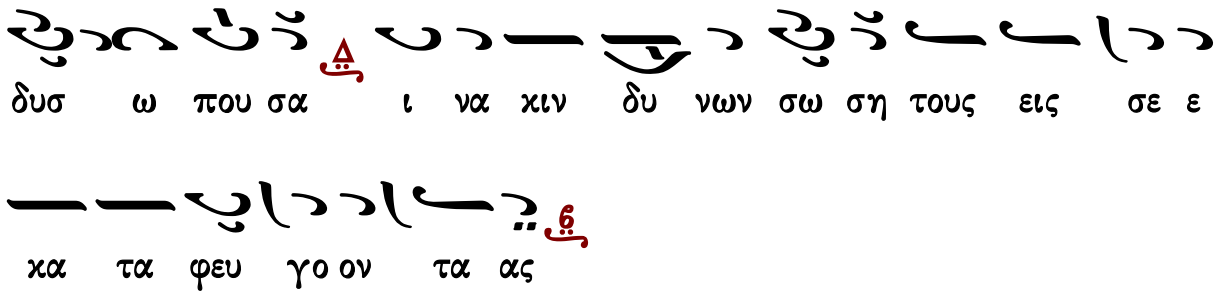

Ἀντίφωνον γ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.143*

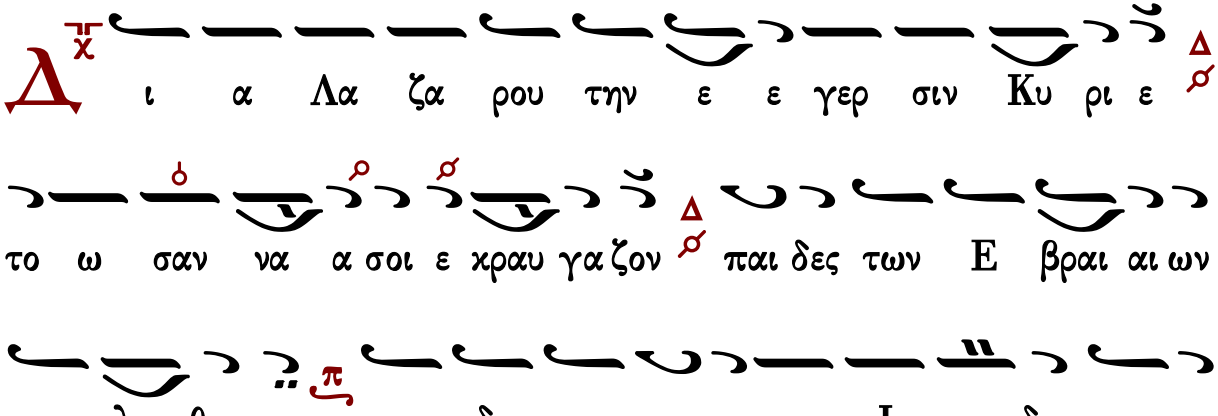

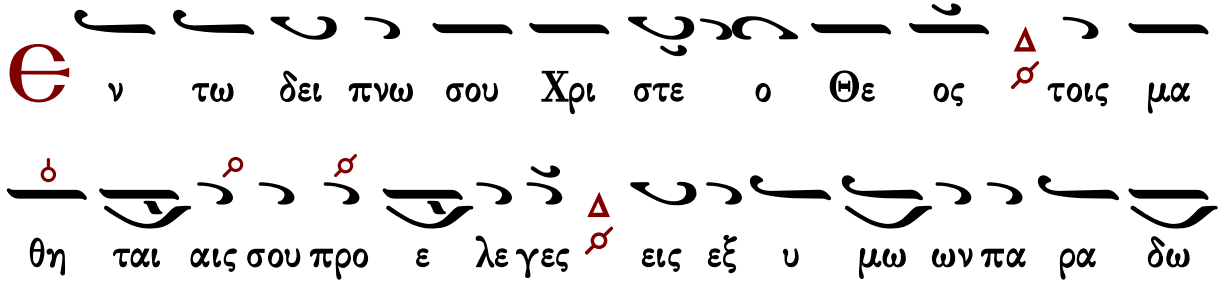

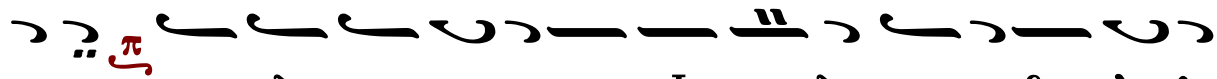
σει με ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου λη θη

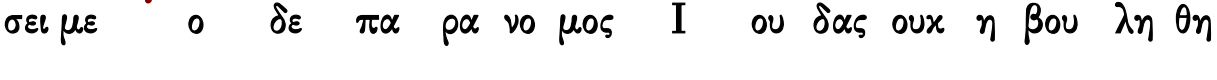
συν ι ε ναι

1
ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο πα ρα

δι δους σε τις ε στι του τον δι α του α αρ του ου

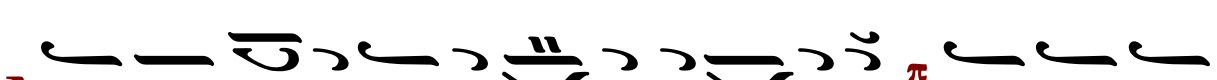
υ πε δει ξας ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

βου λη θη συν ι ε ναι

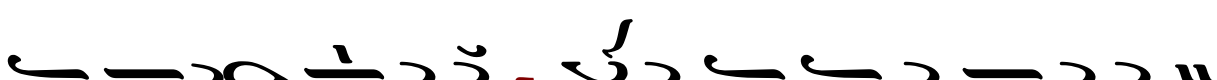
Є
ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε και εις φι

ι λη μα δο λι ον ν ε ζη τουν Ι ου δαι οι α πο

κτει ναι σε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου

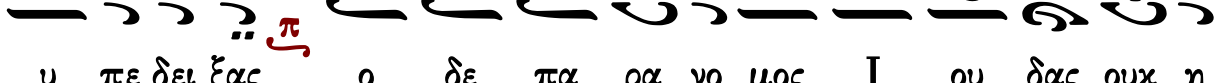
λη θη συν ι ε ναι

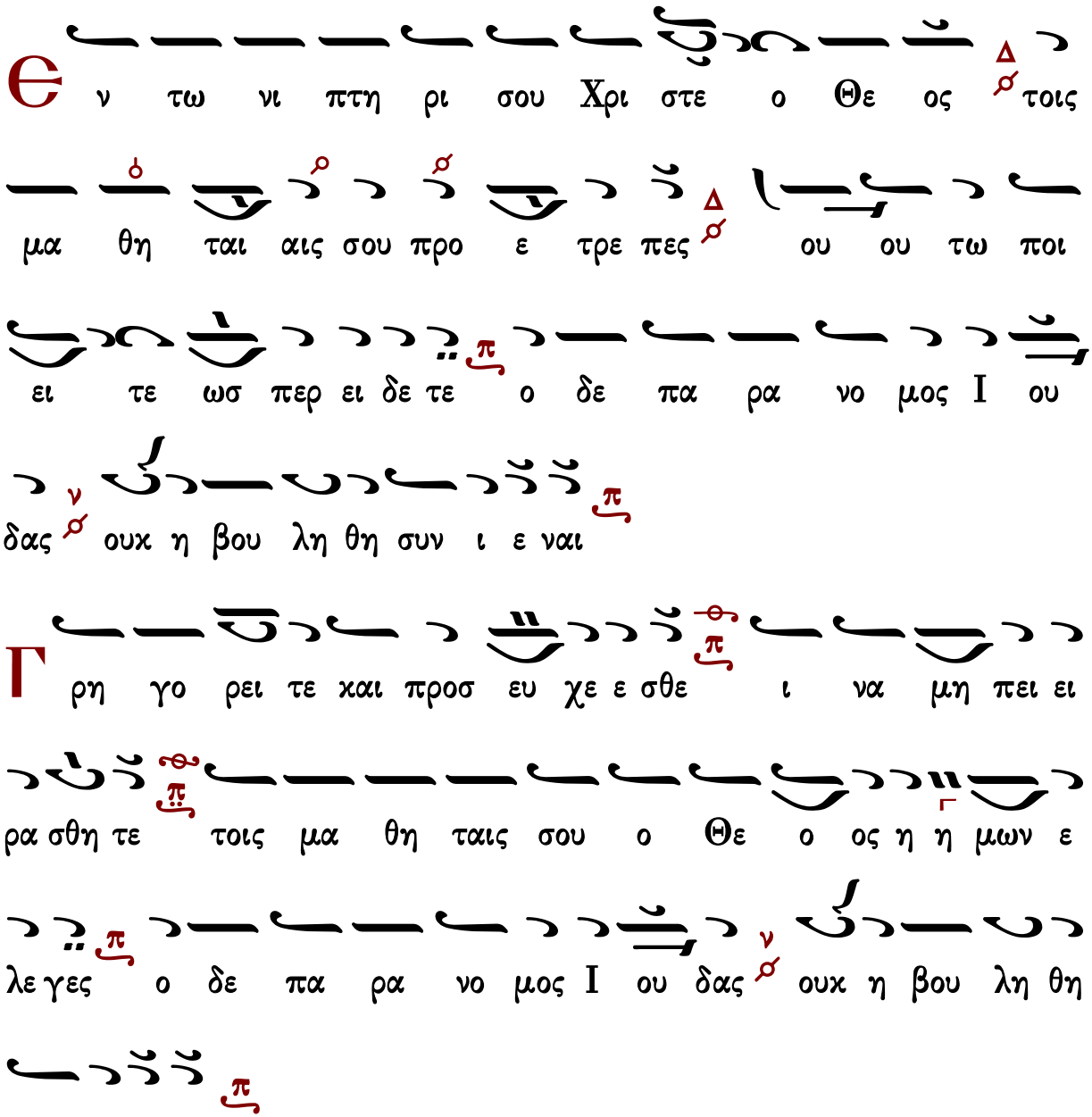

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.120*

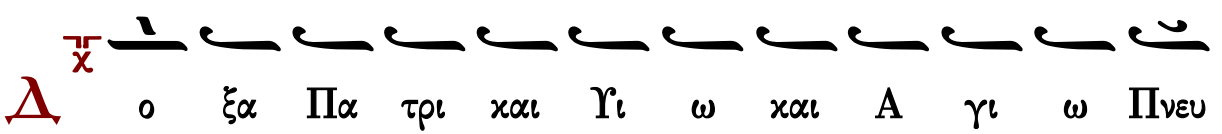

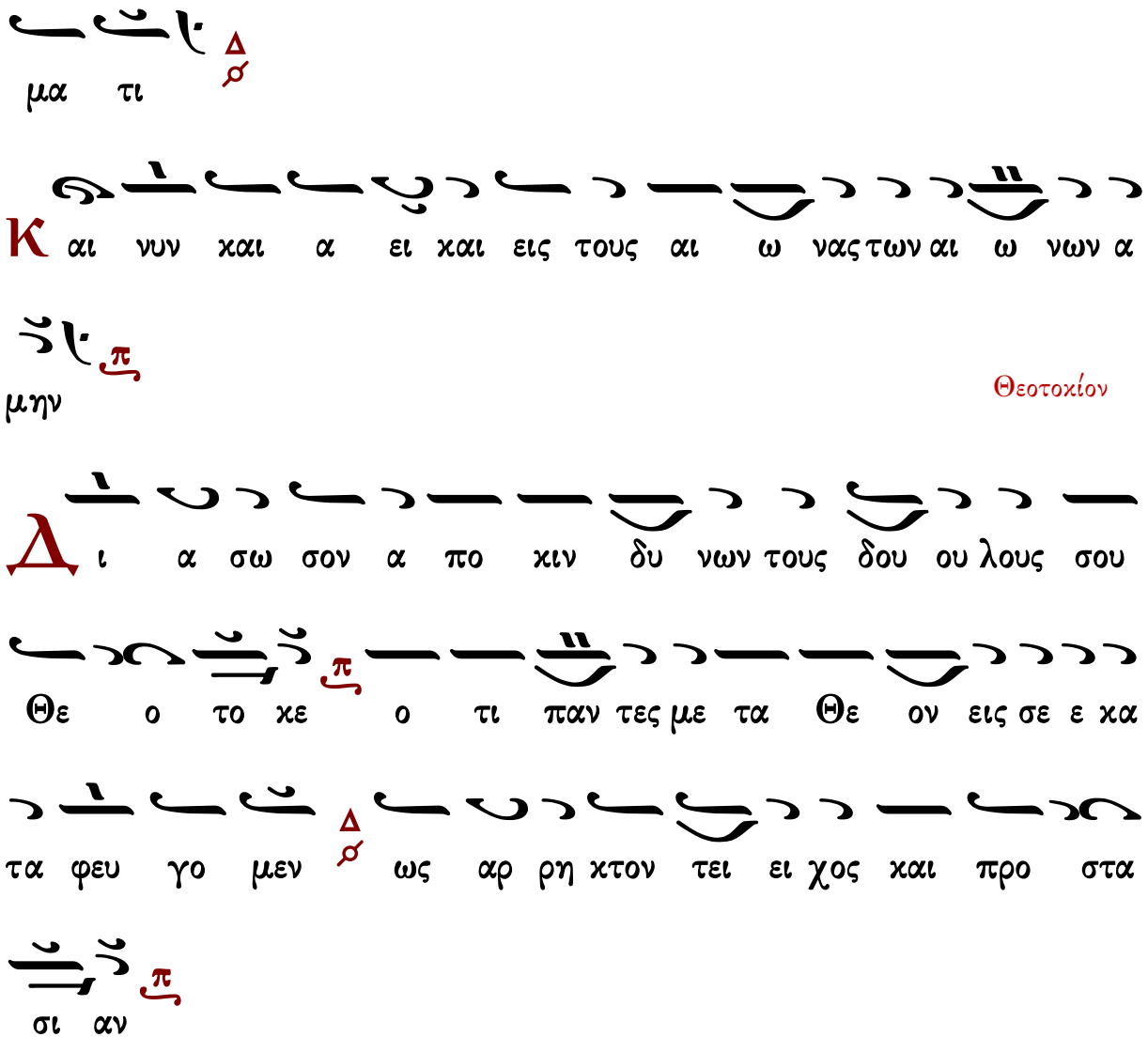

Κάθισμα 6′

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

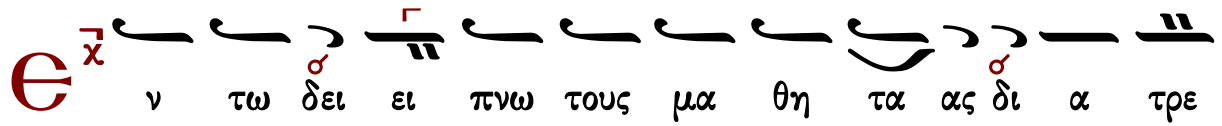

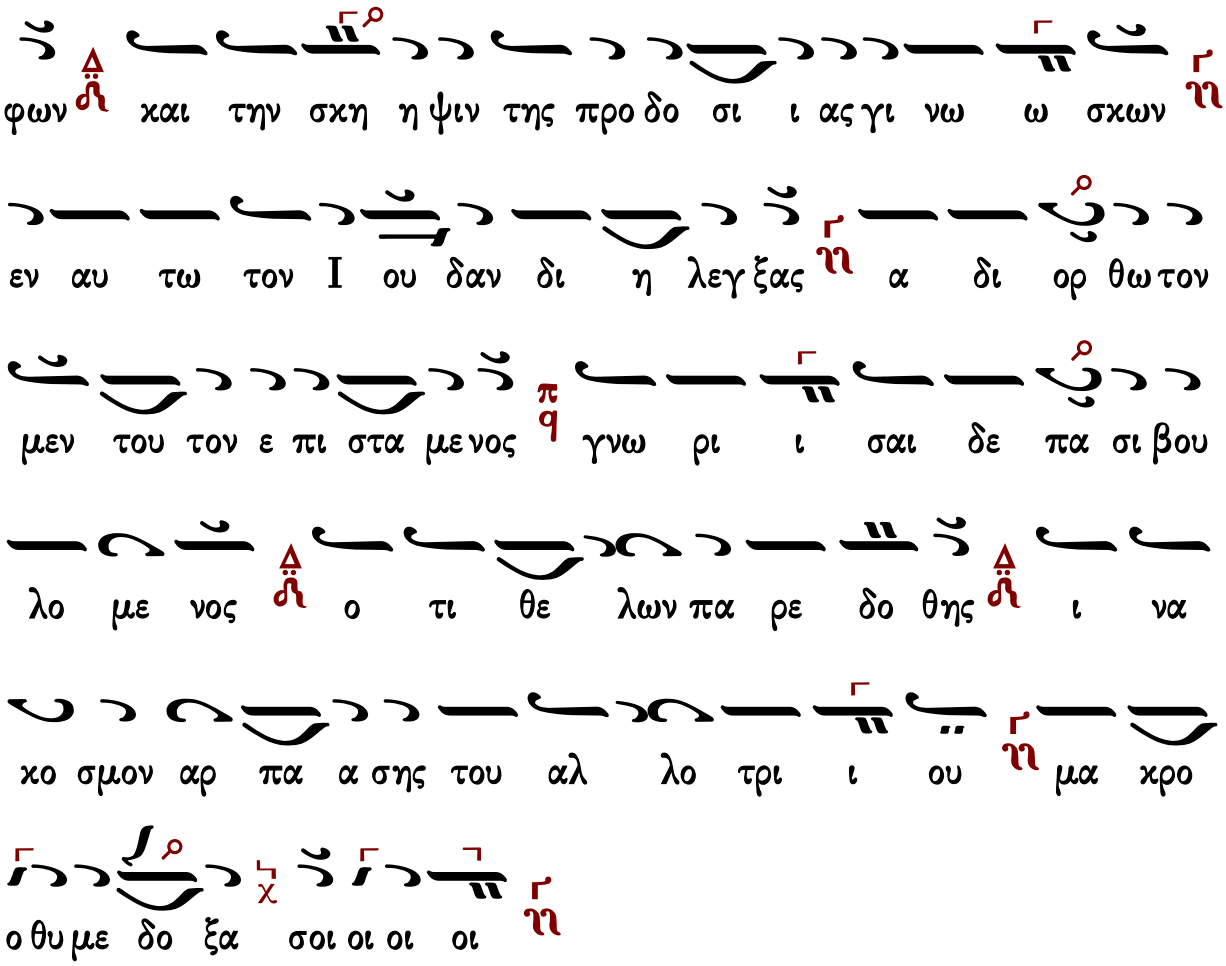

Ἀντίφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.144*

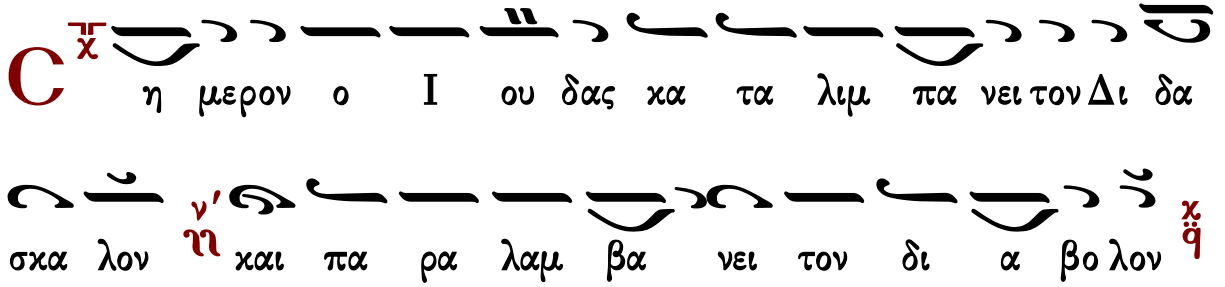

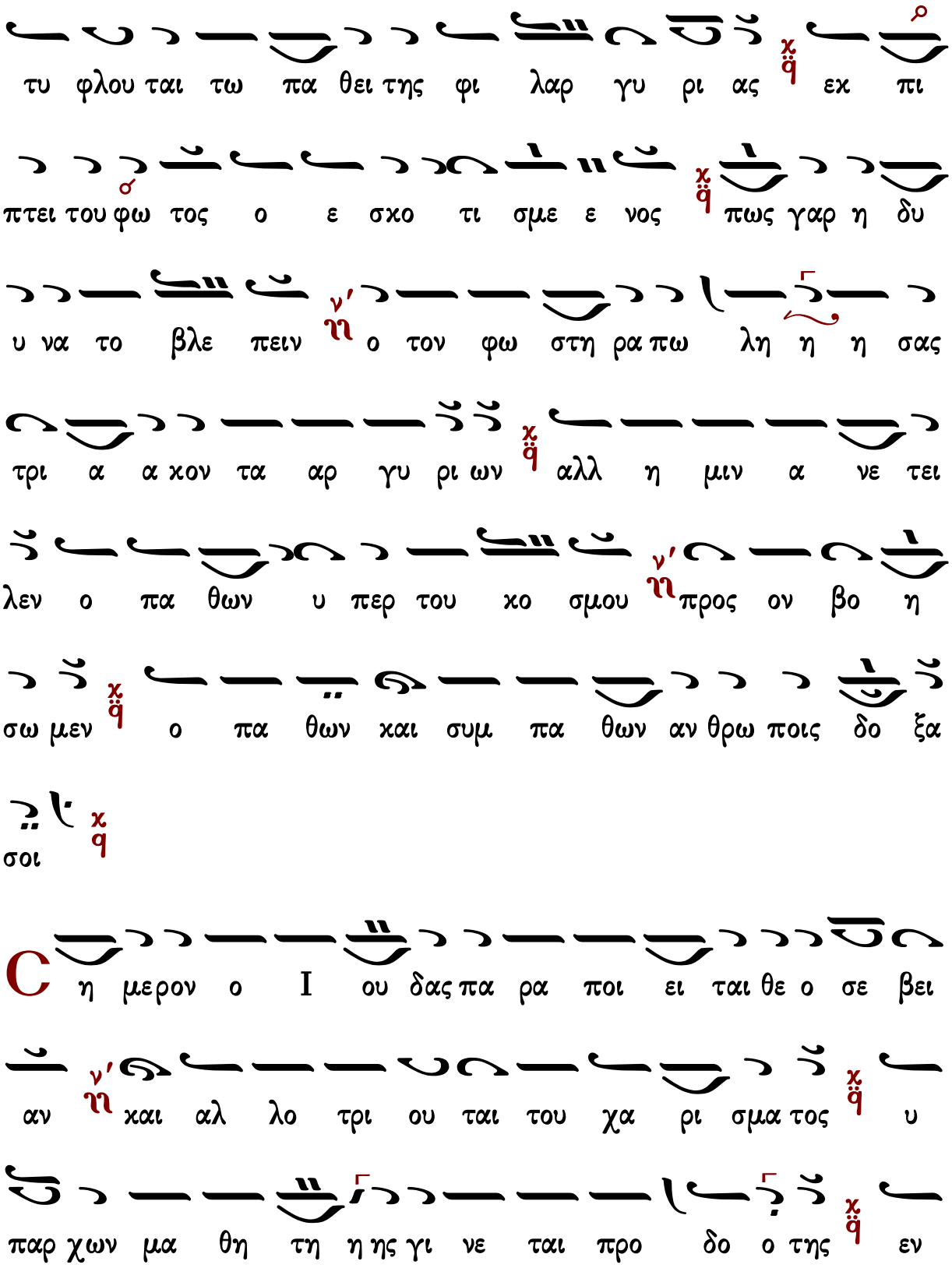
σοι
C η μερον ο I ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο σε βει
αν και αλ λο τρι ου ται του χα ρι σμα τος υ
παρ χων μα θη τη η ης γι νε ται προ δο ο της εν
σω μεν ο πα θων και συμ πα θων αν θρω ποις δο ξα
προς ον βο η
λεν ο πα θων υ περ του κο σμου
αλλ η μιν α νε τει
τρι α α κον τα αρ γυ ρι ων
πως γαρ η δυ
υ να το βλε πειν ο τον φω στη ρα πω λη η η σας
πτει του φω τος ο ε σκο τι σμε ε νος
τυ φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ ρι ας εκ πι

η θει φι λι κω δο λον υ πο κρυ υ πτει και προ τι μα

ται α φρο νως της του Δε σπο ο του α γα πης τρι

α κον τα αρ γυ ρι α ο δη γος γε νο με νος

συν ε δρι ου πα ρα νο ο ο μου η μεις δε ε ε

χον τες σω τη ρι αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα σω

μεν

Ἀντὶ τῆς φράσεως «τριάκοντα ἀργύρια» χειρόγραφα και τινες μουσικαὶ ἐκδόσεις ἔχουσι τὴν φράσιν «δουλεύειν φιλαργυρίᾳ», συμφωνοῦσαν μετρικῶς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον «τριάκοντα ἀργυρίων»τοῦ προηγουμένου τροπαρίου.

δου λε ευ ειν φι λαρ γυ ρι α

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.145*

Τ ην φι λα δελ φι ι αν κτη σω με θα ως εν Χρι

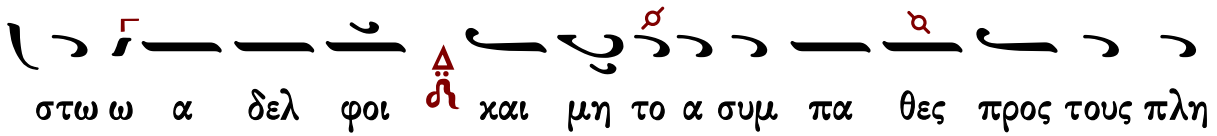

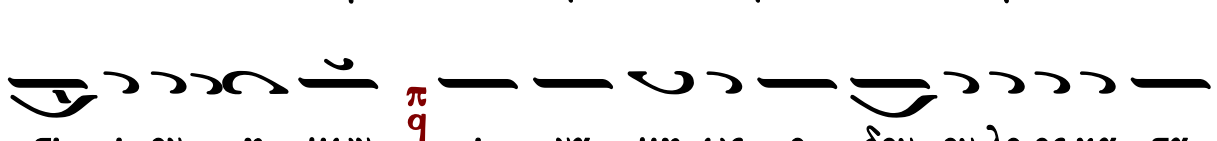

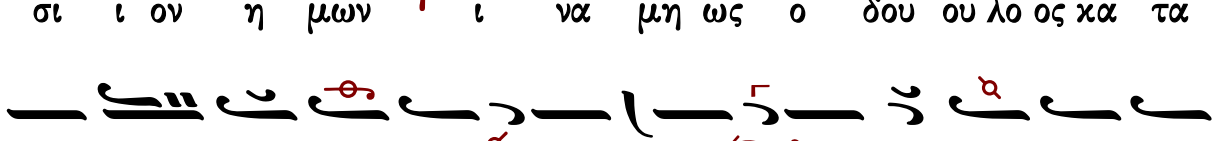

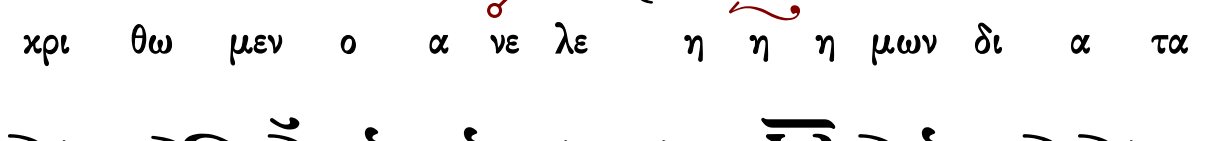

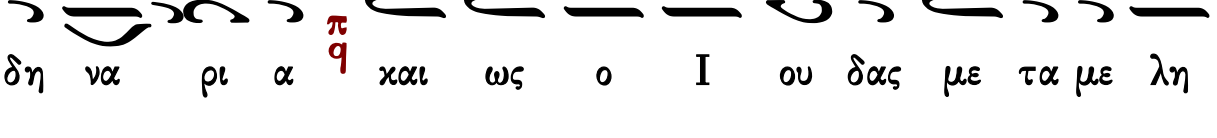

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.123*

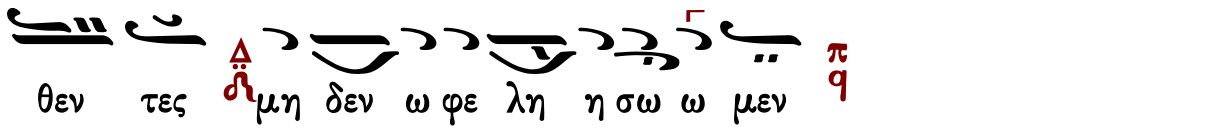

Θεοτοκίον

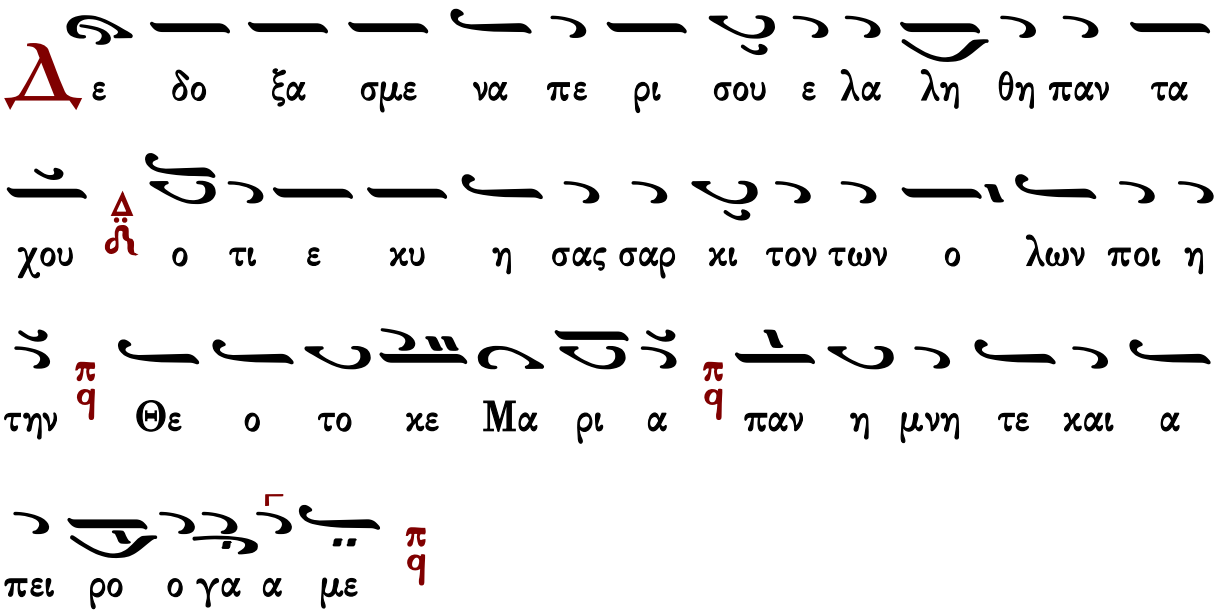

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.146*

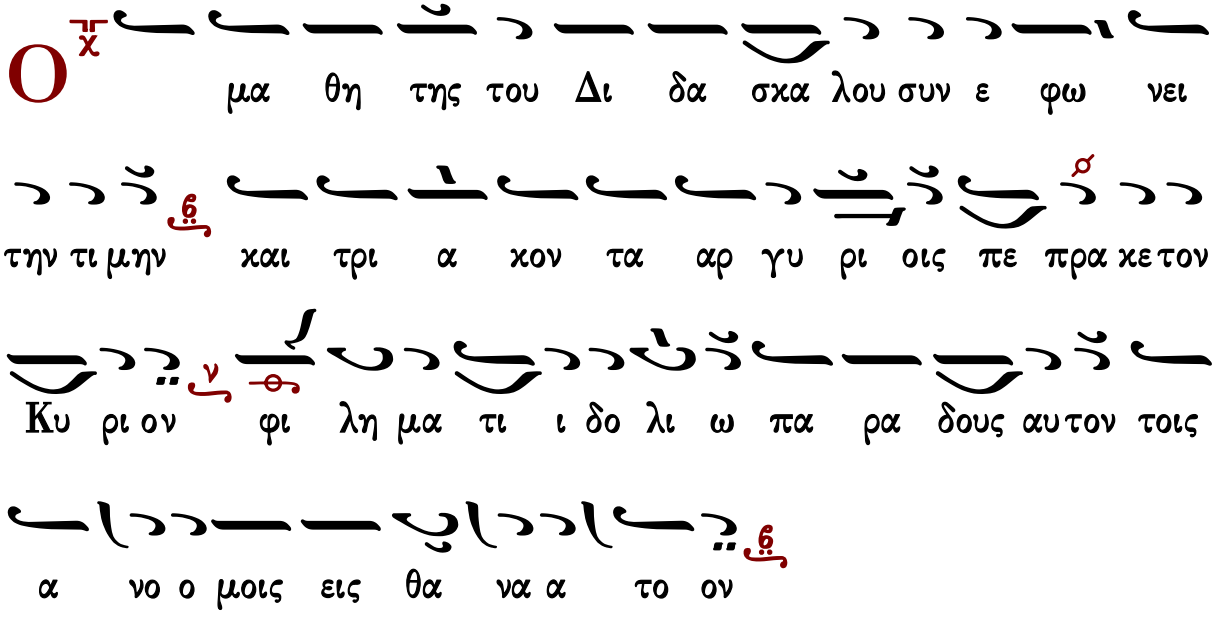

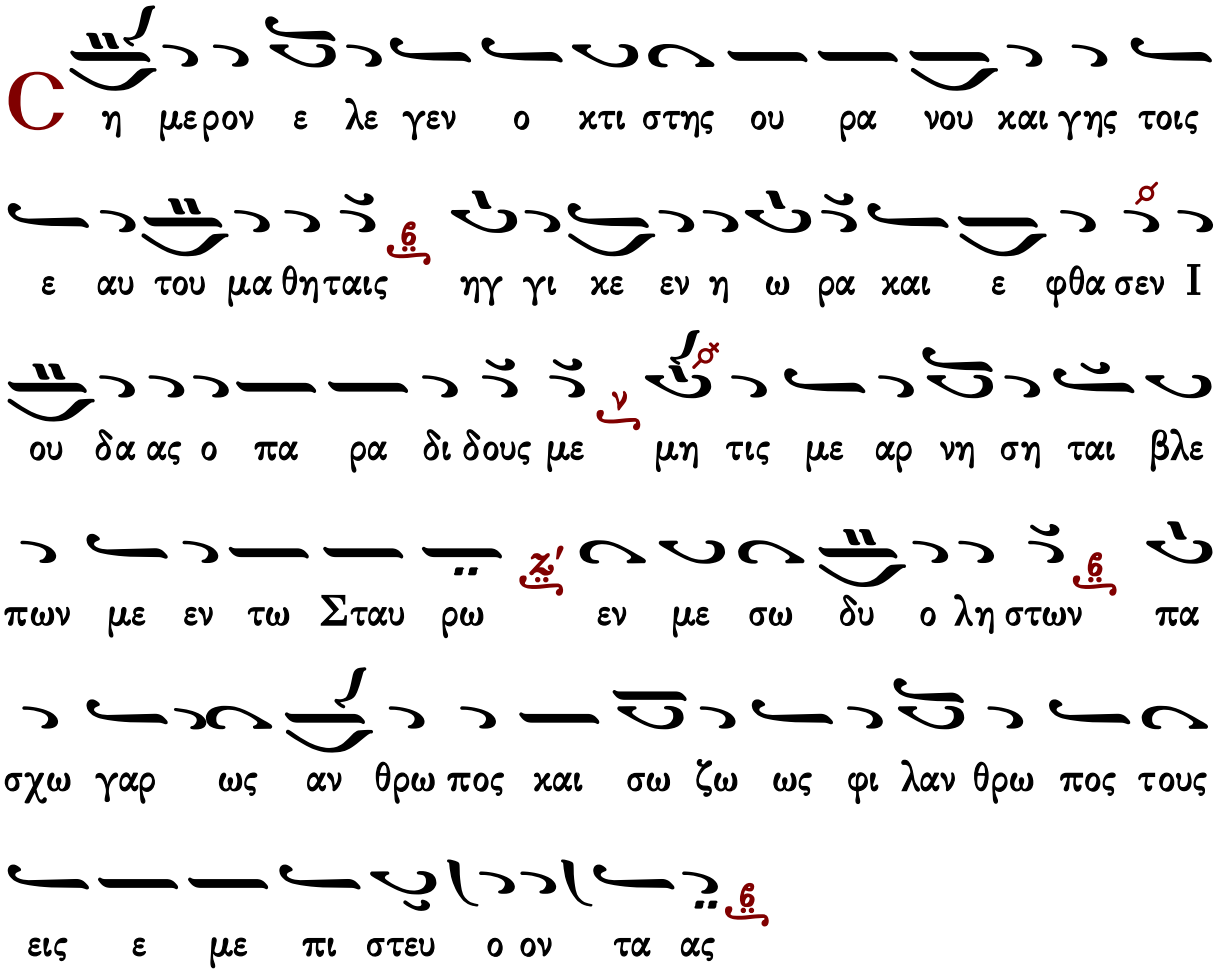

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.124*

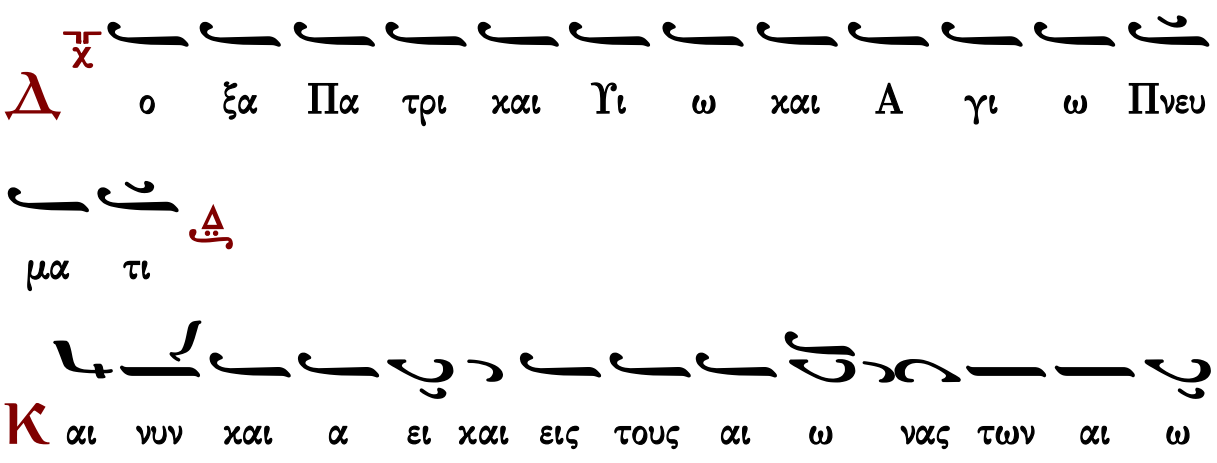

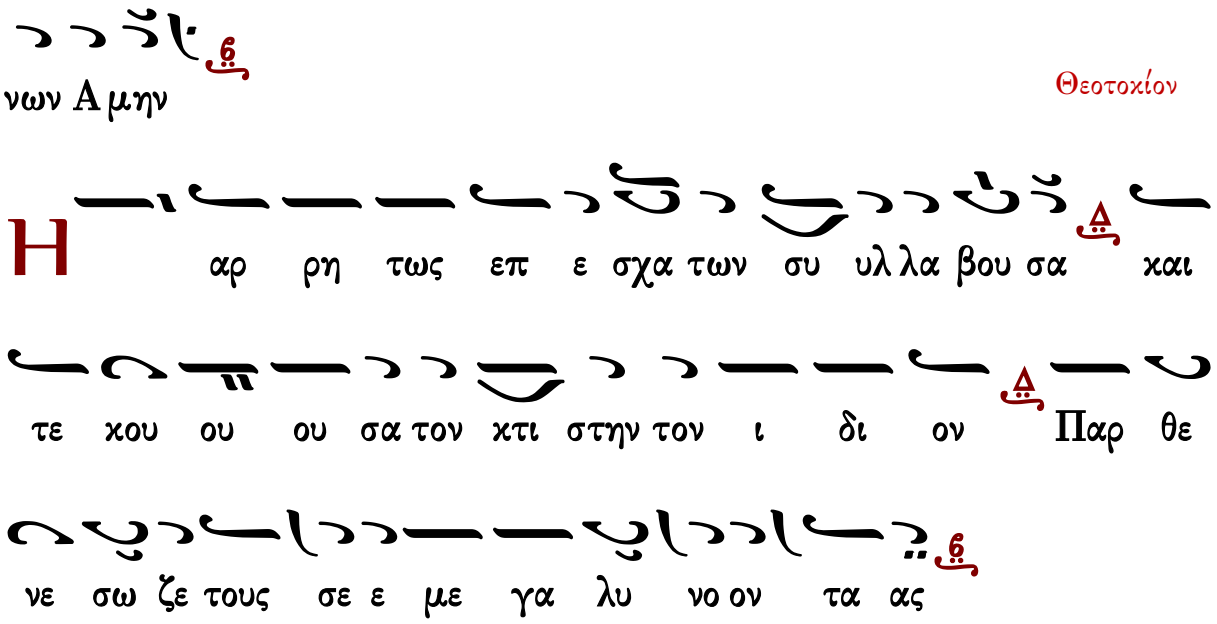
νων Αμην
Θεοτοχίον
Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και
τε χου ου ου σα τον χτι στην τον ι δι ον Παρ θε
νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς΄

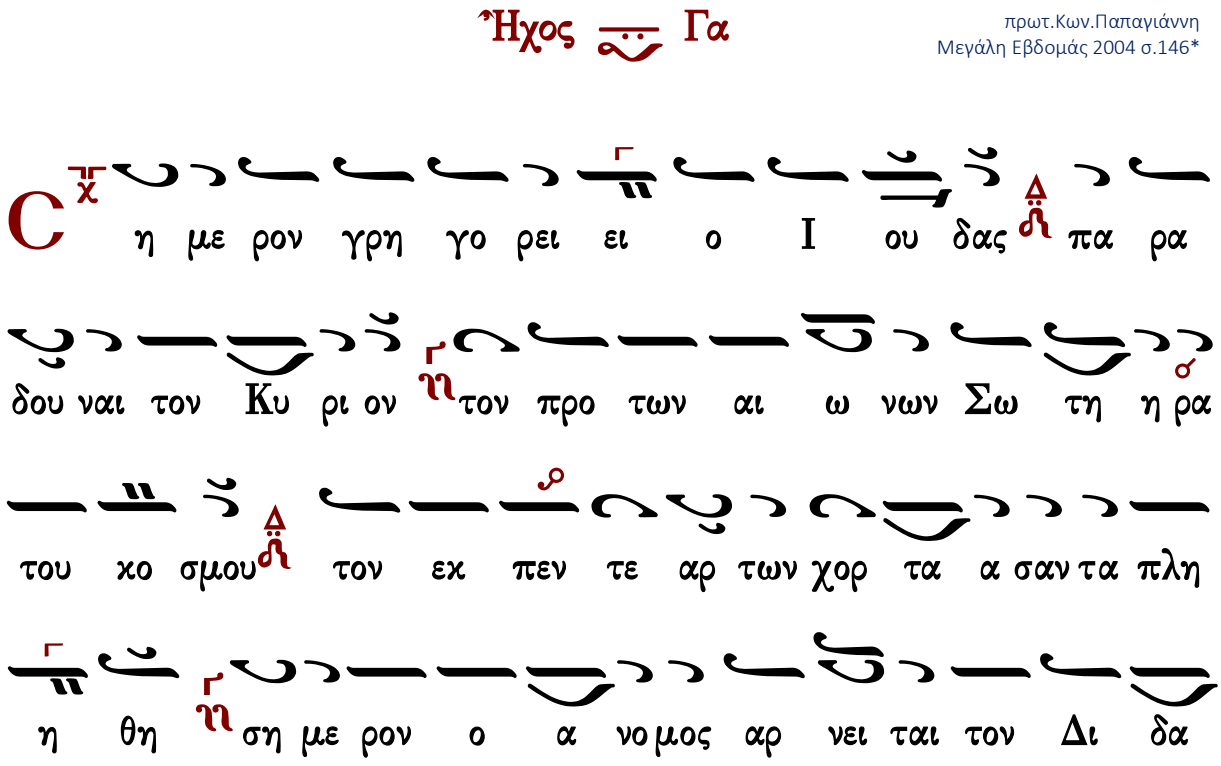
Ἦχος Γα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.146*
C η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα
δου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω τη η ρα
του χο σμου τον εκ πεν τε αρ των χορ τα α σαν τα πλη
η θη ση με ρον ο α νο μος αρ νει ται τον Δι δα

σκα λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα ρε δω κεν
αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ τα σαν τα τον
α αν θρω ω πον
C η η με ρον τω Σταυ ρω προσ η λω σαν I ου δαι
οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε μον τα την θα α λασ σαν
ρα βδω και δι α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρη η
μω ση με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε κεν
τη σαν του πλη γαις μα στι ξαν τος υ περ αυ των την Αι γυ
πτον και χο λην ε πο τι σαν τον μαν να τρο φην αυ τοις ομ
βρη η σα αν τα

Κ υ ρι ε ε πι το πα θος το ε χου σι ον πα

ρα γε νο με νος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου

χαν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ

ε μου πως ε πηγ γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με

καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει αλ

λα σπου δα ζει προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο μοις

ε γει ρε σθε προσ ευ ξα σθε μη τις με αρ νη ση ται

βλε πων με εν τω Σταυ ρω μα κρο ο θυ με δο ο ξα α σοι

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

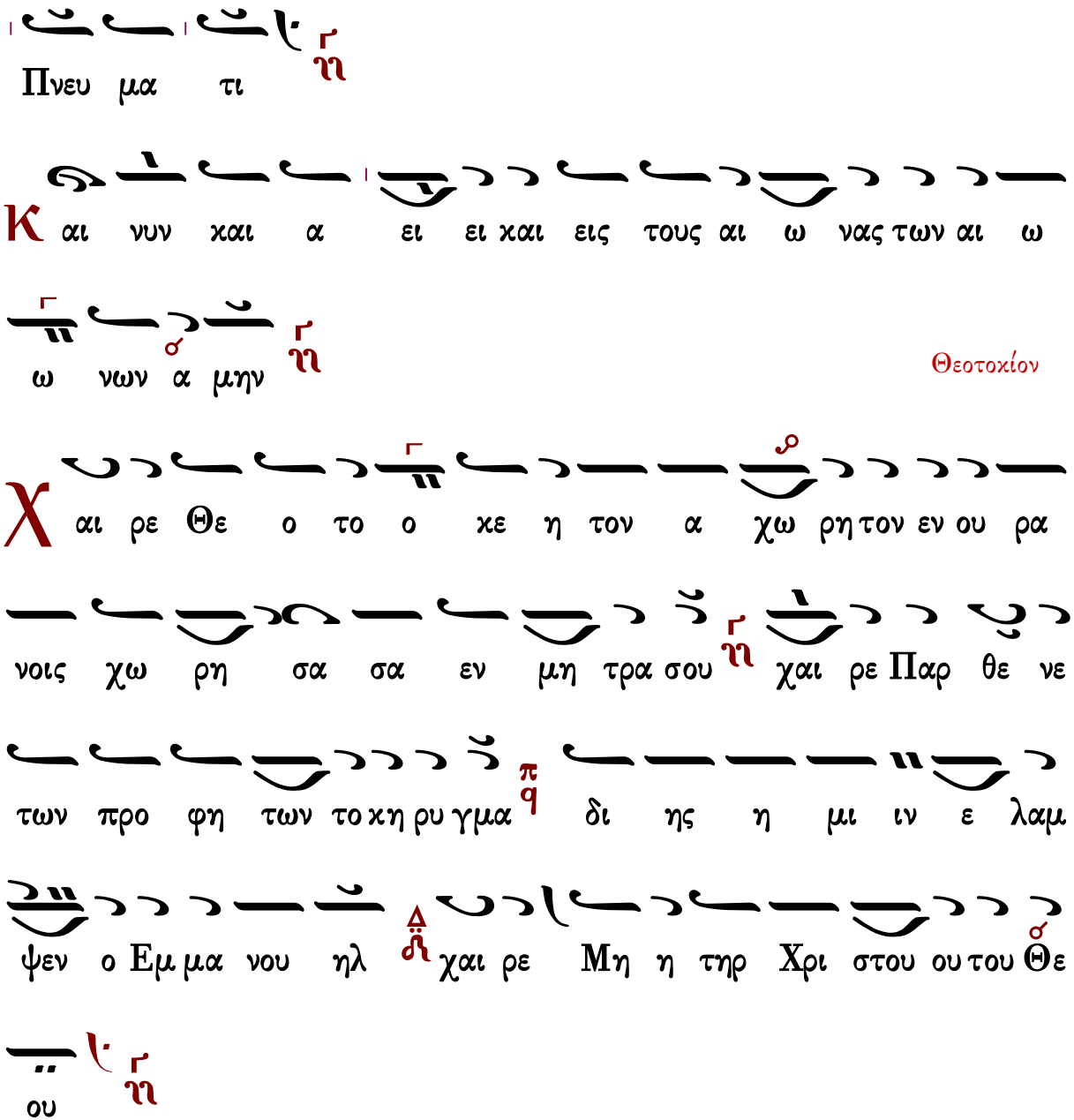

Κάθισμα γ΄

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

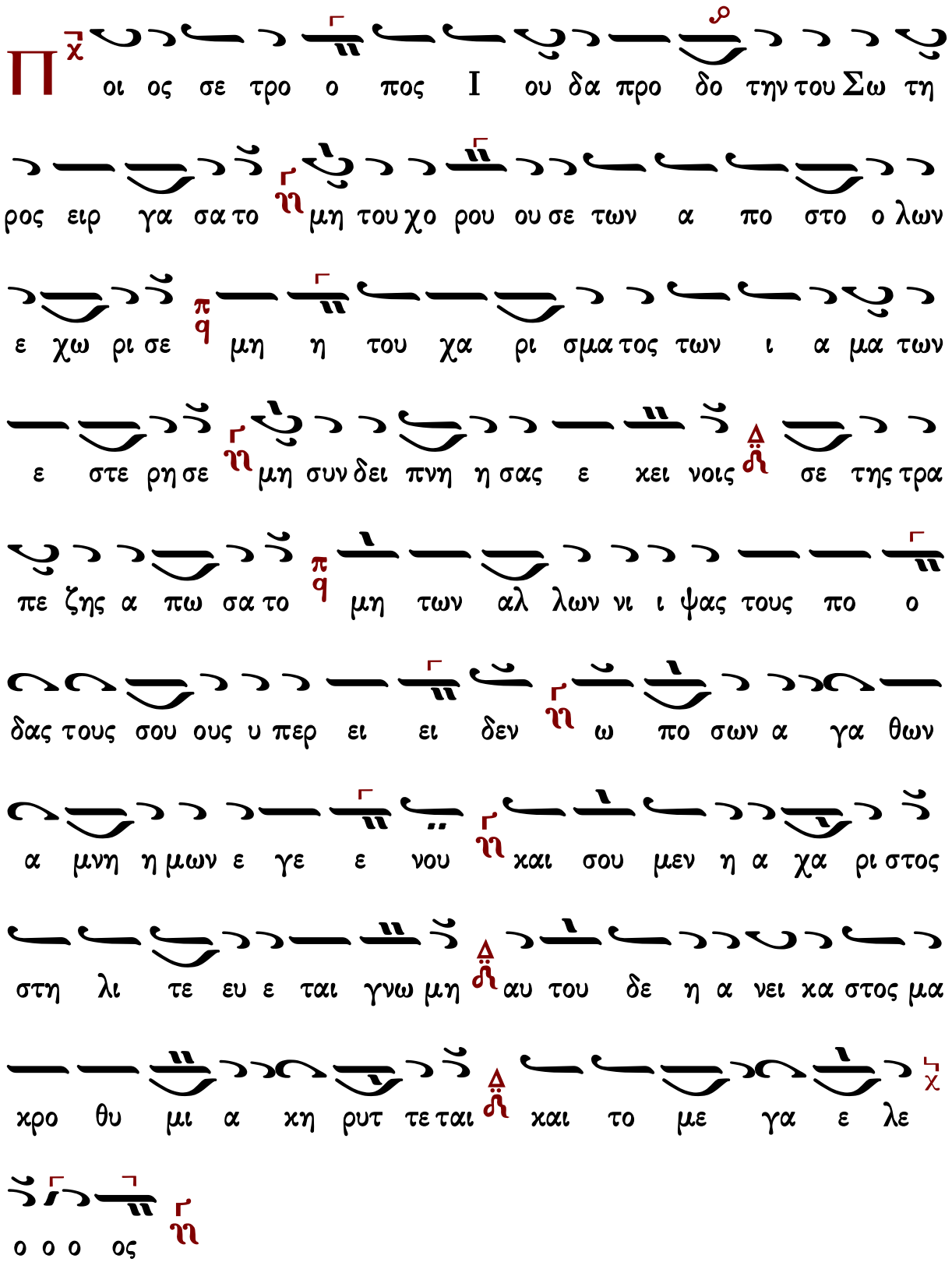
Π
οι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη
ρος ειρ γα σα το μη του χο ρου ου σε των α πο στο ο λων
ε χω ρι σε μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των
ε στε ρη σε μη συν δει πνη η σας ε κει νοις σε της τρα
πε ζης α πω σα το μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο
δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ω πο σων α γα θων
α μνη η μων ε γε ε νου και σου μεν η α χα ρι στος
στη λι τε ευ ε ται γνω μη αυ του δε η α νει κα στος μα
κρο θυ μι α κη ρυτ τε ται και το με γα ε λε
ο ο ο ος

χορὸς α'

Ἦχος λ̆ π̆ ἡ̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.148*

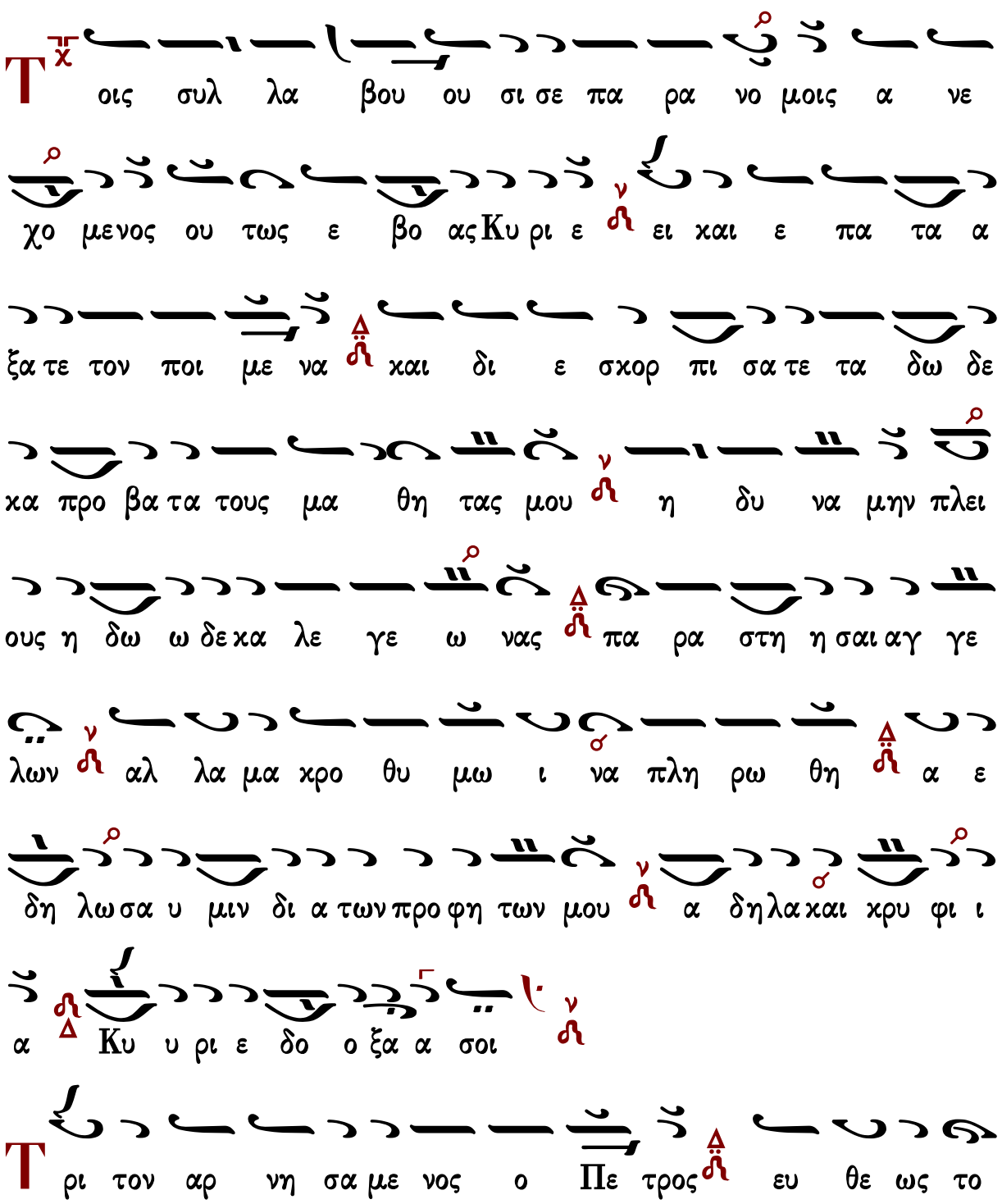

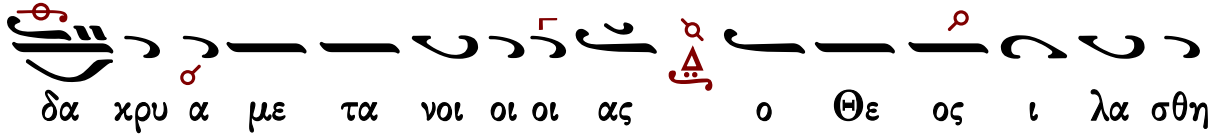

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.128*

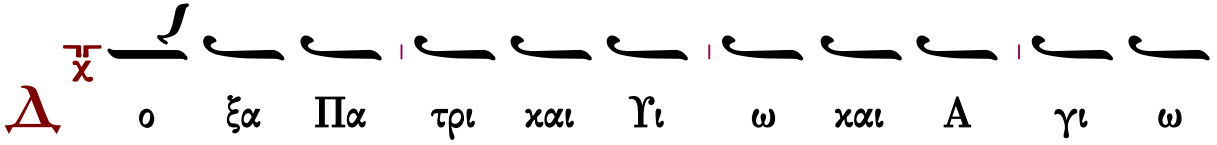

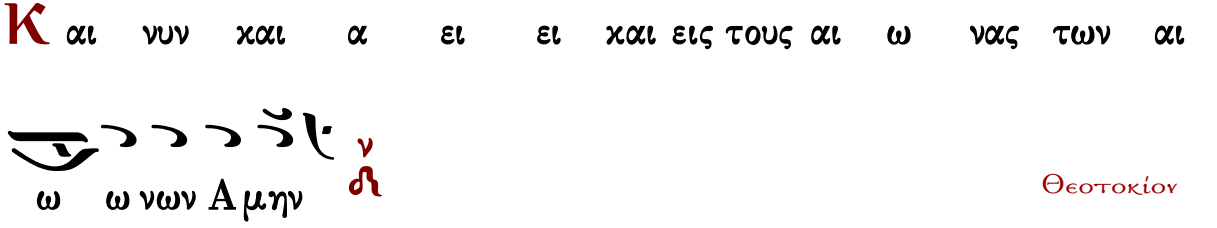

Θεοτοκίον

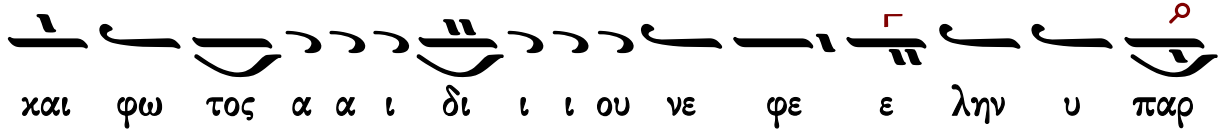

χου σαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ μνη η η η σω

μεν α παν τες λε γον τες το Χαι ρε αυ τη

Ἀντίφωνον η΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.149*

Ε ι πα τε πα ρα νο μοι τι η χου σα τε πα ρα του Σω

τη ρος η μων ου νο ο μον εξ ε θε το και των προ

φη τω ων τα δι δα γμα τα πως ουν ε λο γι σα σθε Πι

λα τω πα α ρα δου ναι τον εκ Θε ου Θε ο ον Λο ο γον

και λυ τρω τη ην των ψυ χων η μων

Ο ταυ ρω θη τω ε κρα ζον οι των σων χα ρι σμα των α

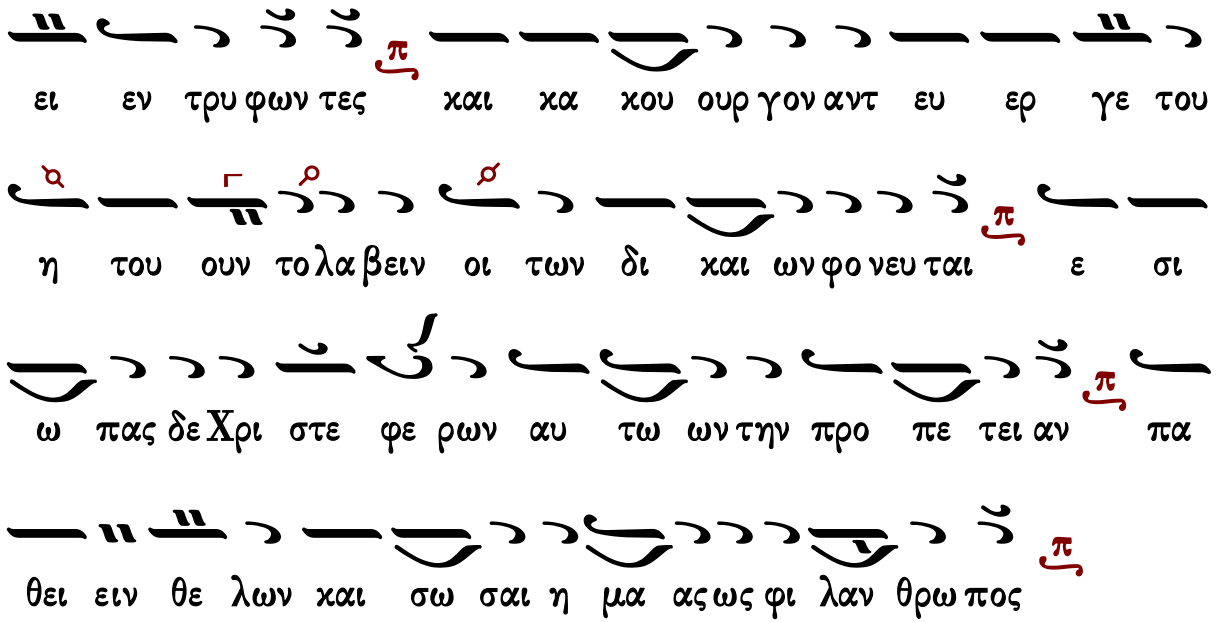

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.129*

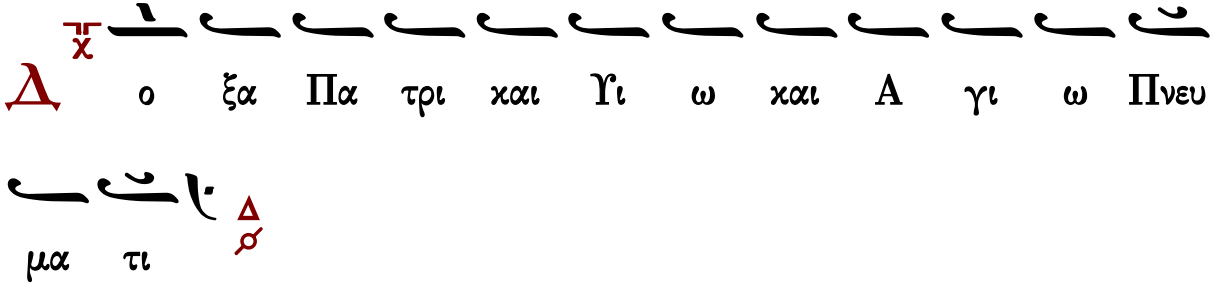

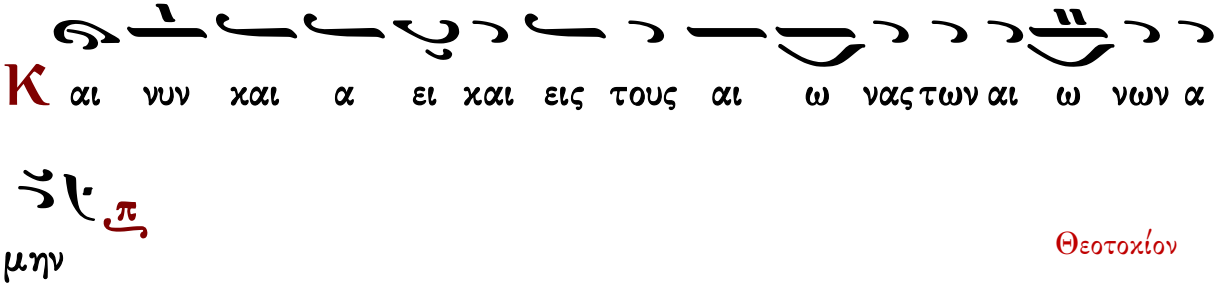

Θεοτοκίον

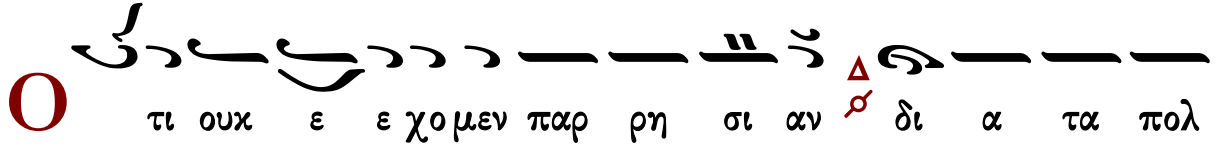

λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη θεν τα

δυσ ω πη σον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πολ λα γαρ ι

σχυ ει δε η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του μη

πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η παν σε μνος ο

τι ε λε η μων ε στι και σω ζειν δυ να με νος ο

και πα θειν υ περ η μων κα τα δε ξα μενος

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.149*

στη σαν τα τρι α χον τα αρ γυ ρι α

την τι μην του τε τι μη με ε νου ον ε τι μη σαν το α

πο υι ω ων Ισ ρα ηλ γρη γο ρει τε και προσ ευ χε

σθε ι να μη εισ ελ θη τε εις πει ρα σμον το μεν

πνευ μα προ θυ μον η δε σα αρξ α σθε νης δι α του

τογρη γο ρει τε

Θ δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις την δι

ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος συ δε Κυ ρι ε α να

στη σον με και αν τα πο δω ω σω αυ τοις

Ἦχος ἀ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

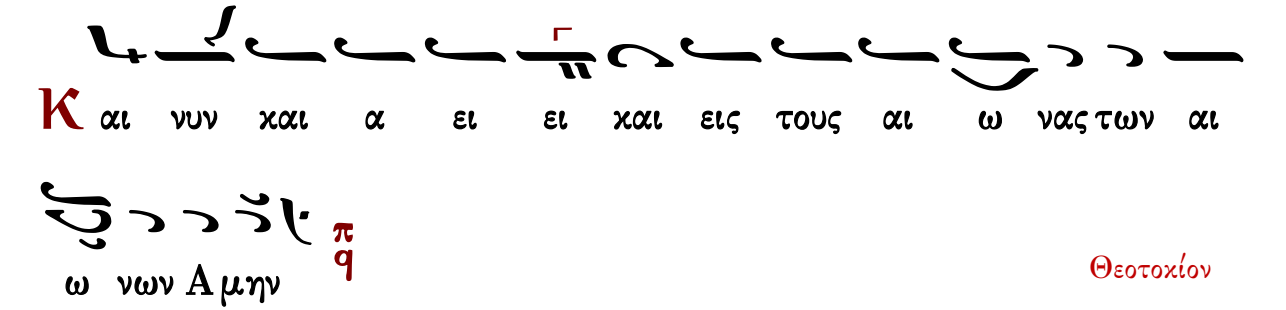

Θεοτοχίον

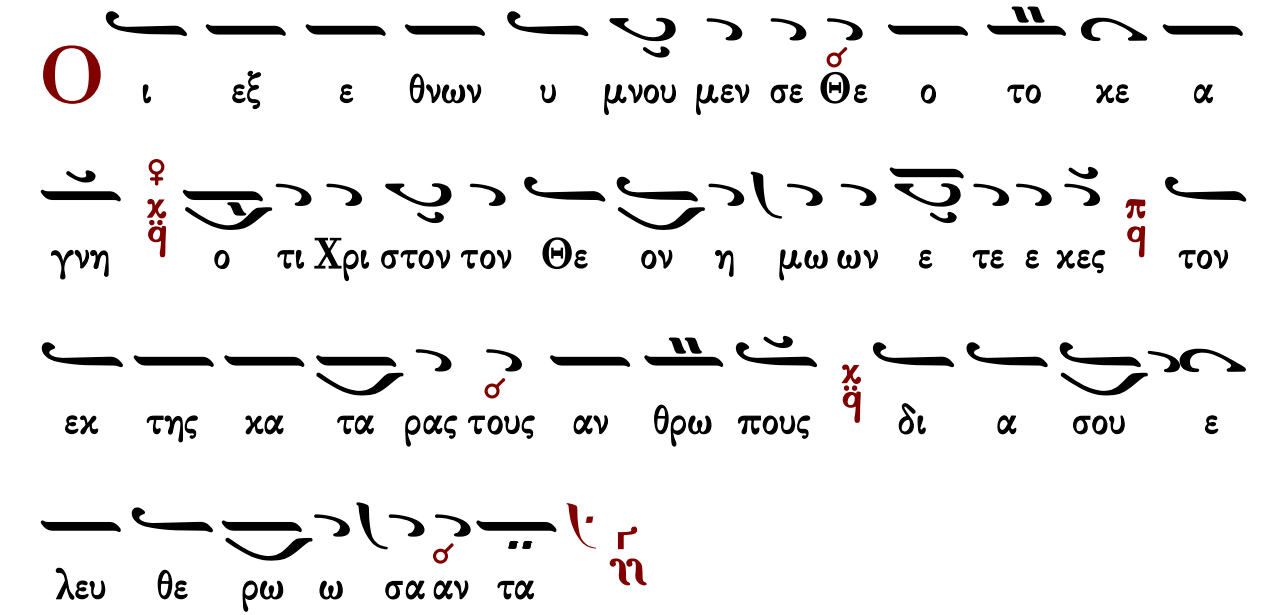

Κάθισμα δ΄

Ἦχος λ πλ. δ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

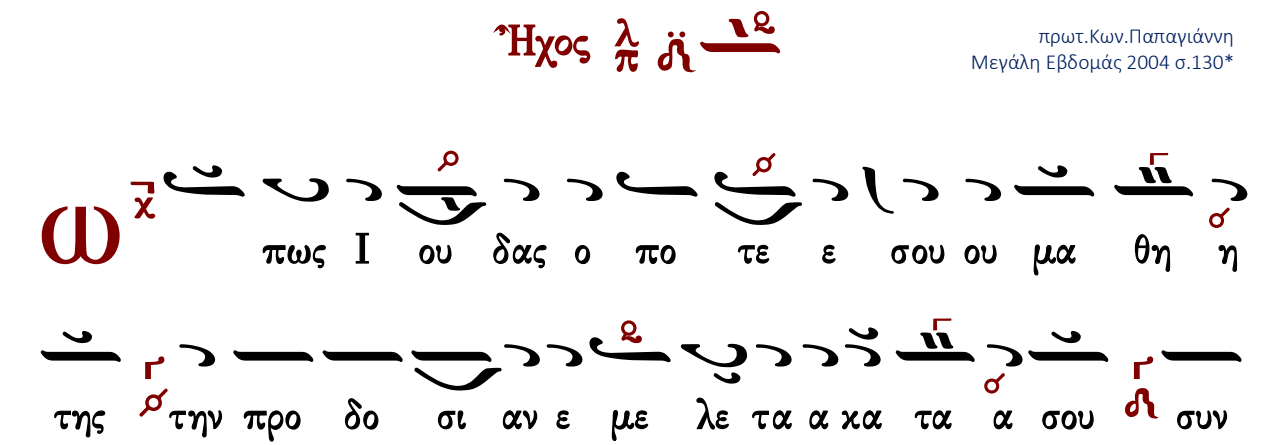

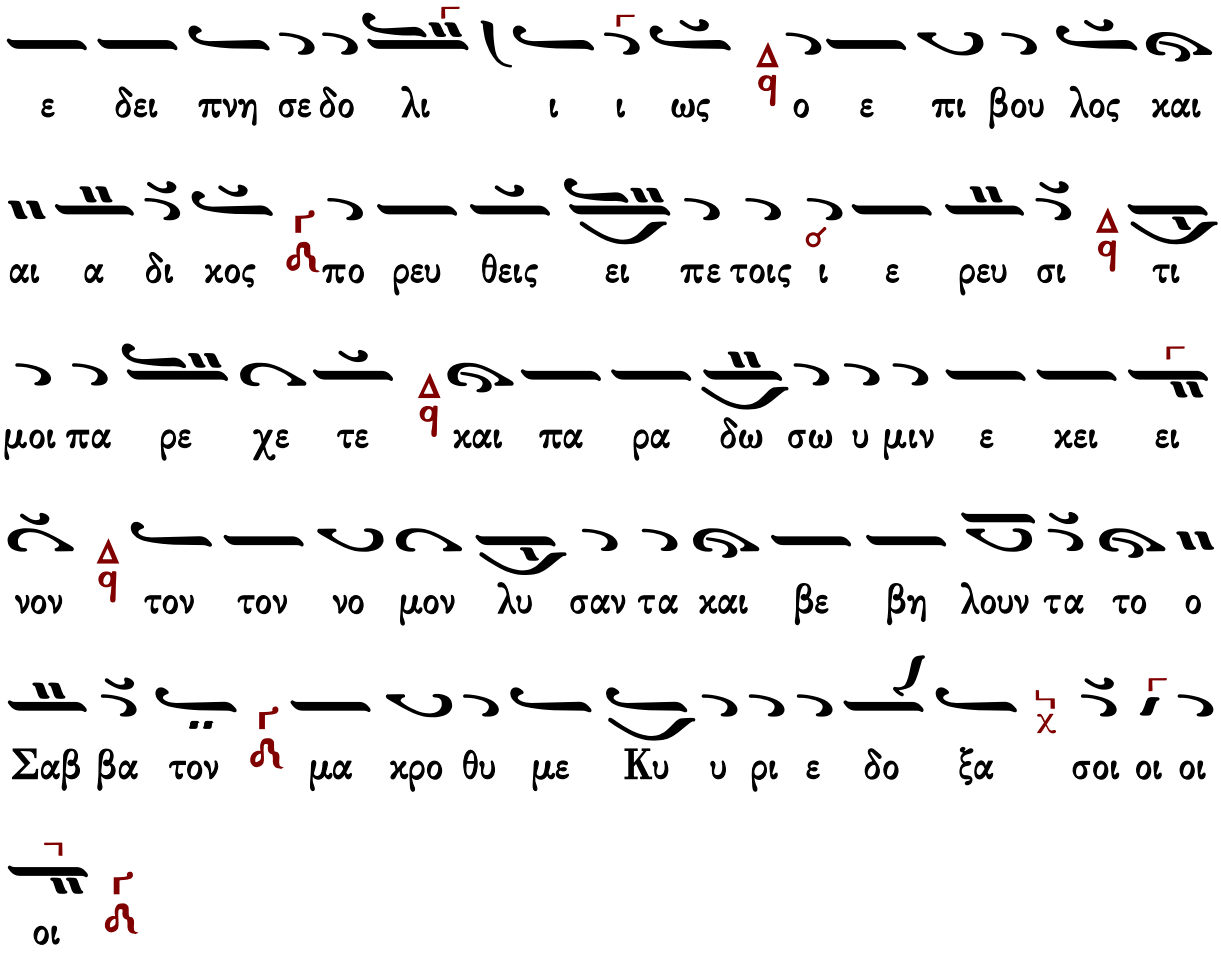

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.150*

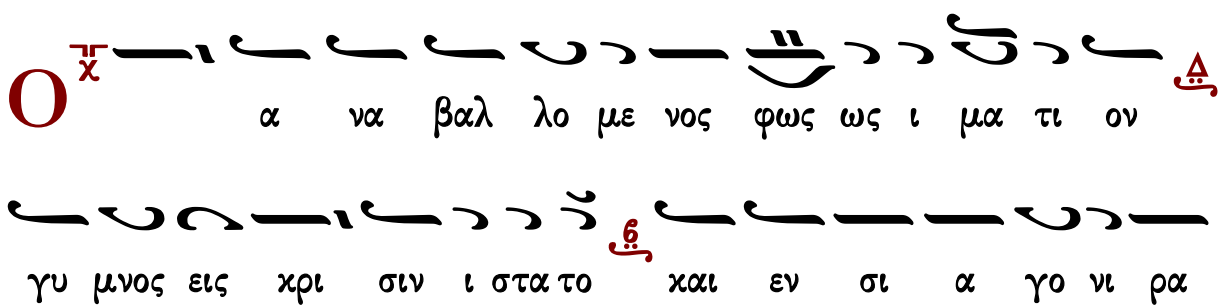

πι σμα ε δε ξα το υ πο χει ρων ων ε πλα σεν ο

δε παρα νο μος λα ος τω Σταυ ρω προσ η λω σε τον

Κυ ρι ο ον της δο ξης το τε το κα τα πε τα σμα του να

ου ου ε σχι σθη ο η λι ος ε σκο τα σε μη φε

ρων θε α σα σθαι Θε ον υ βρι ζο με νον ο ον

τρε ε ε μει τα συμ παν τα αυ τον προσ κυ υ νη η

σω ω με εν

Ο μα θη της ηρ νη σα το ο λη στης ε βο η

σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α α

σου ου

Ἦχος λ π ∽ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.133*

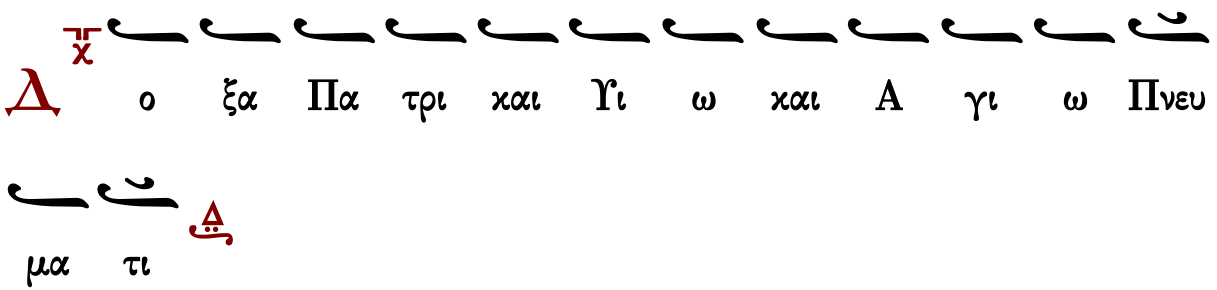

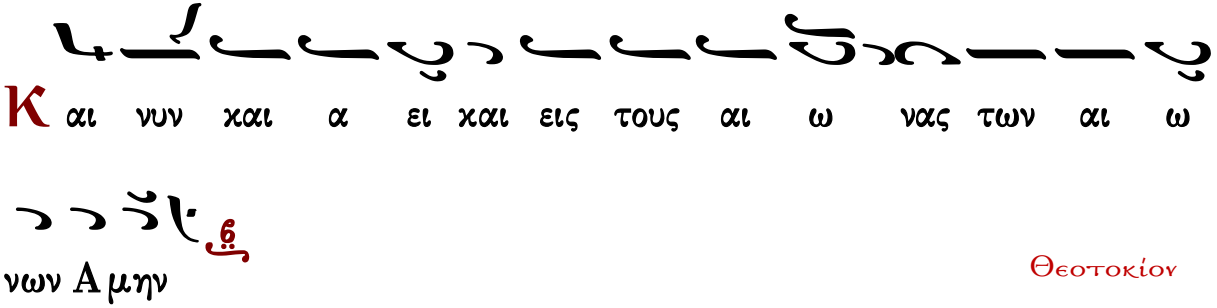

Θεοτοκίον

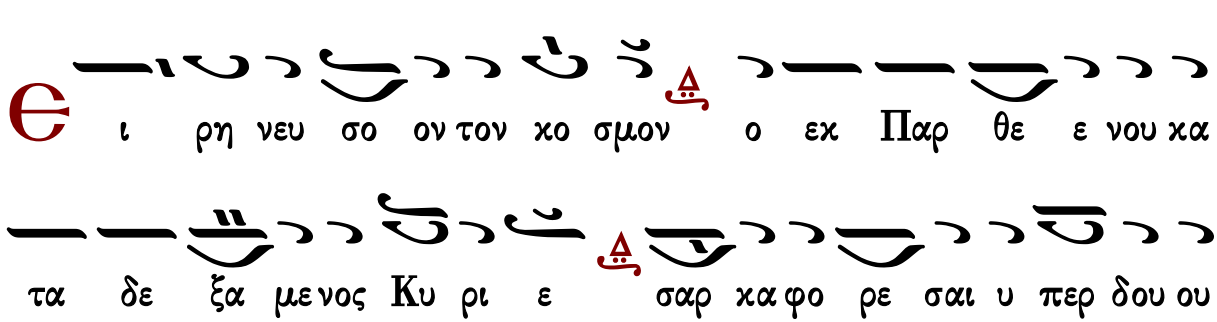

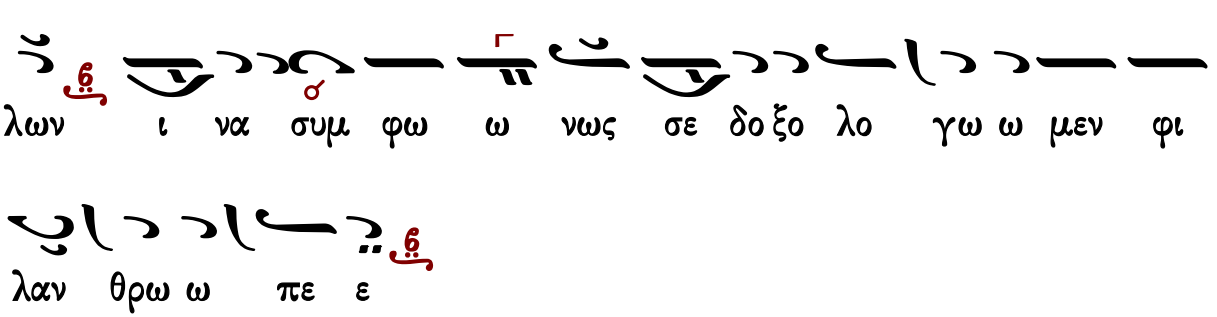

Ἀντίφωνον ια΄

Ἦχος λ π ∽ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.151*

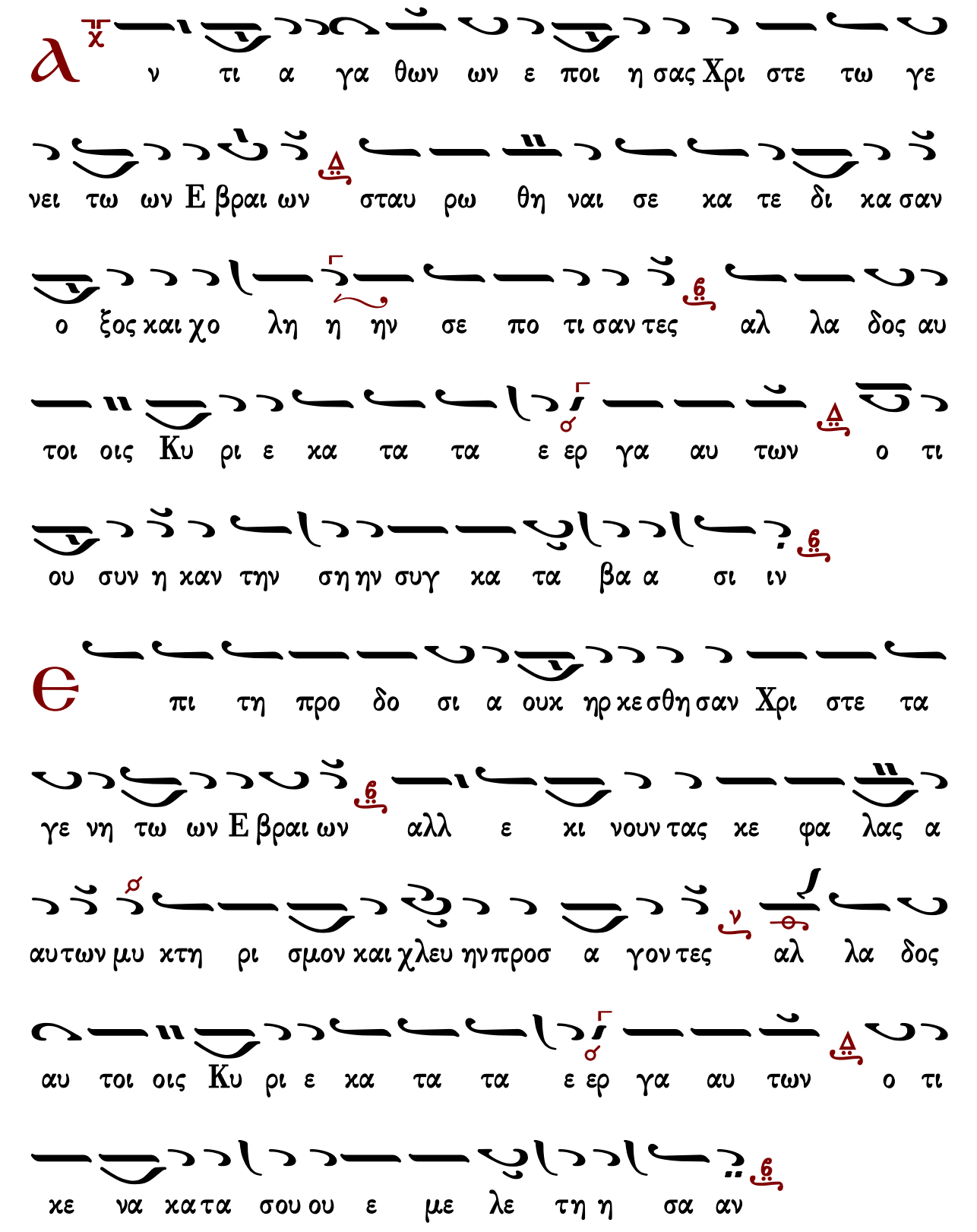
α
ν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω γε
νει τω ων Ε βραι ων σταυ ρω θη ναι σε κα τε δι κα σαν
ο ξος και χο λη η ην σε πο τι σαν τες αλ λα δος αυ
τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ε ερ γα αυ των ο τι
ου συν η καν την ση ην συγ κα τα βα α σι ιν
ϵ
πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε σθη σαν Χρι στε τα
γε νη τω ων Ε βραι ων αλλ ε κι νουν τας κε φα λας α
αυ των μυ κτη ρι σμον και χλευ ην προσ α γον τες αλ λα δος
αυ τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ε ερ γα αυ των ο τι
κε να κα τα σου ου ε με λε τη η σα αν

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.133*

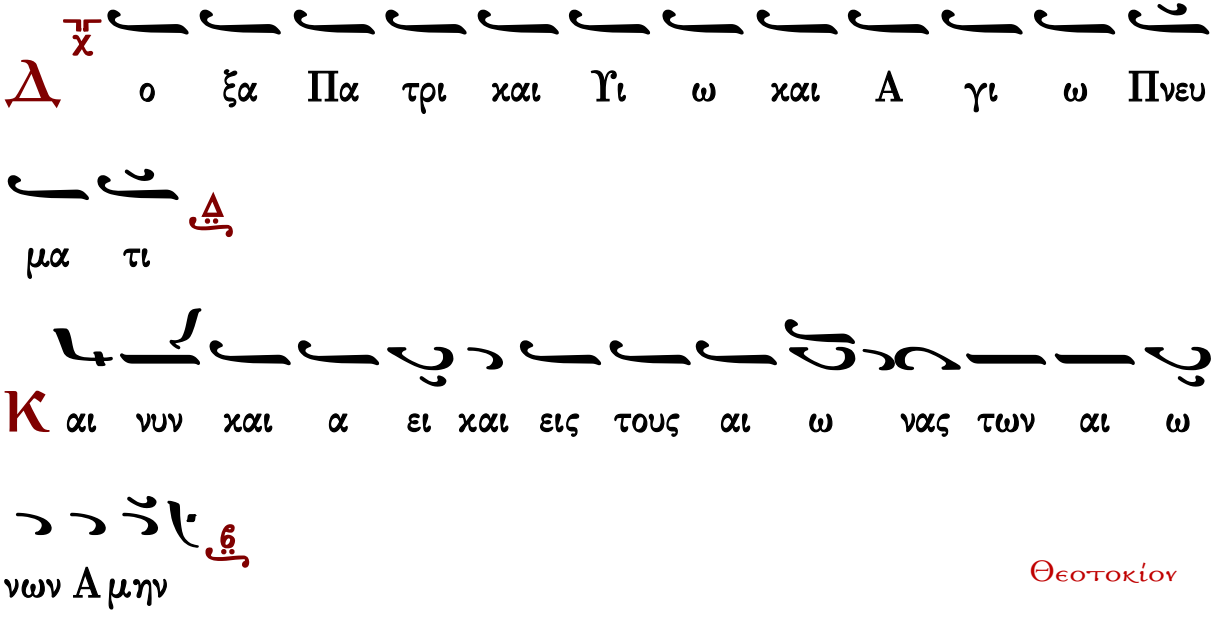

Θεοτοκίον

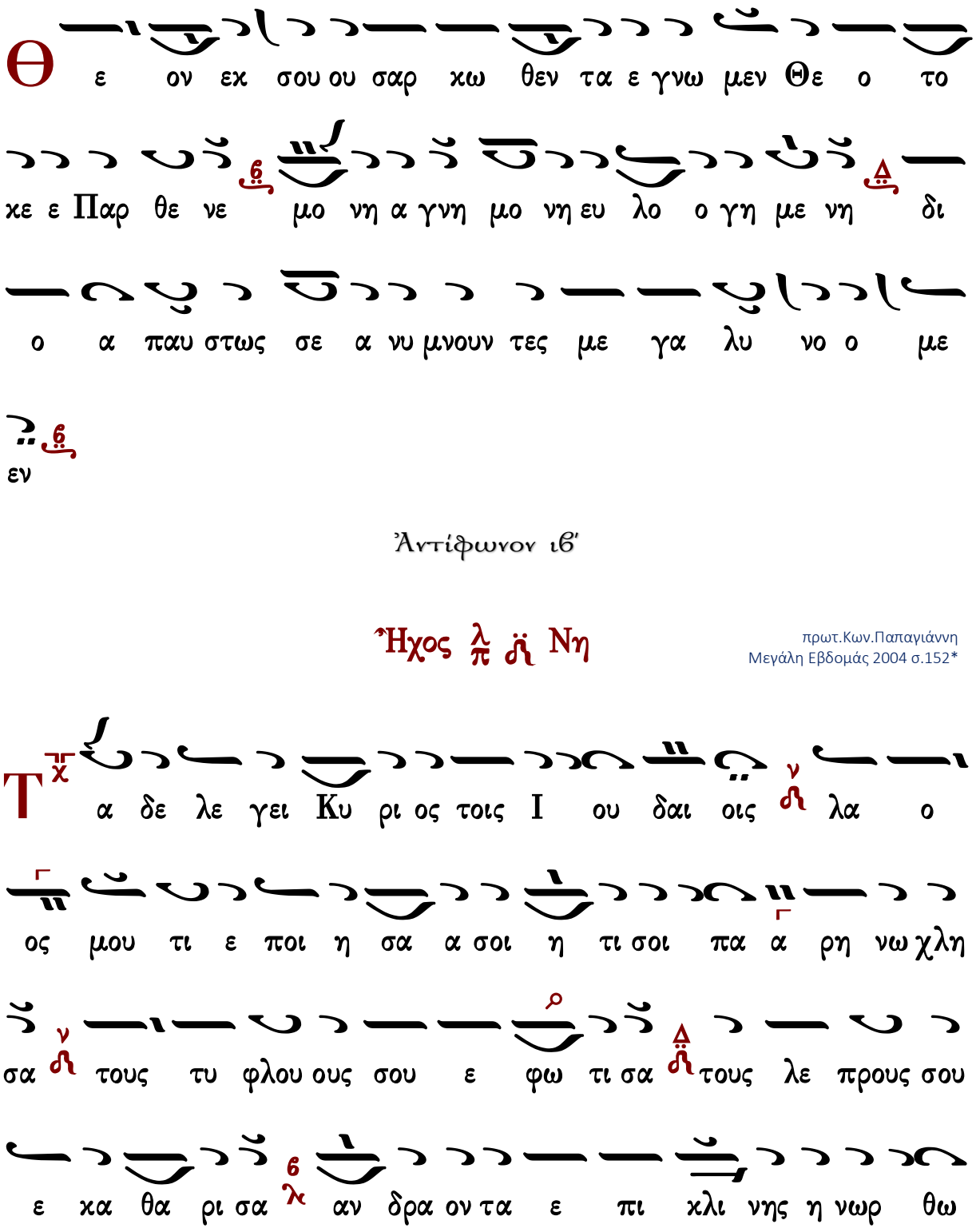

Ἀντίφωνον ιϐ'

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.152*

σα μην λα ο ος μου τι ε ποι η σα α α σοι και

τι μοι α αν τα πε δω κας αν τι του μα αν να χο

λην αν τι του υ δα τος ο ο ο ξος αν τι του α γα

πα α αν με σταυ ρω με προσ η λω σα τε ουκ ε τι στε ε

γω λοι πον κα λε σω μου τα ε ε ε θνη κα κει να με

δο ξα σου σι συν τω Πα τρι και τω Πνευ μα τι κα γω

αυ τοις δω ρη σο ο μαι ζω η ην την αι ω ω νι ι ον

C η μερον του να ου το κα τα πε τα σμα εις ε ε

λεγ χον ρη γνυ ται των πα ρα νο μων και τας ι

δι ας α κτι νας ο η η λι ος κρυ υ υ πτει Δε σπο

την ο ρων σταυ ρου ου με ε νον
Ο ι νο μο θε ται του Ισ ρα ηλ Ι ου δαι αι οι και
φα ρι σαι οι ο χο ρος των α πο στο ο λων βο α α
προς υ μας ι ι δε να ος ον υ μεις ε λυ σα τε
ι δε α μνος ον υ μει εις ε σταυ ρω σα τε τα φω πα ρε δω
κα α τε αλλ εξ ου σι α ε αυ του α νε ε στη μη
πλα να σθε Ι ι ου δαι αι αι οι αυ τος γαρ ε στιν ο
εν θα λασ ση σω σας και εν ε ρη μω θρε ε ψας
αυ τος ε στι η ζω η και το φως και η ει
ρη η νη του κο σμου

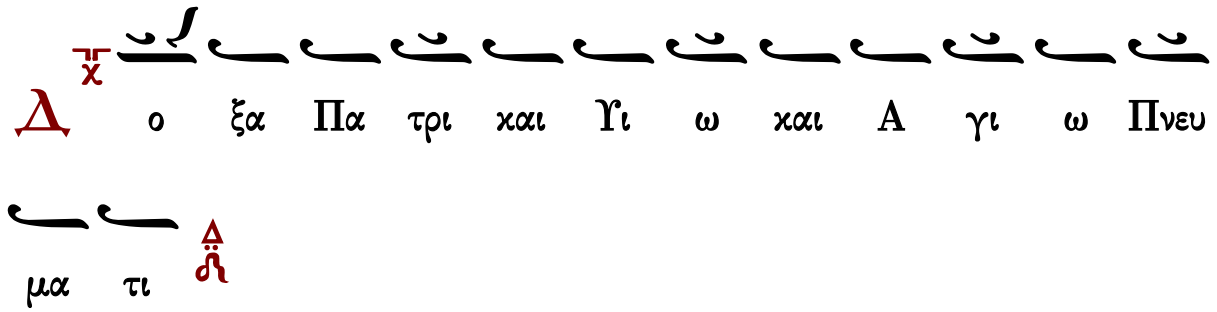

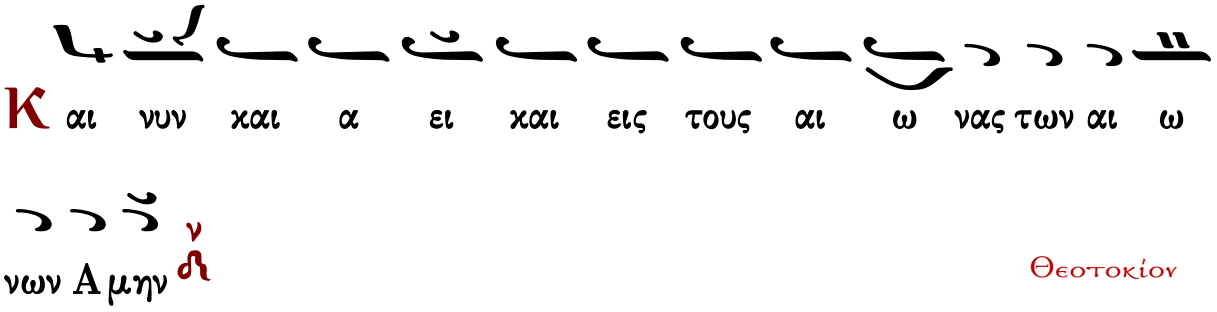

Θεοτοκίον

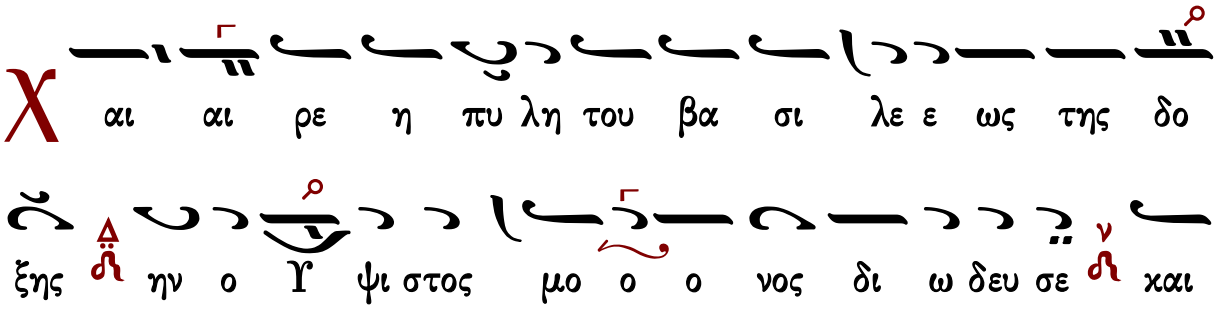

Κάθισμα ε΄

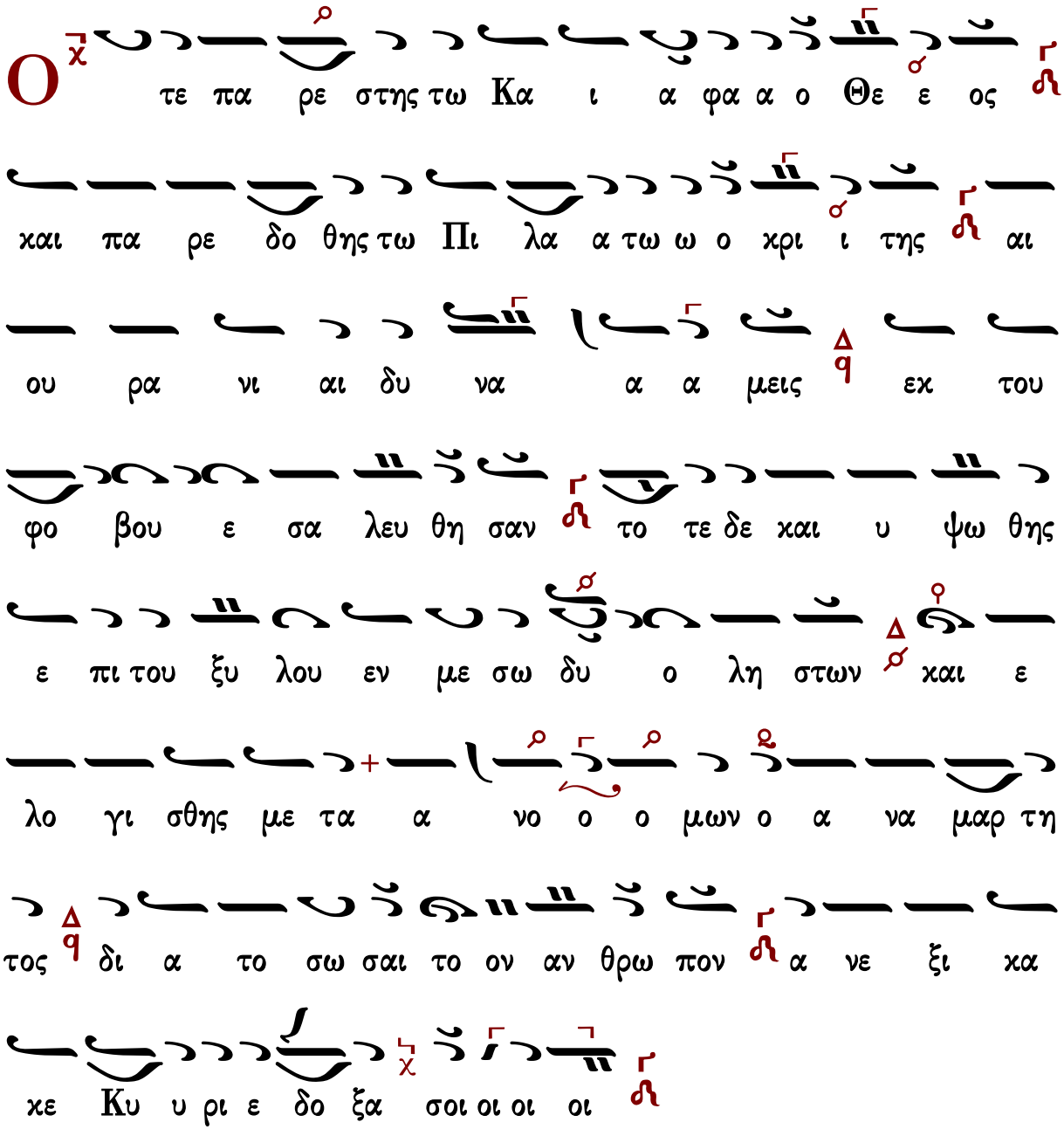

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον ε΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.154*

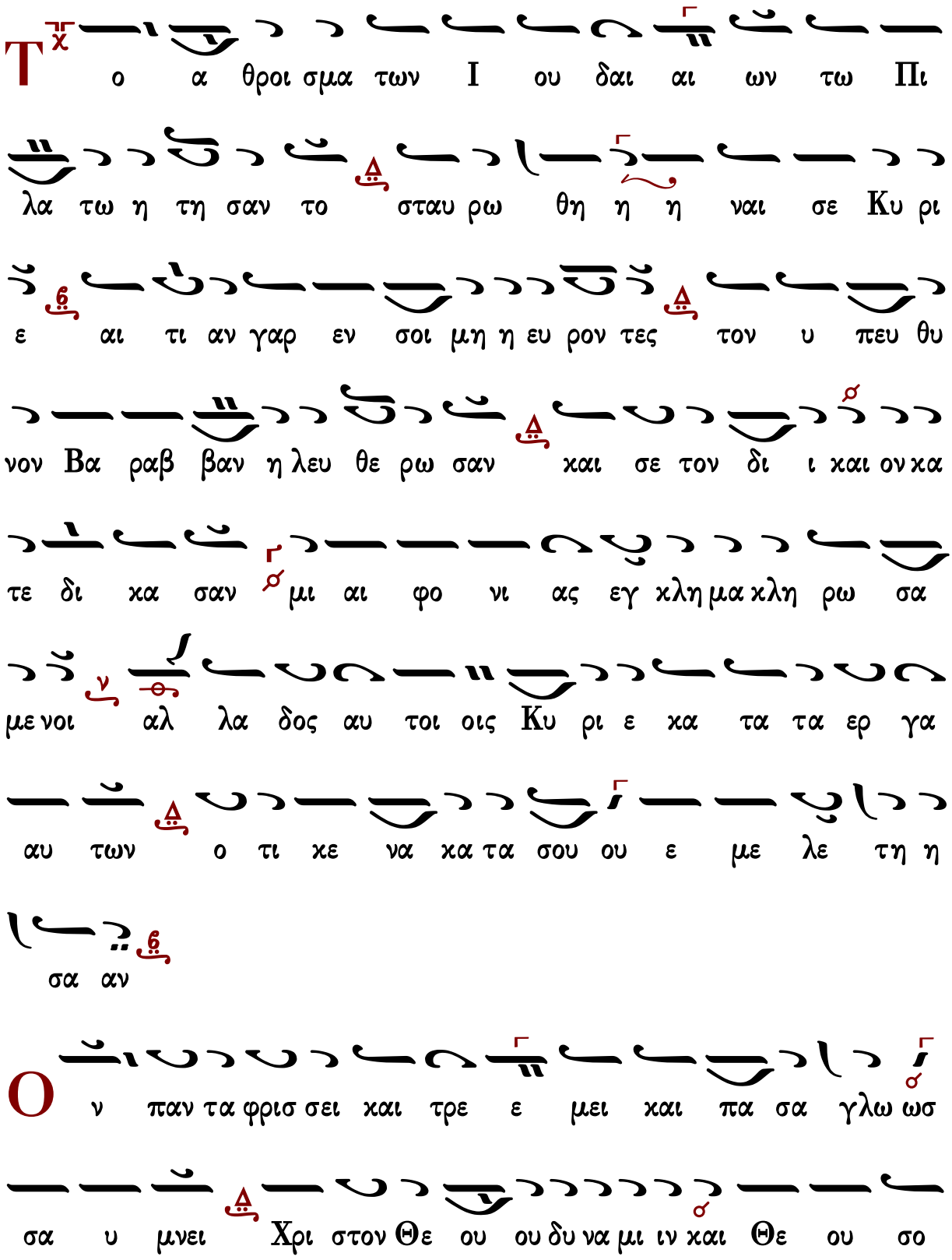
Τ
ο α θροι σμα των Ι ου δαι αι ων τω Πι
λα τω η τη σαν το σταυ ρω θη η η ναι σε Κυ ρι
ε αι τι αν γαρ εν σοι μη η ευ ρον τες τον υ πευ θυ
νον Βα ραβ βαν η λευ θε ρω σαν και σε τον δι ι και ον κα
τε δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα κλη ρω σα
με νοι αλ λα δος αυ τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα
αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε με λε τη η
σα αν
Ο
ν παν τα φρισ σει και τρε ε μει και πα σα γλω ωσ
σα υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να μι ιν και Θε ου σο

φι αν οι ι ε ρεις ερ ρα πι σαν και ε δω καν αυ

τω χο λην και παν τα πα θειν κα τε δε ξα το σω σαι θε ε

λων υ μας εκ των α νο μι ων η μων τω ι δι ω

αι αι μα τι ως φι λαν θρω ω πο ος

Ἦχος λ/π ⸏ Δι πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ο το κε η τε κου σα δι α λο γου υ περ λο

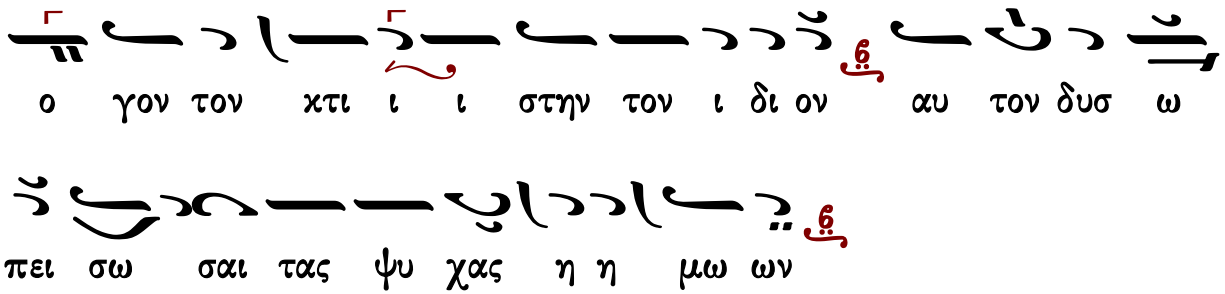

Ἀντίφωνον ιδ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.155*

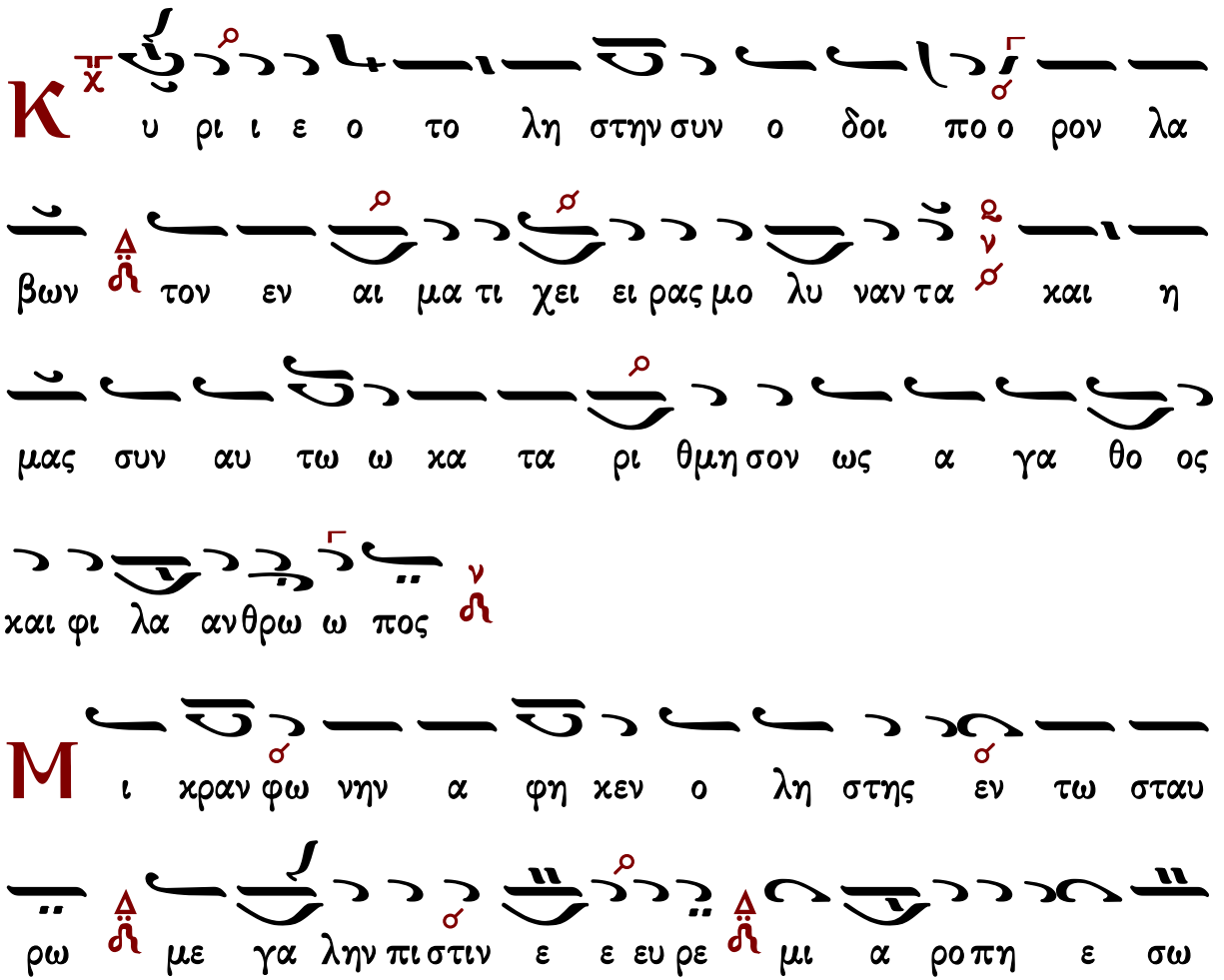

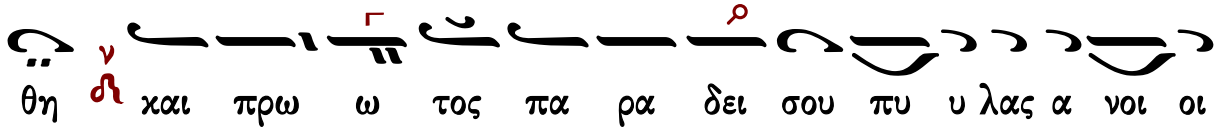

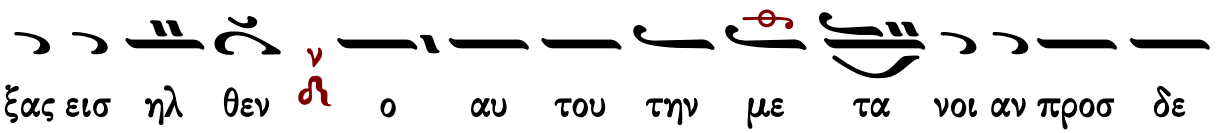

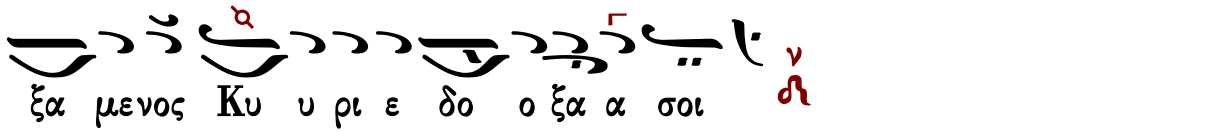

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

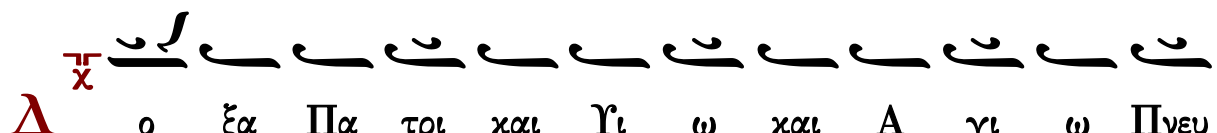

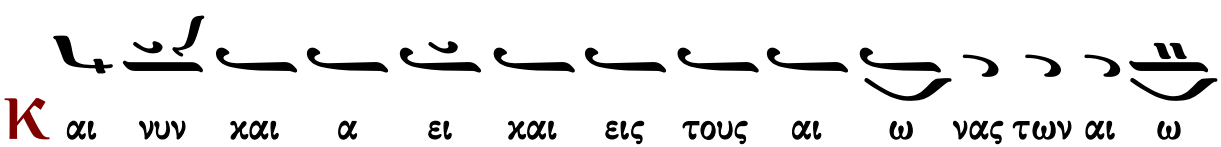

Θεοτοκίον

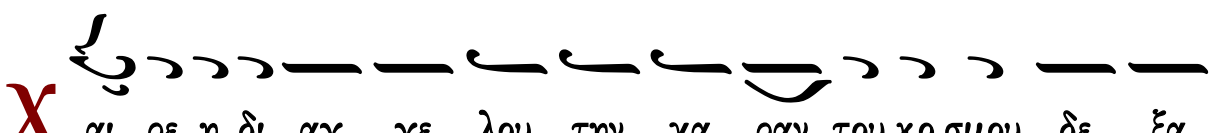

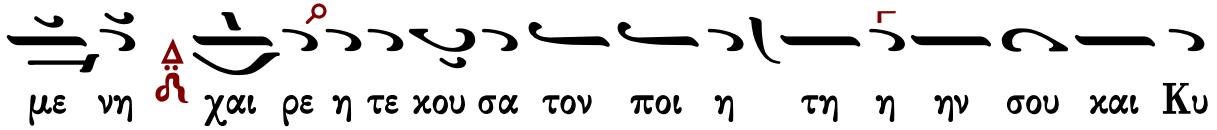

ρι ον χαι ρε η α ξι ω θει ει σα γε νε σθαι Μη η τηρ Χρι

στου ου του Θε ου ου ου ου

Ἀντίφωνον ιε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.139*

C η με ρον χρε μα ται αι ε πι ξυ λου ο εν υ υ

δα α σι ι την γη ην χρε μα α α α σας στε φα νον εξ

α χαν θω ων πε ρι τι ι θε ε ε ε ται ο των

αγ γε ε λω ων βα σι ι λε ευς ψευ δη πορ φυ ραν πε

ρι βαλ λε ε ται ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα α νον

εν νε ε ε φε ε ε λαι αις ρα α πι σμα κα τε δε

ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το
ον Α α α δαμ η λοι οις προσ η λω θη ο Νυμ
φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας Λο ογχη
η ε κεν τη η θη ο Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε
ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη
η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξον η η μιν και
την εν δο ξον σου ου Α να α α στα α α α σιν
Ἦχος Βου
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.155*
Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το
Πα α σχα η μων υ περ η μων ε τυ θη Χρι στος ο Θε

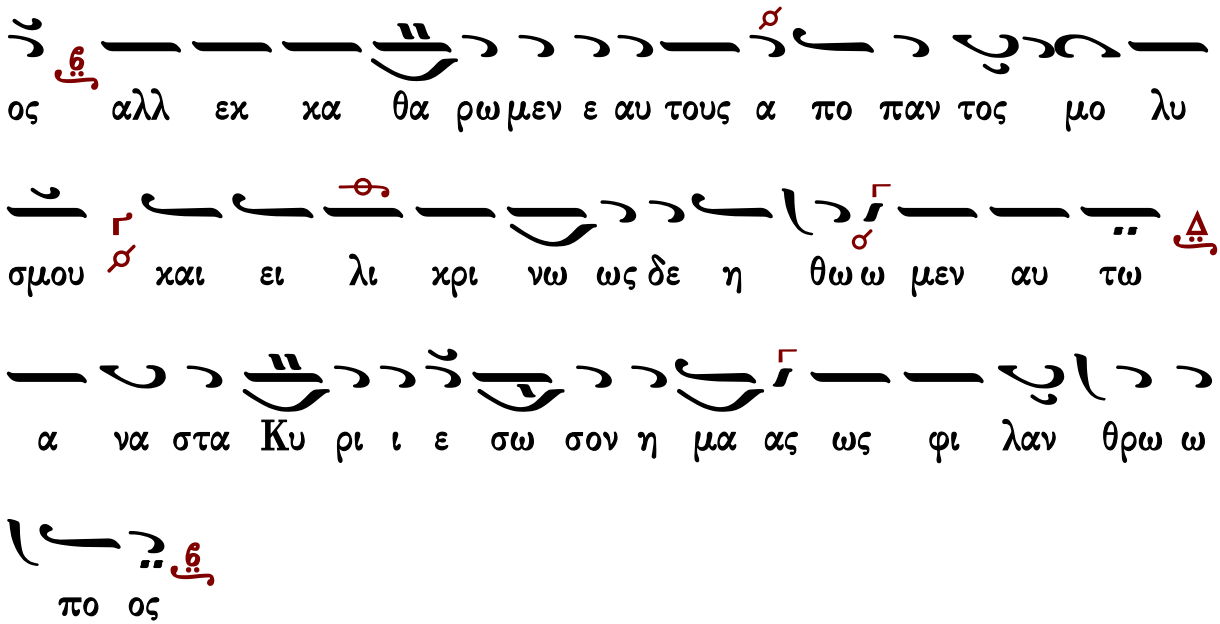

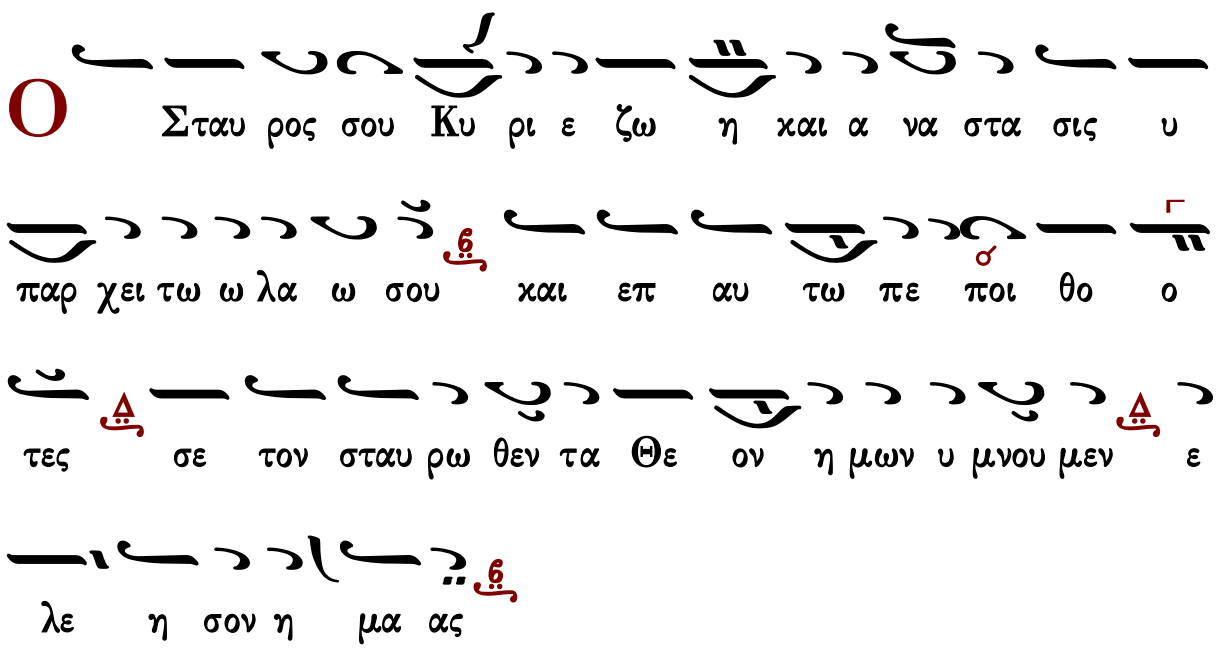

Ἦχος λ/π ... Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.140*

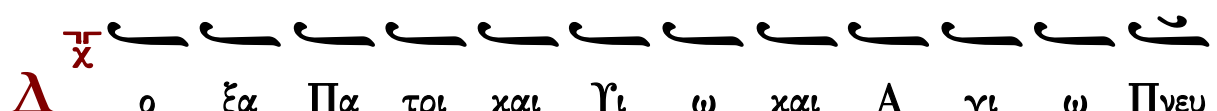

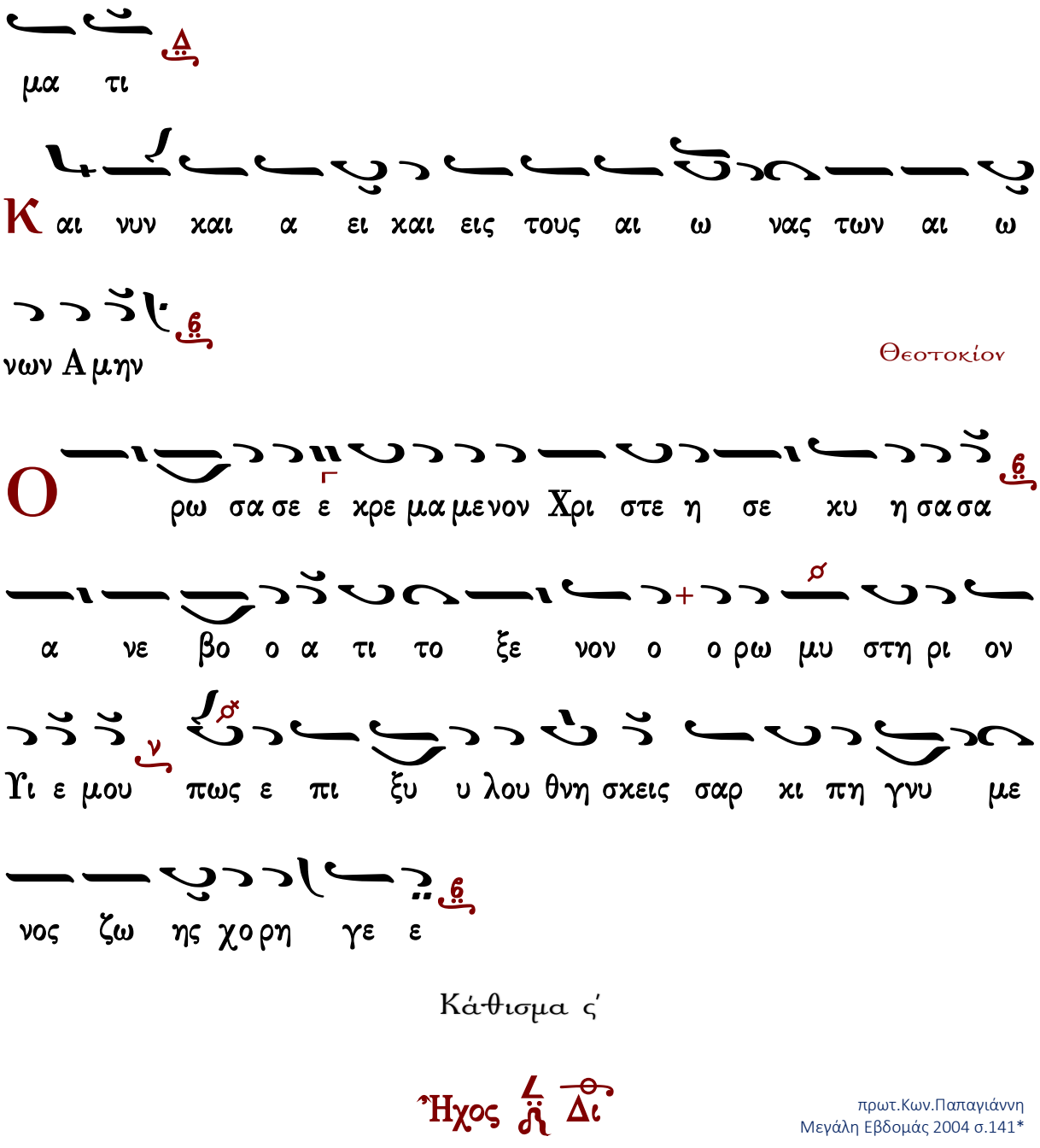

Κάθισμα ς΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

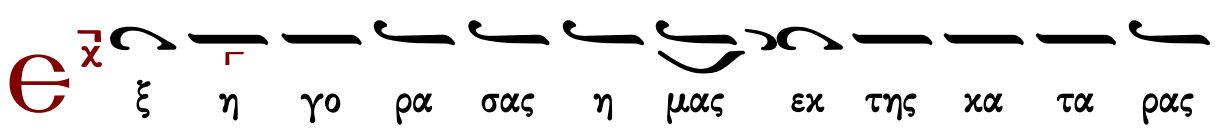

Μακαρισμοί

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α΄

Ἦχος Βγ

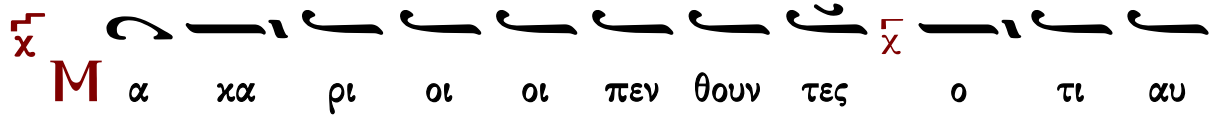

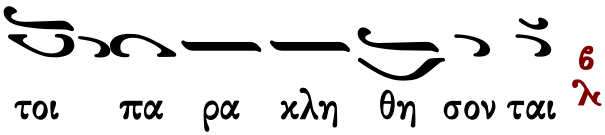

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.362*

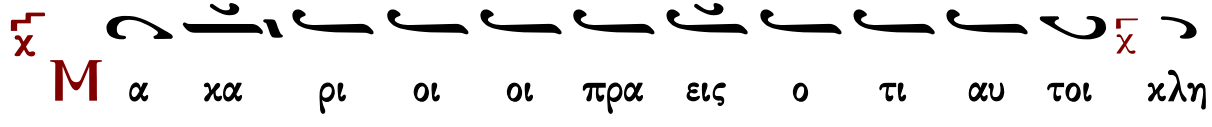

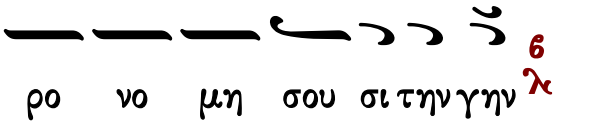

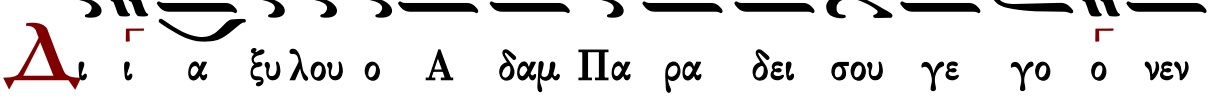

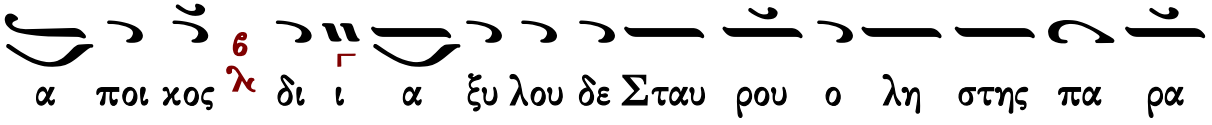

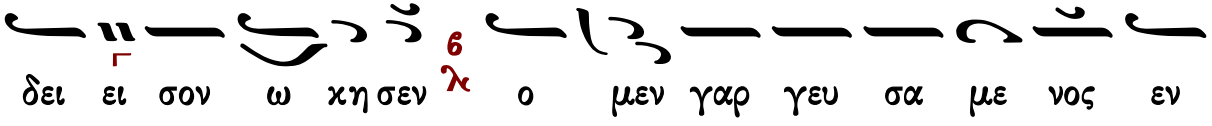

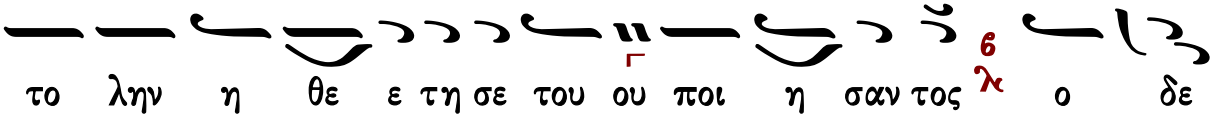

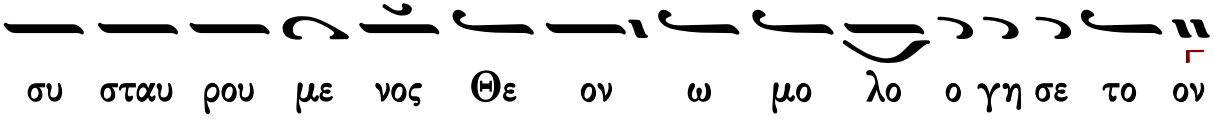

χρυ πτο με νον 6 λ μνη σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι

λει α σου 6 λ

χ Μ α χα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην χ 6 λ ο τι αυ τοι οι χορ τα

σθη σονται 6 λ

Το ον του νο μου Ποι η την εκ μα θη του ω νη σα

αν το α νο μοι 6 λ και ω ως πα ρα νο μον αυ τον τω Πι λα

του βη μα α τι ε στη σαν 6 λ κραυ γα ζον τες Σταυ ρω

σον τον εν ε ρη μω του ου τους μαν να α δο τη σαν

τα 6 λ η μεις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα

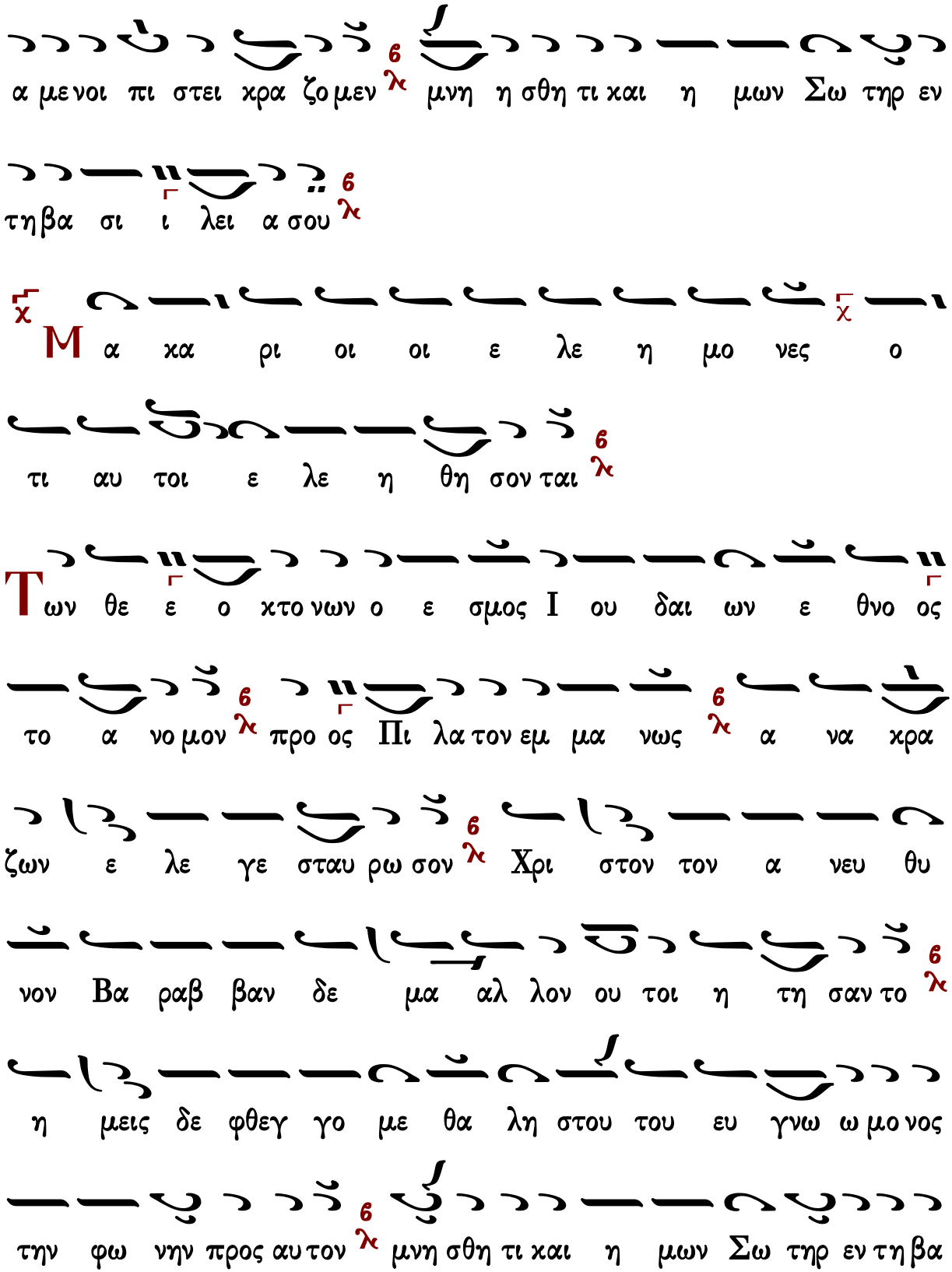
α με νοι πι στει κρα ζο μεν 6 λε μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν
τη βα σι ι λει α σου 6 λε
χ Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες χ ο
τι αυ τοι ε λε η θη σον ται 6 λε
Των θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνο ος
το α νο μον 6 λε προ ος Πι λα τον εμ μα νως 6 λε α να κρα
ζων ε λε γε σταυ ρω σον 6 λε Χρι στον τον α νευ θυ
νον Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το 6 λε
η μεις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος
την φω νην προς αυ τον 6 λε μνη σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη βα

σι ι λει α σου

Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι

α ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται

Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α α να βλυ ζου σα την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως

λο γι κον πο τι ζει ει πα ρα δει σον εν τευ θεν

με ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ

γε λι α τον κο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ

φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως δι δα α σκου σα προσ

κυ νειν την βα σι ι λει αν σου

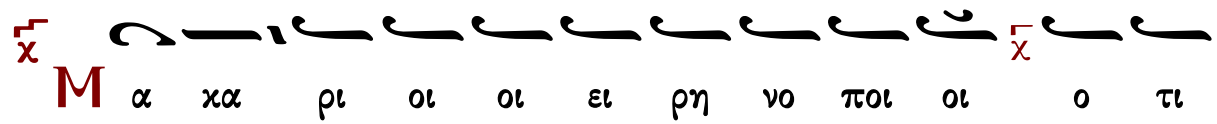

Μ α χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

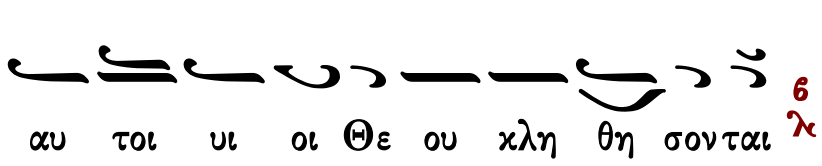

αυ τοι υι οι Θε ου χλη θη σον ται

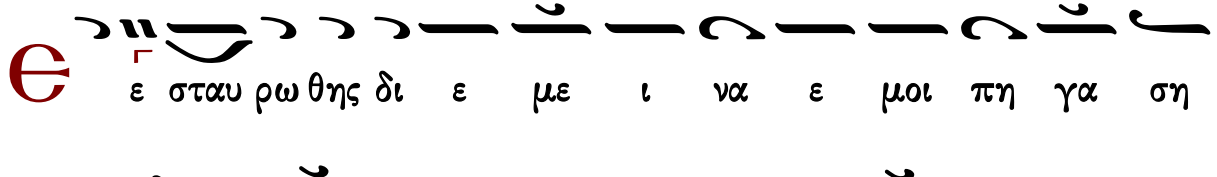

Є ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα ση

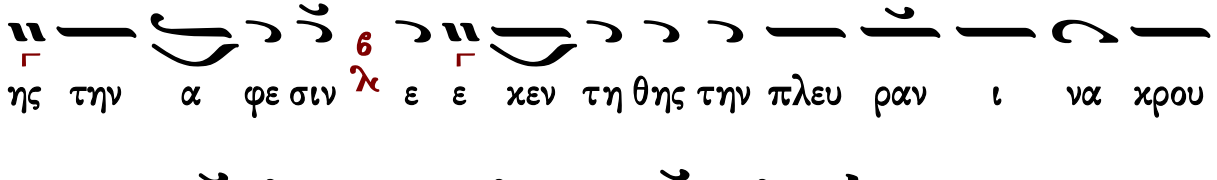

ης την α φε σιν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου

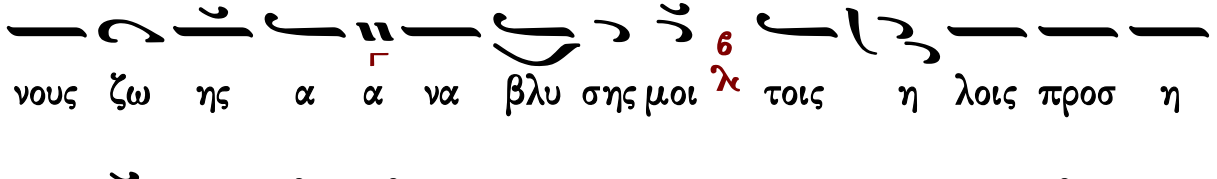

νους ζω ης α α να βλυ σης μοι τοις η λοις προσ η

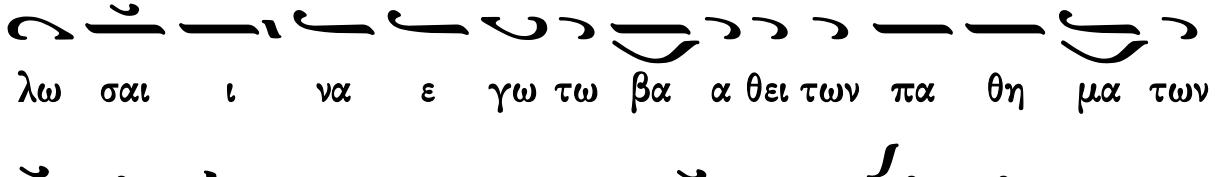

λω σαι ι να ε γω τω βα α θει των πα θη μα των

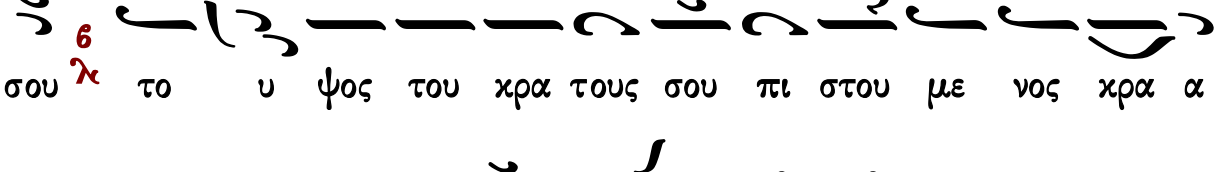

σου το υ ψος του κρα τους σου πι στου με νος κρα α

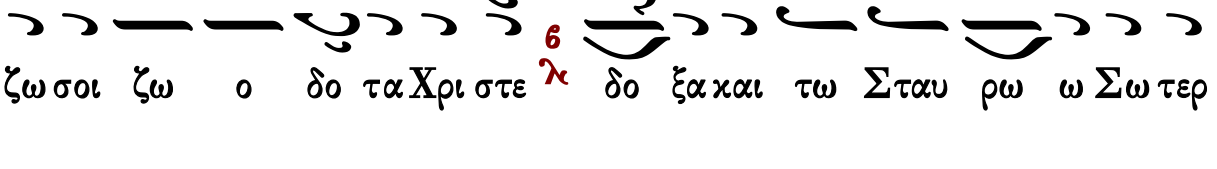

ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε δο ξα και τω Σταυ ρω ω Σω τερ

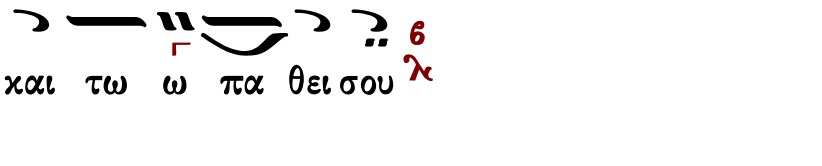

και τω ω πα θει σου

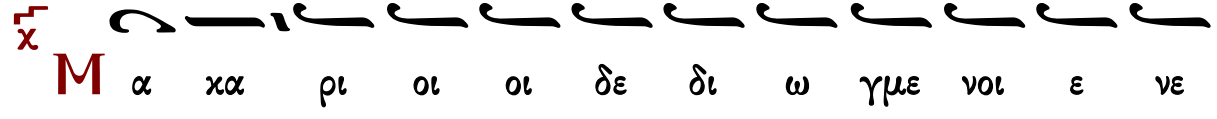

Μ α χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

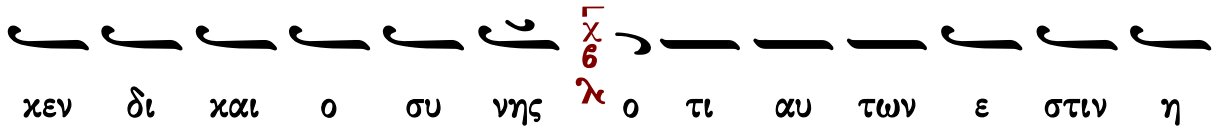

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η

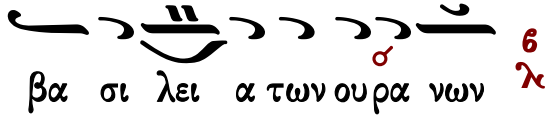

βα σι λει α των ου ρα νων

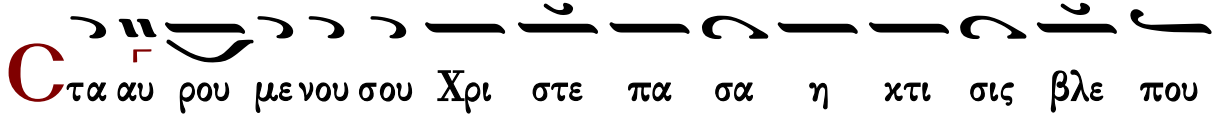

Στα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που

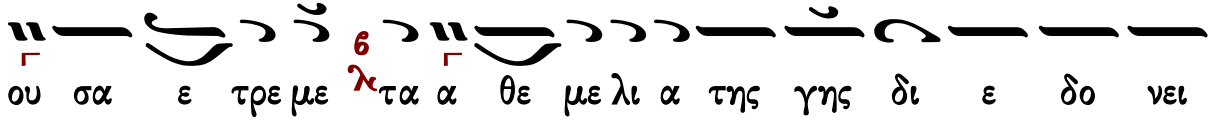

ου σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει

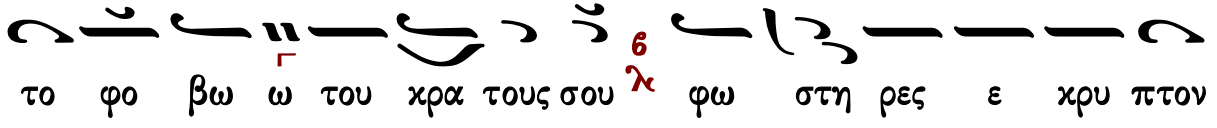

το φο βω ω του κρα τους σου φω στη ρες ε κρυ πτον

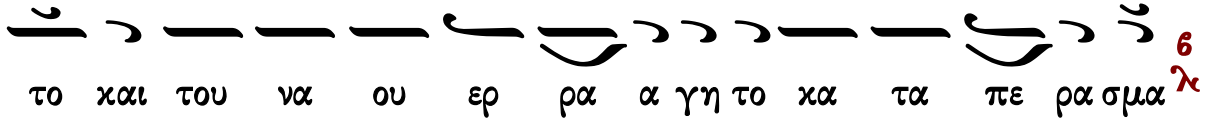

το και του να ου ερ ρα α γη το κα τα πε ρα σμα

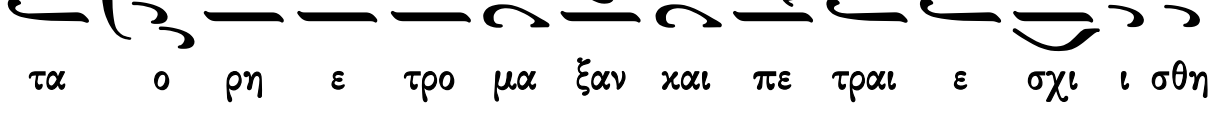

τα ο ρη ε τρο μα ξαν και πε τραι ε σχι ι σθη

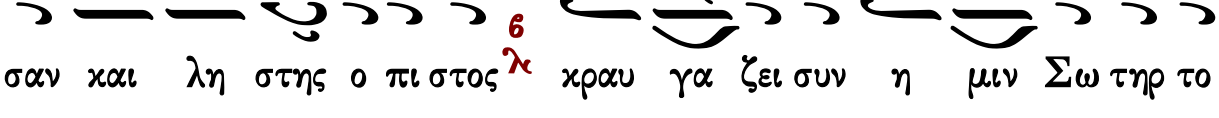

σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα ζει συν η μιν Σω τηρ το

μνη σθη τι

Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν

πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε

νε κεν ε μου 6 λ

Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ ρη

η ξας Κυ ρι ε 6 λ και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

κει σε τυ ρα αν νον ε δη σας 6 λ ρυ σα με νος α

παν τας εκ δε σμων θα να α του τη α α να στα σει

σου 6 λ δι ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ

υ ρι ε και αι βο ω μεν σοι 6 λ μνη σθη τι και η μων Σω τη ηρ

εν τη βα σι ι λει α σου 6 λ

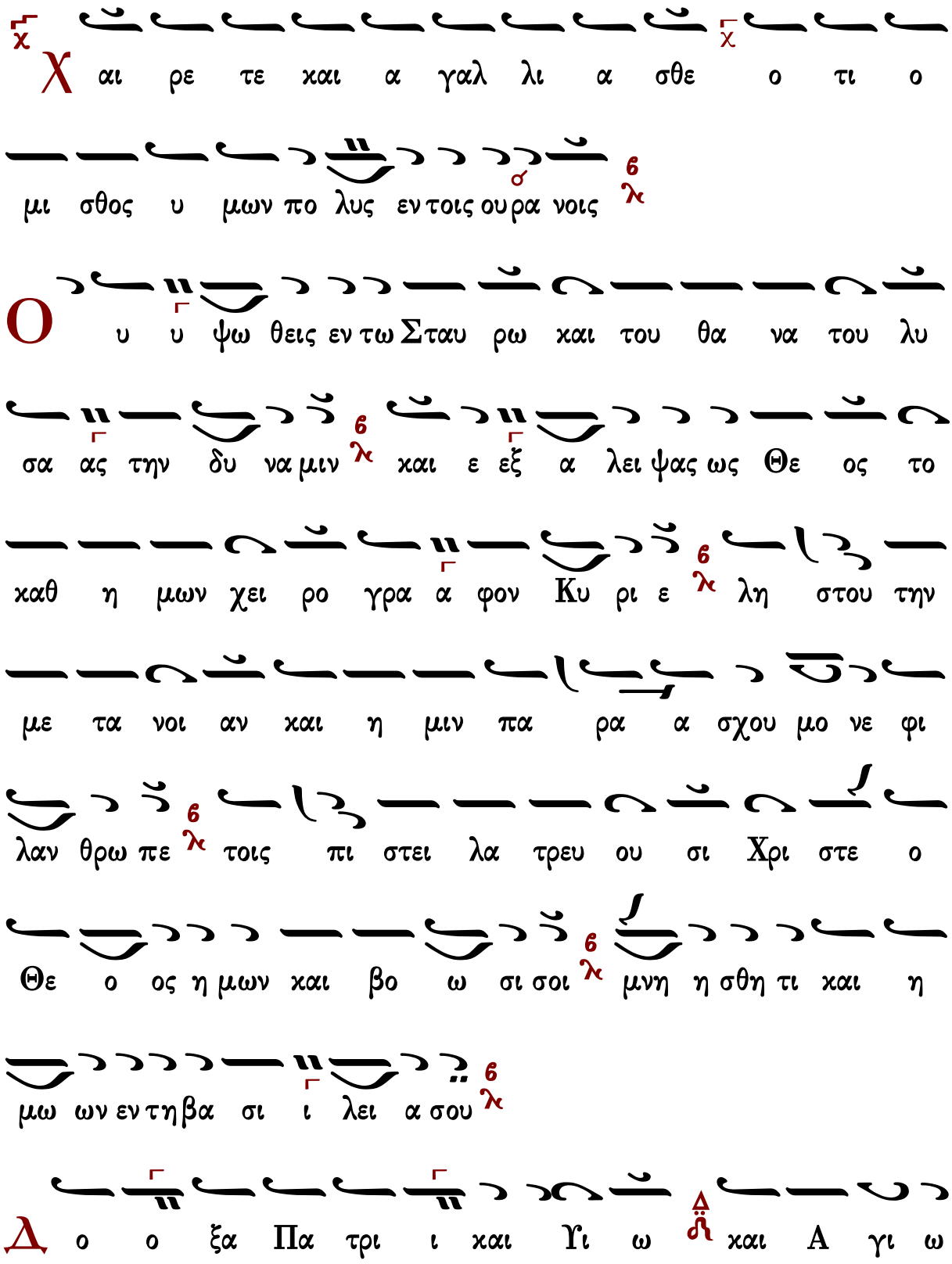
Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο
μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
Ο υ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ
σα ας την δυ να μιν και ε εξ α λει ψας ως Θε ος το
καθ η μων χει ρο γρα α φον Κυ ρι ε λη στου την
με τα νοι αν και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι
λαν θρω πε τοις πι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο
Θε ο ος η μων και βο ω σι σοι μνη η σθη τι και η
μω ων εν τη βα σι ι λει α σου
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

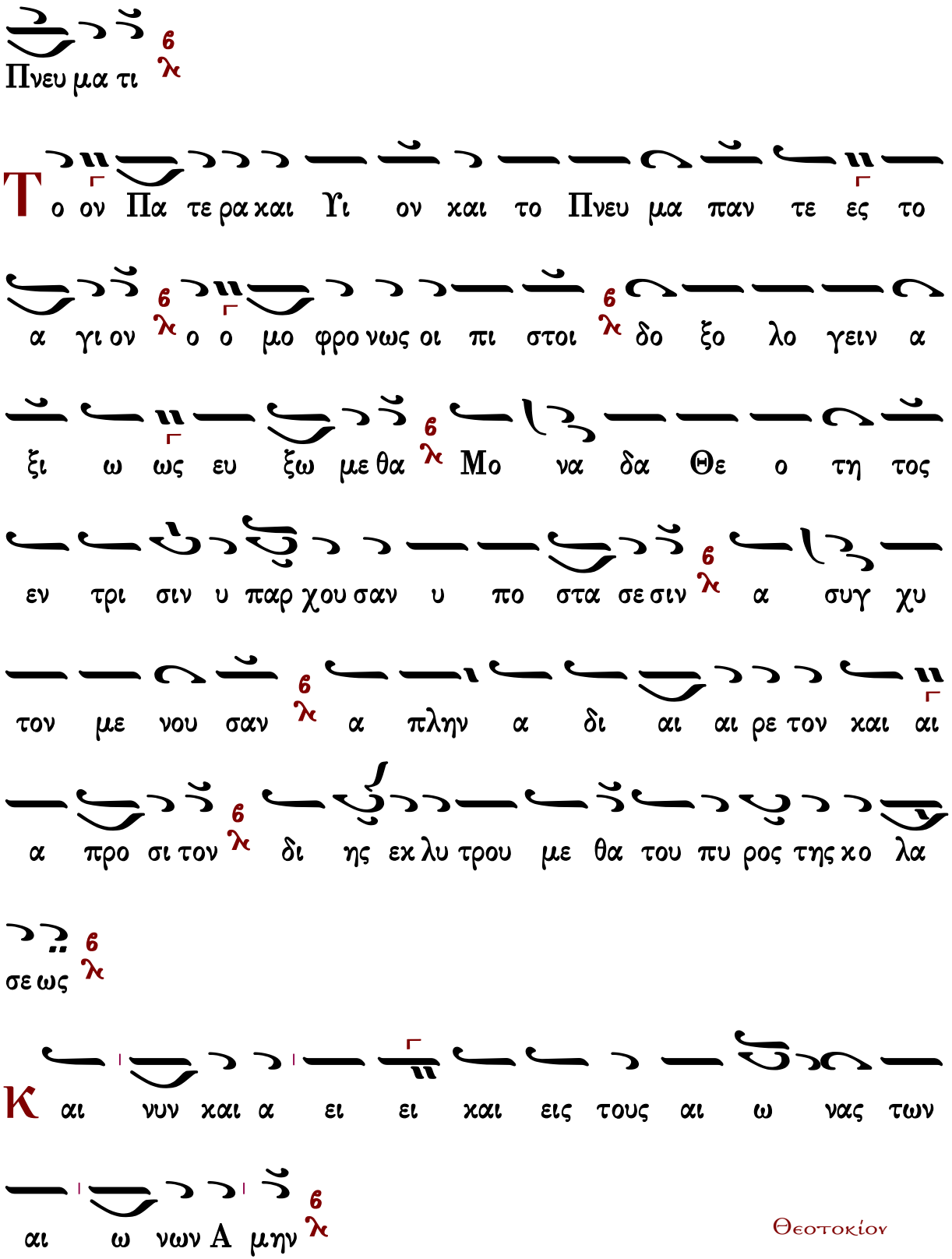
Πνευ μα τι
Το ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες το
α γι ον ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α
ξι ω ως ευ ξω με θα Μο να δα Θε ο τη τος
εν τρι σιν υ παρ χου σαν υ πο στα σε σιν α συγ χυ
τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και αι
α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρος της κο λα
σε ως
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων Α μην
Θεοτοκίον

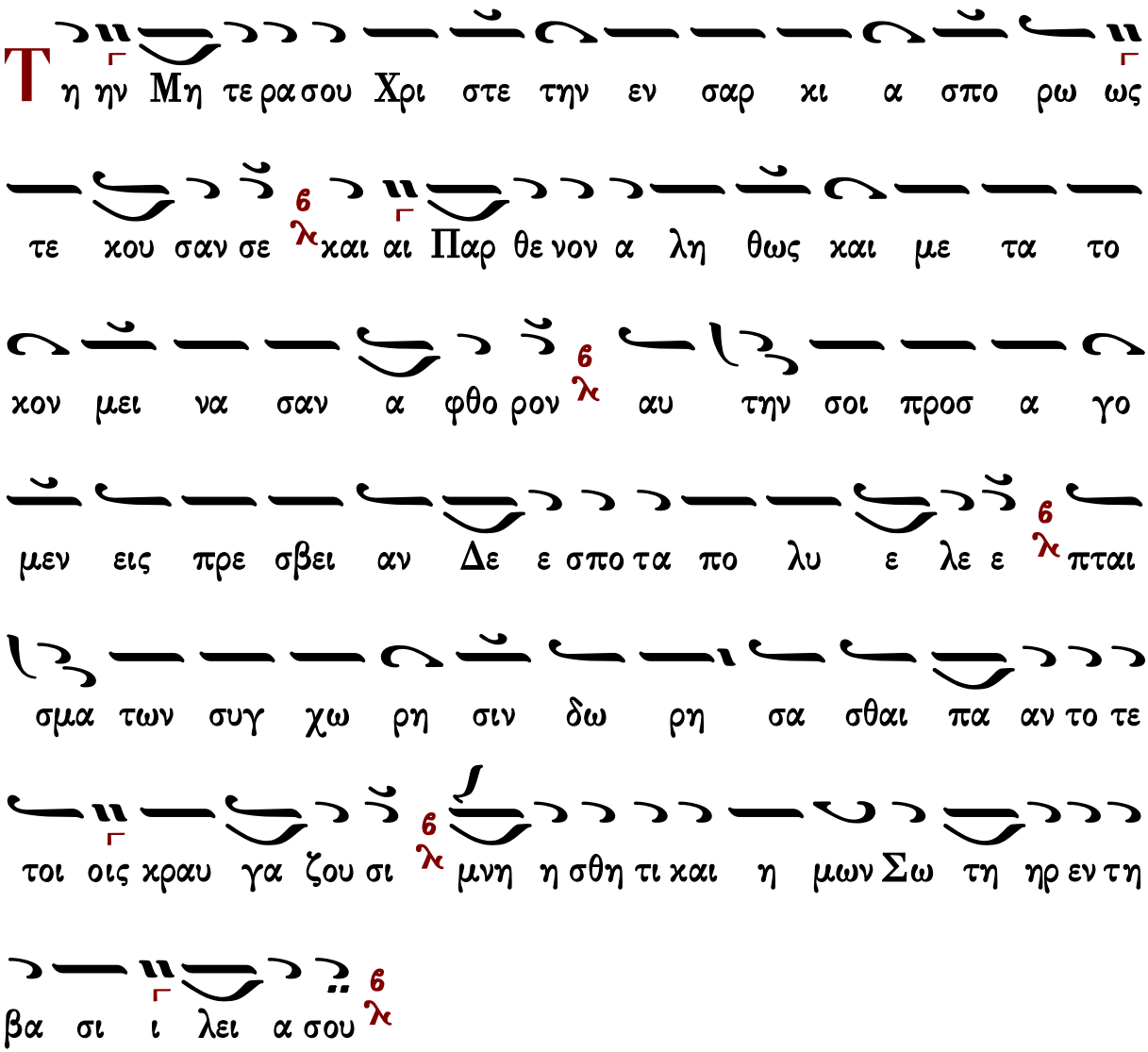

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α΄

Ἦχος Βȣ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.112*
Στίχοι: Κωνσταντίνου Λάμπρου*

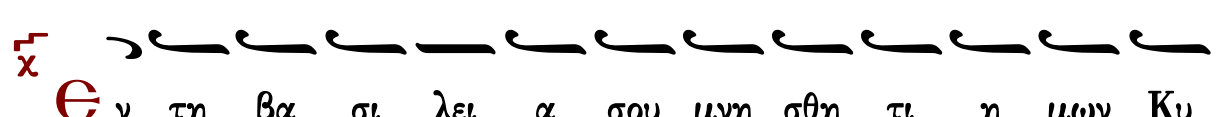

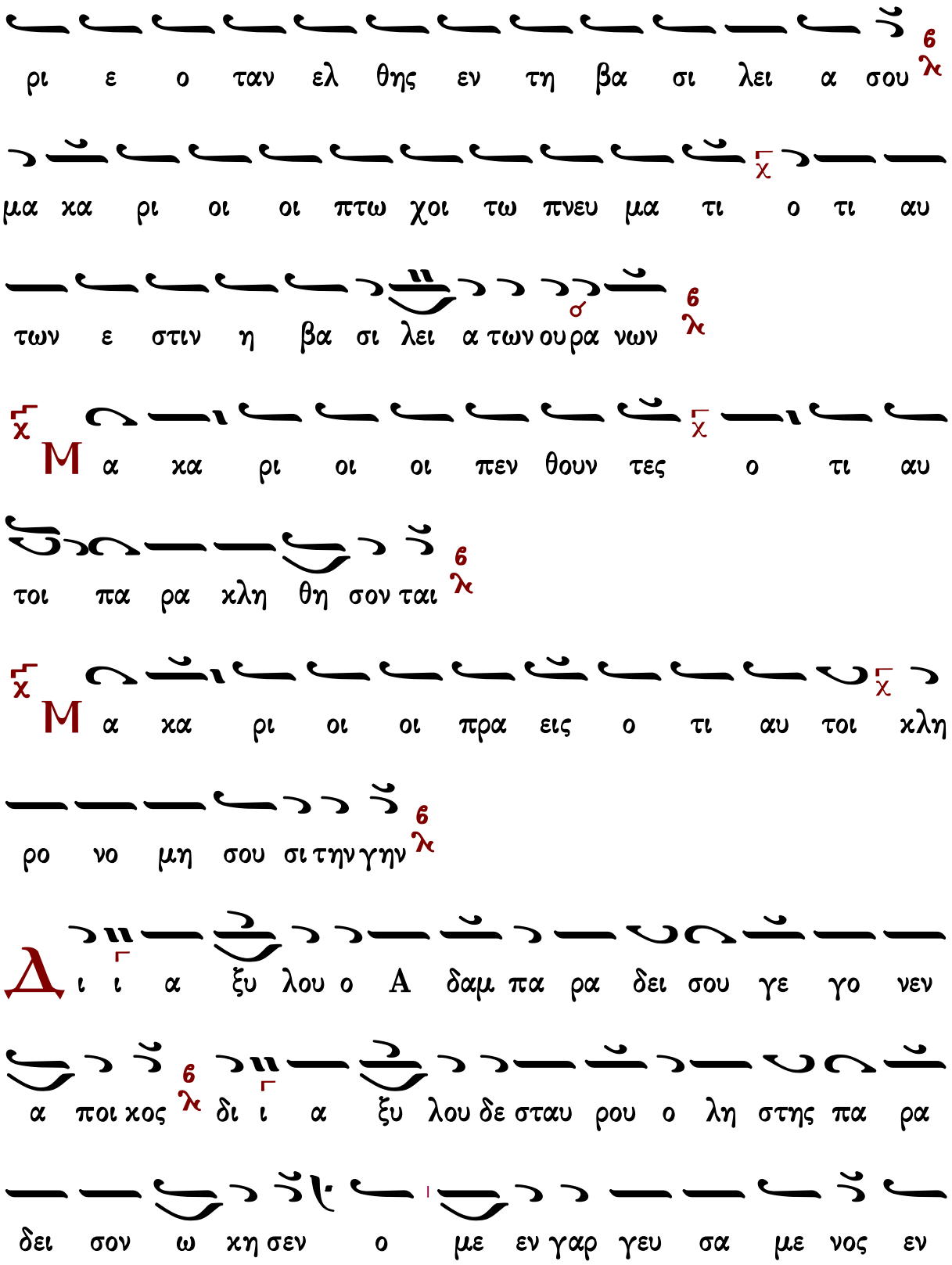
ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου
μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ
των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων
Μ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ
τοι πα ρα κλη θη σον ται
Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη
ρο νο μη σου σι την γην
Δ ι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν
α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρα
δει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν

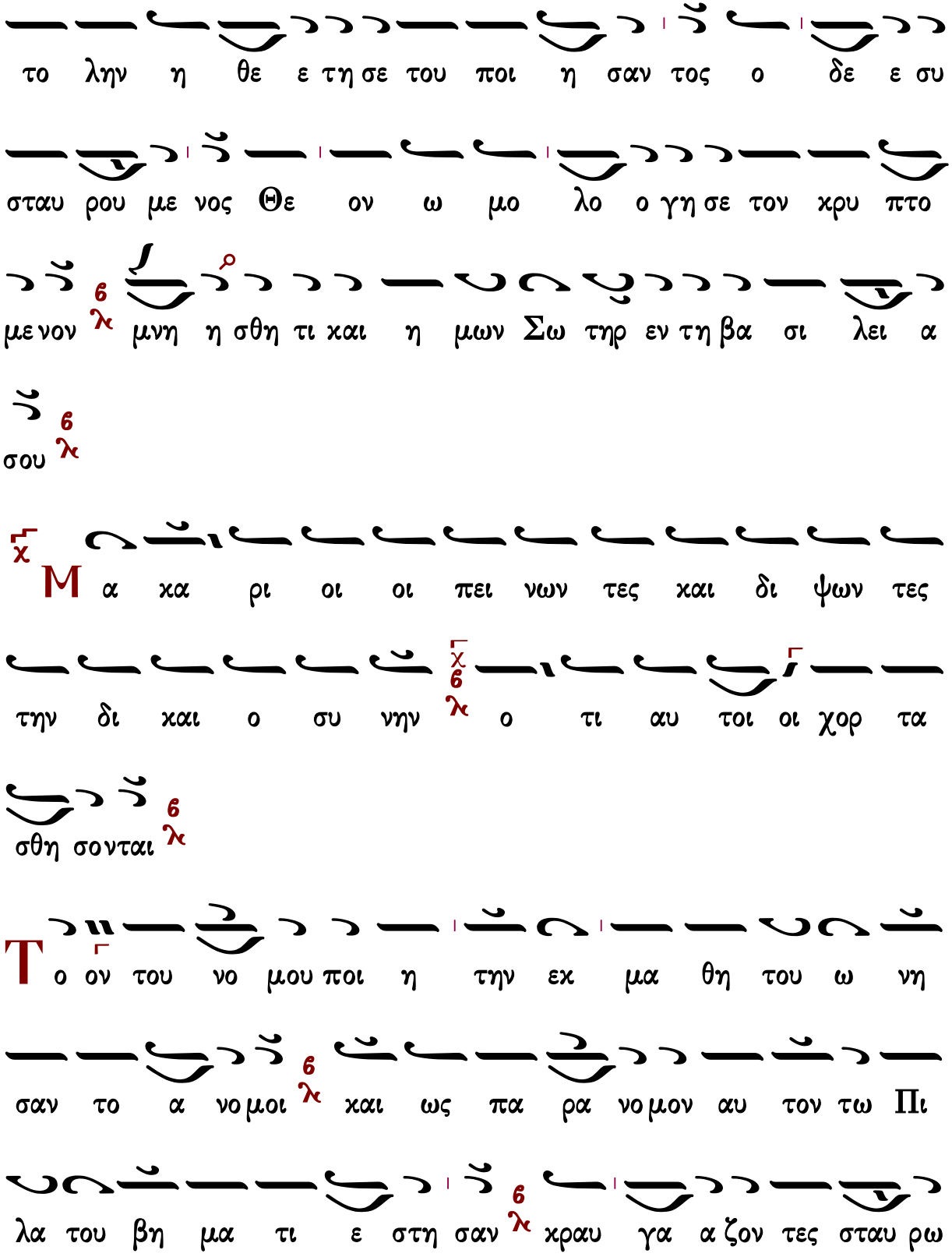
το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ
σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο
με νον μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη βα σι λει α
σου
Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες
την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα
σθη σονται
Τ ο ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη
σαν το α νο μοι και ως πα ρα νο μον αυ τον τω Πι
λα του βη μα τι ε στη σαν κραυ γα α ζον τες σταυ ρω

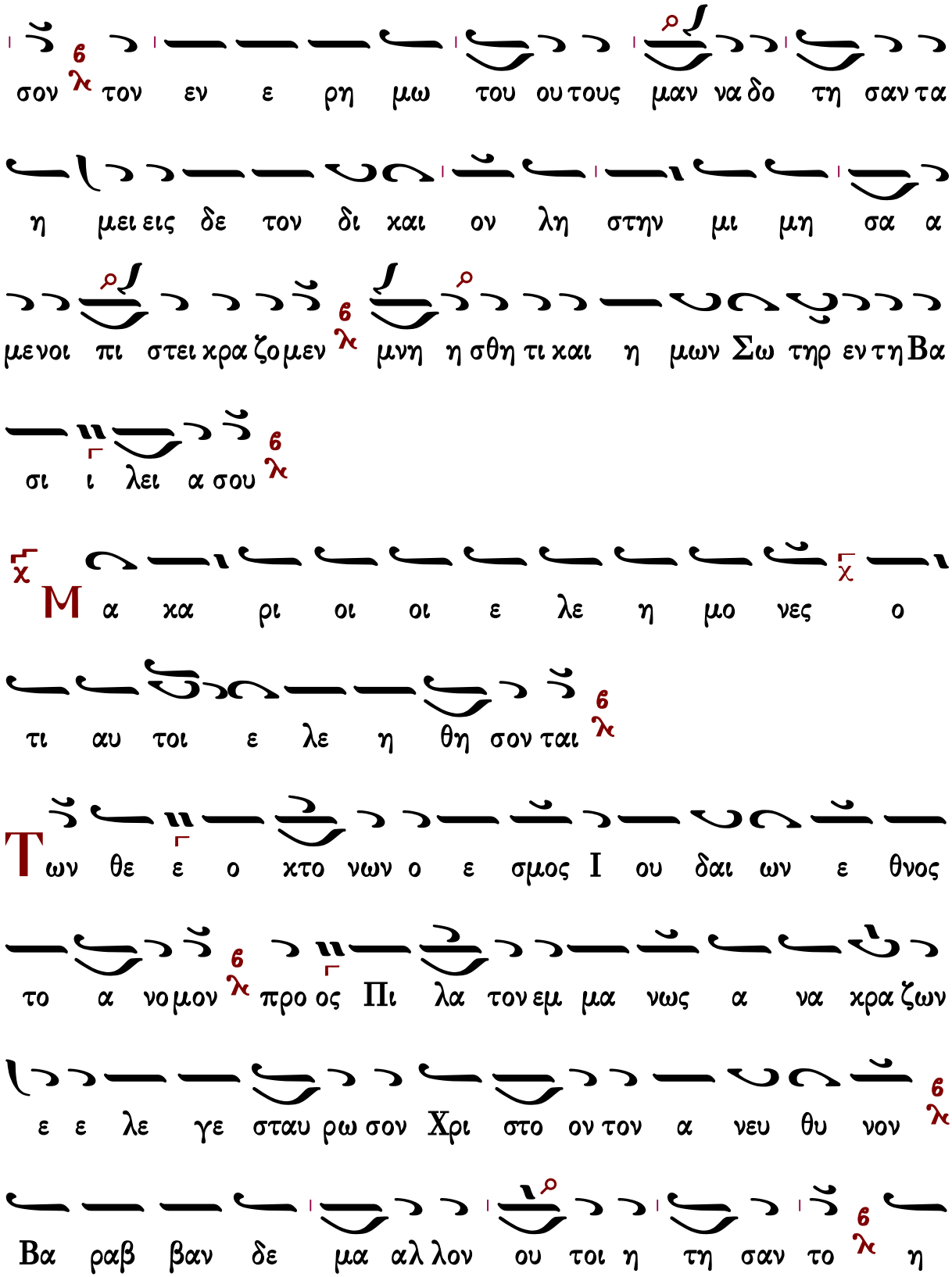
σον λ6 τον εν ε ρη μω του ου τους μαν να δο τη σαν τα
η μει εις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α
με νοι πι στει χρα ζο μεν λ6 μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα
σι ι λει α σου λ6
χ Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες χ ο
τι αυ τοι ε λε η θη σον ται λ6
Τ ων θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος
το α νο μον λ6 προ ος Πι λα τον εμ μα νως α να χρα ζων
ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον λ6
Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το λ6 η

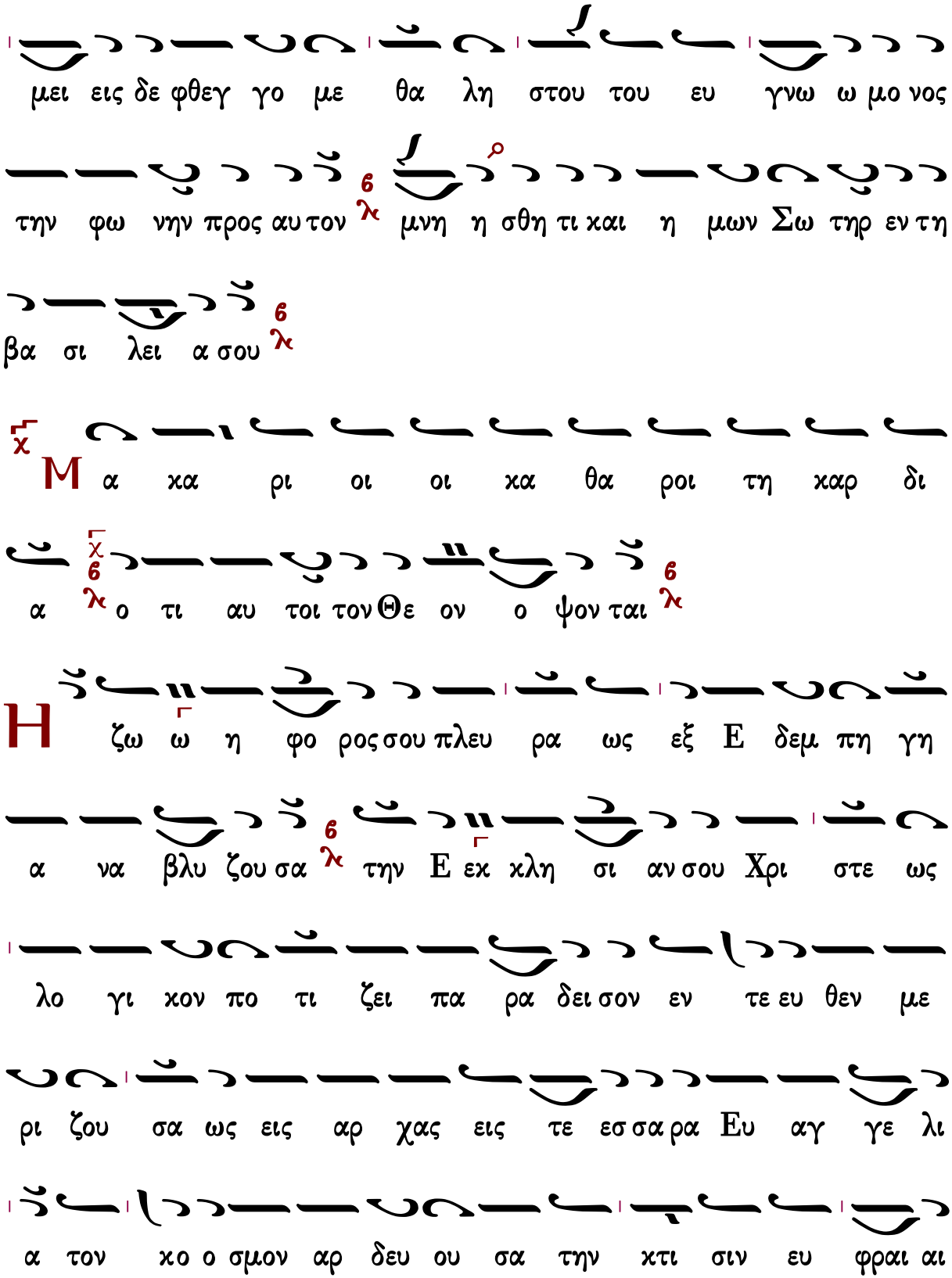
μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος
την φω νην προς αυ τον 6 λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη
βα σι λει α σου 6 λ
χ Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι
α χ 6 λ ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται 6 λ
Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη
α να βλυ ζου σα 6 λ την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως
λο γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με
ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι
α τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ φραι αι

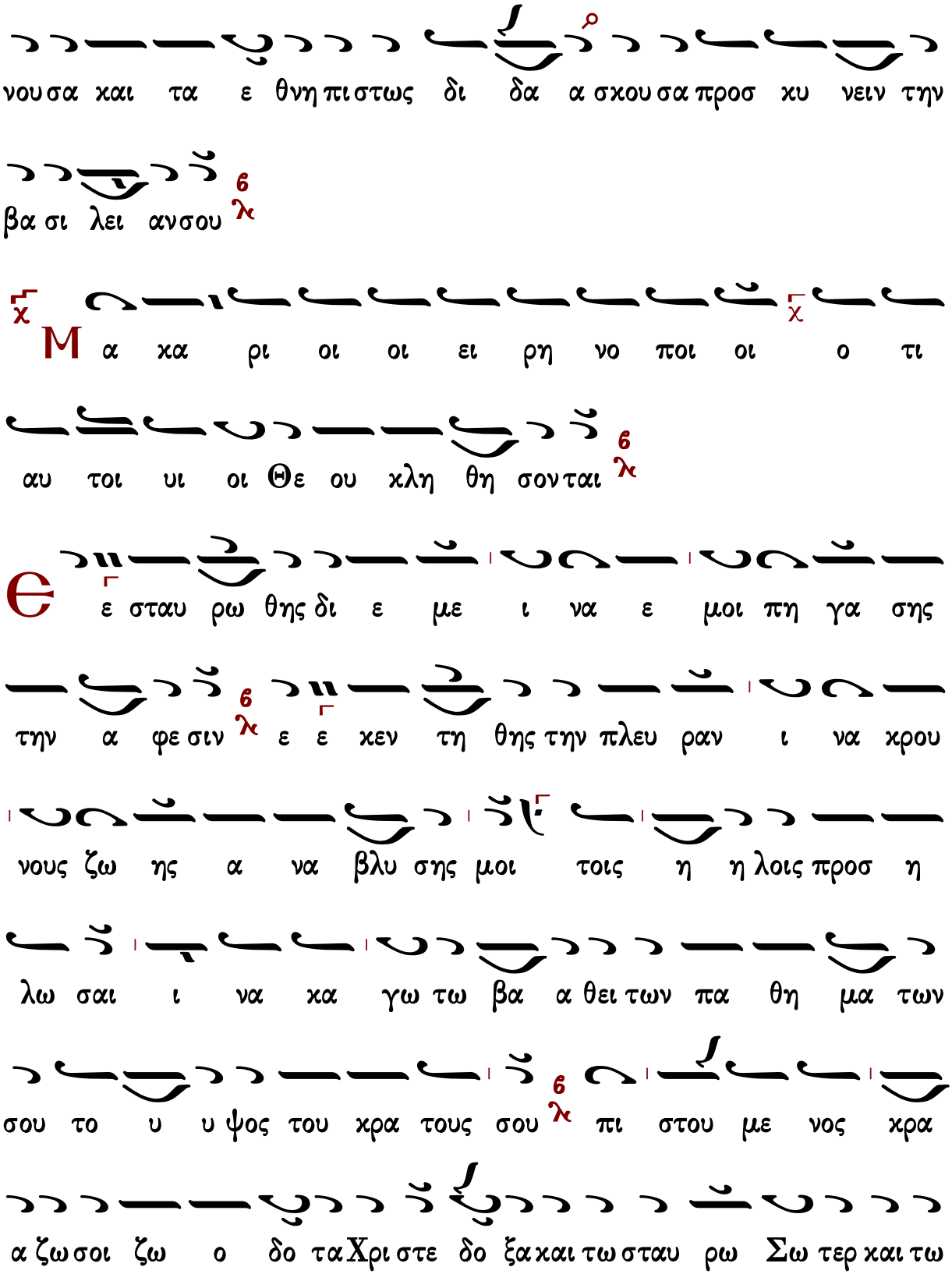
νου σα και τα ε θνη πι στως δι δα α σκου σα προσ κυ νειν την
βα σι λει ανσου
Μ α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι
αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Є ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης
την α φε σιν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου
νους ζω ης α να βλυ σης μοι τοις η η λοις προσ η
λω σαι ι να κα γω τω βα α θει των πα θη μα των
σου το υ υ ψος του κρα τους σου πι στου με νος κρα
α ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε δο ξα και τω σταυ ρω Σω τερ και τω

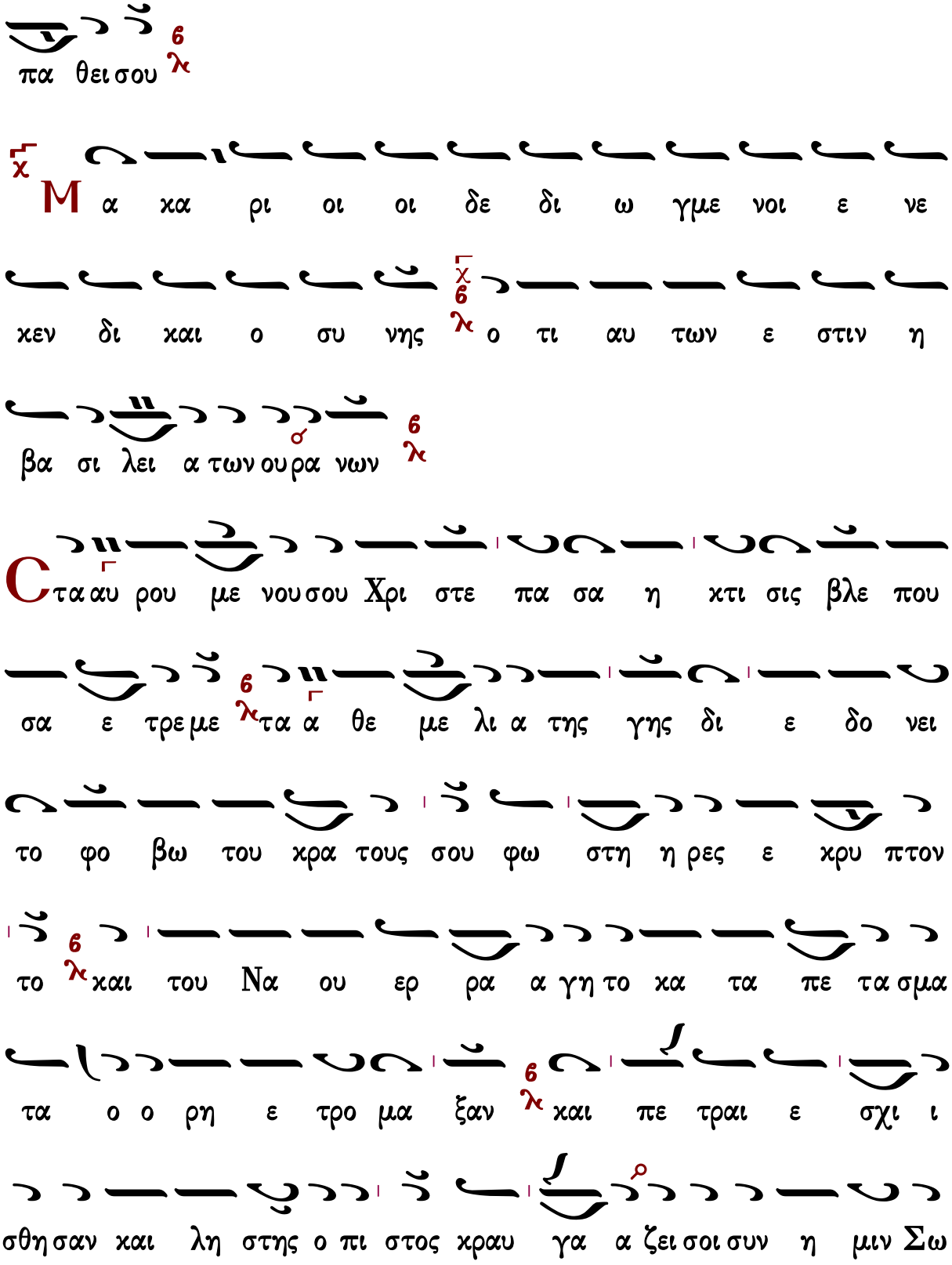
πα θει σου
Μα κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε
κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η
βα σι λει α των ου ρα νων
Ατα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που
σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει
το φο βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον
το και του Να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα
τα ο ο ρη ε τρο μα ξαν και πε τραι ε σχι ι
σθη σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα α ζει σοι συν η μιν Σω

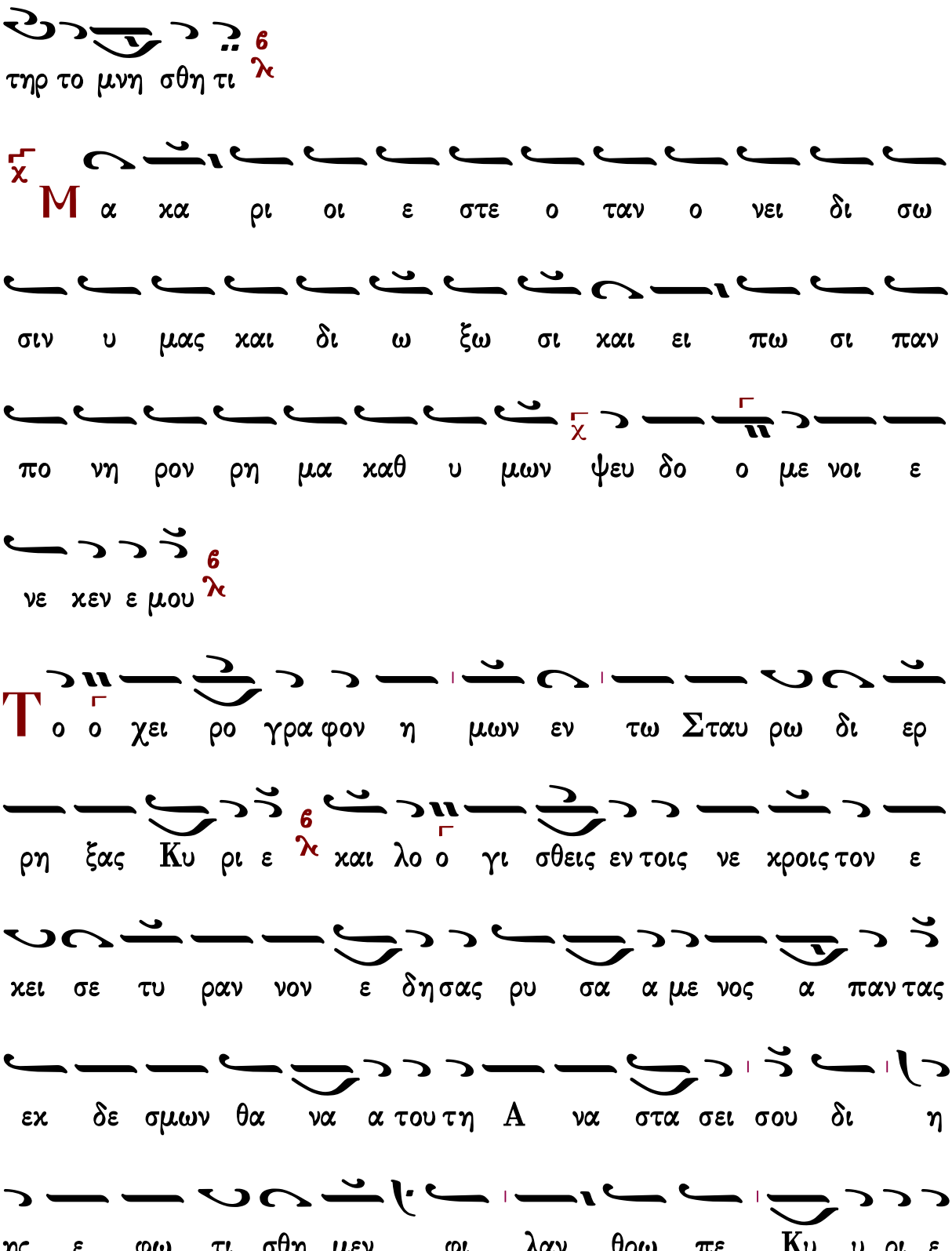
6
λ
τηρ το μνη σθη τι
χ
Μα χα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω
σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν
πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε
χ
νε κεν ε μου
6
λ
Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ
ρη ξας Κυ ρι ε
6
λ
και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε
κει σε τυ ραν νον ε δη σας ρυ σα α με νος α παν τας
εκ δε σμων θα να α του τη Α να στα σει σου δι η
ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

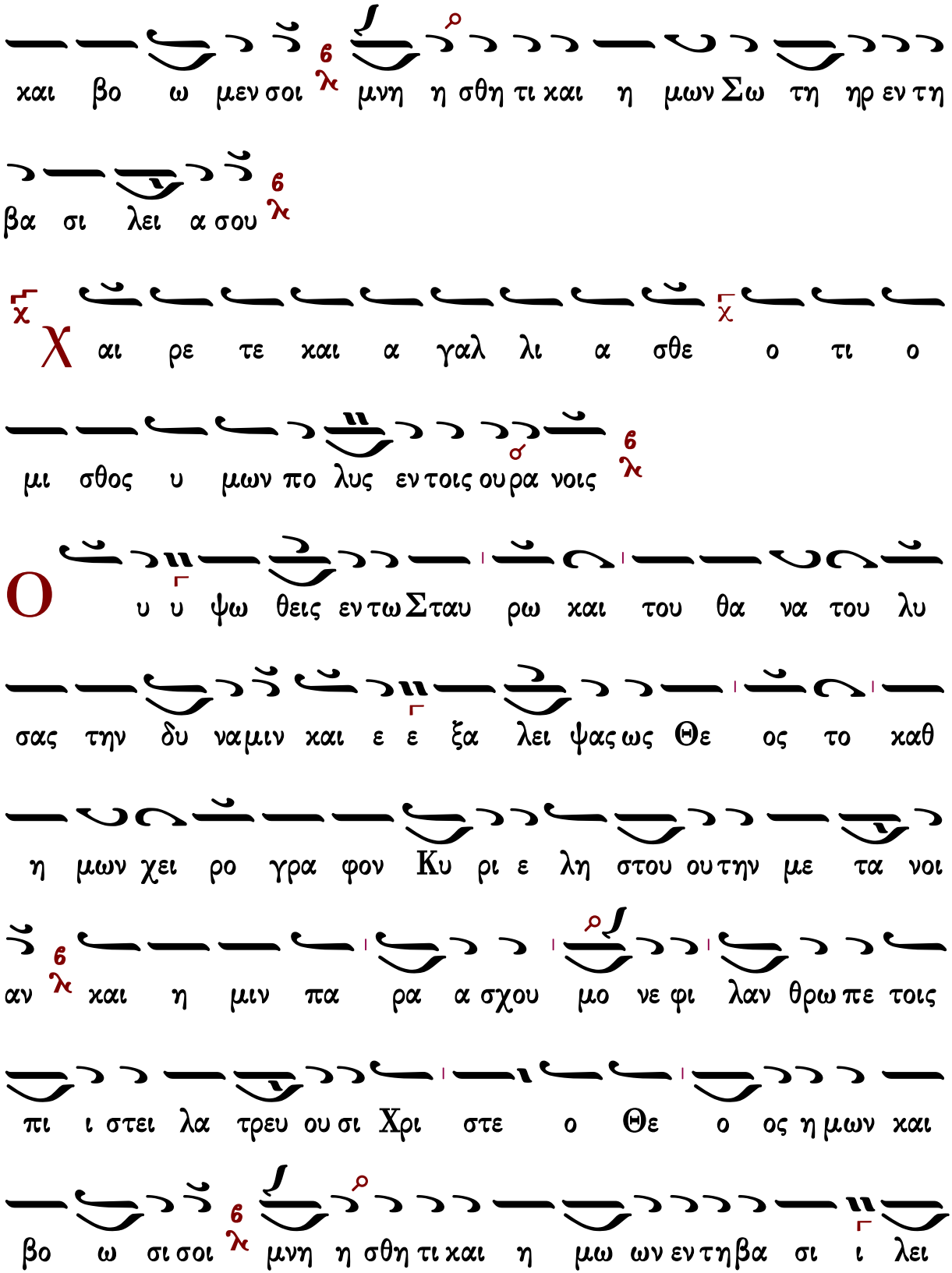
και βο ω μεν σοι μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη
βα σι λει α σου
χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο
μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
Ο υ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ
σας την δυ ναμιν και ε ε ξα λει ψας ως Θε ος το καθ
η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε λη στου ου την με τα νοι
αν και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι λαν θρω πε τοις
πι ι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο Θε ο ος η μων και
βο ω σι σοι μνη η σθη τι και η μω ων εν τη βα σι ι λει

α σου 6 λ

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι 6 λ

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον 6 λ και το Πνευ μα παν τες το

Α γι ον 6 λ ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α

ξι ως ευ ξω με θα μο να α δα Θε ο τη τος 6 λ εν

τρι σιν υ πα αρ χου σαν υ πο στα σε σιν 6 λ α συ υγ

χυ τον με νου σαν 6 λ α πλην α δι αι αι ρε τον και

α προ σι τον 6 λ δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος

της κο λα σε ως 6 λ

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Τη ην Μη τε ρασου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε χου σαν σε χαι αι Παρ θε νον α λη θως χαι με τα

το χον μει να σαν α φθο ρον αυ τη ην σοι προσ α γο

μεν εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται

σμα α των συγ χω ρη σιν δω ρη σα σθαι πα αν το τε

τοις χραυ γα ζου σι μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη

βα σι ι λει α σου

χορὸς α΄

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.156*

Θν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου

Μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ

τοι πα ρα κλη θη σον ται

Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν

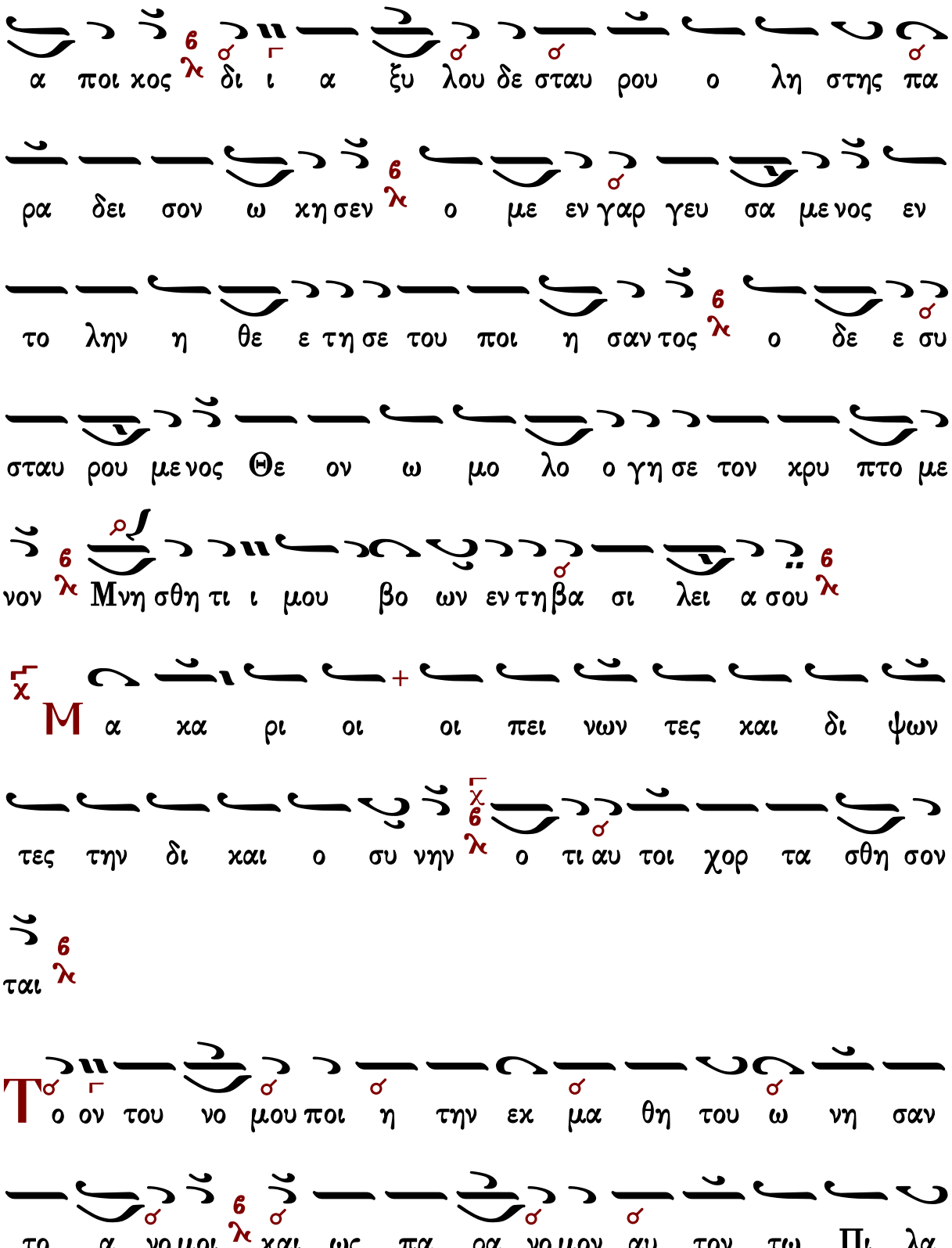
α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα
ρα δει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν
το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ
σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με
νον Μνη σθη τι ι μου βο ων εν τη βα σι λει α σου
Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων
τες την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον
ται
Τ ο ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη σαν
το α νο μοι και ως πα ρα νο μον αυ τον τω Πι λα

του βη μα τι ε στη σαν κραυ γα α ζον τες σταυ ρω σον

τον εν ε ρη μω του ου τους μαν να δο τη σαν τα η

μει εις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α με νοι πι στει

κρα ζο μεν Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου

Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σον ται

Των θε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος

το α νο μον προ ος Πι λα τον εμ μα νως α να κρα

ζον ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον

Βα ραβ βαν δε μαλ λον ου ου τοι η τη σαν το η

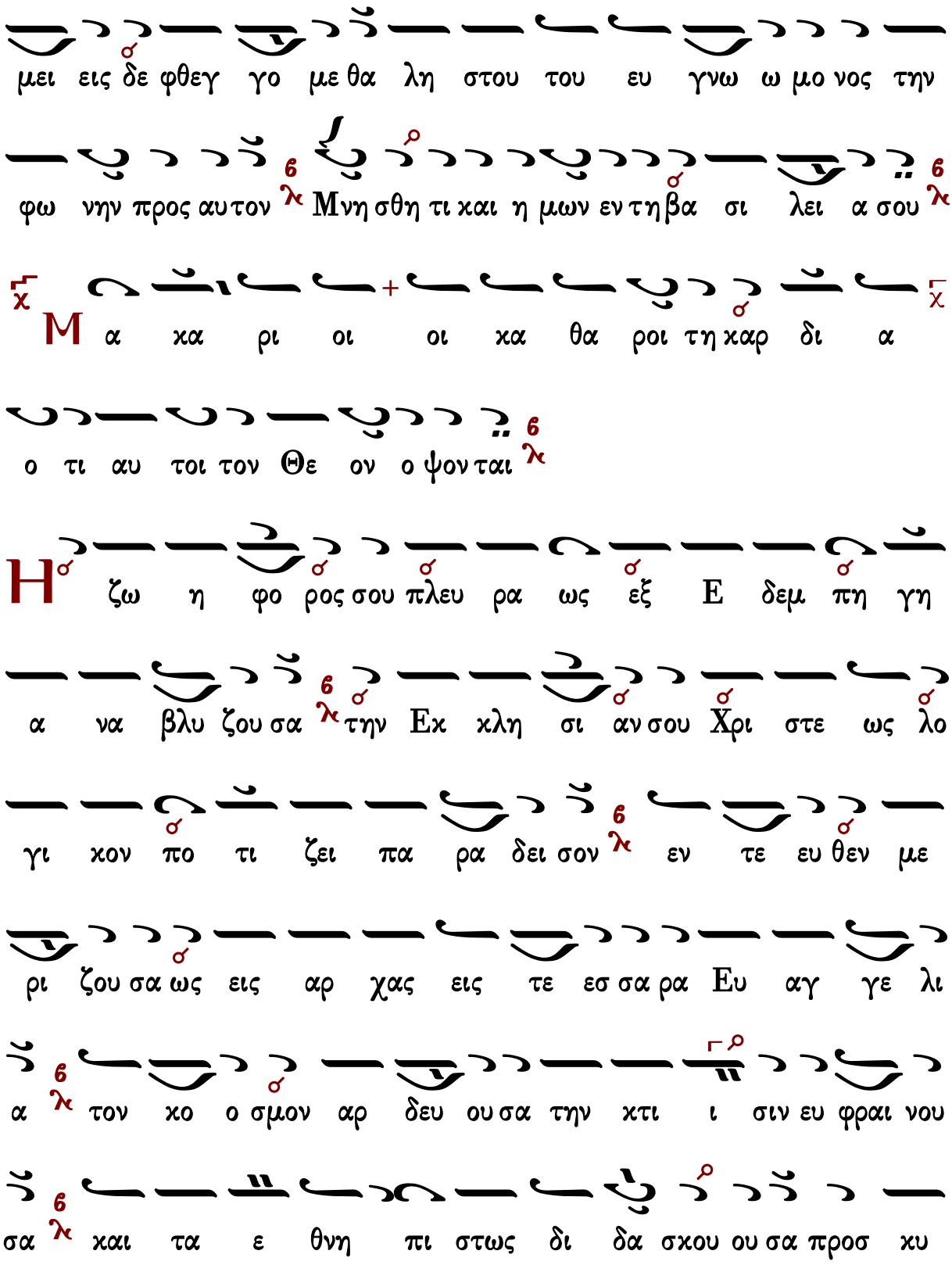
μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος την
φω νην προς αυ τον Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου
Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται
Η ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη
α να βλυ ζου σα την Εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως λο
γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με
ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι
α τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι ι σιν ευ φραι νου
σα και τα ε θνη πι στως δι δα σκου ου σα προσ κυ

νειν την βα σι λει ανσου

Μα χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου χλη θη σον ται

Ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης

α πα θει αν ε ε χεν τη θης την πλευ ραν ι να χρου νους

ζω η ης α να βλυ σης μοι τοις η η λοις προσ η λω

σαι ι να ε γω τω βα θει των πα θη μα των σου το

υ ψος του χρα τους σου πι στου με νος χρα α ζω σοι ζω ο

δο τα Χρι στε δο ξα και τω Σταυ ρω Σω τερ και τω πα θει

σου

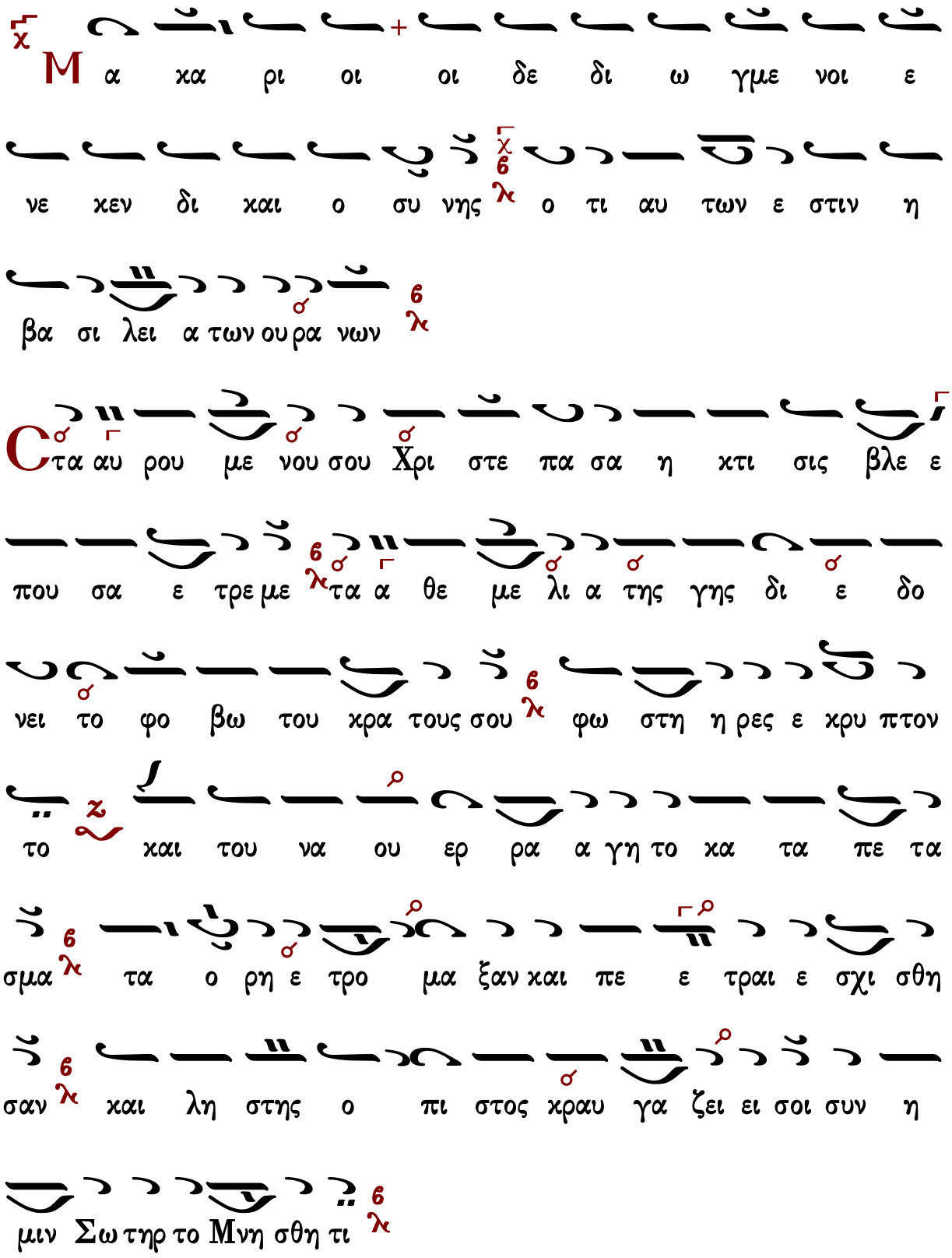
Μα κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε
νε κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η
βα σι λει α των ου ρα νων
Ατα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε ε
που σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο
νει το φο βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον
το και του να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα
σμα τα ο ρη ε τρο μα ξαν και πε ε τραι ε σχι σθη
σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα ζει ει σοι συν η
μιν Σω τηρ το Μνη σθη τι

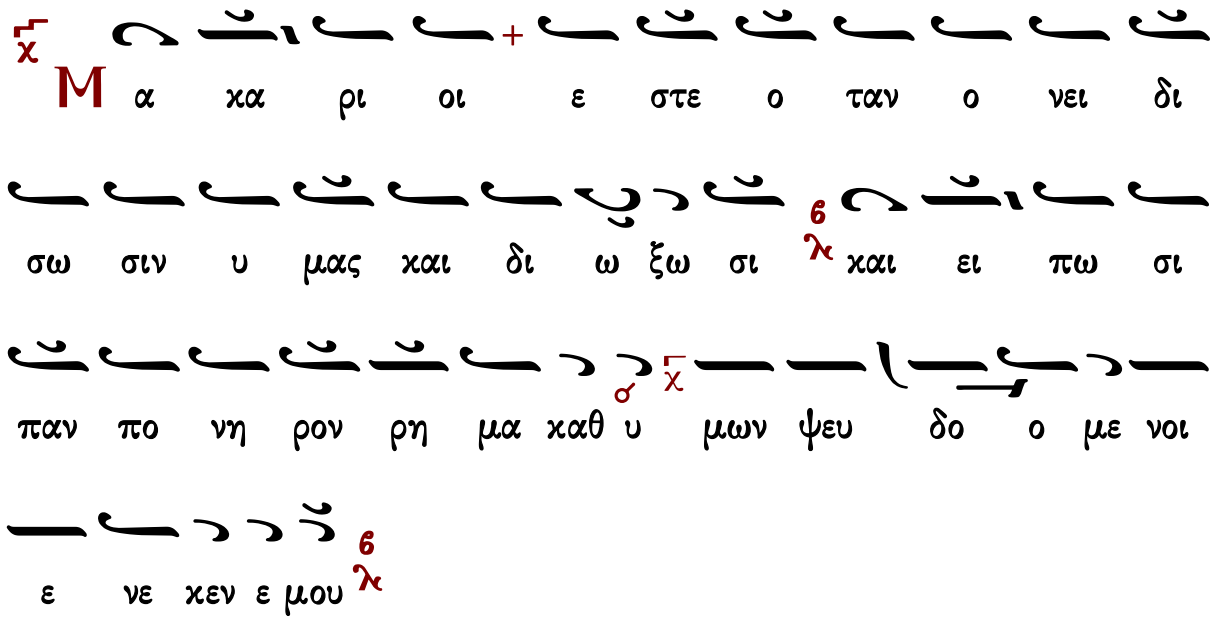
Μα χα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι
σω σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι
παν πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι
ε νε κεν ε μου
Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ
ρη ξας Κυ ρι ε και λο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε
κει σε τυ ραν νον ε δη σας ρυ σα α με νος α παν
τας εκ δε σμων του α α δου τη α να στα σει σου δι
η ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε και
βο ω μεν σοι Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου

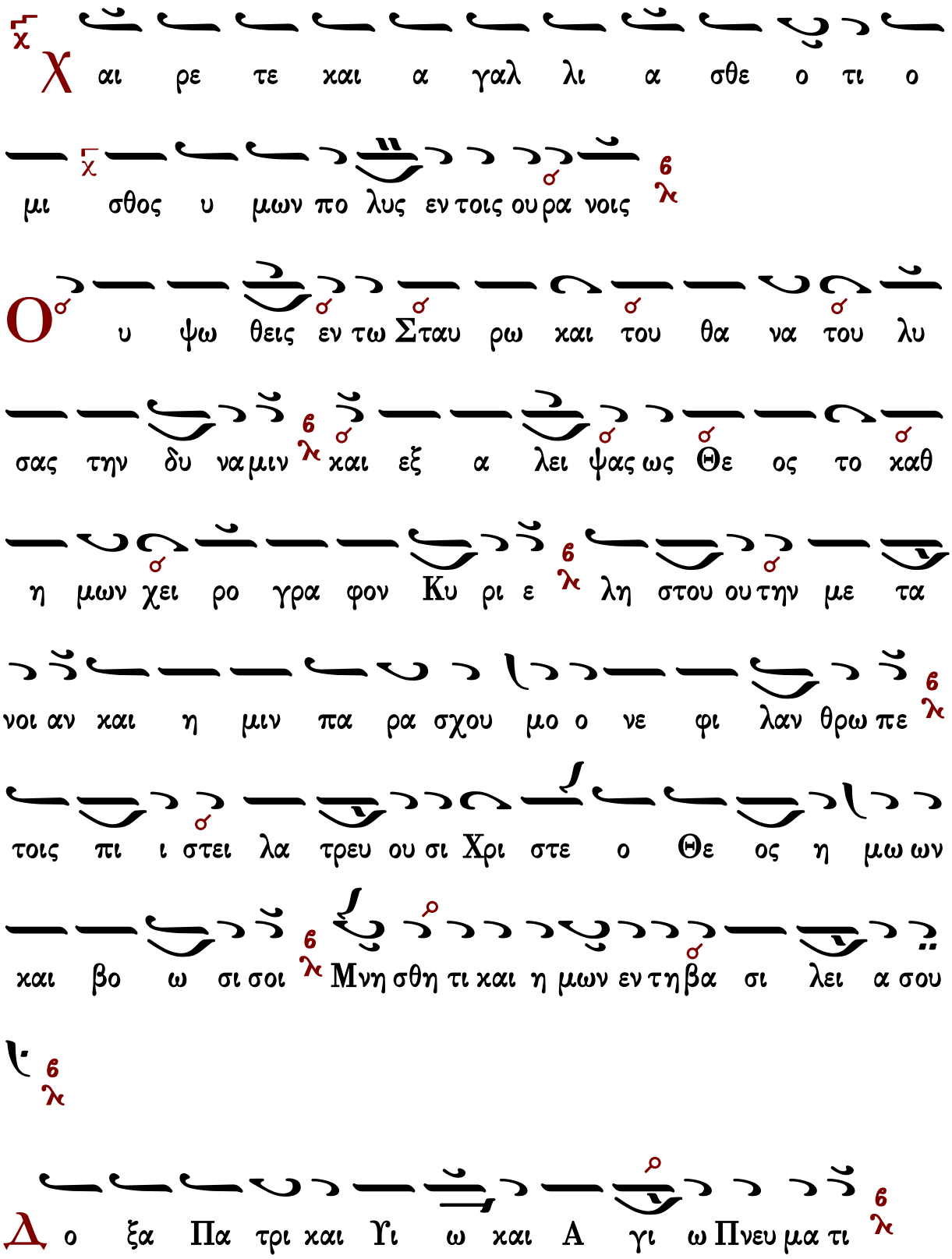
χ
Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο
χ
μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
6 λ
Ο υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ
σας την δυ ναμιν 6 λ και εξ α λει ψας ως Θε ος το καθ
η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε 6 λ λη στου ου την με τα
νοι αν και η μιν πα ρα σχου μο ο νε φι λαν θρω πε 6 λ
τοις πι ι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο Θε ος η μω ων
και βο ω σι σοι 6 λ Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου
6 λ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι 6 λ

Το ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τες το

Α γι ον 6 λ ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α

ξι ως ευ ξω με θα 6 λ Μο να α δα Θε ο τη τος εν

τρι σιν υ πα αρ χου σαν υ πο στα σε σιν 6 λ α συ υγ

χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και α προσ

ι τον 6 λ δι η ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος της κο λα

σε ως 6 λ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην 6 λ

Τη ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

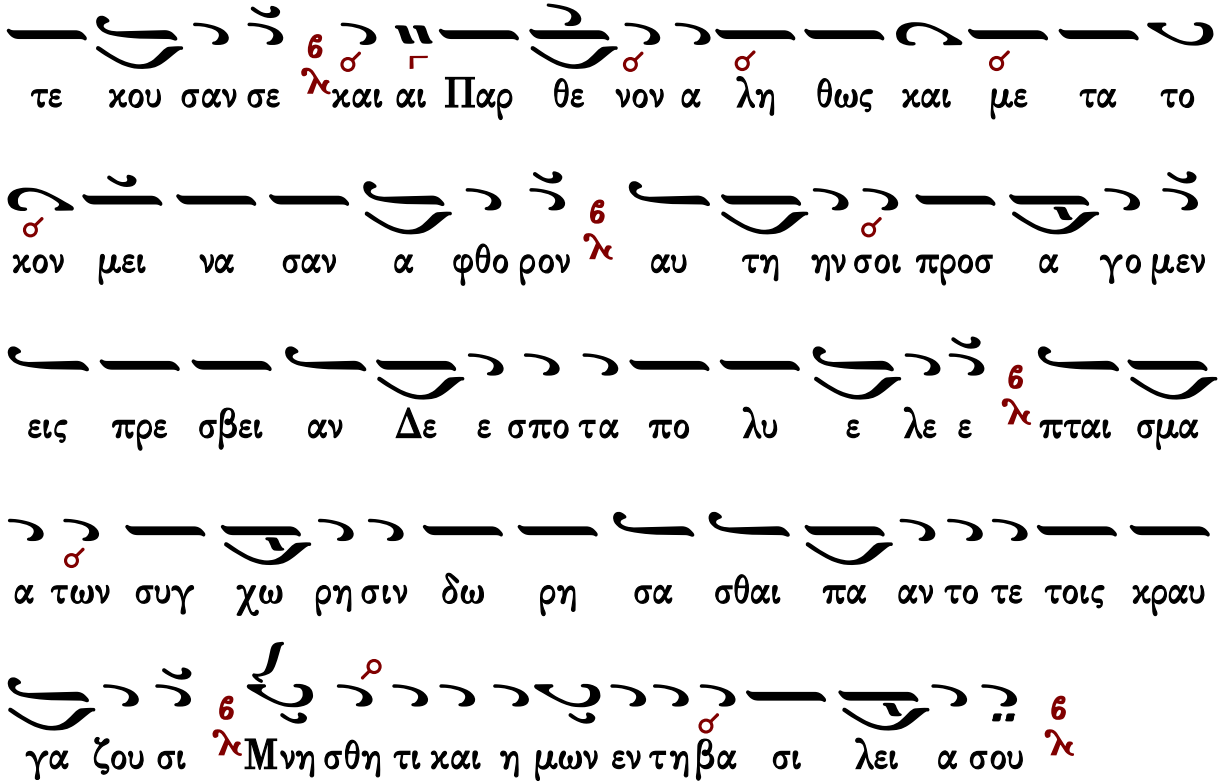

Προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α΄

Ἦχος Βγ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.118*

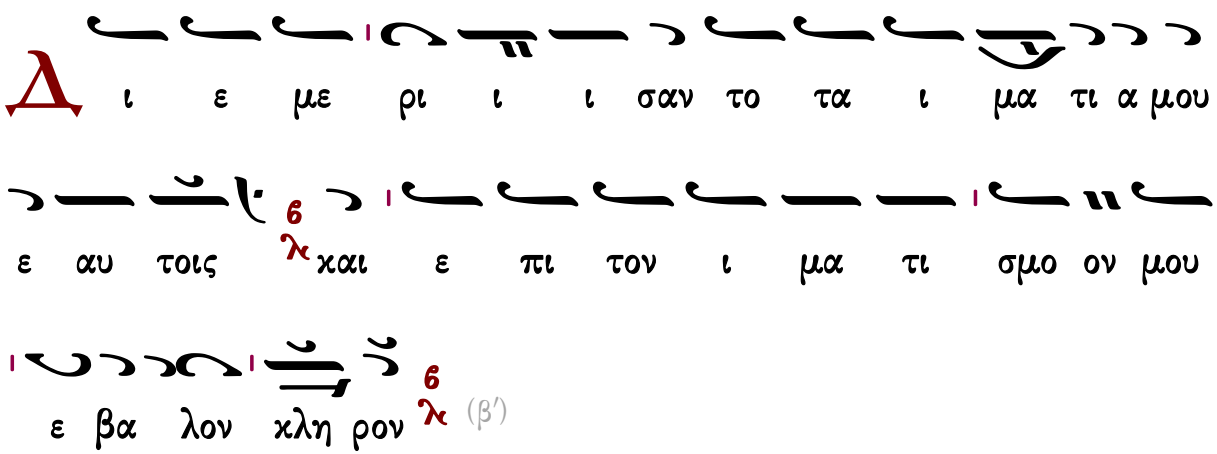

∴ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

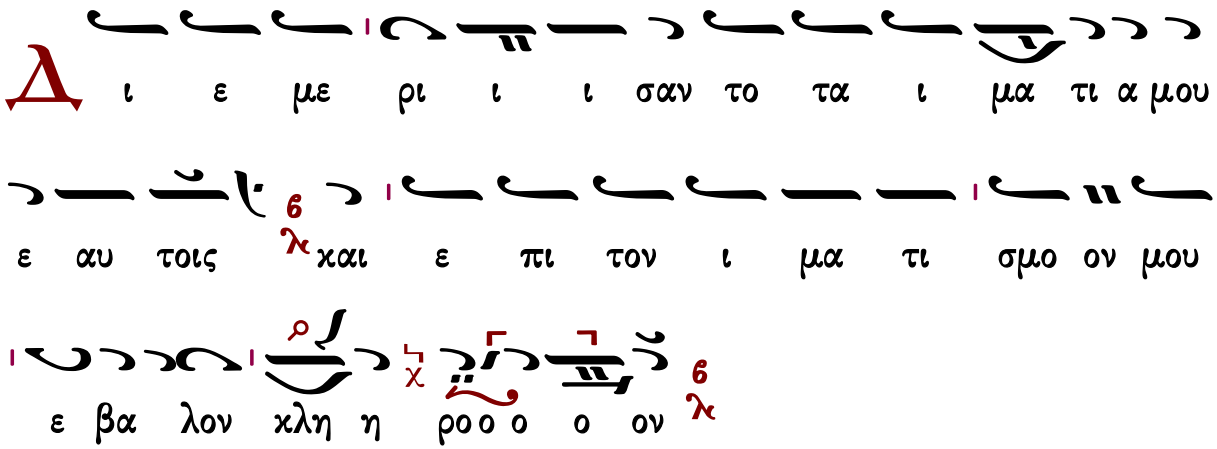

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.162*

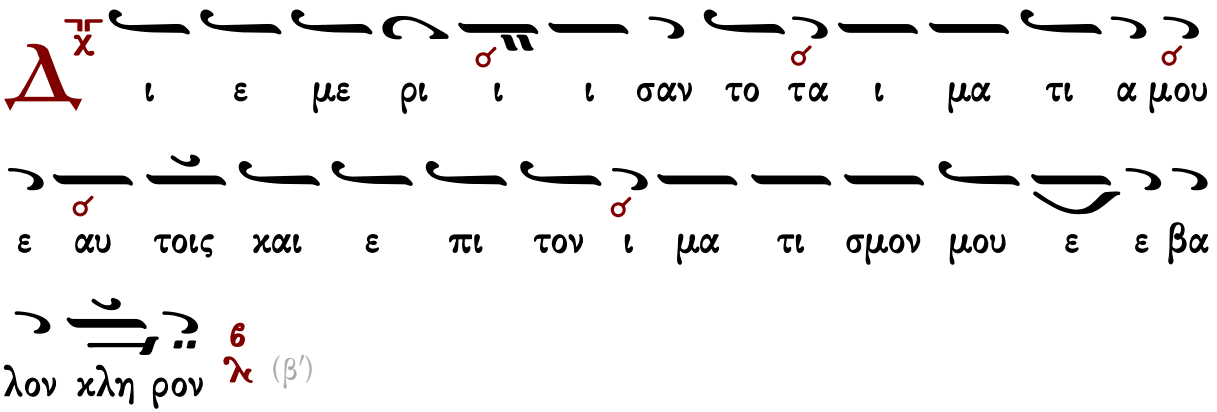

∴ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

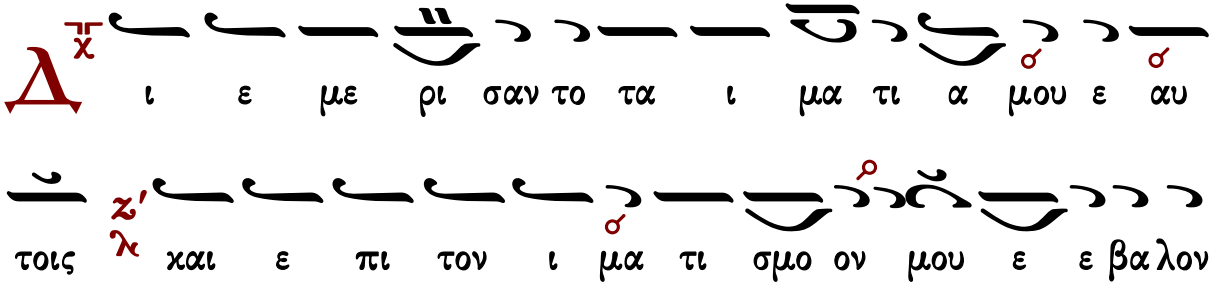

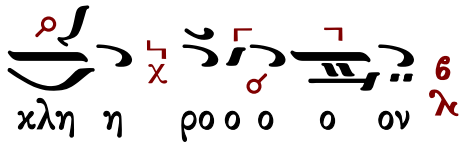

Τριῴδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ὠδὴ ε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̇ π̇ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.362*

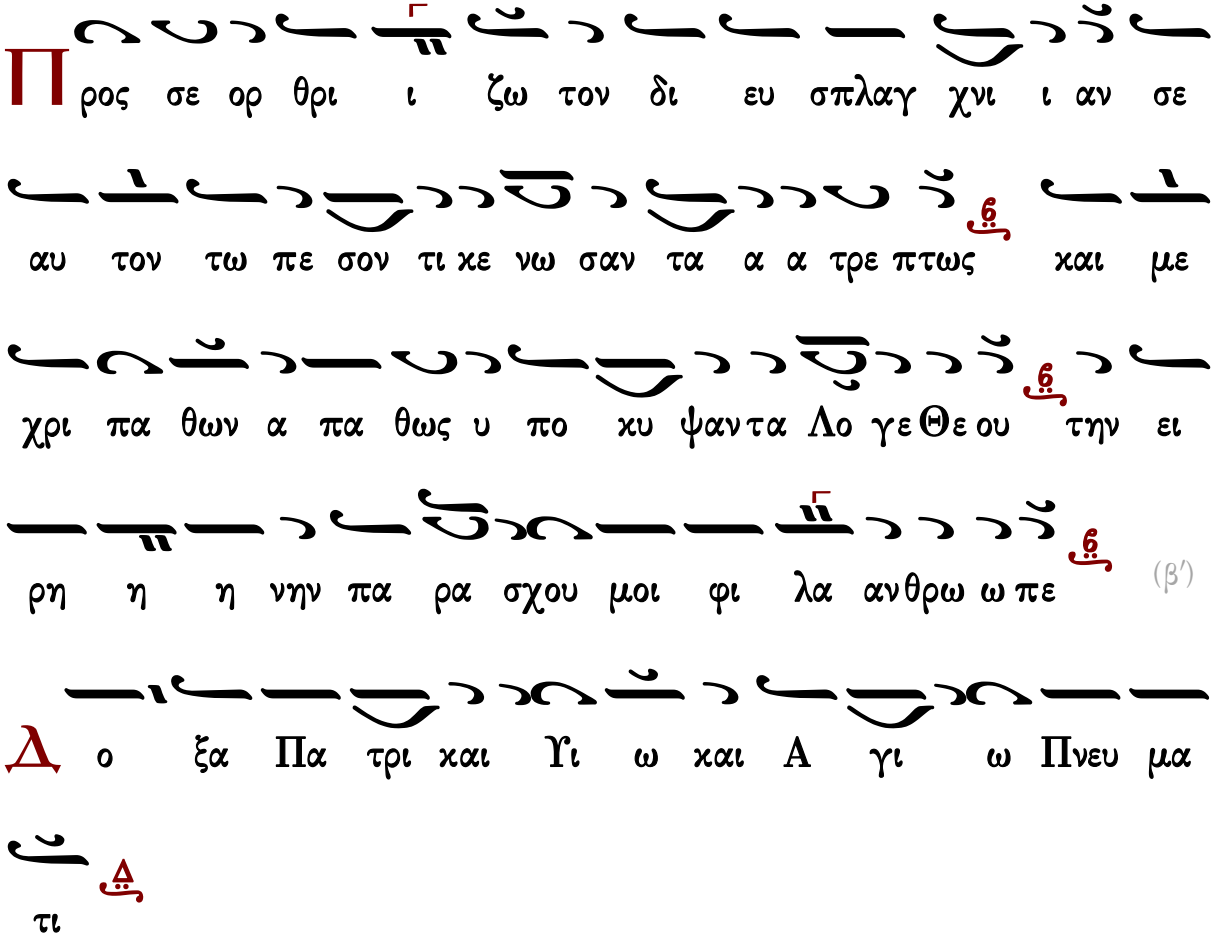

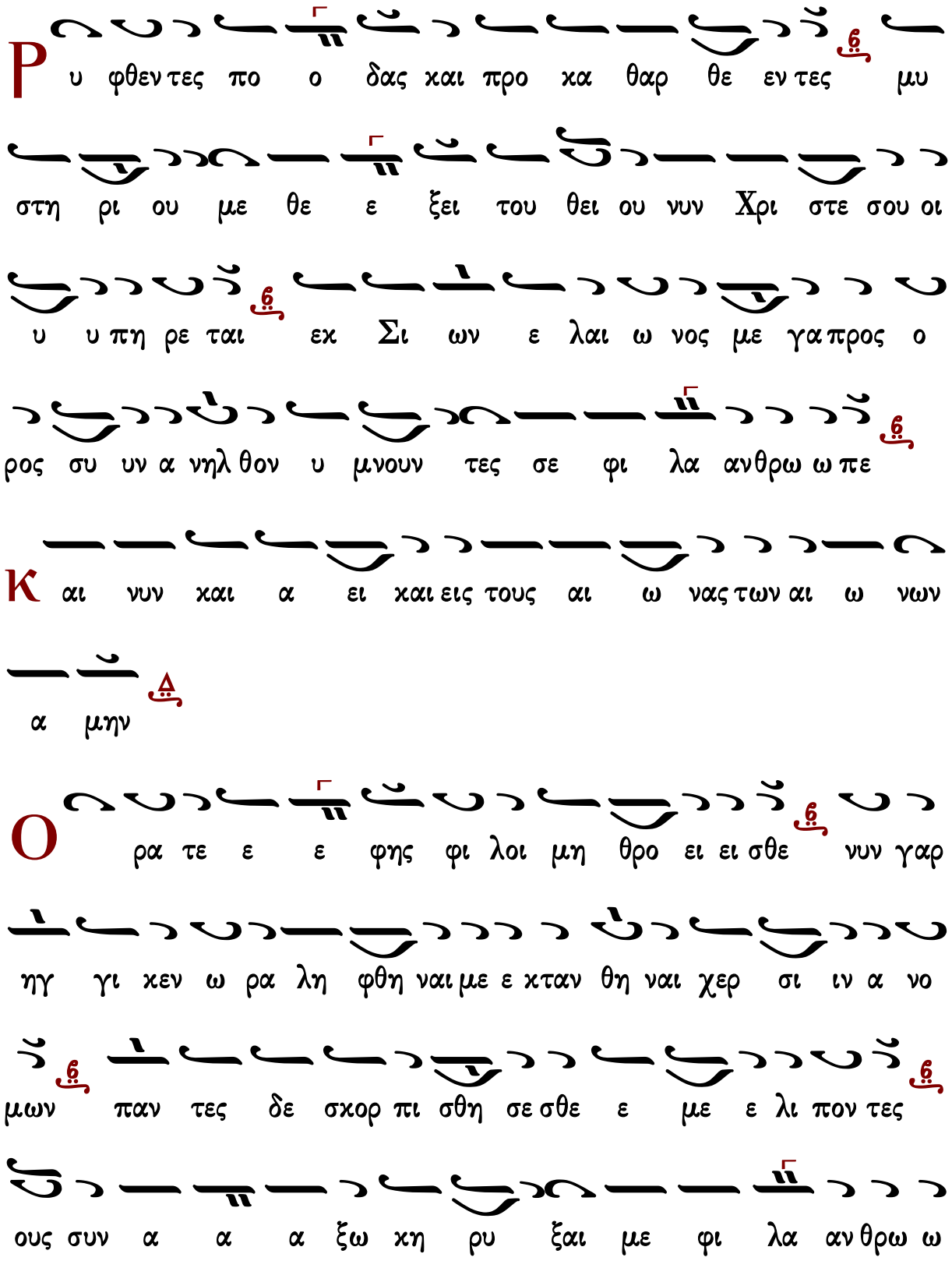
Ρ υ φθεν τες πο ο δας και προ κα θαρ θε εν τες μυ
στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι
υ υ πη ρε ται εκ Σι ων ε λαι ω νος με γα προς ο
ρος συ υν α νηλ θον υ μνουν τες σε φι λα ανθρω ω πε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει ει σθε νυν γαρ
ηγ γι κεν ω ρα λη φθη ναι με ε κταν θη ναι χερ σι ιν α νο
μων παν τες δε σκορ πι σθη σε σθε ε με ε λι πον τες
ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λα ανθρω ω

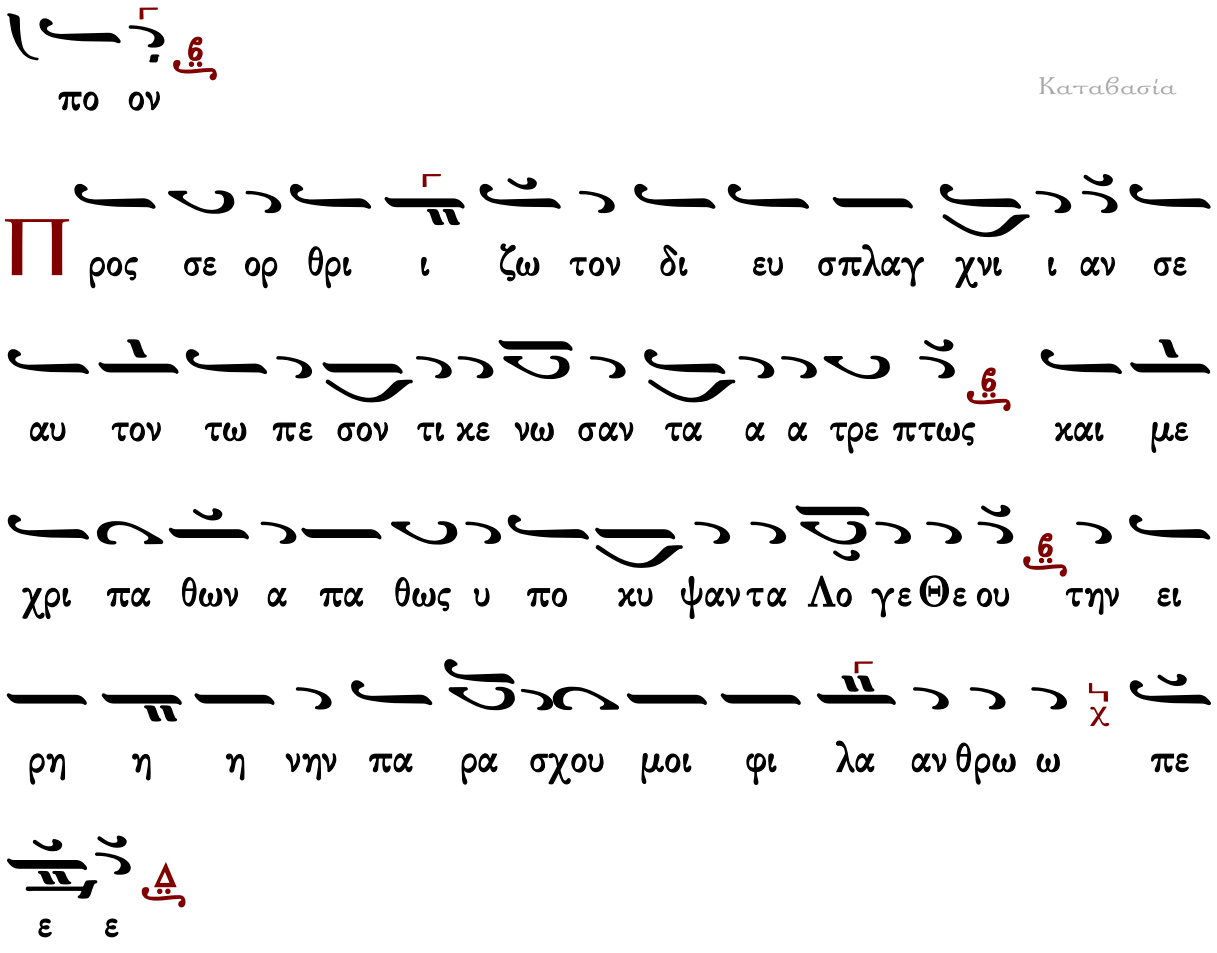

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὠδὴ η΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ/π — Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.362*

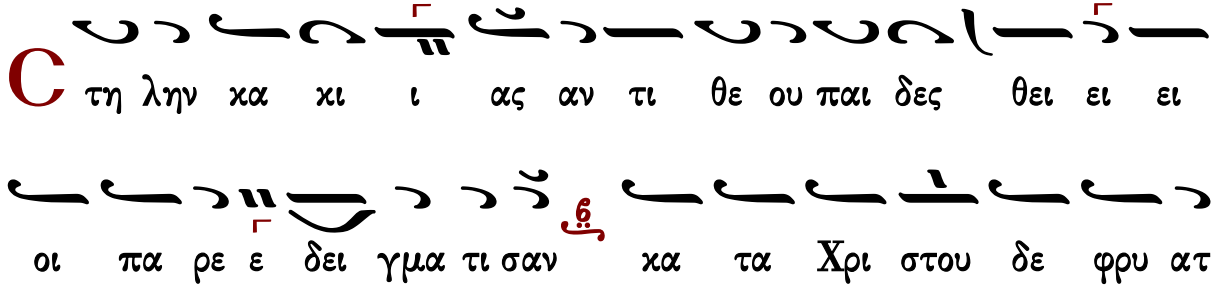

το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

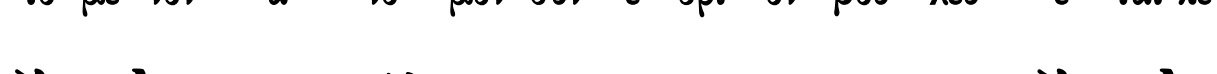

να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

νας (β′)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

α πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον ε

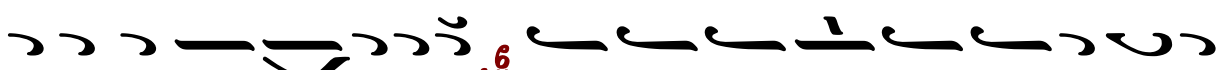

ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε γρη γο ρει τε

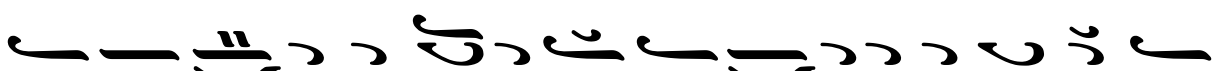

πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι ι στα Σι μων τω

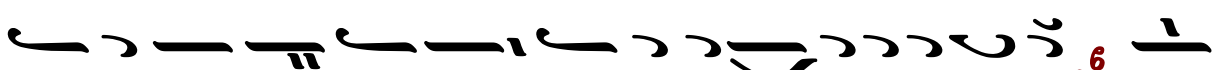

κρα ται ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι ι με Πε τρε ον

πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω

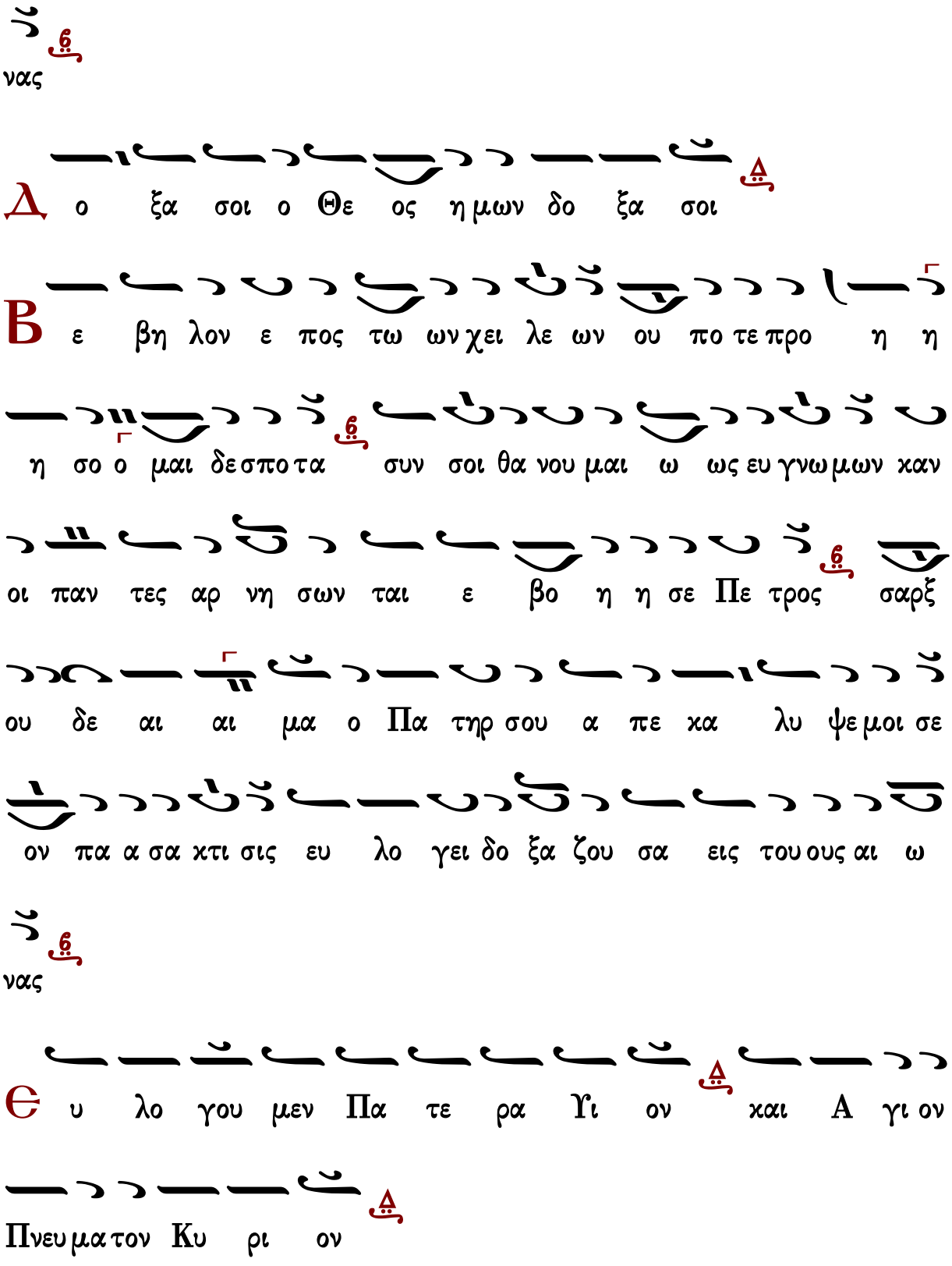
νας
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Β ε βη λον ε πος τω ων χει λε ων ου πο τε προ η η
η σο ο μαι δε σπο τα συν σοι θα νου μαι ω ως ευ γνω μων χαν
οι παν τες αρ νη σων ται ε βο η η σε Πε τρος σαρξ
ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σου α πε κα λυ ψε μοι σε
ον πα α σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω
νας
Є υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Β
α θος σο φι ι ας θε ι κης και γνω σε ως ου
πα α αν ε εξ η ρευ νησας α βυσ σον δε μου τω ων κρι
μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε ο Κυ ρι ι ος ε
φη σαρξ ουν υ πα αρ χων μη καυ χω αρ νη ση τρι ι
τον γαρ με ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις
του ους αι ω νας
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.236*
α
πα γο ρε ευ εις Σι μων Πε ε ε τρε ο περ
πει ση τα χος ως ει ρηται και σοι παι δι σκη οι α θατ

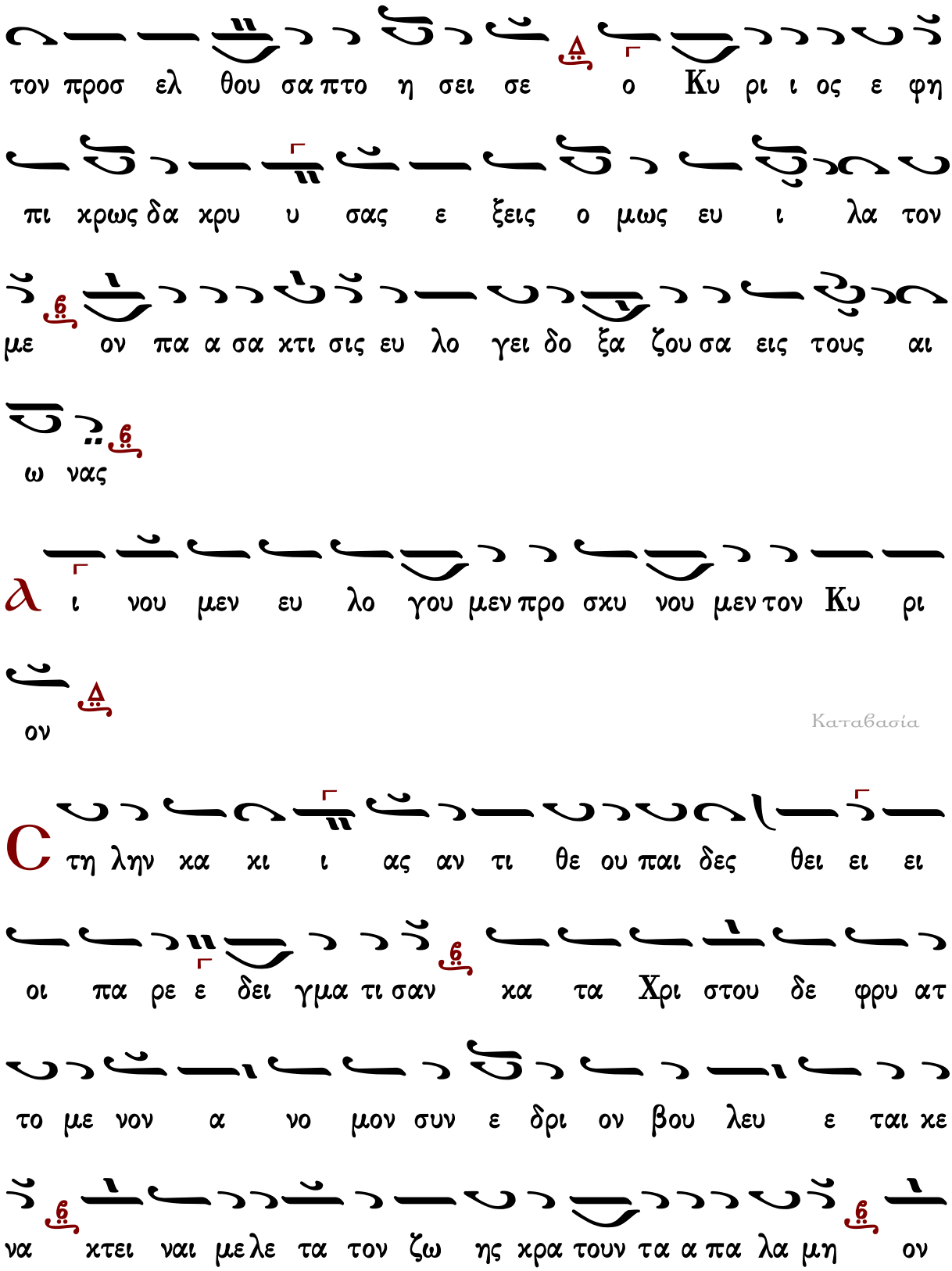
τον προσ ελ θου σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ι ος ε φη
πι χρως δα χρυ υ σας ε ξεις ο μως ευ ι λα τον
με ον πα α σα χτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις τους αι
ω νας
α ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι
ον
Καταβασία
C τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου παι δες θει ει ει
οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ
το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε
να χτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον

πα σα χτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω να α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ θ′

χορὸς α′

Ἦχος λ̀ πλ. β̀ Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.364*

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την

α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο

ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο με εν (β′)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ο λε θρι ος σπει ει ρα θε ο στυ γων πο νη

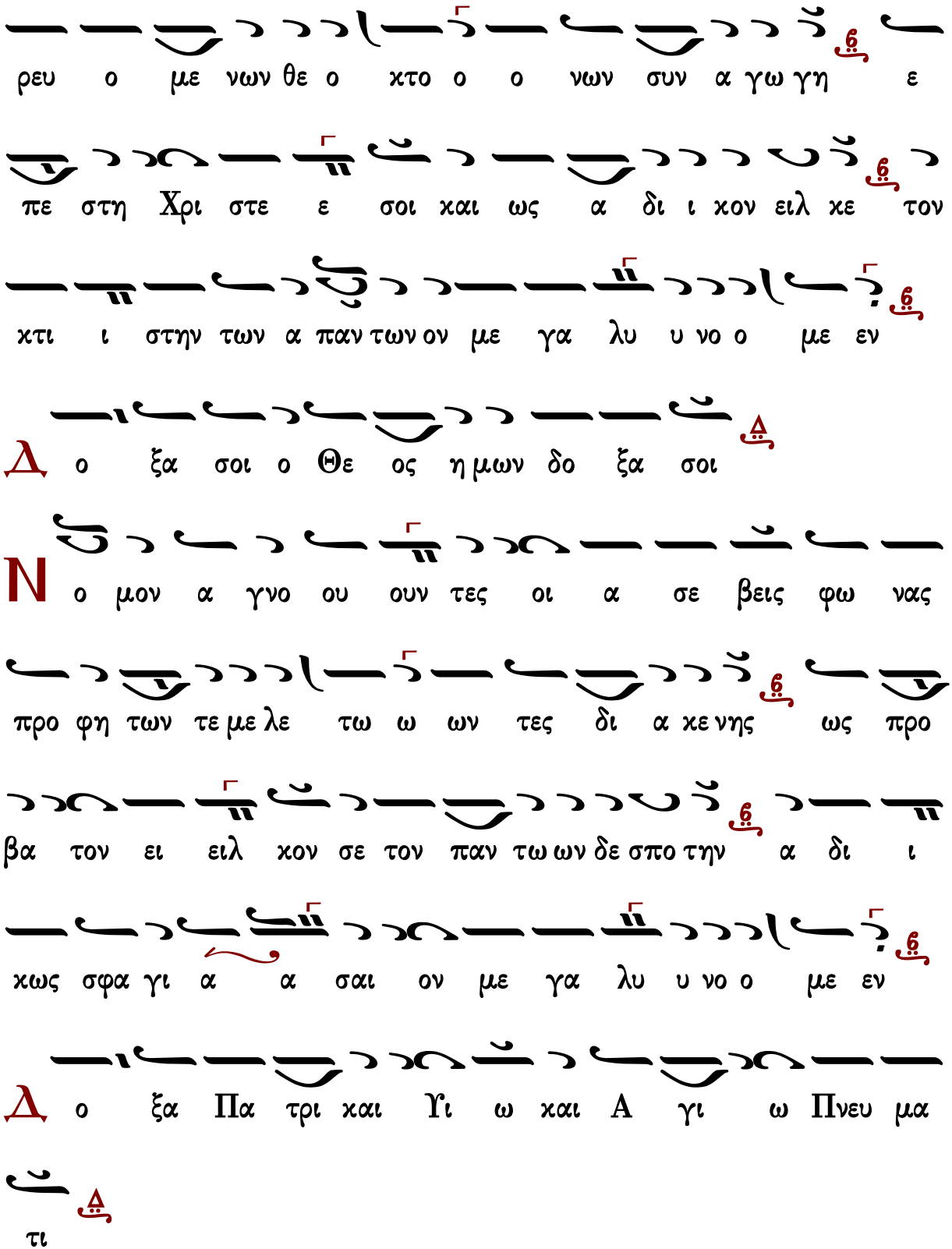
ρευ ο με νων θε ο χτο ο ο νων συν α γω γη ε
πε στη Χρι στε ε σοι και ως α δι ι χον ειλ χε τον
χτι ι στην των α παν των ον με γα λυ υ νο ο με εν
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ν ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις φω νας
προ φη των τε με λε τω ω ων τες δι α κε νης ως προ
βα τον ει ειλ χον σε τον παν τω ων δε σπο την α δι ι
χως σφα γι α α σαι ον με γα λυ υ νο ο με εν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

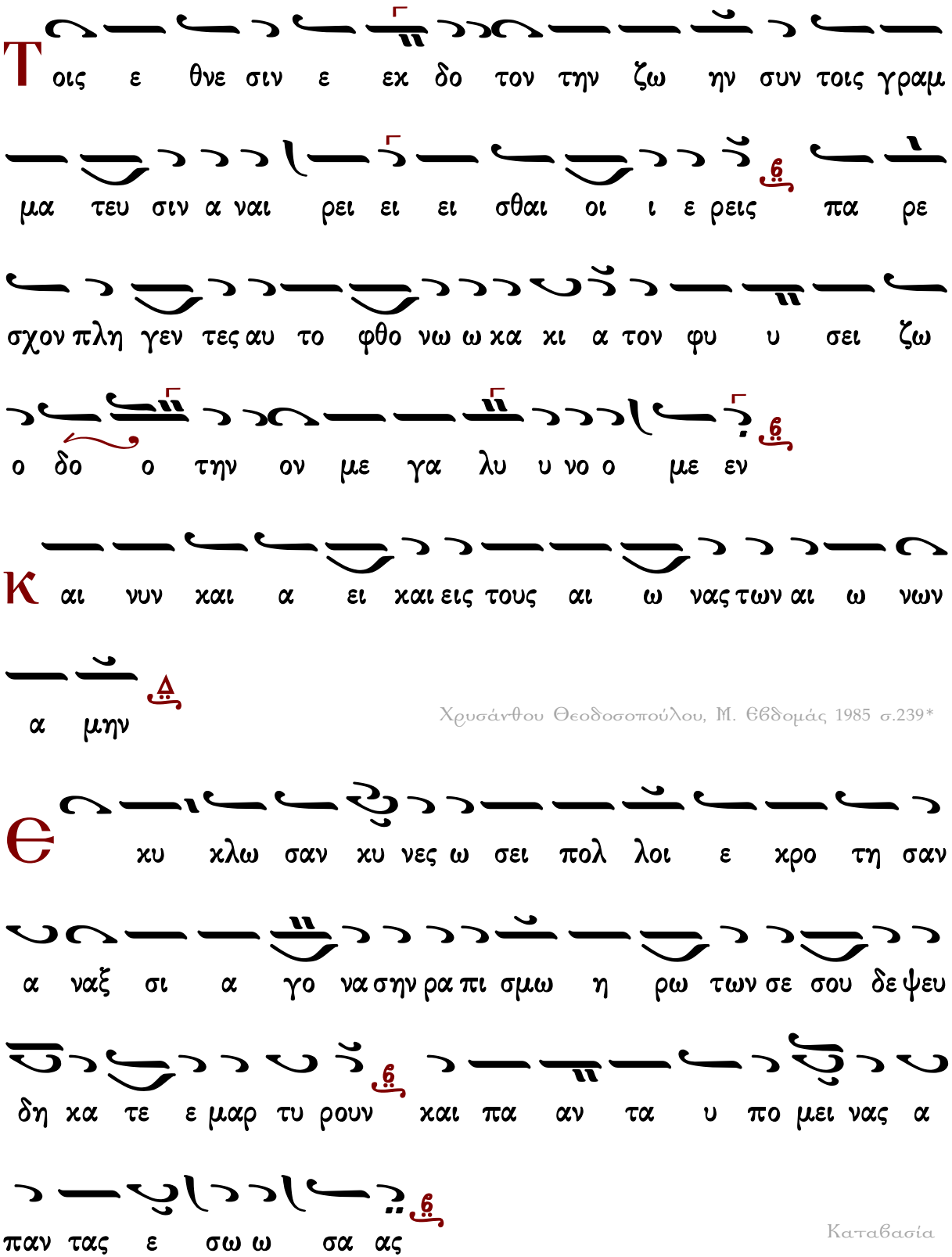
Τοις ε θνε σιν ε εκ δο τον την ζω ην συν τοις γραμ
μα τευ σιν α ναι ρει ει ει σθαι οι ι ε ρεις πα ρε
σχον πλη γεν τες αυ το φθο νω ω κα κι α τον φυ υ σει ζω
ο δο ο την ον με γα λυ υ νο ο με εν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.239*
Θ κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ε κρο τη σαν
α ναξ σι α γο νασην ρα πι σμω η ρω των σε σου δε ψευ
δη κα τε ε μαρ τυ ρουν και πα αν τα υ πο μει νας α
παν τας ε σω ω σα ας
Καταβασία

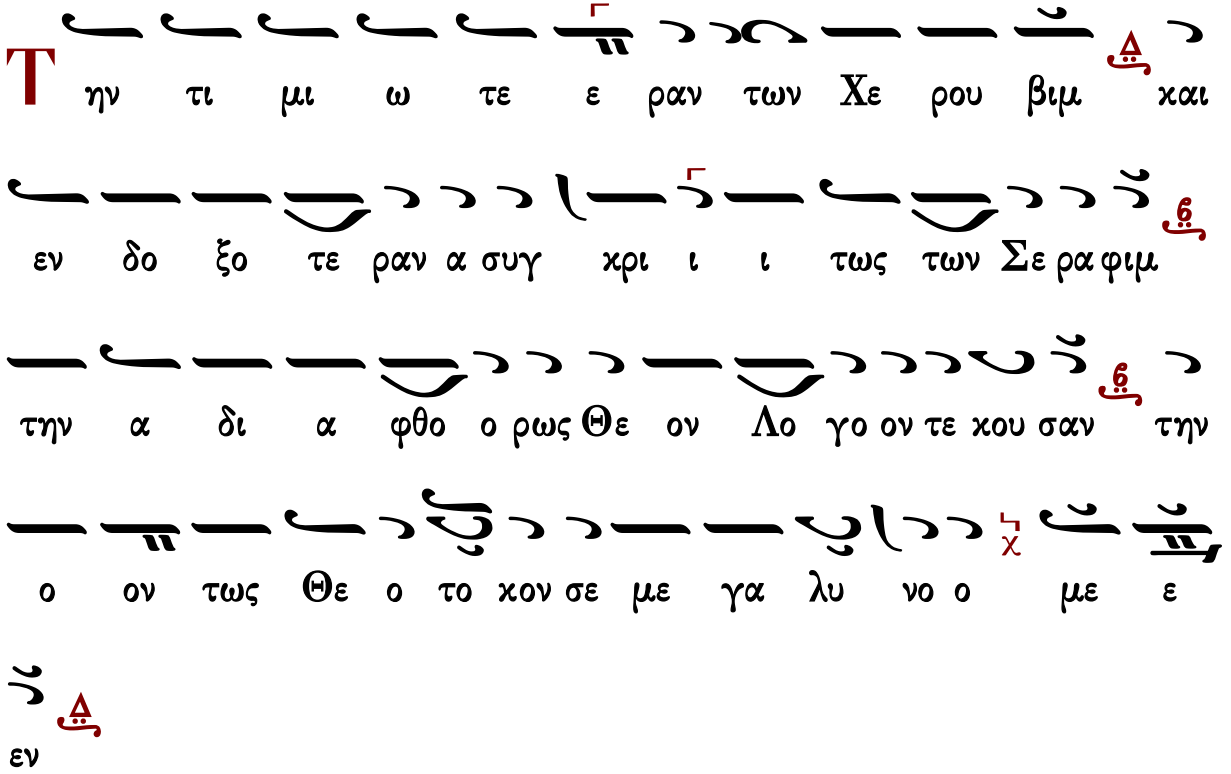

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὠδὴ ε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.162*

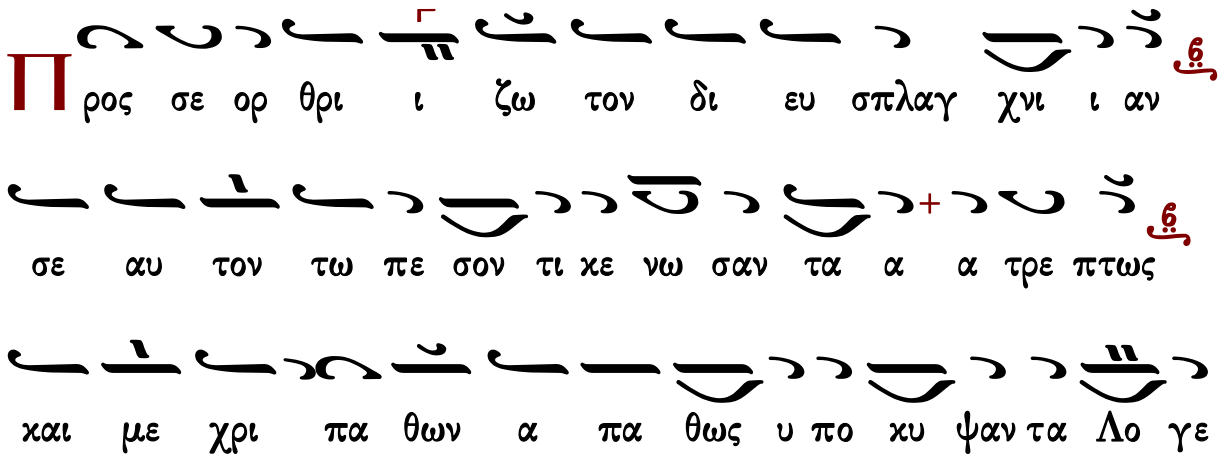

Θε ου την ει ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λαν

θρω ω πε ε (β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ υ φθεν τες πο ο δας και προ κα θαρ θε εν τες μυ

στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι

υ υ πη ρε ται εκ Σι ων Ε λαι ω νος με γα προς ο

ρος συ υν α νηλ θον υ μνουν τες σε φι λαν θρω ω

πε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει ει σθε νυν

γαρ ηγ γι κεν ω ω ρα λη φθη ναι με κταν θη ναι χερ

σι ιν α νο μων παν τες δε σκορ πι σθη σε σθε ε με ε

λι πον τες ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λαν

θρω ω πο ον

Καταβασία

Π ρος σε ορ θρι ι ι ι ζω ω ω ω ω ω ω τον δι

ε ε ευ σπλα αγ χνι ι ι α αν σε αυ τον

τω πε σο ο ον τι ι κε νω ω σα α αν τα α

α α α τρε ε ε πτως * χαι με χρι πα θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτή Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὠδὴ η΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ/π ⋯ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.164*

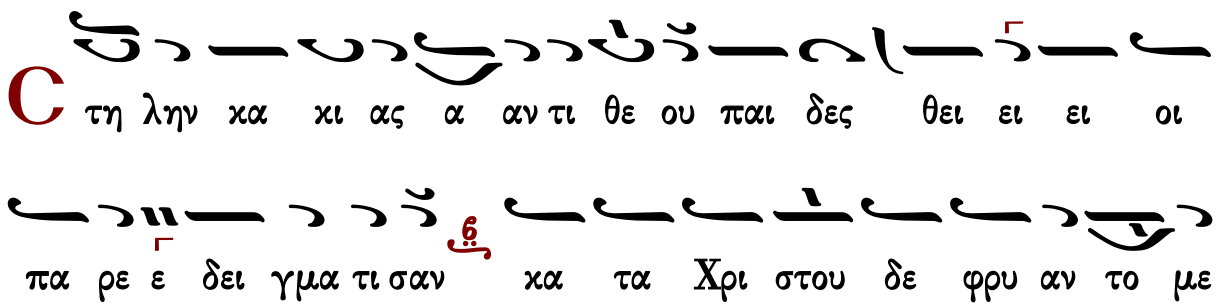

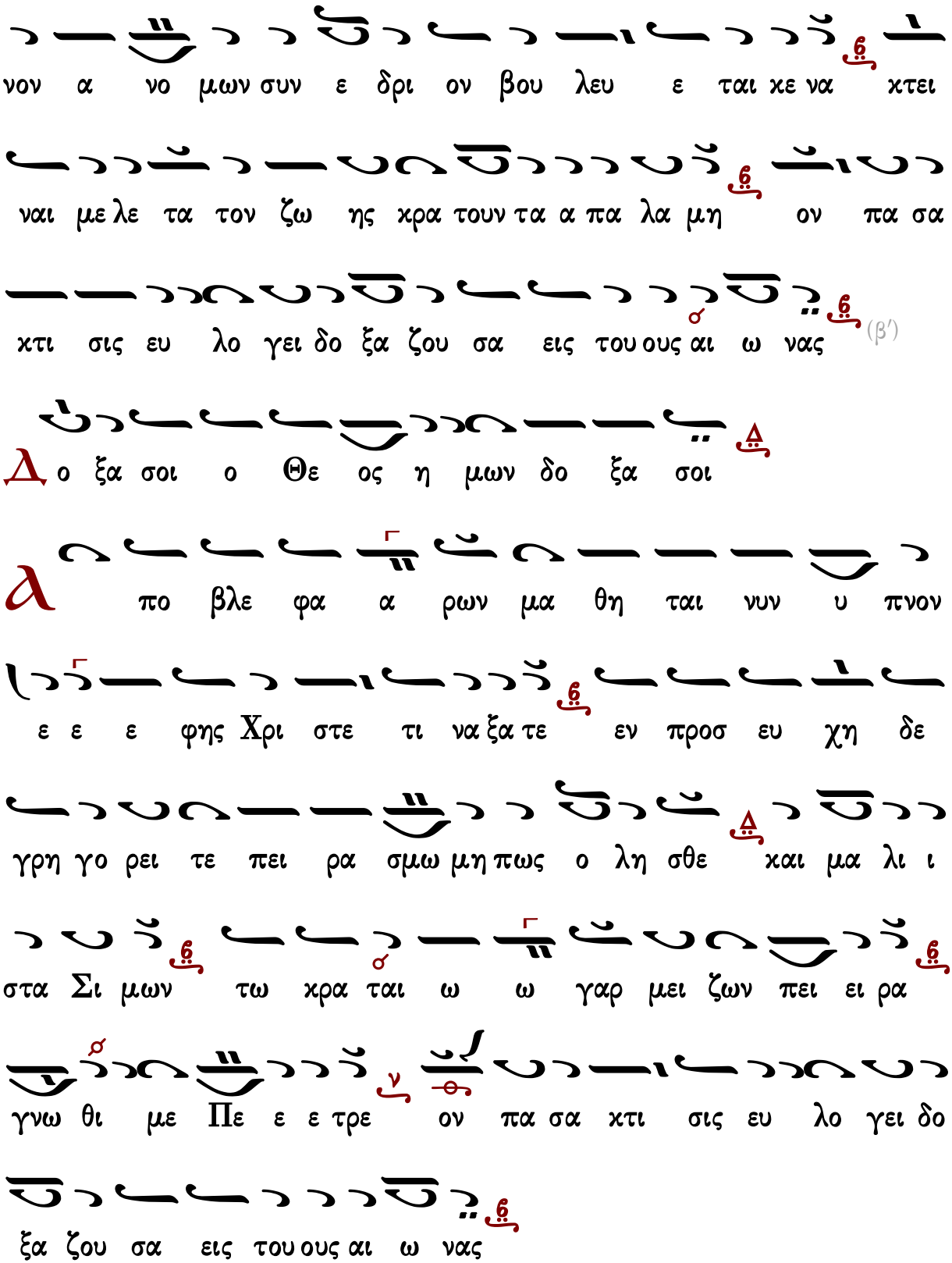
νον α νο μων συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει
ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον πα σα
κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω νας
(β′)
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
λ πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον
ε ε ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε
γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι ι
στα Σι μων τω κρα ται ω ω γαρ μει ζων πει ει ρα
γνω θι με Πε ε ε τρε ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο
ξα ζου σα εις του ους αι ω νας

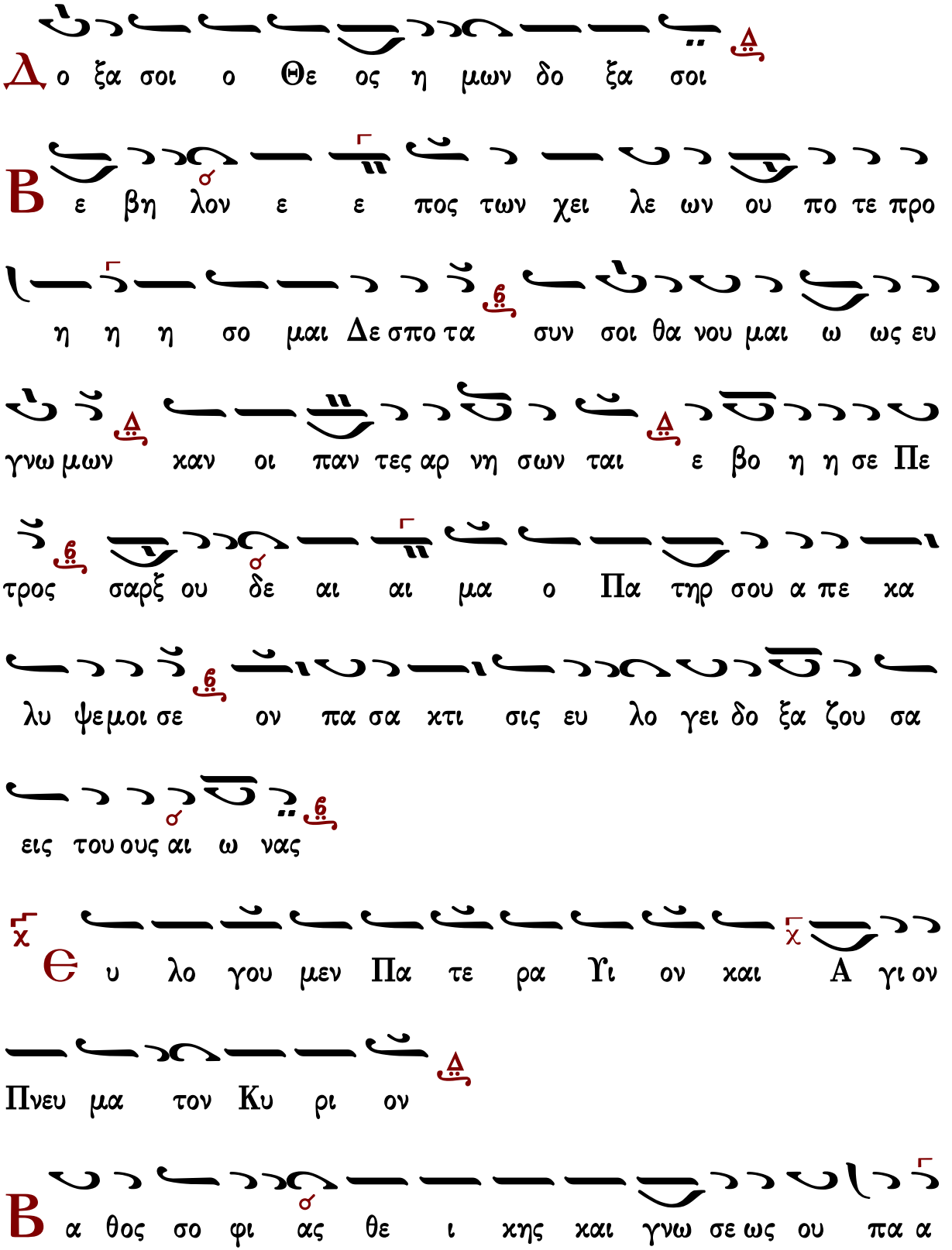
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Β ε βη λον ε ε πος των χει λε ων ου πο τε προ
η η η σο μαι Δε σπο τα συν σοι θα νου μαι ω ως ευ
γνω μων χαν οι παν τες αρ νη σων ται ε βο η η σε Πε
τρος σαρξ ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σου α πε κα
λυ ψεμοι σε ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα
εις του ους αι ω νας
Є υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Β α θος σο φι ας θε ι κης και γνω σε ως ου πα α

αν εξ η ρευ νη σας α βυσ σον δε μου τω ων χρι μα

των ου κα τε λα βες αν θρω πε ο Κυ ρι ι ος ε φη

σαρξ ουν υ πα αρ χω ων μη καυ χω αρ νη ση τρι ι

τον γαρ με ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα

εις του ους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

α πα γο ρευ εις Σι ι μων Πε τρε ο περ πει ση

τα α α χος ως ει ρη ται και σοι παι δι σκη οι οι

α θατ τον προσ ελ θου σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ι ος

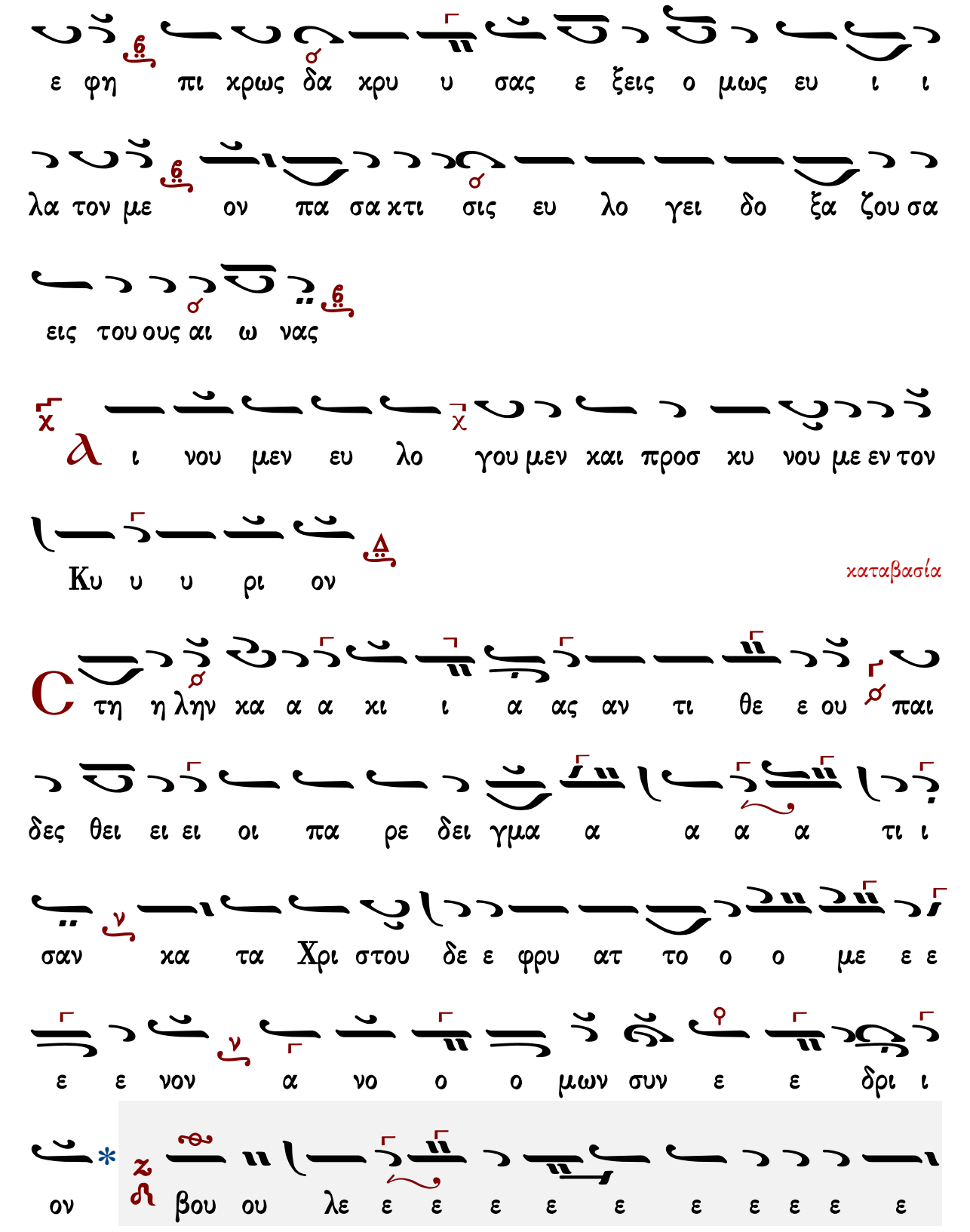
ε φη πι χρως δα χρυ υ σας ε ξεις ο μως ευ ι ι
λα τον με ον πα σα χτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα
εις του ους αι ω νας
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με εν τον
Κυ υ υ ρι ον
καταβασία
C τη η λην κα α α κι ι α ας αν τι θε ε ου παι
δες θει ει ει οι πα ρε δει γμα α α α α τι ι
σαν κα τα Χρι στου δε ε φρυ ατ το ο ο με ε ε
ε ε νον α νο ο ο μων συν ε ε δρι ι
ον
βου ου λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

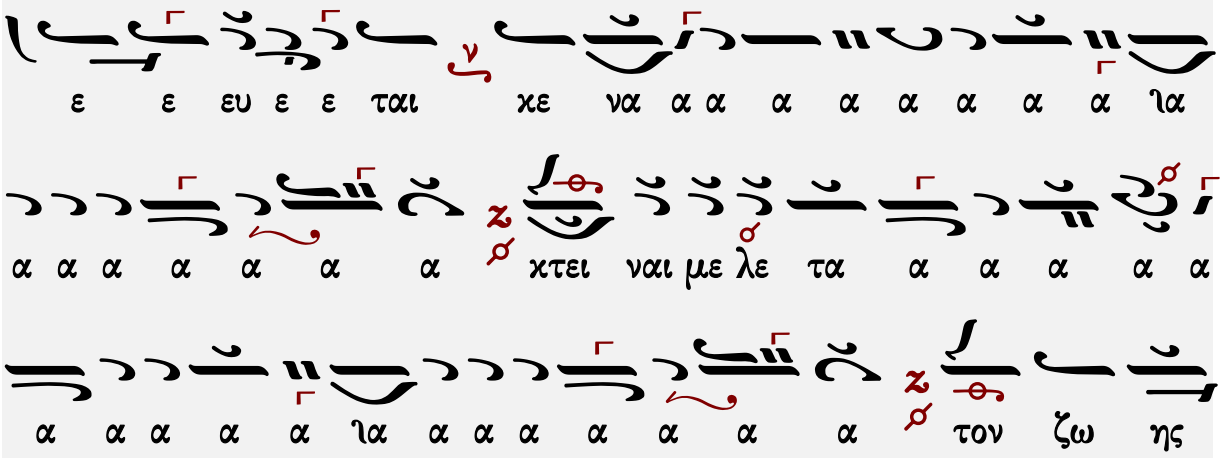

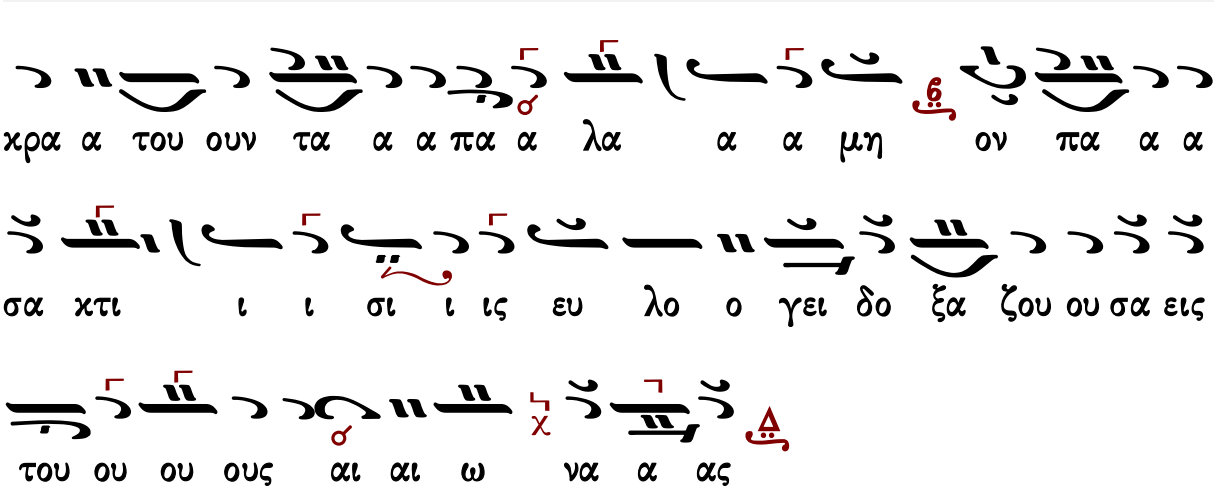

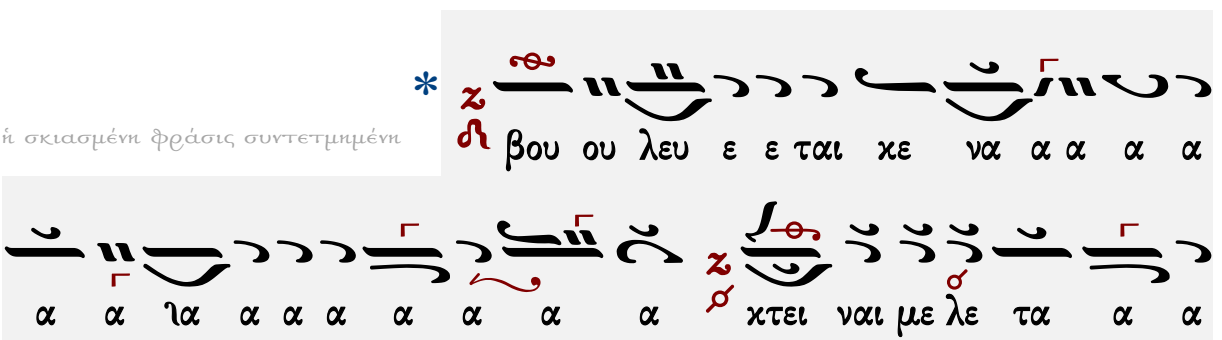

* ἡ σκιασμένη φράσις συντετμημένη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

χορὸς α΄

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.167*

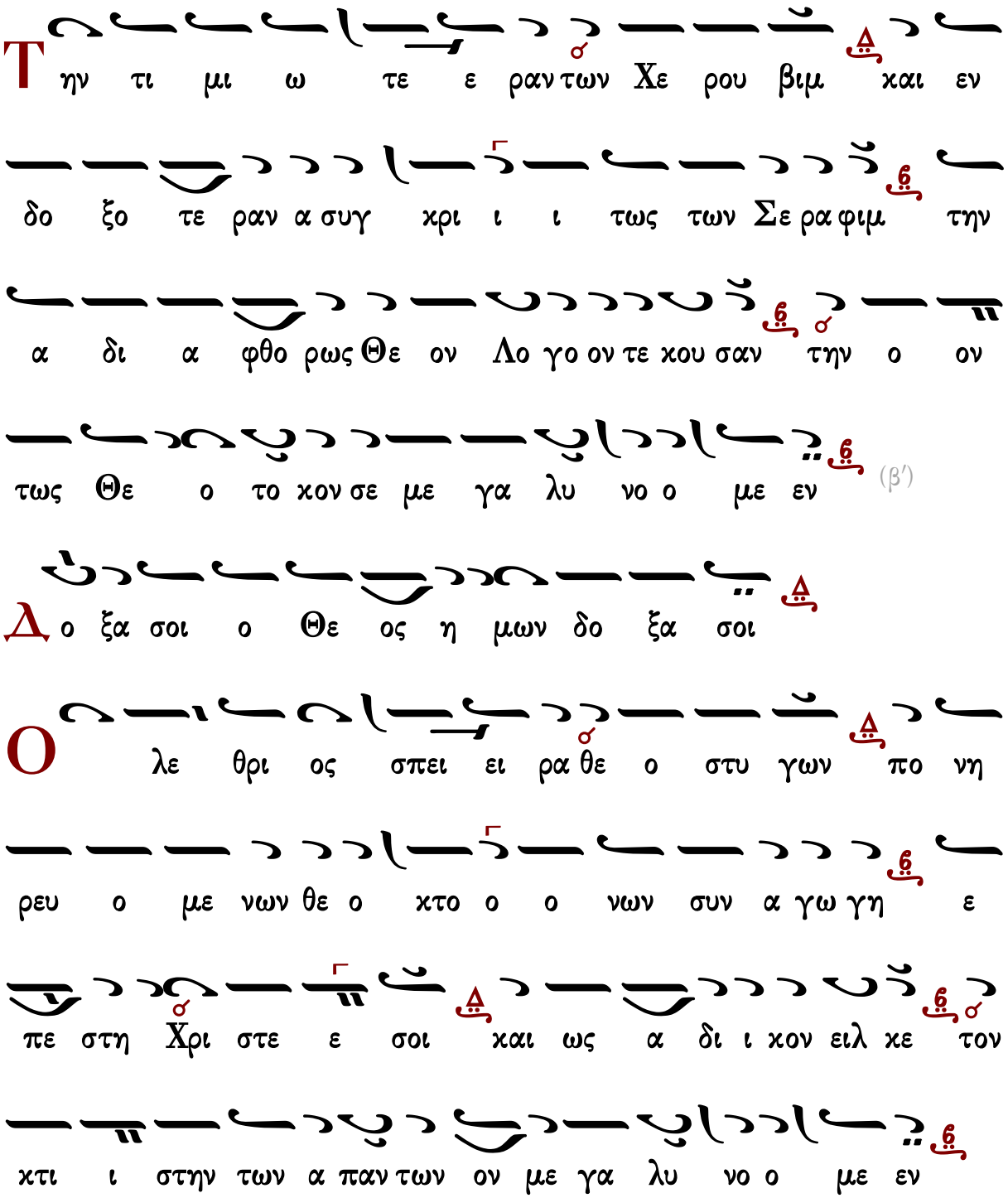

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Νο μον α γνο ουν τες οι α σε βεις φω νας προ
φη των τε με λε των τες δι α κε νης ως προ βα τον ει
ειλ κον σε τον παν τω ων Δε σπο την α δι κως σφα γι α
α α σαι ον με γα λυ νο ο με εν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Τοις ε θνε σιν εκ δο τον την ζω ην συν τοις γραμ
μα τευ σιν α ναι ρει σθαι οι ι ε ρει εις πα ρε σχον πλη
γεν τες αυ το φθο νω ω κα κι ι ι α τον φυ υ σει
ζω ο δο την ον με γα λυ νο ο με εν

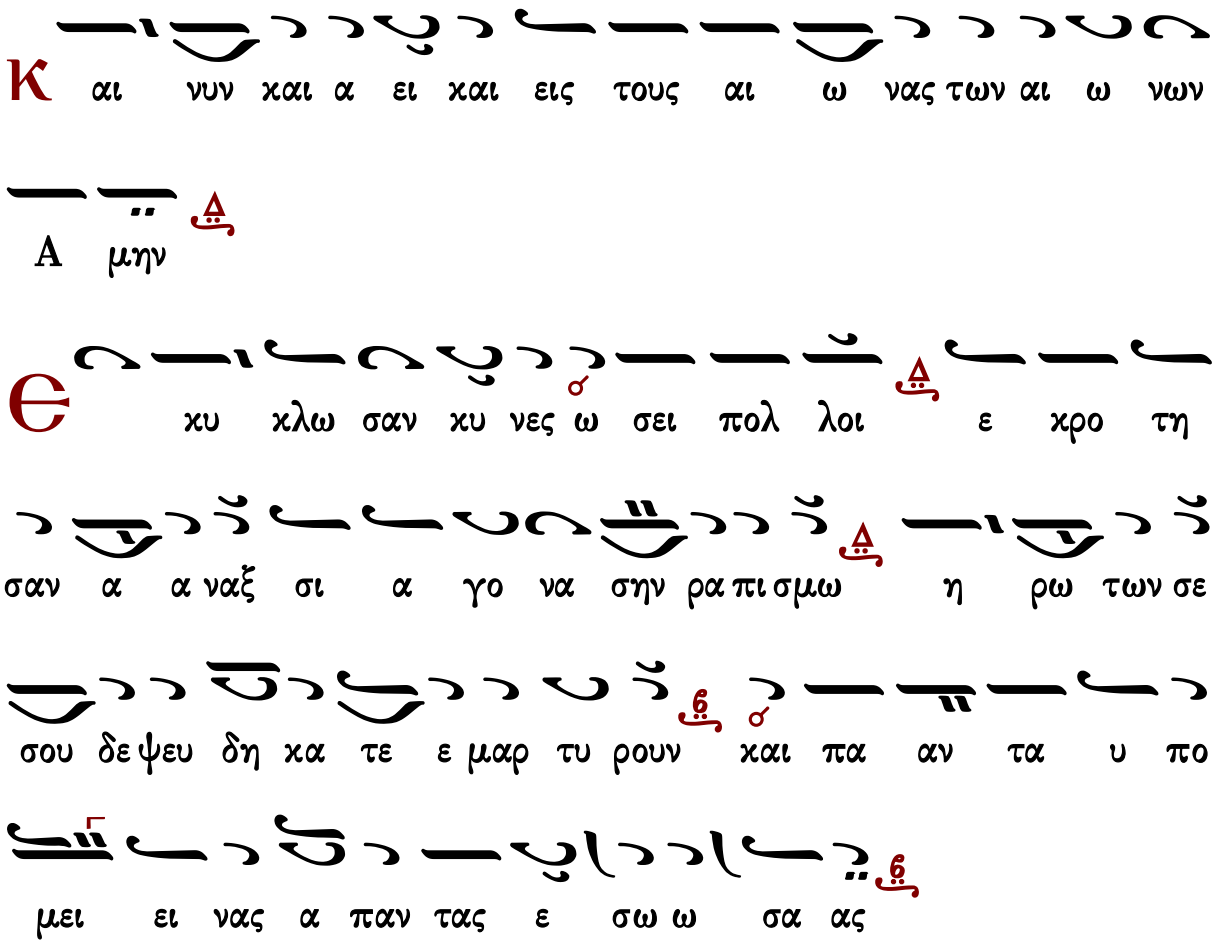

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου ☜ Καταβασία ☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

μετά τινος διασκευῆς

Ἦχος λ/π ⸗ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.168*

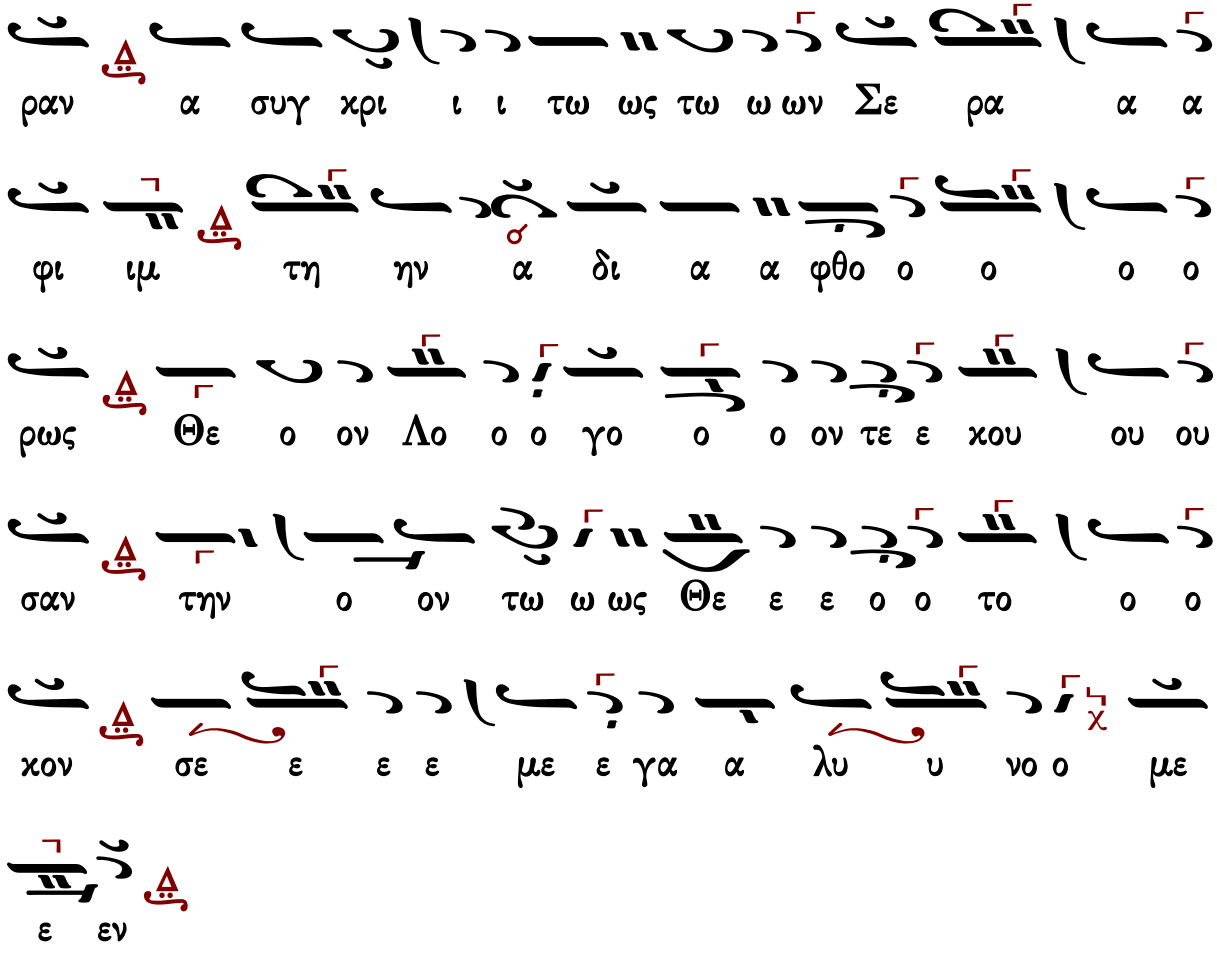

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Συναπτή | Λουκᾶς Λουκᾶ

Καταβασία Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸗ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.169*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτή Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.202*

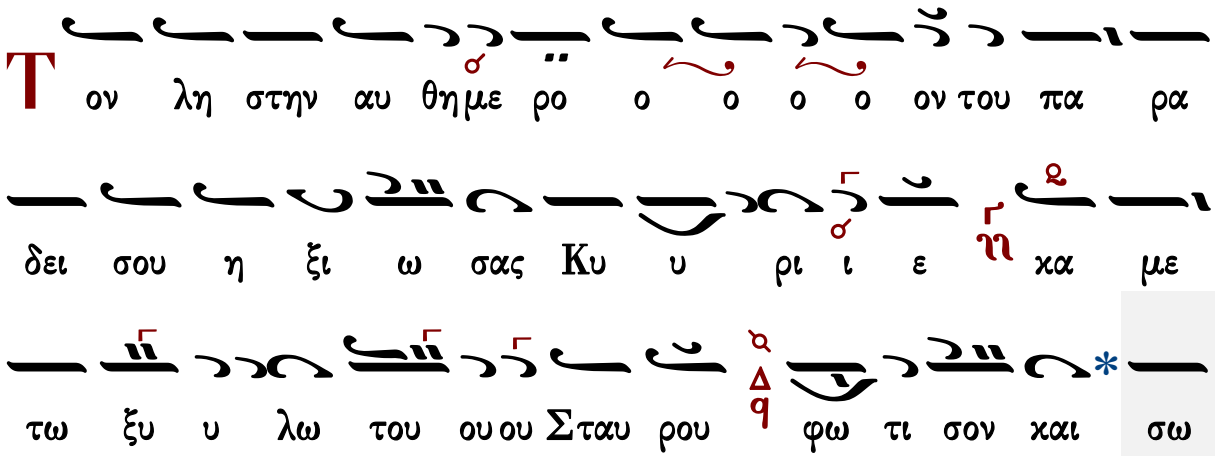

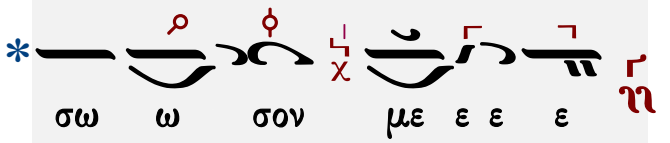

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ἡἡ Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.240/687*

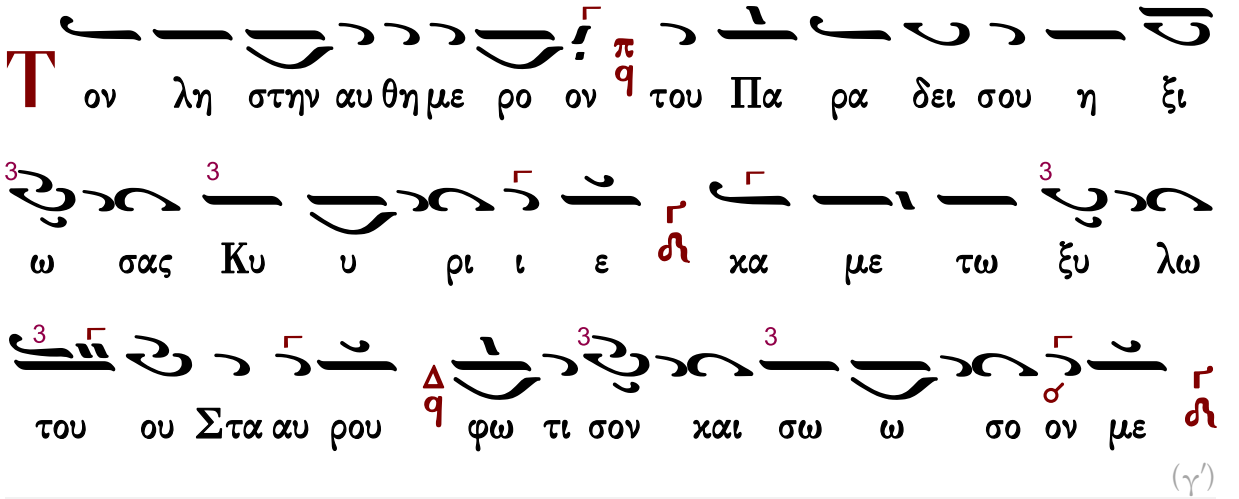

(γ΄)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

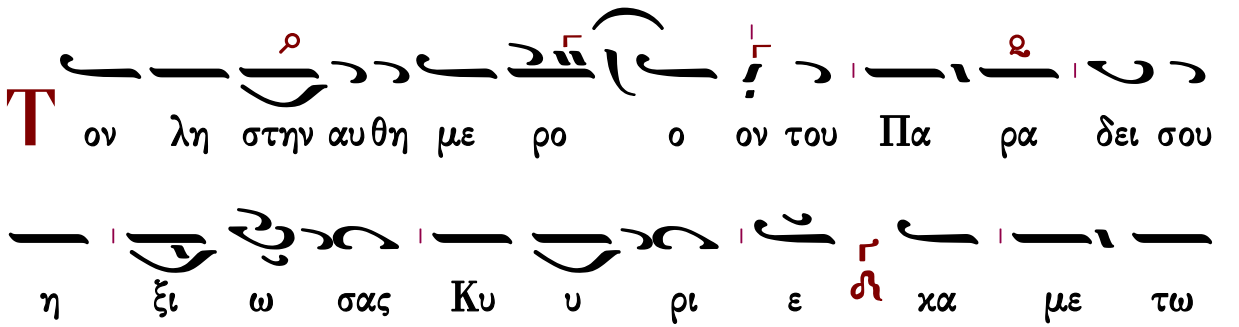

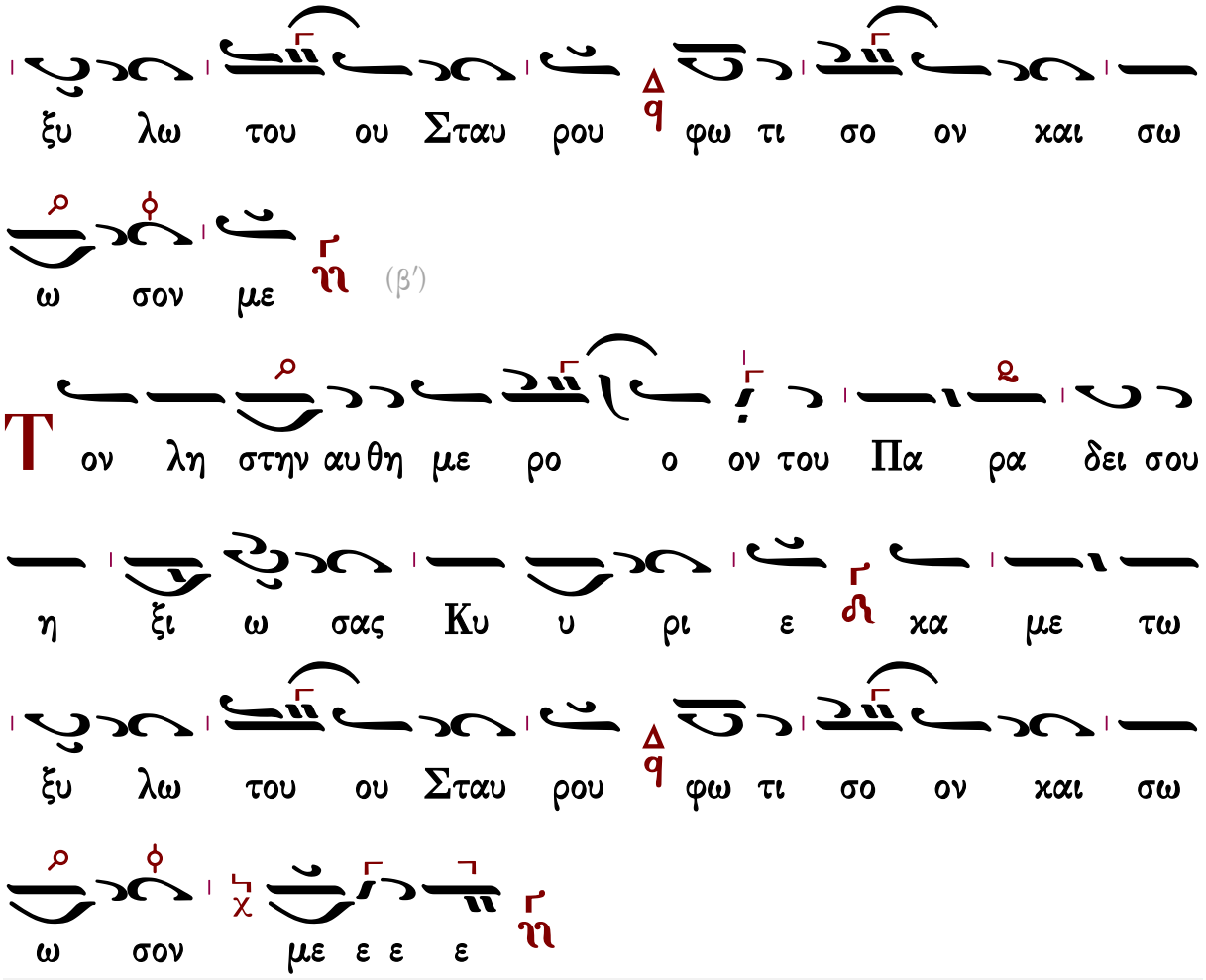

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον θ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.169/181*

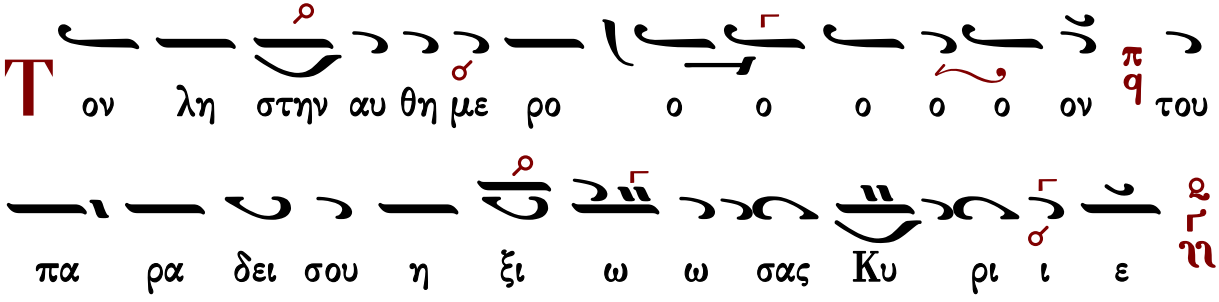

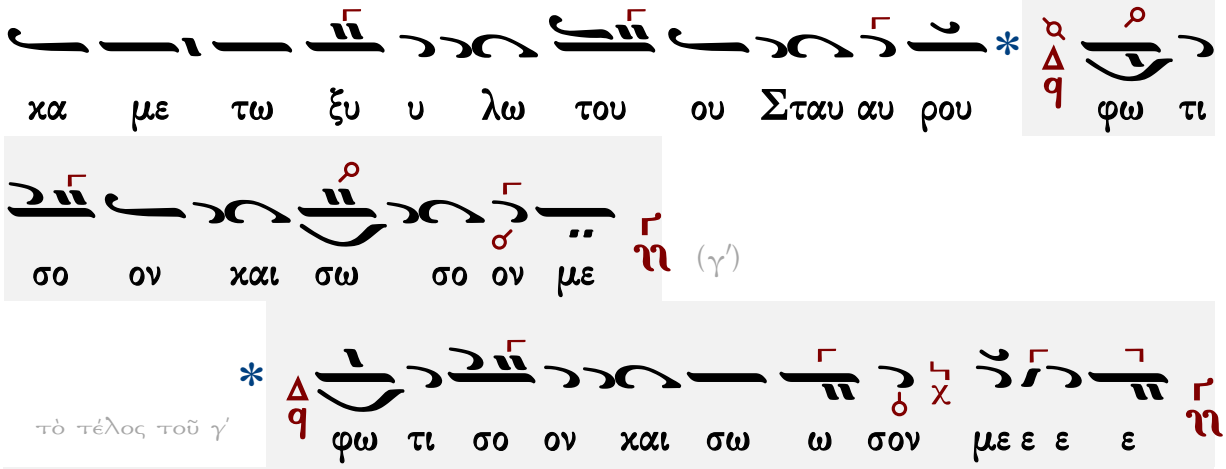

Εἰς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἠ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.79*

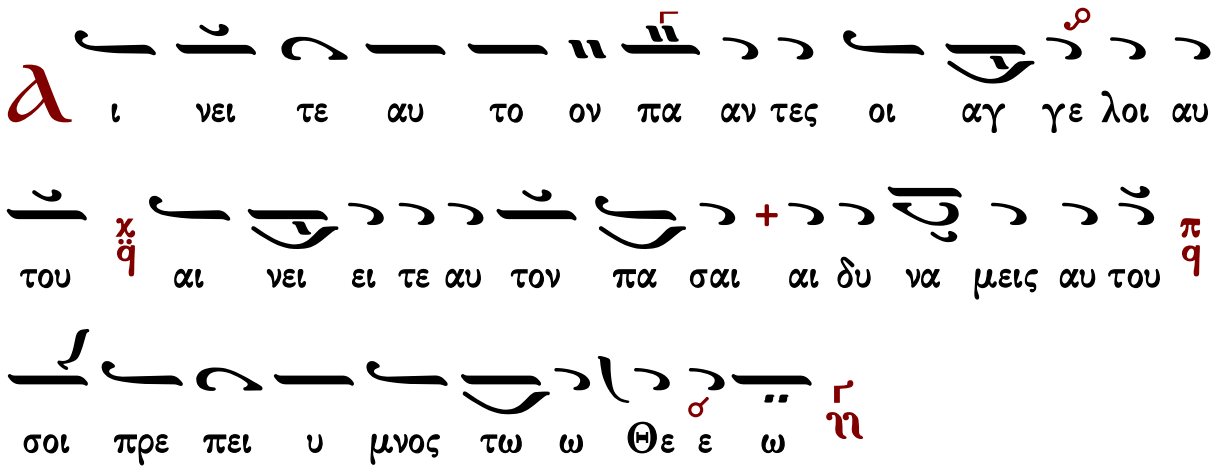

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.527*

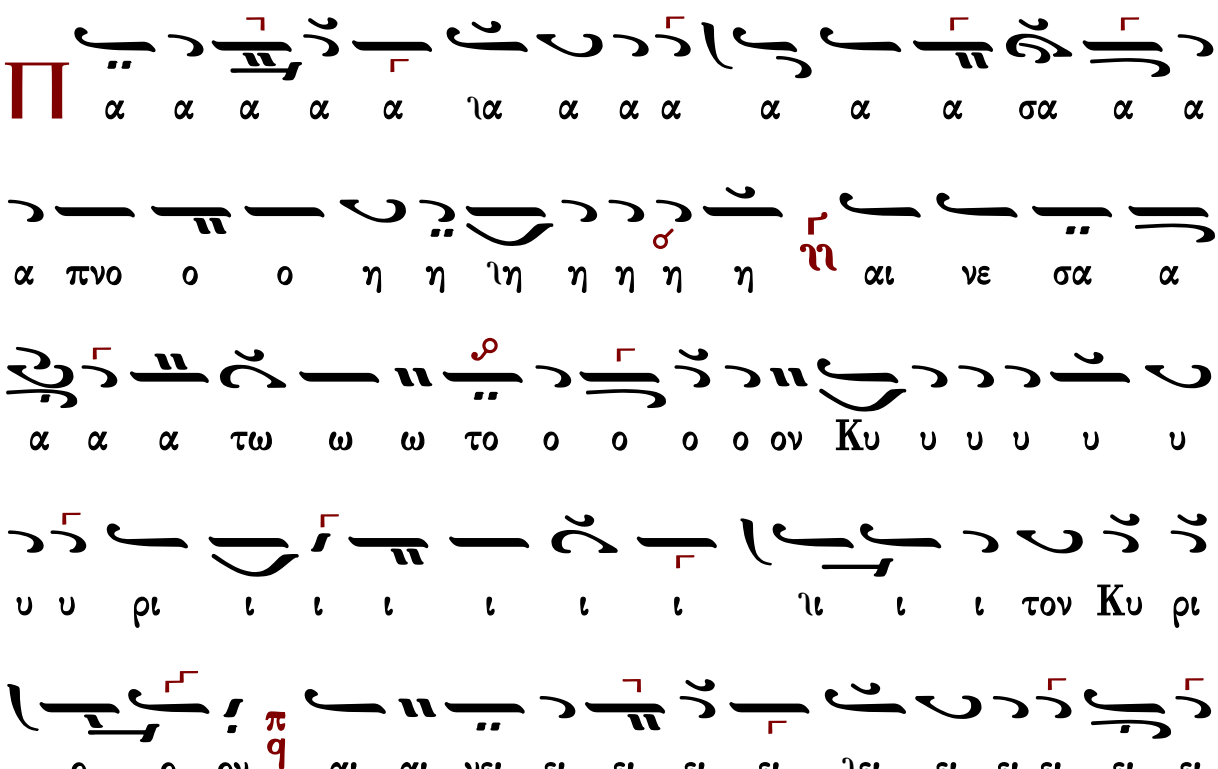

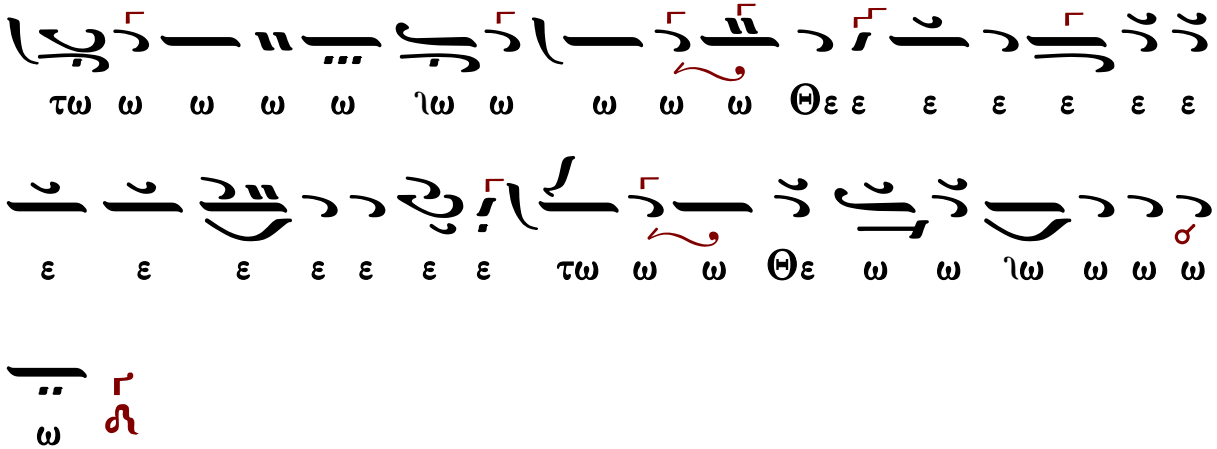

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Γα

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.138#

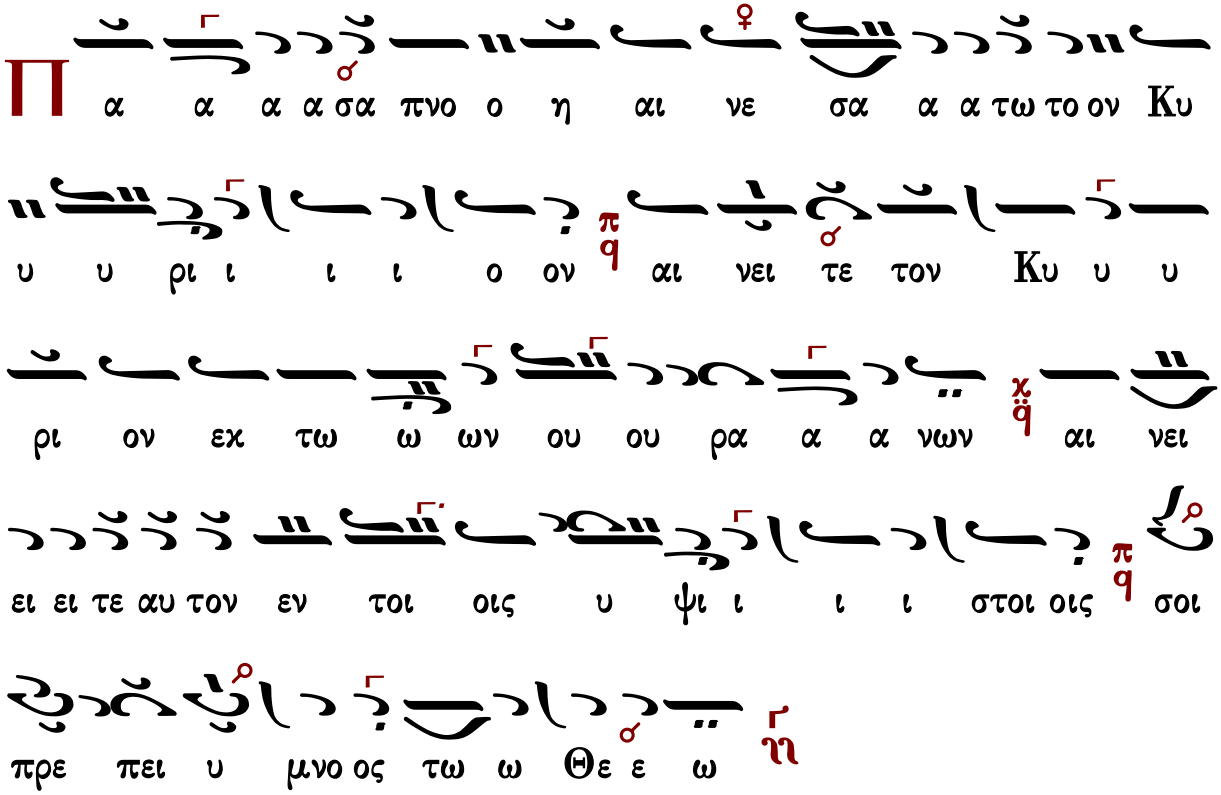

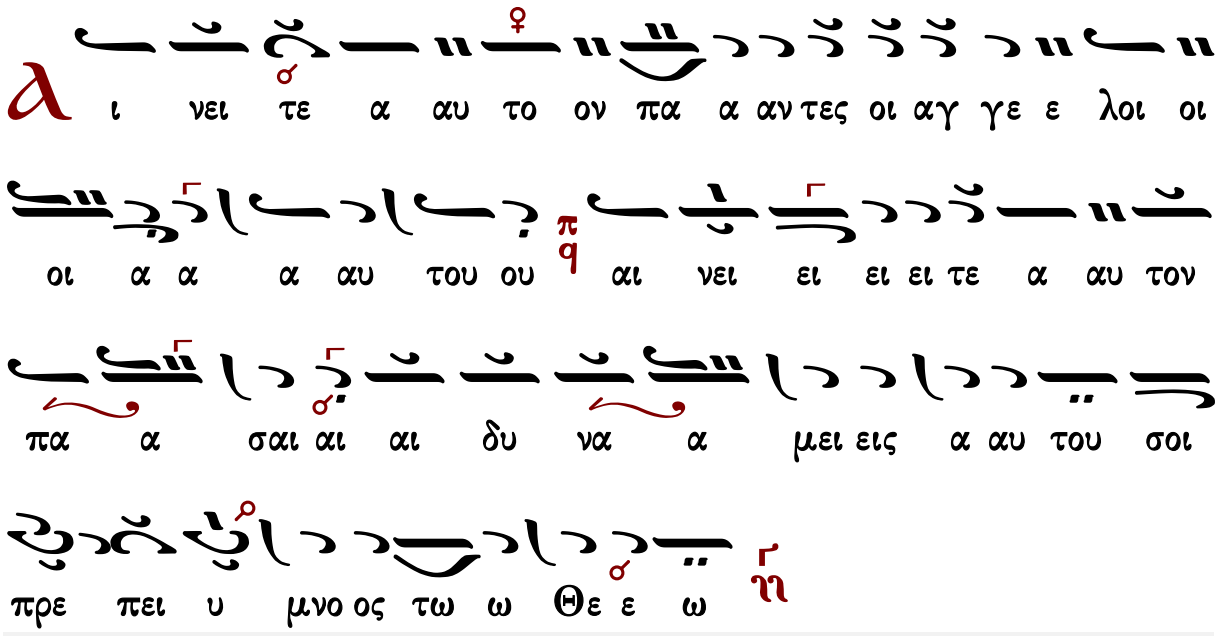

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ἡ Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.50*

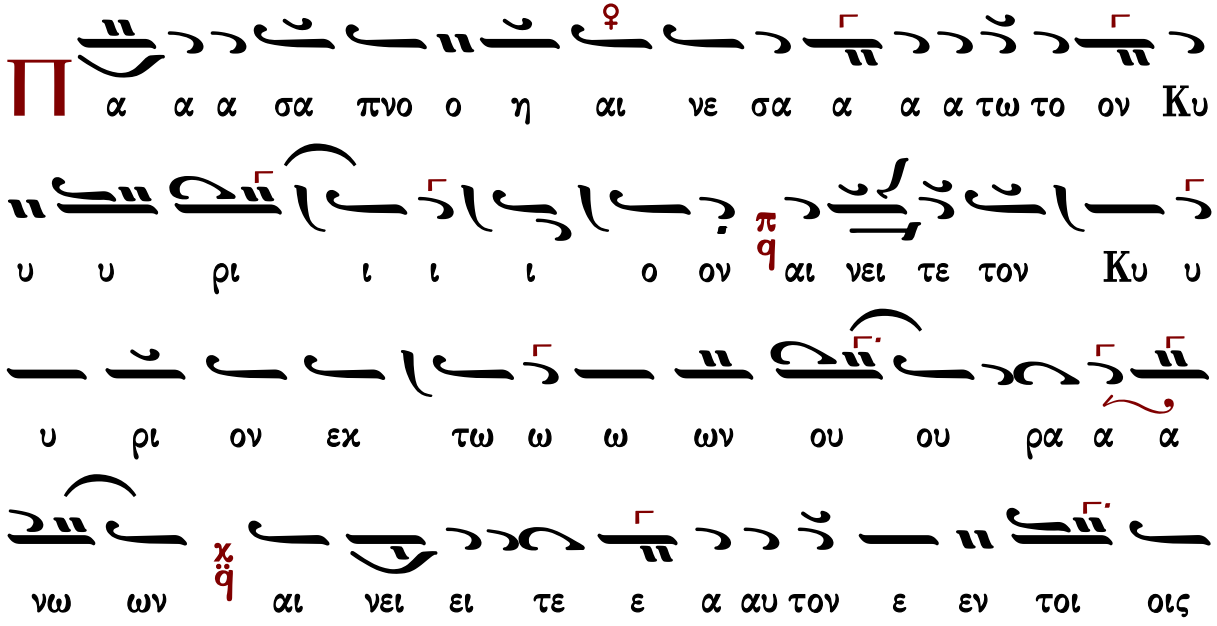

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ἡ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.90*

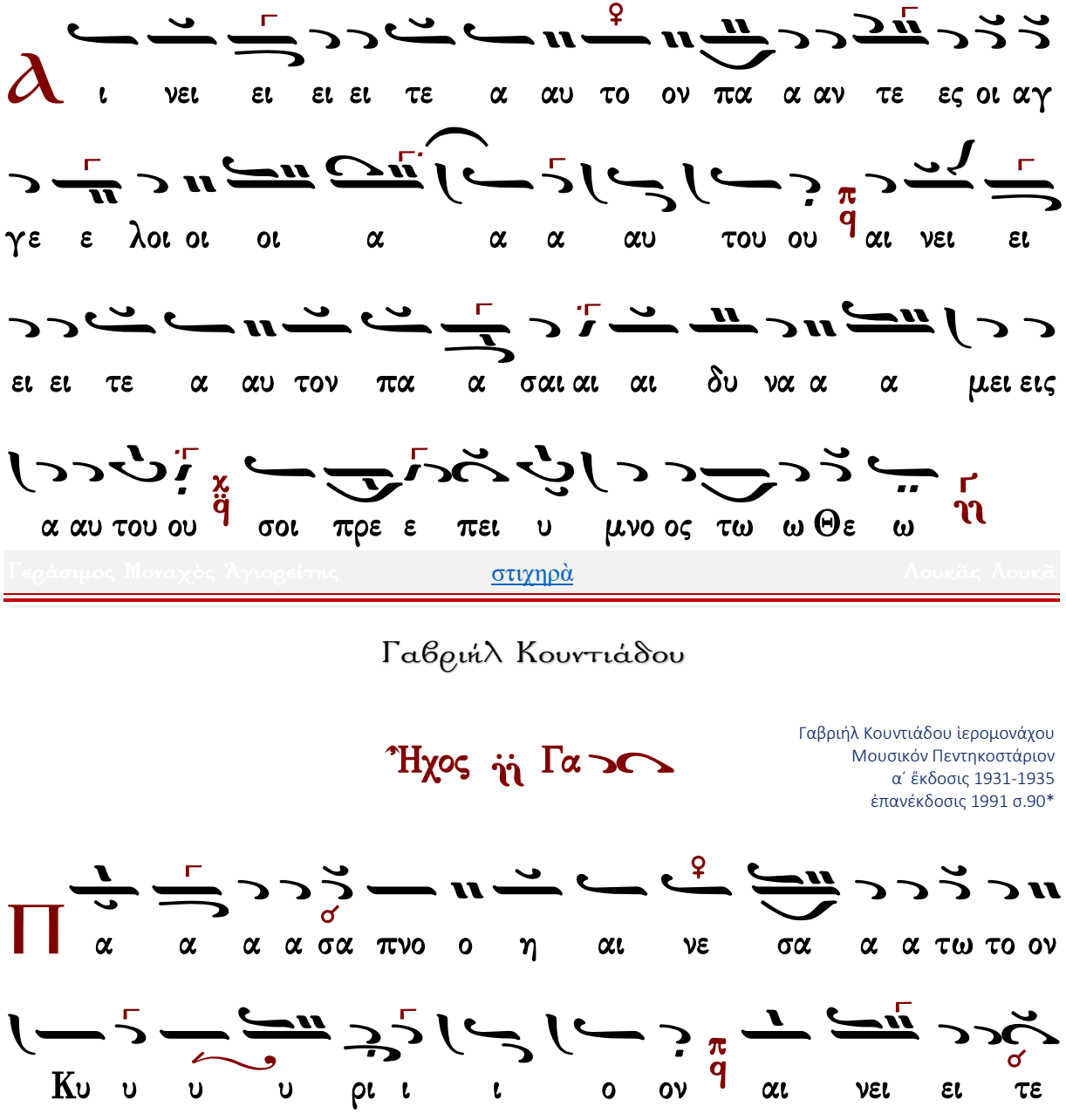

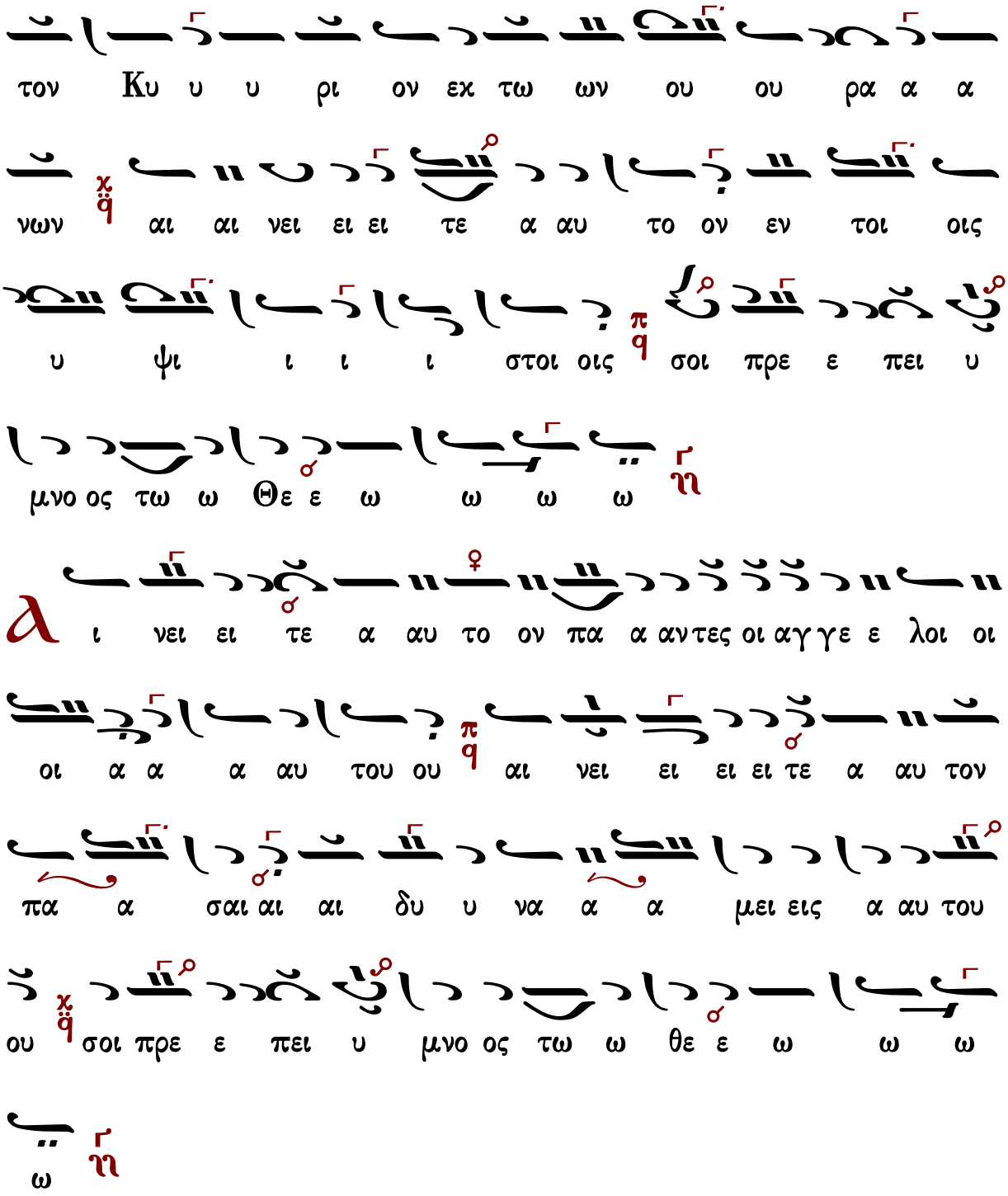
τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ων ου ου ρα α α
νων αι αι νει ει ει τε α αυ το ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοι οις σοι πρε ε πει υ
μνο ος τω ω Θε ε ω ω ω ω
ι νει ει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγγε ε λοι οι
οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι αι δυ υ να α α μει εις α αυ του
ου σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω θε ε ω ω ω
ω

Ἦχος ἡ Γα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.54*

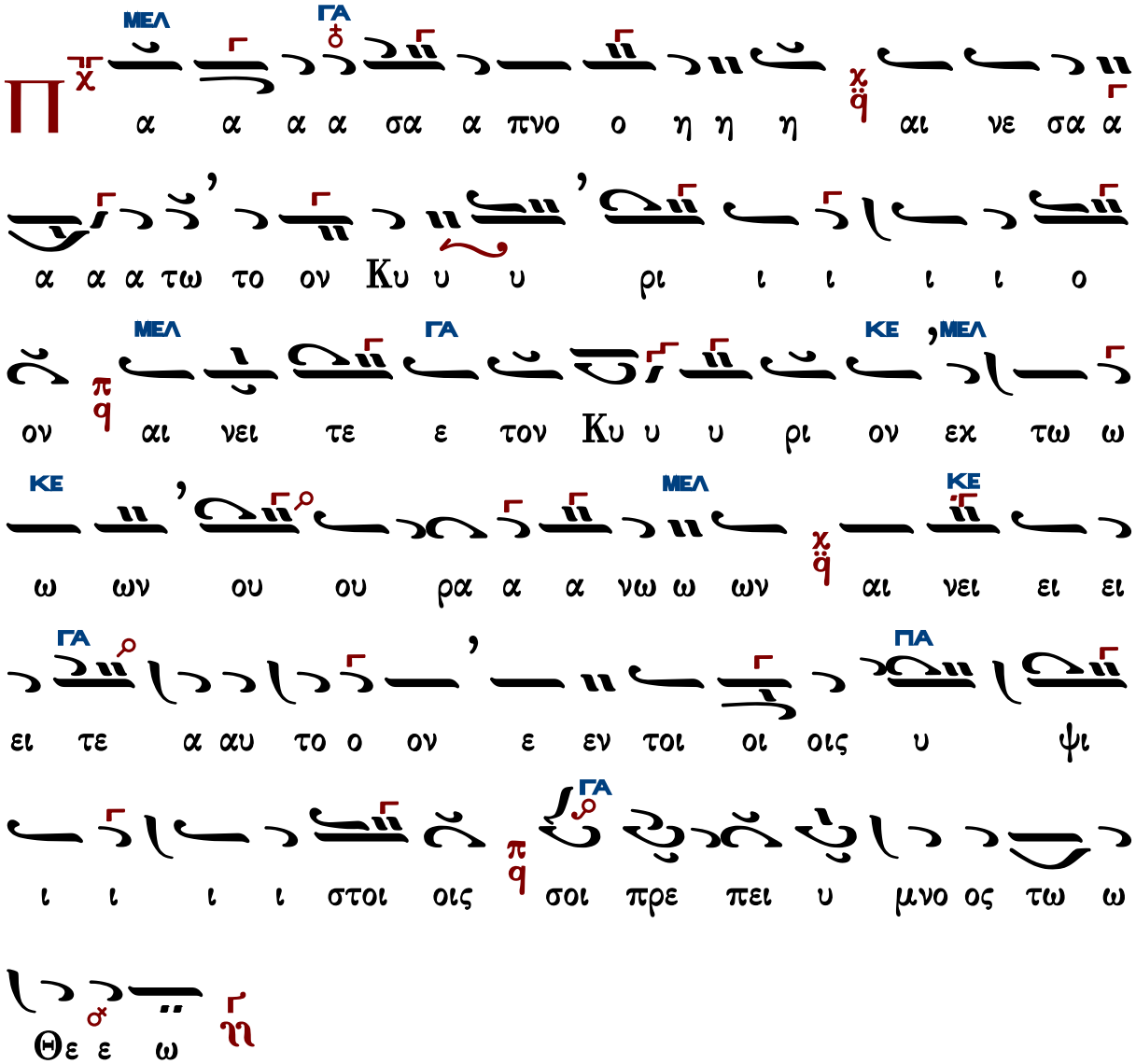

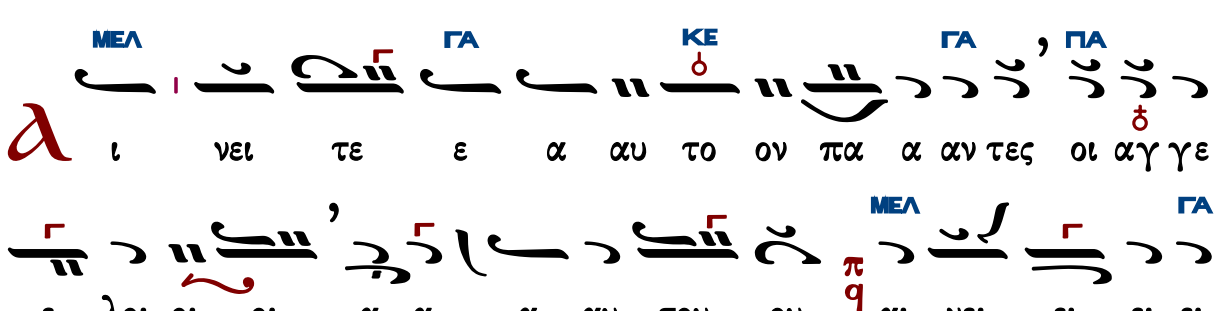

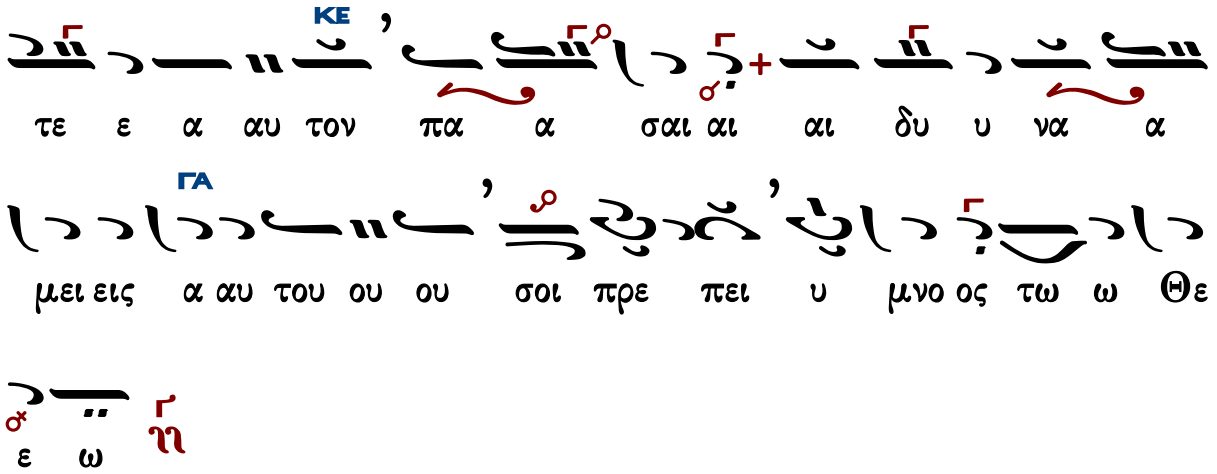

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.366/380*

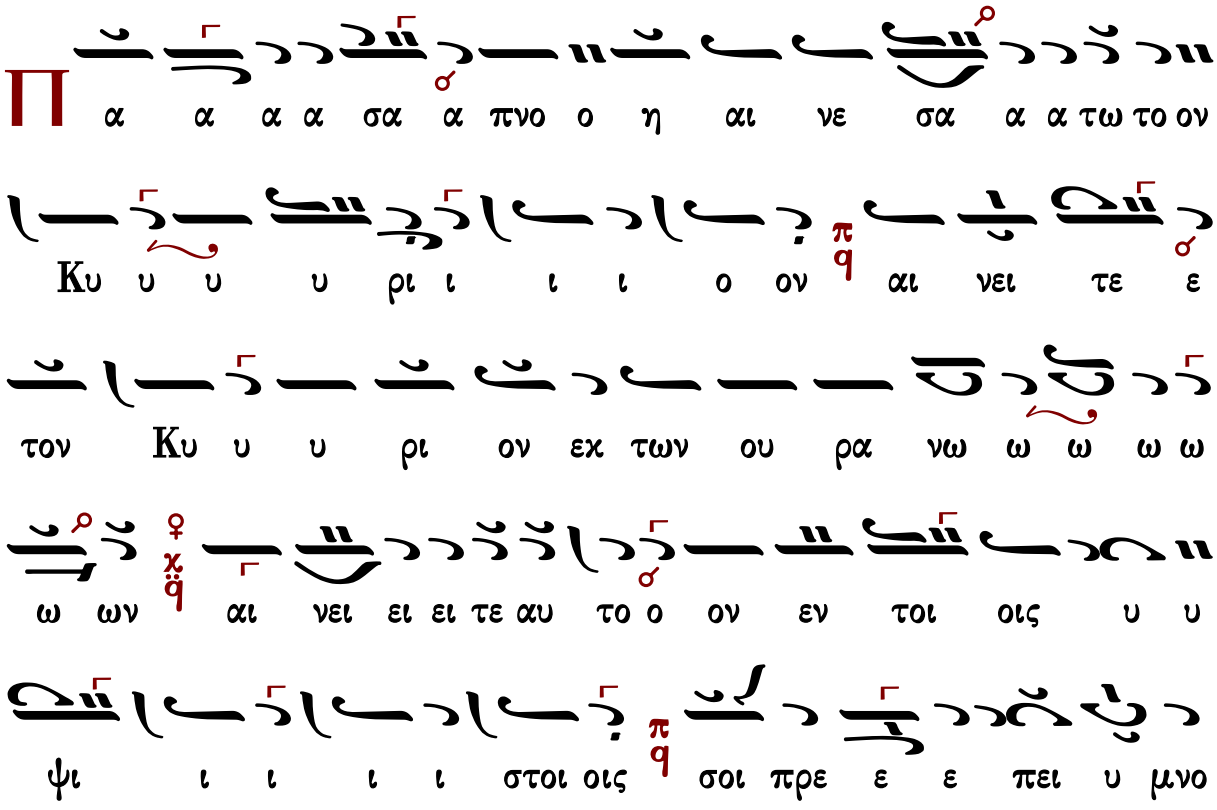

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος ἠ Γα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.121*

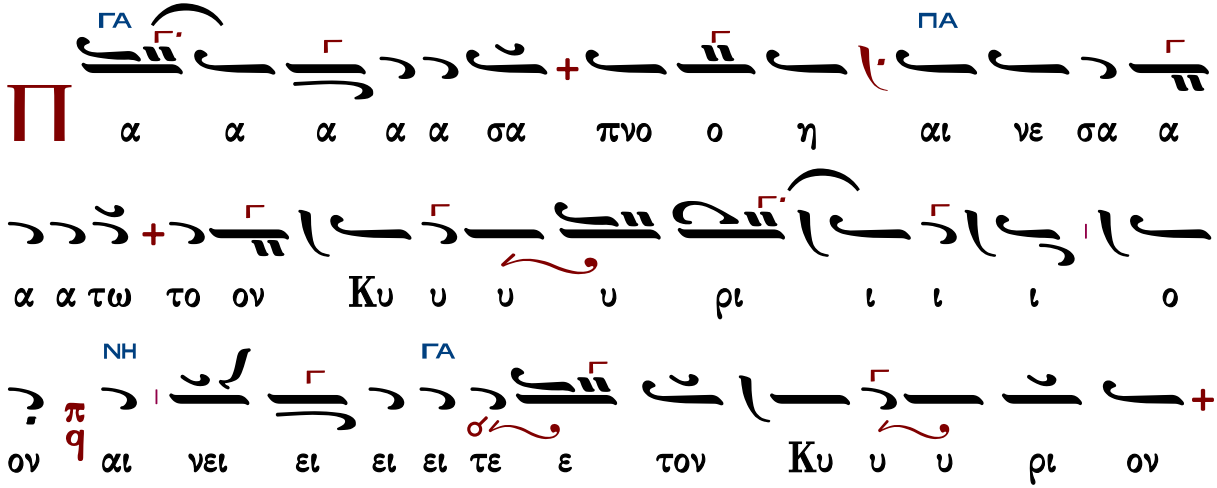

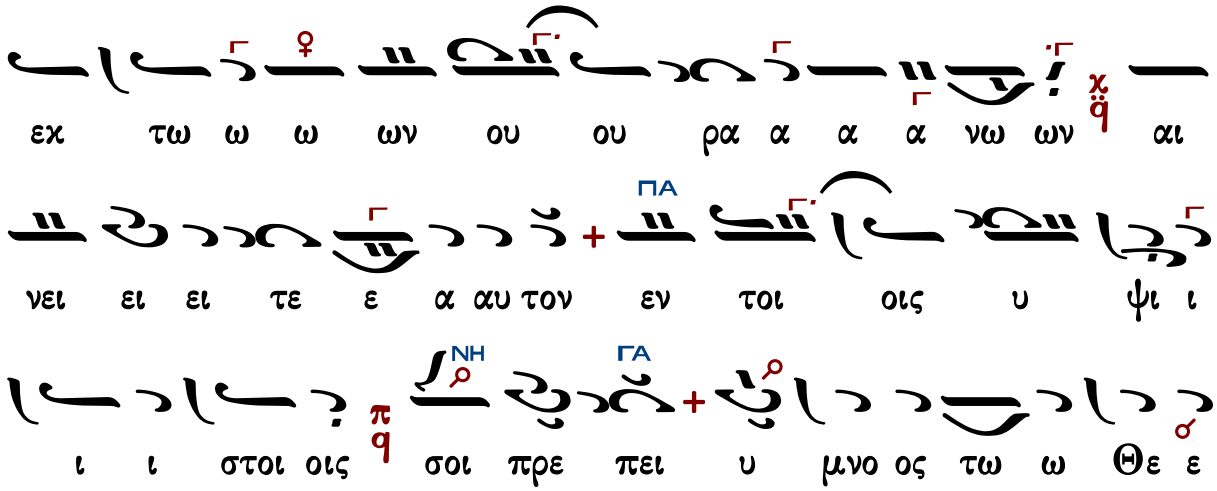

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

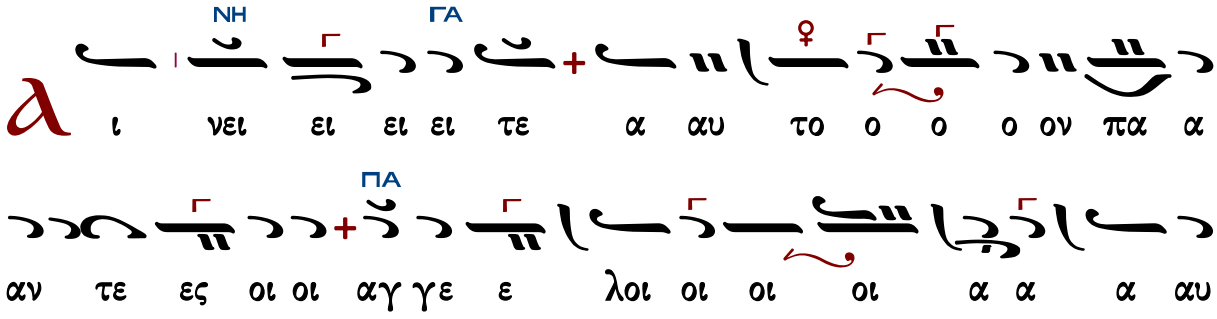

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος ἠ Γα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.123*

a
ΝΗ
ΓΑ
ΠΑ
ΔΙ
ι νει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ει ει ει
τε ε ε ε α α αυ το ο ιο ο ο ο ο ον
πα α α α α α α α α α α ια α αν τες ιο ιο
α α α α αγ γε ε ε ε ε ε ε λοι ιο ιο ιο ιο
ιο ιο ιο ιο α α α α αυ του αι νει ει ει
ει ει ιει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α
αυ το ο ιο ο ο ο ο ον πα α α α α α
σαι αι αι αι αι ιαι αι αι αι δυ υ να α α α α
μει ει ει ει ει ει εις α α α α α α α α α ια
α α α αυ του σοι οι οι πρε ε ε ε ε ε

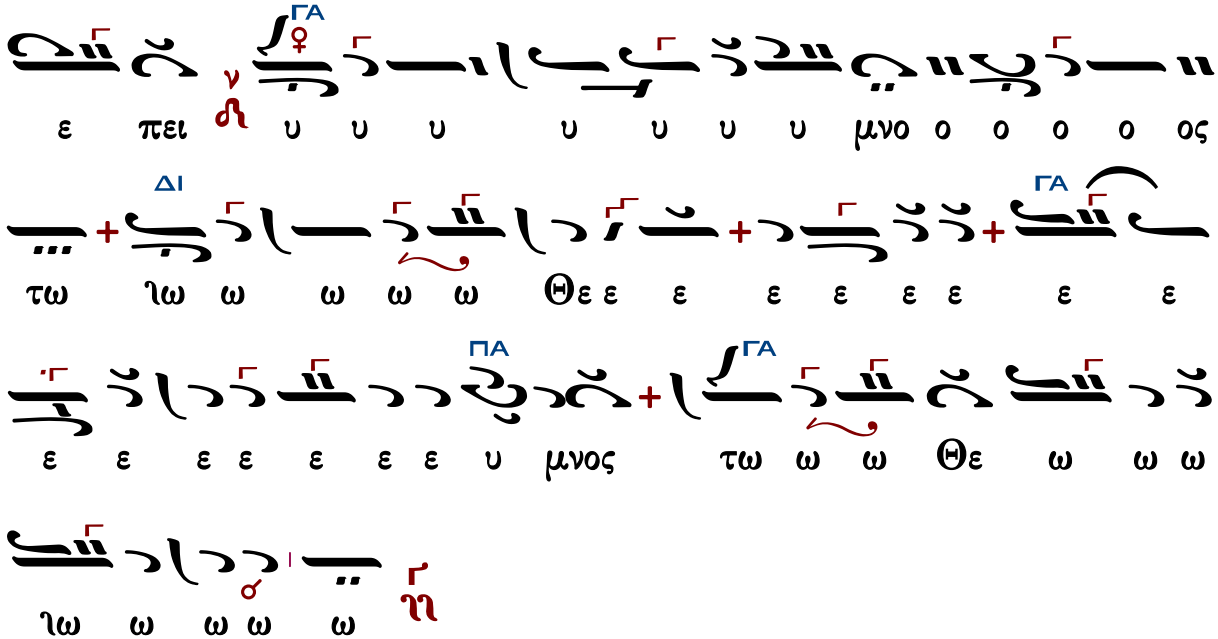

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ἀ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.367*

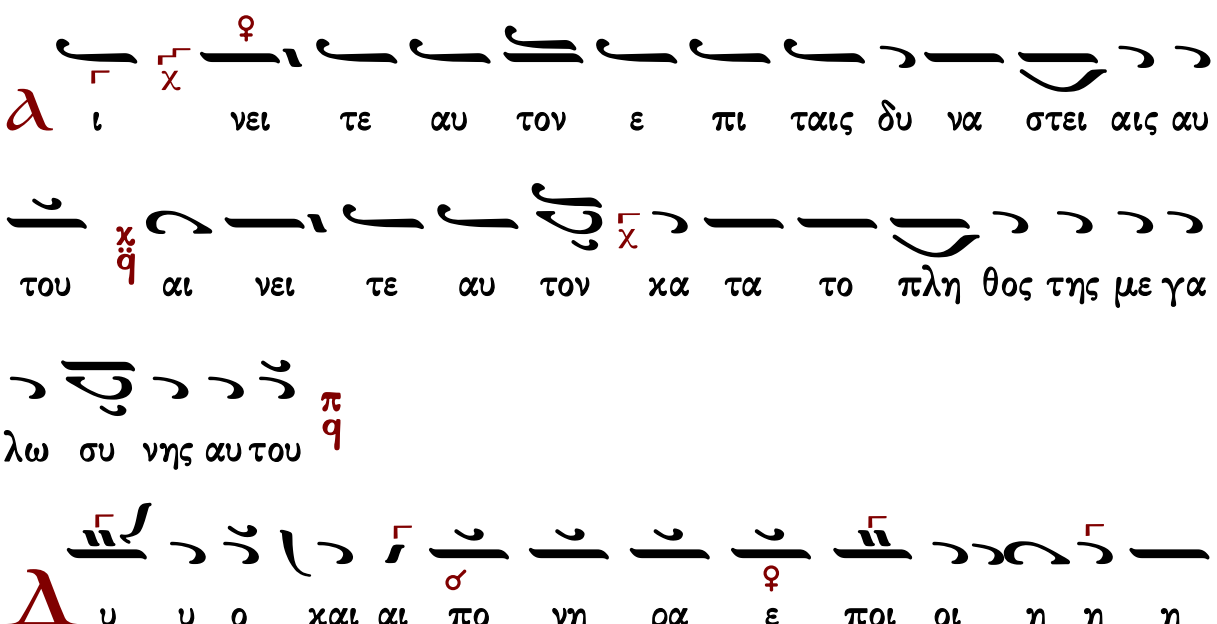

σεν ο πρω το το χος υι ο ος μου ου I ι ισ ρα

α α α η ηλ ε με ε εγ χα α τε λι ι πε πη

γη η η ην υ υ δα α τος ζω η ης και ω ω ρυ ξεν ε

α αυ τω φρε ε ε ε α α αρ συν τε ε τριμ με

ε ε ε νο ον ε με ε πι ξυ υ υ λου ε

στα α αυ ρω σε τον δε ε Βα ραβ βα αν η

τη σα το ο ο χαι α α πε ε ε λυ υ υ υ σε

εν ε ξε στη ο ου ρα νο ο ος ε ε πι του ου ου

ου τω και ο η λι ι ος τας α χτι ι ι νας α α

πε ε ε χρυ υ υ υ ψε ε συ δε Ισ ρα η ηλ

ου ουχ ε νε τρα α α α πης αλ λα θα να α τω με πα α

ρε ε ε δω ω ω ω κα ας α φες α αυ

τοις Πα τε ερ α γι ι ε ου γαρ οι δα σι ι τι ε

ποι οι οι οι οι η η σαν

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

τὸ ἴδιο

ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

e

κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου σα

αρ κος α τι μι αν δι ι η μας υ υ πε ε ε

μει ει ει ει νε ε τας α καν θας η η η κε φα

α λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα α τα αι σι α

γο ο νες τα ρα α πι ι ι σμα α α α τα α

το στο μα την ε εν ο ο ξει κε ρα σθει σαν χο λη η ην τη

γε ε ευ σει ει τα α ω ω τα τας δυσ σε βεις βλα α

α σφη η μι ι ι ας ο νω ω τος την φραγ

γε λω ω σιν και αι η χειρ το ον κα α α λα α α

α μο ον αι του ο λου σω μα τος ε εκ τα α σεις εν

τω Στα αυ ρω τα αρ θρα α α α του ους η

η η λους και η πλευ ρα α την λο ο ο ογ χη

ην ο πα θων υ υ περ η η μων και πα θω ων ε

λευ θε ε ρω ω ω σα ας η η η μας ο συγ

κα τα α βα ας η μιν φι ι λαν θρω πι ι ι ι α

και α νυ ψω ω σας η η μας παν το δυ να με

Σω τη ηρ ε λε η σο ο ο ο ον η η μας

ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον

C ταυ ρω θε εν το ος σου Χρι ι στε πα α σα η η κτι

ι ι σις βλε ε ε ε που σα α ε ε ε τρε ε

ε ε με ε τα θε με λι α τη ης γης δι

ε δο νη θη η σαν φο ο ο ο βω ω του ου κρα τους

σου ου σου γα αρ υ ψω θεν τος ση με ε ρον γε ε

νος E βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε ε ε

το ο του να ου ου το ο κα τα πε ε ε τα σμα

δι ερ ρα α γη δι ι χως τα μνη μει ει

α α η νε ω ω χθη η σαν και νε κροι εκ των τα

α φων εξ α α νε ε ε στη η η η σα αν ε

κα τον ταρ χος ι δω ων το ο θα αυ μα α ε φρι ξε ε
πα ρε στω σα α δε η Μη η η τηρ σου ε βο ο
α θρη η νω δου σα α μη η η τρι ι ι ι κω ως
πω ως μη η η θρη η νη η η σω και τα
σπλαγ χνα α α μου ου τυ υ υ ψω ο ρω σα σε
γυ μνο ο ο ον ως κα τα κρι ι το ον εν ξυ υ υ λω
κρε ε μα α α με ε ε ε νο ον ο σταυ ρω
θεις και τα φει εις και αι α να στα α ας εκ τω
ων νε ε ε κρων Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο
ο ξα α σοι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.249*

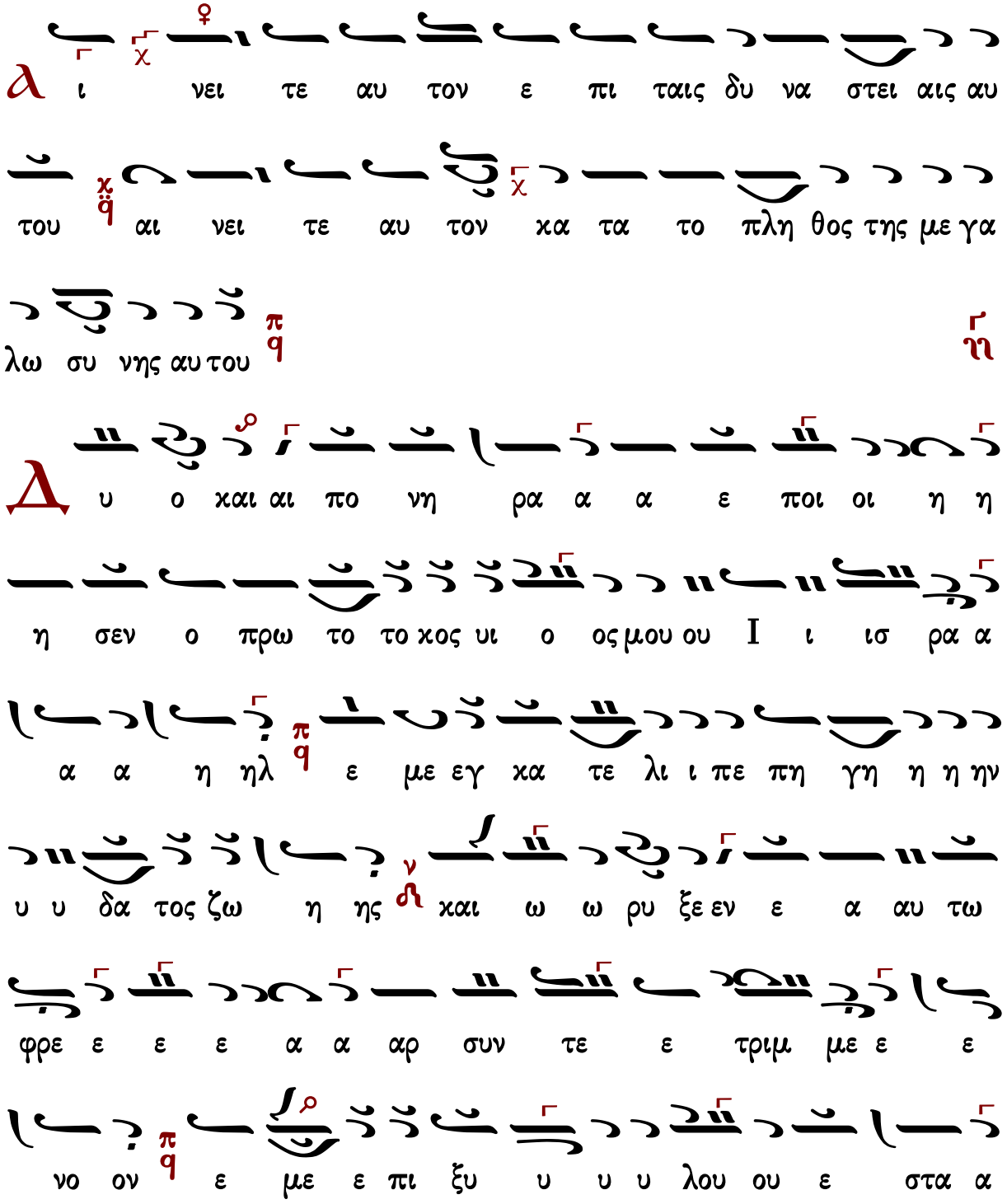

αυ ρω σε χq̈ το ον δε ε ε Βα α ρα αβ βα αν η

τη η σα το ο ο ο και α α πε ε ε ε λυ υ υ

σε εν εξ ε στη ο ου ρα νο ο ο ος ε ε πι

του ου ου ου τω χq̈ και ο η λι ι ος τας α κτι ι ι

νας α α πε ε ε κρυ υ υ ψε ε πq συ δε Ισ ρα

ηλ ου ουκ ε εν ε τρα α α α πης αλ λα α θα να

α τω με πα α ρε ε ε δω ω ω ω κα ας πq α φες

α αυ τοις Πα α τε ερ α γι ι ε ου γαρ οι οι δα α σι ι

ι τι ε ε ποι οι οι οι η η η η η σαν ηq

λ ι χ ♀ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος χq̈

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι κι θα α
ρα
τὸ ἴδιο

λ
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι ορ γα
α νω

є
κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου ου
σα α αρ χος α τι μι ι αν δι ι η μας υ υ πε ε
ε μει ει ει ει νε ε τας α καν θας η η
η η κε ε φα α λη η η η ο ψις τα εμ πτυ σμα
α τα αι σι α γο νε ες τα ρα α πι ι ι σμα

α α α α τα α π q το στο μα τη ν ε εν ο ο ο
ξει κε ρα σθει ει σαν χο λη η η ην τη η γε ε ευ
σει ει π q τα α ω ω τα α τας δυσ σε ε βεις βλα α
α α σφη η μι ι ι ας χ q ο νω ω τος τη ν
φρα αγ γε ε λω ω σιν και η χειρ το ον κα α α λα α α
α μο ον π q αι του ου ο λου ου ου σω ω μα α τος ε
εκ τα α α σεις εν τω ω ω Στα α αυ ρω χ q τα α
α α αρ θρα α α α του ους η η η λους και η η η
πλευ ρα α τη ν λο ο ο ογ χη ην π q ο ο
πα θων υ υ περ η η μω ω ων και πα θων ε λευ θε ε

ρω ω ω ω σα α ας η η η μα ας π q ο
συγ κα α τα α βα ας η μιν φι ι λα αν θρω πι ι ι
ι α χ q και α αν υ ψω ω ω ω σα
ας η η η μας παν το δυ να με Σω τη ηρ ε λε
η η σο ο ο ο ο ον η η μας η
α ι χ ♀ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις χ q αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου χ πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον π q
C ταυ ρω θεν το ος σου Χρι ι στε ε ε ε πα α α σα η η
κτι ι ι σις χ q βλε ε ε ε που σα α ε ε

ε ε τρε ε ε ε με ε τα θε με λι α

τη η ης γης δι ε δο ο νη η θη η σαν φο ο ο βω ω

του χρα τους σου ου σου γα αρ υ υ ψω θεν τος ση με ε

ρον γε ε ε νος Ε βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε

ε το ο του να ου το ο κα τα πε ε ε τα

σμα δι ερ ρα α α α γη η δι ι ι χως και

νε χροι εκ των τα α φων εξ α αν ε ε ε στη η η η

σα αν Ε κα τον ταρ χος ι δω ων το ο θα αυ μα ε φρι

ξε ε πα ρε στω σα α δε ε η Μη η η τηρ

σου ε ε βο ο ο α θρη η νω δου σα α μη η η τρι ι

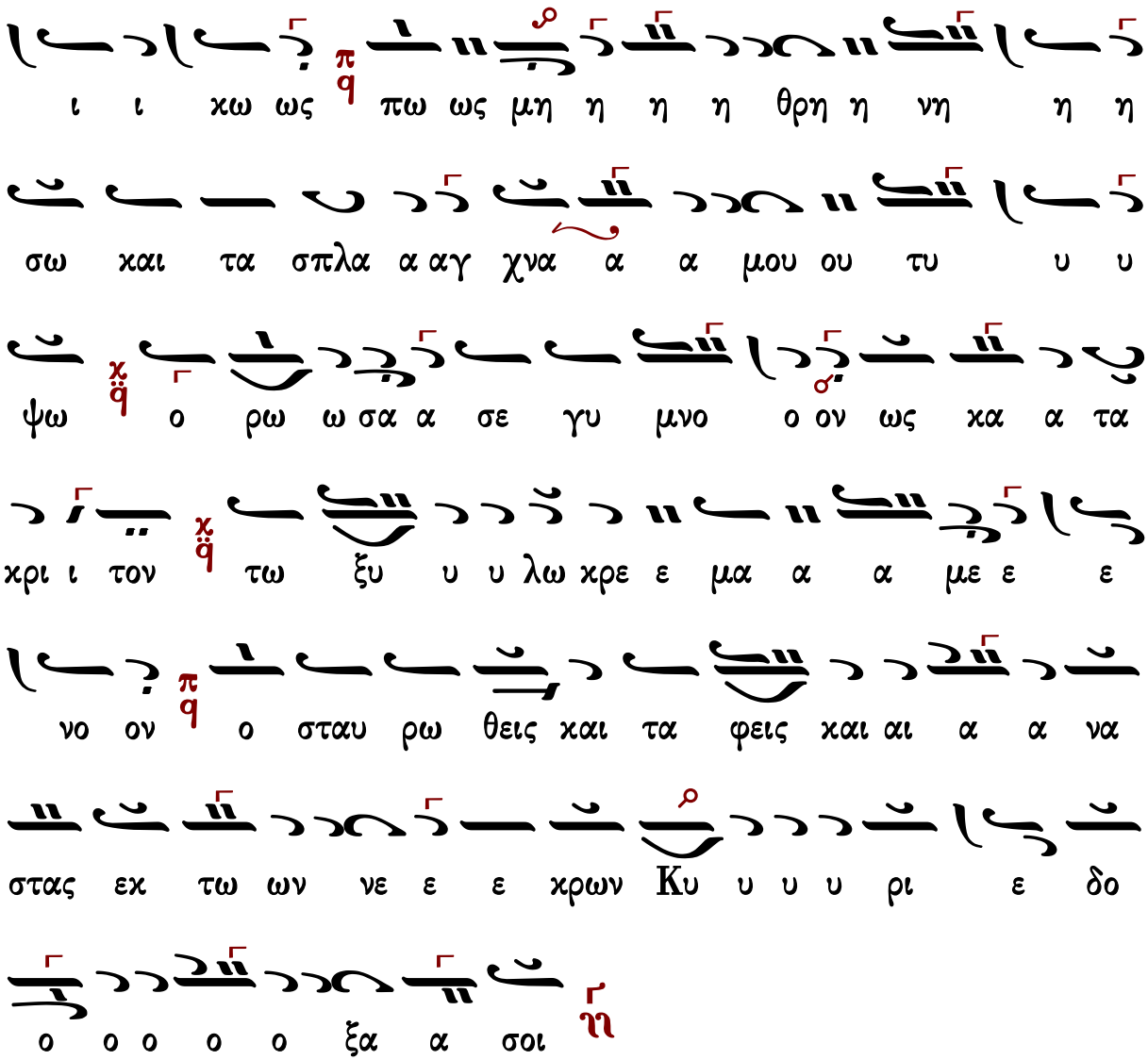

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Γα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.500*

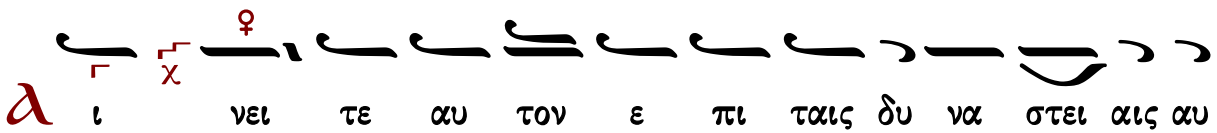

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης αυ του
Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το
κος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε
πη γην υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε
αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ
ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α
πε ε λυ υ σε εξ ε στη ο ου ρα νο ος ε πι του
τω και ο η λι ος τας α κτι νας α πε κρυ ψε συ
δε Ισ ρα ηλ ουκ εν ε τρα πης αλ λα θα να τω με

πα α ρε ε δω ω χας π/q α φες αυ τοι οις Πα τερ α γι

ε χ/q ου γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η ♂ η σαν ή

α ι χ ♀ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος χ/q

αι νει τε αυ τον χ/χ/q εν ψαλ τη ρι ω χαι χι θα α

ρα π/q

τὸ ἴδιο

α ι χ ♀ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω χ/q

αι νει τε αυ τον χ/χ/q εν χορ δαι αις χαι ορ γα

α νω π/q

θ χα στον με λος της α γι ας σου σαρ χος χ/q α

τι μι αν δι η μας υ πε ε μει ει νε π/q τας α χαν θας

η κε φα λη η η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι

α γο νες τα ρα α πι ι σμα α τα το στο μα την εν

ο ξει κε ρα σθει σαν χο λην τη γευ σει τα ω τα

τας δυσ σε βεις βλα α σφη μι ας ο νω τος την φραγ

γε λω σιν και η χειρ το ον κα α λα α μον αι του ο

λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω σταυ ρω τα αρ θρα α

τους η λους και η πλευ ρα την λο ογ χην ο πα θων υ περ

η μων και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ο συγ

κα τα βας η μιν φι λαν θρω πι ι α και α νυ ψω

σας η μας παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η

μας

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον

C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η κτι σις

βλε ε που σα α ε ε τρε ε με τα θε με λι α της

γης δι ε δο νη η θη σαν φο βω του κρα τους σου

σου γαρ υ ψω θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α

πω ω λε ε το του να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ

ρα α γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη

η σαν χ̈q και νε χροι οι εκ των τα φων εξ αν ε ε στη η

σαν πq ε κα τον ταρ χος ι δων το θαυ μα ε φρι ξε ν

πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου χ̈q ε βο ο α θρη νω

δου σα μη τρι κως πq πω ως μη θρη νη σω χ̈q και τα σπλα

αγ χνα μου τυ ψω ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα χρι τον

εν ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον πq ο σταυ ρω θεις και τα

φεις χ̈q και α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε

δο ο ξα α σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ν̈η Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.240/687*

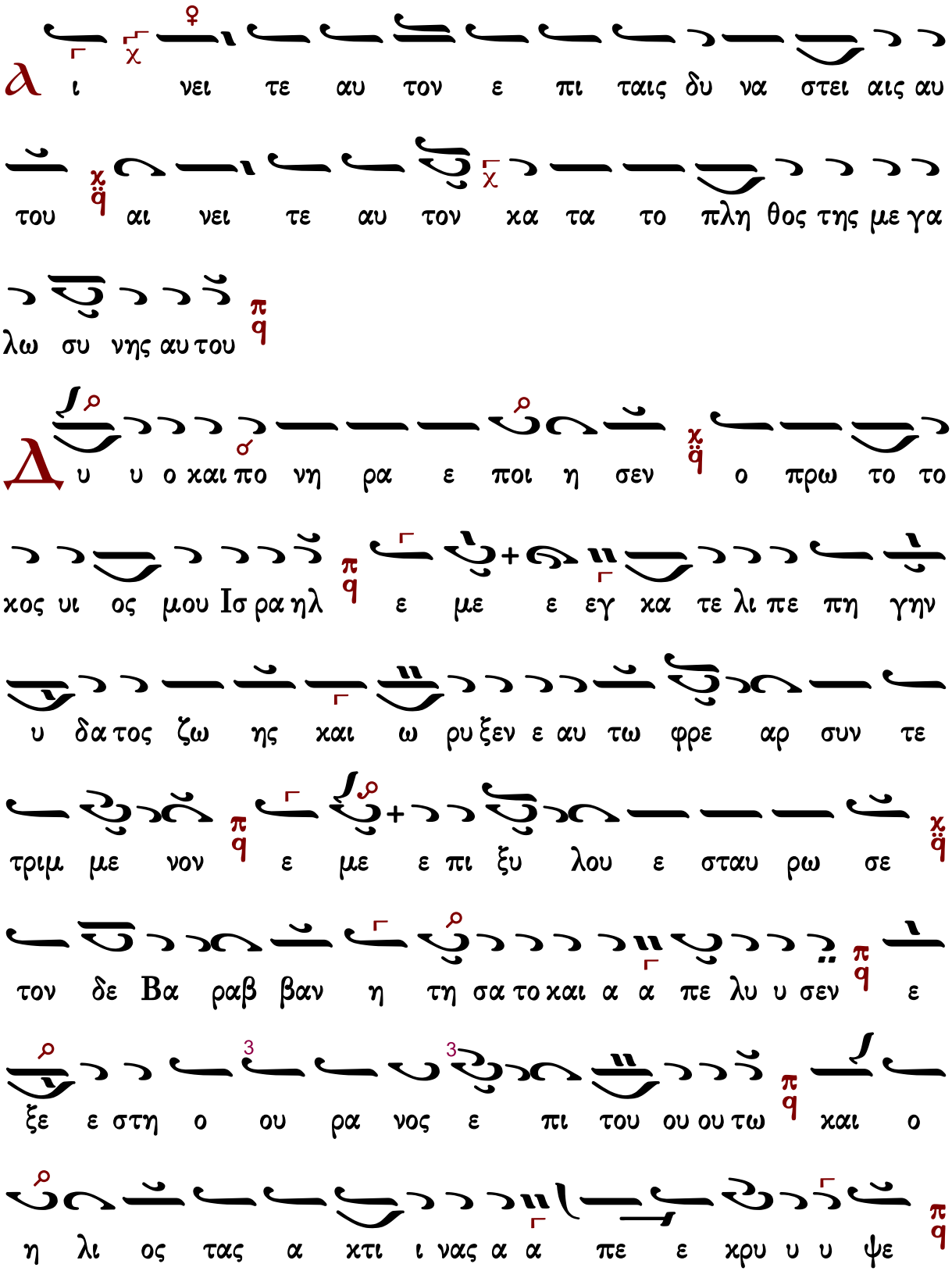
Λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης αυ του
Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το
κος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε πη γην
υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε αρ συν τε
τριμ με νον ε με ε πι ξυ λου ε σταυ ρω σε
τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α πε λυ υ σεν ε
ξε ε στη ο ου ρα νος ε πι του ου ου τω και ο
η λι ος τας α κτι ι νας α α πε ε κρυ υ υ ψε

συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θα να τω με πα α

ρε δω ω κας π q α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε κ q ου γαρ

οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν ⸗

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος κ q

αι νει τε αυ τον κ q εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα π q τὸ ἴδιο

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω κ q

αι νει τε αυ τον κ q εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω π q

κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κο ος α

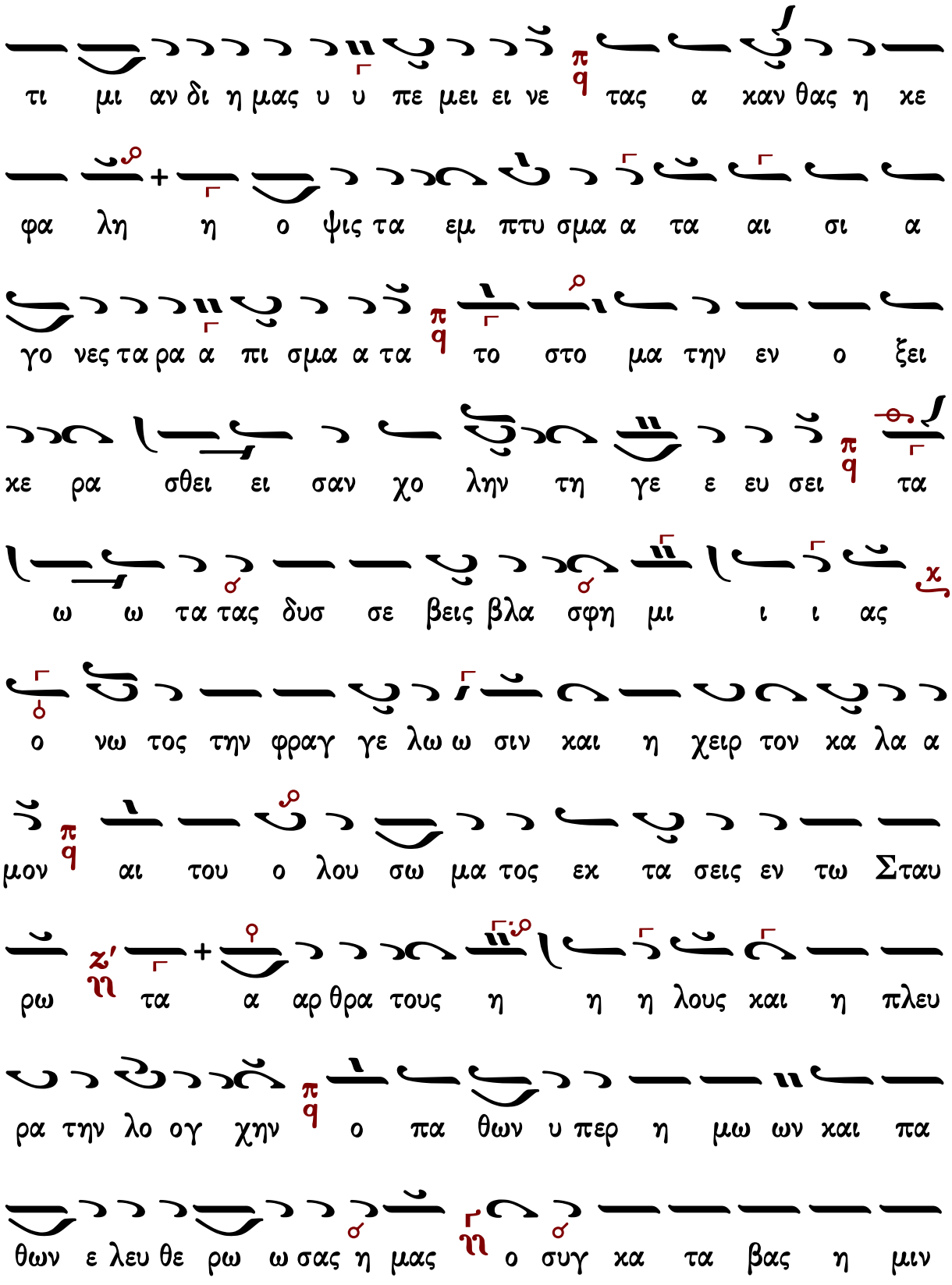
τι μι αν δι η μας υ υ πε μει ει νε π q τας α χαν θας η κε
φα λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα α τα αι σι α
γο νες τα ρα α πι σμα α τα π q το στο μα την εν ο ξει
κε ρα σθει ει σαν χο λην τη γε ε ευ σει π q τα
ω ω τα τας δυσ σε βεις βλα σφη μι ι ι ας χ
ο νω τος την φραγ γε λω ω σιν και η χειρ τον κα λα α
μον π q αι του ο λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω Σταυ
ρω ζ′ ιη τα α αρ θρα τους η η η λους και η πλευ
ρα την λο ογ χην π q ο πα θων υ περ η μω ων και πα
θων ε λευ θε ρω ω σας η μας ιη ο συγ κα τα βας η μιν

φι λαν θρω πι ι ι α π/q και α νυ ψω σας η μας χ/q

παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η

χοις χ/q αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον π/q

C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η χτι ι ι

σις χ/q βλε ε που σα α ε ε τρε ε ε με π/q τα θε με

λι α της γης δι ε δο νη θη σαν φο ο βω του χρα του ους

σου π/q σου γαρ υ ψω θεν τος ση με ρον χ/q γε νος Ε

βραι ων α πω λε ε το π/q του να ου τοκα τα πε τα σμα

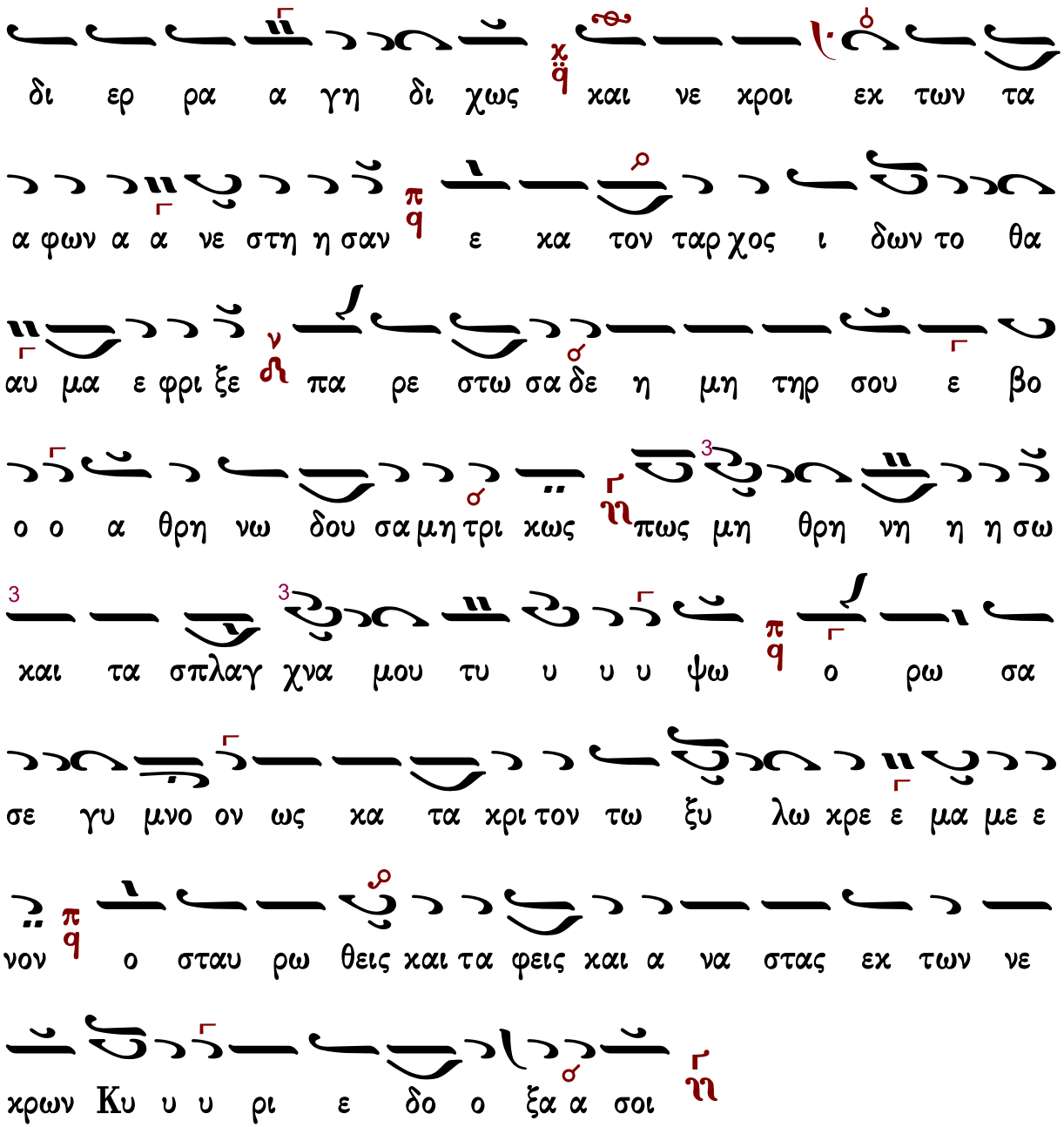

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

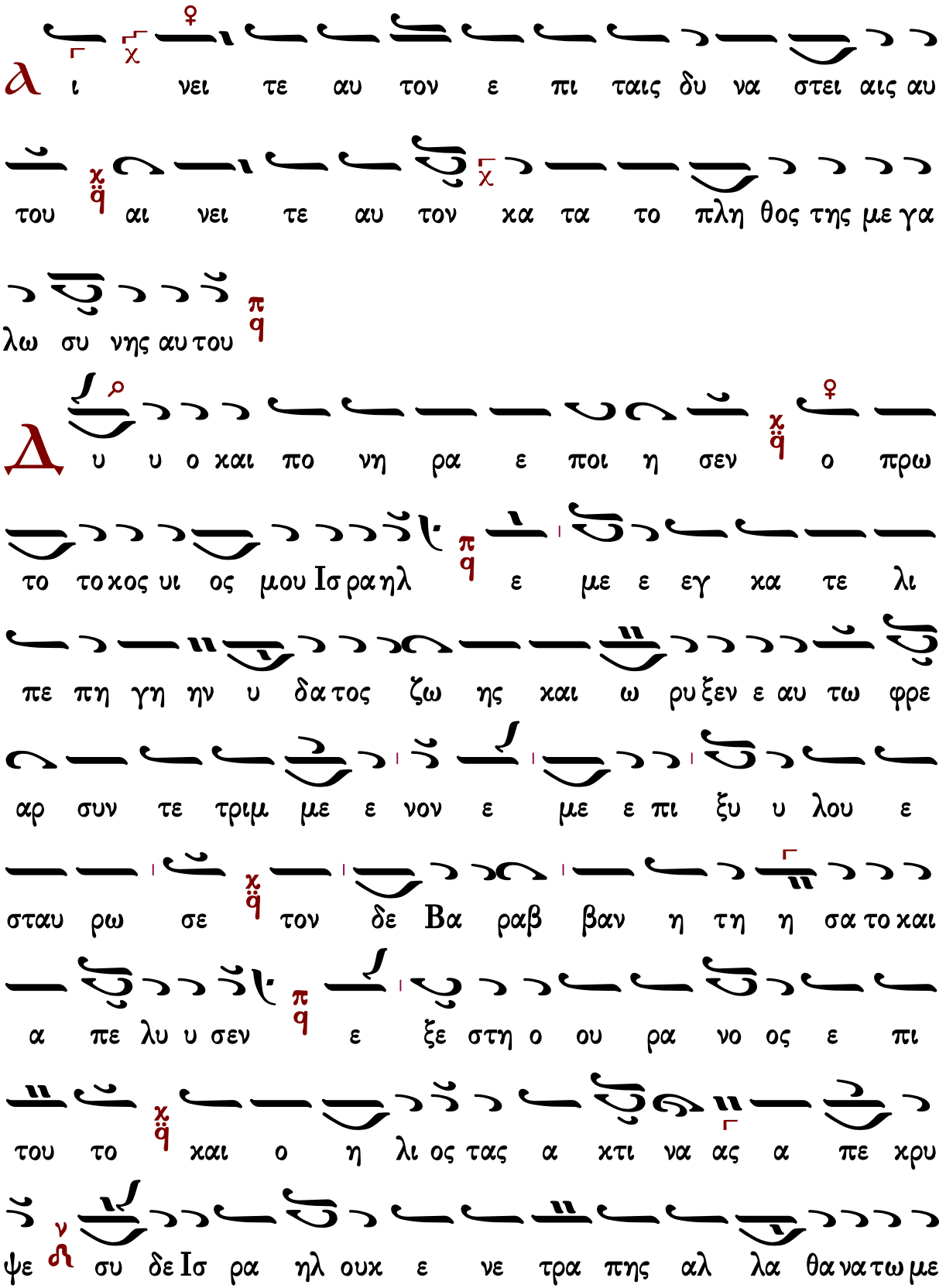
Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης αυ του
Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω
το τοκος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι
πε πη γη ην υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε
αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε
σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη η σα τοκαι
α πε λυ υ σεν ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι
του το και ο η λι ος τας α κτι να ας α πε κρυ
ψε συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θα νατω με

πα ρε δω ω κας α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε ου γαρ

οι δα σι τι ε ποι οι η σαν

ϧ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

τὸ ἴδιο

ϧ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

Ⲉ κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κος α

τι μι αν δι η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε

φα λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα το στο μα την εν ο ξει

κε ρα σθει σαν χο ληνη τη γε ευ σει τα ω τα τας δυσ σε

βει εις βλα σφη μι ας ο νω τος την φραγ γε λω σιν και

η χειρ τον κα λα μον αι του ο λου σω μα τος εκ τα

σεις εν τω Σταυ ρω τα αρ θρα τους η λους και η

πλευ ρα την λο ογχην ο πα θων υ περ η μων και πα

θων ε λευ θε ρω σας η μας ο συγ κα τα βας η μιν φι

λαν θρω πι α και α νυ ψω σας η μας παν το δυ να

με Σω τηρ ε λε η σον η μας

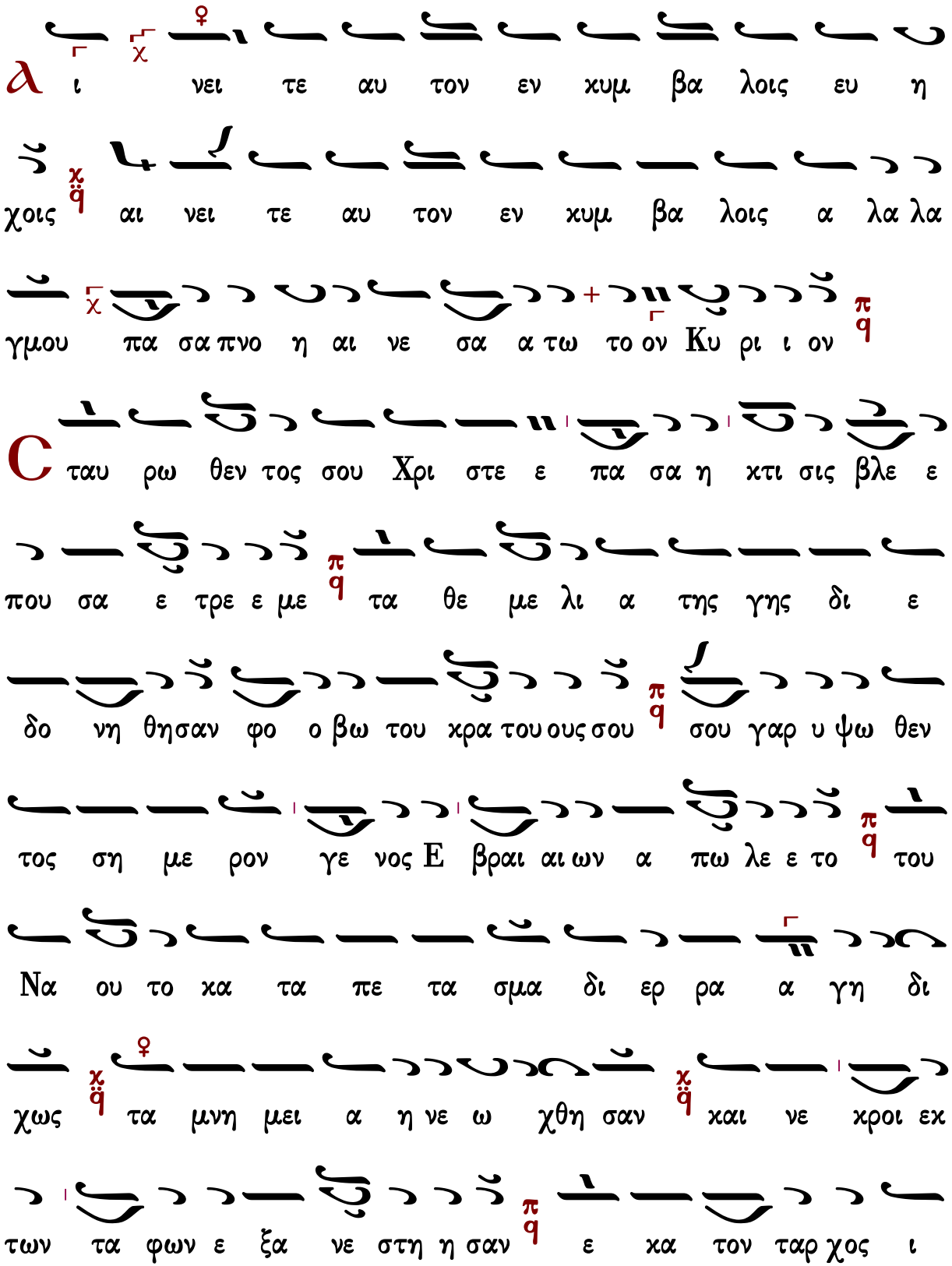
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον
C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η χτι σις βλε ε
που σα ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε
δο νη θησαν φο ο βω του χρα του ους σου σου γαρ υ ψω θεν
τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α πω λε ε το του
Να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι
χως τα μνη μει α η νε ω χθη σαν και νε κροι εκ
των τα φων ε ξα νε στη η σαν ε κα τον ταρ χος ι

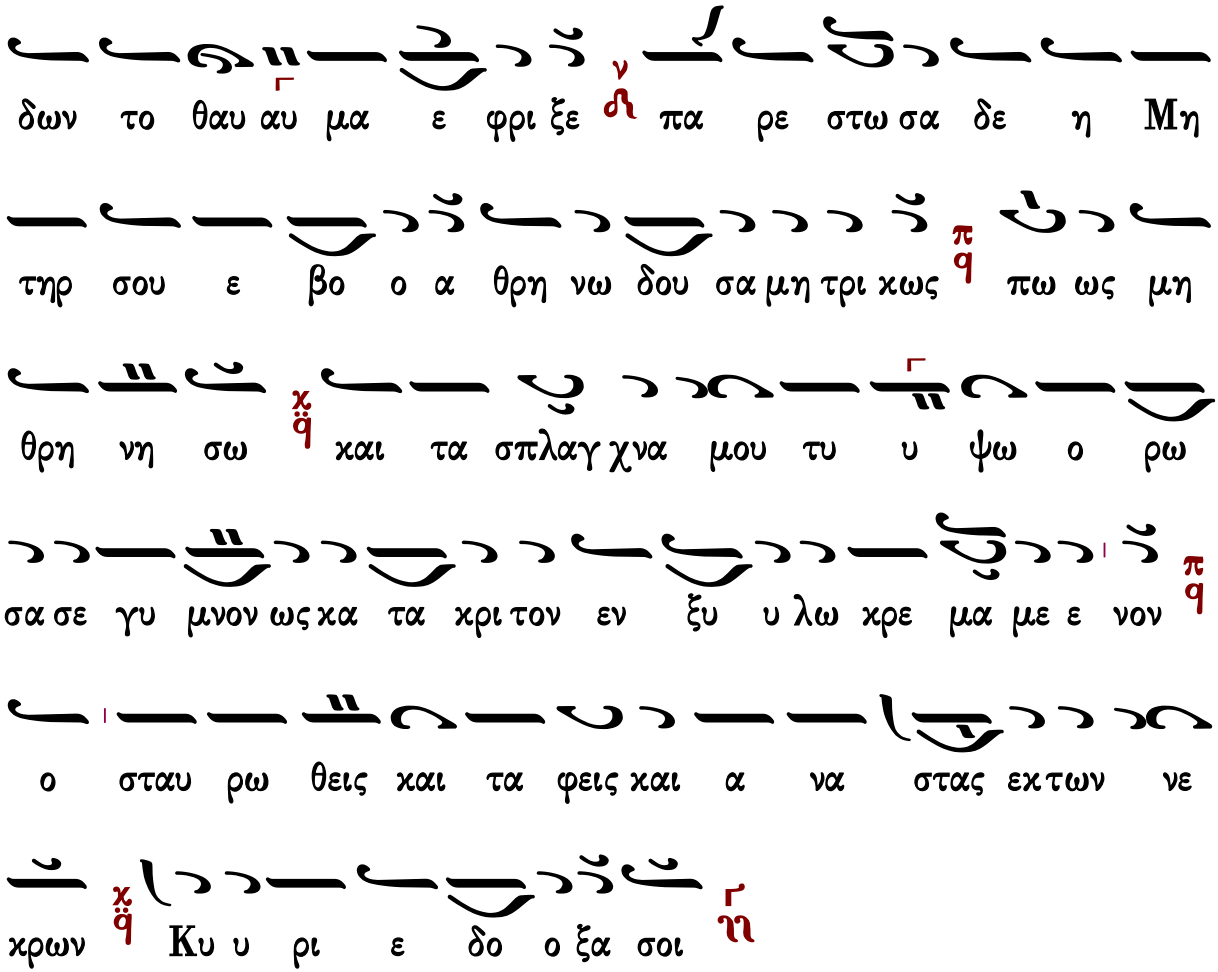

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.170*

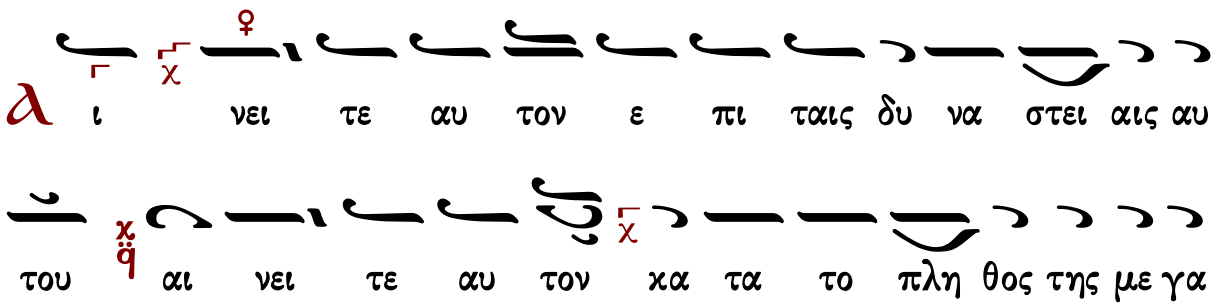

λω συ νης αυ του
Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το
κος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε πη γη
ην υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε ε αρ
συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε
σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη σα τοκαι α α πε λυ
υ σεν εξ ε ε στη ο ου ρα νος ε πι του τω και
ο η λι ος τας α κτι ι να ας α πε κρυ ψε συ δε
Ισ ρα ηλ ουκ εν ε τρα α α πης αλ λα θα να τω με πα
α ρε δω ω κας α φες αυ τοι οις Πα τερ α γι ε ου

γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν

d ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

τὸ ἴδιο

d ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα

α νω

e κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κος α

τι μι αν δι η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε

φα λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα το στο μα την εν ο
ξει κε ρα σθει ει ει σαν χο λην τη γε ευ σει τα ω τα
τας δυσ σε βεις βλα α σφη μι ι ι ας ο νω τος την φραγ
γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον αι του ο λου σω μα
τος εκ τα σεις εν τω Σταυ ρω τα αρ θρα τους η λους και
η πλευ ρα την λο ογ χην ο πα θων υ περ η μων και
πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ο συγ κα τα βας
η μιν φι λα ανθρω πι ι ι α και α νυ ψω σας η μας
παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον

C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε ε

που σα α ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε

δο νη θησαν φο ο βω του ου κρα του ους σου σου γαρ υ ψω

θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το του

να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι

χως τα μνη μει α η νε ω χθη σαν και νε κροι εκ των

τα φων εξ α α νε στη η σαν ε κα τον ταρ χος ι δων

το θα αυ μα ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ

σου ε βο ο ο α θρη νω δου σα μη τρι χως πω ως

μη θρη νη η η σω και τα σπλα αγ χνα μου τυ

υ υ ψω ο ρω σα σε νε χρον ως κα τα κρι τον εν

ξυ υ λω χρε ε μα με ε νον ο σταυ ρω θεις και τα φεις και

α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ο ξα α

σοι

Δόξα...

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
1859 σ.151*

Δ ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι

ι και αι αι αι αι αι αι Υι υι υι ω ω ω

ω ω ω ω χαι αι αι αι αι αι αι α α α α

γι ι ι ι ι ι ω ω ω ω Πνε ε α γι ι ω ω

Πνε ε ε ε ε ευ μα τι

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον 1836 σ.237/621*

e ε ε ξε ε ε ε ε ε ε δυ υ σα α α α

α α α α α α α αν με ε τα ι μα α α α

α α α α τι α α α α α α α τα ι

μα α τι ι α α α α ια α α α α α α α μου

χαι ε ε νε ε ε ε ε ε δυ υ υ υ υ σα α α

α α αν με ε ε ε ε χλα μυ υ υ υ υ υ υ

δα α α α χο ο ο ο ο οχ χι ι ι ι ι ι

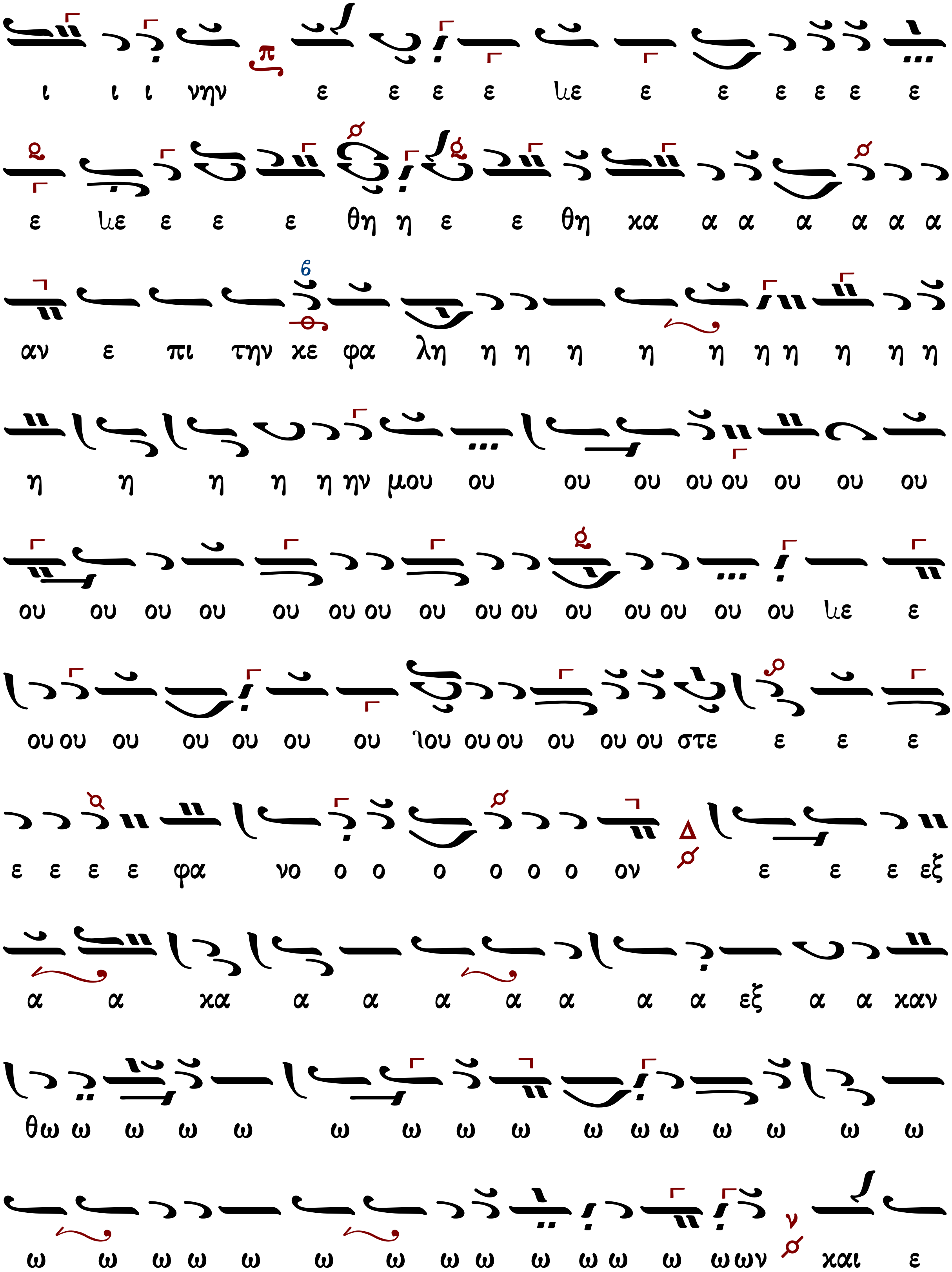
ι ι ι νην ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε
ε λε ε ε ε θη η ε ε θη κα α α α α α α
αν ε πι την κε φα λη η η η η η η η η η η
η η η η η ην μου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λε ε
ου ου ου ου ου ου λου ου ου ου ου ου στε ε ε ε
ε ε ε ε φα νο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε εξ
α α κα α α α α α α α εξ α α καν
θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων και ε

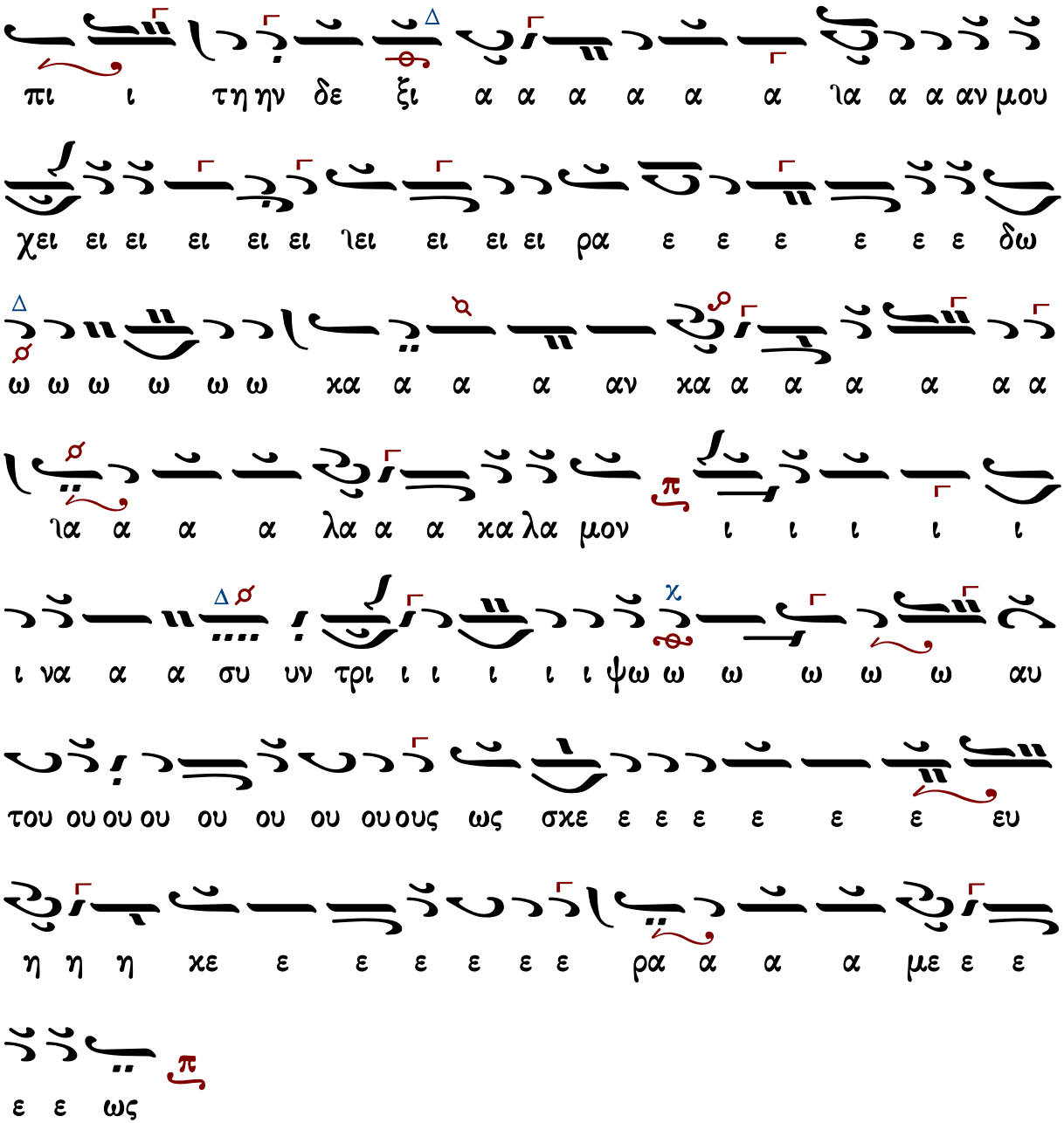

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Καὶ νῦν | Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.371*

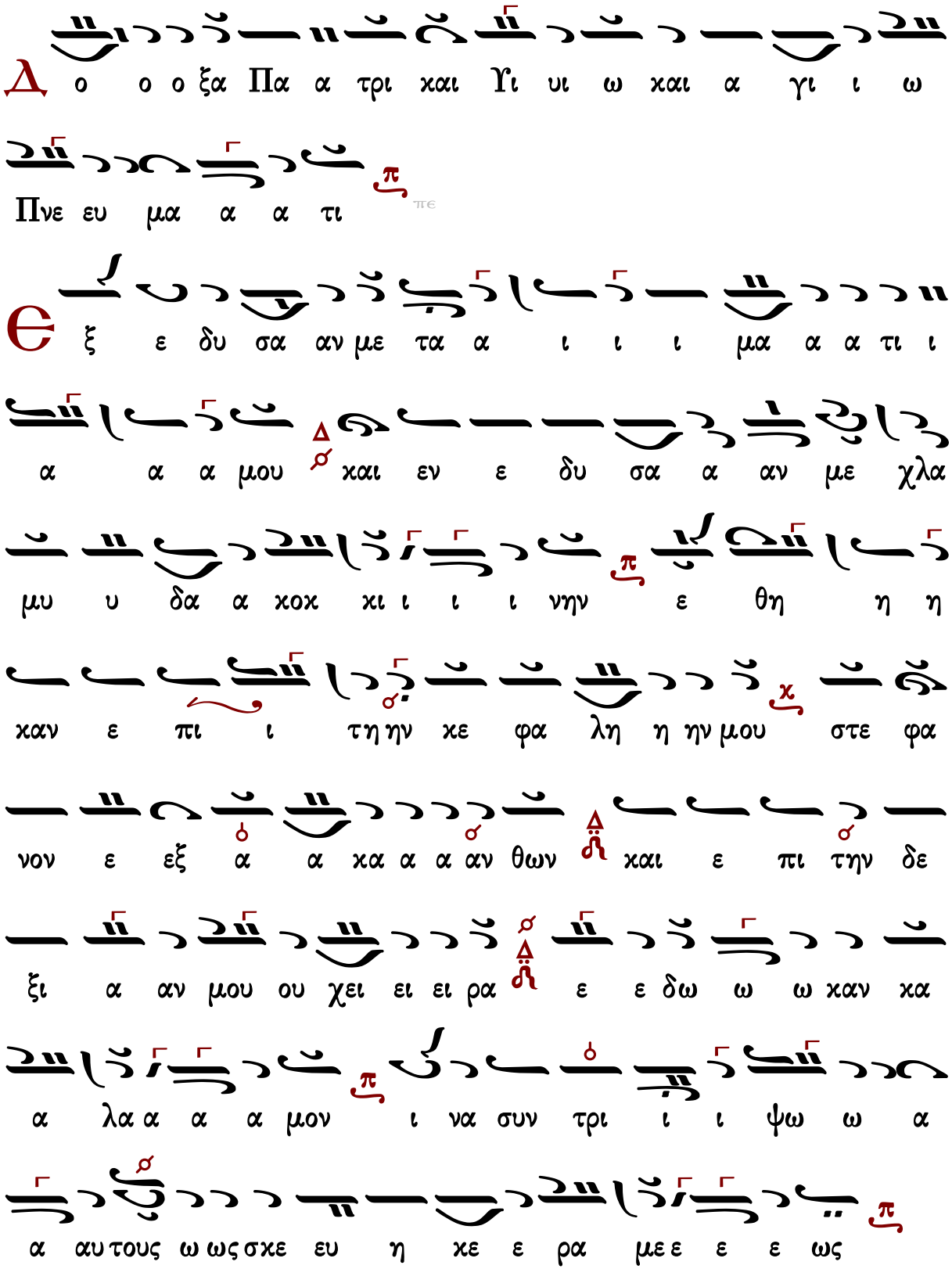
Δ
ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
πε
Θ
ξ ε δυ σα αν με τα α ι ι ι μα α α τι ι
α α α μου και εν ε δυ σα α αν με χλα
μυ υ δα α κοκ κι ι ι ι νην ε θη η η
καν ε πι ι τη ην κε φα λη η ην μου στε φα
νον ε εξ α α κα α α αν θων και ε πι την δε
ξι α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε δω ω ω καν κα
α λα α α α μον ι να συν τρι ι ι ψω ω α
α αυ τους ω ως σκε ευ η κε ε ρα με ε ε ε ως

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.253/1004*

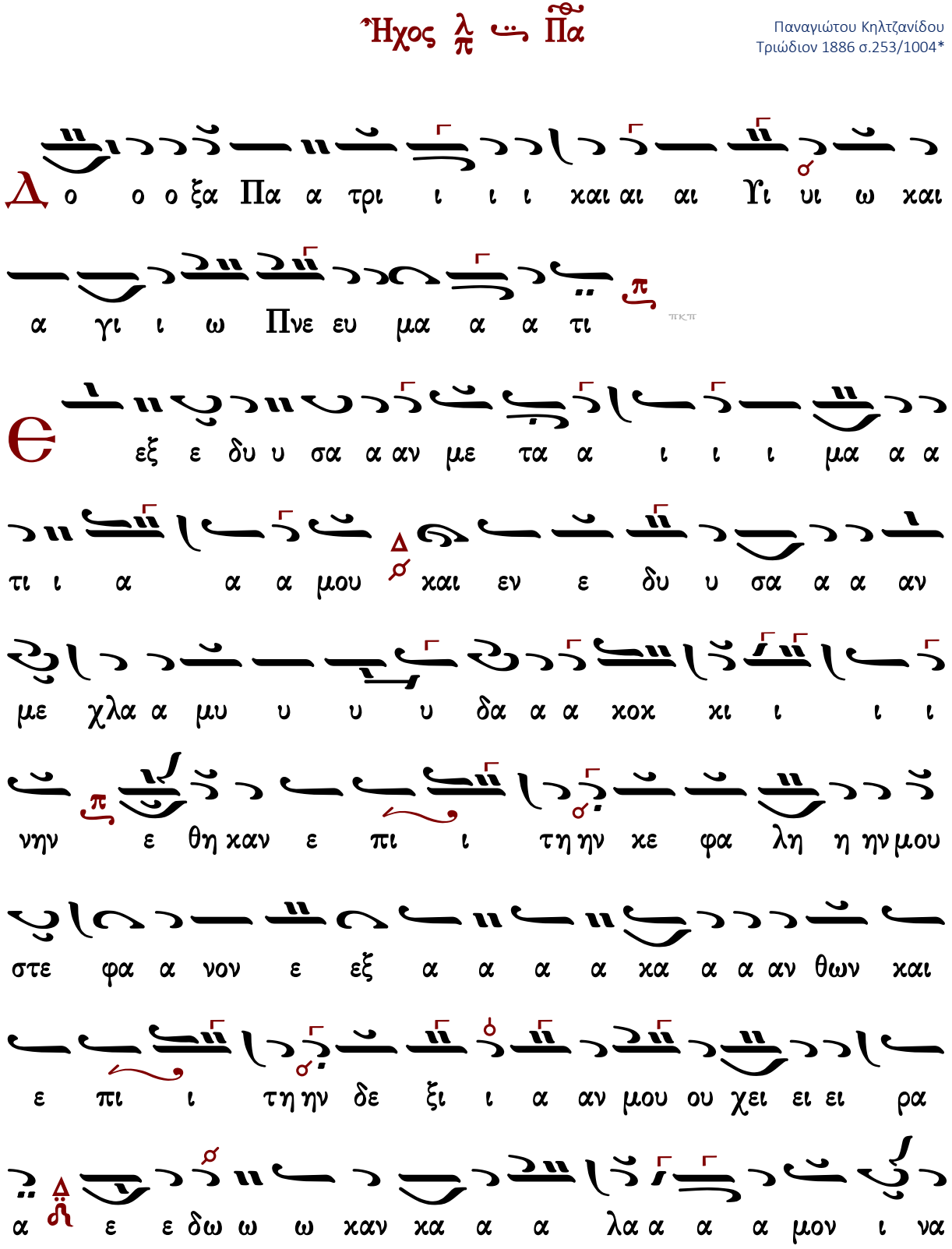

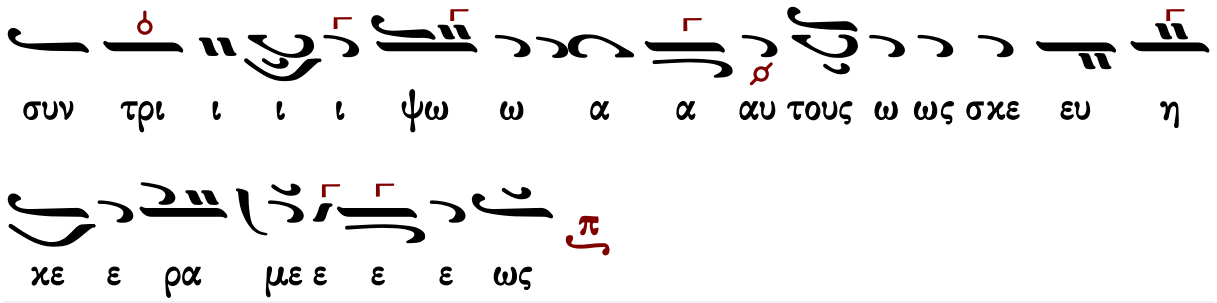

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

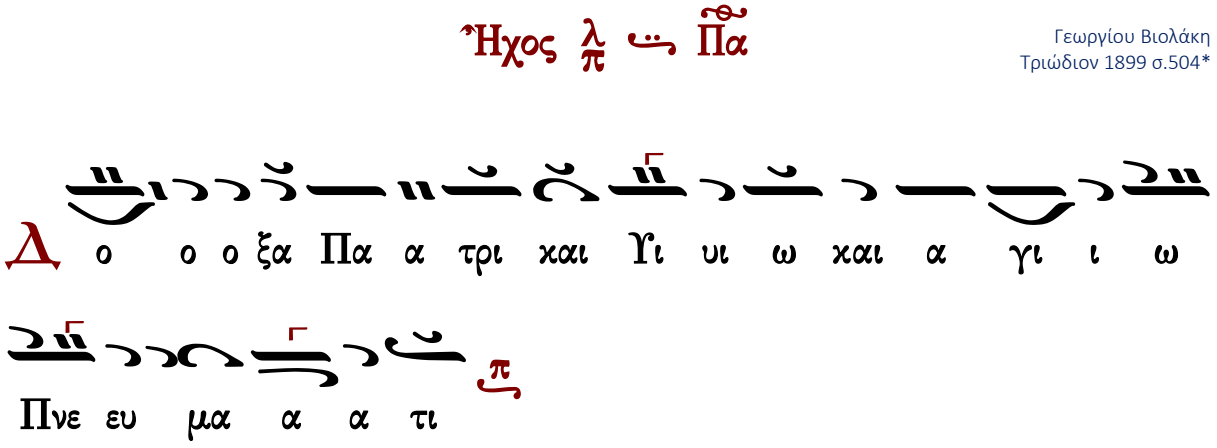

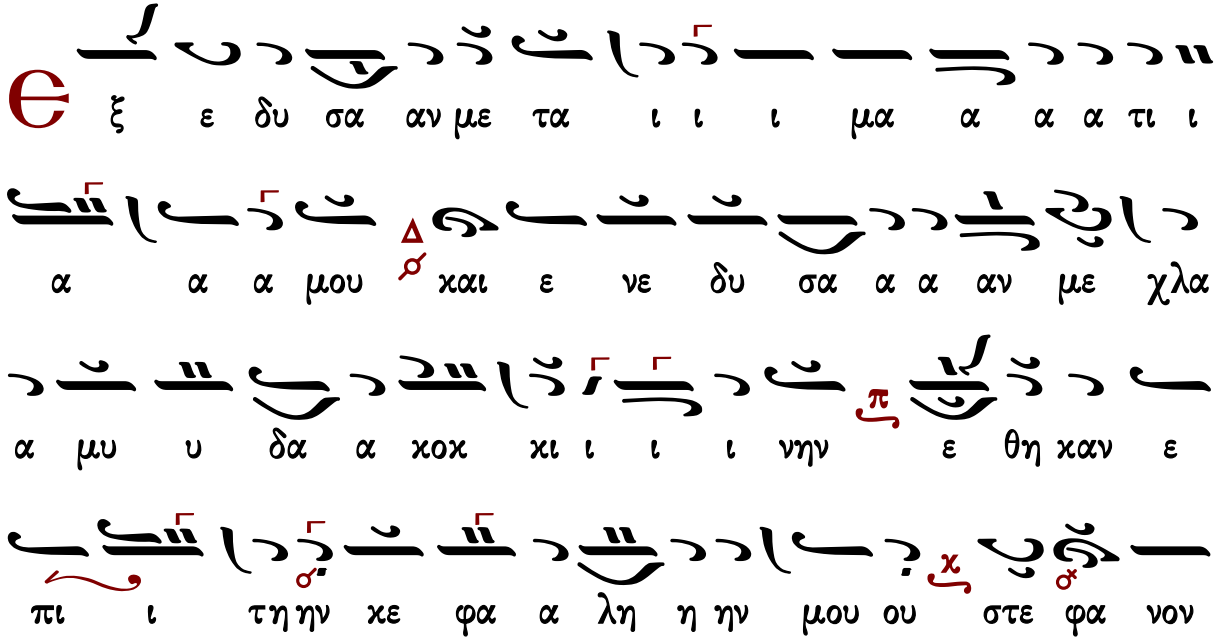

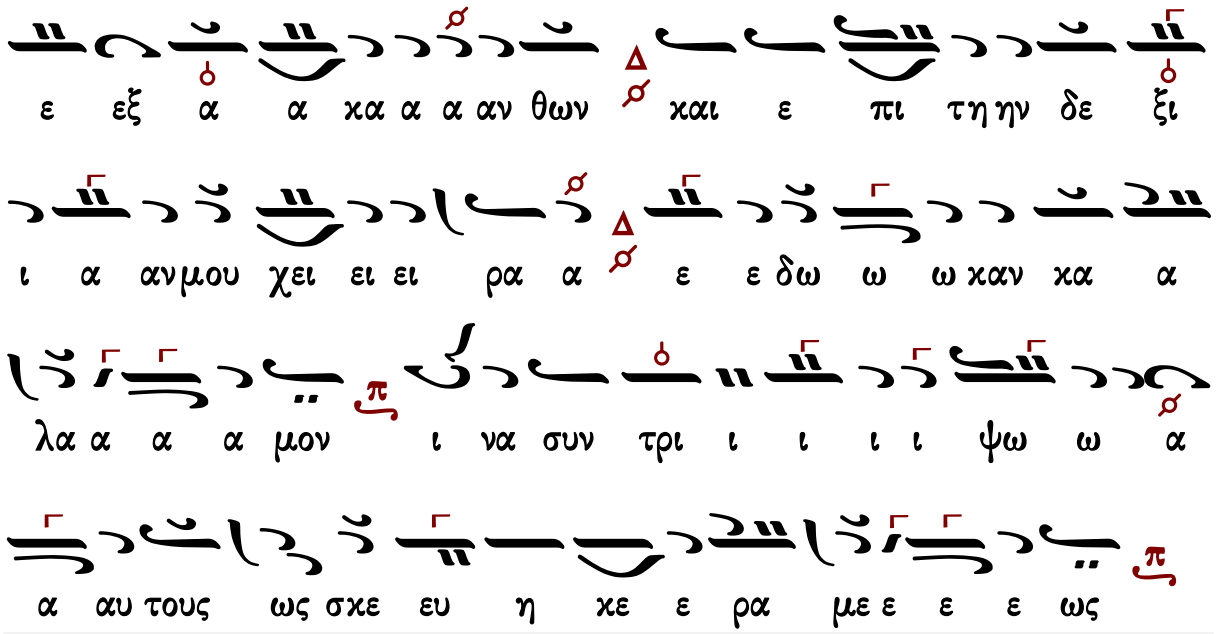

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.243/690*

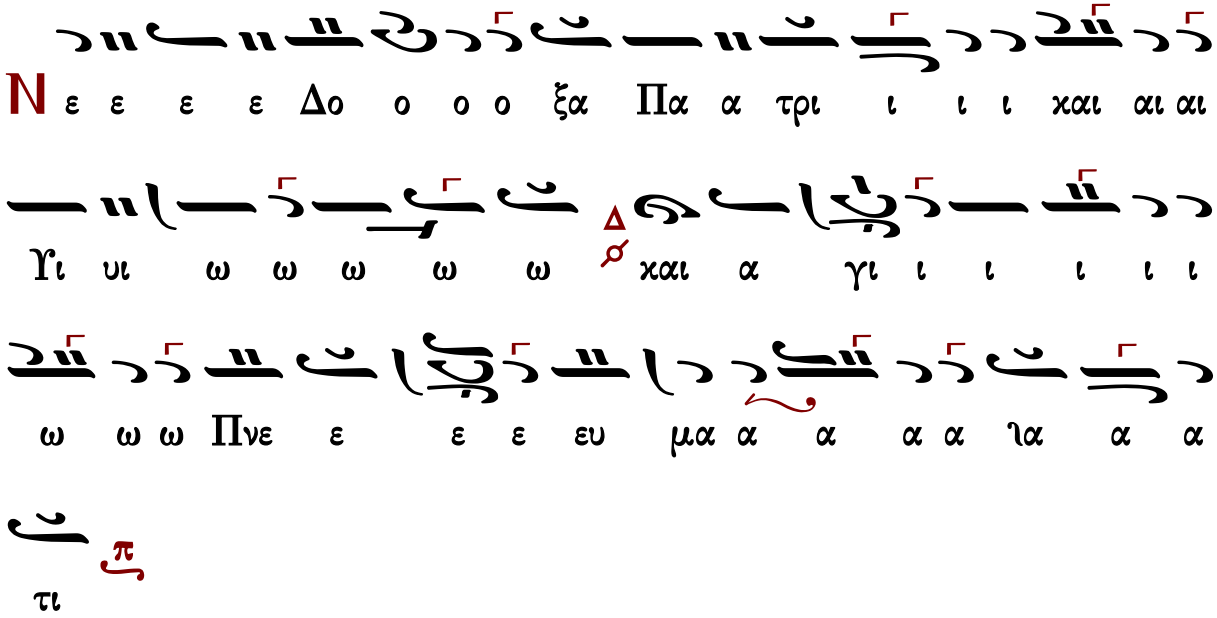

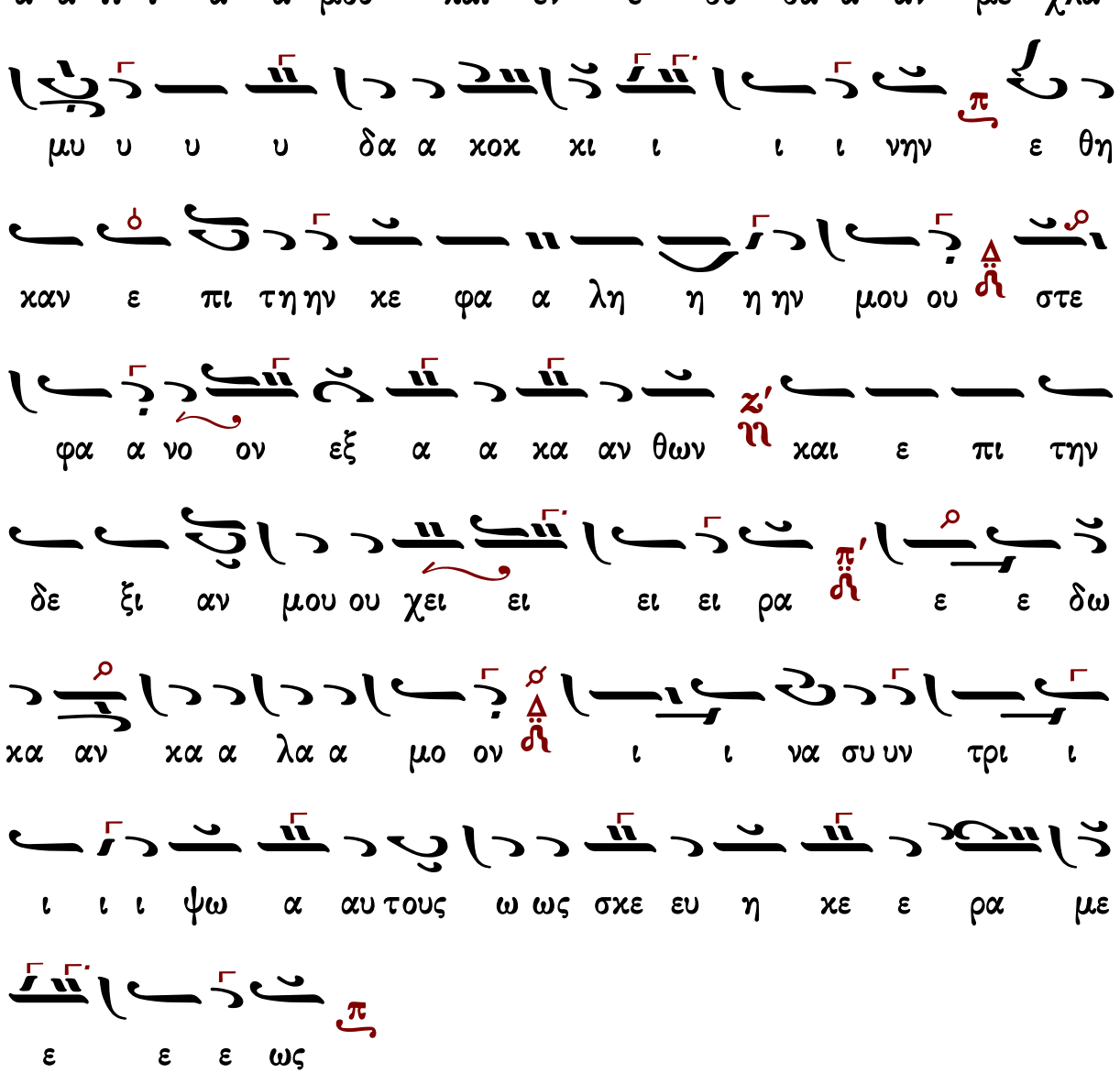

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Καὶ νῦν | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.270*

με ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι χαι αι αι

Υι ω χαι Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α

τι

ΚΕ ΔΙ

ξ ε δυ σα α αν με τα α ι ι ι μα α

α τι ι α α α μου χαι αι ε εν ε δυ υ

ΠΑ

σα α α α α α αν με ε ε ε χλα μυ υ υ υ

υ δα α χο ο οχ χι ι ι ι ι ι ι ι ι

νην ε ε θη η η χα αν ε ε ε πι ι

ΖΟ

τη ην κε φα α λη η η η η ην μου ου ου

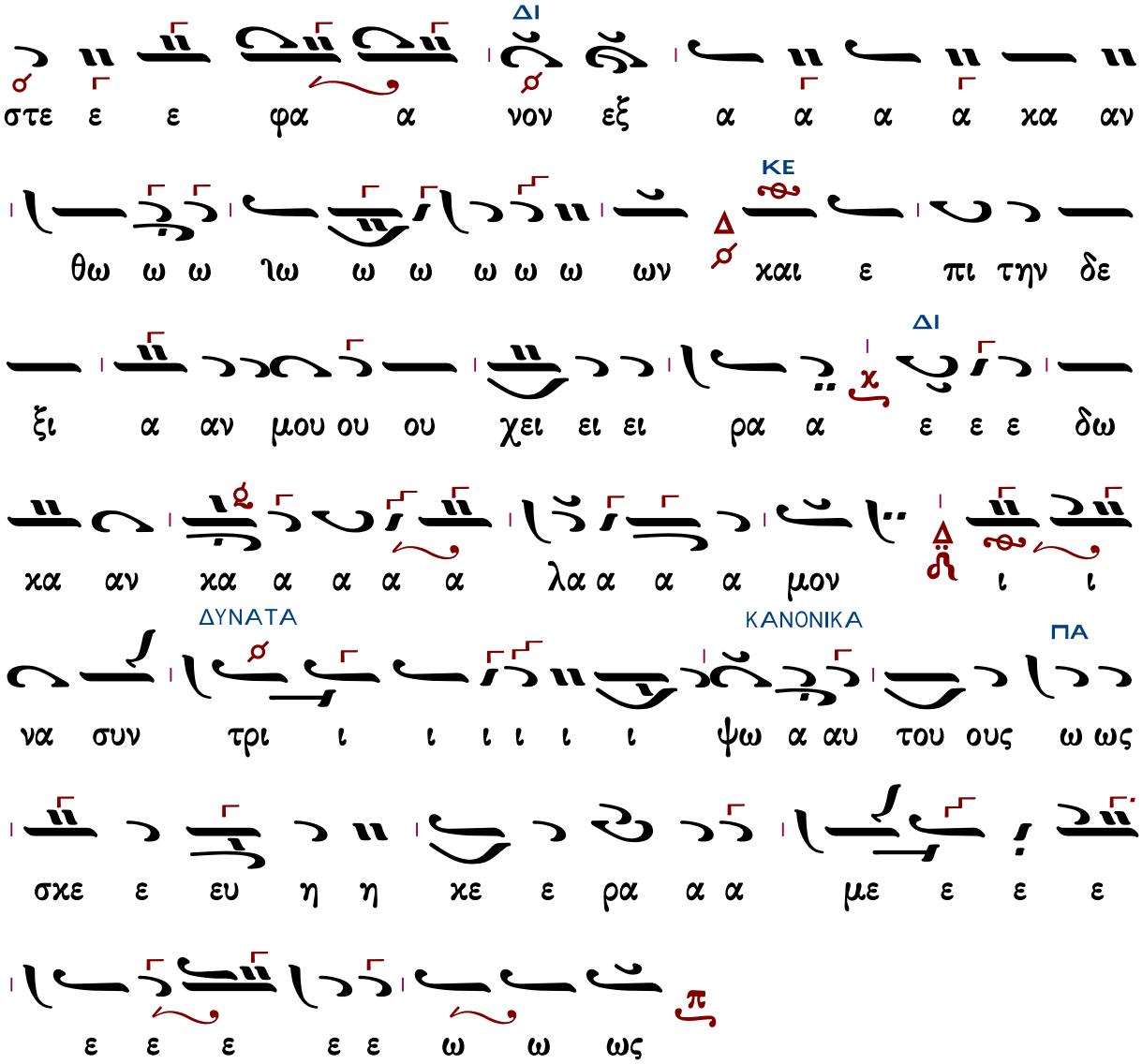

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου σύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.123*

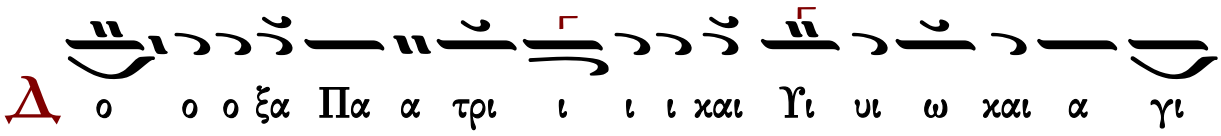

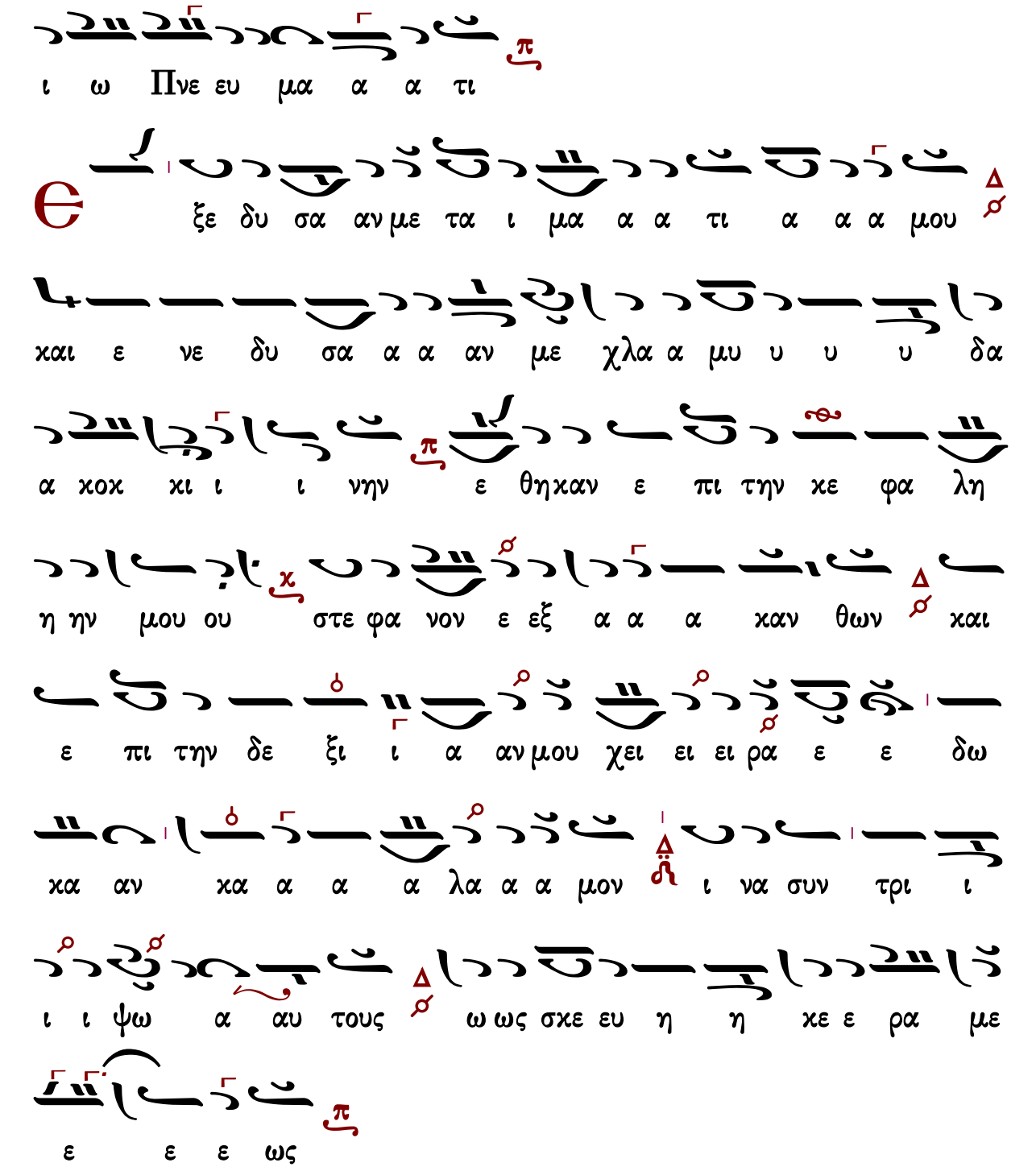

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου μελωδικόν

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.124*

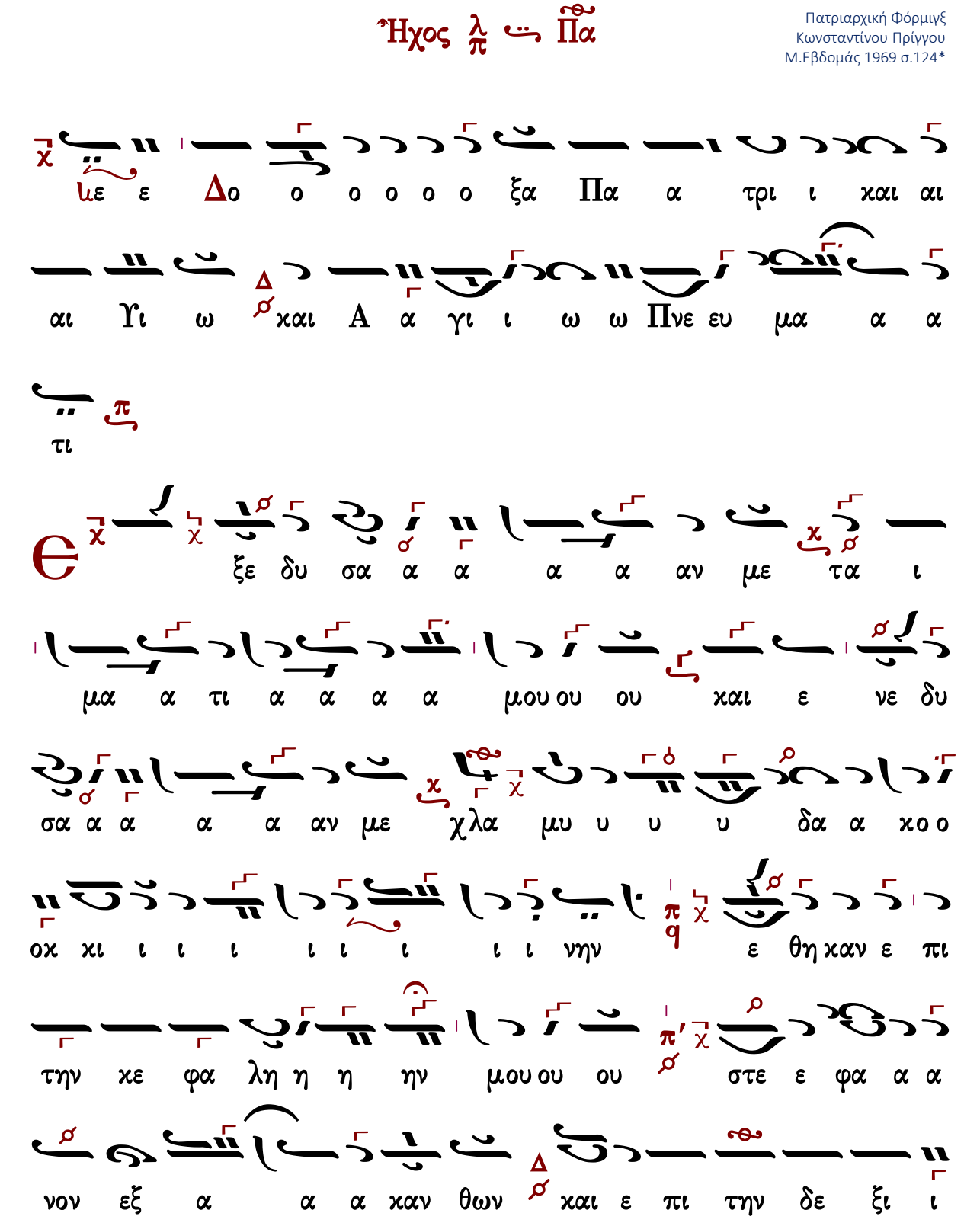

α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε δω κα α αν κα α

α α λα α α μον ι να συν τρι ι ι ι ι ψω α αυ

του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ους ω ω ω ως σκε ε ε

ευ η κε ε ρα με ε ε ε ε ως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.172*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

πκ.π

Ε ξ ε δυσα αν με τα ι μα α α τι ι α α α

μου και εν ε ε δυ υ σα α αν με ε χλα μυ υ

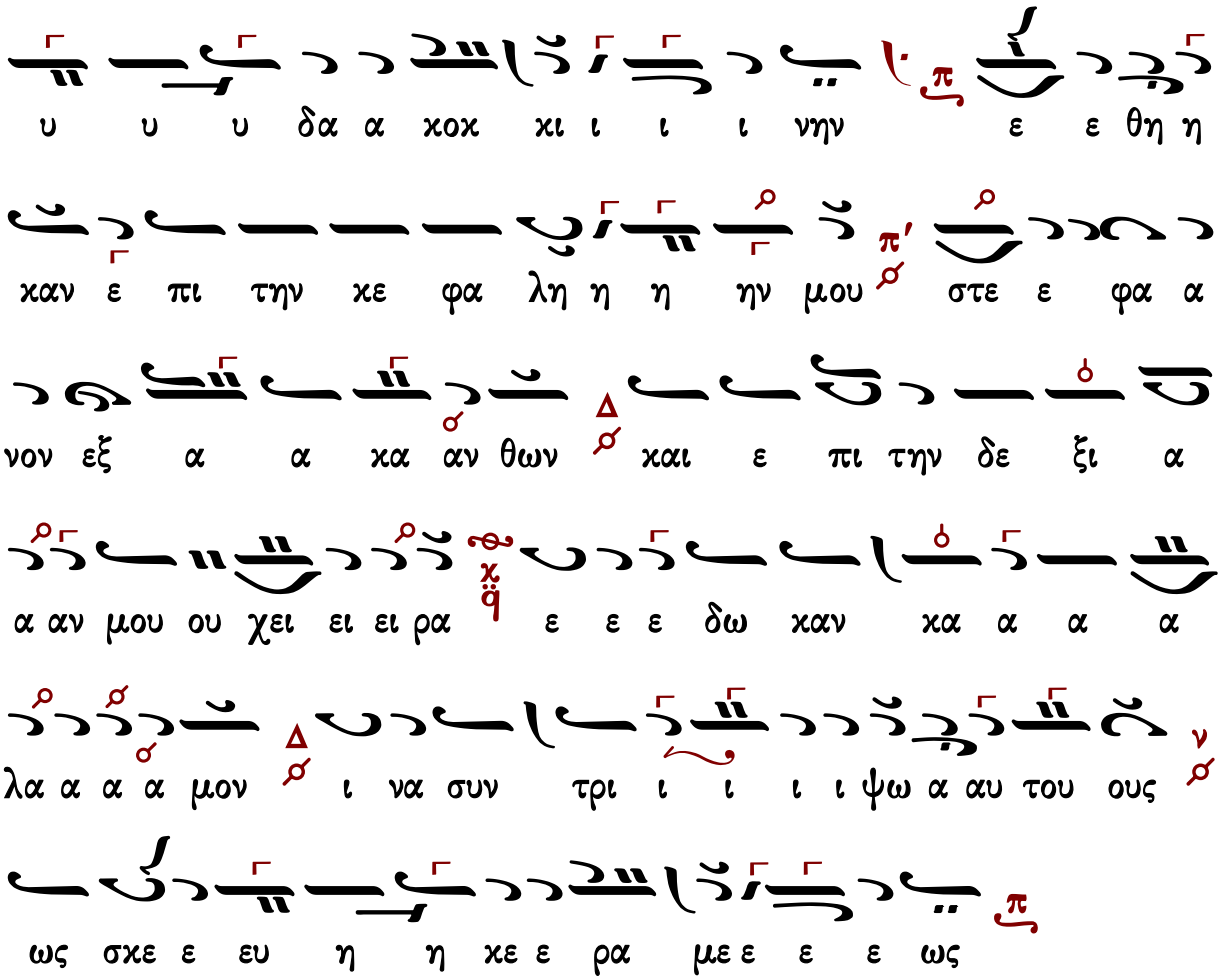

Καὶ νῦν...

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
1859 σ.151*

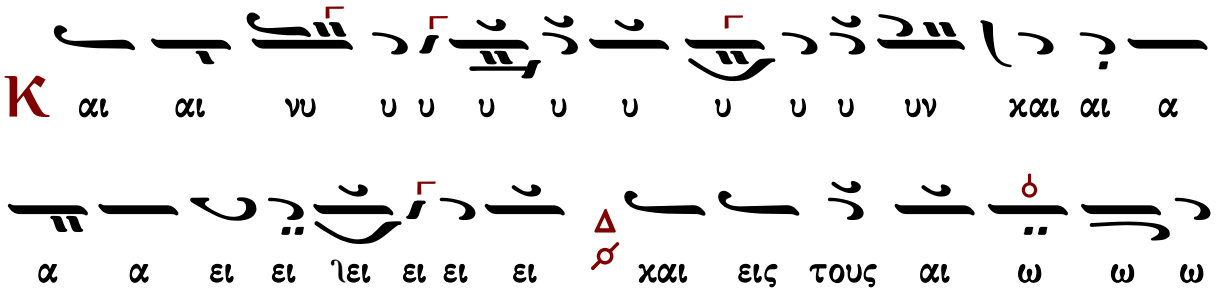

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον 1836 σ.239/623*

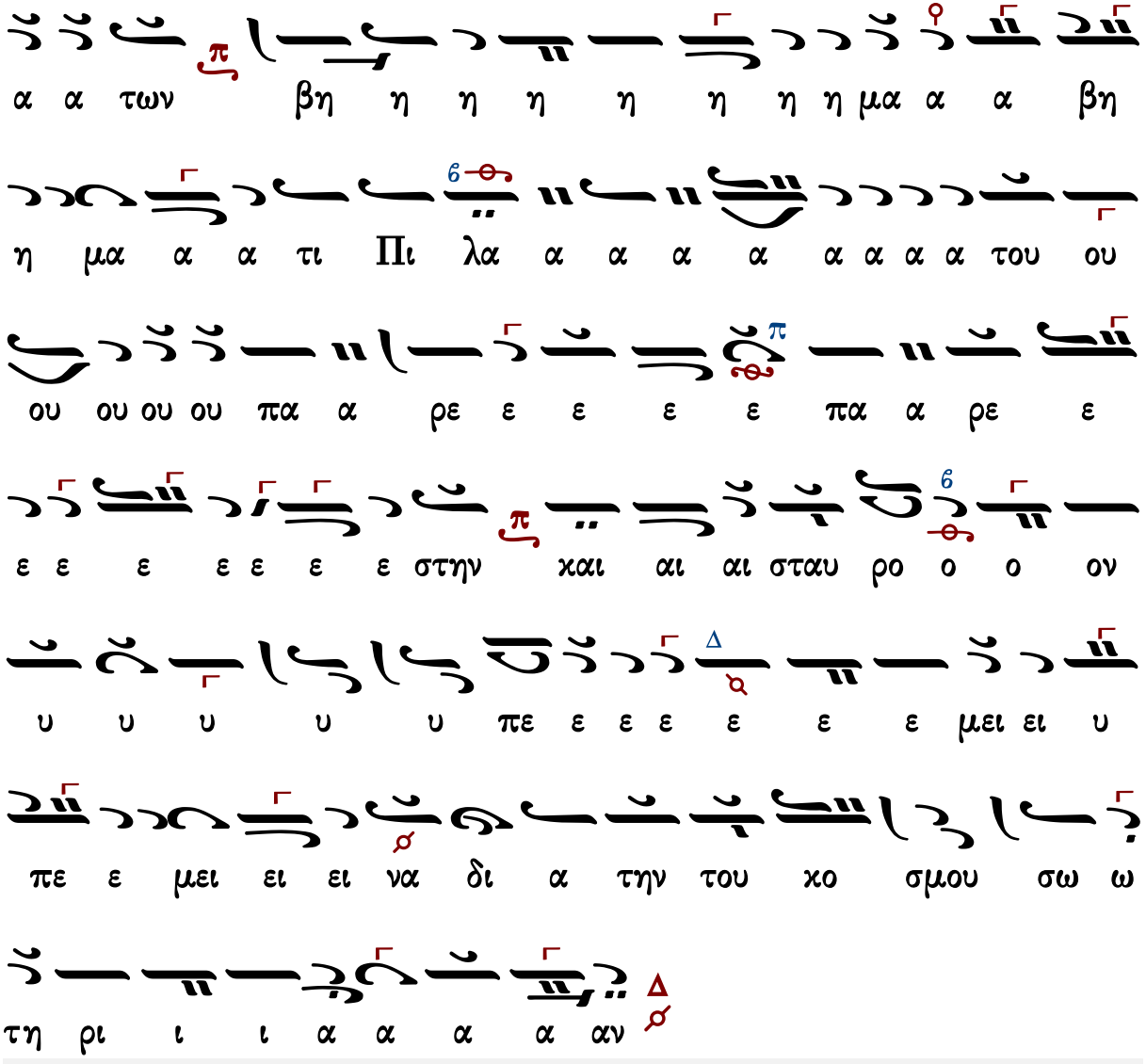

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον ι΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ⸐ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

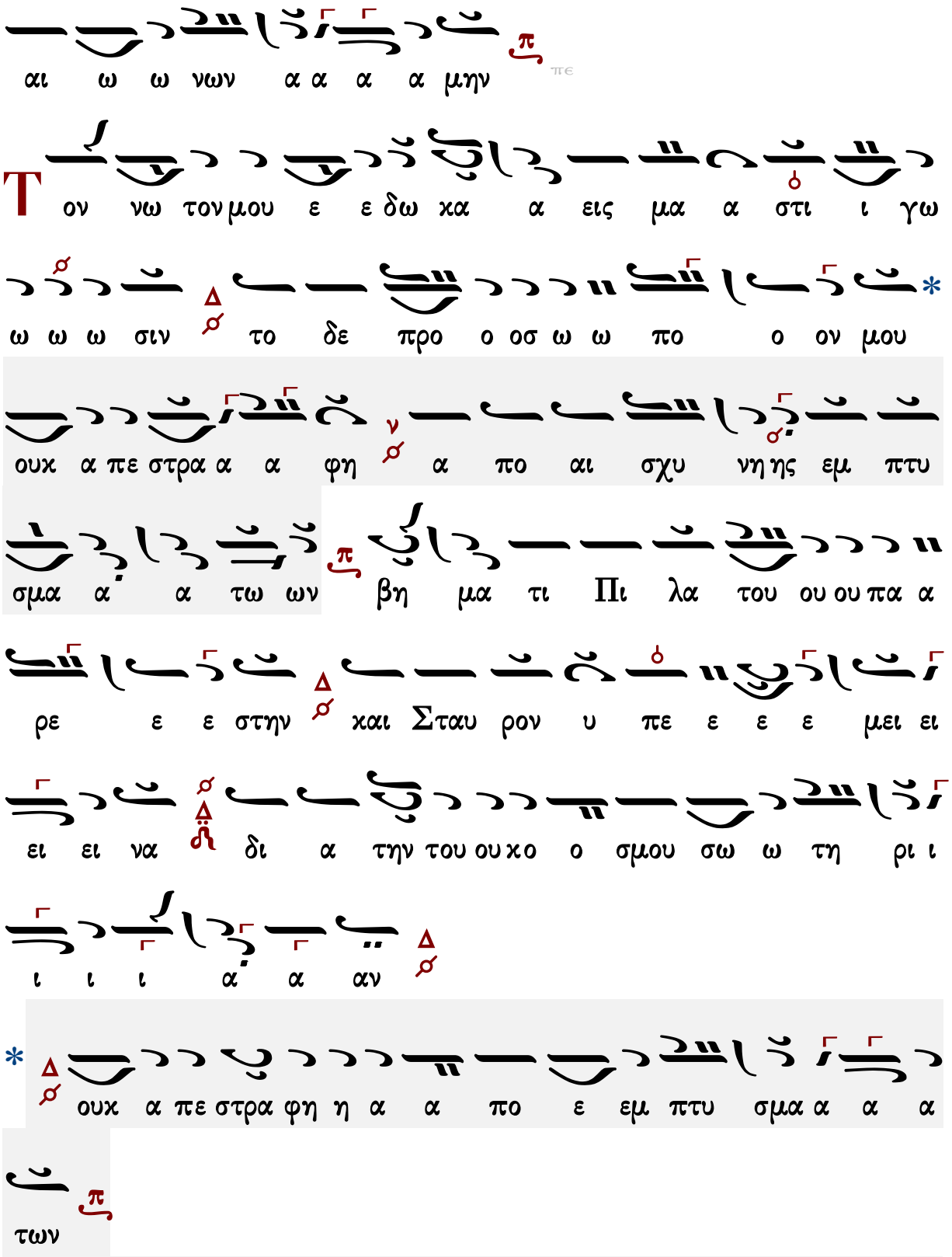
αι ω ω νων α α α α μην
πε
Τον νω τον μου ε ε δω κα α εις μα α στι ι γω
ω ω ω σιν το δε προ ο οσ ω ω πο ο ον μου
ουκ α πε στρα α α φη α πο αι σχυ νη ης εμ πτυ
σμα α α τω ων βη μα τι Πι λα του ου ου πα α
ρε ε ε στην και Σταυ ρον υ πε ε ε ε μει ει
ει ει να δι α την του ου κο ο σμου σω ω τη ρι ι
ι ι ι α α αν
ουκ α πε στρα φη η α α πο ε εμ πτυ σμα α α α
των

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.254*

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι αι α α ει χαι εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ον νω τον μου ε ε δω κα α α εις μα α

στι ι ι ι γω ω ω ω σιν το δε προ ο ο σω ω

πο ο ον μου ουκ α πε στρα α α φη η α πο αι

σχυ υ νη ης εμ πτυ σμα α α α α τω ων βη μα α

τι Πι λα του ου ου πα α ρε ε ε στην και Σταυ

ρο ον υ πε ε ε ε μει ει ει ει να δι α

την του ου κο ο σμου σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α α α

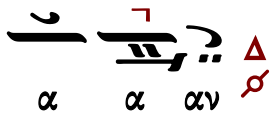

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

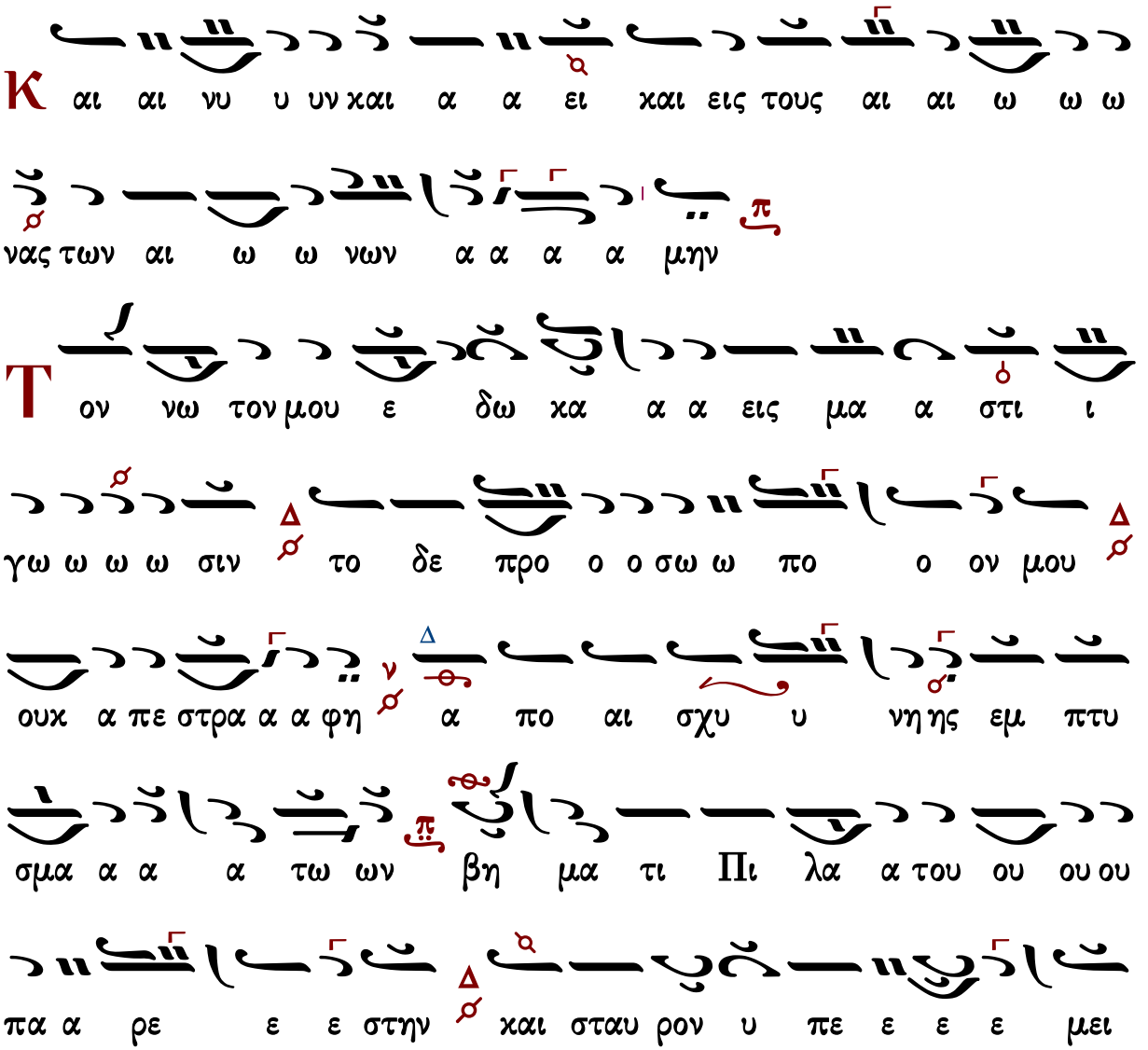

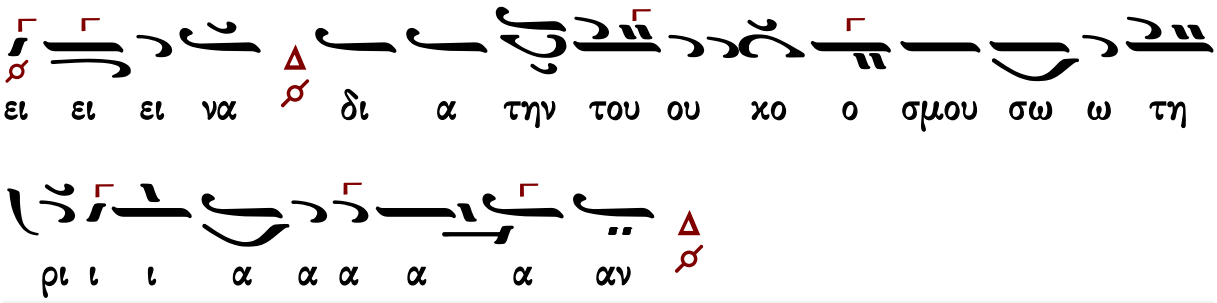

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.243/690*

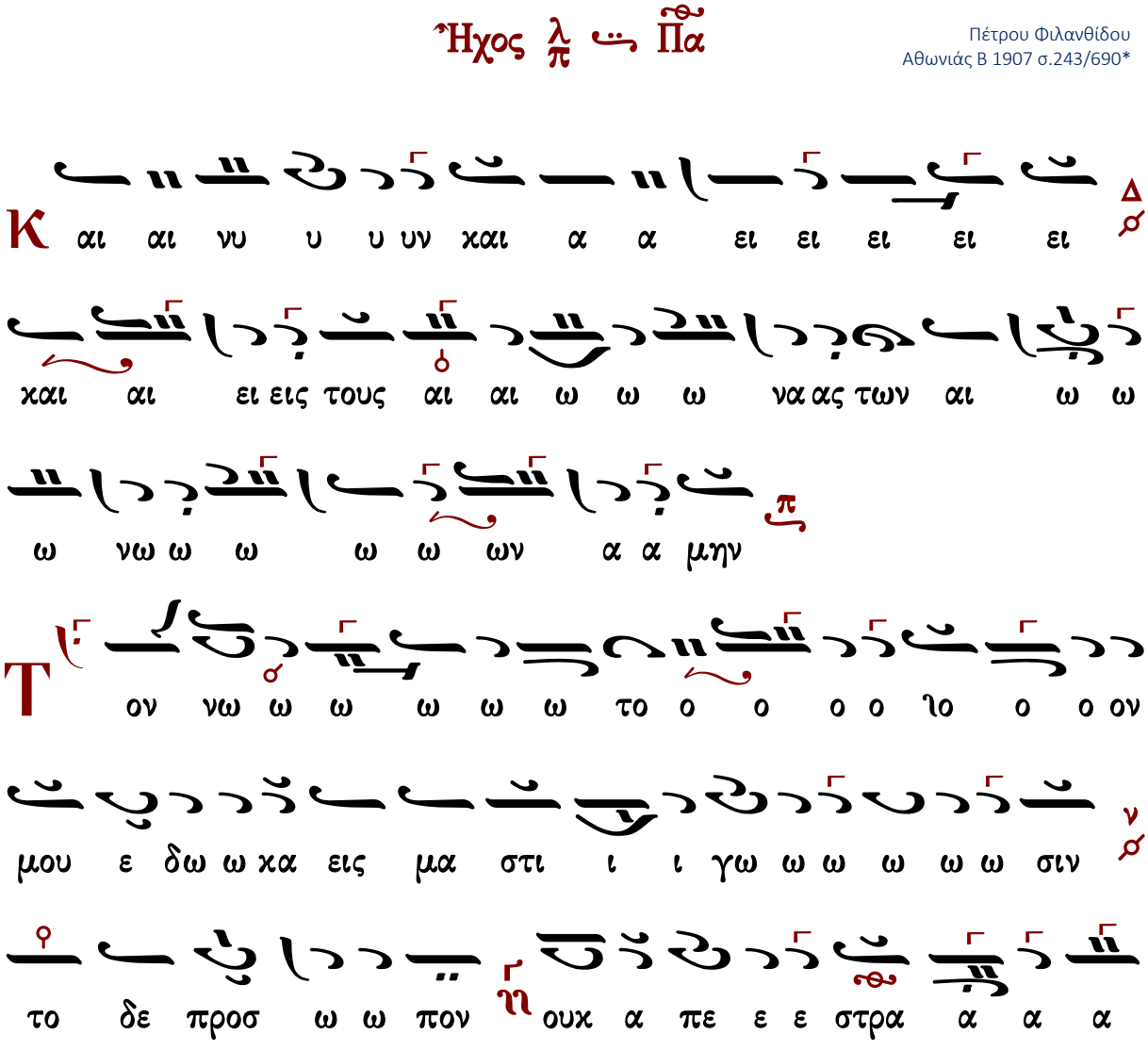

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.271*

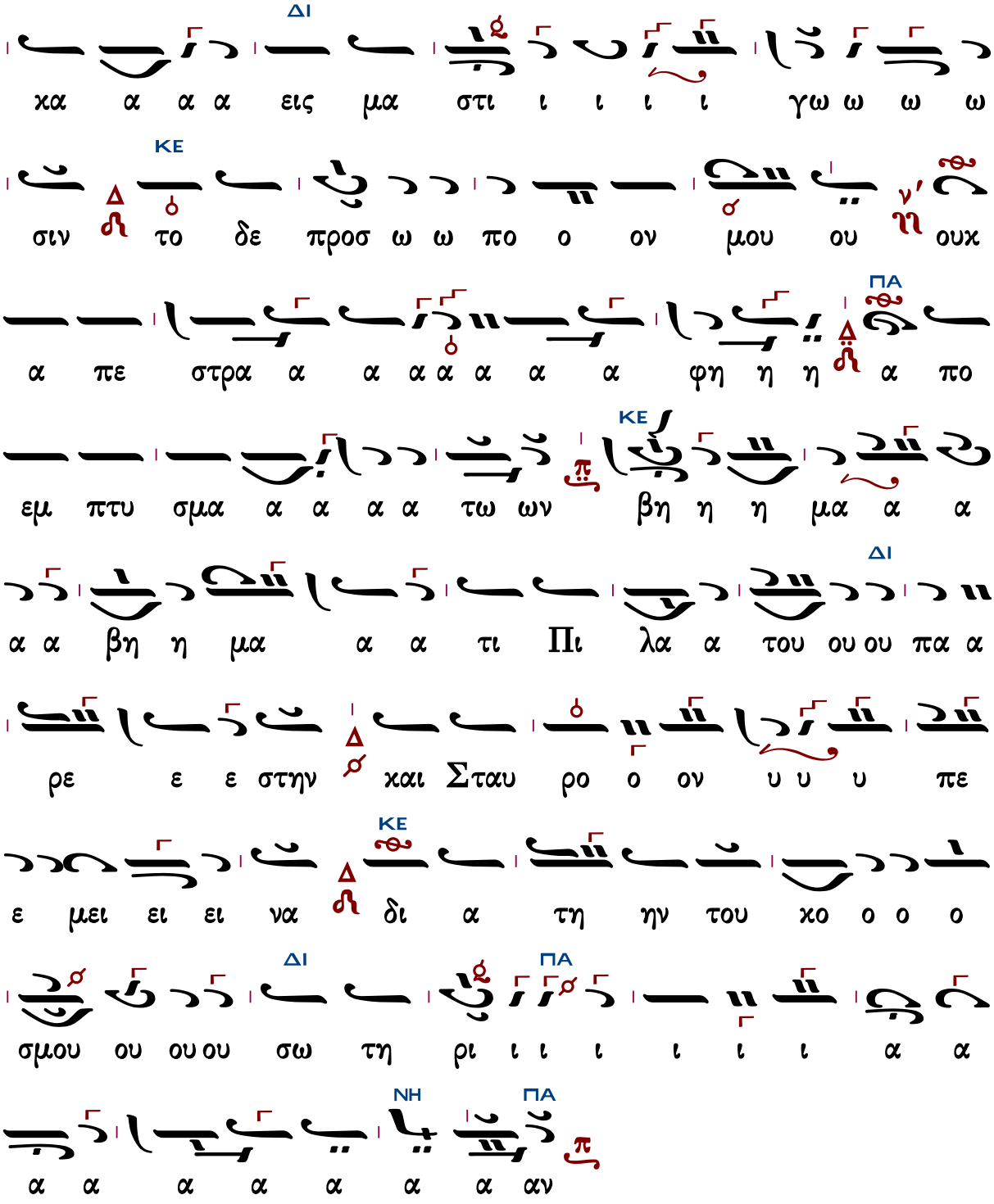

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

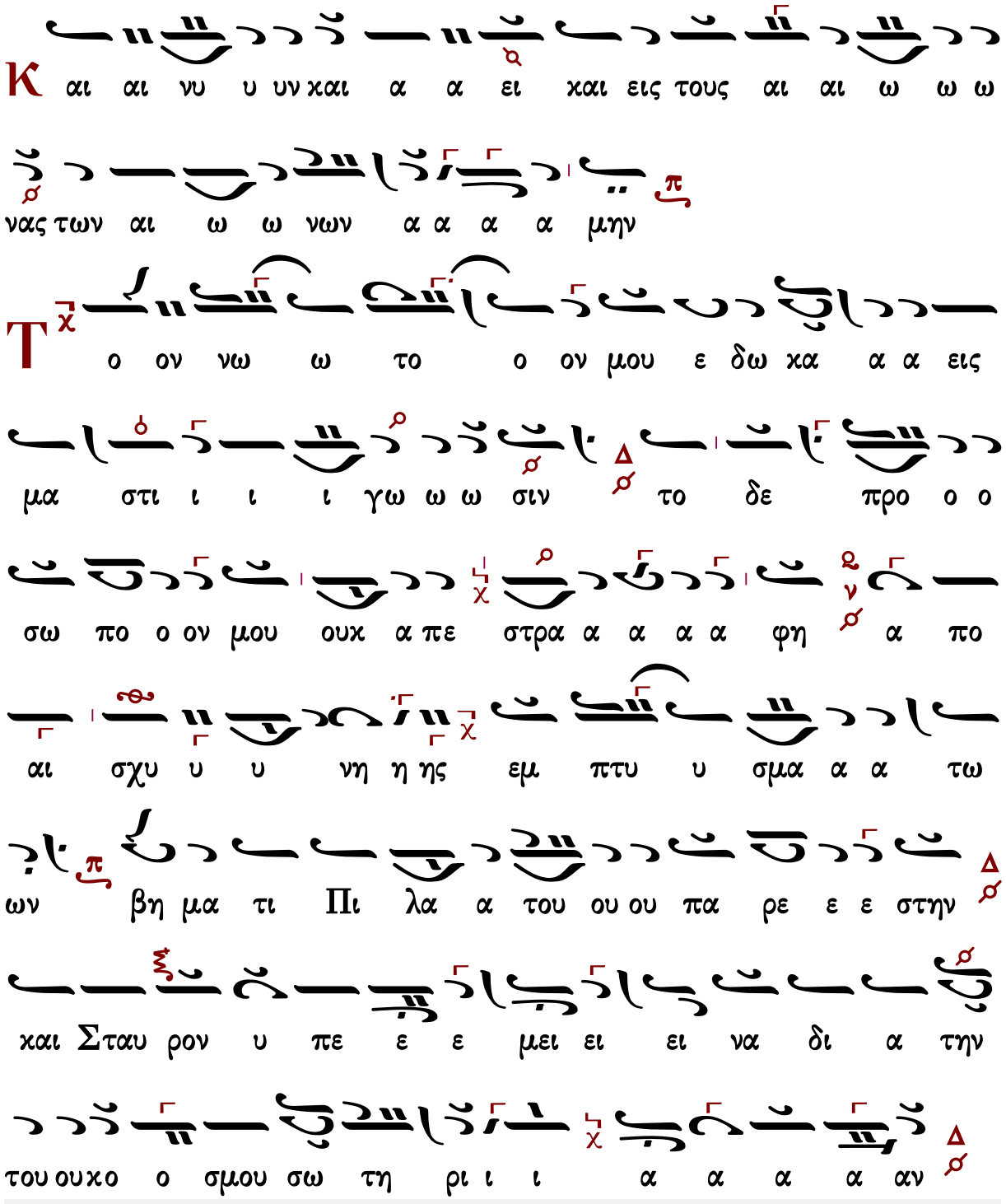

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.172*

Συνήθως γράφεται «ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων» καὶ ψάλλεται οὕτω:

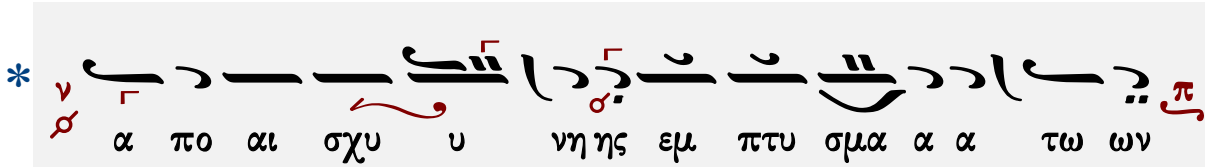

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β΄

Ἦχος ἡ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

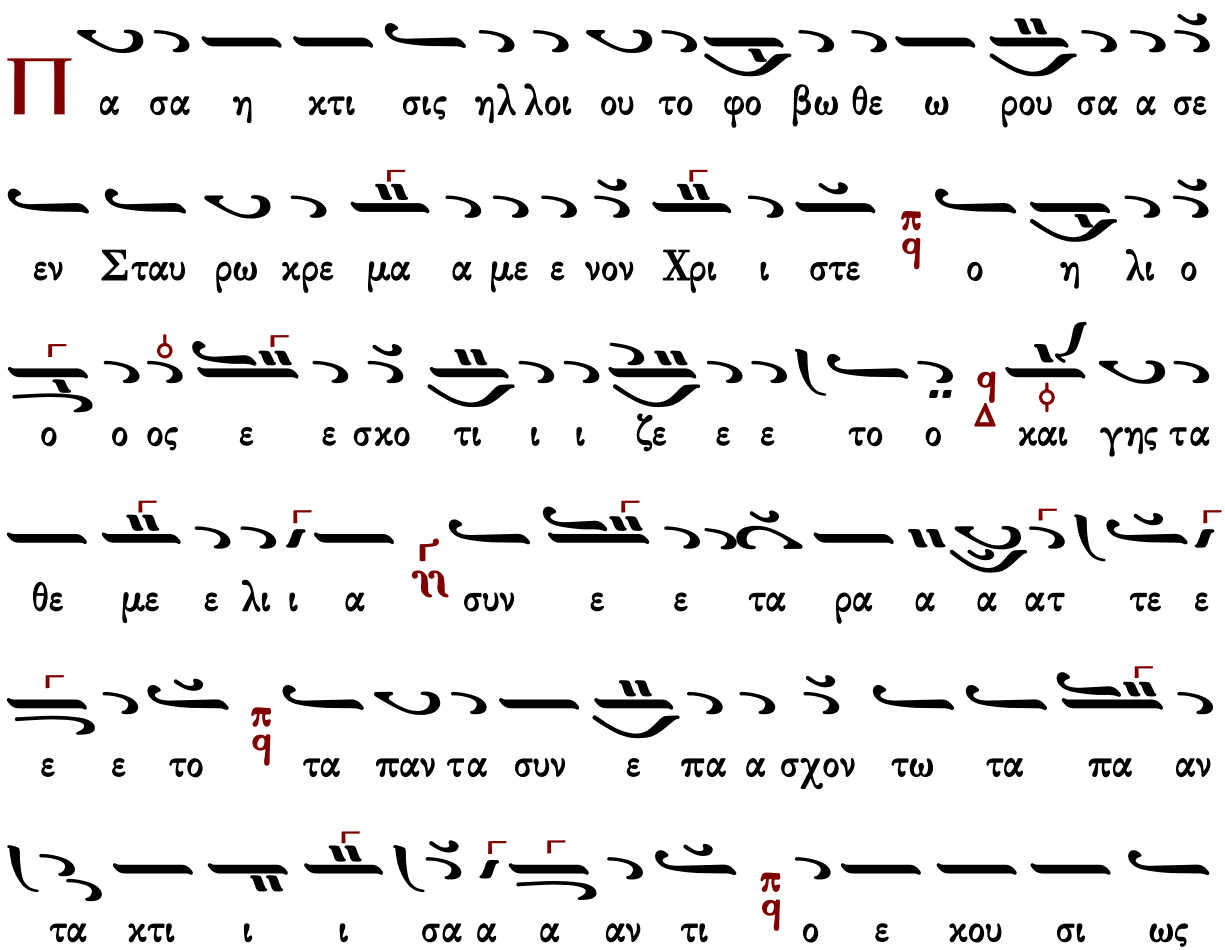

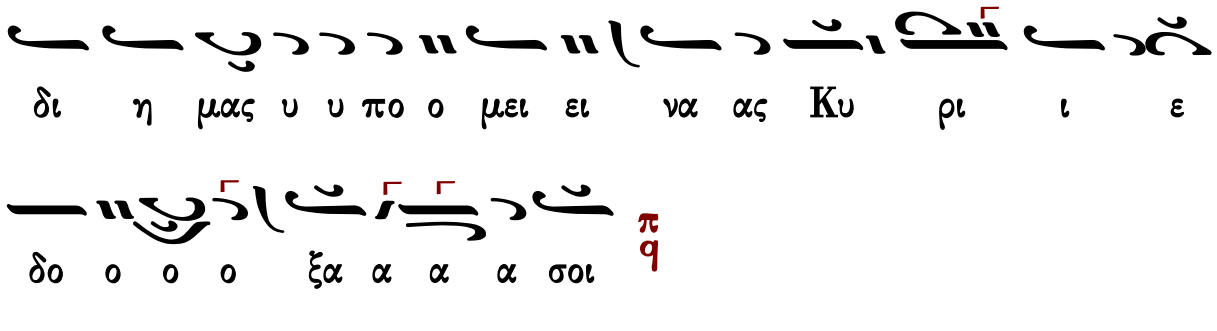

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.373*

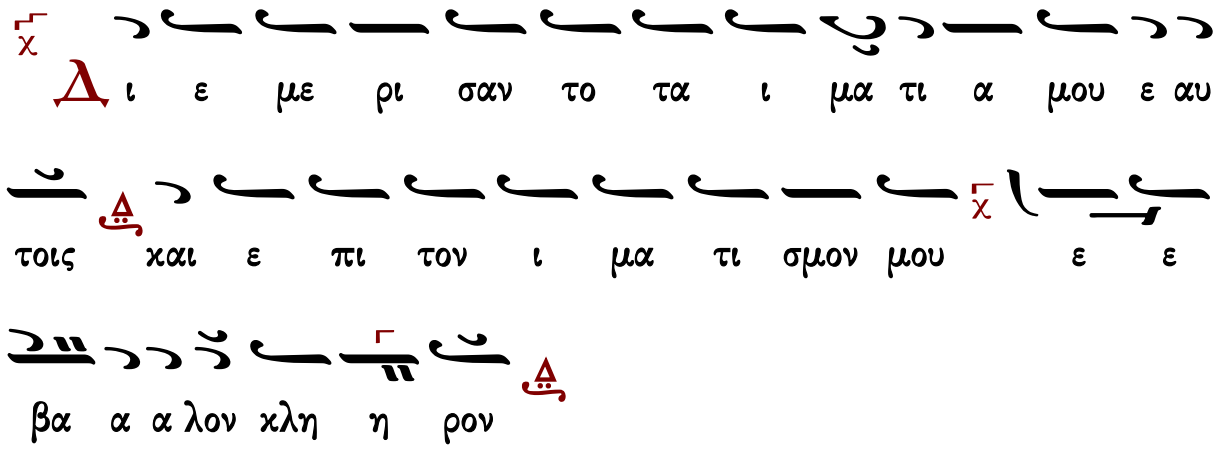

μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρω ω ω ω πος ι να τους εν α δη δε σμω τας

ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

C η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω

ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η

η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι

ι ι α αν πι ι ι χρως και στε να ζου σα ο δυ

νη η ρως εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης πα ρει ας

συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο ε ε ρω ω

ως οι μοι θει ο ο ον τε ε ε κνον οι οι μοι

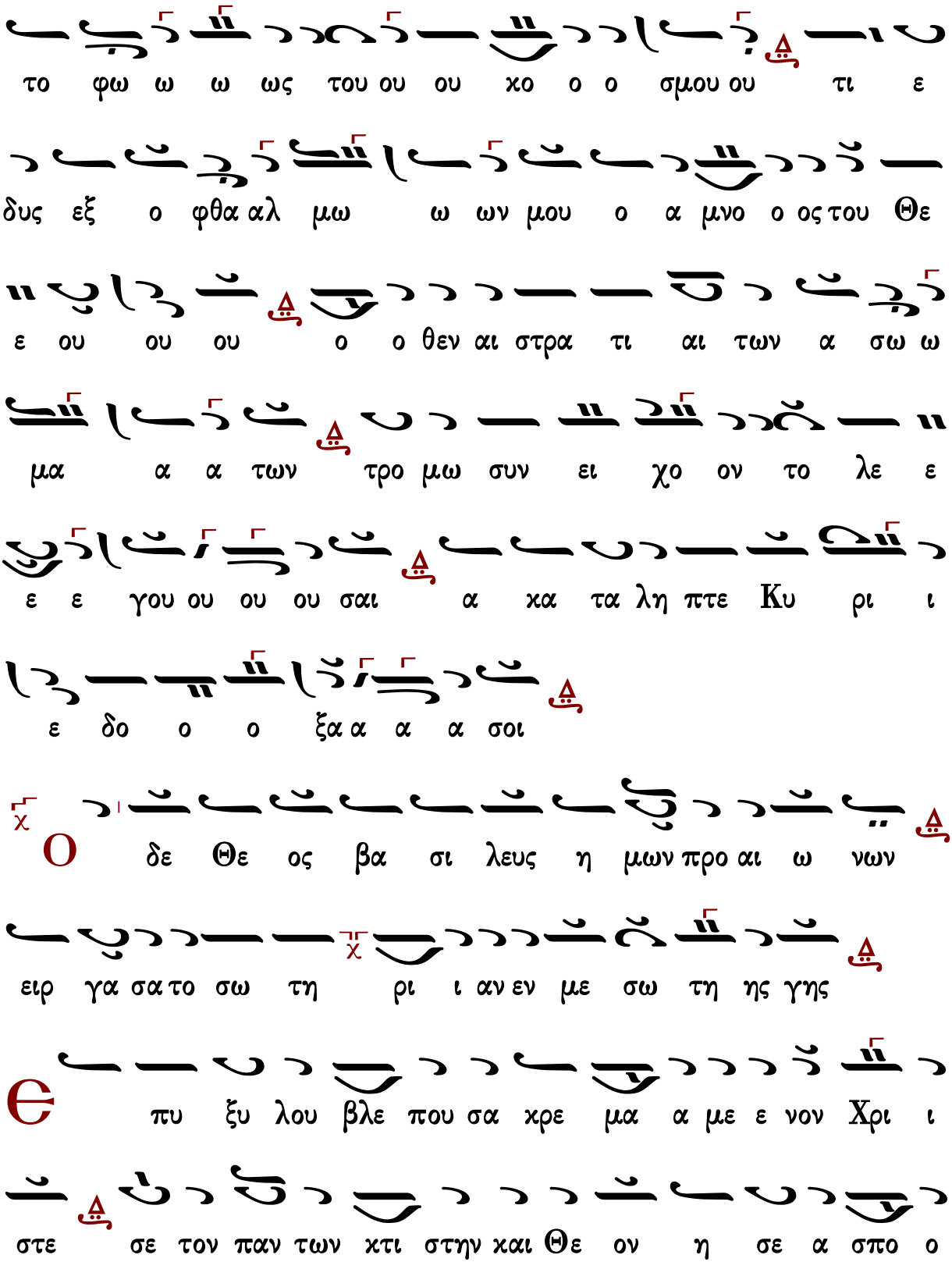
το φω ω ω ως του ου ου χο ο ο σμου ου τι ε
δυς εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε
ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω
μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε
ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι
ε δο ο ο ξα α α α σοι
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης
Ε πυ ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι
στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

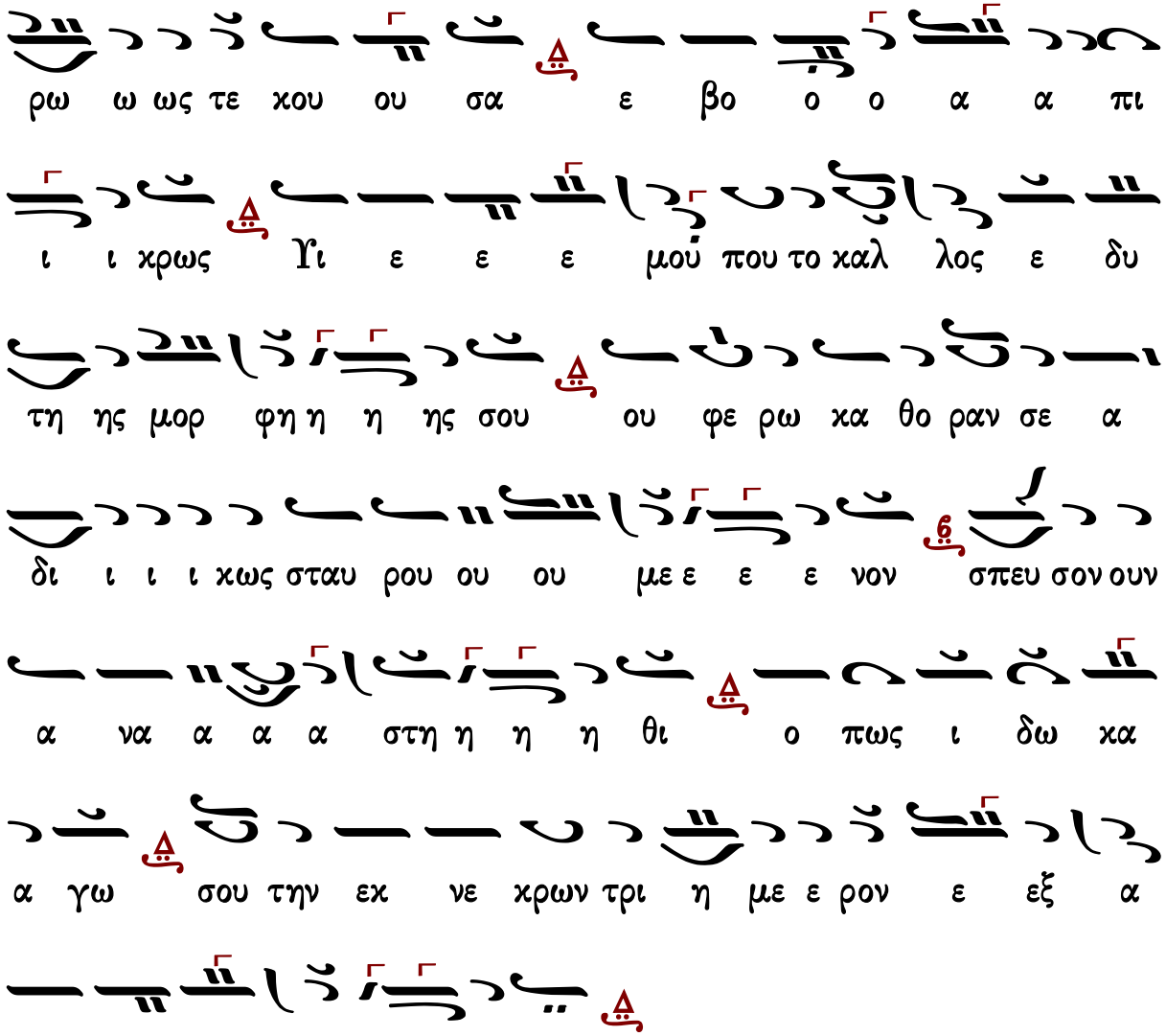

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δοξαστικὸν | Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς β΄

Ἦχος ἡ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.254*

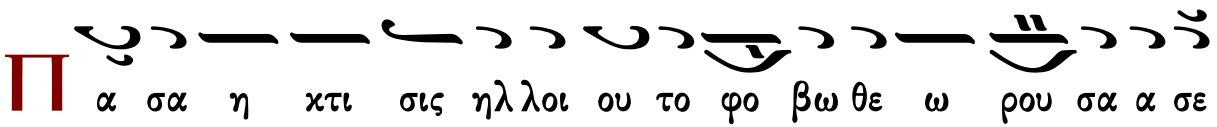

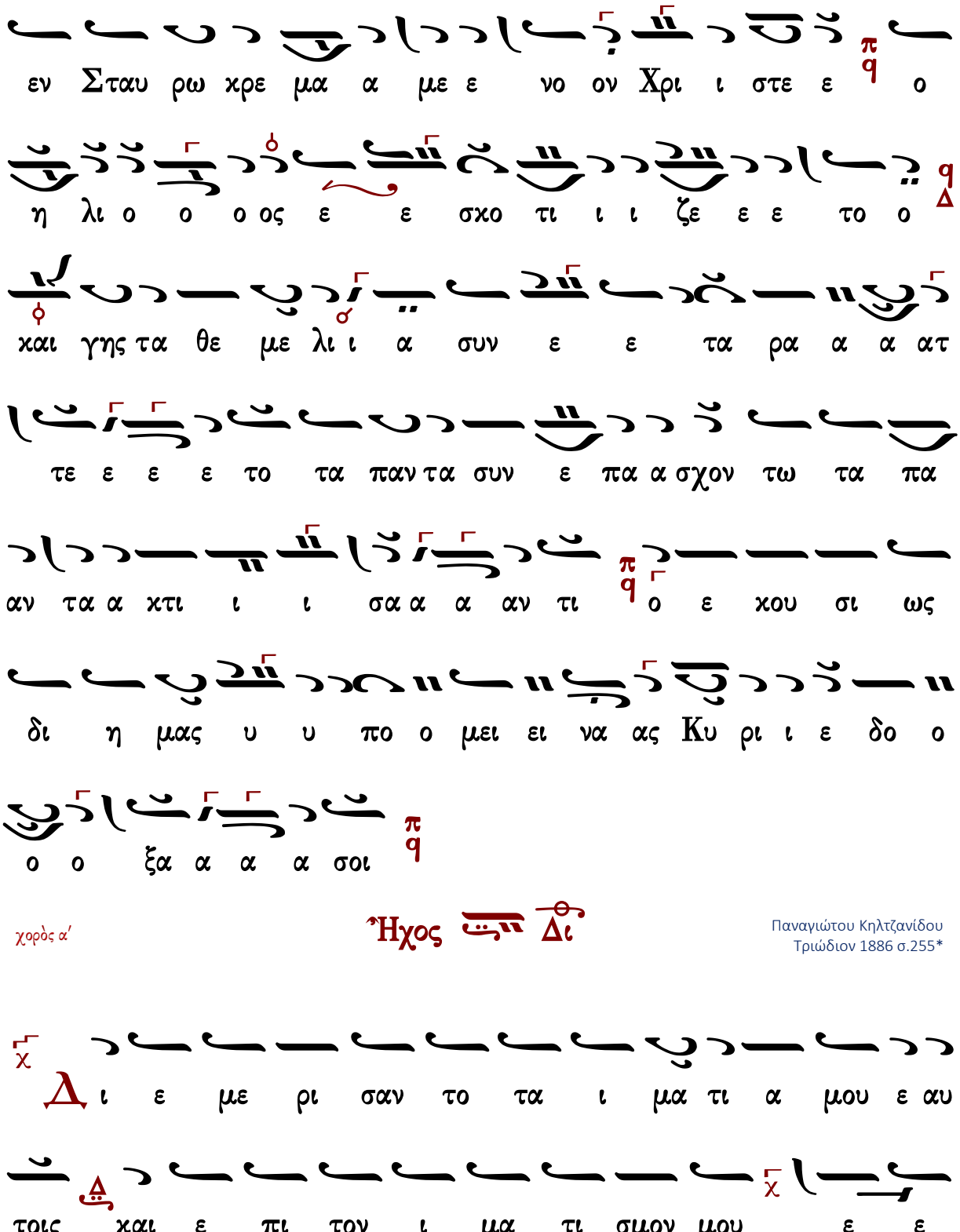
εν Σταυ ρω χρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε ο
η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο
και γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ
τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα
αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε κου σι ως
δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο
ο ο ξα α α α σοι
χορὸς α΄
Ἦχος
Δι
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*
Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

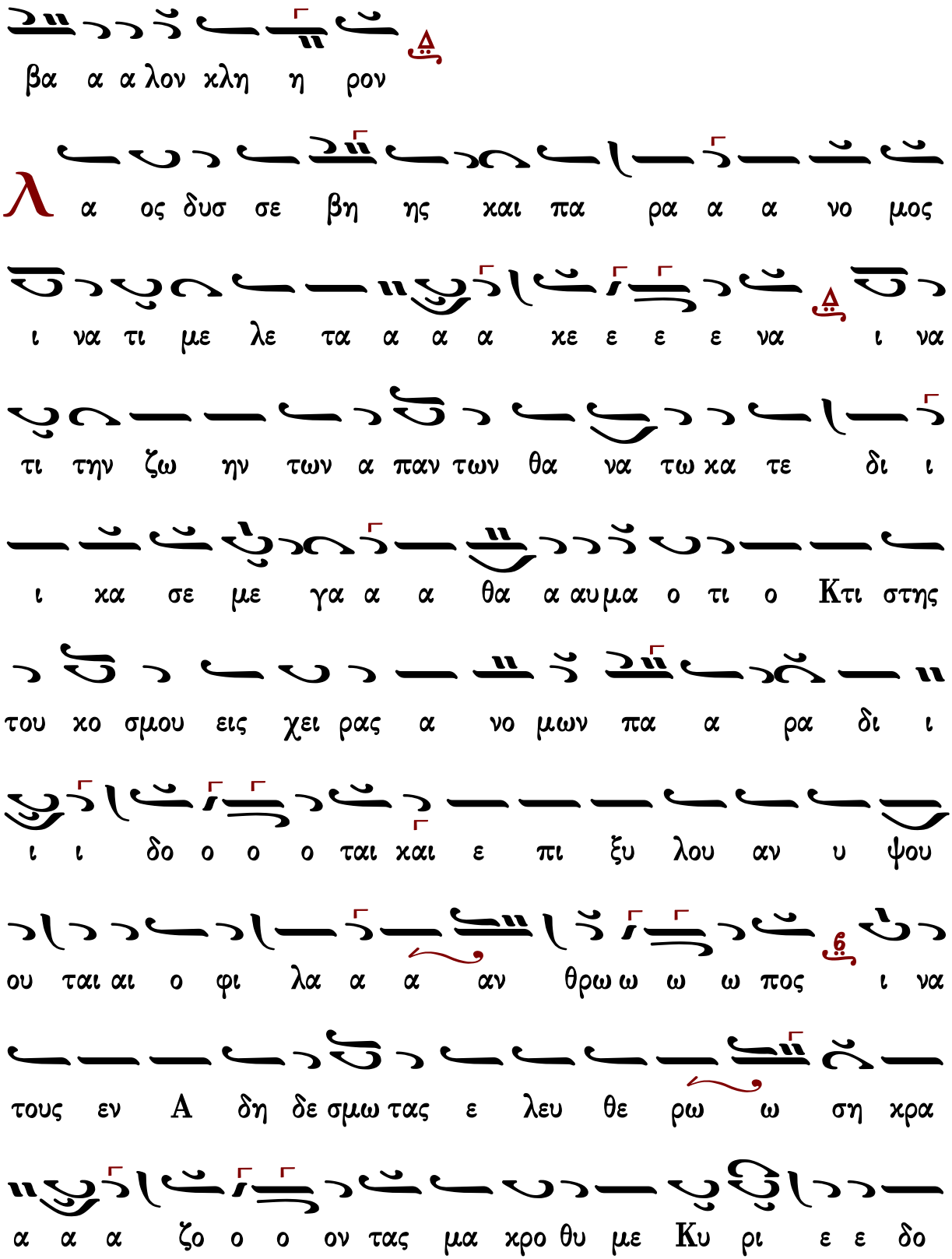
βα α α λον χλη η ρον
λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος
ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να
τι την ζω ην των α παν των θα να τω κα τε δι ι
ι κα σε με γα α α θα α αυμα ο τι ο Κτι στης
του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι ι
ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου αν υ ψου
ου ται αι ο φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ι να
τους εν Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα
α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο

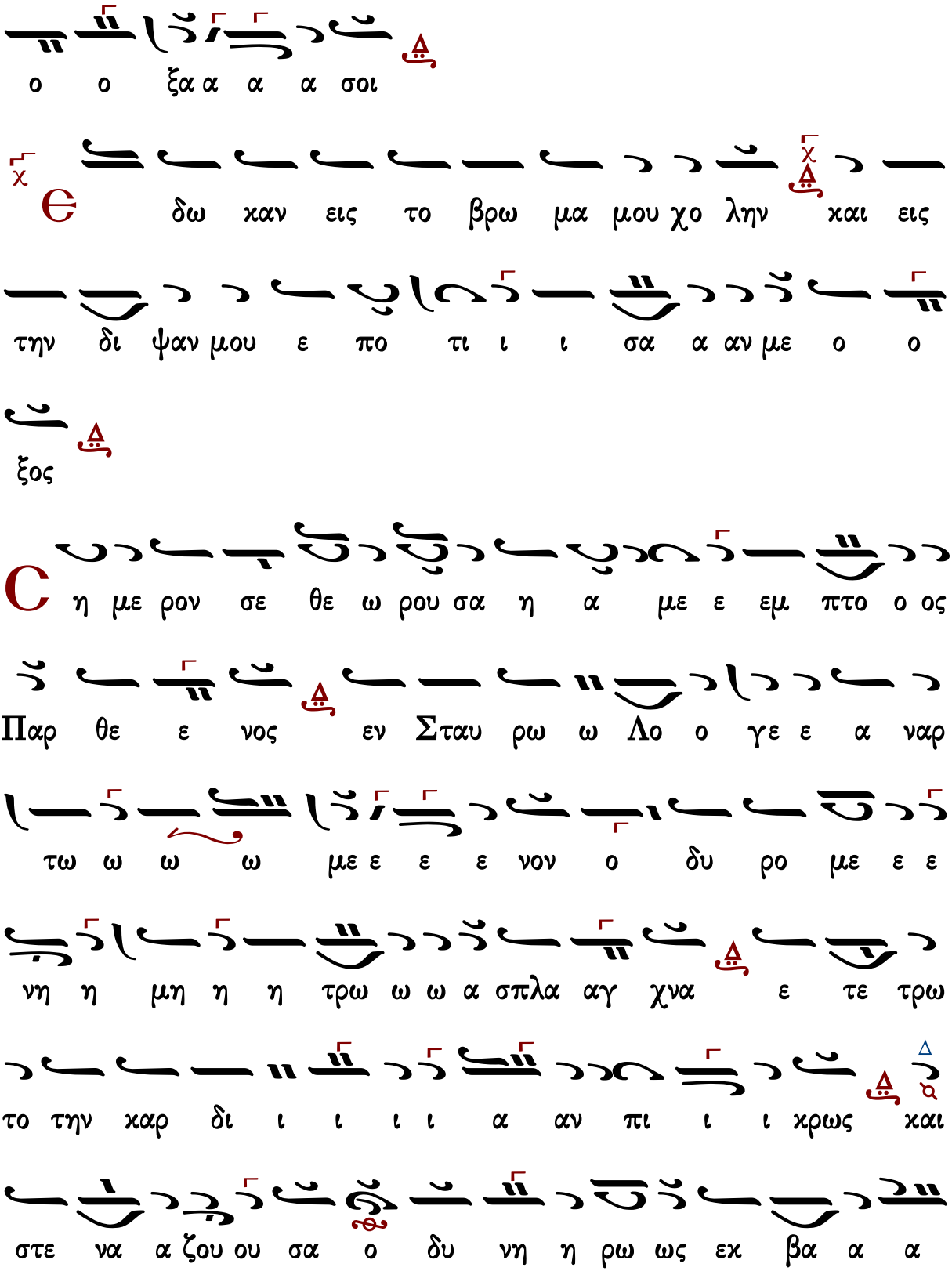
ο ο ξα α α α σοι
δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο
ξος
η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος
Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ
τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε
νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω
το την καρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρως και
στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι

νου σα α α α κα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το

δι ο ο και το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα

α νε κρα α γε γο ο ε ε ρω ω ω ως οι μοι

θει ει ο ο ον τε ε ε κνο ον οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ

μω ω ων μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου

ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν

ει χο ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη

πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης
Ε πι ξυ λου βλε που σα χρε μα α με ε νο ον Χρι
ι στε σε τον παν των χτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ο
ρω ω ως τε χου ου σα ε βο ο ο ο α α πι
ι ι χρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε
δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν σε
α δι ι ι ι χως σταυ ρου ου ου ου με ε
ε ε νον σπευ σον ουν α να α α α α στη η η η
θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε χρων τρι ι

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς β΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

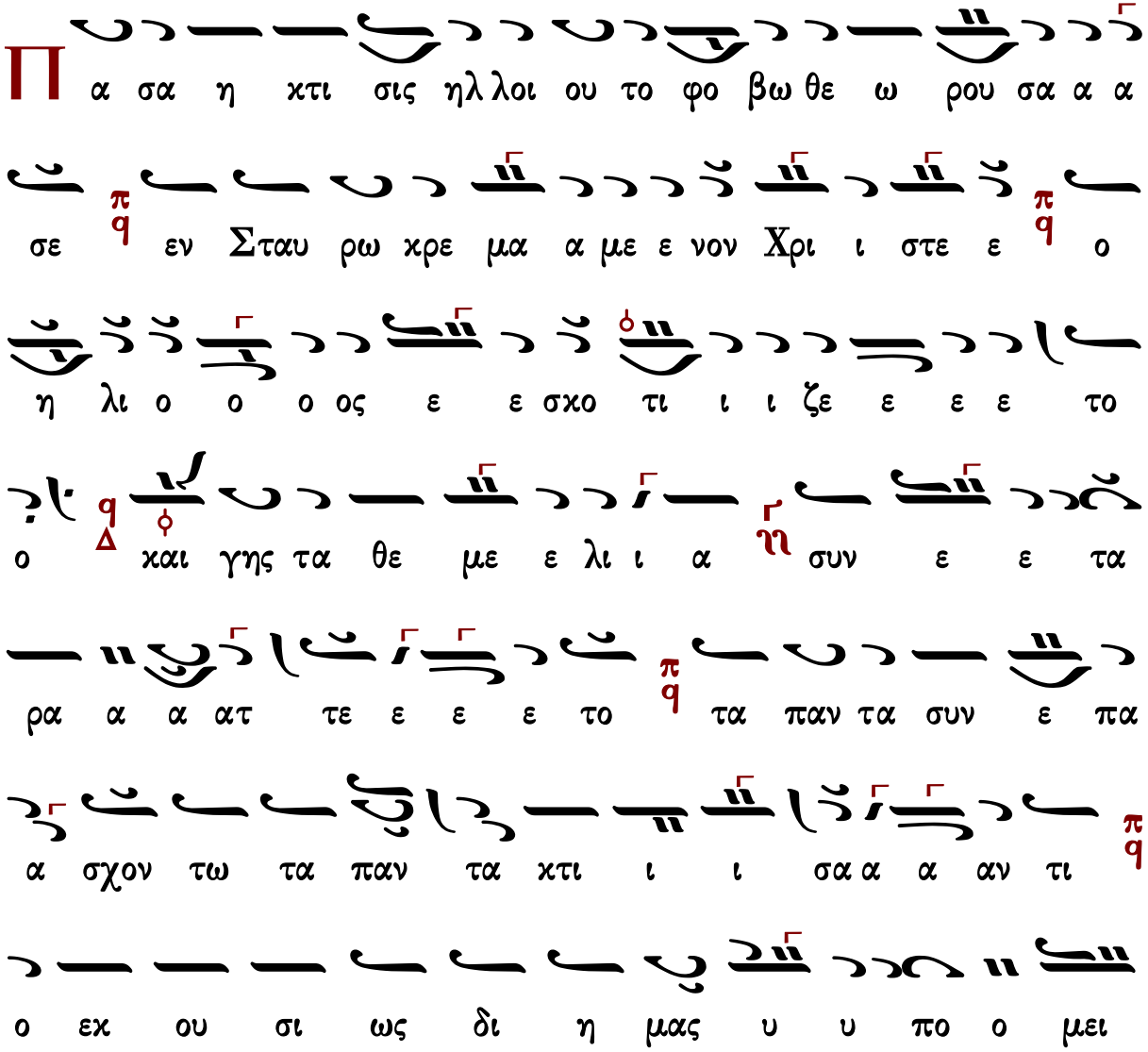

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

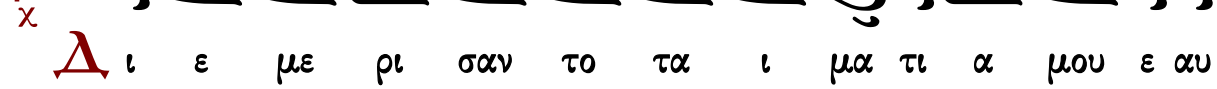

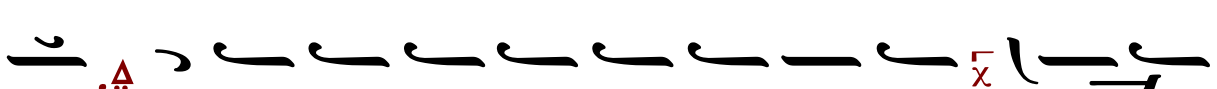

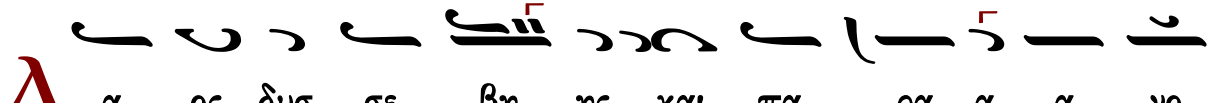

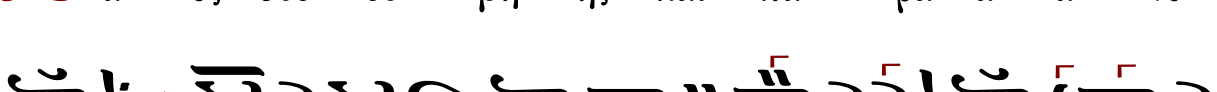

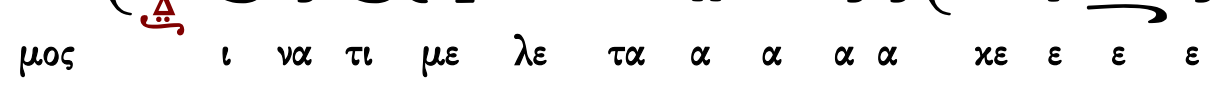

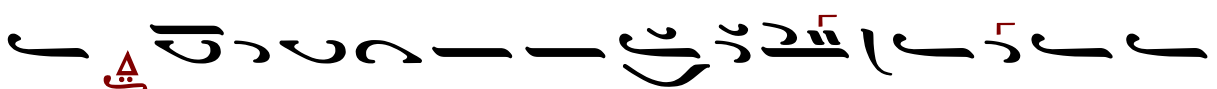

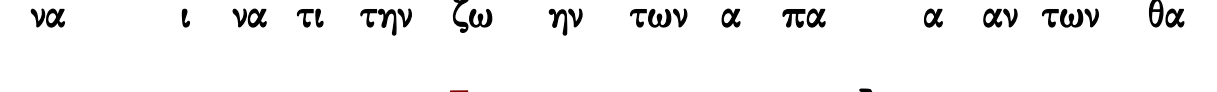

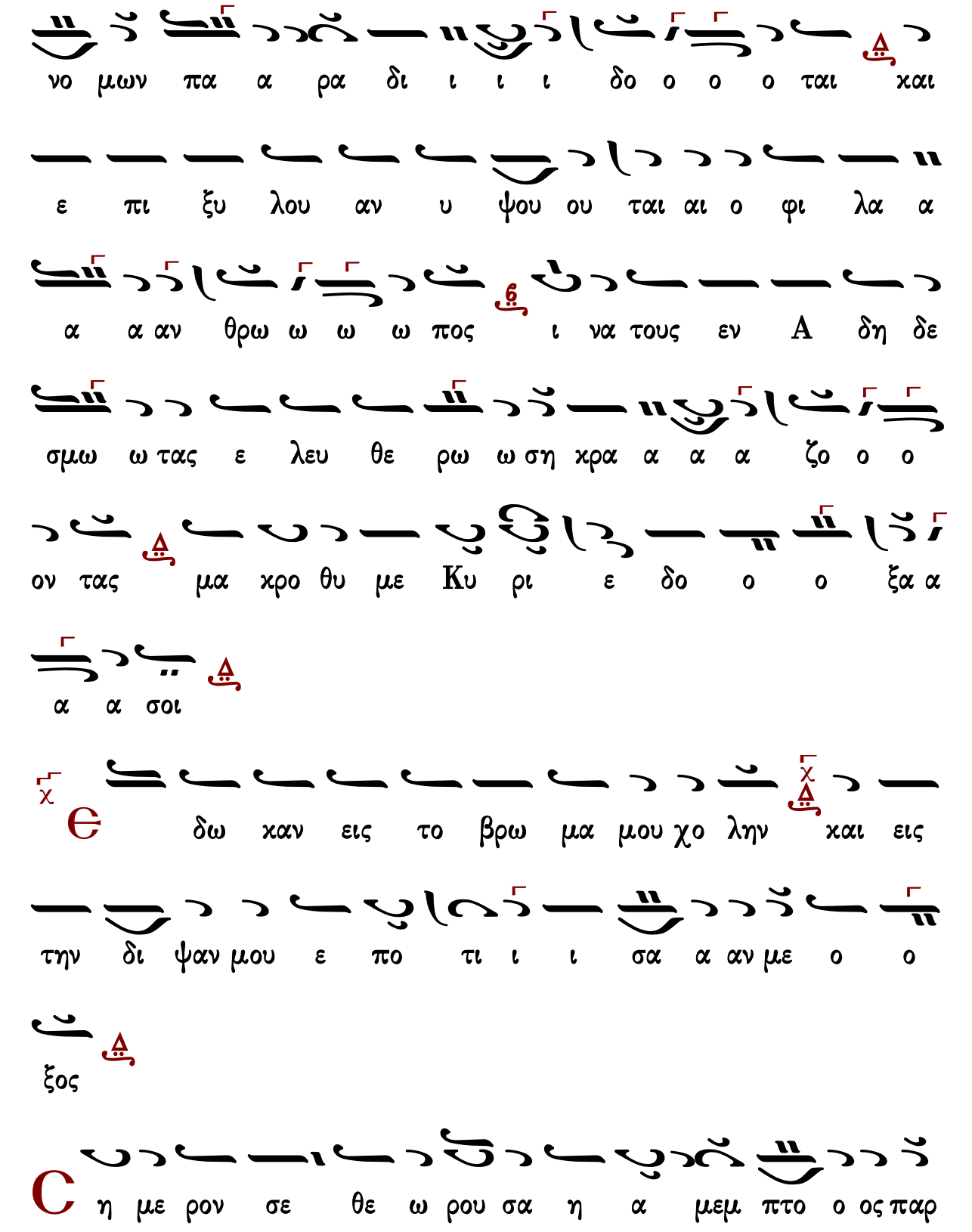
νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και
ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α
α α αν θρω ω ω ω πος ι να τους εν Α δη δε
σμω ω τας ε λευ θε ρω ω ση χρα α α α ζο ο ο
ον τας μα χρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α
α α σοι
Θ δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο
ξος
C η με ρον σε θε ω ρου σα η α μεμ πτο ο ος παρ

θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω

ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι ι ι

α αν πι ι ι κρως και στε να ζου σα ο δυ νη

η ρως εκ βα α α θου ους ψυ υ υ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η

θος τυ πτου σα αν ε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως

οι μοι θει ει ον τε ε ε κνο ον οι μοι το

φω ω ω ως του κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου

ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

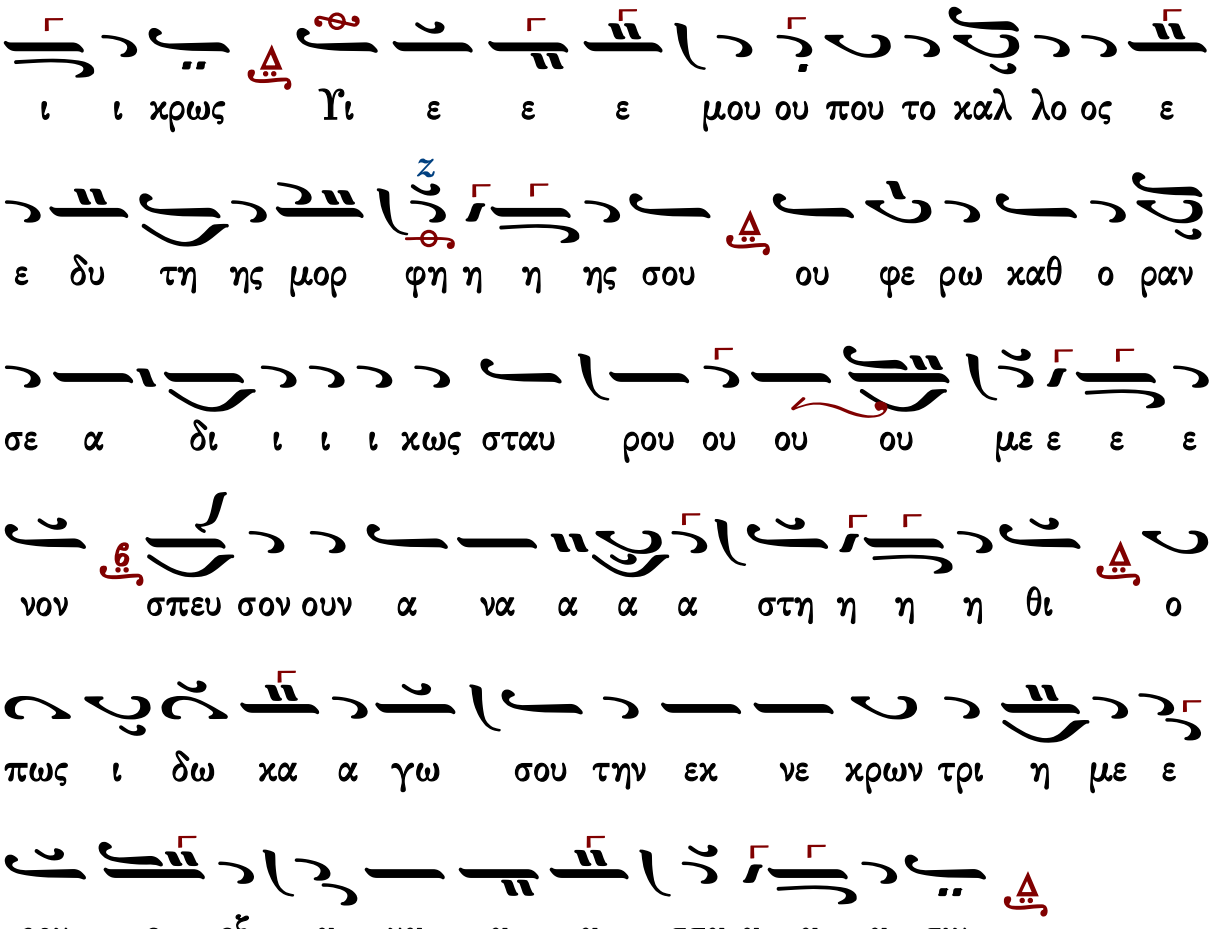

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς β'

Ἦχος δ' Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.244/691*

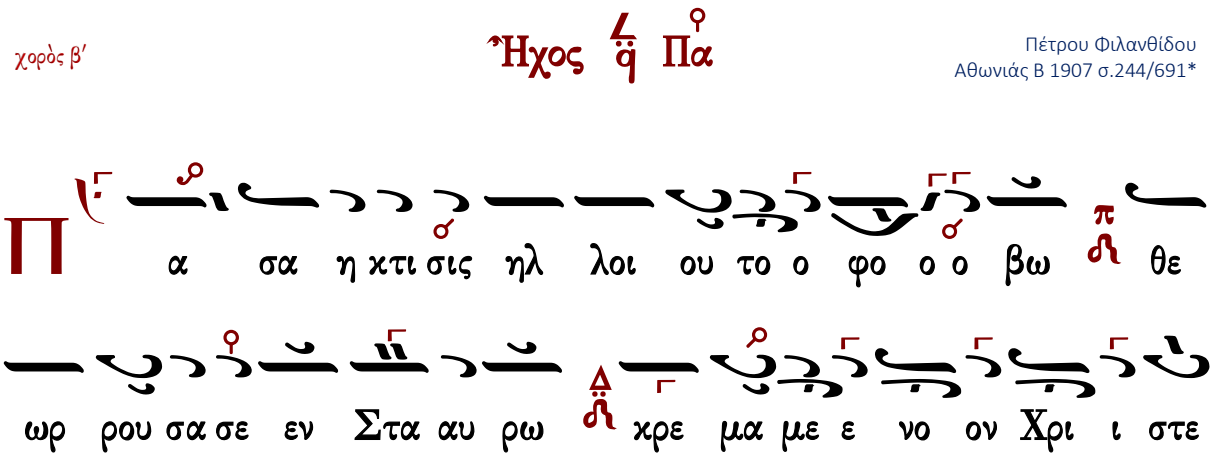

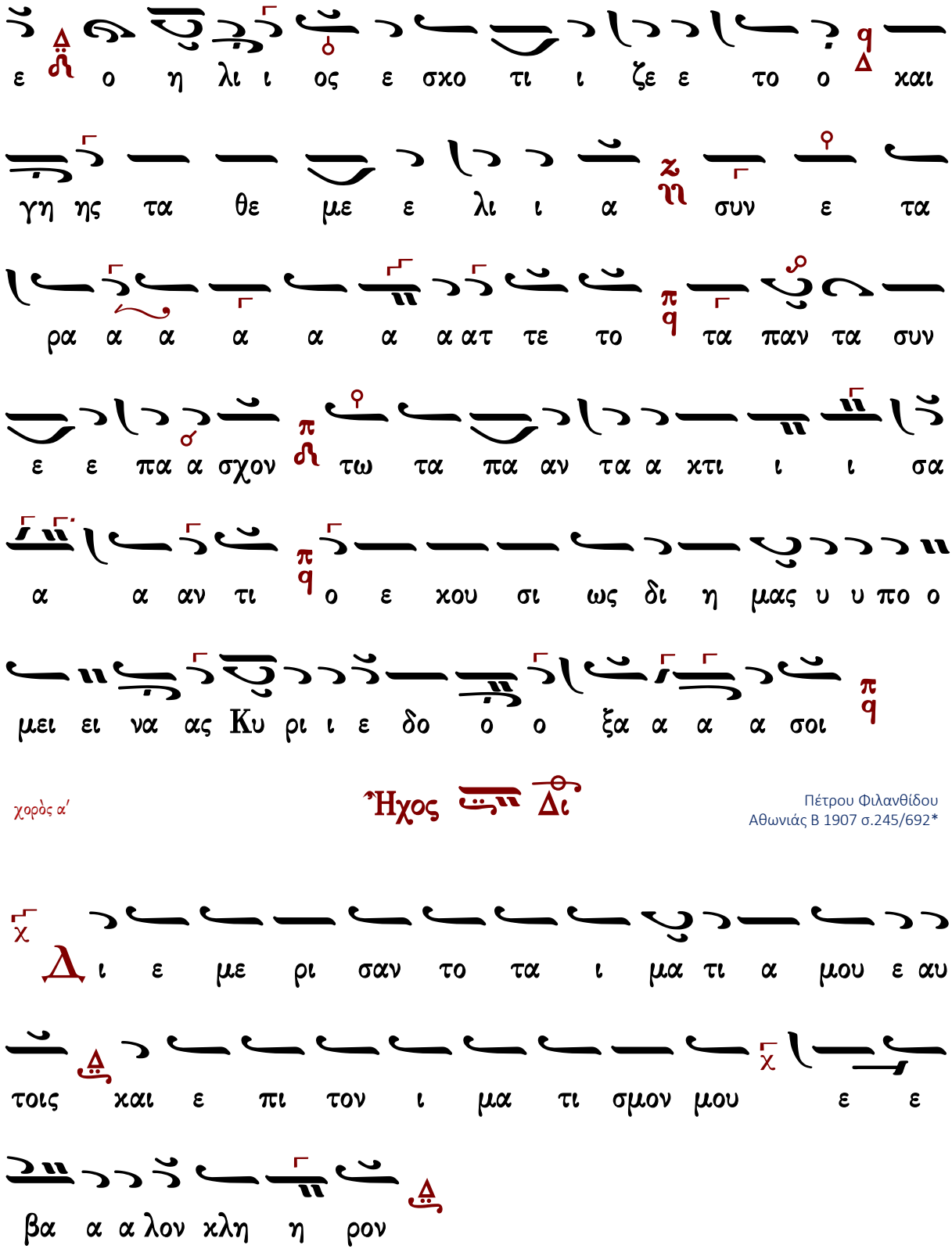
ε ο η λι ι ος ε σχο τι ι ζε ε το ο και
γη ης τα θε με ε λι ι α συν ε τα
ρα α α α α α α ατ τε το τα παν τα συν
ε ε πα α σχον τω τα πα αν τα α χτι ι ι σα
α α αν τι ο ε χου σι ως δι η μας υ υ πο ο
μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
χορὸς α΄
Ἦχος
Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*
Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε
βα α α λον χλη η ρον

λ α ος δυσ σε βης και πα ρα α α νο μος

ι να α τι ι με λε τα κε ε να α ι να α τι ι την

ζω η η ην των α πα α α α αν των θα να

α τω ω κα τε δι ι ι κα α α α σε με ε

ε γα α α θα α αυ μα α ο τι ο κτι στης του ου κο

ο ο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω πος

ι νατους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε

ρω ω ση κρα α α α α α ζο ο ο ον

τας μα χρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Є δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

C η με ρον σε θε ω ρου σα η α με εμ πτος Παρ

θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να αρ

τω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε νη

μη η τρω α σπλα α αγ χνα ε ε τε τρω ω το την καρ

δι ι ι α αν πι ι χρω ως και στε να α α ζου ου

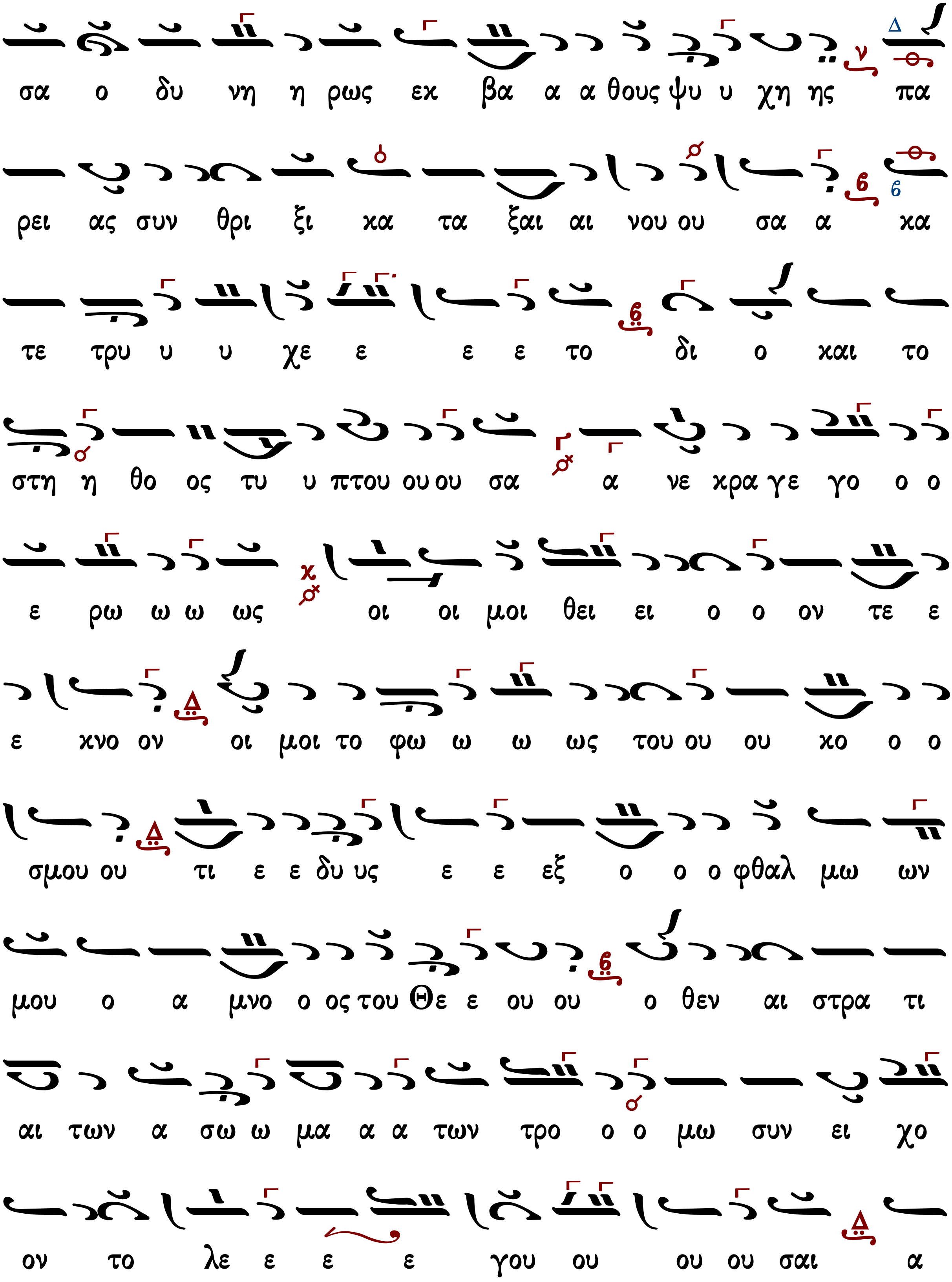
σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα
ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα
τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το
στη η θο ος τυ υ πτου ου ου σα α νε κρα γε γο ο ο
ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε
ε χνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο
σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων
μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι
αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο
ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α

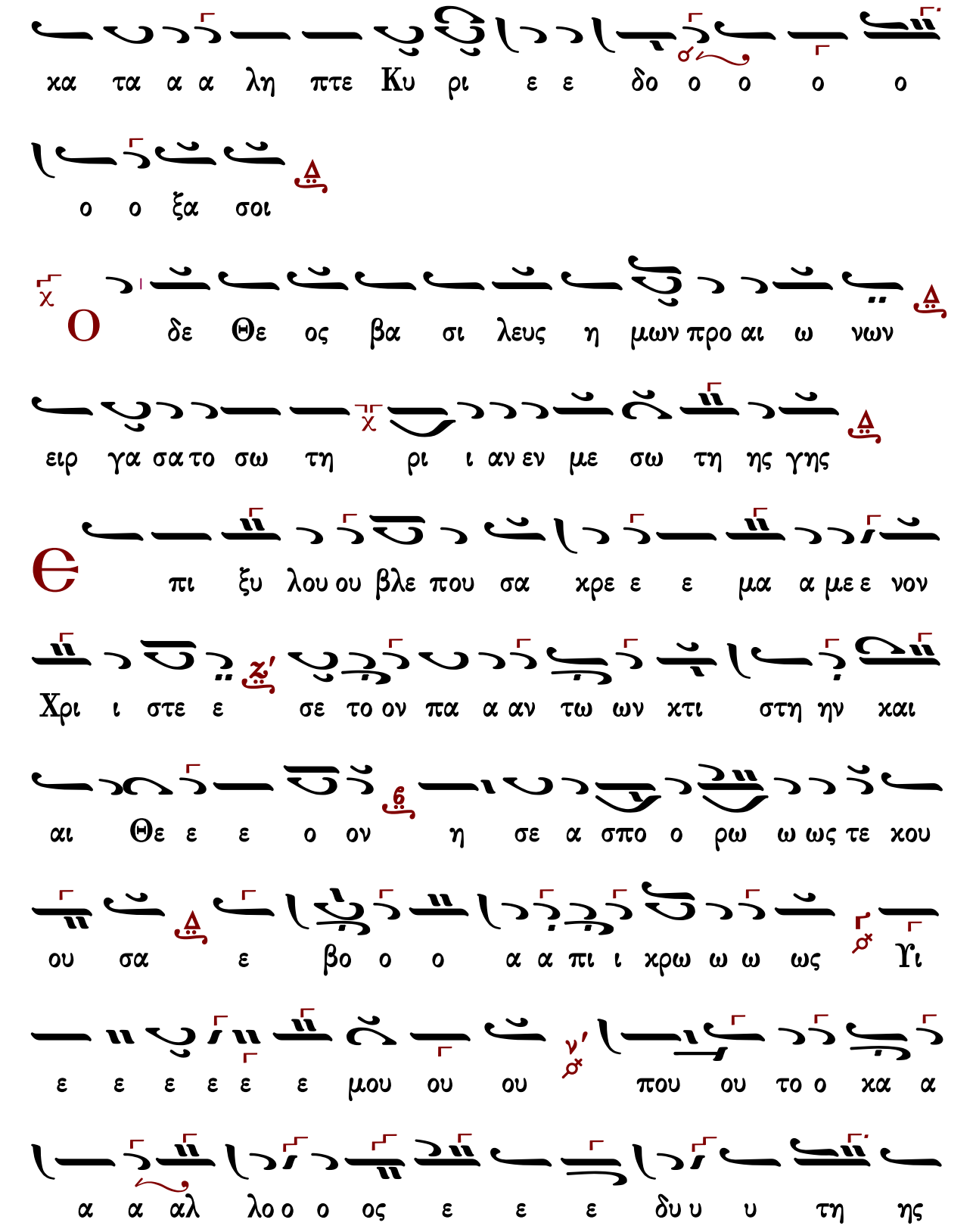
κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο
ο ο ξα σοι
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης
Ѳ πι ξυ λου ου βλε που σα κρε ε ε μα α με ε νον
Χρι ι στε ε σε το ον πα α αν τω ων κτι στη ην και
αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου
ου σα ε βο ο ο α α πι ι κρω ω ω ως Υι
ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο κα α
α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ υ υ τη ης

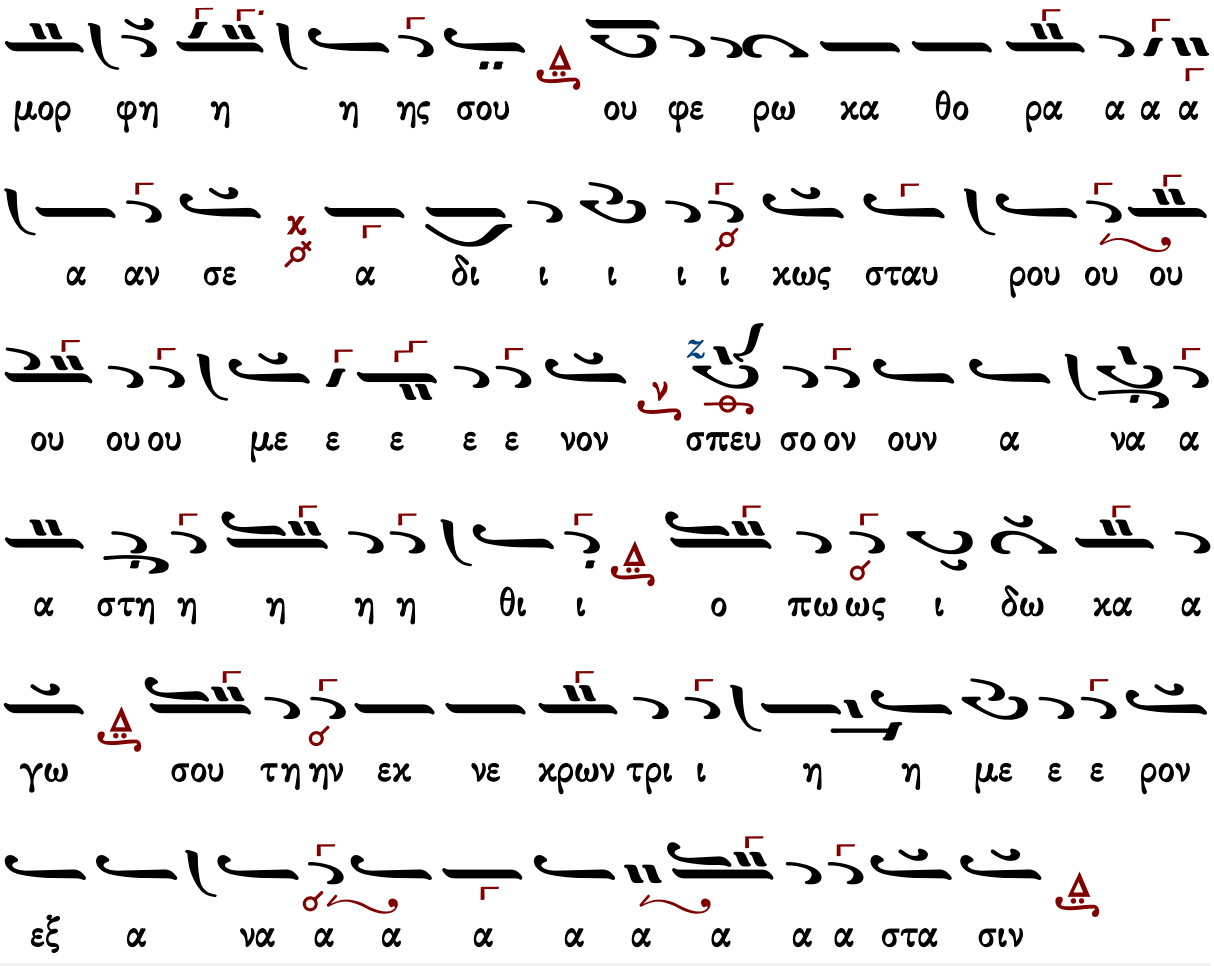

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄

Ἦχος δ΄ ϥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

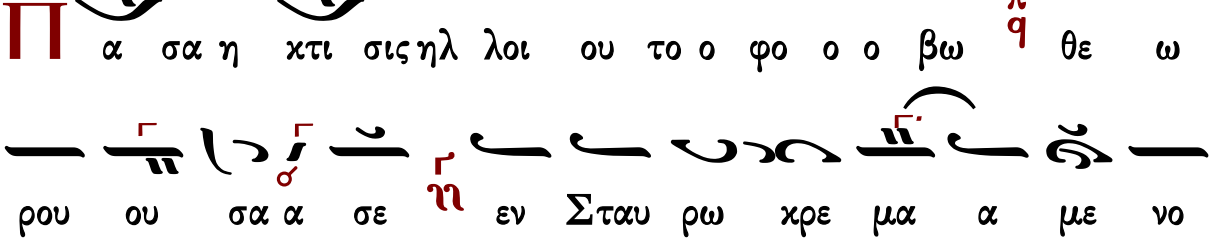

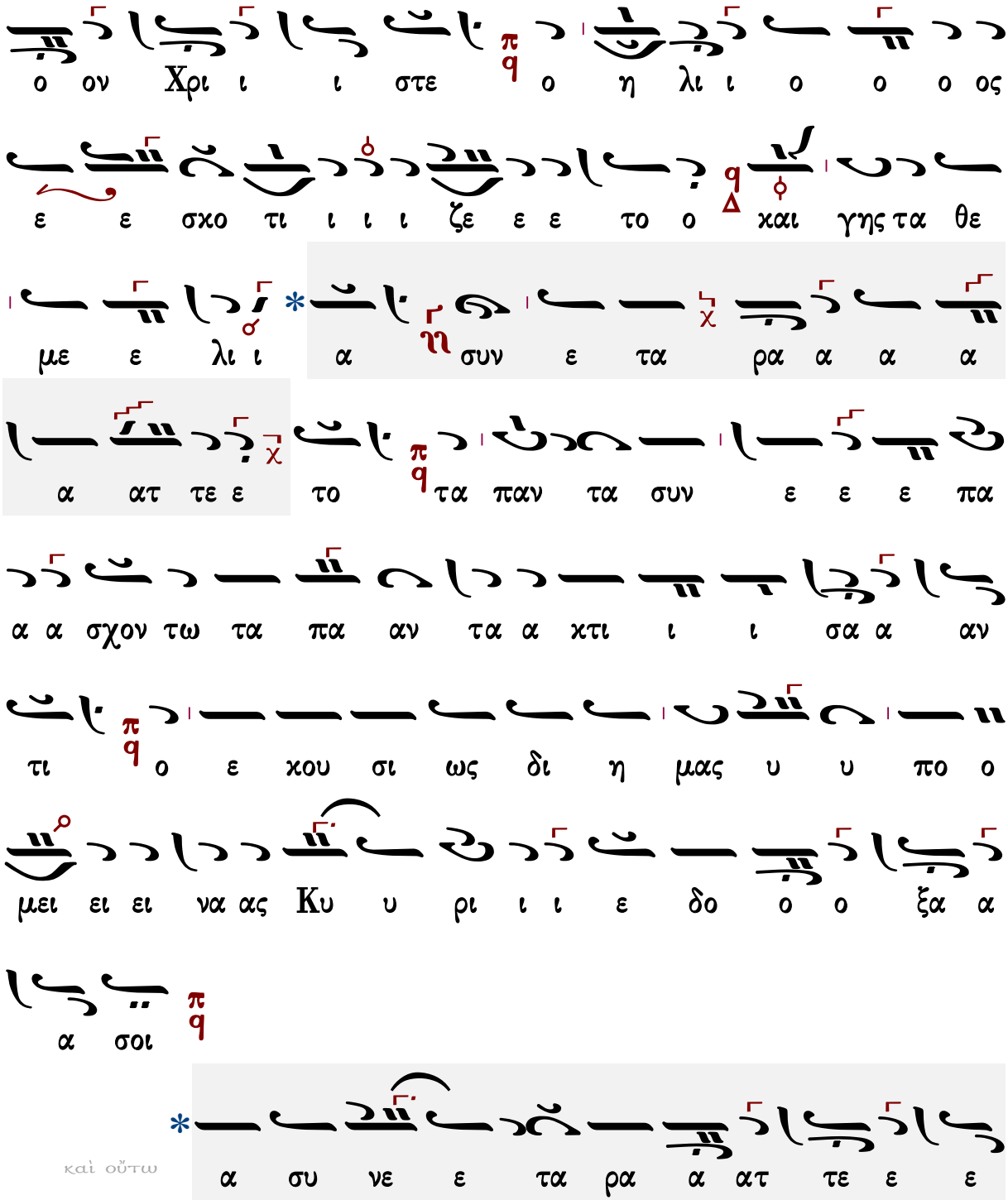

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.126*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις χαι ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε

βα α α λον χλη η ρον

Λ α ος δυσ σε βη ης χαι πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α χε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω χα τε δι ι ι χα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο χτι στης του χο σμου εις χει

ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται χαι ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν A δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Є δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

C η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σται αυ

ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε ε

το δι ο και το στη θος τυ πτου ου σα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο Α μνος του Θε

ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου ου σαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

e πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω

ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που τοκαλ λο ος

ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

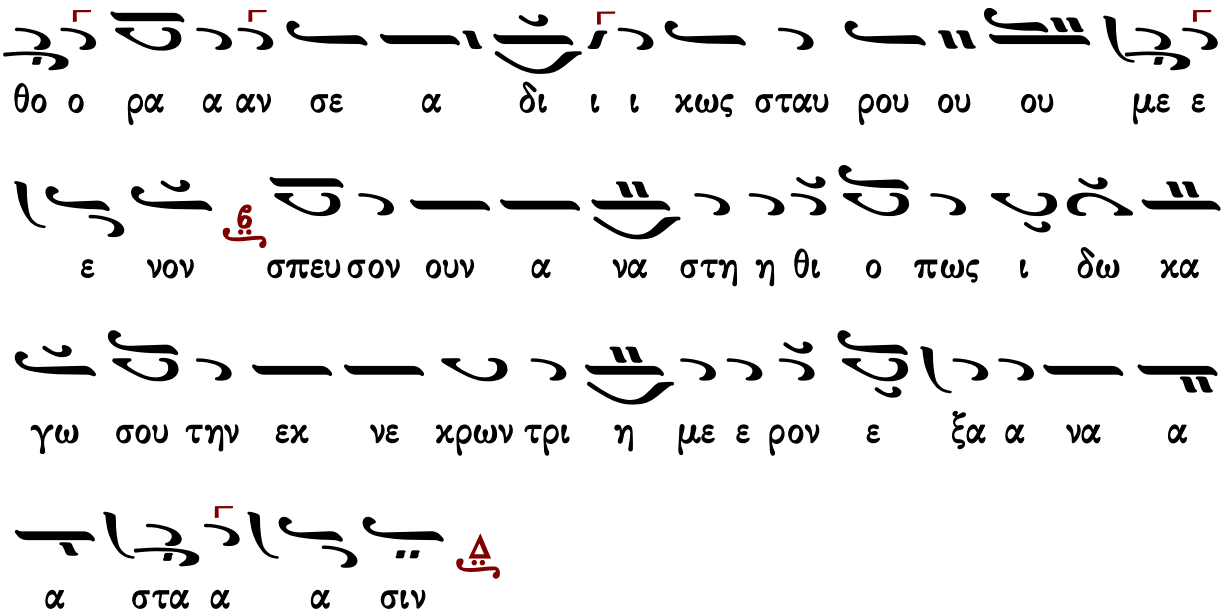

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β΄

Ἦχος δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.173*

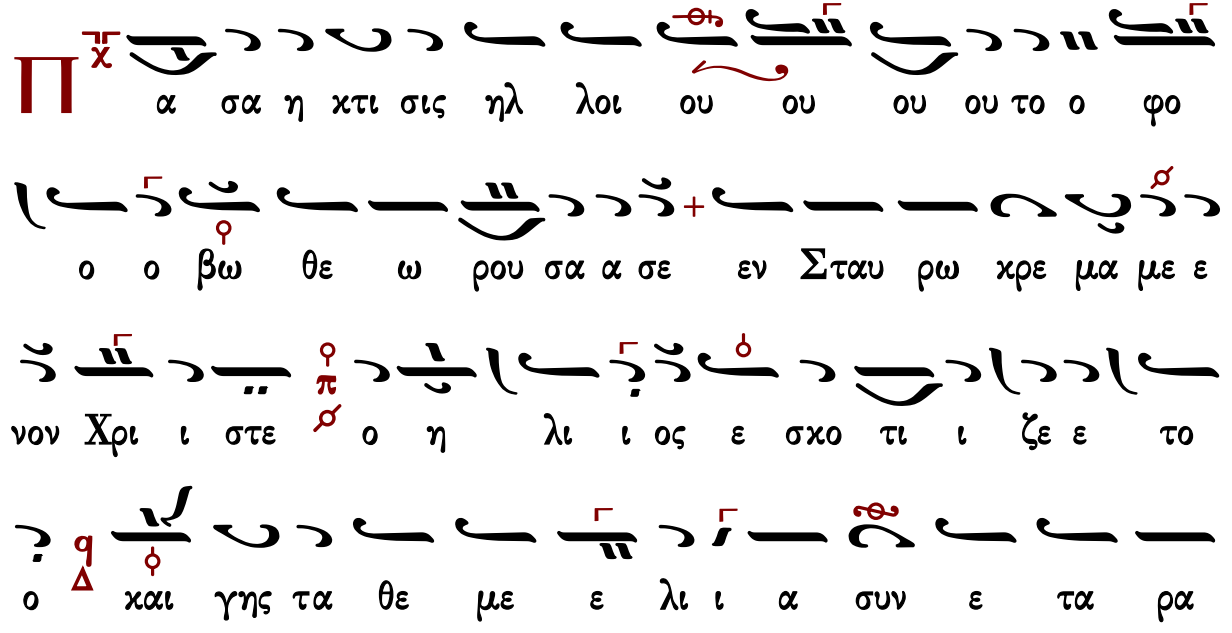

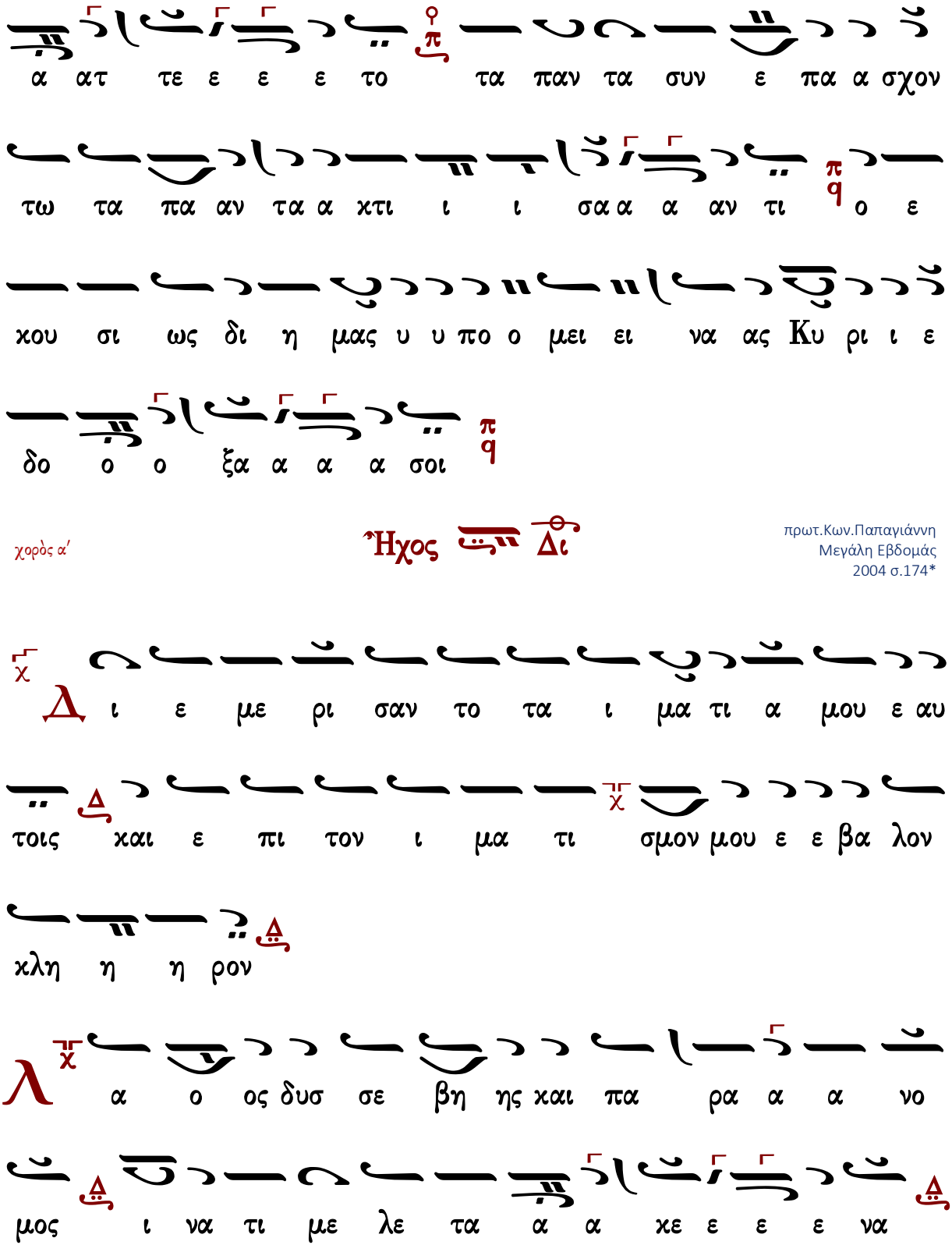
α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον
τω τα πα αν τα α χτι ι ι σα α α αν τι ο ε
χου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε
δο ο ο ξα α α α σοι
χορὸς α΄
Ἦχος Δι
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*
Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα λον
κλη η η ρον
Λ α ο ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο
μος ι να τι με λε τα α α κε ε ε ε να

ι να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω κα

τε δι ι ι κα α α α σε με γα α α θα α

αυ μα ο τι ο κτι στης του ου κο ο ο σμου εις χει ρας

α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω

ω ω πος ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ

θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα κρο

θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι σα α αν με ο ο ξος

C

η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η α με ε εμ

πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη

μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε ε τρω ω το την χαρ

δι ι ι αν πι ι χρω ως και στε να α ζου ου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης

πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α α ξαι αι νου ου σα κα

τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το δι ο ο και το

στη θος τυ υ πτου ου σα α νε κρα α γε ε ε γο ε ε

ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε

χνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου χο ο ο

σμου ου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ω ων μου ο α

μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι

των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Є πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε χου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

χρω ως γι ε ε ε μου ου ου ου που ου το

κα α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ

φη η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε

α δι ι ι ι κω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον

σπευ σον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι

δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον εξ α α

να α α στα α α α σιν

γι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε ε δυ τη

ης μορ φη η η ης σου ου

Δόξα...

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β'

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.376*

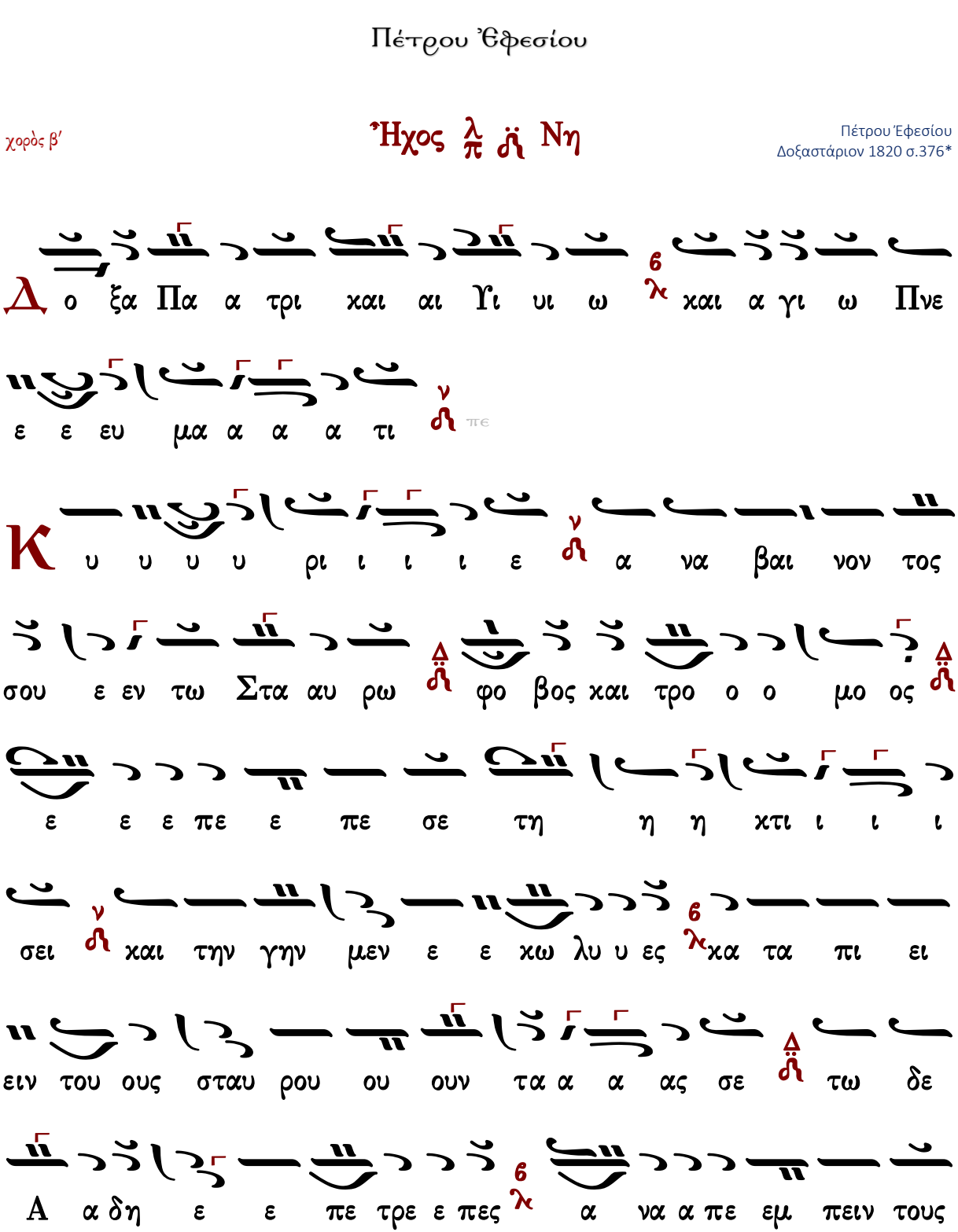

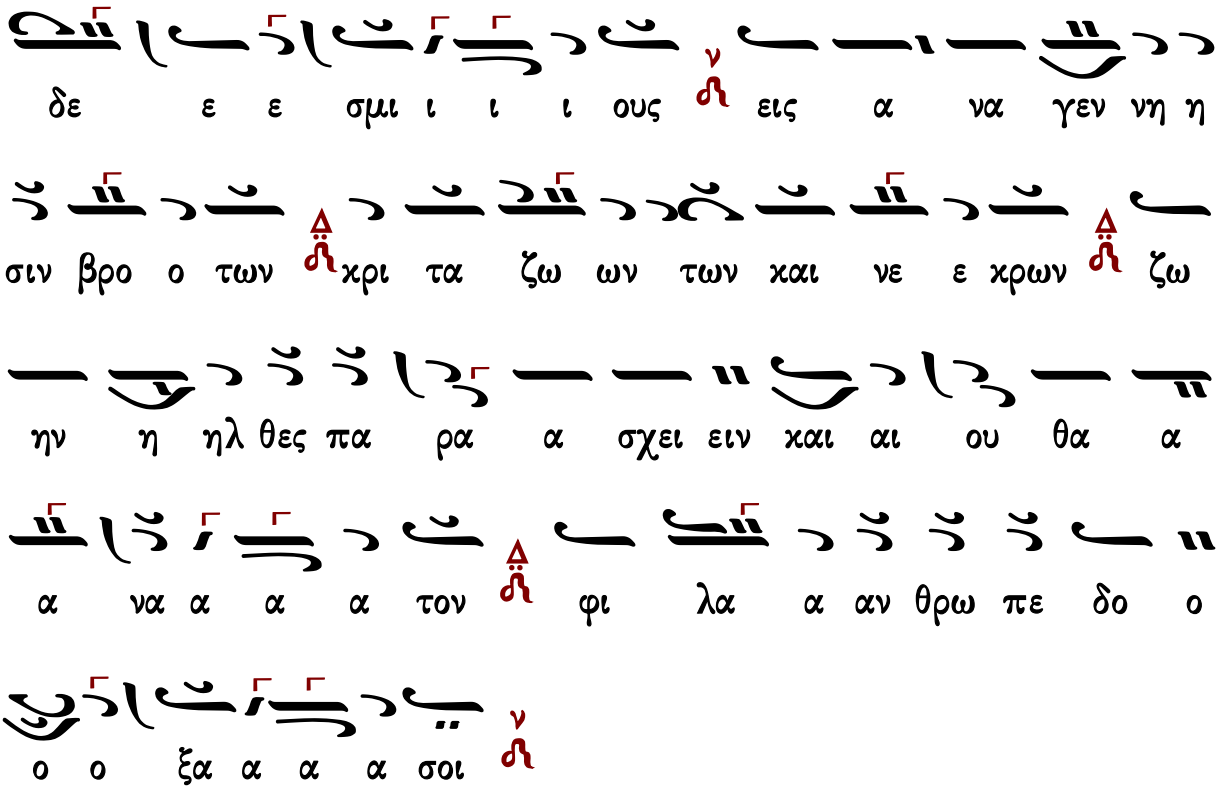

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Καὶ νῦν | Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου, σύντομον

χορὸς β′

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.260*

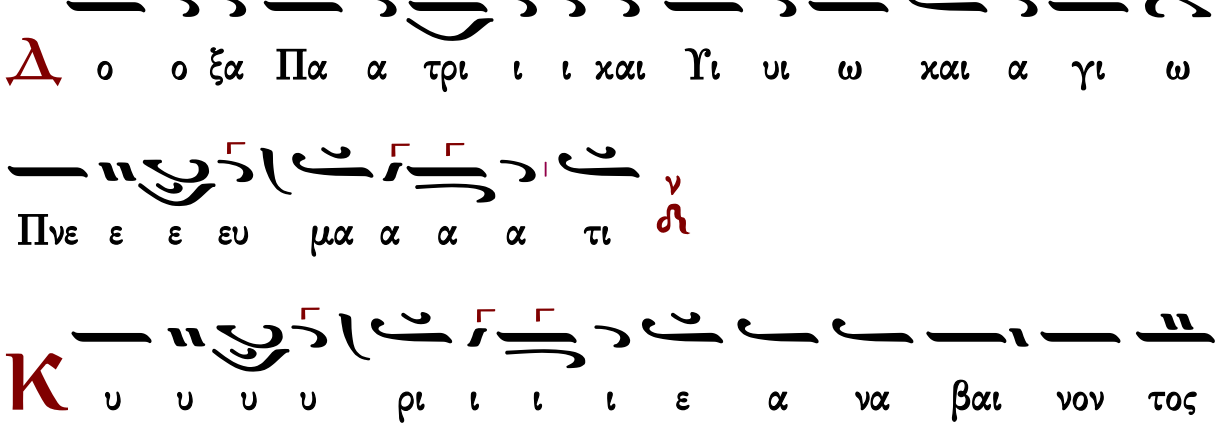

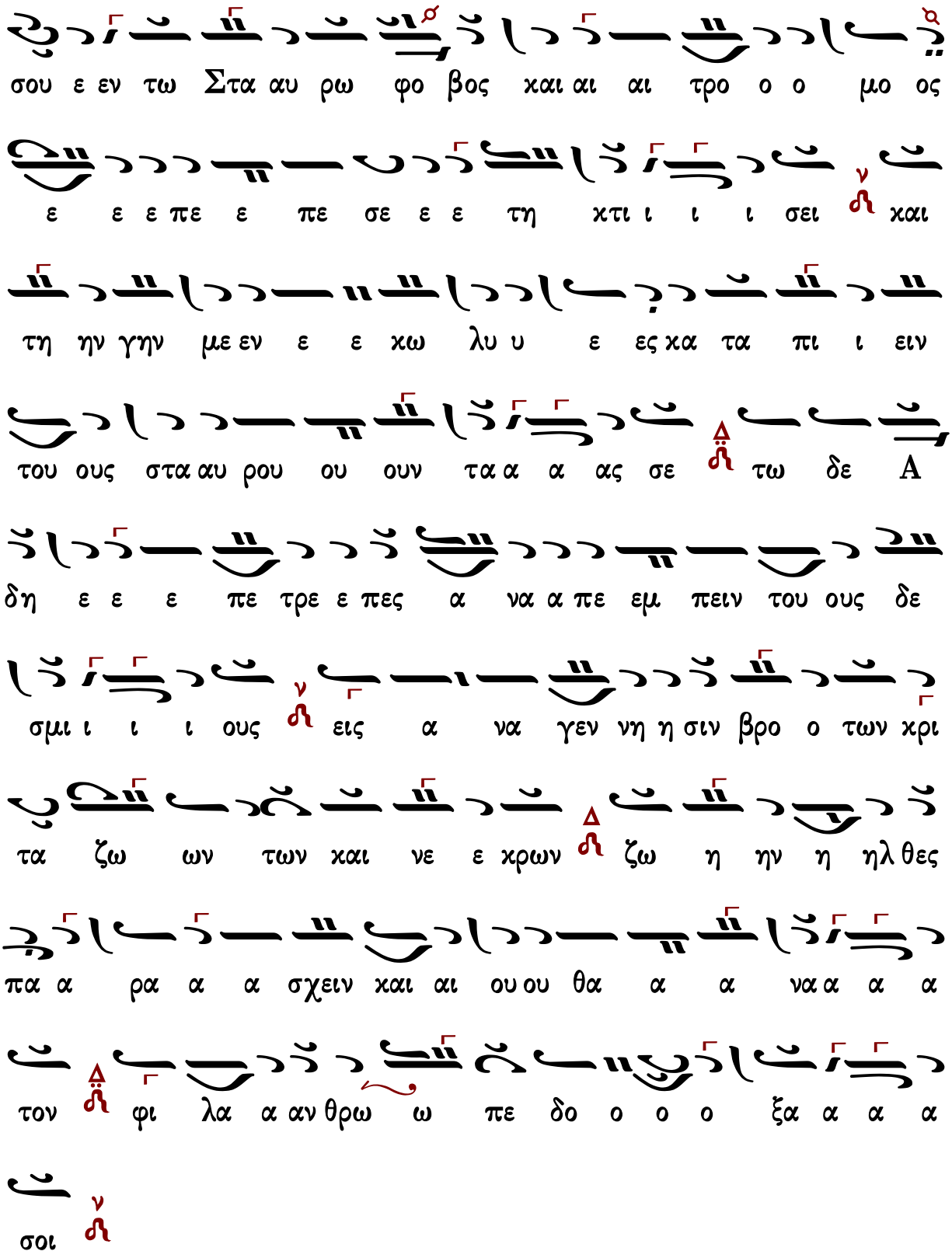
σου ε εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο μο ος
ε ε ε πε ε πε σε ε ε τη κτι ι ι ι σει κα ι
τη ην γην με εν ε ε κω λυ υ ε ες κα τα πι ι ειν
του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε τω δε Α
δη ε ε ε πε τρε ε πες α να α πε εμ πειν του ους δε
σμι ι ι ι ους εις α να γεν νη η σιν βρο ο των κρι
τα ζω ων των και νε ε κρων ζω η ην η ηλ θες
πα α ρα α α σχειν και αι ου ου θα α α να α α α
τον φι λα α αν θρω ω πε δο ο ο ο ξα α α α
σοι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου, ἀργοσύντομον

χορὸς β′

Ἦχος λ π ἡ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.258*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι Γι υι ω ω λ

και Α γι ι ι ω ω Πνε ε ε ευ μα α α α ια α α

τι ν ἡ

← Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, Δοξαστάριον Αποστίχων τ.Α′ σ.161*

Κ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ε ε ιε

ε ε ε ε ν ἡ α να βαι νο ο ον το ο ο ιο ο ο ος

σου Δ ἡ εν τω ω ω ω Σταυ ρω ω ιω ω ω ω ω φο ν′ ἡ χ

ο ο ο ο ο ο ο βο ο ο ο ο ο ος και αι αι

αι τρο ο ο ο ο ο και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο

μος Δ ε πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πε ε ε

η η τη ε ε ε ε ε ε ε σε ε ε ιε ε ε
η η χτι ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι σει
χαι την γη η η η η η η ην χ με εν ε ε χω ω
ω ω λυ υ υ υ ιυ υ υ υ ες Δ χα τα πι ει ει
ει ει ει ει ιει ει ειν του ους στα α α α α α
αυ ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ουν τα α α
α α α α α τους σταυ ρου ουν τα ας σε τω δε
A α α α α α α α α α α δη ε πε ε
ε ε τρε ε ε ε ιε ε ε ε πε τρε ε πε ε
ιε ε ε ε ες α να α πε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εμ πειν ἡ του ου ου ου ου ουους δε ε ε ε σμι

ι ι ι τουους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ους εις

α να γε ε ε ε εν νη η σι ι ιν βρο ο ο ιο

ο ο ο ο βρο ο τω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ιε ε ε ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ιω ω ω ω ω ων ἡ Κρι ι τα α α α α ζω ω ων

τω ω ω ω ιω ω ων χαι νε ε ε ε χαι νε ε χρω

η ην η η ζω ω ω ω ων ἡ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

η η η η η η η η η η ηλ θες πα α ρα α σχει ει

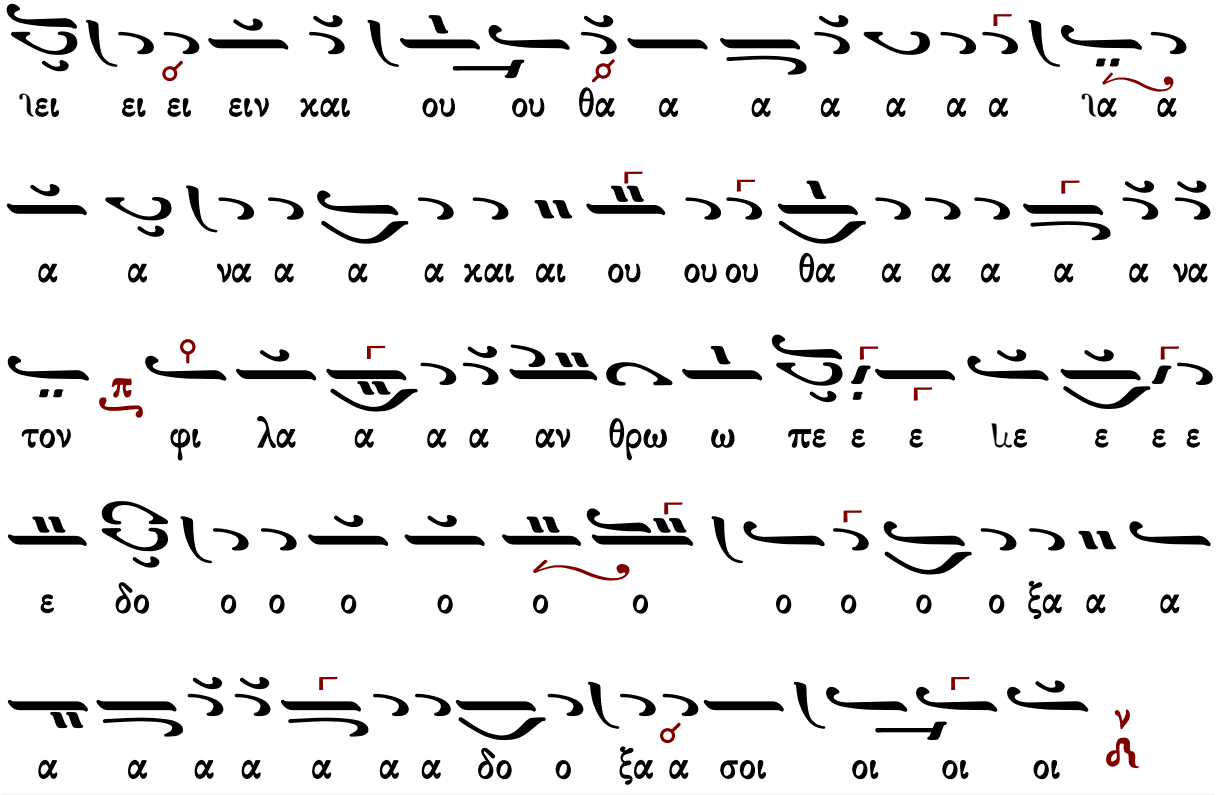

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς β΄

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.508*

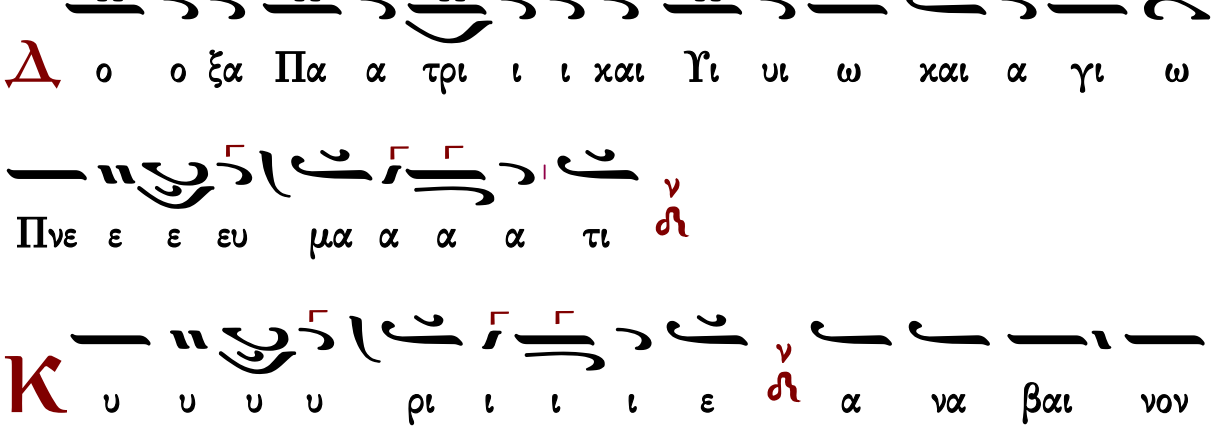

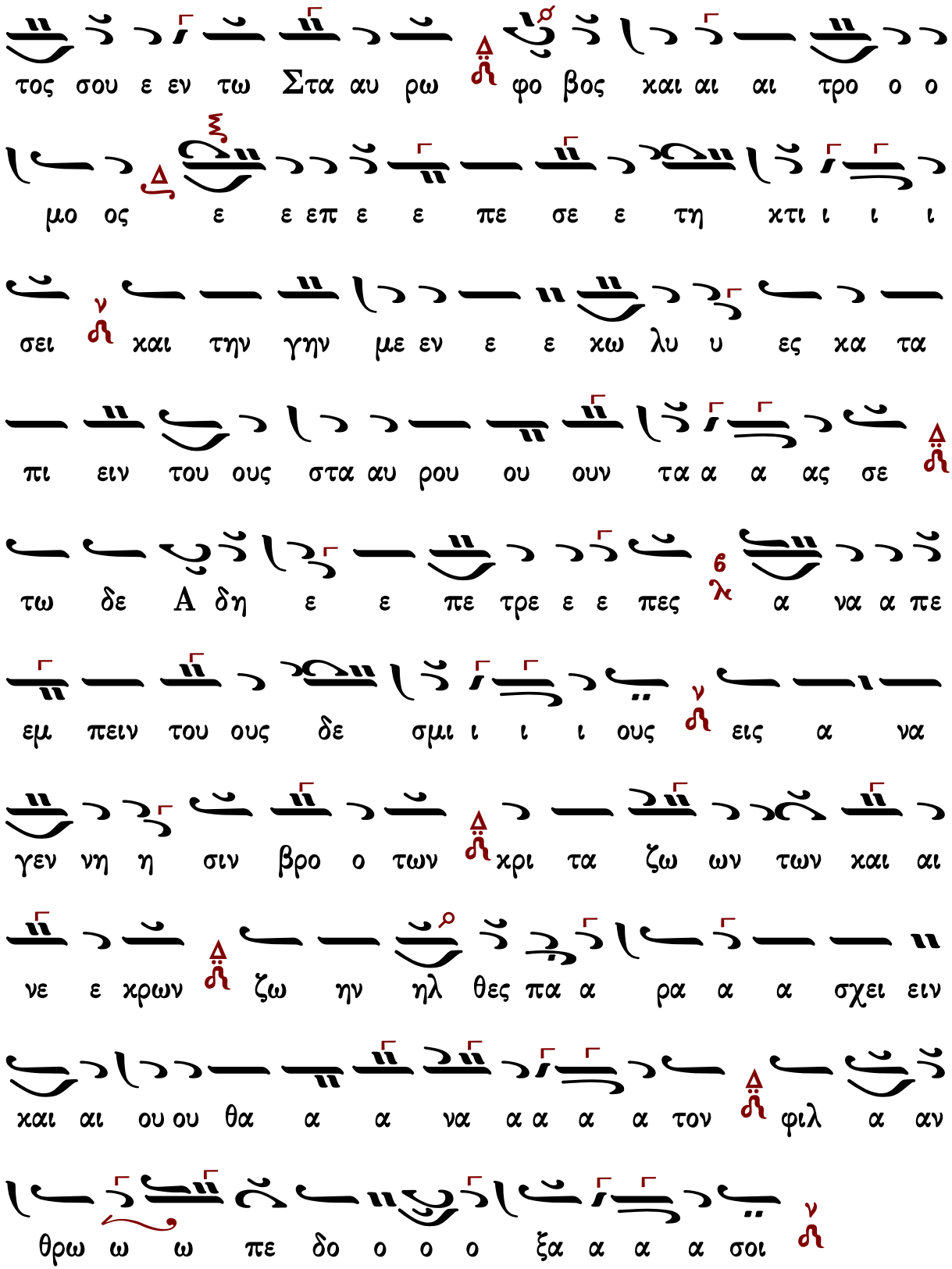
τος σου ε εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο
μο ος ε ε επ ε ε πε σε ε τη κτι ι ι ι
σει και την γην με εν ε ε κω λυ υ ες κα τα
πι ειν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε
τω δε Α δη ε ε πε τρε ε ε πες α να α πε
εμ πειν του ους δε σμι ι ι ι ους εις α να
γεν νη η σιν βρο ο των κρι τα ζω ων των και αι
νε ε κρων ζω ην ηλ θες πα α ρα α α σχει ειν
και αι ου ου θα α α να α α α α τον φιλ α αν
θρω ω ω πε δο ο ο ξα α α α σοι

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.248/695*

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Γι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι ν ἡ

Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε

ιε ε ε ε ν ἡ α α να α βαι αι νο ον το ο ος

σου ου εν τω Στα αυ ρω ω ω ω ω χω ω ω ω ν΄ ἡ

φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βος και αι αι

τρο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο χο ο ο ο ο ο

ο και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο μος ε ε

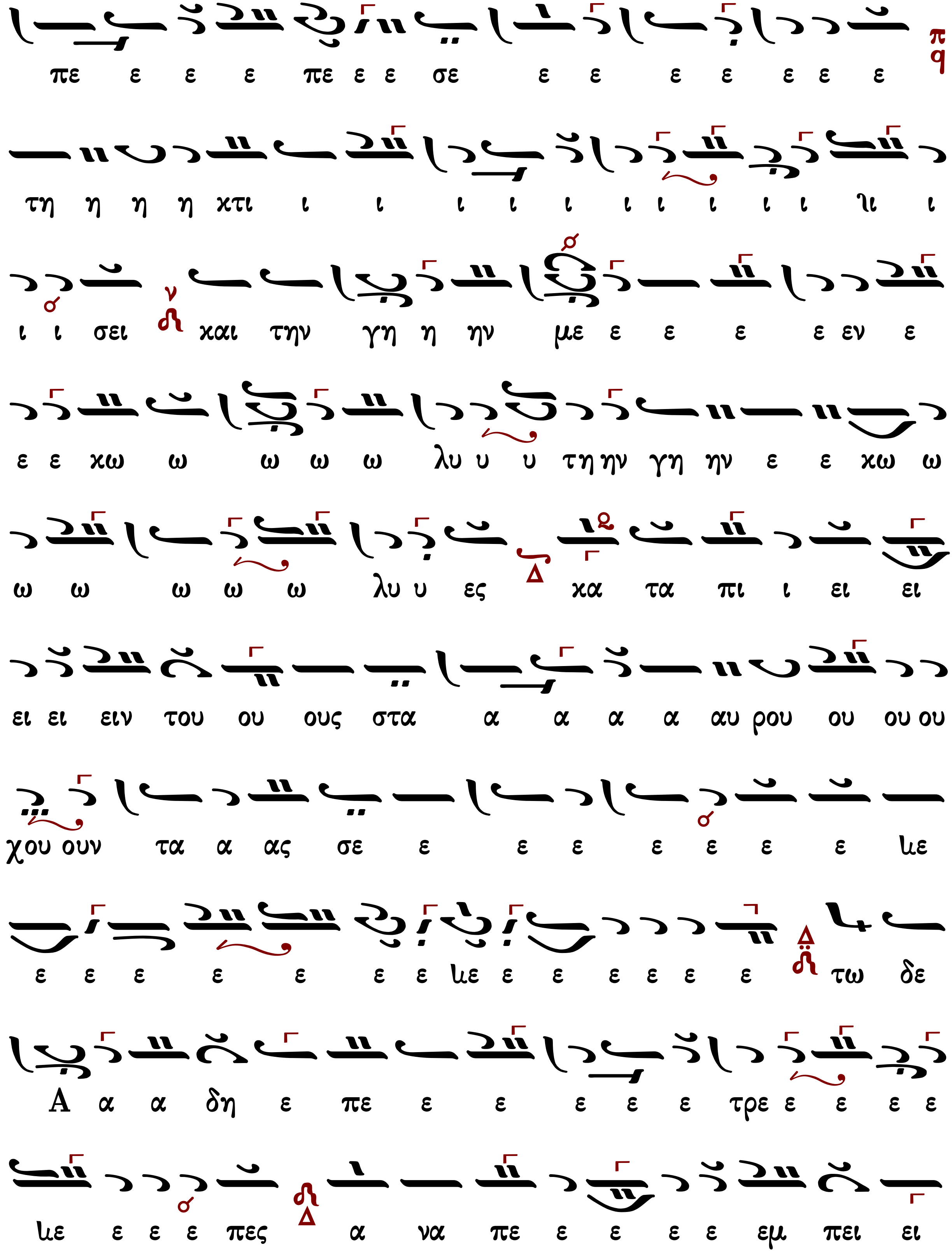
πε ε ε ε πε ε ε σε ε ε ε ε ε ε ε
τη η η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι λι ι
ι ι σει και την γη η ην με ε ε ε ε εν ε
ε ε κω ω ω ω ω λυ υ υ τη ην γη ην ε ε κω ω
ω ω ω ω ω λυ υ ες κα τα πι ι ει ει
ει ει ειν του ου ους στα α α α α αυ ρου ου ου ου
χου ουν τα α ας σε ε ε ε ε ε ε ε λε
ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε τω δε
Α α α δη ε πε ε ε ε ε ε τρε ε ε ε ε
λε ε ε ε πες α να πε ε ε ε ε εμ πει ει

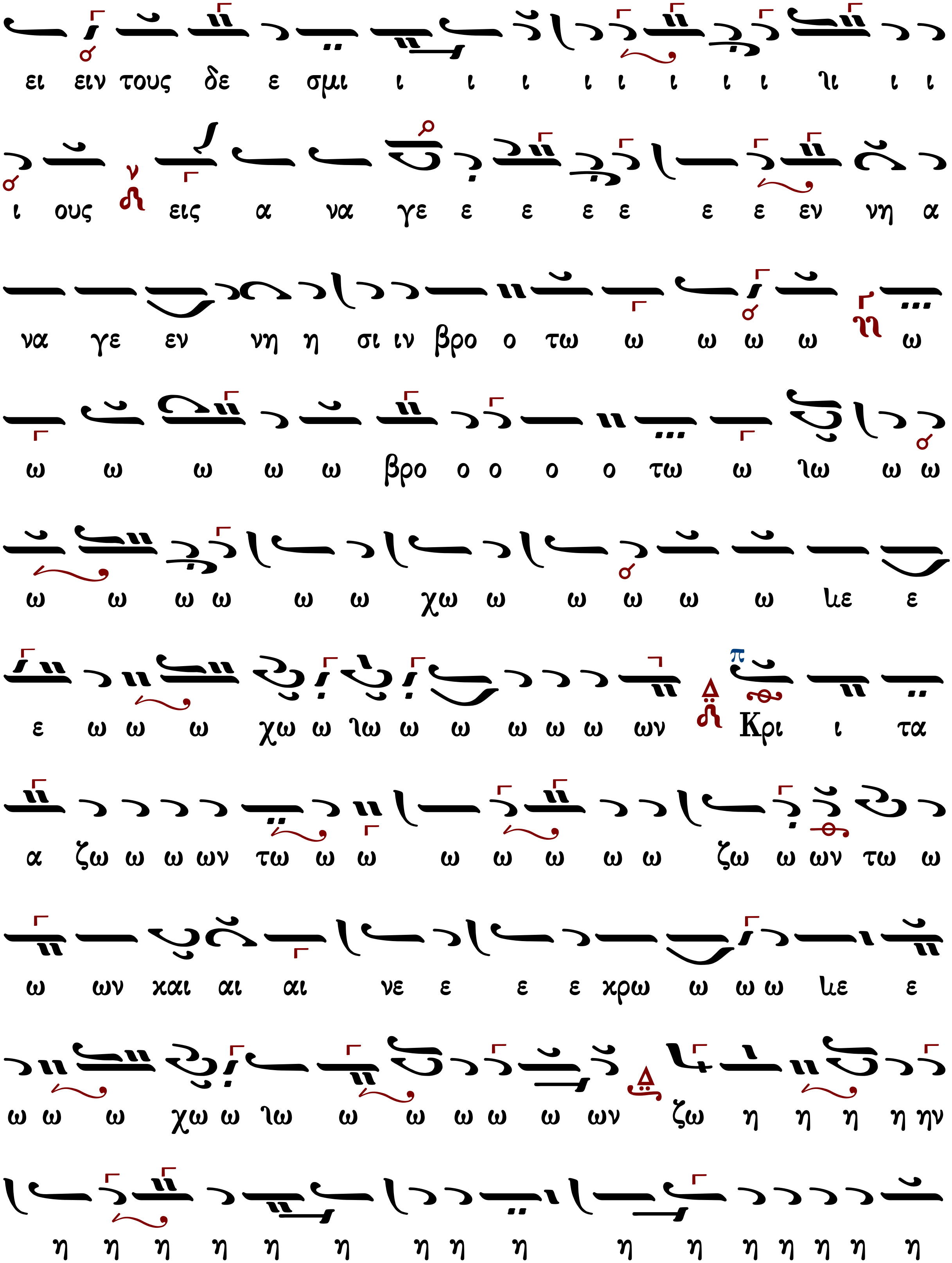
ει ειν τους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι
ι ους εις α να γε ε ε ε ε ε ε εν νη α
να γε εν νη η σι ιν βρο ο τω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω βρο ο ο ο ο τω ω ιω ω ω
ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ιε ε
ε ω ω ω χω ω ιω ω ω ω ω ω ων Κρι ι τα
α ζω ω ω ων τω ω ω ω ω ω ω ω ζω ω ων τω ω
ω ων και αι αι νε ε ε ε χρω ω ω ω ιε ε
ω ω ω χω ω ιω ω ω ω ω ω ων ζω η η η η ην
η η η η η η η η η η η η η η η η

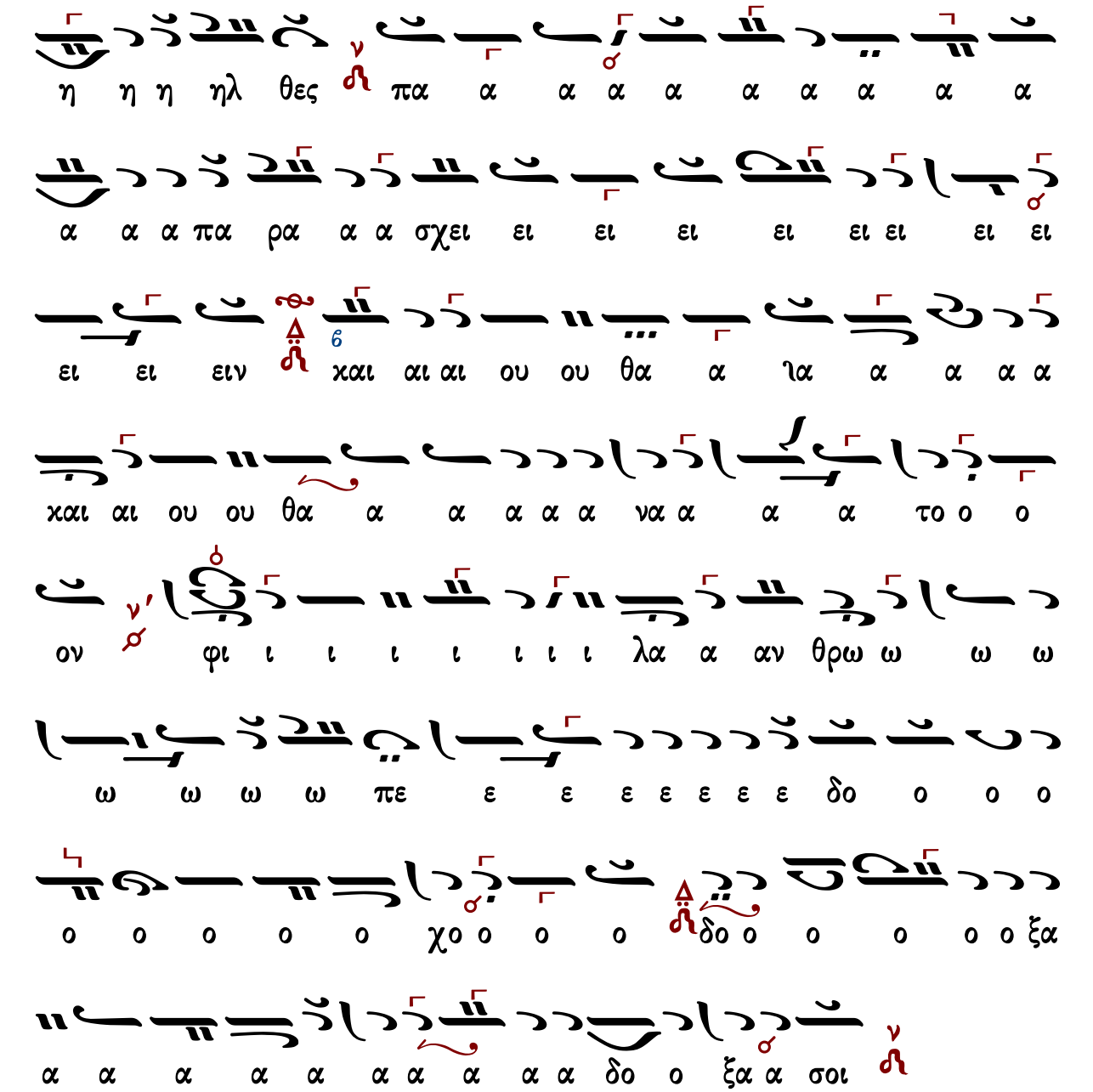

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, συντομότερον

χορὸς β′

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.60*

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.279*

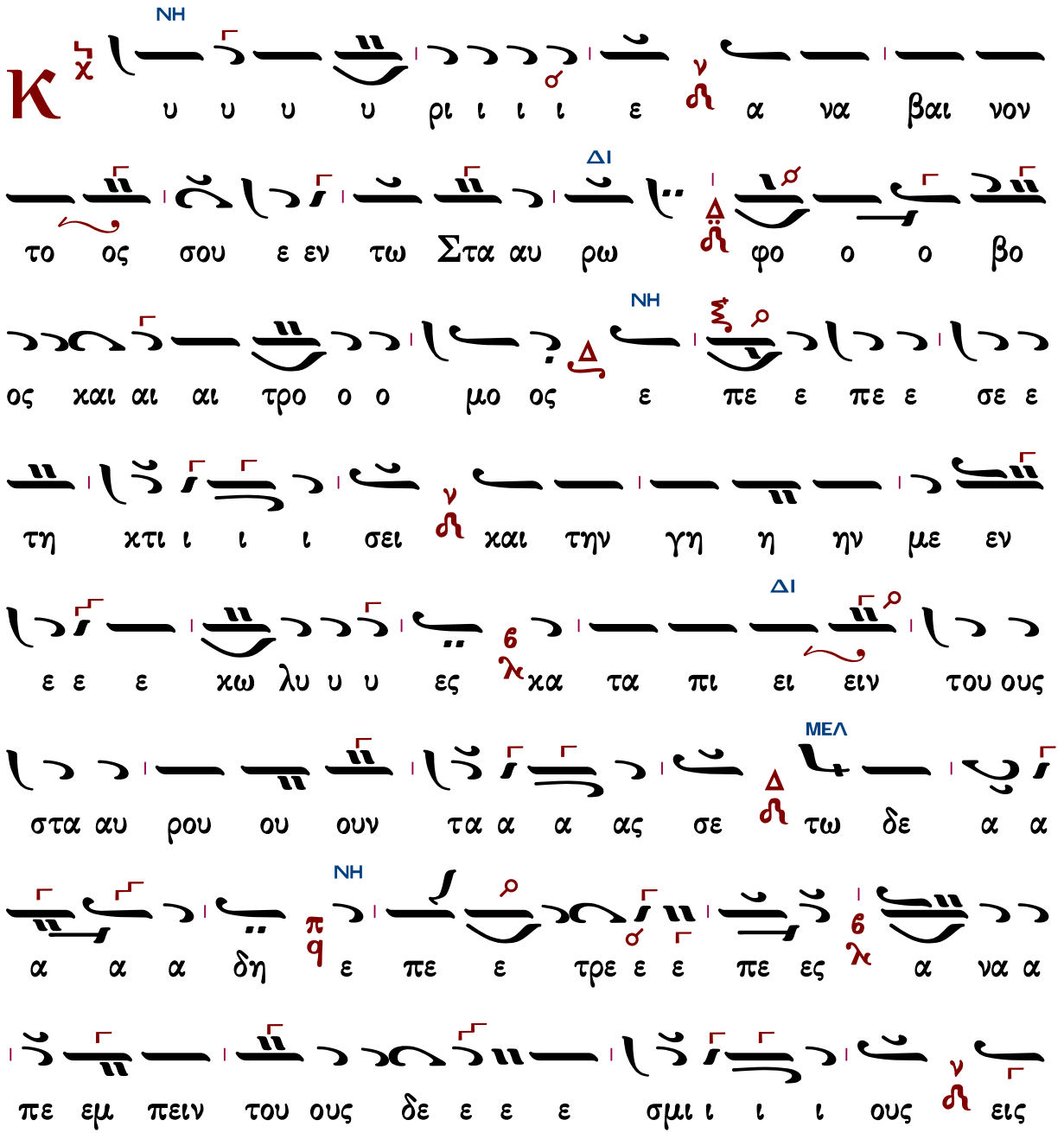

α να γεν νη η σιν βρο ο τω ω ω ων Κρι ι τα

α α α ζω ων τω ων χαι αι νε ε χρω ω ω ω ω

ω ων ζω ω η ην ηλ θε ες πα ρα α σχει ει ειν

χαι αι ου ου θα α α α α να α τον φι

λα α α α α αν θρω ω ω πε δο ο ο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, ἀργοσύντομον

χορὸς β′

Ἦχος λ̇ ἡ Νη̑

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.136*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι Υι υι

ω ω ω ω χαι α γι ω Πνε ε ε ε ε ε ευ

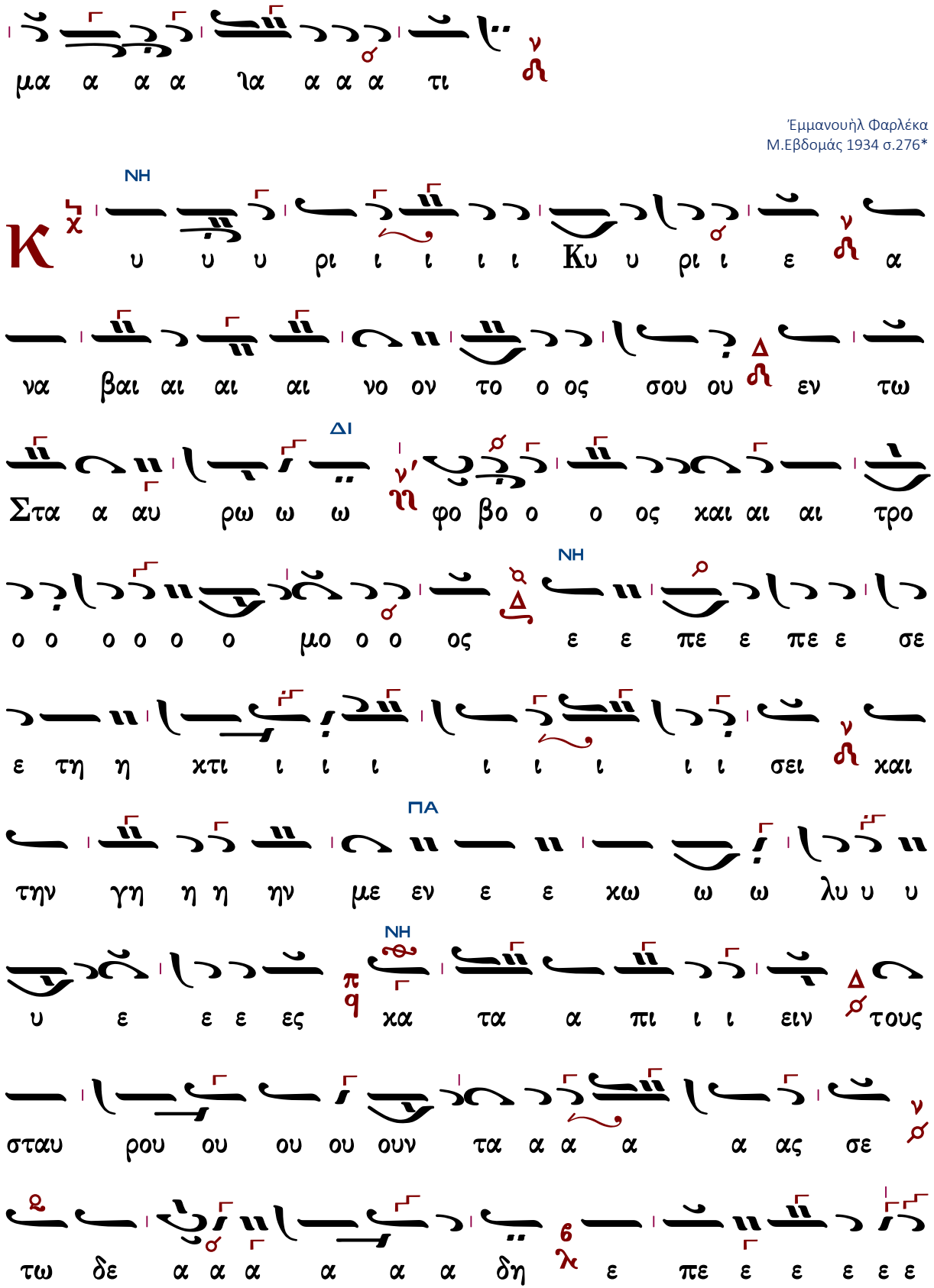
μα α α α λα α α α τι
Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.276*
ΝΗ
Κ
υ υ υ ρι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι ε α
να βαι αι αι αι νο ον το ο ος σου ου εν τω
ΔΙ
Σται α αυ ρω ω ω φο βο ο ο ος χαι αι αι τρο
ΝΗ
ο ο ο ο ο ο μο ο ο ος ε ε πε ε πε ε σε
ε τη η χτι ι ι ι ι ι ι ι ι σει χαι
ΠΑ
την γη η η ην με εν ε ε χω ω ω λυ υ υ
ΝΗ
υ ε ε ε ες χα τα α πι ι ι ειν τους
σταυ ρου ου ου ου ουν τα α α α α ας σε
τω δε α α α α α α δη ε πε ε ε ε ε ε

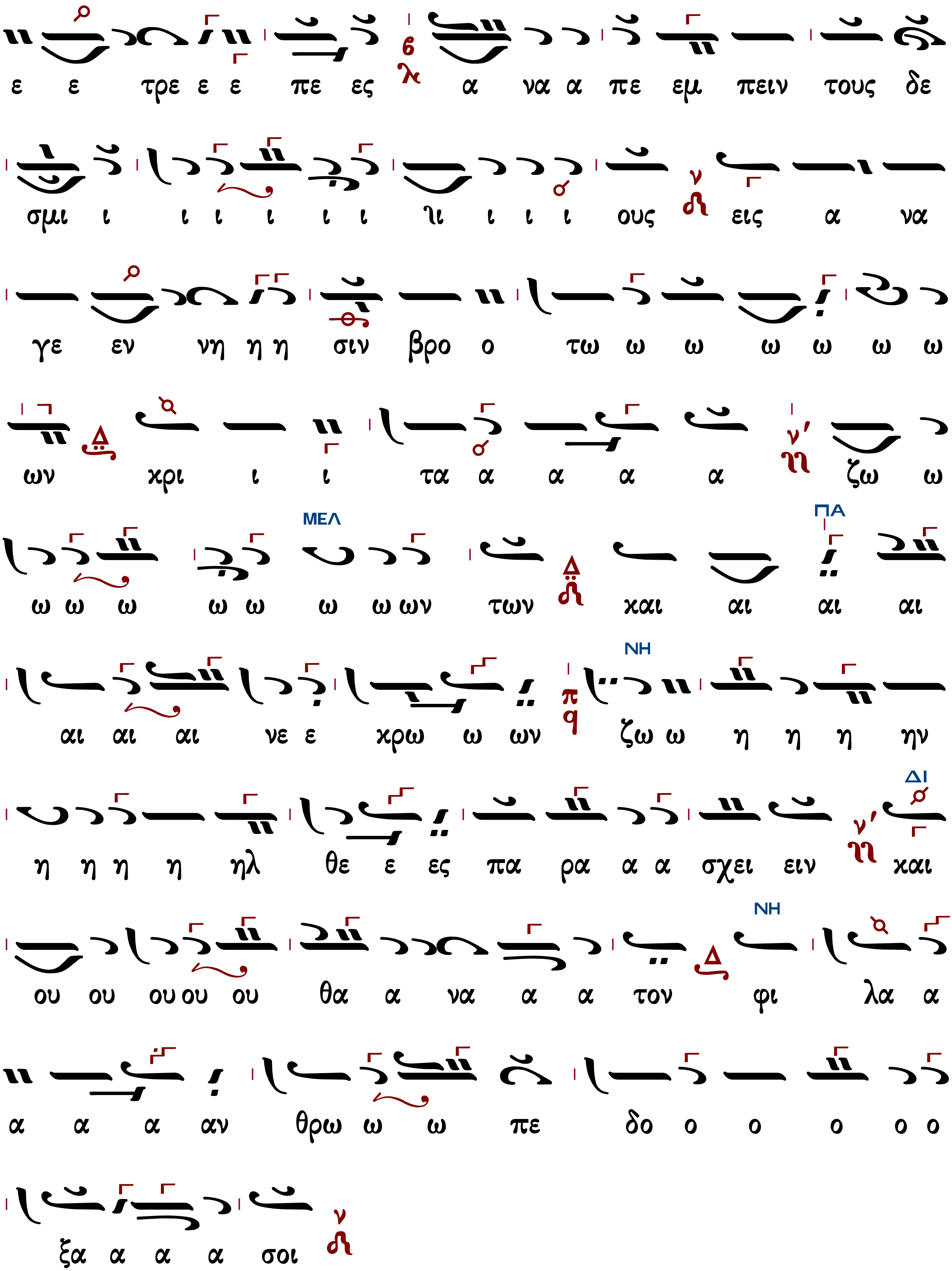
ε ε τρε ε ε πε ες α να α πε εμ πειν τους δε
σμι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ους εις α να
γε εν νη η η σιν βρο ο τω ω ω ω ω ω ω
ων χρι ι ι τα α α α α ζω ω
ΜΕΛ
ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ων των και αι αι αι
ΝΗ
αι αι αι νε ε κρω ω ων ζω ω η η η ην
ΔΙ
η η η η ηλ θε ε ες πα ρα α α σχει ειν και
ΝΗ
ου ου ου ου ου θα α να α α τον φι λα α
α α α αν θρω ω ω πε δο ο ο ο ο ο
ξα α α α σοι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η̇

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.129*

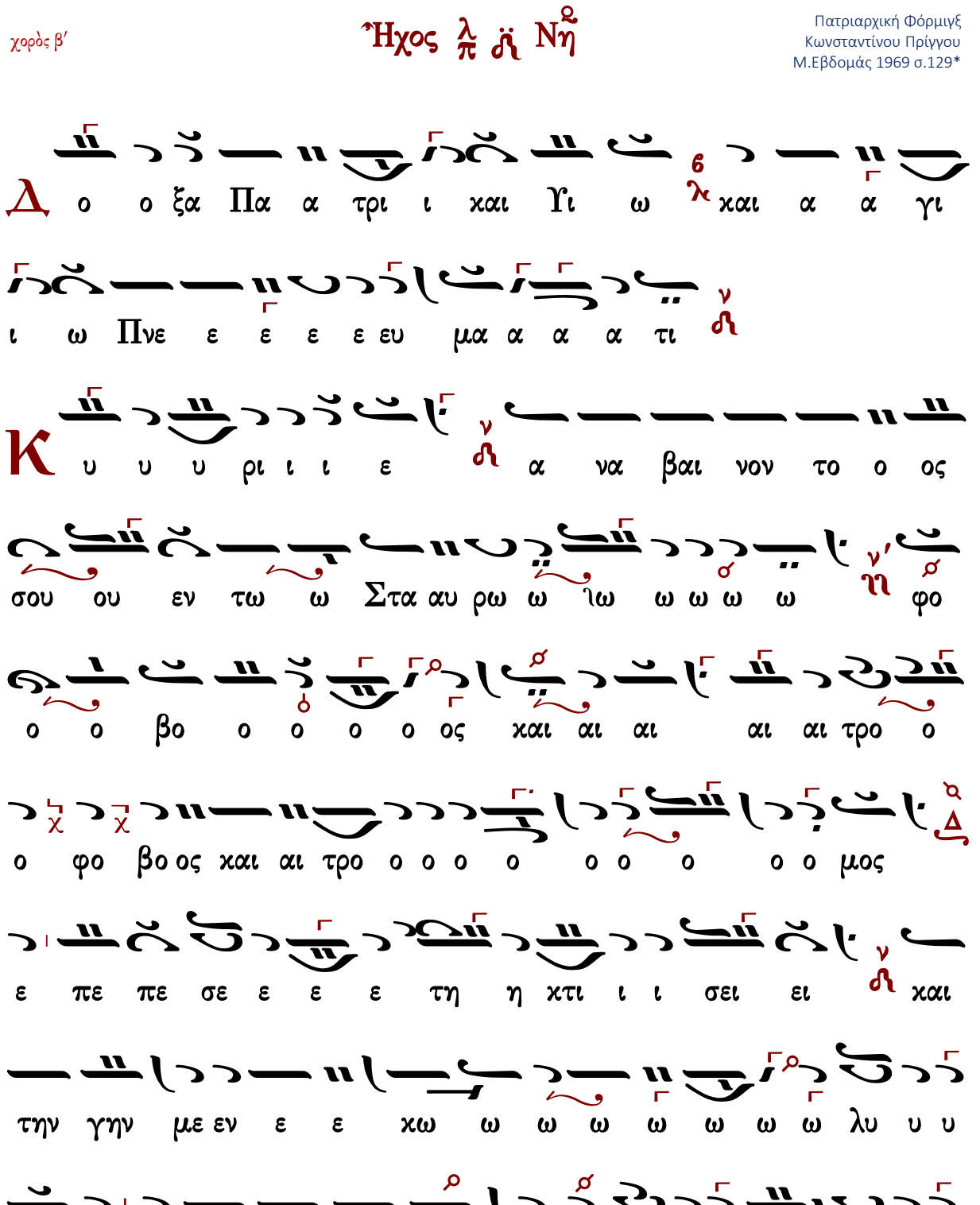

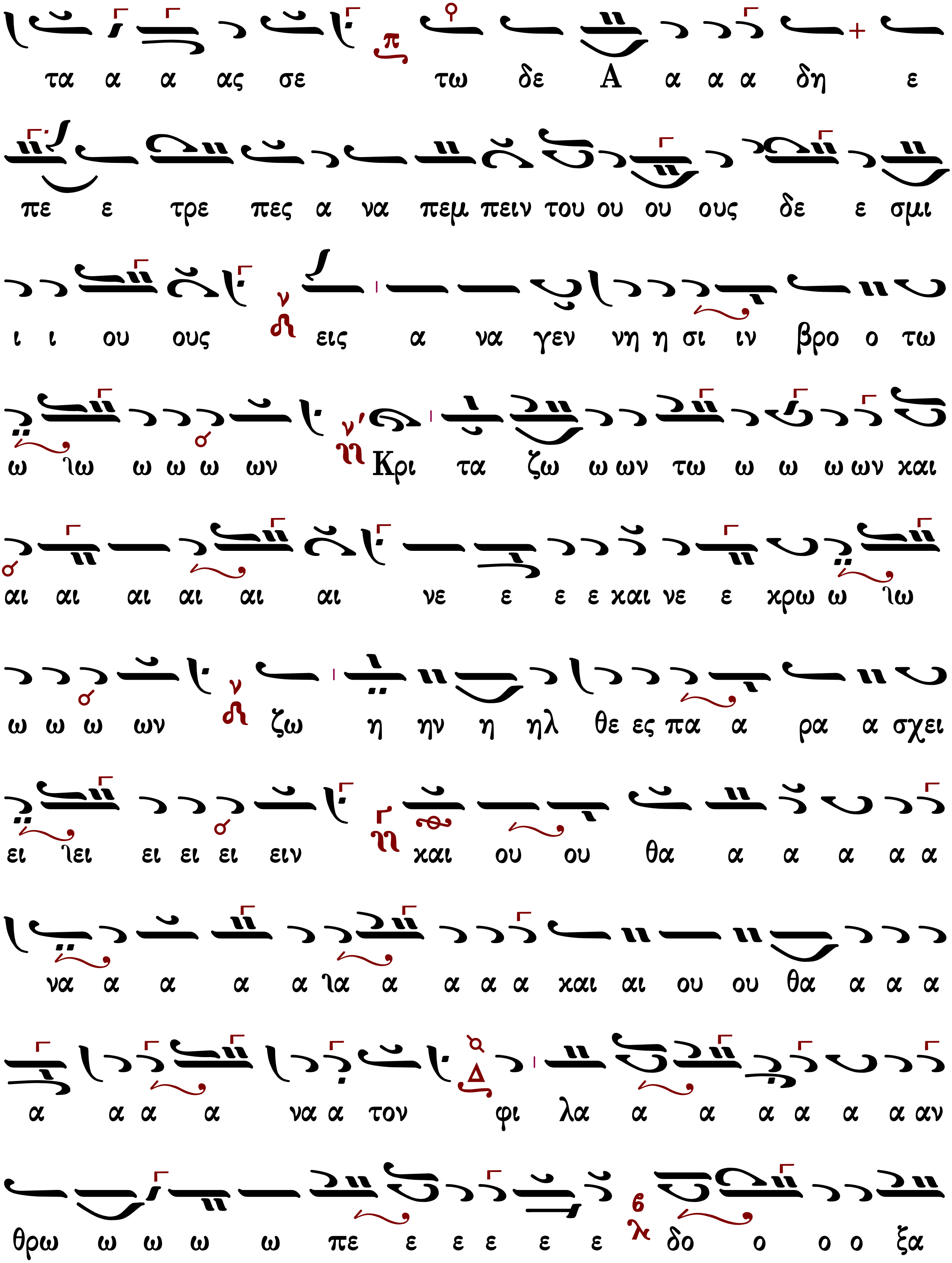
τα α α ας σε τω δε Α α α α δη ε
πε ε τρε πες α να πεμ πειν του ου ου ους δε ε σμι
ι ι ου ους εις α να γεν νη η σι ιν βρο ο τω
ω ιω ω ω ω ων Κρι τα ζω ω ων τω ω ω ω ων και
αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε και νε ε κρω ω ιω
ω ω ω ων ζω η ην η ηλ θε ες πα α ρα α σχει
ει ιει ει ει ει ειν και ου ου θα α α α α α
να α α α α ια α α α α και αι ου ου θα α α α
α α α α να α τον φι λα α α α α α α αν
θρω ω ω ω ω πε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ξα

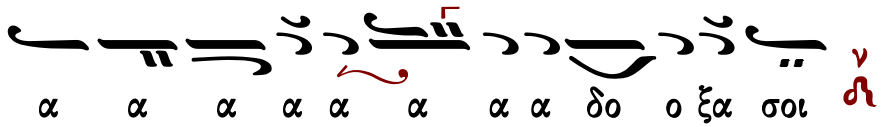

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, σύντομον

χορὸς β΄

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.176*

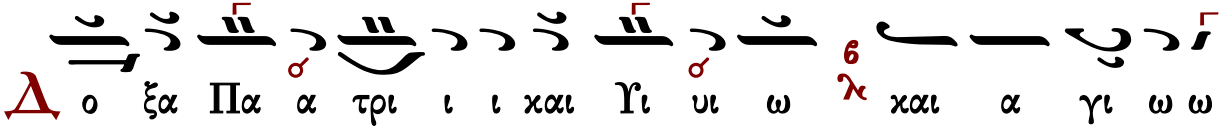

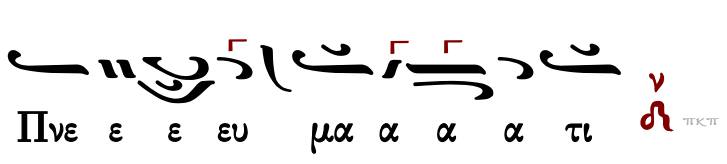

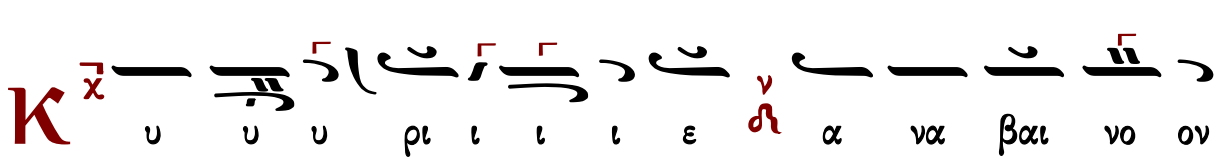

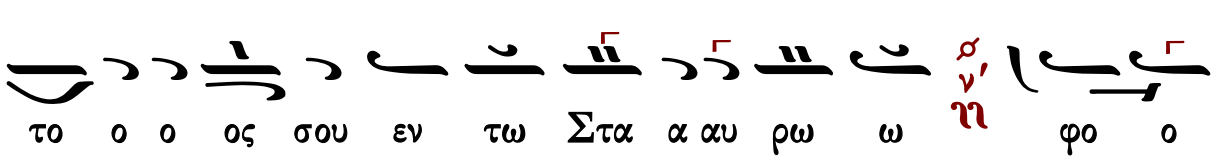

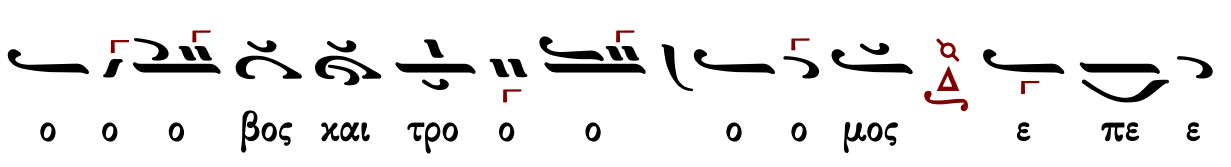

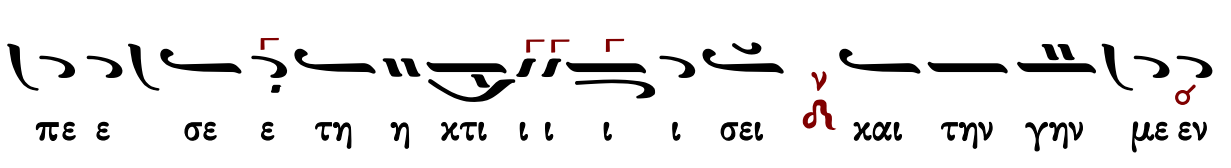

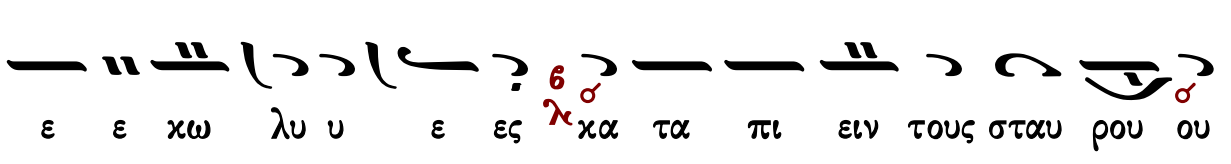

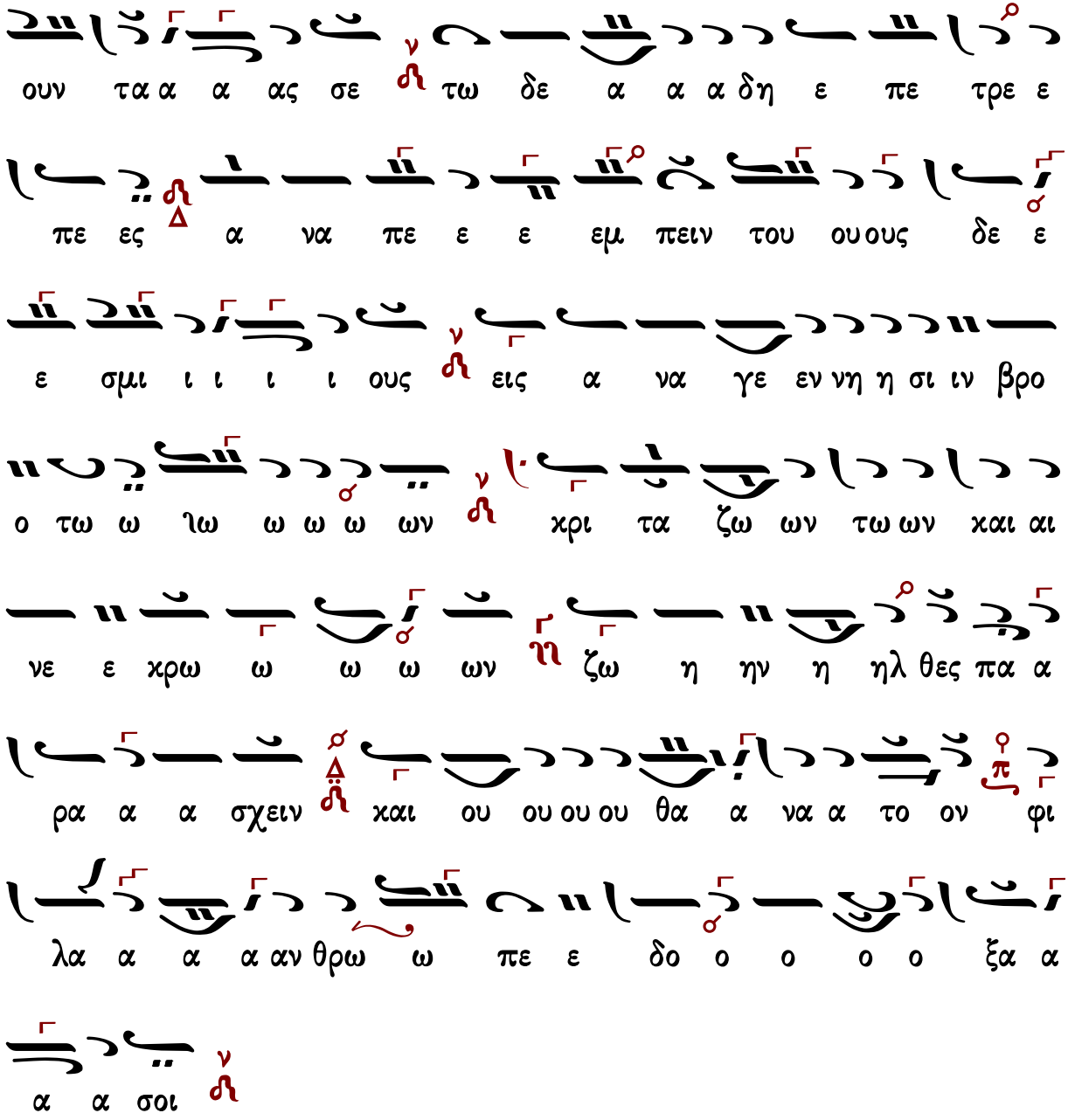

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, ἀργοσύντομον

χορὸς β′

Ἦχος ᾱ ἅ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.178*

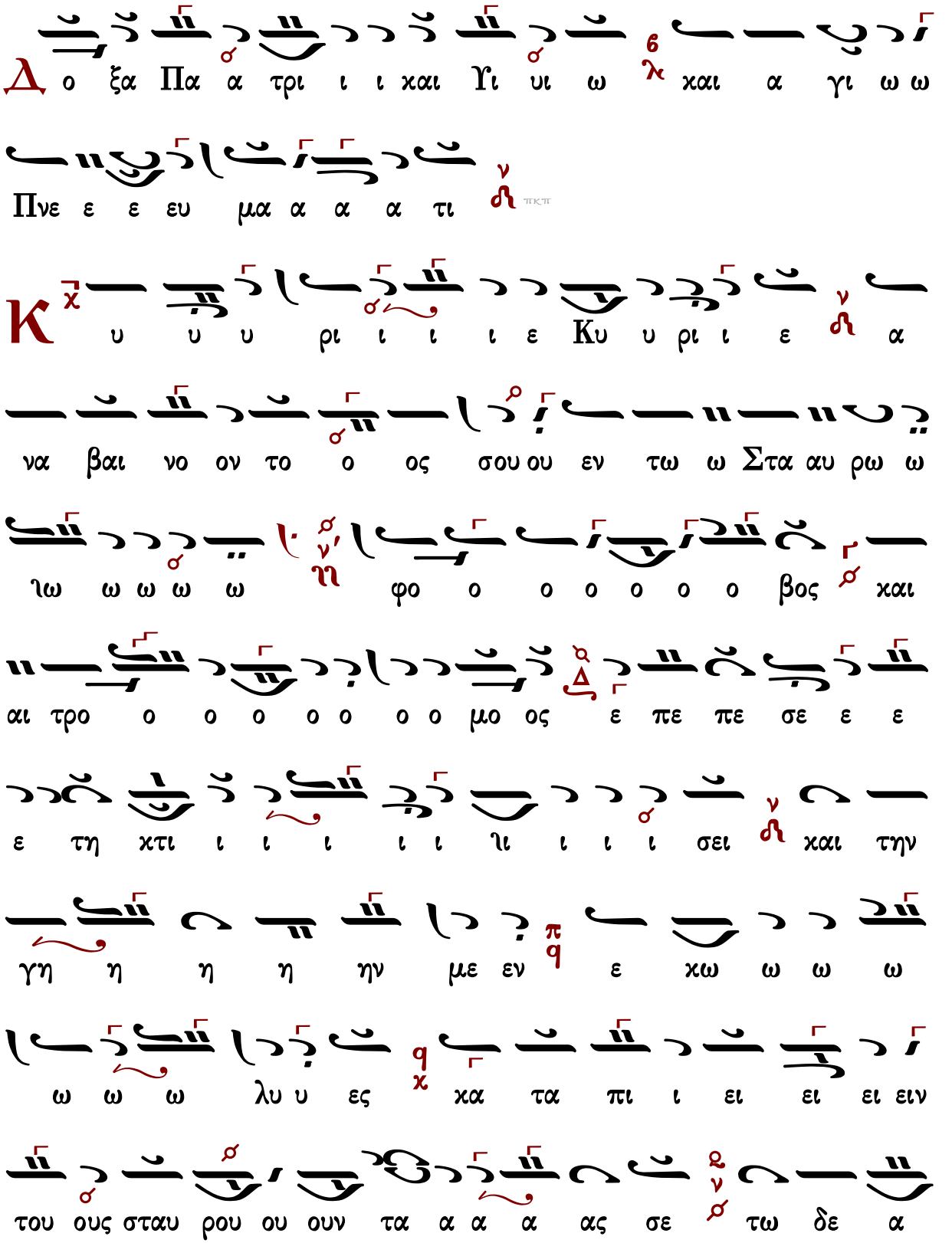
Δ
ο ξα Πα α τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ω ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ
υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε α
να βαι νο ον το ο ος σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω
ιω ω ω ω ω φο ο ο ο ο ο ο βος και
αι τρο ο ο ο ο ο ο ο μο ος ε πε πε σε ε ε
ε τη χτι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι σει και την
γη η η η ην με εν ε χω ω ω ω
ω ω ω λυ υ ες χα τα πι ι ει ει ει ειν
του ους σταυ ρου ου ουν τα α α α ας σε τω δε α

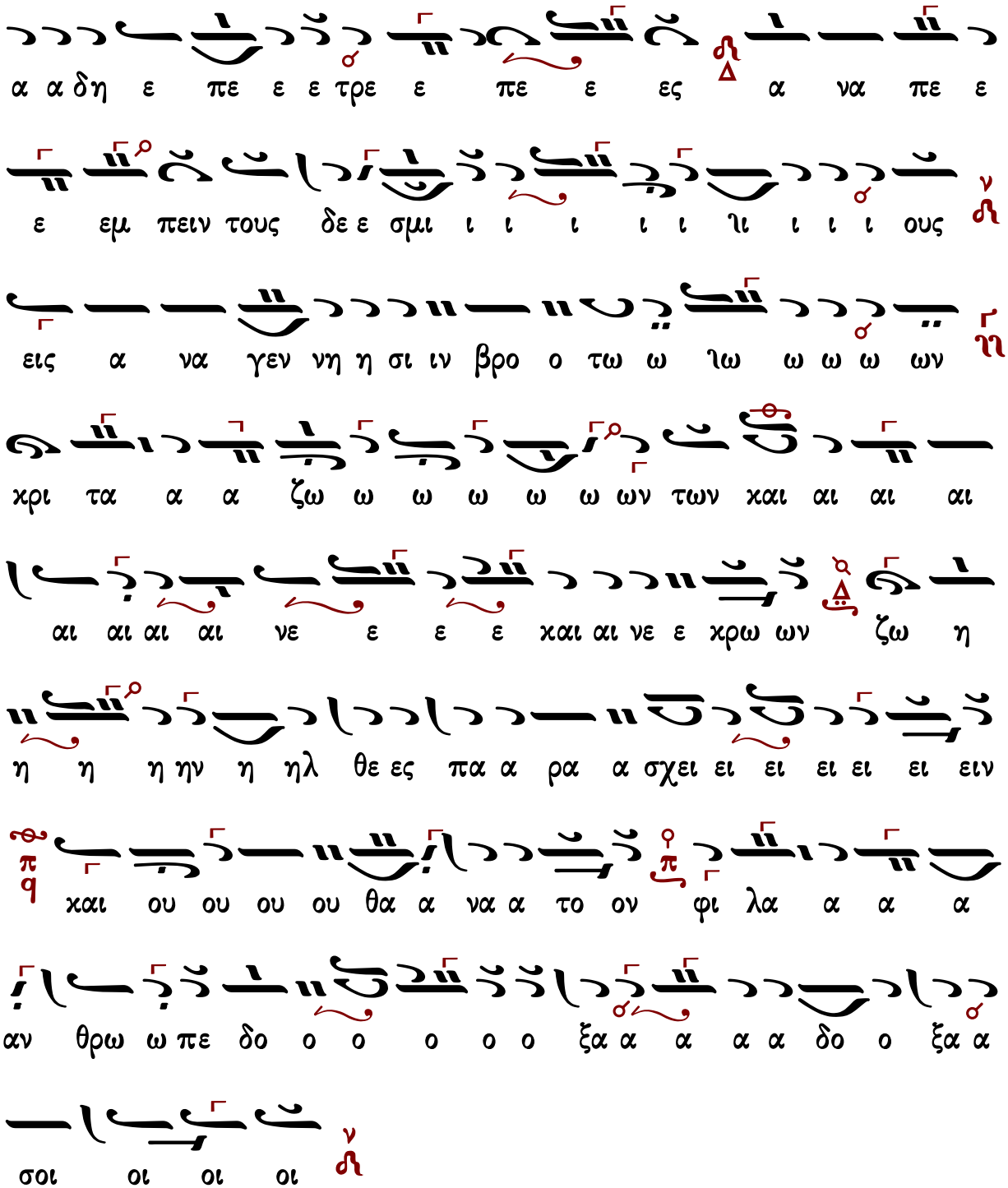

Καὶ νῦν...

Ἰακώβου πρωτοψάλτου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ν Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.261*

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει ει ει ει ει ει ει

ει χαι αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω

ων αι αι ω ω νω ων α α α α ια α α α μην ν

Η η η η δη βα α α α α πτε ε ε ε βα α

πτε ε ται ν κα α α α λα α α α κα α λα α μος

α πο ο φα α α α α α α α α σε α πο φα α

α σε ε α πο ο φα α α α α σε ε ω ω ιω

ω ω ως πα α ρα χρι ι τω ω ω ω ω ω ων

α α α α α α α δι ι ι ι ι ι χρι τω ων

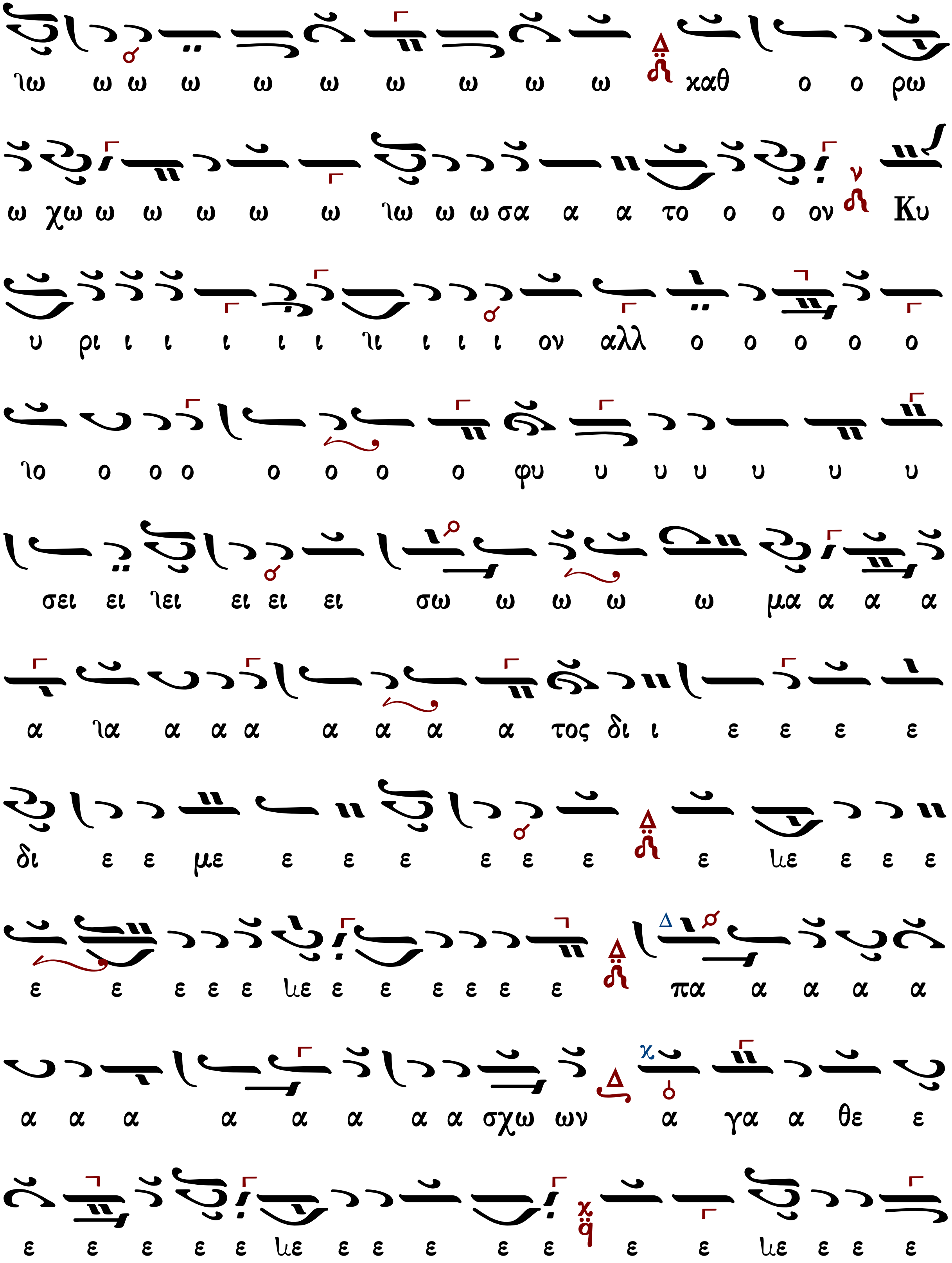
ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χαθ ο ο ρω
ω χω ω ω ω ω ω ιω ω ω σα α α το ο ο ον Κυ
υ ρι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ον αλλ ο ο ο ο ο
ιο ο ο ο ο ο ο ο φυ υ υ υ υ υ υ
σει ει ιει ει ει ει σω ω ω ω ω μα α α α
α ια α α α α α α α τος δι ι ε ε ε ε
δι ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε πα α α α α
α α α α α α α α σχω ων α γα α θε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε

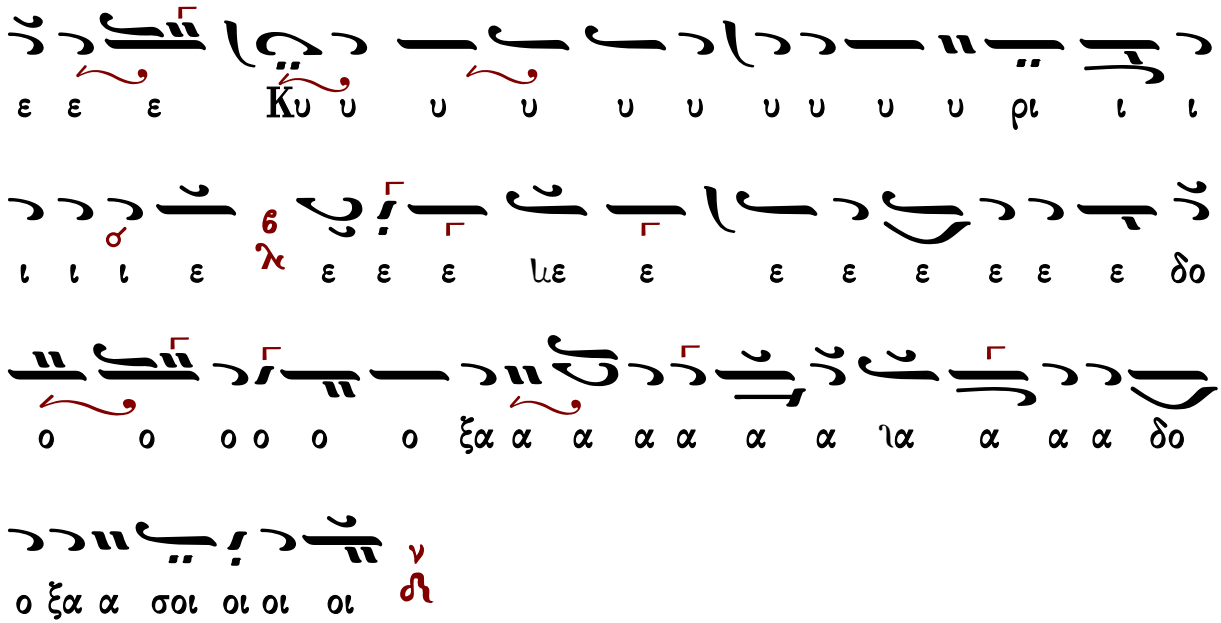

Πέτρου Λαμπαδαρίου

χορὸς α΄
σύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.263*

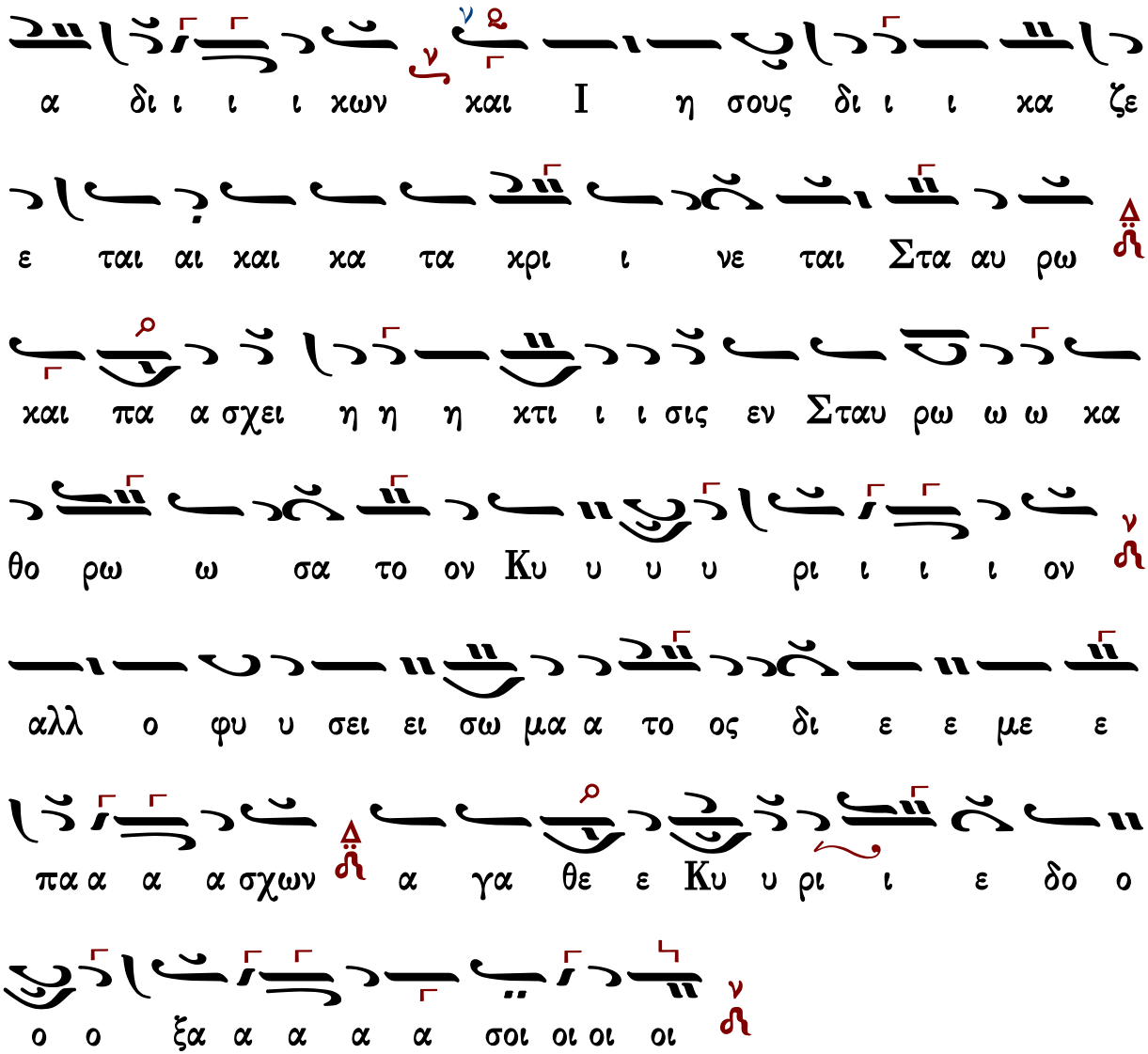

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον ιβ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.377*

αι ω ω ω νω ων α α α μην ν πε

Η δη βα πτε ε ται κα α α λα μο ος α α πο φα

α α σε ε ε ε ως Δ πα α α ρα α κρι των α

α α δι ι ι ι κων ν και Ι η σους δι ι

κα ζε ε ται 6 λ και κα τα κρι ι νε ται Στα αυ

ρω Δ και πα α σχει η η κτι ι ι σις 6 λ εν Σταυ ρω

ω κα θο ο ρω σα τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ν

αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι ε ε με

ε πα α α α σχων Δ α γα θε ε Κυ υ ρι ε δο ο

ο ο * ξα α α α σοι ν

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς α΄

Ἦχος λ πα νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.509*

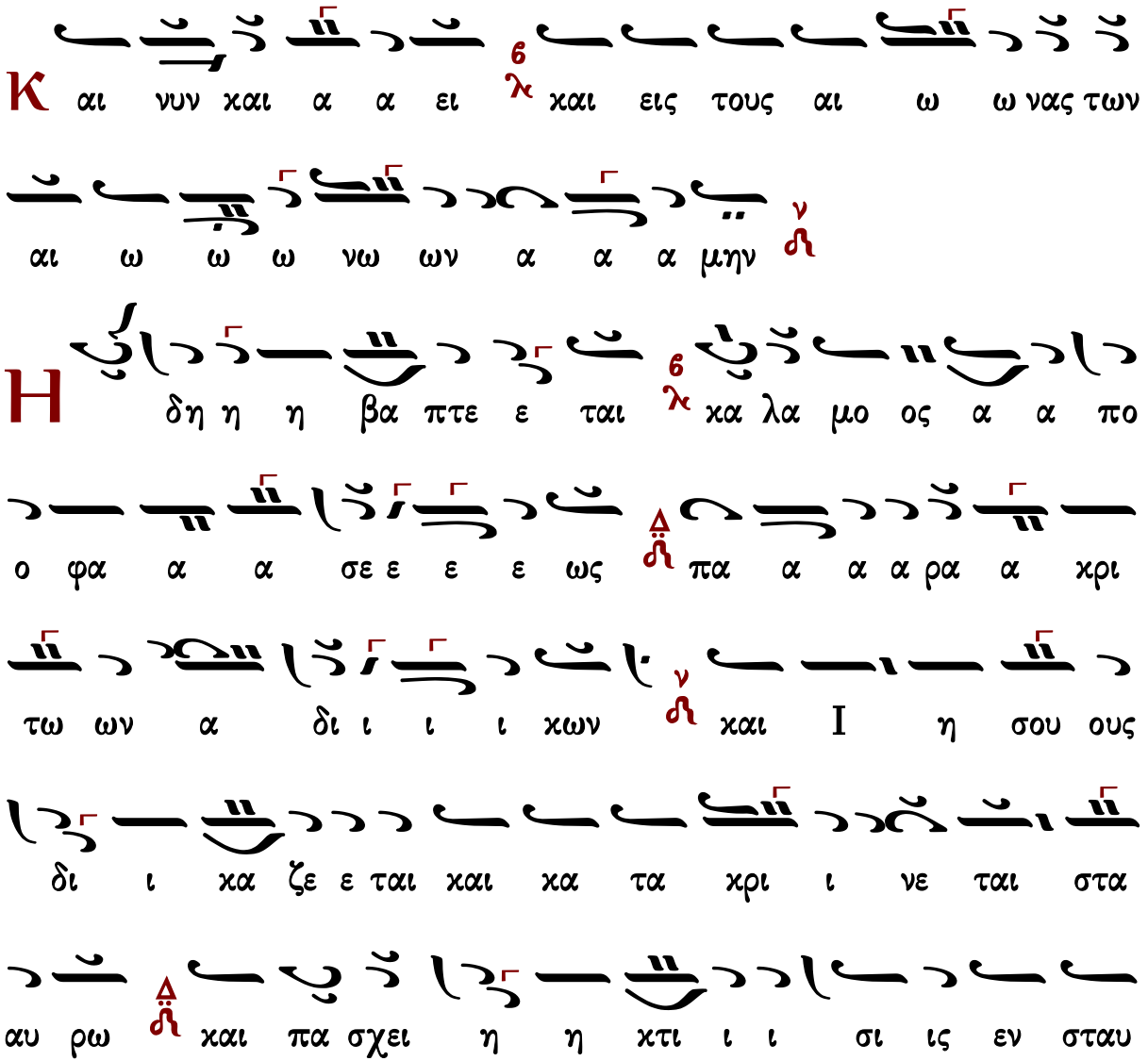

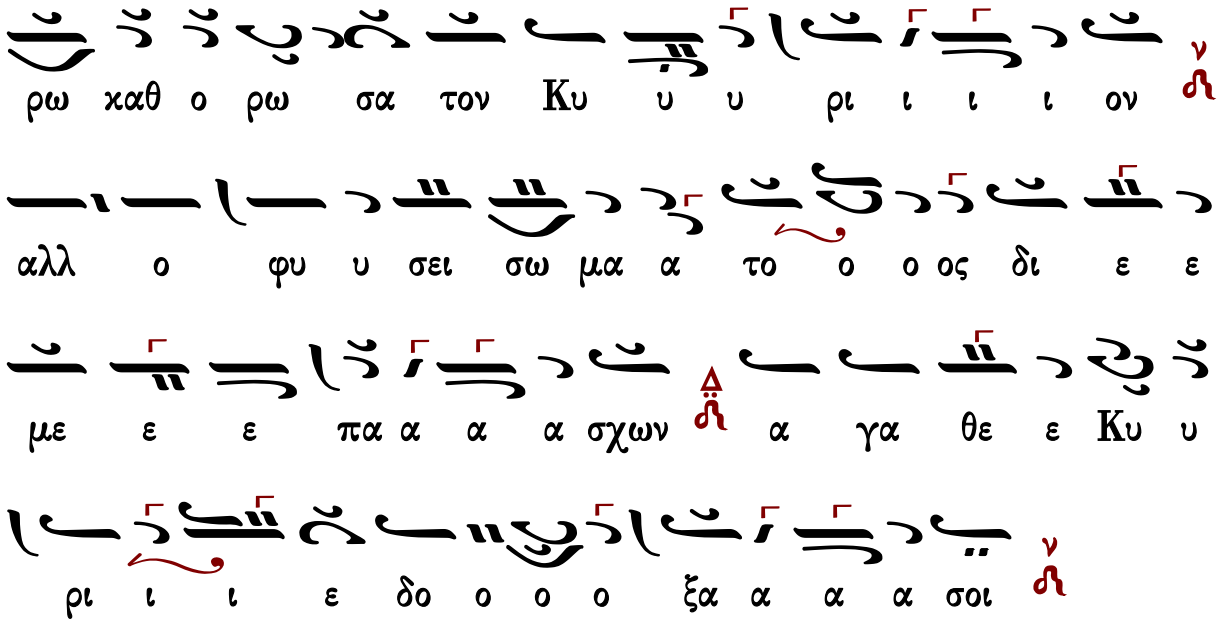

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.251/698*

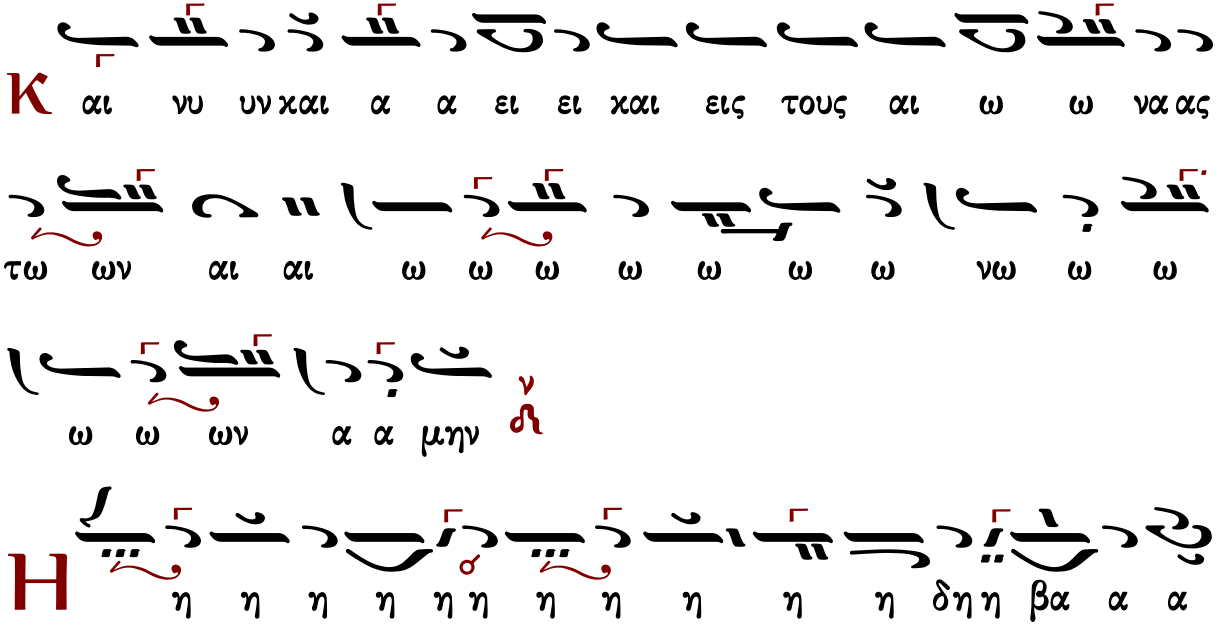

Ἰακώβου πρωτοψάλτου τοῦ Ναυπλιώτου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ν Νη

Ανθολογία Ιακώβου Ναυπλιώτου
β΄ έκδοση Γαλάτσι 2013 σ.246/252*

ει χαι αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω να ας τω ων

αι αι ω ω νω ων α α α α ια α α α μην

Η η η η η δη η βα α α πτε ται αι αι

κα α α α α α λα α α μο ο ος α α

πο ο φα α α α α α α σε ε ε α πο φα α σε ε

ως πα α ρα χρι ι ι τω ω πα ρα α χρι

τω ων α α δι ι ι ι ιι ι α δι ι ι ι

χων χαι αι Ι η η η σου ου ου ου ου ου ους

δι κα α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα α

ζε ε ται χαι κα τα χρι ι ι ι ι νε ε

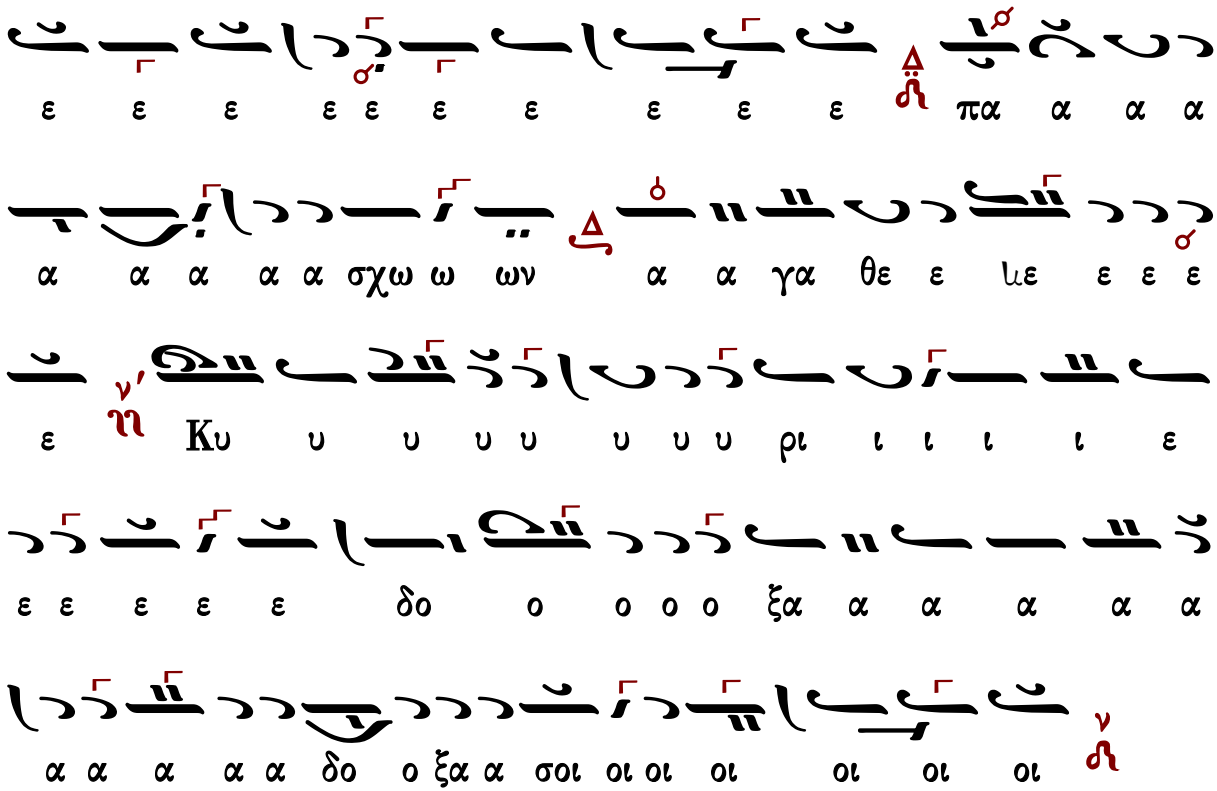

Ἡ φράσις [ἀλλ’ ὁ φύσει σώματος δι’ ἐμέ] ἀπό *Ἡ ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομὰς* π.Κ.Παπαγιάννη 2004 σ.181*

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, συντομότερον

χορὸς α΄

Ἦχος λ πα Νη

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.60*

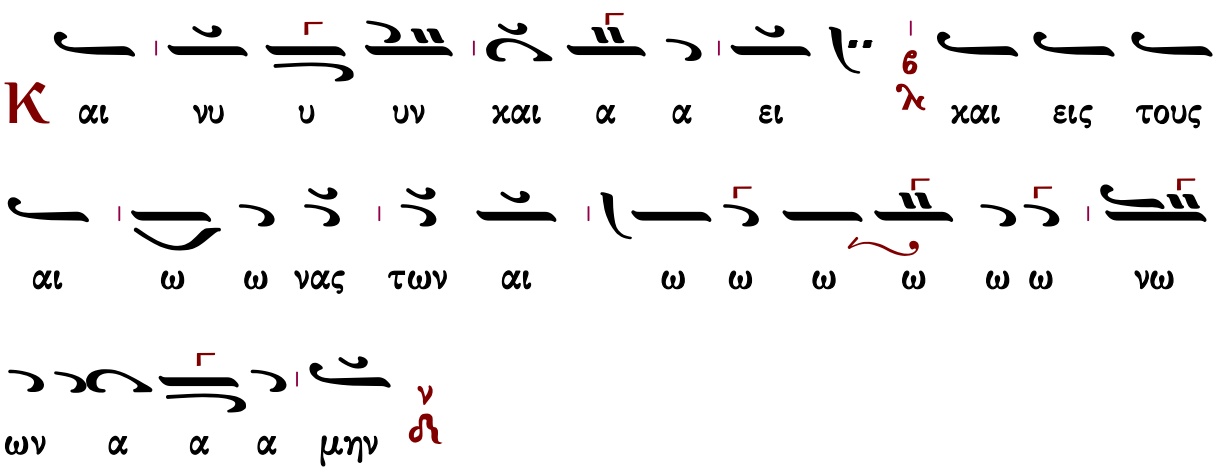

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα

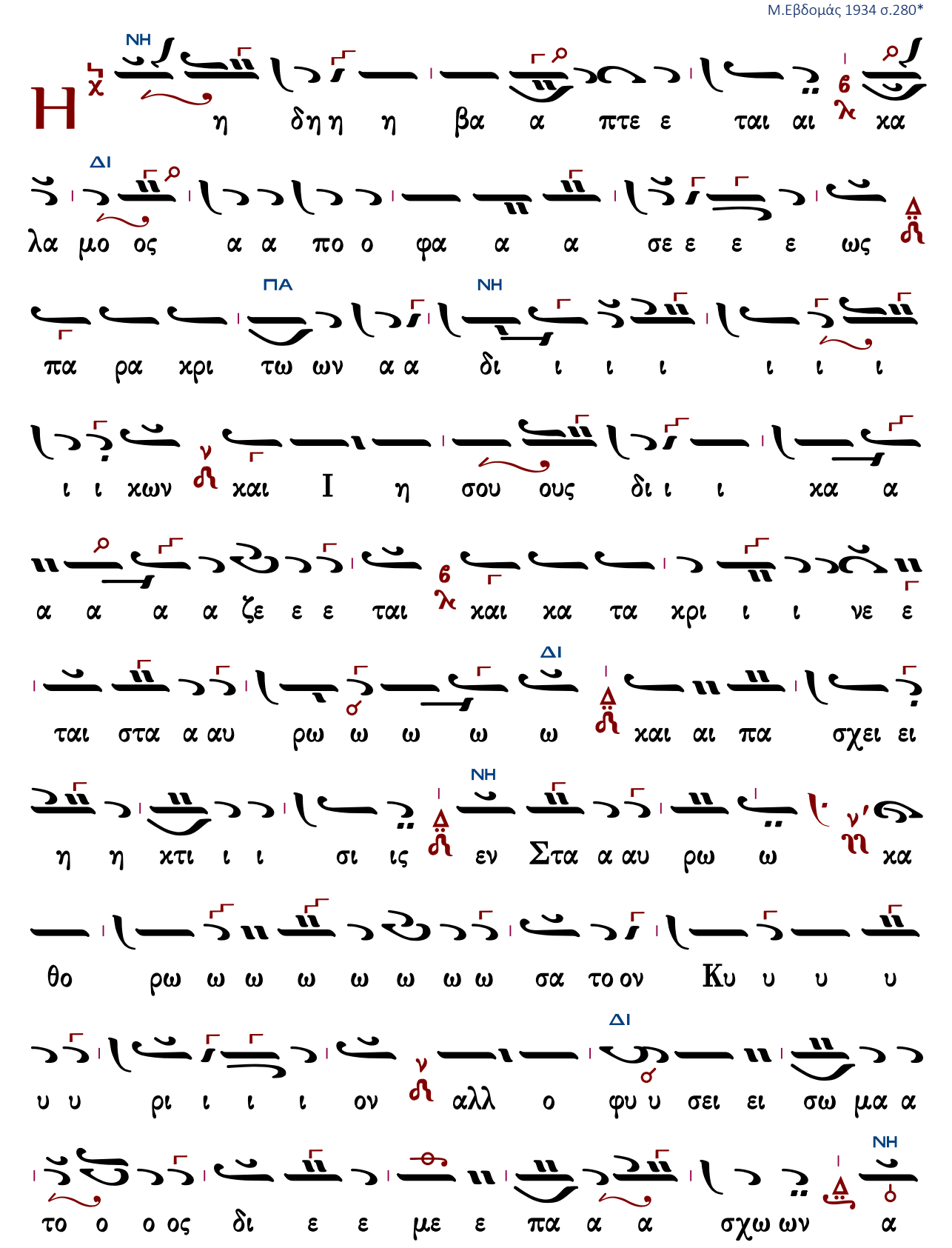
Η
ΝΗ
η δη η η βα α πτε ε ται αι κα
ΔΙ
λα μο ος α α πο ο φα α α σε ε ε ε ως
ΠΑ ΝΗ
πα ρα κρι τω ων α α δι ι ι ι ι ι ι
ι ι κων και Ι η σου ους δι ι ι κα α
α α α α ζε ε ε ται και κα τα κρι ι ι νε ε
ΔΙ
ται στα α αυ ρω ω ω ω ω και αι πα σχει ει
ΝΗ
η η κτι ι ι σι ις εν Στα α αυ ρω ω κα
θο ρω ω ω ω ω ω ω ω σα το ον Κυ υ υ υ
ΔΙ
υ υ ρι ι ι ι ον αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α
ΝΗ
το ο ο ος δι ε ε με ε πα α α σχω ων α

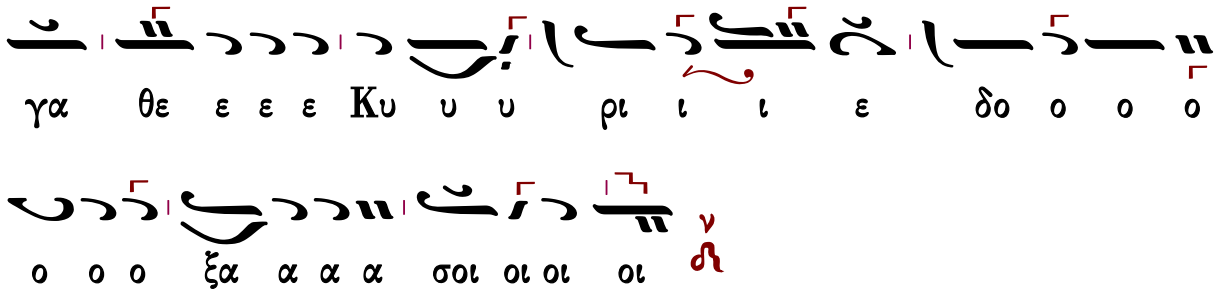

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, ἀργοσύντομον

χορὸς α΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.136*

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.278*

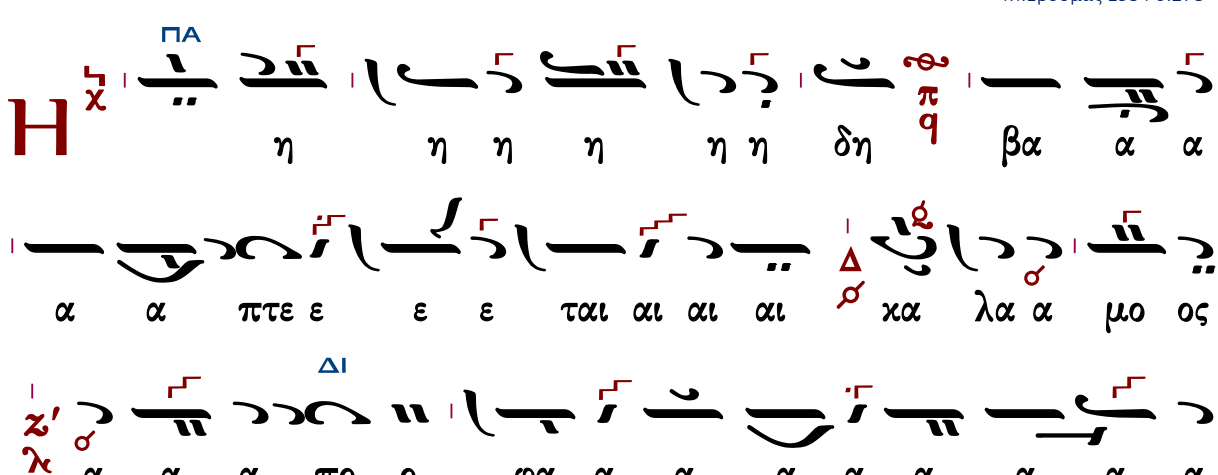

σε ε α α πο φα α σε ε ε ως πα α ρα α

χρι ι ι των α δι ι ι ι ι ι ι ι ι χων

χαι αι I η η σου ου ου ου ου ους δι ι χα α

α α α ζε α α χα δι ε ε ε ε ε ζε ε

ε ται χαι χα τα χρι ι ι ι ι νε

ε ε ε ε ε ται αι Στα αυ ρω ω ω ω ω ιω

ω ω ω ω χαι πα α α α α σχει ει

η η η χτι ι ι ι σι ι ι ις εν Στα αυ

ρω ω ω ω ω ω ω χα θο ρω ω ω ω ω ω ω

ω ω σα α α α το ο ον Κυ υ υ υ υ υ

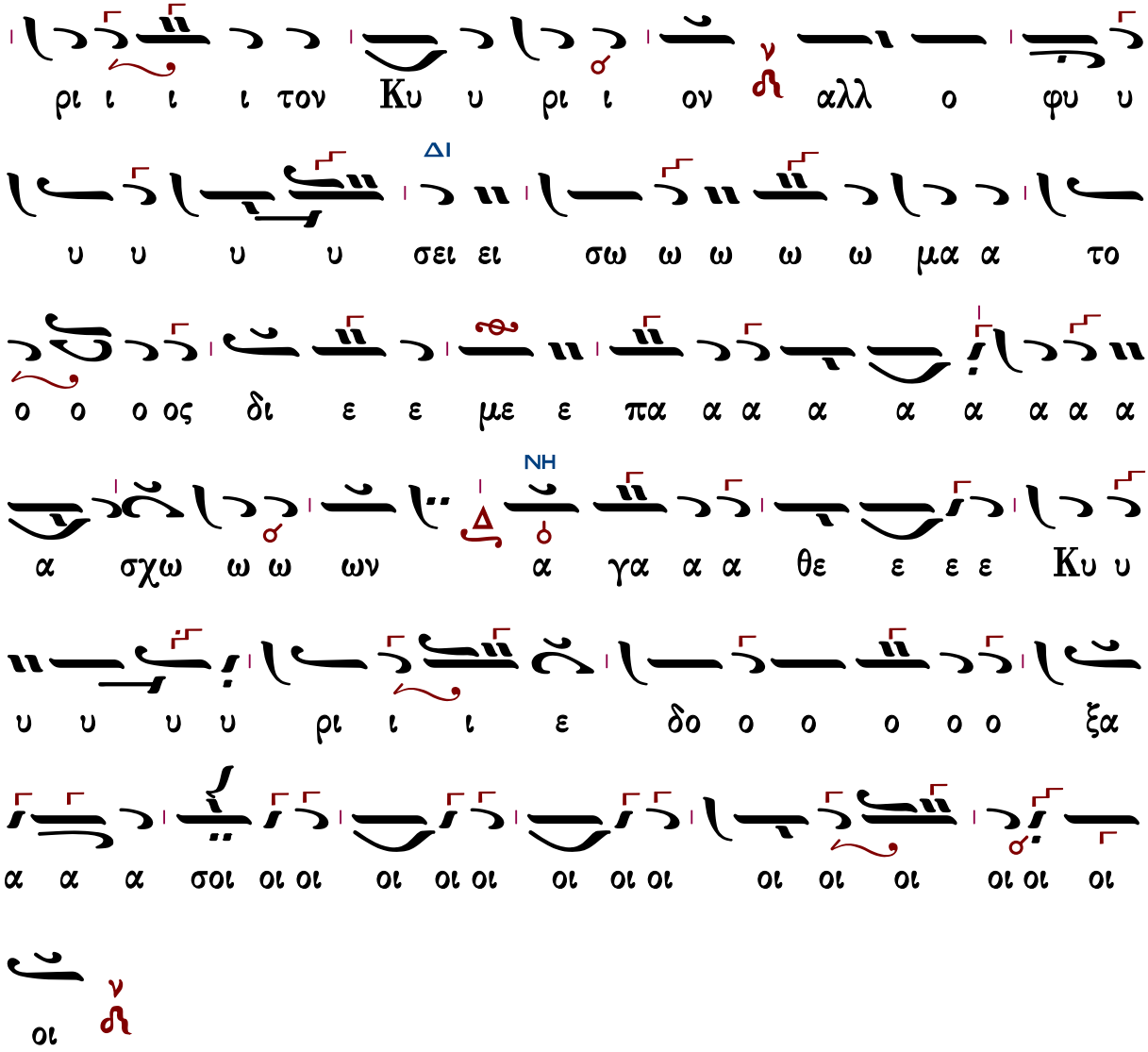

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α΄

Ἦχος λ̅ ν̅ Νη̅

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.131*

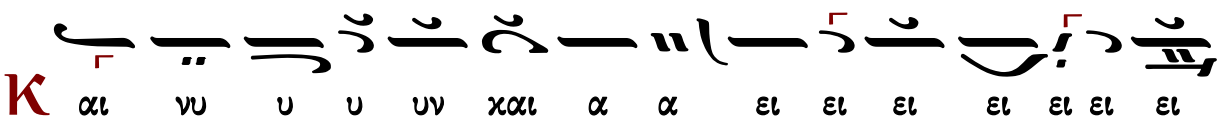

H
ει χαι αι ει ειςτους αι ω ω ω ω ω να ας τω
ων αι αι ω ω νω ων α α α α λα α α α μην
η η η δη η βα α πτε ται αι αι κα α
α α α α α α λα α α μο ος α α πο ο
φα α α α α α α σε ε ε α πο φα α σε ως
πα α ρα χρι ι τω ω ω ω πα ρα α α χρι τω ω ων
α α δι ι ι ι ιι ι ι α α δι ι ι ι ι
χων χαι αι I η η η η σου ου ου ου ου ους
δι κα α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα
α ζε ε ε ται χαι κα τα χρι ι ι ι ι ι

δι ι ε ε ε ε ε δι ε ε με ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α ια α α α α α α α α α τος

φυ υ υ υ υ υ σει ει ιει ει ει ει ει η σω ω ω μα

υ ρι ον η αλ λο ο φυ υ υ υ υ υ υ αλλ ο

ω ω ω ιω ω ω ω σα τον Κυ υ ρι ι ι ι τον Κυ

Σταυ ρω ω ω ω ω η κα θο ρω ω χω ω ω ω ω

πα σχει ει η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι σις εν

αι αι αι πα α α α α α σχει ει ει ει ει ει ει ει

ται η Στα α α α αυ ρω ω ιω ω ω ω ω η και

ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε

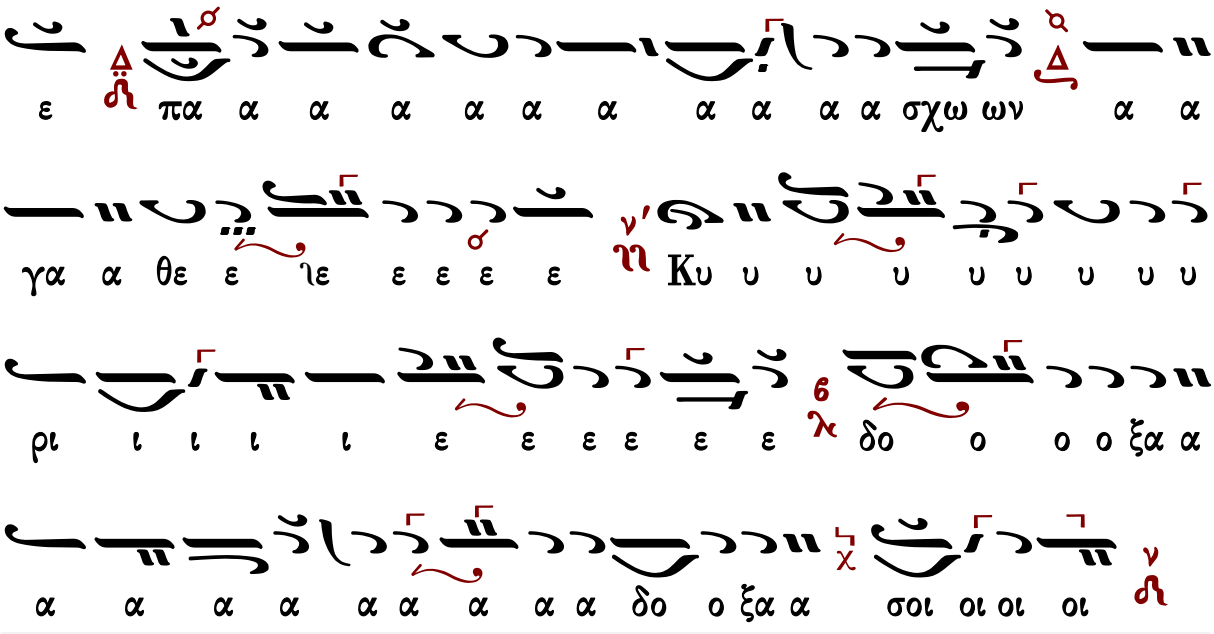

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, σύντομον

χορὸς α΄

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.177*

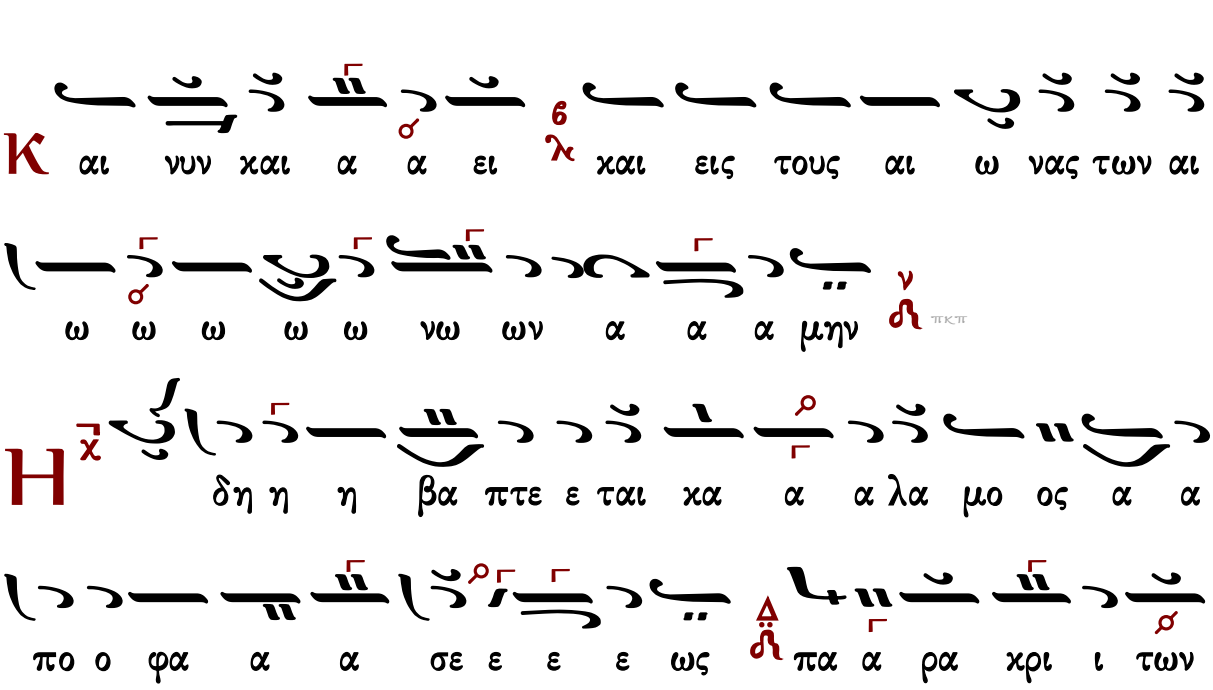

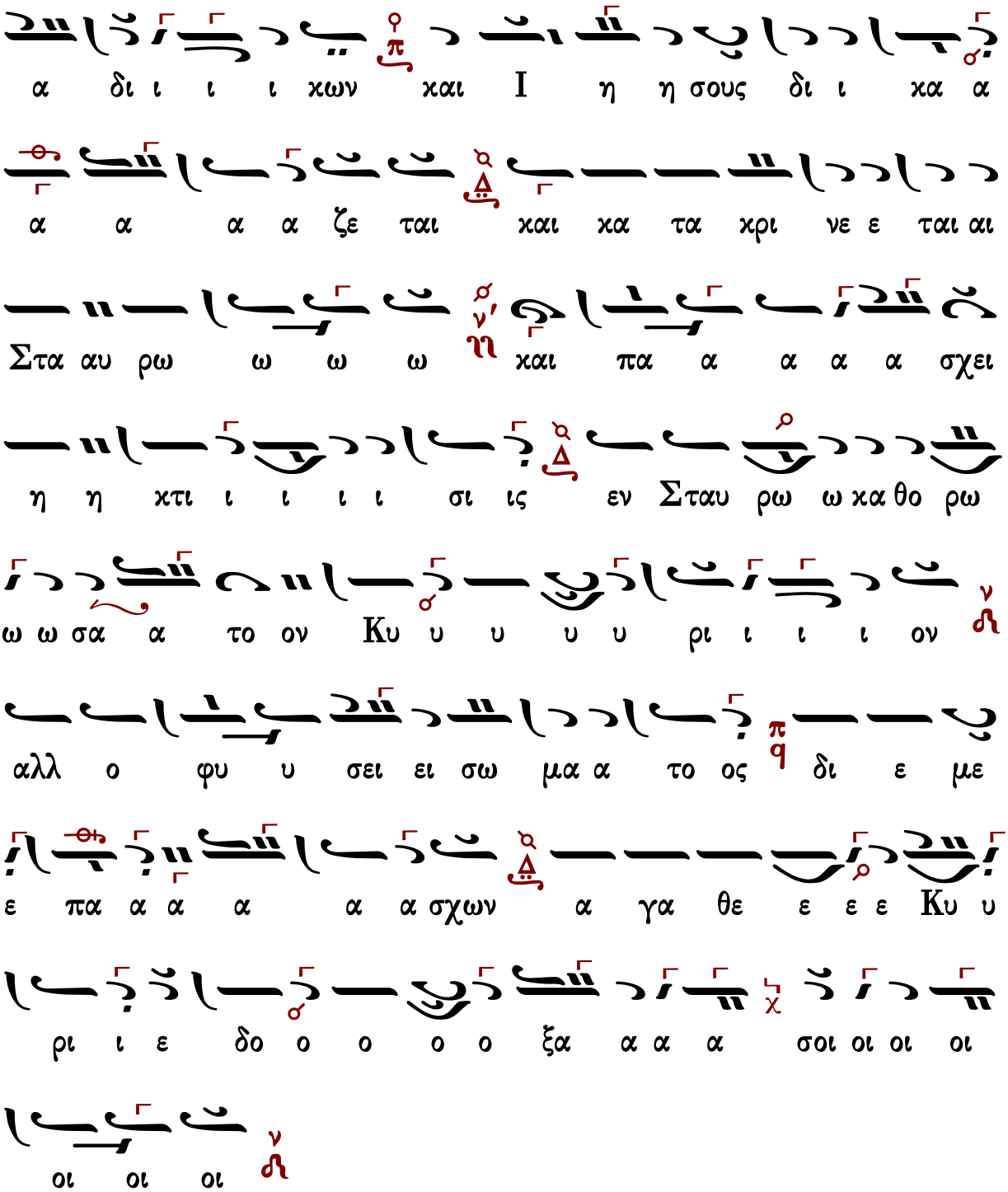
α δι ι ι ι χων και Ι η η σους δι ι κα α
α α α α ζε ται και κα τα κρι νε ε ται αι
Στα αυ ρω ω ω ω και πα α α α α σχει
η η κτι ι ι ι ι σι ις εν Σταυ ρω ω κα θο ρω
ω ω σα α το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι ε με
ε πα α α α α α σχων α γα θε ε ε ε Κυ υ
ρι ι ε δο ο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι
οι οι οι

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.179*

Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην πκπ

Η η η η η η η η δη βα α α πτε ται αι

χα α λα α μος α α α πο ο φα α α α α σε

ε ε ω ως πα ρα χρι ι τω ω ω ων α α δι ι ι

ι ι ι ι ι χων χαι αι Ι η η σους δι ι χα α α

α α α α ζε ε ται αι αι χαι χα τα χρι

νε ε ται αι Στα αυ ρω ω ιω ω ω ω ω χαι πα α

α α α α α σχει η η χτι ι ι ι ι ι ι σι

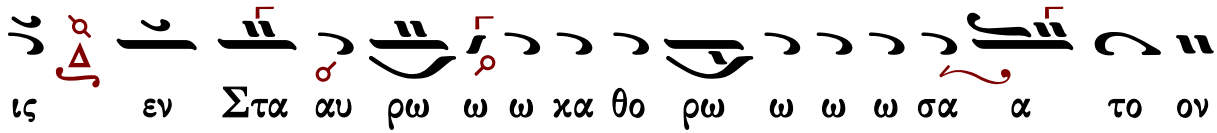

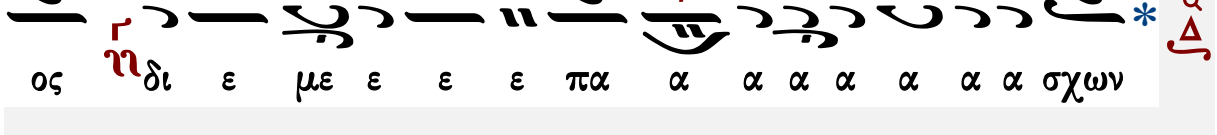

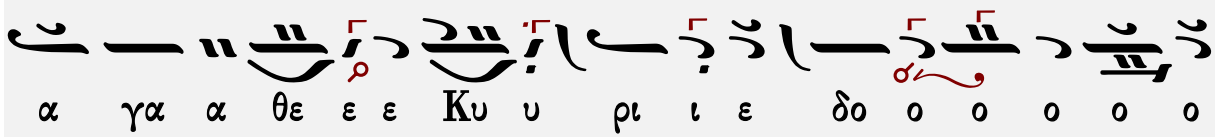

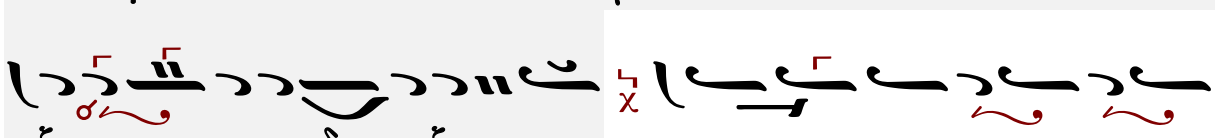

Ἀπολυτίκιον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.362*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Βου

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.234/681*

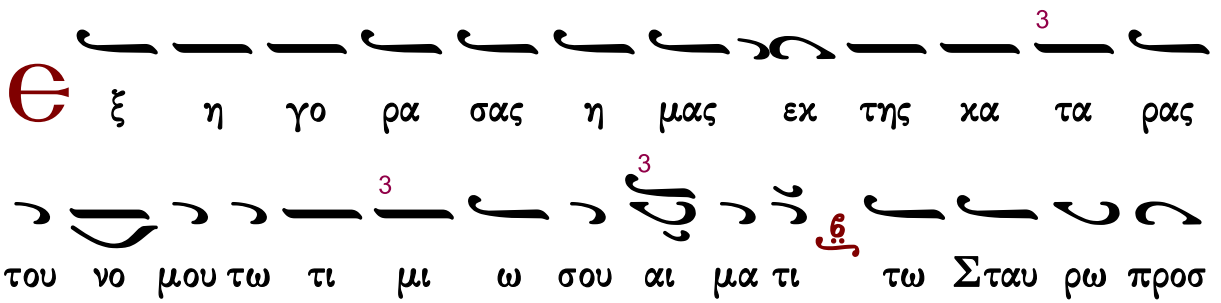

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις * Σω τηρ η μων δο ξα

σοι (γ') * τὸ τέλος Σω τηρ η μων δο ξα α σοι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του

νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προσ

η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα

να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων

δο ξασοι

τὸ τρίτον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

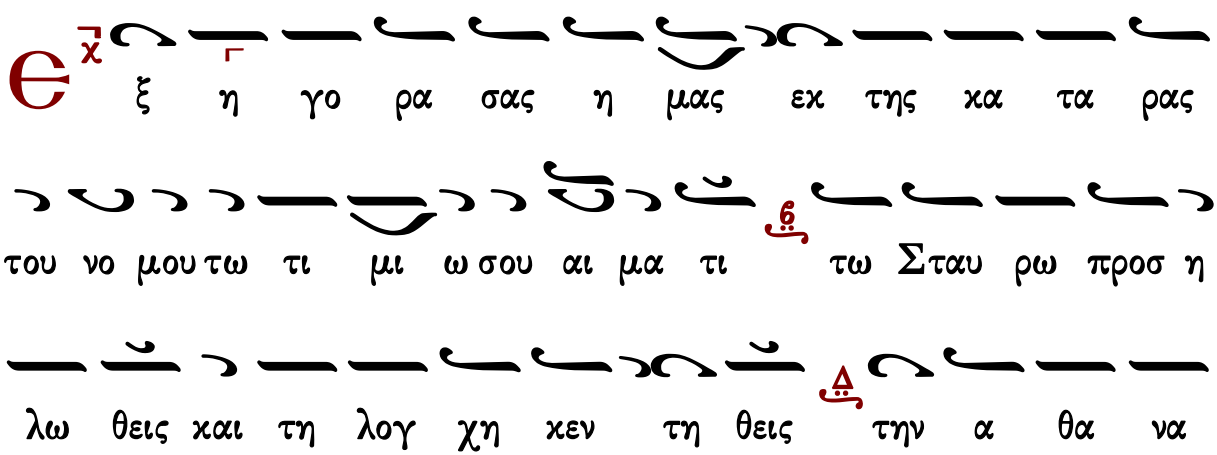

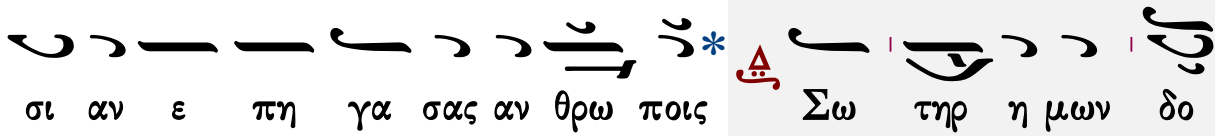
σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις
Σω τηρ η μων δο

ξασοι

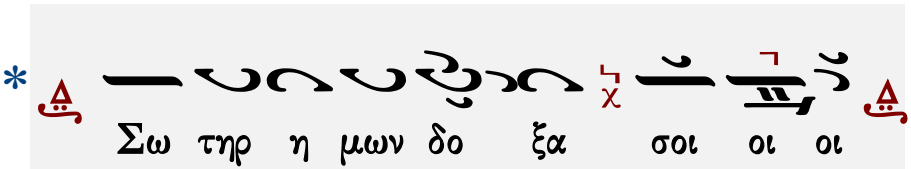
Σω τηρ η μων δο ξα σοι οι οι

τὸ τρίτον